Enc 42

Beyträge zur Geschichte und Literatur,

vorzüglich aus den Schätzen der königl. Hof- und Centralbibliothek zu München.

Herausgegeben

von

Joh. Chr. Freyherrn von Aretin,

königl. Hof- und Centralbibliotheks-Director, der Göttinger und Münchener Akademien der Wissenschaften ordentlichem Mitgliede, u. s. w.

KÖNIGL. KREISBIBLIOTHEK IN AUGSBURG

Achter Band.

München, 1807.
In Kommission bey Joseph Lindauer,
und
bey J. E. Seidel in Sulzbach.

Inhalt

des achten Bandes, 1807. Jan. — Jun.

Erstes Stück.

Seite

I. Codex traditionum ecclesiae Ravennatensis in papyro scriptus; J. B. Bernhart ex autographo fideliter descripsit, et cum praefatione et indicibus edidit. Acced. specimen scripturae - - - - 1

Hiezu kömmt als Anhang, S. I — XLVIII. Index Archiepiscoporum eccles. Raven. S. I. — Ecclesiarum et monasterior. S. V. — Fluviorum, S. IV. Rerum memoratu digniorum, S. V.

Zweites Stück.

Nova appendix MSS. graecorum Augusta Vindelicorum in biblioth. reg. Monac. translatorum, Continuatio. Cod. 370, cet. - - - - - 115

Drittes Stück.

Nova appendix MSS. graecorum, u. s. w. Continuatio. Cod. 391, cet. - - - - - 227

Viertes Stück.

Nova appendix MSS. graecorum, u. s. w. Continuatio. Cod. 426, cet. - - - - - 339

Fünftes Stück. Seite

Nova appendix MSS. graecorum, u. s. w. Continuatio.
Cod. 459, cet. - - - - - 451

Sechstes Stück.

Nova appendix MSS. graecorum, u. s. w. Continuatio.
Cod. 490 — 498. - - - - 563

I.

Codex

Traditionum Ecclesiae Ravennatensis

in

Papyro scriptus

et

in regia Bibliotheca Monacensi asservatus,

quem

anno iam 1789. ex Autographo fideliter descripsit, et nunc cum Praefatione ac Indicibus edidit

Io. Bapt. Bernhart,

eiusdem Regiae Bibliothecae Custos.

1807.

Cum Tabula Specimen Scripturae Codicis exhibente.

Praefatio.

Quanti monumenta litteraria, in papyro aegyptiaca à veteribus exarata, vel in Bibliotheca Vaticana, locupletissima illa variarum antiquitatum penu, aestimentur, ex summa, qua illic asservantur, sollicitudine abunde apparet. Teste enim cl. *Biancomo*[1]) non nisi crystallo inclusa visentibus monstrantur.

Quum itaque etiam Bibliotheca regia Monacensis Codicem eiusmodi manuscriptum, 36 foliis constantem, possideat, an non iure eum primariis suis thesauris accensere poterit? Sane argentum et aurum ei exornando sola non sufficiunt; margaritae et gemmae insuper accedant oportet.

Pretium, iam ex ipsa materia, qua confectus est, resultans, adaugent bona eiusdem conservatio et argumentum historicum. Quod licet non tam Germaniam nostram, quam Italiam, praecipue verò Ravennam eiusque vicinam spectet (agit enim de fundis sub diversis episcopis ecclesiae Ravennatensi donatis, ab iisque rursus in homines quosdam privatos collatis): in eorum tamen descriptione non tantum personae plures notatu dignae occurrunt, verum etiam passim loca, flumina, montes et fundi alii contigui variorum territoriorum[2]) pro limitibus assignantur, quorum notitia cuivis historiae, praeprimis autem geographiae studioso non poterit non

esse iucunda. Unde manuscriptum hoc iam dudum sub nomine *Codicis Traditionum ecclesiae Ravennatis* seu *Ravennatensis* inclaruit.

Quanti pretii inter alios istud antiquitatis monumentum cl. *Bianconio* visum fuerit, haec eius verba luculente testantur: „*Quello, di cui non mi scorderò mai, e che v'ho riserbato all' ultimo, come riserbanzi al fin della mensa le confetture, è il piu bel papiro forse, che possiate sperare di vedere giammai.* 3)

Quo factum est, ut complures eruditos, quibus vel hoc cimelium in ipsa Bibliotheca regia inspiciendi quondam copia fuerat, vel aliorum de eo publica praeconia argumentum historicum prodiderant, non reprimenda indignatio incesseret, insignem hunc tantique momenti codicem, á temporis omnia consumentis iniuria maxima ex parte illaesum, hucusque praelo exclusum fatalibusque tenebris quasi mancipatum fuisse. 4)

Negari quidem nequit, iustae eruditorum indignationi hoc in casu locum fuisse, eamque tanto magis augeri debuisse, quanto vehementius plerumque talium rerum subtractione apud aequos earum arbitros desiderium accendi soleat. Verum hoc idem doctissimus Bibliothecae huiatis Praefectus *Felix de Oefele*, Musarum ille ocellus, iam dudum animo perpenderat, cumque pretium praeclari huius ex antiquitate superstitis monumenti minime omnium ignoraret, propria illud manu descriptum ut cum aequalibus suis communicaret, typo praeparavit. Sed invita Minerva tantus vir hoc opus aggressus fuit. Cum enim inter ipsum et cl. *Scipionem Maffei*, quem tum fors Monachium detule-

rat, utpote ambos recondita eruditione instructos brevi arctissima amicitia coaluisset, isque iam antea magnum antiquorum documentorum, in papyro aegyptiaca conscriptorum, numerum summa cum diligentia à se collectum evulgasset: adduci haud aegre se passus est, ut illi eumdem in finem etiam Codicis nostri apographum committeret. Non defuit quidem *Scipioni Maffei* consilium, hac adquisitione sua quamprimum orbem litteratum impertiendi opusque Romae praelo subiiciendi: verum inopinata eius morte contigit, ut apographum, antequam lucem publicam aspiceret, interiret, omnisque deinceps cl. *Oefelii* in eo recuperando opera, licet nihil moraretur, frustra esset. 5)

Proximus post cl. *Oefelium* Emin. Cardinalis *Garampi*, quondam Nuntius apostolicus in aula Vindobonensi, cum 1763 Monachii degeret, hoc summae raritatis monumentum propria manu descripsit. 6)

Sed idem paene fatum, quod illud cl. *Oefelii*, etiam hoc apographum expertum est. Cum enim modo defunctus Abbas *Amadesius* historiae ecclesiasticae Ravennatensi elucubrandae se accinxisset, impensis reverendiss. Archiepiscopi *Cantonii* in publicum emittendae: paulo ante memoratus Cardinalis, hoc eximium istius operis decus futurum ratus, ad eum transmisit; sed subita Archiepiscopi morte toto molimine praefocato apographum etiam simul ita evanuit, ut vix ulla illius recipiendi spes amplius affulgeret. 7) Atque ex eo tempore nemo istud ab oblivione vindicare tentavit.

Gerhohus Steigenberger, Canonicus regularis Monasterii Pollingani, suis per Galliam et Italiam itineribus illustrem eruditi famam consecutus, quam

etiam editis postea compluribus operibus implevit, cum praefectura Bibliothecae electoralis Monacensis decoratus fuisset, aegre quidem amborum apographorum amissionem tulit, optavitque, ut sibi otium pro novo conficiendo suppeteret, sed Bibliotheca tam vasta in novum ordinem redigenda occupatus atque insuper iam 5ta. Aug. anni 1787 è vivis ereptus, non potuit desiderio suo satisfacere.

Suffectus in eius locum Praepositus de *Roccatani*, cuius indefessa industria Bibliothecae nostrae non parum et augmenti et splendoris contulit, nullum quidem non lapidem movit, ut vel unum horum apographorum investigaret, sed omni licet adhibito conatu neutrum tamen in lucem protrahere ei concessum fuit. Quem in finem, ut eius votis satisfacerem, ego me obtuli ad manuscriptum, cuius priora duo apographa tam fortuito perierant, tertio demum describendum.

Cum verò non ignorarem crebrum litterarum commercium, quod cl. Praeposito cum pluribus eruditis, tum Romae, tum in aliis Italiae, immo et Germaniae urbibus degentibus, intercedebat: non abs re me facturum arbitrabar, si peculiare adhuc apographum pro meis scriniis reservarem, ne forte, si exemplar Bibliothecae regiae destinatum, quod nunc ibidem originali suo appositum conspicitur, alicui amicorum suorum transmitteret, illudque praeter spem casu quodam interiret, tam arduum tamque taediosum laborem frustra suscepissem. Nec inutilis haec cautio fuit. Lethali enim morbo correptus *Roccatani* valetudinis recuperandae causa redire Romam in patriam suam (Romanus erat) statuerat; sed priusquam itineris metam attingeret, Veronae 10ma. Octobris 1790 obiit. Quo

eventu Codicis apographum, quod secum tulerat, diu inquirentes latuit, donec tandem penes quemdam amicorum eius inveniretur.

Interea praeter omnem exspectationem Emin. Cardinalis *Garampi*, cum ego duplex meum apographum iam 29. Ian. 1789 confecissem, suum quoque postliminio demum à se receptum 17. Martii 1790 Monachium transmisit, rogans, ut cum MS. denuo conferretur, discrepantiae annotarentur, secumque eo remisso communicarentur: non enim hoc exemplar quondam à se propria manu è Codice descriptum, sed aliud ex illo apud Abbatem *Amadesium* à librario quodam traductum esse, quod illustris Comes *Fantuzzi* sibi restituisset. Comparatio porro à Praeposito de *Roccatani* mihimet ipsi iniuncta. 8)

Quam iucunda mihi occasio fuerit, apographum docti huius Cardinalis cum meo conferendi, quivis facile secum pensarit. Neque enim dubitabam, quin MS. tum temporis, quo illud Emin. Card. *Garampi* descripserat, anno nempe 1763, viginti sex integris annis, priusquam ego eamdem operam subirem, adhuc à corruptione immunius, lectuque pluribus locis expeditius fuerit; sed facta comparatione perspexi, per id temporis intervallum Codicem vix ullam labem passum esse.

Ipsam autem comparationem tali modo instituì, ut assumto coram me Codice utrumque apographum inter se conferrem. Siquid forte alicubi discriminis deprehendissem, recursu ad originale facto, apographum istud, quod apertum mendum continebat, corrigebam. Quodsi ipsum MS. in una alterave voce dubiae lectionis esset, et in illa eno-

danda apographa dissentirent: utriusque scripturam in peculiari annotatione subiiciebam. Atque ita cuivis persuasum esse poterit, apographum meum cum illo Emin. Card. *Garampi,* atque cum ipso Codice originali ad amussim collatum, quam accuratissime cum eo concordare.

Maiorem fortasse gratiam ab eruditorum nonnullis iniissem, si compendia vocum, quae in MS. occurrunt, quo facilius celeriusque legi possent, explevissem. Verum eo libentius illa retinui, quo magis omne dubium removere cupiebam, me in iis solvendis hallucinatum esse, praesertim, cum tanta sermonis latini corruptione, tamque arbitraria abbreviandi ratione solutio saepe summae difficultatis sit, ut vel rei diplomaticae peritissimis quandoque in assequendo vero sensu aqua haereat. Ad levandos tamen hac in parte lectores appendicem adieci, in qua solutio omnium compendiorum ordine alphabetico, indicata difficillimorum concordantia, continetur, ni animi fallor, non prorsus ingratam.

Quod ad materiam, in qua Codex noster exaratus est, attinet, ea est vera charta Aegyptiaca, de cuius confectione inter alios latius agit *Georg. Frid. Wehrs,* indicatis simul omnibus iis scriptoribus, qui idem argumentum pertractarunt. 9) Mihi hic sufficit annotasse, chartam hanc olim paratam fuisse è planta, quae ad ripas Nili nascitur, atque à cl. *Linnaeo* in Systemate Classe III. genere 66 sub nomine *Cyperus papyrus* describitur, antiquis *Papyrus* aut *Byblos* appellata.

Philyrae plantae huius, quae scapum cingunt, atque quo propriores medio, eo tenuiores fiunt, acubus ab invicem diductae iuxta longitudinem in ta-

bula, aqua Niliaca prius madefacta, plagularum exinde conficiendarum forma extendebantur, extensaeque rursus aqua Niliaca calida, glutino commixta, perlinebantur. Primae philyrarum seriei in rectum extensae seu, ut vocabant, stamini transversim alia seu subtegmen imponebatur, quae iunctae quamdam quasi cratem efformabant. Quo facto plagulae praelo premebantur, exemtaeque è tabulis, atque ad solem desiccatae malleo erugabantur ac dente vel concha laevigabantur.[10])

Facile quivis intelliget, chartae huius Aegyptiacae quemadmodum etiam nostrae lineae non unam tantum speciem esse potuisse; unde etiam iuxta bonitatem, spectata scilicet tenuitate, magnitudine atque candore, varia eiusdem nomina invaluēre, quae iuxta cl. *Wehrs* potissimum ad haec octo revocari possunt:

1) *Charta hieratica,* complectens a. *Chartam hieraticam* sensu latiori, nulla adhuc apricatione candefactam, b. *Chartam Augustam,* una apricatione candefactam, atque adulatione in *Augustum* sic appellatam. c. *Chartam Livianam,* duabus apricationibus candefactam, atque à *Livia, Augusti* coniuge, hoc nomine insignitam. d. *Chartam hieraticam* sensu strictiori, pluribus apricationibus magis adhuc candefactam, et sacris voluminibus destinatam. Omnium harum speciminum latitudo 11 digitorum.

2) *Charta Claudia,* quae non est, nisi charta Augusta perfectior. Cùm enim haec species, propter nimiam tenuitatem calamo tolerando impar, litteras transmitteret, sub Imperatore *Claudio,* à quo et nomen hausit, duabus philyrarum seriebus, in modum cratis contextis, alia adhuc in rectum ex-

tensarum series adiecta est, ut adeo charta Claudia tribus coriis seu philyrarum seriebus constaret. Latitudo eius 13 digitorum.

3) *Charta Fannia* seu *Fanniana,* à *Rhemnio Fannio Palaemone* Grammatico sic appellata. Is enim officina chartarum promercalium Romae à se instituta, meliori alia chartae specie inventa Hieraticam et Claudiam sagacitate sua obscuravit. Latitudo eius 10 digitorum.

4) *Charta Athribitica* seu iuxta quosdam *Amphitheatrica,* vel à praefectura Aegypti huius nominis, vel ab Amphitheatris, in quibus ab opificibus manuariis non occupatis conficiebatur, sic cognominata. Multo deterior erat, quam priores species. Latitudo eius 9 digitorum.

5) *Charta Saitica* seu *Saltica,* ab oppido *Sai* (Said, Sahid) seu *Salo,* ubi ex absegminibus et vilioribus papyri ramentis, illic colligi solitis, parabatur. Latitudo eius 9 digitorum.

6) *Charta Toeniatica, Taeniotica, Taneotica* aut *Tanitica* ab ûrbe *Tanei,* nunc *Damiate* seu *Damiette,* dicta.

7) *Charta emporetica* seu mercatoria, inutilis scribendo, mercium tantum involucris deputata. Latitudo eius 6 digitorum.

8) *Charta macrocola, απο της μακροτητος των κωλων,* à longitudine membrorum, seu ùt nos dicimus, foliorum sic nuncupata, ac praecipue in longum protensa.

Praeter has 8 chartae species cl. *Wehrs* adhuc sequentes recenset: *Chartam Libyanam,* à Libya denominatam, quae bonitate ad Augustam proxime

accedebat, *Chartam Thebaicam, Chartam Caricam, Chartam Memphiticam, Chartam Cornelianam,* à *Cornelio Gallo* sic dictam, qui eam invenit, *Paginam Mellonis, Chartam Blancam,* à candore appellatam, et *Chartam Nigram,* nigro colore infectam, in qua litteris albi vel alterius coloris scribere solebant.

Omissa hic discussione, ad quamnam harum specierum charta Codicis regii proprie sit referenda, sufficere mihi videtur asseverâsse, eam licet ex duabus philyrarum seriebus transversim sibi impositis contextam, tanto tamen laevore tantoque candore esse, ut scripturam nitidam aeque ac distinctam exhibeat.[11])

Folia in Codice nostro non 50, ùt falso à cl. *Gerkenio* [12]) proditum, sed 36 numerantur. Prima quatuor, situ paene corrupta, non nisi fragmenta continent, sequentia 29 vix non prorsus illaesa, litterisque adhuc vivacissimis sunt, tria ultima plus iterum labis contraxere, quemadmodum ex lacunis, punctis à me expletis, patebit. Praeter has lacunas in apographo etiam spatia vacua reperientur, nullis punctis expleta, quae eodem modo etiam in ipso originali occurrunt, ubique verbis quibusdam deficientibus, quin ullum laesionis vestigium appareat.

Forma porro Codicis est illa, quam vulgo folium minus, aut quartum maius appellamus. Altitudo enim foliorum est 10¾ digitorum, latitudo 8¼ digitorum Gallicorum. [13])

Circa aetatem pretiosi huius cimelii eruditi in diversa abierunt. Primo quidem divulgabatur, illud è Sec. V. ortum trahere. Quod etiam cl. *Gerkenium* [14]) ac post eum cl. *Wehrsium* [15]) in eam sententiam adduxisse videtur, illud idem esse cum

Actis Ravennatensibus, ad calcem Tom. III. operis: *Nouveau Traité de diplomatique*, seu etiam Part. I. pag. 467. *des Neuen diplomatischen Lehrgebäudes* excusis, Sec. VI. saltem non inferioribus.[16]) Verum nullo haec fundamento niti, quivis ipse intelliget, cùm in Codice passim nomina Archiepiscoporum Ravennatensium offenderit, qui Seculo demum decimo vixerunt. Ex infeudatione in Massam Ausimanam, quae sectione de territorio Ausimano loco penultimo occurrit atque ita incipit: *Pet quā petiuit Arnusto diebus vite sue tantumod a Cailone archiepō de Massa ausemana etc.* patet, Codicem nostrum non esse exaratum ante *Honestum I.* Archiepiscopum Ravennatensem, qui anno 927 diem supremum obiit. Narratur enim ibidem, varias infeudationes illic contentas, atque ab Archiepiscopis *Cailone, Petro* et *Honesto* factas, *statim post se invicem,* id est brevissimo temporis intervallo interiecto locum habuisse. Unde etiam determinari potest, quinam hi Archiepiscopi fuerint, et quando regnarint. Teste enim Codice Archiepiscopus *Cailo* primò *Arnustum* solum tota Massa Ausimana, tum eum eiusque fratrem *Ermenaldum* simul infeudavit; postea Archiepiscopus *Petrus* dimidium illius Massae *Ermenaldo* eiusque coniugi *Berthae* in feudum contulit. Quo huius Massae dimidio Archiepiscopus *Honestus Ermenaldum* rursus privavit, eoque *Gislerium* donavit, qui iam antea ab Archiepiscopo *Petro* alterum dimidium, simul tamen cum *Attone, Racconis* filio, in feudum acceperat.

Cum *Cailo* idem sit cum *Ioanne XI.*, isque anno 904 et 905 simul cum *Petro V.* regnarit, cumque in allata superius infeudatione diserte haec verba occurrant: *Petitio, quam petivit Arnustus, tan-*

tummodo à Cailone Archiepiscopo: palam est, eam durante communi duorum horum Archiepiscoporum regimine seu inter annum 904 et 905 factam esse. Superflua enim alias esset vocula *tantummodo,* manifeste innuens, *Arnustum* feudum à solo Archiepiscopo *Cailone,* non item à consorte regiminis *Petro* petiisse. Planum inde etiam, sub Archiepiscopo *Petro,* qui *Ermenaldo* eiusque coniugi *Berthae* dimidium Massae Ausimanae in feudum contulit, alium intelligi non posse, quam *Petrum V.* Non minus clare ex eiusdem infeudationis tenore elucescit, Archiepiscopum *Honestum I.*, qui ab anno 920 — 927 regnavit, *Ermenaldo* feudum rursus ademisse illudque in *Gislerium* transtulisse. Incongruum enim hoc in *Honestum II.,* qui multo serius, ab anno nempe 971 — 983 regnavit, quousque *Ermenaldus* et *Gislerius* vix vitam prorogare potuerunt, cùm ambo, ùt supra monuimus, iam ab Archiepiscopo *Petro V.* feudum acceperint. Exploratum itaque, nullique amplius dubio obnoxium est, tres illos Archiepiscopos, quorum in infeudatione super Massam Ausimanam nomina recensentur, non esse alios, quàm *Ioannem XI.*, *Petrum V.* et *Honestum I.* Cùm verò omnes reliqui Archiepiscopi in Codice memorati, inter quos unus tantum nominis non diversi invenitur, scilicet *Damianus, Sergius, Gratiosus, Valerius, Martinus, Petronacius, Georgius, Deusdedit, Romanus, Dominicus* et *Constantinus,* tres istos Archiepiscopos *Cailonem,* seu *Ioannem XI., Petrum V.* et *Honestum I.* aetate antecedant: pronum est exinde colligere, infeudationem super Massam Ausimanam inter eas, quae à dictis Archiepiscopis factae sunt, esse omnium recentissimam.

Quam certum porro est, Codicem ante Archiepiscopum *Honestum I.* non esse exaratum, tàm certum etiam est, eum si non medio, saltem exeunte Seculo X. absolutum esse. Non solum enim Archiepiscoporum *Gerberti, Leonis II.* (*Leonis* nomen non nisi semel in Codice extat) et *Friderici,* qui ab anno 998 — 1004 regnarunt, aut ullius è sequioribus nusquam nomina occurrunt: verum etiam omnium eorum Archiepiscoporum, quorum nomina habentur, chronologica series contexi potest à *Damiano* usque ad *Petrum II.*, seu ab anno 688 — 971 pertingens, quae iuxta *Amadesium* haec est:

Damianus regnavit ab anno - - 688 — 705.
Felix - - - - - 705 — 723.

*) Huius Archiepiscopi nulla in Codice mentio, perditis fortasse foliis, in quibus de eo actum fuit. Nam inter folium 15 et 16tum. septem folia eaque perscripta, testantibus id minutis eorum reliquiis, excisa sunt. Unius folii pari modo resecti etiam inter 34 et 35tum. vestigium apparet. Quaedam etiam in ipso Codicis fine desiderari infeudatio ultima probat, sensu nondum absoluto lectorem destituens.

Ioannes VII. regnavit ab anno - 724 — 748.

*) *Ioannis* Archiepiscopi nomen quadragies et semel in Codice recurrit.

Sergius regnavit ab anno - - 748 — 769.
Leo I. - - - - - 771 — 777.

*) *Leo* Archiepiscopus non nisi semel in Codice obvius alius esse non potest, quam *Leo I.*

Ioannes VIII. - - - - 777 — 784.
Gratiosus - - - - 784 — 788.
Ioannes IX. - - - - 788 — 806.
S. Valerius - - - - 806 — 810.
Martinus - - - - - 810 — 816.

Petronacius - - - - 816 — 834.
Georgius - - - - - 834 — 846.
Deusdedit - - - - 847 — 850.
Ioannes X. - - - - 850 — 878.
Romanus - - - - - 878 — 888.
Dominicus - - - - 889 — 898.
Ioannes XI. seu *Cailo* - - - 898 — 905.

*) Archiepiscopus hic ab anno 898 — 904 solus, ab anno vero 904 — 905 simul cum *Petro V.* regnavit.

Petrus V. - - - - 904 — 905.

*) *Petri* Archiepiscopi nomen 22 in Codice iteratur.

Ioannes XII. - - - - 905 — 914.
Theobaldus

*) Anno 906 electus insequenti anno iterum depositus est, *Ioanne XII.* interim pontificatum continuante. Qua de causa etiam nomen eius fortasse in Codice non comparet.

Constantinus regnavit ab anno - 914 — 924.

*) Regnavit solus ab anno 914 — 920; simul vero cum Successore suo *Honesto I.* ab anno 920 — 924.

Honestus I. - - - - 920 — 927.
Petrus VI. - - - - 927 — 971.

*) Notat *Amadesius*, hunc Archiepiscopum circa annum 955 Coadiutorem, pariter *Petrum* nomine, assumsisse, cumque eo deinceps simul regnasse.

Cùm itaque tali modo series chronologica Archiepiscoporum Ravennatensium in Codice contentorum sit stabilita, cùm inter hos novissimus sit Petrus VI. [18]), cùm denique scripturae character, cuius specimen subiicio, cum regulis diplomaticis monumentorum è Seculo X. superstitum exacte conspiret: sequitur eo ipso, codicem absque omni dubio eodem seculo perfectum esse. [19])

Quomodo hoc cimelium ad Bibliothecam regiam devenerit, certo affirmari nequit. Cl. *Gerhohus Steigenberger* [20]) suspicatur, illud iam ab *Alberto V.* unacum libris *Ioannis Alberti Widmanstadii* emtum fuisse. Chartophylaciae Ecclesiae Ravennatensis primitus deberi, vel ipsum argumentum ostendit.

Votum itaque à compluribus eruditis proditum, ut hoc Manuscriptum typis committatur, [21]) *Scipionis Maffei* consilium, sola morte praeventum, hoc idem praestandi, *Amadesii* promissio, illud cum specimine scripturae *Disquisitionibus suis in Chronotaxim Antistitum Ravennatensium* subiungendi, ex ignotis rationibus, licet hoc opus lucem aspexerit, nondum impleta [22]), insignis denique illa sollicitudo, singula etiam fragmenta, in charta aegyptiaca hucusque detecta, publicandi, momenta sufficientia sunt, orbem eruditum argumento Codicis huius rarissimi, tamdiu in Bibliotheca regia asservati, non diutius defraudandi. [23])

Equidem iam sub priori regimine animus mihi fuerat, pretiosum hoc nulloque non titulo memoratu dignum antiquitatis monumentum typis vulgandi, eaque de causa pro impetranda facultate proprium meum apographum ad Intimum direxeram. Sed neque resolutio tum consecuta est, neque apographum meum, quamvis omni adhibita opera, iterum recuperare potui, quin immo rescire cogebar, illud, licet peculium meum esset, ad Bibliothecam electoralem Manhemiensem transmissum esse. Ei, cui modo subsum, supremo Bibliothecae regiae Praefecto ac Directori L. Baroni de *Aretin*, facta Bibliothecae Manhemiensis cum regia Monacensi unione,

unione, denuo restitutionem apographi mei debeo, id quod maturiorem alias thesauri huius litterarii publicationem retardavit.

Quum non tantum indicem specialem Archiepiscoporum, Ecclesiarum, et Fluviorum, sed etiam universalem omnium rerum memorabilium, quae in Codice continentur, subiecerim, annotationibus criticis eo magis supersedendum duxi, quo minus ambigo, cuivis eruditorum, siquid hinc inde dubii occurrerit, subsidia apta ad id solvendum in antecessum praesto futura.

Silentio hic à me praetereundum non est, interea dum apographum meum in Bibliotheca Manhemiensi asservaretur, Codicem *Traditionum Ravennatensium* à Comite *Fantuzzi* editum, operique suo: *Monumenti Ravennati de' Secoli di mezzo per la maggior parte inediti*: insertum esse. (24) Superfluum hinc fortasse videri posset, huic Codicis editioni adhuc secundam superaddi. Quodsi vero perpendatur, apographum, cl. *Oefelii* industria factum, penitus intercidisse, illudque etiam, quod Eminent. Card. *Garampii* manus elaborarunt, hucusque investigari nequivisse, quodsi perpendatur, editionem illam Comitis *Fantuzzi*, utpote ex transsumto primi apographi procuratam multum de probabilitate exactae conformitatis suae cum originali amittere: tum profecto praesens haec editio, ad apographum immediate ex ipso Codice factum atque insuper de novo non solum cum apographo Eminent. *Garampii*, sed etiam cum ipsomet autographo collatum procurata superflua amplius videri nequit, quin immo, cum Comes *Fantuzzi* dubia circa apographi sui lectionem apud se exorta propter nimiam à Codice

distantiam certo expedire posset, ab antiquitatis et historiae studiosis non sine causa eidem praeferetur.

Praeterea Comitis *Fantuzzi* scripta potissimum pro Italia destinata videntur, praesertim cum ille opus suum *Monumenti Ravennati* etc., cui Codex *Traditionum Ravennatensium* insertus est, propriis impensis typo mandarit, eiusque exemplaria inter solos amicos distribuerit, quemadmodum ex epistola Praefecti Regiae Panormitanae Bibliothecae *Sterzingeri* nota 24 à me adducta patet, unde etiam Bibliotheca Regia opus hoc licet saepius pretio conductum hucusque obtinere nequivit, nec fortasse tam cito impetrabit, cum certe nusquam futurum sit promercale. Praesens itaque haec editio illud etiam commodi praestat, ut hoc ob argumentum suum tam memorabile monumentum eo citius, atque universalius per Germaniam divulgetur.

Quamvis nullus dubitem, quin Comes *Fantuzzi* editionem suam criticis iisque eruditis annotationibus instruxerit: non tamen credo, aeque accuratum scripturae specimen, aut Indices tam amplos, usuique tam accommodatos, qui annotationum vicem sustinere possunt, in ea reperiri, quam nostra haec editio exhibeat.

Cum Codex insuper compacturae loco membrana obvolutus sit, quae intrinsecus antiquissimum, Ravennam concernens, valde tamen corruptum documentum continet; extrinsecus vero variis antiquiorum et recentiorum annotationibus perscripta est, non incongruum duxi, haec etiam, ne quid omnino desit, Codicis ipsius editioni adiicere, aequi bonique sperans, omnia à lectoribus consulenda.

Codex

Traditionum Ecclesiae Ravennatensis.

Fragmenta,

quae in primis Codicis paginis adhuc supersunt.

. gl
. no
. n ab
. auia
. ria
. trata
. niano
. ne
. ua
. mi publico
. ana quar
. laterib; strata
. uit eudosia
. que tenuit
. maria
. lie una
. in loco q
. in in a singl
. arni
. una
.
.
. e qua te . . . it qnd
. riuo q uoc
. ; a tcio lat possid
. medietate de qnq;
.
a sin ribj —
possi d
cast.

late
fluu q uo na.
cū ... aco suo a tc̄ ,
et fund̄
nus uoc̄ cas.
tat.
dicibj
uineā
cāpo extend
te de sep semi.
tribj unc̄ fund̄ t
ciano et cellula
cū medietate de
ab uno lat̄ scaci
scaciano minore
fund̄ trentula
et formis quē ten
prata iuris scæ rañ eccl̄.
tenuit qnd̄ leon
planca atis quē t . , . .
pra quē tenuit
alio lat̄ limite q per
de sup escripto prato
Const̄ haec omā ter̄ a
figuratos sol̄ pens
.
.
.
.
.
.
.
.
.

.

. nd̄ . . .

.

. ab . . .

. ca . . .

. lat̄

.

. nst̄

. de. . .

.

. mod̄

.

. sex

.

.

. pod. . . .

. icar. . .

. o cen

. . . . b alio lat d̄ cellu

.

quarto

Pet̄ quā pe

archiep

no alio

possident

ab uno lat

liano

liutefre

ne . . . n̄ su.

ciani cū

et duab

septē unc̄

iouis a singu . . . s la

in loco q̲ dr̄.

use qua . . . o
nos aureos [1])

Pet̄ quā petiū
archie
arimin
publica
fund̄
in flu
lo q uoc̄
dente p
.
.
.
.
. urso de casta
. at̄ riuo
. sorte
. dietate
. m;
. corp
. caris
. sol̄ denario dec
. et georgio seu lucia
. fuit ariniano q e
. et in fūnd̄
.
. al̄ a pe
. lio lat̄
. n
. m
.
.
. . . iu mar.
. . . q uoc̄ spino

gal̄ ab uno lat̄ fund̄
lat̄ fund̄ ficareto a quarto

Pet̄ quā petiū uuido de fauen . . . a . .
q uoc̄ serbidoni et morciano
ī in tra fin̄ ipsiuˢ loci ab uno lat̄ . . .
alio lat̄ uia que decurrit ad mo . . .
ad monte̅ maiore̅ a t̄cio lat
pa altam quarto lat̄
dicii sub pen̄ den̄ duodecī

Pet̄ quā petiū teudruda sergiu . . .
germani fil̄ qnd̄ auspran . . i . . p . .
de casale q uoc̄ istriano ter
alio lat̄ fund̄ casalicclo t̄
to lat̄ fund̄ flauianū et fund̄

Pet̄ quā petiū rodelandus et . . .
iugal̄ a petro archiepo de fun . . .
riuo colenti alio lat̄ fund̄. . .
cola quarto lat̄ monte descā
de arca rupta et porcione
de theodero. Seu et fund̄ sur . . .
Verū etiā sorte et portione fund̄ . . .
etiā et fund̄ ouilia in in ab uno l . . .
armtariola a t̄cio lat̄ fund̄ p
.
. . . ariminen
. . Stephani in monte eleuc . .
. . gone sub pen̄ cp fund castellione .
. . . rupta et rouerata sub tri .
. . . ns et cp fund̄ puliano sub tri
. . . ᶜp fund barbiano sub trians.

. . . naria iugal deusdedit et petrus
. . . unc̄ fund̄ uirginis a singul̄

. . . uiciano et fluuio q̱ uoc̄ uico
. . . ualencio extend̄ usq̄; in ser
. . . ab uno lat̄ uia publica q; pgit
. . . git amaraciana t̄cio lat̄ olm̄o
. . . biati que̅ tenet liliu^{9} colonus
.
. . . ioannia iugal̄ de singul̄ unc̄ in
. . . no et casule . et porcione de
. . . attuor unc̄ fund̄ saui
. . . se duo.

. . . gal̄ a ioh̄e archiep̄o de fund̄
. . . e sc̄i uiti ab uno lat̄ fund̄ pat
. . . lat̄ fund̄ maceriola sub pen̄
. . .

Territorium Ariminense.

Pet quā petiū andreas et formosa iugal a iohe archiepo de sex unc fund q uoc casal basilii ter arimenes plebe sci iohis in galilea q fund In In ptinet de iuris scē rau eccle a singulis lateribj fund florian» et fluuiu usa tcio lat gauriolo sub pen uno aureo infigurato.

M
DE CALE BASILII.
Rodulfus
Com detinet

Pet quā petiū andreas dux ciu ariminens et formosa iugal a iohe archiepo de sorte et porcione in fund ariniano et tiniano quo herentes se una cū mon sci martini in pdicto fund ariniano ter arimines plebe sci iohis in galilea sub pen sol unum . et trians.

SORTE IN FVND ARINIANO ET TINIANO
Leto dux
Detinet

Pet quā petiū andreas dux et cristina iugal a martino archiepo de fund scaciano cellulas et quadraginta seu fortunati In In ²) quo her ter arimines in loco q uoc . . .rtionis a singulis laterib litus maris et fund stiano et fund scaciano minore et fund pollenano et offiano et fund tricentula et strata publica. Verū etiā et prat cū formis suis que tenuit heds quond musinio a singl lat prata scē rau ecclae. Simul et tras atq; prata seu formas quatuor in fund duo centa a singul laterib riuus q uoc

SCACIANO CELLVLAS
QVADRAGIN FORTVNATI VIRGINIS ET ALIIS LOCIS
Iohs de ma....
et bengno
tinet

tcius et planca prati que tenet hd qnd petrus trib et alia planca que tenebat uital magist militu arimines et limite q exit ad strata publica. Simul et septem unc fund uirginis a singulis laterib fund mo....s et fund uiciano ter arimines . sub pen aureos infiguratos pensantes sol duodeci.

DSEXVNC FUND.CENTV

Pet qua petiu giso et capano iugal a iohe archiepo de sex unc fund centu a singulis lateribj fund missiliani ab alio lat fund melitu tcio lat fund q uoc transuersi quarto lat sex unc pdicti fund ter arimines plebe sci laurencii fundato in fund ampusiano q uoc in monte sub pen den quattuor.

FVND DVLIA ROSARIO FIGLINAS.

Pet qua petiu theodesia religiosa ancilla di relicta qnd iuliano glorioso duci ciu arimines a martino archiepo de fund dulia In In cu casalibj duobj id rosario et figlinas ter arimines ab uno lat strata publica alio lat fund quarantula tcio lat basilica sci laurencii quarto lat fund fufiano . sub pen sol duos bem.

FVND SIBOLIANVM Q VOC PRATO LONGO. ADVENCIOLA CIPITVLA QVINQVEVNC

Pet qua petiu iulian tribun et datiû ciu arimines et sergia iugal a martino archiepo . de fund sibolianu q et prato longo uoc a singulis lateribj calubriano et gabiano et rabiano et fund petronianu. Simul et casale aduenciola et cyp itula a singulis lateribj casale basiano et casale uiciano seu [3]) q dr duo lacora. Immo

et qnqj unc fund caniano ubi pratus ee. uidet a singulis lateribj prat⁹ mon sce mariae a tegianico pos in rau et pratus mon sce eufymie ut sci Erasmi [4]) et strata pcurrente et limite publico pcurrente ter arimines. sub pen aureos infiguratos sol duos.

FVND CANIANO

Rodulfus com detinet

Pet qua petiuit deodat⁹ tribunus ciu arimines et theodochia iugal a petronaci archiepo. de dece unc In In fund muciani cu aqmulo suo et sex unc fund camarciani et quattuor unc fund marinionis et sex unc casale galeriano ter arimines sub pen uno triens aureos infiguratos.

D DECE VNC FVND MVCIANI ET ALIIS LOCIS.

Pet qua petiu anna relicta qnd.... ncio neg a damiano archiepo. de fund mille iugera et quarantula et petroniano In In. et sex unc casale coriliano quo hr ter arimines. a singul latb fund popiliano et massa atiana et fund ptoriolo et fund cella piteinna [5]) sub pen aureos infiguratos sol duos bem.

QVARANTVLA FVND MILLE IVGERA.

PETRONIANO SEX VNC CORILIANO.

Pet qua petiu iohs lectori sacri palacii et sergia iugal a damiano archiepo. de quatnis unc fund popiano et casula a singulis lat iuris ecclae sci iohis q uoc adropotu [6]) et casale insula et casale uiginti. Necn nouenas unc fund pturiolo maiore et pturiolo minore a singulis lat fund popiano et capo marisci. Nec n et capo q uoc stabulis intra fiu [7]) fund tu-

DE QVATNIS VNC FVND POPIANO. ET CASVLA. ET DE ALIIS LOCIS CAPO Q.V.STABVLIS ET EX CAPO MARISCI VNC

ricclas. Idem eodem et ex capo marisci noue unc. a singulis laterib fund turiccla et basilica sci petri. Simul et noue unc fund galeriano maiore intra fin casale uiciano et casale camariana. Veru etia et noue unc fund faniano intra fin casal uigi ter arimines sub pen aureos infiguratos sol binos.

NOVE. ET EX FVND GALERIANI uu V....

Pet qua petiu iohannacis et blanca iugal a damiano archiepo. de fund sticiano In In ab uno lat fund treginto b alio lat fund casaliccio tcio lat fund auxiliaris. Simul etia uinea pos iuxta muru ciu arimines ad porta sci gaudencii parte dextra a singul lat strata publica. et uinea mon sce eufymie intra ciu arim ter arimines sub pen aureos infiguratos sol quattuor.

FVND STICIANO.

Pet qua petiu iohs tribunus et datiu ciu arimenes et maria iugal a petronace archiepo. de casale q uoc istriano hab tras socionales et prato. ter arimines ab uno lat fund uenunciano alio lat fund casaliccio tcio lat fund qnquagintula quarto lat fund flauiano et auxiliare sub pen tnos sol aureos.

DE FVND ISTRIANO.

Pet qua petiu theodosius tribun9 ciu arimines et ioania iugal a sergio archiepo de fundo cesiano et lanieto seu casaliccio In In quo hr ter arimines a singulis laterib fund gauiano et fund cerritulo et fund domiciano et fund corticiano. Si-

CESIANO. LANIETO. CASALICCLO.

mul etiā et duas plancas pos in loco q dr ad silua miciana a singul lat fund duo centa et limite publico tcio lat silua miciana quarto lat prato que tenuit tribun⁹ [8]) et de scda planca prati a singul lat strata publica et prato iuri sce rau ecclae que tenuit qnd sergia ancilla di. et prato iuris pdictae sce rau ecclae que tenet senator . et prato iuris ia dicte sce rau ecclae que tenuit maria relict qnd habundantio una cu laco suo ad anates capiendas ter arimines sub pen sol uno bem et ꝑ pdictis plancis pratis sol bem;

Pet qua petiu honestus tribunus et maria iugal a petronace archiepo de sex unc fund spino albedo [9]) ter arimines ab uno lat fund ariole alio lat fund suliano tcio lat fund ficareto quarto lat fund filinciati sub pen aureos infiguratos sol bem.

... SEX VNC DE FVND SPINO ALBEDO

De his tres unc per petru archiepm nouit ordinate. sunt

Pet qua petiu . sergius tribun⁹ ciu arimines et benigna iugal a leone archiepo . de fund atiliano q patn⁹ et casale uoc et fund fabricula in integris ab uno lat uia pcurrente da ponte usque ad fund corniliano . et de pdicto fund fabricula ab uno lat fund geniciano . alio lat fund ucianus . tcio lat riuus q uoc ursis . ter arimines . sub pen sol duos aur infig.

FVND ATILIANO Q. PATN ET CASALE VOC. FABRICVLA.

Pet qua petiu theodoti ancilla di rel qnd basilii a damiano archiepo . de fund ieniciano et aciano [10]) cum casale

DE FVND IENICIANO. ET ACIANO.

iouis ter arimines . a singul latb fund patnione et fund casalicclo et fund unciano et fund ptuniolo sub pen sol binos aur infig.

D FVND CAPVTAQVIS.

Pet qua petiuit agnen a iohe archiepo de fund q uoc capaqs . in integro [11]) cu duabus formis pos ppe ciu arimenes unacu salecto suo . et duas unc fund capitiniani ter ariminens . et sarsenate sub pen qnos sol aur infig.

DE SENIS VNC FVND PAMPIANO. AVXINIANO. MVSIANO.

Pet qua petiu agnella relict quond ueri gloriosi magist militu a damiano archiepo . de senis unc fund . papiano [12]) auxiniani et musiani cu casalibus suis a singulis lat fund pturiolu et fund locrucianu . simul etia et fund centu cu casale suo q siluas scura ul lacus appellat In In q e pos iuxta silua denominata ul casale ul ulmito . in tra fin de pdicto fund centu ab uno lat frenactis [13]) et uia publica . ter arimines . sub pen aureos infiguratos sol duos.

DE SORTE FVND FLAVIANO.

Pet qua petiuit mauriciu glorios mag militu et petronia iugal a sergio archiepo . de sorte in [14]) fundo flauiano pos juxta monte auxiliare domnicatu sce rau ecclae ter arimines sub pen sol uno.

OCTENIS VNC OCRINIANO. OLIANO. MVSIANO ET

Pet qua petiu dominic tribunus et horama iugal a sergio archiepo de octenis unc fund ocriniano et oliano et fund musia-

musiano In In cū aq mulo suo ter arimines. Simul etiam et casale q uoc galeriano In In ter arimines pago a ceruolano a singulis latb fund capriano et petroniano et fund guaano. Immo etiā et fund maraciana In In cu casalb suis alticiano et paones et corbiliano et cellulas et cabriano et suprana minore et suprana maiore lusurio barbarica latroniano corfiniano et petroniano et arcrifoliano et sorbiliano atq; luciano et ciciliano seu cana phanaria et furiano tribuniano et puciano in integris quo herentes se cu multis aliis casalibus ter arimines. sub pen sol octo aureos infig.

CASALE GALERIANO ET MARACIANA ET ALIIS

Pet qua petiu leo nobilis uir a iohe archiepo nono iuniore. de fund scaniano et fund lucruciano [15]) et fund bruniano et capo qui dr consulare quo hr. ab uno lat fund libiano et limite publico pcurrente alio lat strata publica tcio lat iuris basilice sci martini q uoc inborduncio. quarto lat mare ter arimines. plebe sci martini inborduncio sub pen den qndecim.

SCANIANO LVCRVCIANO ET BRVNIANO ET CAPO Q; dr CSVLARE.

Pet qua petiu theodosius tribun⁹ et datiu⁹ ciu arimines et maria iugal a damiano archiepo de sex unc fund augiciani ter arimines. ab uno lat alueo fluminis nicipupulli. alio lat fund agello tcio lat fund ferriano quarto lat ualle sub pen singulu sol.

SEX VNC FVND AVGICIANI

.. bertus eps detinet hoc

SEX VNC FVND POPINIANI ET AVXINIANI ET MVSANI.

Pet qua petiuit germannus filius qnd leoniano a damiano archiepo. de sex unc fund popiniani et auxiniani seu musani ter arimines ab uno lat fund ancipanu alio lat fund preturiolo sub pen sol binos aureos infig.

FVND LIMINIANI. LAVRITO. LIMINIANI MINORIS SAVIGINIANI.
Joh. . . . detinet cu scrib suis.

Pet qua petiu uitalis filiu' qnd sergii et ipatia iugal a iohe archiepo. de sex unc fund liminiani et sex unc fundi laurito et quattuor unc fund liminiani minoris nec n et dece unc fund sauigiani sibi inuice quo herentes cu apendicib caru ter arimines intr afin earu a singulis lat fund centu uiginti et fund nnigiano et fund cao senanul q uoc pratu et fund cacianu et flumicello q uoc sabloncello. et fund baulinianu et organianu sub pen tnos aureos infig.

FVND TICIANO.

Pet qua petiu martinus dux a iohe archiepo. de fund In In q uoc ticiano cu casale suo q dr casale 16) ab uno lat fund flauiano ali° lat fund antiliano ter arimines sub pen sol unu bem.

FVND cellulas ET PERITVLO.

Pet qua petiu theucaristus et antusa iugal. de fund cellulas In In et casale q uoc peritulo ter arimines a singul latb fund bailonianu et fund cusiciano et fund paleriano sub pen sol uno trians.

FVND ALFIANO ET ALIIS LOCIS TERRI. CESSINAT.

Pet qua petiu paulus eminentissimus consul a sergio archiepo de trib; fund quo4 uocabula s alfino serbiliano caprilia In Integris a singl latb fund sidicianu

et fund cella mariana et fund asilliano et fluuió rubigone ter cessinate. Veru etia et fund laurito et casaliccio et casale et silua scura In Integris et octo unc fund uiciano quo herentes se. ab uno lat fund siuiciano alio lat fund pisarone tcio lat meturiano quarto lat fund patnu ter cessinat et ariminés sub pen sol unu aureos infigu.

Pet qua petiu lupicinus et annagem fil lupicini tribuni a iohe archiepo. de trib unc fund anticiano ter ariminés. ab uno lat fund quarantula alio lat fund mariniano tcio lat fund curniano quarto lat fund cellula. sub pen sol singulum, — TRES VNC FVND ANTICIANO.

Pet qua petiuit curicius dudu tribun⁹ et cristophones et patricia iugl. a iohe archiepo. de sex unc fundo patno cu casalib et apendicib suis. Simul etia et senas unc triu fundo℞ staciano et raiano seu sintiliano. ter ariminés. a singul lat antuciano et fluuiu sambronis et fund sariano atq; fine bulgarisca sub pen uno aur infig. sol. — SEX VNC FVND. PATNO. SENAS VNC FVND STACIANO. RAIANO. SINTILIANO.

Pet qua petiu iohs et gregoria iugal a iohe archiepo de fund bibiano In In. ter
sub pen sol singl aur infigur. — DE FVND BIBIANO.

Pet qua petiu deus dedit ex trib et uitalian⁹ et petronaci diac germ a petronaci archiepo. de senis unc fund antisiani et axiniano. a singl lat de pdicto fund antisianó. fund marionis et cornianu seu — SENIS VNC FVND ANTISIANO. AXINIANO.

quadragintula et cellulas et fund gallianus et de pdicto fund anxiniano [17]) a singul latb fund pturiolo et fund lucurciano et fund ueneratis. ter arimines. sub penaur infigur. sol singl.

QVATNAS VNC FVND CELLVLAS et CastrucciANO.

Pet qua petiu honestus tribunus et maria iugal a petronaci archiepo. de quatnis unc et scripul nouenis duoꝝ fundoꝝ quoꝝ uocabula s cellulas et castruciano quo hers ab uno lat fund dusliano. alio lat fund q uoc septe tegul tcio lat fund q uoc uixiliati. quarto lat fluuiu use. ter arimines sub pen aur infig sol duos.

FVND CASALICCLO.

Libell que petiu iohs filio qnd iohis de guidoet rosa iugal ab honesto archiepo de rebus et pertinenciis uris in fund casalicclo ter arim plebe sci martini in borsdunclo sub redd mod septimo lino manuna septima. cp glandatico den duos. exenio grano manu lectile quartario medio pullu unu deductu totu In In p nos colonos in ciu arim et ibi saluare debeamus in casa et in uasis nris usq; du missus ur uenerit ad tolleNDu;

FVND LATNANO.

Donat qua fecit iohs tribunus in scam rauent ecclam de fund latnano et de casale q uoc presbiteri In Integris quo hers ter ariminens.

VNA VNC FVND TRECENTA.

Donat qua fec theodor⁹ neg et maria iugal in scam rau ecclam. de una unc fund q uoc trecenta ter arimines ab uno

lat fund q uoc casa episcopana alio lat strata publ tcio lat fund patno quarto lat fund flatiano.

Libell que petiuit urso et natalia iugal a iohe archiepo de duab unc fund ariniano.[18]) sitq; sorte et porcione in fund capitiniano et in fund tepanati ter arimines sub redd de omi labore modio decimo lino manna decima et pro uino. sol mancosu unu e xenio grano manu lectile quar unu pullo pario uno, DVAS VNC FVND ARINIANO.

Donat qua fec urso filio qnd iustiniano in scam rau ecclam tepr petronaci archiepi. de sorte et porcione in fund q uoc turiano ter arimines plebe scę stefanie. SORTE In fund TVRIANO.

Donat qua fec marinus et martinus germani filii qnd mauri in scam rau ecclam tepr georgio archiepo de omibj ptinenciis suis pos in loco q dicit conke. ter arimines. DE PTINENCIIS IN LOCO Q DICITVR CONKE.

Libell que petiu maurus de trib unc fund trecenta et porcione de fund flaciano quo hrs. ter arimines sub redd. scdm consuetudine ipsius loci. TRES VNC FVND TRECENTA. ET FLACIANO.

Donat qua fec imelpga religiosa ancilla di habitatrice in castello felicitatis in scam rau ecclam tep iohis archiepi. de fund casaliccio In In cu munime cartaru et fund ulmita et fund centario [12]) In In const ter ces et arimines. DE FVND CASALICCLO. ET FVND VLMITA. ET FVND CENTARIO.

DE FVND MA-RIANO ET CA-SALE SVO ARIMIANO.

Donat qua fec prescus [20]) defensor sca rau ecclæ in scam rau ecclam de fund mariano in in cu casale suo ariniano in tra fin fund palarianu et fund patrinione et fund aqliano ter arimines.

VNA VNC FVND TV-RIANO.

Donat qua fec maurus cu aliis suis sociis in scam rau eccla de una unc in fund turiano ab uno lat fund mauriano alio lat fund figlinas sex unc iuri sce rau ecclæ tcio lat fund balneari quarto lat fund galeriano. Iuris pdicte ecclæ ter arimines.

FVND. SEX VNC. PRATO;

Donat qua fec deodatus in scam rau ecclam de sex unc fundi prato ter arimines a singul lat fund septiciano et fund scorniianu et fund domicianu.

SORTE In fund PARRIANO ET SATVRIA-NO.

Libell que petiu lupicinus agellariu⁹ et ratilda iugal a iohe archiepo de sorte et porcione in fund parriano et saturiano q uoc cuticella ter arimines plebe sce stefanetis. sub redd tres arfora uini deductu p nos colonos in domnicalia ura in castruciano.

D FVND GV-VIANO ET PRIAPV.

Donat qua fecit felix diac et uicedno in scam rau ecclam tep damiani archiepi. de fund guuiano et priapu In In. ter arimines in tra fin de pdicto fund guuianu. ab uno lat fund sampuiano. alio lat fund flacianu tercio lat fund petroniano. et de pdicto fund priapu a singl latb fund patnu et fund gordianu. seu strata publica.

Donat qua fec sinilanis in scam rau ecclam de quattuor unc fund rubianu ter arimines, in tra fin fund marcianu et fund catuccianu et fund macrinianu. QVATTVOR VNC RVBIANV.

Donat qua fec seuerinus pbr sce ficoclensis ecclæ seu grittinis germ fl qnd gaudencii de duab sort.. sul ptinenciis in fund turiano ter arimines plebe sce stefanetis; SORTE IN FVND TVRIANO.

Fund q uoc curdinianu In In cu casailb suis id curciano capitiniano. macriniano. coroniano. nariano. rubiano. appiano et cliuiniano. tauelliani - oma predicta loca In In in tra fin. fund robilia et massa salutis et fund septiciano.;

Pet qua petiu mauricius glorios' magist militu et petronia iugal a sergio archiepo. de fund fabrica In In et quattuor unc casalis qui uoc turiano quo hers ab uno lat fund domiciano alio lat octo unc pdciti casal turriani. tcio lat casale q uoc pulliolus. quarto lat massa corniliana. Veru etia fund fabricula cu casale suo obliciano In Integris quo hers ab uno lat fund mansuriano alio lat fund arcolenti tcio lat casale q uoc uiginti quarto lat fund centu, ter arimines sol duos trians. rodulfulsu com detin

Pet qua petiu iohs uicarius numeri ariminensiu a damiano archiepo de domocella.[21]) cu superiorib et inferiorib suis hab in superiora triclinio et

cubiculos duos et inferiora canafa et caldario cu curte et orto seu puteo a singl laterib orto iuris moñ sci thome. et muro publico. seu platea publica. simul et metata duo in superiora pos a singl lat domucella que tenet heds qnd armati. et maus iuris diaconie sci stephani et uia publica. que dom⁹ et metata tegulis et imbricibus tectas muro usque ad grate const in ciu ariminēs. sub peñ sol tres.

petrus de mauro detinet hoc.

Pet qua petiu bona filia tribunaci et susanna germane a sergio archiepo. de domo In In cu supb et inferiorib ss habente in superiora triclinio et cubiculas tres et in superiora canafa tegul et imbricib seu sindol tecta cu curte orto seu puteo cost infra muru ciu ariminēs- a duob. lat. platea publica tcio lat domu iuris moñ sci thome apli in qua domo moñ scoꝝ martyru iohis et pauli eē. uidetur. quarto lat muru ciu sub peñ sol unum.

D SALVCIOLA petrus de bengno et trasberto detinet

Pet qua petiu benedictus diac sci ariminēs ecclæ a petro archiepo de saluciola In In. hab cubiculos duos cu scindol coopta unacu spacio tre q e pos ñ longe a petra q uoc ociosa sitas infra ciu ariminēs. in tra fiñ ipsius luciole et spacii tre cu omib; sibi ptinentib ab uno lat moñ sci laurencii in monte opagiano alio lat possd petro et sergia germani tcio lat

platea publica que pgit ad ia petra ociosa. quarto lat possid ipso petitore; sub pen ... den quinque;

Libell quē petiū florencius et petronia iugal a constantino archiepo de mans pede plana in in pos in ciū ariminēs. a duob lat possid moñ sce marie q uoc in tribio. ter lat uia publica quarto lat riuo auuse sub peñ deñ unū.

Gocio com detinet.

Libell que petiu gusberto et petronia iugal a petro archiepo de mañs pede plana in in ex parte cū pariete de axib et ex parte cū sepe circūclausa sindolis tecta cū solo tre suo cpprio cū stacione ante se et modica curticella retro se atq; andronella iuxta se const infra ciū ariminēs sup platea publica prope petra q uoc ociosa. ab uno lat possid petronia a iure heredes qnd ingelrada alio lat iuris moñ scī siluestri tcio lat possid urso et iohe germ q uoc aqua uiuli quarto lat platea publica sub peñ deñ tres.

Pet quā petiū eleutherius et desideria iugal a georgio archiepo de domocella cenaculata hab in superiora cubiculos tres. et inferiora canafa cū coquula et caldariolo extend in lato da uno cap da platea unacū curticella pedes treginta quattuor et semisse unacū accesso ripæ fluminis et in longo da platea ipsa domucella unacū ipsa curticella ped septuaginta et in lato da alio

cāp una cū ipsa curticella pedes quadraginta qnq; et semisse. que domucella hab̄ murū ex luto usq; ad grate rel uero axe castrale constructa tegulis et imbricib; tecta cū puteo in in̄ cū ingresso et egresso suo usq; in platea publica in tra fiñ a duob̄ latb̄ platea publica t̄cio lat mansionē martini q uoc̄ pirotulo. quartó lat orto [22]) iuris moñ scę marie q uoc exe adochio [23]) uerū etiā orticelle extend̄ in longo ped̄ treginta septem et in lato pedes decē et septē et semisse. ab uno lat mans̄ p̄dicti martini pirotti [24]) alio lat curte qnd̄ rodemario argentario t̄cio lat platea publica. quarto lat curticella senatri iuris moñ scī zenonis. que p̄dicta p̄tinent de iuris moñ scī zenonis fundatū foris porta que uoc pusterula sub peñ tremisse duo;

Pet̄ quā petiū agnellus tribunus a sergio archiep̄o. de uacuāmto t̄re ubi aliquando fuit uinea pōs infra ciū ariminēs non longe a porta scī stephani. a singl̄ laterib̄ possid̄ scę raū eccla et scā eufȳmia xpi martire alio lat̄ platea que uadit ad murū t̄cio lat̄ muro publico quarto lat possid̄ diaconia scī stephani sub peñ sol̄ unū.

Pet̄ quā petiū mauricius gloriosū magist̄ militū et petronia iugal̄ a sergio archiep̄o de domo in in̄ cū superiorib et inferiorib̄ suis hab̄ in superiora triclinio et cubiculos qnq; unacū turre sua. et in-

feriora canapha et stacione ab utrisq; latb murū usq; ad tignu tegul et jbricib tecta. simul et coquina cu superiora sua axe colomnello constructa scindulis coopta cu curte et orto et puteo const infra ciu ariminēs ad latus foru. in tra fiñ ab uno lat pdictu foru publicu al lat platea publica tcio lat orto iuris moñ scē marie quarto lat cryptas et orto quē tenet theodorus. sub pēn sol duos trians;

Pet quā petiu iulianus filio ueneri et maria iugal a martino archiepo. de domocella cenacolata in in cu superiorib et inferiorib suis hab a duob partb muro usque ad gratē ex luto lapide axis colunellis constructa sindol tecta una cu modicis tegulis et imbricibus cu curte et sex unc putei et cu omib sibi ptinentibus const in ciu ariminēs ab uno lat possid bonifacio a duob latb platea publica una que pgit a pusterula scī thome apli aquadrubio ubi ē petra odiosa et alia que pgit ad forum da porta scī petri. quarto lat domucella scī georgii num ariminēs. sub pen auri solidos.

Pet quā petiu iohes et anna iugal a iohe archiepo. de domo in iu cu superiorib et inferiorib suis cu triclineo et balneo cu uaso posturios duos cisternas duas et portico ante se posito et necessario et cu omib, sibi pnentibj const in ciu ariminēs a singul lat muru ciu alio lat fluuiu

q̲ uoc̄ auusa et platea publica et possid̄ sca̅ rau̅. ecc̄lam.

FVND̄ CARCARIONE
FVND̄ PONCIANVM.
FVND̄ SOL ET LVNA.
FVND̄ PETRONIANO.
SEX VNC̄ FVND̄ GORDIANI. ET SEX VNC̄ FVND̄ FALTINIANI
FVND̄ FIGLINAS.

Verū etiā et fund̄ qui uoc̄ carcarione et fund̄ fabricula in integris cū t̄ra sacionale a singul̄ lat̄ fund̄ uerocianū et fund̄ auxiliaris ubi resideN̄ familiares. scē rau̅ ecc̄læ. Simul etiā fund̄ ponciānu[25]) in integro et prato pōs iuxta siluā micianā in t̄ra fiñ p̄dicti fundi a singul lateri͞b fund̄ ubriano et fund̄ bolinianū et fund̄ agellū. et de p̄dicto prato a singul̄ lat̄ silua miciana. et a duob̄ latb prata iuri scę̄ rau̅ ecc̄læ. Immo etiam et fund̄ q̲ uoc̄ sol et luna et fund̄ petroniano in integris quo hers̄ a singul latb̄ fund̄ causidiano. et fund̄ ofidianū et fund̄ fornūli et strata publica. Immo etiā et sex unc̄ fund̄ gordiani[26]) et alias sex unc̄ fund̄ faltiniani.[27]) in t̄ra fiñ iā dicti fund̄ gordiani a singul latb̄ reliquas sex unc̄ ipsius fund̄ et possid̄ heredes fuscarini. t̄cio lat̄ t̄ra bulgaroꝝ. et de p̄dicto fund̄ faltiniani a singl̄ latb̄ rel̄ sex unc̄ p̄dicti fundi et fund montaniani et fund̄ liscule et limite publico. Simul etiā et fund̄ figlinas in in̄ a singl̄ latb̄ litus maris et possid̄ moñ scē marie pōs sub t̄re muro ciū ariminēs et limite q̲ pergit ad mare. const̄. ter̄ ariminēs. sub peñ pro domo et balneo et fund carcarione et fabricula et ficlinas et prato auri sol̄ septē trians. et ꝓ fundo sol et luna et petroniano et gordiano et faltiniano[28]) auri sol̄ quattuor. et ꝓ fund̄ pontiano[29]) auri tremisse duo.

D SPACIO TRAE

Pet quā petiū iohs clericus et uilicus scę raū ecclæ et maria iugal a petro archiepo. de spacio trę celo tecto ubi proido eē uidet de rectorio scē raū ecclæ pōs infra ciu ariminēs ab uno lat tres colunellos marmoreos fixos et fundam̄-ta de muro antico q extendit usq; ad auusa. alio lat pdicta auusa tcio lat uia publica quarto lat uia que pgit ad mansionē domnicā et ad puteum nec ñ et usu de ipso puteo const infra ciu ariminēs iuxta rectoriu scē raū sub pen den duos.

Libell quē petiu ursus pbr scę arim̄ de porcione sale in in cu curticella et cu omib sibi ptinentib quantu cuq; a suis detenuit manib qnd uuiliarius magist pōs in ciu arim̄ ab uno lat platea publica que uadit ad portam scī zenesii. alio lat pōs carlo a iura scī petri: tci° lat pōs romana. quarto lat pōs stefano uenetico sub pen tremisso uno.

Peticio quas pecier martin⁹ dux ciu arm̄ et cristoduli iugl seu albesinda et petrus sitq; agnellus cleric⁹ hon pueri germ̄ de fund ticiano in in et sex unc fund casale q uoc casalis cu supscriptis latb. et fund priapu in in a singul lat strata publica et fund patnu et fund petronianu et fund quattuor tēpora. Itē tria fund in in. cessiano lanieto et casalicclo quo hers cu suprascriptis latb. atq; tres planca prati una ē pōs in loco q dr silua miciana alia ē pōs q dr tcio cu suis iu-

stis et certis in tra finib. nec n et fund humiliano in in a singul lat fund cellula et fund ticiano et fund cariniano et fund dulio. Ite fund grumarini in in cu supra scriptis latb simul et porcione que tenuit qnd dominic⁹ bandiforo cu suis iustis et certis int afinib. Immo etiā quinq; pecias uinearu quas tenuit qnd scds draconariu⁹ cu suis iustis et certis int afinib que loca s pos ter castro conke. Veru etiā fund gauiano in in cu suis iustis et certis int afinib. seu et quattuor unc fund uincorarii cu laco suo cu suis iustis et certis int afinib. simul et fund cisterna q et iulian⁹ uoc in in cu casalib et apendicib suis. Veru etiā colina longa q et furian⁹ uoc in in cu casalib et apendicib suis atq; et uacuamta tre ubi antea uinea fuit pōs da scola ad mōn sci theodori. unacu cāpo extendente usq; ad mare ab utrasq; partes. nec n septe semis unc fund mariniana. et tres unc fund turris cu suis iustis et certis int afinib. fund straciano cellulas quadraginta fortunati in in quo hers cu facturio uno pōs in loco q dr arcioni cu suis iustis et certis int afinib. Veru etiā et medietate de prato et formis quattuor que tenuit qnd mansunio a singul lat prata iuri scę rau ecclæ. et medietate de prato que tenuit qnd leonico. a singul latb prata scę rau ecclæ. et medietate de tra et prato a singl latb riuo q uoc tcio et planca prati que te-

nuit qnd urso tribuno al lat prato que tenuit qnd adulfo auctenta numero arimines seu limite q pexit in strata publica. et medietate de pdicto prato que tenuit pdicto adulfo. in tra fin prato sce rau ecclæ. Immo et tres unc fund uirginis a singl latb fund montonis et uiciano. sub pen in auro sol dece et octo.

SEX VNC FVND GALERIANI

Pet quā petiu picardus et cristoduli iugl. petrus magist militu et anna iugl. a dominico archiepo. de sex unc fund galeriani Const ter ariminen plebe scī uiti. Int afin9 ab uno lat fund maceria. ab alio lat fund patnu. a tcio lat fund mandricu. a quarto lat possid ipsi petitores. sub pens bem aureos infiguratos.[30])

Hoc d........
iure..........
senod........
scae m........
cata..........
ta sci........

Peticio quā petiuit ingelrada comitissa a romano[31]) archiepo. de duab unc et scripul octo fund uirginis ter ariminense sub pensione

Pet quā petiuit tepaldus filius leonis de duce ursone de tra et silua q uocat scī theodori constituto tritorio ficolensis et ariminensis in tā fines ab uno lat padule ab alio lat silua sce agathe a tcio lat iuris scī patniani et scī andree. atque a quarto lat cesenula. nec n et ccedimus uobis fundu castellione in integro et in fundo arcole

quantū de nr̄o iure inuenire potueritis et in fundo rigussa in tā fines ab uno Lat̄ fundū scamno ab alio lat fundu tribano et fundū arcole inter et fundū rancofrigido pueniente ad scām stefane q dr̄ scā paulā seu a tcio lat̄ fundū ca- ūatico atque a quarto lat fundū ceula et aura marina simulq; et c̄cedim⁹ uo- bis quartā parte in integro de fundo si- titiano et sortes et porciones quantas- cūque inuenire potueritis in fundo gal- liano da iure scæ nrę rauenats eclę que p̄dicta loca cū t̄ris et uineis cāpis pratis pascuis siluis salectis sacionabilib; aquis aquimolis ul̄ omib; infra se habente et a se ptinentibus. Sub pen̄ sol̄ binos in aurō. [31])

Ter-

Territorium Sinogaliense.

Peticio quā petiuit gloriosa et mararelo qnd eleotherio glos magist militū sinogalliens a sergio archiepo de fund catiliano in in in tra fines ab uno lat fund luuianū alio lat fund lunule tcio lat fund casaliccio. uerū etiā et sex unc fund q uoc bugiano. In tra fines ab uno lat fund mauniano. alio lat fund q uoc capetellus. tcio lat fund cellolas. Sitq; fund q uoc silianū in in. In tra fines ab uno lat flaminea currente. alio lat fund parianū. tcio lat fund q uoc degianū. quarto lat fund martianū q et montone apellat. Immo etiā et trib fund quoꝝ uocabula s albianū et porclanū et alio albianū quo herets in tra fines ab uno lat fund coranda. alio lat massa scæ marię ategiano. tcio lat fund ponciononanū. Simul etiam et sènas unc duoꝝ fundoꝝ quoꝝ uocabula sunt tunusiano maiore et tunusiano minore quo her. Int ra fines a singulis laterib; fund papianu. et fund lunis. et fund ponpiano q perexit ad petrā ficta q uoc quarto fagio. et flaminea currente. et fund iulianola

FVND CATILIANO.

SEX VNC FVND BVGIANO.

FVNDV SILIANV.

ALBIANV. PORCLANV. ALIO ALBIANVM.

SENAS VNC TVNVSIAN. MAIORE ET MINORE.

et fund̄ celidiano. ter̄ sinogall̄. sub pen̄ in auro solidos sex.

FVND̄ CLIIANO. Libell̄ quē petiuit sauinus et rodelinda iugal̄. a iohe archiepo. de quattuor unc̄ fund̄ q uoc̄ cliiano trit̄ sinogall̄. ab uno lat̄ fund̄ tricianū ab alio lat̄ serra uia currente. tcio lat̄ fund̄ marcianū. quarto lat fund̄ arcilionœ. sub reddito de omī labore modio decimo uino medietatē. oliuas uero et glandatico in in̄ in domnico proficiat. puectū omēm traticū in in̄ p uos colonos in rectorio nr̄o in sinogall̄.

DE CASA IN SINOGALLIE Gezo detinet. Libell̄ quē petiuit ioania rel̄ qnd̄ dominico uenetico de casa pede plana cubiculos duos in in̄ cū omīb; sibi ptinentib; posita infra ciū sinogall̄ n̄ longe a muro. sub pen tremisse uno.

DE FVND̄ OLENANO ET VNCINIANO. Libell̄ quē petiuit razo et guiperga iugal̄ iohe archiepo. de tr̄a modio 24 trecenti pōs in fund̄ olenano et unciniano. q fundi existunt in in̄ iuris scē rau̅ ecclæ. ir̄ sinogall̄. sub reddito de omī labore mod̄ decimo lino manna decima. uino artora quarta puectū omēm tracticū in in̄ p nos colonos in ciū sinogallie in domo rectorii uri. pro herbatico et glandatico et exenio et opere den̄ treginta.

TERRA SCĪ VITALIS VBI EST IPSA EC- Pet̄ quā petiū gallio et gisa iugal̄. seu giselberto et rocia iugal̄ a honesto archiepo. de tr̄a scī uitalis ubi est fun-

data ipsa eccła scī uitalis ab uno lat̄ grauiano. alio lat̄ ueclano. tcio lat̄ cornutula. quarto lat̄ uia publ. Simul et locum q uoc Jouis ter̄ sinogalī. sub pens sol duos;[33])

CLA. SCĪ VITALIS. ET LOCVM Q VOC IOVIS;
Gezo detinet

Peticio quē petiuit hermenulfus et adelberga iugal[34]) a petro archiepo de capella scī uitalis et sortes et portiones que pertinent de iure scę rau ecclæ constituto tritorio sinogalns plebe scī laurentii sub pēn duodecī denarioꝝ.

HermeNVLFI D Capella SCĪ VITAL

Peticio quē petiuit giselprando filiuˢ qd andrea sitq; frogerio et olperto cu suis germanis fratrib seu filiis et nepotibus ad honesto archiepo de loco q dr casa uetere q est posito in fund galaciano maiore et galaciano minore capiente ipsa tra modioꝝ centu quinquaginta in tra fines ab uno lat nos ipsi petitores et riuo q decurrit int pdicta tra et massa sinogaliens ab alio lat riuo q decurrit intro ipsa tra et tra scī iohis seu a tcio lat riuo q ē posito iuxta montoni atq; a quarto lat riuo q est int glaciano et casa uetere tritorio sinog plebe scī bartholomei apli sub pen denar octo.

GISELPRANDI D CASALE VETERE Giselbrandus filius bertę detinet

Peticio quē petiuit lupo et aldeprandus germani filiis giselberto a petro archiepo de fundo q uoc altigiano in integro in terra fines ab uno lat uia publica ab alio lat possidente nos ipsi petitores seu a tcio lat riuo currente at-

FVND̄ Q VOC ALTIGIANO.
Valingo detinet

que a quarto lāt limite q uadit int̄ alfiano. nec n̄ et una petiā trę posita in fund̄ petritulo in terra fines a duabus lateribus possidendū famuli scī rau ecclæ seu a t̄cio lat̄ uia publica atque a quarto lat fund̄ penetula constituto tritorio sinogaliens̄ sub pen̄ denar̄ duodecī.

DE SENAS VNCIAS DVO℞ FVNDO℞ SPIRILIANO ET CORNVTVLA Gezo detinet

Peticio quē petiuit iuliano um̄ dat̄ ciū sinogaliens̄ et petronie iugal̄ seu stefano sitque leone et constantina iugl̄ atque stefano filio nr̄o a deusdedit archiep̄o de senas uncias principales in integro duo℞ fundo℞ spiriliano et cornutula sitas sinogaliens ab uno lat fund̄ uerriano et ueclano et ab alio lat̄ senas uncias supscripto℞ fundo℞ quas familias scę rau ecclæ tenere uidet̄ seu a t̄cio lat fund centu iugera atq; a quarto lat fund̄ manoniano iure scę urę rau̅ ecclæ sub singul̄ aureos infiguratos pēn subsaluatur.

DE FVND̄ Q VOC̄ CASA VETERE.

Peticio quē petiuit eleutherius et leo germanis a petro archiep̄o de fundo in integro q uoc casa uetere in terra fines ipsius ab uno lat riuo pcurrente int̄ ipsa iura et iura scī iohīs ciū sinogalien ab alio lat fundū digiano seu a t̄cio lat riuo pcurrente int̄ ipso fund̄ casa uetere et fund̄ montoni atque a quarto lat̄ possidente georgio et andrea- et limite pcurrente sub denar̄ duodecī pen̄ psoluatur.

Peticio quē petiuit sergius caro filio qd honesto et anna iugal a petro archiepo de fundo q uoc statiliano in integro in terra fines ab uno lat casale puero℞ q uoc romalde seu ab alio lat tra et uinea quē detinet anso seu a tcio lat de subt⁹ tra q uoc de milo atq; a quarto lat uia publica q uadit int ipso fund et tra scī patniani et tra quē detinet digna tritorio sinogaliens sub pen denar duodecī.

DE FVND Q VOC STATILIANO.

Peticio que petiuit adam et maria iugl seu ingelbal- et albesinda iugal a iohe archiepo de una petia terrę p podismu designata da uno capite pticas duocentas quinquaginta et da alio capite similit et p longu similit in tra fines ab uno lat uia publica ab alio lat tra famuli scī rau ecclæ seu a tcio lat riuos pcurrente atque a quarto lat nos ipsos petitores possidente q est posita in fund altigiano et alia petia trę modio℞ duodecim posita in loco q dr petritulo ab uno lat possidente famul scī rau ecclæ a tcio lat uia publica atq; a quarto lat fund petritulo et tras et uineas que p donationes cartula contulimus in scm rau ecclæ q e posita in fund gariliano extendentem in longo pticas duo centas quinquaginta tritorio sinogalie scī ypoliti sub pen solidos aureos infiguratos triens.

DE VNA PETIA TRE FVND ALTIGIANO.

Peticio que petiuit tribuno et agathe iugal de quattuor unciis principa-

QVATTVOR VNC FVND CISSIANI.

les in integro fundi cissiani cū oliuetis ab uno lat̄ fund̄ sala et ab alio lat̄ fund̄ colicclo seu a t̄cio lat̄ fund̄ maliciano simul et terras sacionale et prata q̄ fuit ex iura q̄d genecia usque ad fluuio p̄currente sub pen̄ aureos infiguratos solid̄ uno triens.

DE FVND̄ SERVINIANO.

Donatio quē fecit iohs de ciū sinogalienses a domno iohe archiepo in scam rauennate eccla in fund̄ seruiniano q uoc̄ maiore territor sinogalien tra p podismum plus minus modio℈ uiginti unū ipsa uinea q infra ipsa t̄ra pastenata est cu canetas et quaelibet pomas ipsa sup̄ escripta tra sic superiu⁹ legit.

SENAS VNCIAS FVND̄ TVNVSIANI.

Peticio quē petiuit leoncio clerico et cartulario p̄dicta scē rau ecclæ et barbara iugal̄ a damiano archiepo de senis unc tunusiani maioris et tunusiani minoris a singulis laterib: fund̄ alliano et ab alio lat̄ fund̄ lunis seu a tcio lat fund̄ emiliano q et casalitorti uoc̄ nec n̄ et a quarto lat̄ limite q quat facies apellatur sub pen̄ aureos infiguratos pensantes solidos duo triens.

SEX VNC̄ FVND̄ ALTIGIANO.

Peticio quē petiuit anestasius tribun et capana iugal̄ seu zenone et leoparda iugal de sex unc principal̄ in integro fund̄ altigiano in t̄ra fines ab uno lat fund q uoc casa radia et ab alio lat̄ fund̄ q uoc̄ casa liscalaria seu a t̄cio lat̄ fund̄ penitula atque a quarto lat̄

fund aragusto simul et quattuor principales in integro uncias fund q uoc aragusto in tra fines ab uno lat fund laurito et ab alio lat fund gauiliano seu a tcio lat fund q uoc arcole atque a quarto lat fund q uoc altigiano sub uno bem aureos infiguratos pen solid singul.

DE FVND MONTONIS. to de plan detinet. In fe

Liuell que petiuit stefanus pbr et famul sce rau ecclæ de tcia portione tre et uineę posita in fund montonis tritorio sinogaliens in tra fines ipsi fund ab uno lat fund silianus et ab alio lat fund alfianus a tcio lat fund carianus et riuus pcurrente atq; a quarto lat uia que det ad fluuiu q uoc nebula sub modio decimo et arfora quarta.

FVND. AGILIONE.

Liuell que petiuit eleutherio uilico et maria iugal dominico et martino seu peregrino a dominico archiepo de fund unu in integro q uoc agilione constituto tritorio sinogaliens in tra fines a singul laterib; fund ueclan⁹ et fud uerianu et alios fund agelione seu riuo currente sub reddito modio decimo lini manipula decima deducto oma in ciu s domu infra ciu sinogallie.

FVND ALTIGIANO. ET AREGVSTO.

Liuell que petiuit albesinde ancilla dī rotdegario et gualdesie iugl urso gualdo et maria iugal unaldo et petro et liliosę germanis famul uris de duoꝝ fundoꝝ quoꝝ uocabula s altigiano et aregusto a dominico archiepo hęc sunt largita constituto tritorio sinogallie sub

reddito de omib; septimo uino arfora tcia heXEnio modio unu et mediu de grano mano littere pulos paria duo oua uiginti pro erbatico arietes duos deducto oma in rectorio uro sinogall.

DE LOCO VBI EST MON SCI MARTINI IN RVINIS POSITO.

Liuell que petiuit aldo et leto etitoe germ filiis qd ingelberto sub dominio et potestate stefano uilico et gualderata iugal dieb; uite illoꝝ lauterio pbro et marie filiis psenti urse sub dominio iohi pbro dieb; uite suæ ab aunesto archiepo [36]) et cu aliis petitorib; de loco in integro ubi monaster sci martini in ruinis posito eē uidet que pdictu locu a duob; lat riuore duo unus uoc aqua salsa et alius uoc tripontio reliquis duob; lat limite publico unus ē positus int pdictu locu et fund petronianu alius limite decurrit int uinea que uoc de ducarissa et ipsu locu constituto tritorio sinogaliens plebe sci iohis sub reditu modio. VII. uino arfora tcia deductu omem terraticu domnico in integro de labore et uino usque ciu sinogaliens. p uos sup escripti petitores.

EX MASSE MEROLARIE

Liuell que petiuit pascali et maria iugal constantino et saxe iugal floro et agathe iugal seu filiis nris a dominico archiepo de sortes et portiones nras quas a manib; nris tenere et laborare uisi sum ex corpore masse merolarie constituto tritorio sinogalies sub redditu de omib; modio decimu uino

arfora quarto puectū omā in rectorio urō sinogallie p̄ro exenio et erbatico et opere dare debeatis denarios dece et octo.

Liuell quē petiuit astulfo et ergmenberge iugal̄ seu filiis nr̄is a dominico archiepo de sorte et portiones ex corpore masse merularie sub reddito de om̄ib; modio decimo uino arfora quarta pro exenio et erbatico denarios quindecinȷ. EX MASSE MEROLARIE.

Liuell quē petiuit donatiano et eldeberto cū fratrib; suis a dominico archiepo de sorte et portiones in integro ex corpore masse merolarie constituto t̄ritorio sinoglaliēs sub reddito modio decimo uino arfora quarta pro exenio et erbatico denarii decē et octo. EX MASSE MEROLARIE. Giselprandus detinet.

Libell quē petiuit iohs et lupicina iugal̄ seu filiis ttm a iohe archiepo de t̄re modio♃ centū quinquaginta in integro posito in fundo casale mauri et in fundo olenano et fund̄ uniano q̱ uoc tota merolaria ab uno lat t̄ra et silua dominico et de martino et ab alio lat fluuio nebula seu a t̄cio lat riuo scortioso atq; a quarto lat t̄ra et silua ipsi dominatore constituto t̄ritorio sinogaliēs sub reddito de om̄a et ex omib; modio decimo lino manna decima uino arfora quarta et pro exenio et herbatico et opere dare promittim⁹ dena- DE FVND̄ CASALE MAVRI. ET OLENANO. ET VNIANO. Giselprandus detinet

reos bonos et cp glandatico dare cpmittimus omi annualit mancoso uno deducto omem iusticia p nos colonis usq; in ciu sinogalens in erectorio uro.[26])

DE MONTE SCI PANCHRACII.

Liuull que petiuit dominicus et ueneria iugal iohs de siluari iugal seu filiis uris a petro archiepo de monte sci ponchratii in integro in tra fines ipsius a duob; laterib; uia publica a tcio lat tra iuris sci iohis sinogalia que detinet leo de plano atq; a quarto lat tra que detinet iohs pbr et stefanus german9 constituto tritorio sinogal plebe sci iohis ex corpore masse sinogal sub reddito modio septimo uinea si pastinauerim9 tepr que in colome ee uidet reddere exinde debeam9 arfora tertia oliuas uero tcia parte reddere debeam9 deductu omem iusticia p nos sup escriptis colonis usq; in ciu sinogal in mansione[27]) domnica nra;

DE FVND AVCINIANO ET ALENANO.

Liuell que petiuit iohs et maria iugal dominico et felicitas iugal et martina seu filiis suis tantumodo a iohe archiepo[28]) de modio4 quadringenti nonaginta posita in duo4 fundo4 q noc auciniano et alenano tritorio sinogales ab uno lat marcello

ab alio lat a tcio lat fund demurello iure sce rau ecclæ

a quarto lat riuo petroso constituto tritorio sinoglen sub reddito modio decimo lino manna decima uino ar-

fora quattuor deducto p nos colonis in sinogaliens in rectorio uro.

DE FVND AVIANO.

Liuell que petiuit georgio et illaria iugal de porcione posita in fund auiano tritorio sinogaliens. in tra fines fundo salmariano et ab alio lat fund argelionis seu a tcio lat fund graniano. a quarto lat fund auiano iuris sce uræ rau ecclæ. sub reddito oma et ex onib; modio septimo deficas reste quarta exenio uero turta munda una pullo pario uno ouas duodecim porro duodecim opera sex ubi ab actore domnico imperati fuerimus psoluere promittimus lignas carra dua in ciuitate sinogalens puectu omem iusticia in ciu sinogalens in rectorio scę rau ecclæ.

DE FVND AVCINIANO.

Peticio que petiuit gesiberto pbr [29]) et eldemario de tra modioru nonaginta posita in fund auciniano et olenano sub reddito oma et ex onibj modio decimo et pro opere et exenio et glandatico denarii uiginti quattuor deducto oma in ciu sinogallie.

SPRONIANO.

Liuell que petiuit urso et stephania iugal famul sce rau ecclæ de tra culta cap modioꝝ plm quadraginta ex fund sproniano cu modico siluario in tra fine ipsius tre ab uno lat fud plucianu ab alio lat tra sci uitalis et sci georgii a reliquis duob; laterib; iuris scæ rau ecclæ. sub reddito de omi la-

bore mod̄ decimo lino manipula decima pro herbatico agnū unu. puectū omem̄ traticū in in̄ usq; ad portū sinogalen.

DE FVNḠ ARCINIANO ET OLENANO.

Liuell̄ que petiuit dominic⁹ et genaria iugal adrepaldus agell̄ et adteperga iugl a iohe archiepo de tra modio℞ plm centū et decē pōs in fund̄ arciniano et olenano qbus fund̄ in in̄ existunt iuris scę rau ecclæ in tra fin⁹ ipsiu⁹ tre ab uno lat uia que uadit ad locū q uoc sagittatoriū ab alio lat tra siluari a tcio ī possid̄ rago a quarto lat possid iohes q uoc capiciuto et iuliano de lupari. tritorio sinogalen. sub reddito de omi labore mod̄ decimo. lino manna decima uino arfora quarta ex ase puectū omem traticū in in̄ in ciū sinogallie in domo rectorii uri et pro erbatico et pro opere et exenio seu glandatico den̄ treginta.

DE FVND̄ SERBINIANO.

Liuell̄ que petiuit leo et potencia iugal̄ constancio et maria iugal̄ theodosio et maura iugal̄ leo et maria iugal̄ iohs et iusta [40]) iugal̄ iohs cleric⁹ et maria iugal̄ a iohe archiepo de sorte et portione principale in in̄ pōs in fund̄ q uoc serbiniano [41]) tritorio sinogall̄ plebe sci ioseph iuris mon̄ sci iohis cata paterie in tra fines ab uno lat̄ fund̄ tricaciano ab alio lat̄ casaliccio diaconie scē marie [42]) scoto℞ sub pen̄ de oleo sestaria treginta quinque scdm ister loci in kalendas februaria in ciū sinogall̄,

Liuull que petiuit martinus agellarius q uoc gallato a iohe archiepo de tra modio 24 plus min9 tricenta quinquaginta pōs in fund q uoc casale mauri ex corpore masse merolarie tritorio sinogall sub reddito de omi labore modio decimo lino manipula decima uinea si pastinaueritis arfora quarta ex ase puectu omem traticu in in in ciu sinogall domo rectorii nri. et pro opere et exenio et herbatico den bonos duodecim glandatico in in in domnico pr...... ciatl minatu p uos colones in ia dictam ciu sino.......

DE FVND CASALE MAVRI.FVND GAL

Territorium Ausimanum.

DE CASTELLO

.........................Stephan filius stephani et rodulfus dro..onis a honesto archiepo de castello in in edifficatu in monte q ofania uoc cu mu et carbonariis et cu omib; edificiis suis et cu introito et exoito suo. Veru etia quadraginta modio4 trae in circuitu ipsius castelli in tra fin9 a duob laterib; uia. tcio lat limite q pgit int fund riatfa et tra sci thome apli. quarto lat tra masana pueniente usq; in capo maiore. Const ter ausimano sub pensione denar treginta sex;[43])

D FVND VALLE SEXAGINTA MOIOLIS.. etzo filius odelrico detinet.

Pet qua pet rodulfus filius qnd .. roginis[44]) a honesto archiepo de sexaginta moiolis trae in fund q uoc ualle in ta fines ab uno lat possid ipsi petitores alio lat uia quae pgit da monte q dr lulonici. tcio lat fund coriliano quarto lat tra albrici et giselprandi germ. et tra hds qnd ... iord.. lo. ter ausimano. sub pensione denar sex;

SORTE IN FVND VAL·

Pet qua petiu tetbaldus comes et r... childa[45]) iugl. a o[46]) ar-

chiepo. de sorte et porcione in fund ualle et in fund cornianello et in fund corilliano et in fund paperiano. in ta finˢ ipsoχ ab uno lat fund longiano et fund cordiano. ab alio lat fund oroniano tcio lat fund octabia et fund parciliano et fund selbenici. quarto lat fund corociano et fund scō seuerino. Const ter ausimano plebe sci iohis in strata sub pensione quattuor bizancios aureos; LE CORNIANELLO. CORILIANO ET PAPERIANO;

Pet qua petiu albericus filius qnd et giselprandus et albini germ. a pet chiepo. de fund flauianello in in. et ptinenci... fund cereniano. Coher se in ta finˢ ab uno lat fund turicle. alio lat riuo pcurrente. et fund agelli. tcio lat fund uariliano. et riuo q pgit int ipsu fund flauianellu et fund cereniano quarto lat fund cereniano. et fund peal ter ausimano. sub pensione uno bizancio aureo; Flauianello ... fund cereniano.

Peticio qua petiuit urso et rotruda iugal seu burga hp a cailone archiepō de fund in in q uoc cerru longu in tra fn. ab uno lat corilianu ab alio lat fund cerisianu tcio lat strata talliata et fund septecianu quarto lat riuo q dr atrinia ter ausimano sub pen sol duos. FVND CERRV LONGV.

Peticio qua petiuit theodericus filiu qud theoderici et iohs hp f...... SEX VNC FVND BOLI-

NIANI Q FVND PER IN DIC DECIMA INGRIMVALDO COMITE IN IN TRA PETRO ARCHIEPO ORDINATVS EST SVB PEN DVO℔ SOLIDO℔

derico a petro archiepo de sex unc fund boliniani ausimano ab uno lat umbriano q mus leo uoc uiciano q uoc uenatiano tcio lat aqua uiuola capo longo quarto lat antoniano qcur capo uno unacu spiscia sua in tra fines pra de medana ab alio lat riuo q uoc aspia therico filio qnd gregorio quarto lat riuo q ta tra et loca const ter ancom et au[47]) sub pen den sex.

.... IS CLANISI.

Peticio qua petiuit stefan⁹ et maria iugal a dominico archiepo de is clanisi in in ter ausimano sub pen sol du

.... FIBIANO.

Peticio qua petiuit theodosiu⁹ et petrus german et portione ... fund fibiano q fund integrit existit iuris sçe rau ecclæ in tra fines a singulis laterib; fund consortie et fund longobaldie et fund florie et fund triscanisi ter ausimano sub pen binos aureos infiguratos.

DE FVND ANTINIANO. Q VOC PCVLICI.

Peticio qua petiuit arnulfus filiu⁹ qnd iohis et inga iugal ingelbertus filio qnd rotmundi et oda iugal iohs ubaldus et tacemanno et giso germ ab aunesto[48]) archiepo. de fund antiniano q et pculici uoc ter ausimano in tra fines ab uno lat uia ab alio lat strata a tcio lat asspia a quarto lat uia que

pgit

pgit da aspia ad salam ruptam sub pen̄ den̄ sex.

Peticio qua petiuit leo epo sce ausimane ecclæ a georgio archiepo de massa que uoc atnana in in cu casalib; et apendicib; sub ter ausimano in tra fines a singulis laterib; fund roborata et fund tussiano et fund calciniano et fund tesidabonelli iuri sce rau ecclæ sub pen solidos uiginti p un.. quoq; sol den treginta et sex. de roma[49])

MASSA ATNANA Q.... modo detinet esmido sub pen bizancio.

Peticio qua petiuit arduinus filius qnd arduini et gisla iugal a petro archiepo de fund spinaciano et larciano[50]) in integris quo her in tra fines ab uno lat fund (cornito cu riuo pcurrente ab alio lat iuris mon sce colube reliquis duob; laterib; strata publica pcurrente)[51])........ urpano et carbonaria et fund rotarici et fund maseniano. ab alio lat monte corano a tcio lat iuris sce ausimane ecclæ et tra de mon sce colube. reliquis duob; laterib; strata publica ter ausimano sub pen uno bizancio aureo.

DE FVND SPINACIANO ET LARCIANO Q. LOCA ANTEA ESMIDO LARGITA

Peticio qua petiuit arnustus et ermenaldus germ a cailone archiepo de massa que dr ausimano in in ter ausimano in tr fin ab uno lat strata publica ab alio lat uinciasi a tcio lat limite publico q decurrit int geminu et pdicta massa quarto lat limite q uadit int opa-

MASSA AVSIMANA.

go et p̄dicta massa sub pen̄ uiginti quattuor aureos infiguratos.

Peticio quā petiuit ermenaldus genera franco℞ [52]) et betta [53]) iugal a petro archiepo de medietate de massa ausimana cū medietate castelli q uoc̄ de ernosto posito infra ipsā masā cū medietate ptinenciis ipsius masse, sub pen̄ bizancios bonos duos.

FVN̄D ECCLESIASTICO de quattuor VN̄C FVN̄D CESIANO.

Peticio quā petiuit stefanus diac̄ scē ausimane ecclæ et ioh̄s dux et ottiperga iugal̄ a deusdedit archiepo de fund̄ q uoc̄ ecclesiastico in in̄ in t̄ra fin ab uno lat̄ fund̄ oclasiano ab alio lat̄ septē fontes t̄cio lat̄ afriano quarto lat̄ fine sinata. Simul et quattuor unc̄ fund̄ cesiano ab uno lat fund sauiano. ab alio lat̄ fund̄ trausiano. t̄cio lat̄ fund̄ pat̄no quarto lat̄ fund̄ brutulo [54]) q uoc̄ salustriano. ter̄ ausimano sub pen̄ pro p̄dicto fund̄ ecclesiastico. sol̄ duo bem et cp quattuor unc̄ fund̄ cesiano sol̄ uno.

SPACIV̄ TERRE.

Peticio quā petiuit petrus diac̄ scē ausimane ecclæ a deusdedit archiepo de spacio t̄re capientes modio℞ duocenti treginta ter ausimano [55]) extendente ab uno capite pticas deci pedas plm centū tres et ab alio capite pticas deci pedas trecenti septuaginta et a t̄cio lat̄ pticas deci pedas [56]) seu a quarto lat̄ pticas deci pedas trecenti septuaginta sep fin⁹ ipsiu⁹ spacii t̄re ab uno lat̄ fossato q est posito int ipsū

uualdū q uocat de fico ab alio lat riuus q pergit usq; in uia que dr transuersa a tcio lat ipsa uia transuersa q; e iuxta facina. quarto lat uia publica que uadit ad ciuitate ausimanā ad porta scę eustochie. sub pen sol singulū.

DE FVND SOLITA Q VOC CERNO.
DE FVND MONACIANO VALLE. VISIANO.
D MASSA FALCARIOLA

Peticio quā petiuit ildebertus et constantinus gem fil emmonis uuido et bon germani fil ermę ab honesto archiepo [57]) de sorte et porcione in massa que uoc ausimana id est in fund solita q uoc cerno. In tra fin9 ab uno lat uia que pgit de atiliano ab alio lat uia publicā que pgit de ciuitate a tcio lat alia uia publicā quarto lat limite q partit int pdictū fund et fund gemina. Verū etiam sorte et porcione in fund monaciano ab uno lat uia publica alio lat possidente iohe et stephanus de farnando a tcio lat possid stephano de andrea cū csortib; suis a quarto lat possid stephano et iohe de ursone. Simul eciā sorte et porcione in fund ualle et in fund uisiano. ter ausimano plebe sci apollinaris fundata sup ipsa massā. Sitq; sorte et porcione posita in massa falcariola sub pen den sex.

NOVĒ VNC FVND CISSIANI.

Peticio quā petiuit tacemannus. sitq; adrian9 et odeltruda iugal a iohe archiepo. de nouē unciis fundi cissiani ter ausimano int fin9 ab uno lat fund brutulo ab alio lat fund q uoc sauinaci a tcio lat fund trauciano. quarto lat fund

triuinioli et patno. sub pen quattuor aureos infiguratos.

FVND FIBIANO. OCTO VNC FVND POPILIANI.

Peticio qua petiuit stephanus et felicitas iugal et theodosius eo2ꝝ a sergio archiepo de fund fibiano in in unacu colinianis suis. Simul et octo unc fund popiliani ter ausimano sub pen sol uiginti duos.

.... FVND GIBALSIS.

Peticio qua petiuit leo a[58]) relicta quonda donato a damiano archiepo de octo unc fundi gibalsis reliquas quattuor uncias in salario sce ure rau ecclæ retenuistis. Simul et quatuor unc fund fidiianu ter ausimano et anconitano. a singulis laterib; fund mallianu et fund mimianu et fund capaniano sub pen cp octo unc fundo gibalsis sol octenos et cp quattuor unc fund fidiiano aureo infigurato sol singulu.

QVATTVOR VNC FIDIIANO.

DE FVND CORnianello ET VALLE.

Peticio qua petiuit uerfualdus et theudeleupa a petronaci archiepo de fund cornianello et ualle in in quo her ter ausimano sub pen sol binos.

DE FVND LVSIANO ET FLAVINIANO. ET CLVSIANO.

DE FVND FLAVIANICVS.

Peticio qua petiuit bacaudanis exercitalis a sergio archiepo de senis unc fundi lusiano et flauiniano seu clusiano quo her const ter ausimano int fin⁹ a singulis laterib; titicianu et fund constanico sub pen in auro sol singl.

Peticio qua petiuit maioran⁹ et laurencia iugal a iohe archiepo de fund

in in q uoc flauianic⁹ [59]) ter ausimano ab uno lat fund turriccla ab alio lat fund agelli tcio lat fund sirianu quarto lat fund friturianu sub pen ternos aureos infiguratos.

Peticio qua petiuit gregorius et grateria iugal a sergio archiepo de fund matenano in in ter ausimano a singulis laterib; fund bulusianu et fund anniano et fund boloniano sub pen auri sol duos.

FVND MATENANVS.

Peticio qua petiuit radigisi castaldus et eustrogia iugal a ualerio archiepo. de quattuor unc fund lotaciano. ter ausimano int fin⁹ ab uno lat fund laurianu ab alio lat fund luciliano a tcio lat fund latrociano a quarto lat fund miciliano iuri scę rau ecclæ sub pen bem aureos infiguratos.

QVATTVOR VNC FVND LOTACIANO.

Pet qua petiu leoptus et sergia iugl. a georgio archiepo. de duab; porcionib; in in fund autiliano [60]) et ponciano. et casale colonis et bassiano. In ta fin⁹ ab uno lat riuo q uoc minoccla. alio lat riuo pcurrente q uoc saliciano. tcio lat possid ipsi petitores. ter ausimano. sub pens trians aureos infiguratos sol. [61])

DVAB; PORCIONI.... FVND AVXILIANO. PONCIANO. COLONIS. BASSIANO.

TER sinogall.

Pet qua petiu barbatus et maurosa iugl. a gracioso archiepo de duab; unc et scripul quattuor fund cassianu cu

D FVND CASSIANO ET SALA.

apendicib; suis. a singul laterib; fund pesidiano. et fund caprianu et fund canterio. et fund moraciano. Simul et duas unc et punctos sex et scripul quattuor fund sala. a singl laterib; fund cissiano et fund astiniano et fund ampiano. ter sinogall. sub pens aureos infig pensantes sol singl.;

FVND CALVIGIANI.

Pet qua petiu iohannaci et maura iugl a martino archiepo. de una unc fund caluigiano ter ausim[62]) reliquas uero unc in in existunt iuris scæ rau ecclæ. sub pensione aureos infig trians.

D CASIS IN CIV AVSIMANae. FVND LAMATICIA Q VOC DVLIOLO. TVLIANO. FORONIANO Q VOC CERRITO ET PATERNIONI ET LAVRITO.

Pet qua petiu iohannaci et ansipga iugl a petronaci archiepo. de duab; casis in in cu curte et portico et puteos tres et necessarios duos. et solu terræ celum tectu. et cu omib; earu ptinentib; pos infra ciu ausim. Simul ecia sor et porc in fund lamaticia q uoc duliolo. cu basilica sci donati. et por de fund tuliano. et por de fund foroniano q uoc cerrito. et por de fund patnioni. et por de fund laurito. ter ausimano. sub pensione septe aureos infig sol.;

FVND VENILIA ET FATINI.

Pet qua petiu theodorus magister militu a iohe archiepo de sorte et porcione in fund uenilia et por de fund fatini. ter ausimano. sub pen sol I.

FVND ATERNANO.

Libell que petiu paulus et lupuuara iugl a dominico archiepo. de sor

et por in fund atnano. ter ausimano plebe sci damiani sub reddito de omi labore mod decimo lino seu canafa manipul X. infranctu uino anphora quarta peruectu ome traticu. in dom ura domnicata. erbaticu ariete unu uell. deductu p nos col rau. exenio scdm ist loci angarias quattuor cu bouib; et qnq; a manib; in curte ura atnano.

Libell que petiu leo pbr a romano archiepo de mon sci damiani cu omib; sibi ptinentib; fundatu in fund atnano. q fund in in existit iuris scæ rau ecclæ. ter ausimano. sub pens. arietes tres cu lana sua in festiuitate sci apollinaris. et pro salutacione arietē unu similiter cu lana sua in festiuitate sci apollinaris. D MON SCI DAMIANI.

Libell que petiu theodosius et lubiana iugl a iohe archi de sex unc fund larciniani cu apendicib; suis q fund integrit ptinet de iure scæ rau ecclæ. ter ausimano subiacencia ciu humanatæ. Inta fin9 ab uno lat iuris mon scæ mariæ et agathe martiris mon episcopii humanæ. ab alio lat casale diaconiae sci leopardi pred ciu ausimanæ. tcio lat fund maxinian9 et cornita quarto lat fund palsianic9 et fund urbau. sub reddito de oleo libras centu qnquaginta. lino tremisse tres. Canaua tremisse duo ficas reste qnquaginta. Capistros de canaua p unuqueq; hominē unu longu ped dece p unuqueq;; FVND LARCINIAN...

MON̄ SCĪ LAVRENC.... Libell̄ que petiu rofredus pbr a iohe archiepo de mon sci laurencii leuitæ et martiris fundatu in fund uariano q uoc aucanisi cu omib; sibi ptinentib; Const ter ausimano. sub pens sol. III. et ariete unu uellosu;

Q̄NQVA MODIO....... IN FVNḊ..... ET AGELLO. Libell que petiu martin⁹ agellarius et capana iugl a deusdedit archiepo. de tra capientes modio℞ qnquaginta. in fund fabiano et agello. ter ausimano sub pens in auro tremisse duo;

.........Rae Libell que petiu iohs castaldus et iohannia iugl de solo træ ubi casa edificata est nouit infra ciu ausimana extend in longo ped sexaginta. et in lato ped treginta. ab uno lat muru ciu. ab alio lat casa et curte honorii sculd℞ tcio lat platea quarto lat curte petitoris. sub pens den tres;

...... Libell que petiu iohs et dominicia iugl a iohe archiepo. de tra modioru quadraginta pōs in ualle que uoc Capo maiore. ter ausimano. sub reddito de omi labore mod decimo lino manna decima ficas restas tres. exenio pull par unu ouas. XII. porros duodeci. Caldola munda. 1. Erbatico ariete unu. puectu totu in massa ausimana ura p nos col. operas octo quattuor cu bouib; et quattuor cu manib.

..... COQ̄ DR Libell que petiu adrian⁹ et honorata iugl a iohe arch de tra modioru

duodeci̅ in loco q dr̅ monticello. ter̅ ausimano. sub redd̅ sedm̅ ist̅ loci.

Libell̅ que̅ petiu̅ leopardus q uoc̅ maripassus cu̅ multis sociis suis a̅ iohe̅ archiepo. de sorte et porcione in fund̅ albarito. q fund̅ in in̅ existit iuris scæ rau̅ ecclæ. Const̅ ausimano. sub reddito de omi̅ labore mod̅ decimo lino et canaua manipul̅ decima. uino anphora quarta. pomas quarta parte. oliuas med̅. puectu̅ totu̅ in ciu̅ ausimana in domo rectorii uri p nos col̅ exenio scdm̅ consuetudine̅ ipsius loci.

Libell̅ qua̅ petiu̅ massus et dominicia iugl a iohe̅ archiepo. de sorte et porcione in fund̅ pariano q fund̅ in in̅ existit iuris scæ rau̅ ecclæ. ter̅ ausimano. sub reddito de omi̅ labore mod̅ decimo lino et canaua manipul̅ dec̅. uino et pona quarta porcione̅. oliuas medietate̅. puectu̅ totu̅ p nos col̅ in ciu̅ ausimana in domo rectorii uri̅. exenio scdm consuetudine̅ ipsius loci. cp erbatico agno anotino uno. D̅ FVND̅ PARIANO.

Libell̅ que̅ petiu̅ iohannacis et dominicia iugl. a iohe archiepo. de t̅ra modioru̅ dece̅ in fund̅ q uoc̅ anticus. ter̅ ausimano. sub reddito sedm̅ consuetudine̅ ipsius loci. D̅ FVND̅ ANTICO.

Donac̅ de fund̅ liciniano in in̅ ter̅ ausima et de fund̅ q uoc̅ gallus Const̅ int̅ ancona̅ et sinogall̅. LICINIANO. GALLVS.

QVATTVOR VNC̄ FVND̄ VSTILIANO. Donac̄ quā fec̄ asprandus castaldus in scā rau̅ eccla. de quattuor unc̄ fund̄ q uoc̄ ustiliano. ter̄ ausimano. in tā fin⁹ ab utrisq; partib; fund̄ appiniano. et fund̄ betulicus.

MASSA AFRINIANA. Diffinitio de massa afriniana in in̄ cū casalib; et apendicib; suis ter̄ ausimano [63])

D̄ FVND̄ VINCIASI ET TILIANI. Donac̄ quā fec̄ stephan⁹ fil̄ bulgari [64]) in scā rau̅ eccla. de reb; suis omib; in̄ fund̄ uinciasi. et centū modiorū tre in fund̄ atiliani. ter̄ ausimano in tā fin⁹ de p̄dicto fund̄ uinciasi et uia publ̄ p̄currente ab alio lat̄ rau̅ eccle massa. t̄cio lat̄ mon̄ sci̅ uenancii. et de [65]) fund̄ atiliani ab uno lat̄ uia publ̄ ab alio lat̄ t̄ra massæ maioris. t̄cio lat̄ possid̄ anso cū frib; suis. Simul et

D̄ FVND̄ MONTANIATI. sor̄ et por̄ fund̄ montaniati. in tā fin̄ fund̄ ab uno lat̄ riuo q uoc̄ aspia. ab alio lat̄ ra quā possident Coloni sci̅ leopardi. t̄cio lat̄ possid̄ huberto. quarto lat̄ possid̄ ipsi donatores t̄ra sci̅ mon̄.

D̄ FVND̄ AGELLI et FVND̄ SCĪ MARTINI. Donac̄ quā fec̄ petrus fil̄ qnd̄ iohis in scā rau̅ eccla tepore iohis archiepi [66]) de sor̄ et por̄ in fund̄ agelli et in fund̄ sci̅ martini ter̄ ausimano. plebe ipsius ciu̅ ausiman ...

VARIANV̄ Q̄ VOC̄ AVCANI· Varianū q uoc̄ aucanisi. et fatinis, seu cellul bolaniano. et cor-

rigiano. sitq; u et ausianello. Cu omib; eisd ptinentib; ter ausimano.; omi ptinent de iure scae rau ecclæ.; SI ET ALIIS FVND

Pet qua petiu audirosus et fermosia iugla sergio archiepo. de quatuis unc fund ficlinas et tiniliano ter ausimano in ta fin ab uno lat fund arsi... iano. ab alio lat fund cursiano a tcio lat fund quarto lat fund superioru sub pensione auri tremisse uno.; QVATERNAS VNC FVND FICLINAS ET TINILIANO.

Libell que petiu lupo pbr ciu ausimanæ a iohe archiepo. de monasterio sci thomæ apli cu cellula sua et cu omib; sibi ptinentib; posito in fund matenario Const ter ausimano sub pensione solidos senos.;

Pet qua petiu gisleriu a petro archiepo de monte q uoc fabrica capiente centu modioru. in ta fin ab uno lat castellu qd fuit hubaldo et hermenaldo alio lat tra sci gregorii et tra de curte sci laurencii. tcio lat monte iura sci laurencii et tra de aliis hominib;. quarto lat uia publica que decurrit iuxta tra quæ e de adelberto fil iosep et de aliis hominib;. Const ter ausimano. sub pensione bizancium unum.; MONTE Q VOC FABRICA.

Pet qua petiuit arnusto dieb; uite sue tantumod a cailone archiepo de massa ausemana in integro cstituta ter ausimano cu omib; sibi ptinentib; sub pen

singulis annis XX. quattuor aureos infiguratos sol. que pdicta massa postea largita fuit a pfato cailone archiepo in arnusto et ermenaldo ger supra dicta pen. postea deniq; a petro archiepo medietas ipsius masse ccessa e in ermenaldo et berta[57]) iugale sub pen duo♃ bizancio♃ bono♃. Ite ccessa e pdicta massa a pfato psule petro in ubaldo et keriberga iugale sub ia dic pen XXIIII sol. Iteq; largita est a iā dicto antistite in attone filio racconis et gislerio filio gislerii medietas ipsiu9 masse sub pen XII sol aureo♃. Ad ultimū uero subtracta ē altera medietas ab ermenaldo. et tributa ē p psule honestu in gislerio. sub pen sol sex. et p unūqueq; soid♃ XII. sed qa p bienniu illi pen n fuit data scdm legu censuram postea ex omi supra dicta massa pen ab eo ñ fuit recepta.

MASSA AFRANIANA Q VOCAVSIMO.

Pet qua petiuit uuido com et itana iugal. a deusdedit archiepo. De massa afraniana uō ausimo in in cu fundis et casalib; seu apendicib; s........ Const ter ausimano. sub pens sol mancosos tres;

Pet qua petiu baro de bulgaro. sitq; amico et iohs ger fil qud bulgaro. a petro archiepo. de fund sala rupta in in. ab uno lat aspia. alio lat limite massale tcio lat montale quarō lat fund pclulici..... ter ausimano sub pens den sex.

Territorium Hesinum.

Pet quā petiū trasiperga ancilla dī relicta qnd faraone magist militū a ualerio archiepo. de quattuor semis unc fund laurito. trit hesinate in ta fin a duob; laterib; fund agello et fund clusura iuris scæ rau ecclæ a tcio lat fund lisiano q uoc puciolo. quarto lat fund atiliano q uoc coloniolo. seu fund iuris grateriæ iuris scæ rau ecclæ. Simul eciam et fund supra dictū q uoc clusura. Verū eciā et predictū fund q uoc iuris grateriæ. ter hesino sub pensione singul aureos infiguratos sol.;

······ LAVR

FVND CLVSVRA FVND IVRIS GRATERIæ.

Pet quā petiuit acceptor et theodosia iugl a iohe archiepō. de decē unc fund agellionis. in ta fin^{9} ab uno lat fund graderia ab alio lat fund lauritū et fundū clausurula q sunt iuris scæ rau ecclæ. a tcio lat fund rotulanū et fund clodiolanū. a quarto lat lilianū iuris scæ rau ecclæ. Simul eciam predictū fund lilianū in in ter hesinae. sub pensione bem aureos infiguratos sol.

FVND LILIANVM.

Territorium Hegubium, Heugubium, Heugubinum, Augubinum.

D̄ FVND̄ SVIRCI NVMERIANO. MARSICIANO.

Libell̄ que petiū iohs q̄ uoc̄ Canino et georgius fil̄ gaudiosi petrus fil̄ leoni a cailone archiepo de octo unc̄ fund̄ suirci. et octo unc̄ fund̄ numeriano. et octo unc̄ fund̄ marsiciano. Cū omib; eorū ptinenciis. pōs iuxta montaniā Const ter̄ heugubio. sub reddito de omi labore mod decimo deductū p nos col̄ in ciū hegubio in rectorio ūrō scæ rauē eccl̄e.

D̄ FVND̄ FONTANVLA.....
ngeb
de fal.........
det

Libell quē petiū iohs diac scæ heugubinæ eccl̄æ et ausimo dux germ. a iohe archiepo. de sorte ul̄ porcione pōs in fund q uoc̄ fontanula. Const ter̄ heugubino. in ta fin⁹ ab uno lat strata publ. ab alio lat riuo pdictæ fontanæ. a tcio lat possid petro dat. a quarto lat̄ possid gaudencio garo a iuris n'æ scæ rau ecclæ et iuris scæ ecclæ patnianis. sub reddito de omi labore mod̄ decimo. uino et poma quartā parte.

Pet quā petiū georgius pbr scæ heugubinæ ecclæ. et iohs et agatho clerici. a iohe archiepo de casa in iū cū curte et orto pōs in loco. q uoc̄ fullonica [59]) Sitq; et porcione in iū de mon scorū ar-

changeli et mustiole ibid pōs cū clausura uinearū in iñ iuxta se pōs atq; et porcione pōs in fund

Sitq; et cāpo uno in iñ pōs in fund q uoc prato agellis. extend in longo pticas deci ped septuaginta qnq; et media et in latitudinē sexaginta. Sitq; et alia pecia træ pos in pdicto fund extend in longo pticas decip..... uiginti et p latitudinē decē et octo. Atq; et una pecia træ pōs in fund teguria capientes modioꝝ qnq; et alia pecia træ ibid posita extend in lontudinē pticas deci ped uiginti duo. et in lato duodeci. et secunda pecia ead msura ibid pos. Immo ecia et una pecia træ pos in fund q uoc fusso. in ta fin⁹ ab uno lat uia. ab alio lat

a tcio lat possid iuliana. quarto lat possid floro pbro. ter heugubio. sub pensione binos aureos infig sol.

Fund q uoc turrita iuxta ciu augubinā. et fraxinito. atq; uicirianis. et sex fund casa alta. fund preturio. et alio fund preturiolo. Cu et adiacentib; casale suo marini habente capora et salecta in ta fin⁹ uilla alba et mediana seu tusianulo q ouener scæ rau ecclæ p petronacine mil num Itē in ciu heugubio domū quæ uoc domnicalia pōs iuxta scm secundinu cū orto et uinea seu nucareta et orto q uoc panisi. Nec non et uinea intra [70]) ciu hegubio pecia una. Itē foris ciu fund q uoc iapellꝫ uillulas. labriano. uineola pos [71])

fund uillula. fullonica. ferrania prata lata. Casa nouula habente in curte q pso aleniano. et decano. quæ ouener scæ rau ecclæ a qnd stephano magnifico uiro q mansit in ciu meapoli. [72])

Pet quā petiu hugo fil tedaldi a petro archiep de ome ptinencia pōs prope ciu agubio. et in loco q dr tauerne et in fund fuce, et in fund arcani. et in fund casa marci. et in fund tribiano et in fund uinioli. et in fund arcaula. et in fund obtezanu. et in fund gabiano. et oma quantu a iure scæ rau ecclæ infra ipsu comitatu agubiu inuenire potuerim⁹. Const ter agubino. sub pens auri sol senos.;

Ter-

Territorium Perusinum.

DOMVS ET

Parietes cū hospitiis ortis ut om̄ib; spaciis in ciū perusina in uico iouis tecta tegulis uł scindolis. ĩa ꝑuetusta ingredientib; portā pułchrā parte sinistra cū om̄i iure suo om̄ibq; à se ꝑtinentib; cū om̄ib; asitilib; uł uasis. circūquaq; adiuctis

Massa macriniana. sub pensiōne solidis

Donacio quā fec̄ ualeria nobilissima femina in scām rauennatē ecclām. tēpore heraclii imperatoris in ciū perusina uel in territorio ei⁹. id est sex unc̄ in domib; uineis mancipiis montib; siluis pascuis om̄ib;q; quæ ad predictas sex unc̄ ꝑtinent..

Territorium Sabronense.

Pet quā petiū petrus eps foris
mano archiepo. de fund macenulo
qui dudū petri abbati moñ scī ypoliti fuit
lar.... Const ter sabronensi. In ta fin⁹
ab uno lat fluuius e taurus pcur-
rente ab alio lat riuus q pgit anū
et forus simfroni. a tcio lat petra fi-
xa...... uia quæ uadit ad calcinariā.
sub pensione tres aureos infiguratos pen-
santes sol.

Pet quā petiū ambrosius Notarius
sae sedis apostolice. et agatha iugal. De
fund reo. et fund ortus patagra-
si bulis nuncupantur. Const
.... miliaria ab urbe ro-
ma ab uno lat fund
q uoc cent pri-
uatarū et scæ romanę
tauernula. octauiano seu iuris moñ
scī andreę et scī laurencii
fund q uoc trifonisca sub
peñ aur eos infiguratos sol binos.

.... uit nicolaus tribun⁹
et eufraxia o archiepo. De
una tabula uenearū oris porta scī
petri in fund q uoc gaiano pensione in
auro sol trians.

Territorium Urbinum.

Pet̄ quā petiū Iohannia fil̄ qnd̄ iohis a iohe archiepo de sorte et porcione quæ uoc̄ gaifa cū casalib; et apendicib urbino. Simulq; et domo in in̄ dietate de moñ scī angeli fundatū in p̄ gaifa. sub pensione uno bē

Pet̄ quā petiū leo et rosa iugl̄ a petronace a de sorte et porcio fund̄ ornita et castanica triano. Const̄ ter̄ urbinatæ. sub pensione sex denarios argenteos. hæc etiā loca dominicū archiepm in iohane et iustino

Territorium Feretranum.

DECĒ VNC̄ FVND̄ CASA MEZANA ET ALIIS LOCIS

Pet̄ quā petiū stephan . iohs̄ et ursa iugl̄ audicia germ̄. urso de gariprando cū fr.............. multis aliis sociis. a petro archiēpo. de dec casa mezana q uoc̄ cerro cauo q fund̄ in in̄ 73) scæ raū ecclǣ et sorte one in̄ fund̄ patno et in fund̄ ticiano q uoc̄ casa in fund ulmitulo maiore et ulmitulo minore const̄ ter̄ feretrano. in t̄a fin⁹ de p̄dicto fund̄ casa mezana ab uno lat̄ fund̄ usiano. ab alio lat̄ serra quæ pgit sulē. a t̄cio lat̄ riuo de brutano. quarto lat̄ sapis. Const̄ plebe sci stephani in murulo denar̄ bonos duodecim.

VSIANO FRA

Pet̄ quā petiū urso de marino et albesinda de anna. cū multis sociis eorū. a petro archiēpo te et porcione de senis unc̄ quattuor fundorū q uocabula sunt usiano et fragaciano et rulo et gulusiano Coher̄ se sex unc̄ p unūquē fund̄ 74) Const̄ ter̄ feretrano plebe sci stephani in murulo. in t̄a fin⁹ de fundo24 ab uno lat̄ fund̄

q uoc̄ casa merati iur...... rañ ecclæ.
ab alio lat̄ fund̄ q uoc̄ tap̄iana
lat̄ riuo de ualle. a quarto lat fund̄ cel-
lula sub pensione denar̄ bonos tres.

Pet̄ quã petiũ mercurius pb̄r et
lupicinꝰ pb̄r in quattuor suoꝝ succes-
soꝝ. a ioh̄e archiep̄o de monasterio scī
saluatoris q est pōs in massa celle fau-
sti. cū casalib; et apendicib; suis. Ve-
rū eciā fund̄ andito de
sorbo et In NANO
andito de unciano q uoc̄ cer a le NO
.... andito cū casalib; et apen- Q VOC̄ et
dicib; illoꝝ sorte et por- RIA BASI
cione in fund̄ basi maiore et............ ET MINORE
minore. Const̄ ter̄ feretrano. sub pen-
sione senes aureos infiguratos sol.;

Pet̄ quã petiũ honestus gloriosus NTA-
dux et rodelinda ducarissa iugl̄ a ioh̄e RIOLA.......
archiepō. de loco q uoc̄ arm̄tariola. et DVS.
de loco q uoc̄ pond̄us in integris Const
.... feretrano et bobi se. Hec
ñ tra pōs infra pus massæ ma-
rianæ. Const̄ ter̄. sub peñs de-
cē p unūquēq; sol̄ ana denar̄ duodecim.;

Pet̄ quã petiũ leo et ursa iugl. ga- RNV.
riprandus et iugl a cai-
lone archiep̄o. de fund̄ patno in in̄
Const̄ ter̄ feretrano. In t̄a finꝰ fund̄
brutanū et iuris petitorū et fund̄ pon-
dū. sub pensione uno aureo infigu-
ratos.

Pet quā petiū rodruda filia qnd anso a petro archiepo. de una pecia træ in fund q uoc suxiniū extend in longitudine pticas centū qnquaginta. et in lato da superiore parte pticas centū treginta et de subtus pticas qnquaginta octo. Const ter feretrano. quæ pdicta pecia træ ab uno lat riuo pcurrente q uoc biatuli. alio lat uia publ et iuris scæ rau ecclæ. a tcio lat

.... iu urso sclauin helderieus fl a petro archiepo deme fund casa merata q dr cerro cauo et medietate de fund penito pdictis fundis tenuer stephan' fil qnd mani et agatha coniux [75]) q mulo antico q oli fuit in fluuio sapis in fund casa cāpo. uerū ulo et gulisiano et in fund usiano et in fund friganianu fin' ab uno lat de fluuio sapis. ab alio lat riuo de descend in usa. a tcio lat riuo de brutano pexiente.

FINIS CODICIS.

Fragmentum

in membrana, qua Codex Traditionum Ravennatensium involutus est, interius contentum, eiusdem cum Codice aetatis.

. VEN . contemplatio pr considerare In ñ patris quorum regimin titur ad culpā adscribatur sibi magis non sci̅ anno dō propitio por tatem IOHANNI diac stē nr̅e Rau. eccl. dieb̄ uite tue tificatus domno aga om̄ib; eisdem pertinentibus quatinus p̄ tuā uigilantiā et aptā solerciā util piti sūmmi pontificis e fideles persistere dantes tibi in mandatis et uniuersalis pape in apre beatur et ibidem consistentes noctibusque laudes Conditori Deo nr̄o postolicæ sacratiss. beati et ueniam consequi mereatur pre ntes tibi per huius nr̄e preceptionis auctor Petri sed septimo die pri. . . . diebus uite tue iam dicto Iohanni uēn diac. sc̄e Eccl̄e da predicta plebe aut de eius pertinen mo m̄se Iunio Ind de aut uentilare presumps sicut superius textus design rie RAV. dn̄i benedictione redundetur quam paginam Georgio Notario sc̄e nr̄e Rau eccl̄e scribe

Annotationes variae

eidem membranae exterius inscriptae.

a) Supra manu Erasmi Vendii, Bibliothecæ sub Duce Alberto V. Præfecti, assignatum est Codicis argumentum his verbis:

Ravennati Archiepiscopatui factæ donationes Fundorum territorii Ariminii, Senogalliæ, Auximi, Asini, Humanatæ, Eugubi, Perusii, Sabronæ, Urbini et aliorum.

b) Post hoc argumenti indicium sequitur in latere Alberti Widmanstadii manu:

Ex cortice sive Iunco Marino longobardica lr̄a Vetustissima.

c) In medio iterum Erasmi Vendii manu habetur:

Scripta in papyro vera, satis latinè paginę numerantur.

Numerus ipse foliorum ab eo non est expressus.

d) Infra Nicolai Maillot, et Gerhohi Steigenberger, amborum quondam Bibliothecæ huiatis Præfectorum manu notatum est, Codicem hunc anno 1782 die 30 Aprilis à f. m. Summo Pontifice Pio VI, cùm Vienna Monachium

peruenisset, inspectum esse. Verba sunt:

Vidit Pius VI. Pont. Max. 30. April 1782, dum Vindobona redux Monachii ageret.

Nicolaus Maillot de la Treille tanti Pontificis Prælatus Domesticus, nec non Sereniss. Caroli Theodori Electoris Palatini utriusque Bavariae Ducis à Bibliothecis Præfectus.

Steigenberger, Biblioth.

e) Huic annotationi manu Nicolai Maillot alia subiecta conspicitur, qua monetur, hunc eumdem Codicem etiam anno 1783, die 23. Octobris a Gustavo III, Rege Sueciae lustratum esse. Verba sunt:

Die 23. Oct. MDCCLXXXIII vidit alter ille Gustavus Ordine III. Sueciae Rex, qui mitiora sibi et populo, absque ulla sanguinis effusione, iura imposuit.

Nicolaus Maillot de la Treille
à Bibl. Præf.

Verba: qui mitiora sibi et populo, absque ulla sanguinis effusione, iura imposuit: Gustavum Adolphum respicere, à quo Bavaria bello tricennali non parum afflicta est, per se patet.

f) In fine demum, seu potius in pagina aversa membranæ huius ignota, valde tamen vetusta manu legitur:

Breuiariu t't'ii Arimiñ et Segalie et alio℞ Loco℞.

Notae ad Praefationem.

1) Vid. *Lettere (del Consiglier* ***Bianconi*** *di Bologna) al Marchese Filippo Hercolani sopra alcune particularità della Baviera. Lucca* 1763. 8. *Lettera IV. p.* 94.— In versione germanica, quam dedit *Henrica de Runkel* sub titulo: *Briefe über die vornehmsten Merkwürdigkeiten der churbaierischen Residenzstadt München, und den umliegenden Lustgegenden: München und Leipzig* 1771. 8. *pag* 59.— Conf. etiam: *Essai de Curiosités bibliographiques, par* ***Gabriel Peignot****: Paris* 1804. 8. *pag. XXV.* ubi haec habentur: *Ce rouleau* (la donation faite à l'église de Ravenne) *était conservé à la Bibliotheque du Vatican, dans un vase de Cristal: il est sur papier d'Egypte.*

2) Territoria, quorum in Codice nostro mentio occurrit, sunt 1) *Territorium Ariminense:* fol. 27—48. 2) *Territorium Sinogaliense:* fol. 49—61. 3) *Territorium Ausimanum:* fol. 62—76. 4) *Territorium Hesinum:* fol. 77. 5) *Territorium Hegubium, Heugubium, Heugubinum* seu etiam *Agubinum:* fol. 78—80. 6) *Territorium Perusinum:* fol. 81 7) *Territorium Sabronense:* fol. 82. 8) *Territorium Urbinum:* fol. 83. et 9) demum *Territorium Feretranum:* fol. 84—86 Quaedam horum Territoriorum propria inscriptione distinguuntur, quaedam ea carent. Ego, quo facilius inter se discerni possint, cuivis inscriptionem peculiarem praemisi.

3) Vid. *Lettere (del Consiglier* ***Bianconi****) loc. cit. pag.* 93.; in versione germanica ***Henricae de Runkel*** *pag.* 54.

4) Cl. ***Bianconi*** loco citato inter alia inquit: „*Il Marchese* ***Maffei****, che non conobbe questo papiro se non*

dopo la publicazione della sua storia diplomatica, sospirava per averlo; ma la morte lo prevenne nel tempo medesimo, che ne faceva allestire la copia in Monaco. Io ve ne parlerei più a lungo se non tenessi per fermo, che questo bell' avanzo guari non tarderà a vedere il giorno per mezzo del Sig. di Oefele, che è uno de' pochi in Baviera, che ne conosca il pregio. E egli possibile, che l'autore dell' Opera Scriptores rerum Boicarum lasci più lungo tempo languire nelle tenebre si bella reliquia?" In versione germanica pag. 60.

5) Vid. *Carl Albrecht von Vacchiery Rede zum Andenken des Andre Felix von Oefele: München* 1781. 4. *pag.* 52 — 54. ubi auctor in annot. f. pag. 56. paene se timere ait, ne apographi Oefeliani iactura omnis spes, Codicem hunc unquam publici iuris videndi praecisa sit. Sane cl. *Oefele* primus omnium describendo Codici manum admovit, quo magis dolendum est, operam eius intercidisse.

6) Emin. Card. *Garampi* eximius ille antiquitatis cultor, possedit fragmentum Papyri Sæc. V. vel VI. donationem Ravennati Ecclesiae oblatam, continens, quod nunc in Bibliotheca Gambalongana civitatis Arimini adservatur. Illud, cum Præfatione *Ioannis Christophori Amadutii* ad *Andream Iohannitium* Abbatem Monachorum Camaldulensium S. Gregorii in Clivo Scauri, typis excusum legitur in opere inscripto: *Anecdota litteraria ex MSS. Codicibus eruta. Romae* 1773. 8. *T. II. p.* 430. *seqq.*

7) Vid. *Gerhoh Steigenbergers historisch-litterarischer Versuch von Entstehung und Aufnahme der churfürstlichen Bibliothek in München* 1784. 4. *pag.* 28. ubi Nota 37. ex epistola Emin. Cardinalis *Garampi* ad auctorem 12. Dec. 1781. data haec verba citantur: „*Depuis l'an* 1762 (seu potius 1763) *je copiai moi même tout le corps des traditions de Ravenne, qui existe dans la Bibliothèque Electorale en papier d'Egypte l'en passai la copie à feu l'Abbè Amadesi, qui travailloit à l'Histoire*

de cette Eglise. Msgr. l'Archevèque C a n t o n i *etoit deja pret à fournir les frais pour la publication de cet ouvrage, resté posthume. Mais helas qu'il vient de mourir! Je ne scais pas encore, s'il soit sous la presse.*"

8) Epistola, ab Emin. Cardinali *Garampi* apographo à se Monachium transmisso adiecta, quae casu in manus meas devenit, sic habet:

„Roma 17. Marzo 1790.

„Sigre. Abe Stimatisso.

„Non creda Ella già che siami riescito molesto l'emergente, per cui mi fu necessario d'instituire diligenze, a fine di soddisfare la di Lei ben giusta premura in servigio di cod. Bibl. Elettorale. Godo anzi e mi compiaccio, ch' Ella mi abbia data occasione e impulso d'instituire tali ricerche: senza di che deplorerei ora come perduta affatto ogni opera, che impiegai costà nel 1763 nella trascrizione del consaputo Notiziario o Registro della Chiesa Ravennate.

Avrà Ella dunque già inteso dal nostro Monsigre. Nunzio, che dopo riescite vane tutte le altre diligenze, finalmente, se non si è potuto finora ricuperare il mio originale, mediante però la gentillezza del Sigre. Co. Fantuzzi, ne risarciamo e compensiamo frattanto il desiderio con una copia, che fin da quando vivea il defonto Amadesi, si era egli procurata Questa pertanto qui compiego, ch' è di pagg. 57. corrispondenti ad altrettanti del Codice originale in Papiro.

Quantunque io tema, che l'amanuense non abbia in più luoghi, specialmente nei nomi propri de' luoghi o persone, inteso bene il carattere mio, o quello di Monsigre. Marini, (che congiunse l'opera sua alla mia) nondimeno spero che potrà Ella facilmente rettificare la vera lezione sul Codice originale: e in caso di correzioni, pregola di aggiugnerle come apostelle anche ai fogli della copia che ora le spedisco.

Avremo voluto ed io e il Conte Fantuzzi trarre delle respettive copie per nostro uso: ma siccome una tale doppia trascrizione avrebbe fatto scorrere molto tempo, abbiamo preso il partito di fare subito costà la spedizione di quella ch' egli ne avea, tale quale si è, affinchè Ella non debba per tal motivo soffrire un nuovo e più lungo ritardo nel desiderio conceptione.

Sicchè allora quando ne avrà Ella fatto l'uso, che le sarà opportuno, pregola di rispedirmi addietro quello stesso plico e copia che qui le acchiudo, dirrigendolo con sopracarta all' Emo Antici Mino. di coda Corte, pel di cui canale ne le faccio ora la spedizione. Trattandosi di Elettorale servigio, ho giudicata opportuna una tale precauzione etc.

Di Lei Sige. Abe. Stimatisso.

Affet. per servirla.
Gius. Card. Garanpi.

9) Vid. *Vom Papier, den vor der Erfindung desselben üblich gewesenen Schreibmassen und sonstigen Schreibmaterialien, von Georg Friedrich Wehrs. Halle bey Ioh. Iac. Gebauer* 1789. 8. *pag.* 54. *et seqq.* — Conf. etiam *Nouveau Traité de diplomatique: Tome I. Chapitre V. pag.* 484.

10) *Wehrs* l. c. p. 88. ait, chartam è libris arborum confectam, simillimam esse chartae aegyptiacae, adeo ut vix à se discerni possint. Unde pag. 89 tradit discrimen harum chartarum; chartam scilicet è libro confectam adminimum sesqui aut duas crates habere, chartam vero aegyptiacam non nisi vnam; illam ergo multo fortiorem ac crassiorem esse, quam hanc. Cum itaque charta codicis *Traditionum ecclesiae Ravennatensis*, quo Bibliotheca Regia superbit, unica tantum crate constet, patet exinde, eam esse veram chartam aegyptiacam, non chartam è libro confectam.

11) *Il papiro,* inquit cl *Bianconi* l. c. pag. 97. *di questo bel monumento è finissimo;* rursusque pag. 99., *In*

somma observate con divozione il bel papiro, perochè tutto in lui è raro, instruttivo, e degno di studio, e se eccettuate i papiri trovati ad Ercolano, benchè sì rovinati, non vedrete cosa più singolare altrove. In versione germanica *Henricae de Runkel* locus hic extat pag. 61 — 62. *Christ. Gottlieb Schwarz de ornamentis librorum etc. Lipsiae* 1756. *4to Dissert. IV. n.* 7. *pag.* 141. testatur, à semetipso codicem regium Monachii inspectum, candoremque eximium in charta deprehensum fuisse. En illius verba: „*Mihi huiuscemodi Aegyptiacae chartae, eiusque satis candidae et bene conservatae, Codicem, qui Donationes Ecclesiae Ravennatensi factas complectitur, et quod ex nominibus Archiepiscoporum Ravennatensium patet, demum ineunte saeculo nono scriptus est, suspicere licuit Monachii in Bibliotheca Serenissimi Pr. Electoris Bavariae.*"

12) Vid. *Philipp Wilhelm Gerkens Reisen durch Schwaben, Baiern etc. in den Iahren* 1779 — 1782. *I. Theil. Stendal.* 1783. 8. *pag.* 329.

13) Plerique quidem codices manuscripti, qui in papyro aegyptiaca aetatem tulerunt, longitudinem plurium pedum, immo et cubitorum habent, idcirco in bacillos voluminum instar revoluti. Extant tamen etiam codices forma, ut dicitur, quarta, quorumdam tantum digitorum altitudine, quod vel solum Bibliothecae nostrae manuscriptum demonstrat. Praeter hoc cl. *Wehrs* l, c, pag. 86. aliud eiusdem formae, 30 foliis constans, commemorat, illud nempe, quod in Bibliotheca Monasterii S. Galli asservatur, homiliasque S. Augustini et Isidori continet.

Codicem in charta ex libro confecta exaratum folii minoris forma adducit *Mabillonius de re diplomat. L. I, c.* 8. *n.* 11. Est is è Bibliotheca Petaviana, continetque Sermones S. Augustini. Alium eiusdem materiae codicem noverat, olim Ecclesiae Narbonensis peculium, postmodum vero ad Dominam de Phirmacone delatum, S. Augustini Epistolas, Tra-

ctatus ac Sermones nonnullos complectentem. Altitudo eius 16 digitorum, latitudo 9. In epistola quadam, à cl. *C. G. de Murr* 28, Iul. 1784 ad Rev. *Gerhohum Steigenberger*, Bibliothecae huiatis tum Praefectum data refertur, eruditum quemdam Florentiae donationem in charta aegyptiaca conscriptam de anno 454 vel 469, 6 pedes longam, 1¼ latam explicuisse in opere inscripto: *Congetture di un Socio Etrusco sopra una carta papiracea dell' Archivio diplomatico de S. A. A. R. il Seren. Pietro Leopoldo etc. Firenze* 1781 4to. Autographum epistolae cl. *de Murr* in Bibliotheca Regia asservatur, opus autem praedictum in ea nondum habetur,

14) Vid. Eiusdem *Reisen* l. c. p. 329 — 330.

15) Vid. eiusdem opus: *Vom Papier etc. l. c. pag.* 87. Annotandum hic mihi est, Codicem Bibliothecae Regiae Monacensis, in charta aegyptiaca exaratum, bis à cl. *Wehrsio* citari, viderique, eum bina à se diversa ex illo manuscripta fecisse. Pagina enim 86 ait, in Bibliotheca nostra Codicem asservari, in charta aegyptiaca conscriptum, quod ex Bibliotheca germanica litterarum humaniorum (*Bibliothek der schönen Wissenschaften*) Part. XI, pag. 132 confirmat. Tum pag. 87. ex oratione à D. de *Vacchieri* in memoriam *Oefelii* habita, et *Gerkenii* itineribus asserit, in eadem materia etiam traditiones Ecclesiae Ravennatensis ibidem haberi, manifesto sane erroneae separationis argumento. Nullum enim aliud in Bibliotheca Regia monumentum extat, rarissima hac praerogativa insignitum, atque de eo tam auctor Bibliothecae litterarum humaniorum, quàm D. de *Vacchieri* et *Gerkenius* intelligendi sunt. Similiter etiam criticus anonymus in novellis litterariis Monacensibus (IV. Stück des Aprils 1784 pag. 59.) conjectura sua fallitur, dum ait: Fortasse non tantum *Codex Traditionum Ravennatensium*, sed etiam pretiosum illud in charta aegyptiaca manuscriptum, *Decretale* sive *Syntagma Decre-*

torum ecclesiasticorum pars fuere collectionis Widmanstadianae. Solus enim Codex tradit. Ravennat. in charta aegyptiaca exaratus est, non item Decretale; quod praeterea in Bibliotheca Caesarea Vindobonensi asservatur, cum ille Bibliothecam Regiam monacensem exornet.

16) Eadem Acta etiam inserta sunt *Amadesii Disquisition. etc. Tom. I. Append. Nro. XVII. pag.* 254.

17) Vid. *Amadesii Disquisit. etc. Tom. I. in Prolegom. §. IX. pag. XCVI.*

18) Conf. Seriem hanc chronologicam Archiepiscorum Ravennatensium cum *Amadesii Disquisit. Tom. I, Proleg. §. IX.*, qui quidem *Petro VI.* statim *Honestum II.*, huicque *Ioannem XIII.* subiungit, unde hi duo Archiepiscopi allatam à me seriem chronologicam concludere possent, praesertim cùm *Honesti* et *Ioannis* nomen saepius in Codice referatur. Cùm verò probe attendi debeat, *Honesti* novies tantum mentionem fieri, *Honestum I.* porro septem annis regnasse, atque plures praecedentium Archiepiscoporum spectato regiminis ipsorum tempore aequalem feudorum numerum contulisse, *Martinum* e. gr. intra sex annos quinque, *Deumdedit* intra tres annos sex, *Dominicum* intra novem annos decem: vel hac sola de causa *Honestus II.*, qui 12 ipsos annos ecclesiam Ravennatensem gubernavit, vix amplius in censum admitti potest. Praeterea scripturae character etiam magis ad primum saeculi X dimidium, quàm ad secundum accedit. *Petro VI.* idcirco in eadem serie locum dedi, quod alias in ea solus *Petrus V.* occurreret, licet *Petri* Archiepiscopi nomen in Codice bis et vicies legatur, eique uni omnes infeudationes sub *Petri* Archiepiscopi nomine factae adscribendae essent, cum tamen non nisi ab anno 904 — 905, idque simul cum *Ioanne XI.* Ecclesiae Ravennatensi praefuerit. Ex maiori scripturae cum primo seculi X. dimidio conformitate haud improbabile redditur, Codicem iam

iam anno 955, quo *Petrus VI.* sibi Coadjutorem assumsit, ad finem perductum fuisse.

19) *Christ. Gottl. Schwarzius de ornamentis librorum pag.* 141. aetatem Codicis huius, à semetipso inspecti, ex nominibus Archiepiscoporum Ravennatensium in eo occurentium diiudicans, illamque Seculi IX. initio assignans, procul dubio toto seculo aberravit, id quod ex serie chronologica Archiepiscoporum à me evoluta sole clarius patescit; Scriptura, qua Codex exaratus est, non unam manum refert, sed triplex eiusdem varietas deprehenditur. Cum tamen characteres forma aevo cuique consueta non dissideant, ad aetatem determinandam unicum specimen sufficit. Usum chartae aegyptiacae usque ad dimidium Sec. XI. testatur *Werhrs.* Idem vero è contrario asserit, usum chartae è libro confectae adhuc Sec. XII. frequentissimum fuisse.

20) Vid. eiusdem *Historisch - litterarischer Versuch etc. pag.* 25 — 26.

21) Cl. *de Murr* in epistola ad *Gerhohum Steigenberger*, Bibliothecae huiatis quondam Praefectum data, et supra Not. 13. memorata ait, se iam dudum accuratiorem de Codice Traditionum Ravennatensium notitiam exoptasse, atque idcirco scripturae specimen efflagitare.

22) *Amadesius l. c. Proleg. §. VII. pag. LXIX. inquit:* „Supersunt tantummodo quinquaginta sex paginae scriptae in anteriore solum parte. Diversis inter se characteribus exaratum est, uti *Garampius* hic atque illic adnotavit; attamen scriptum fere omne videtur seculo X, aliquibus adjectis sequenti seculo praesertim in marginibus, cum nullibi inveniantur chronologicae notae. Specimen etiam characteris provide descripsit *Garampius*, quod nos cum ipso Codice dabimus, additis notis, ubi de rebus, quae iuris erant Ravennatis Ecclesiae, locus erit disserendi.“ Codex totus con-

numeratis quatuor primorum foliorum fragmentis constat 36 foliis, de quibus tamen octo una tantum pagina perscripta sunt, scilicet 1. 10. 15. 17. 30. 32. 33. et 35., folii 1. et 17 pagina adversa, reliquorum sex aversa nihil continente. Paginae scriptae itaque in Codice universim 64 numerantur. Cum *Amadesius* non plures quam 56 prodat, fallitur. Argumentum non ordine chronologico, sed iuxta territoria pertractari, etiam *Steigenberger* l. c. pag. 27. annotavit.

23) In *Wielands neuem teutschen Merkur de anno* 1803, *Tom. II. pag.* 153 — 155, inter ea, quae in *Beiträgen zur Geschichte und Litteratur vorzüglich aus den Schätzen der Münchner Hof - und National - Bibliothek, herausgegeben von C. Freiherrn von Aretin*, praeprimis locum merentur, etiam *Codex Traditionum Ecclesiae Ravennatensis* recensetur.

24) Editionem *Codicis Traditionum Ravennatensium* à comite Marc. Elephantutio parari iam *Franc. Ant. Vitale* monuit in libro, cui Titulus: *Specimen historicum litterarium originis et incrementi Bibliothecae Electoralis Monacensis, quod recurrente die erectionis Electoralis Academiae scientiarum 28. Martii 1784 pronunciavit in aula bibliothecae Gerhohus Steigenberger etc. è Germanico in latinum sermonem vertit et adnotationibus Auctoris suas insuper addidit Abbas Franciscus Antonius Vitale U. I. D. et Patricius Arianensis: Romae ex officina typographica Salomoniana* 1785. 4to. ubi *pag.* 33. *nota* 37. ait: „Indubiam spem mihi praestitit Comes *Marcus Elephantutius*, Patricius Ravennas, meique amicissimus, illud (exemplar Codicis Traditionum Ecclesiae Ravennatis) propediem edendi in suo opere Collectionis Diplomatum Ravennatium aliorumque monumentorum medii aevi.“ Promissioni huic actu ab eodem Comite *Elephantutio* satisfactum esse cl. Bibliothecae Regiae Panormitanae Praefectus *Sterzinger* in epistola Roma 21. Dec. 1804. ad Bib-

liothecae huiatis supremum Praefectum L. Baronem de *Aretin* dáta, ab eoque humanissime mecum communicata his verbis testatur: „Codex Traditionum Ravennatensium, qui in Bibliotheca Regia Monacensi asservatur, iam à Comite *Marco Fantuzzi* publicatus est Venetiis in opere: *Monumenti Ravennati de' Secoli di Mezzo per la maggior parte inediti: Venezia* 1801. 4*to*. *Voll.* 6. ubi Tom. I. Nro. 1. occurrit sub inscriptione: *Registro di Concessioni enfiteutiche e livellarie della Chiesa arcivescovile di Ravenna, e di donazioni fatte alla Chiesa dal Secolo settimo sino al decimo. Questo Codice papiraceo estisteva nella Biblioteca dell' Ellettore di Baviera.* In Praefatione auctor ait, se apographum Codicis ante annos 27 ab Abbate *Marini* obtinuisse, per decursum ipsum passim notas historicas adspergit. Libenter exemplar operis huius pro Dominatione Vestra (L. Barone de *Aretin*) coëmissem, nisi Comes illud, propriis impensis impressum, inter solos amicos suos distribueret."

Coeterum Comitem *Marcum Fantuzzi*, et Comitem *Marcum Elephantutium* unum eumdemque esse, pro iis tantum noto, qui duas appellationes *Fantuzzi* et *Elephantutius* forte etiam ad duas inter se diversas personas relaturi sint, quos hac de re ablegasse sufficit ad *Notizie degli Scrittori Bolognesi raccolta da Giovanni Fantuzzi: Bologna.* 1781 — 1790. *fol. min.* ubi Tom. III. varii *Fantuzzi* ibidem memorati, praesertim pag. 296. *Giovanni Fantuzzi Iunior*, eos de nominum identitate convincent. Illius enim monumentum typis excusum eo in loco his verbis incipit: *D. O. M. Ioanni de Fantutiis sive mavis de Elephantutiis Patricio Bonon. etc.*

Notae ad Codicem.

1) Fragmentum hoc in omnibus cum scheda peculiari membranacea, infeudationes complures bonorum in territorio Ariminensi sitorum complectente, atque procul dubio non nisi ex errore infeudationibus Territorii Ausimani inserta consentit, quam idcirco ceu supplementum huc spectans, cunctisque lucem affusurum subiiciendam duxi:

Pet qua petiu bona ducarissa relc qnd ursi ducis a dominico archiepo de fund q uoc marciliana in in. ab uno lat fund uiliniano alio lat fund camariano. tcio lat fluuio q uoc usa. quarto lat possidente heredes qnd mauri. Simul et trib⁹ unc fund cellule. ab uno lat fund amotaciano . et possidente galliense. et fund dulliano . et fund ancellano que loca supscripta largita st liuttefredo p honestu archiepm. Nec non supradicte bone ducarisse largite st qnq; unc fund miciani cu medietate aqmulo suo . et trib⁹ unc fund camarciani . et duab⁹ un c fund marinioni. et trib⁹ unc fund galeriani . atqj septem unc fund monti Iouis. In ta fin de pdicto fundo monte iouis a singulis lateribj possid basilica sci archangeli fundata in loco qui dr aceruulis . ab alio lat iura publica. tcio lat fluuio use . quarto lat fund const teritorio ariminense.

2) Voces In In lineae in autographo superscriptae sunt.

3) *sex* lineae superscriptum.

4) ut sci Erasmi lineae superscriptum.

5) Eminent. Card. Garampi legit: *pitcinna*,

6) In apographo Eminent. Card. Garampi habetur: *ad copotu*.

7) Abbreviatura haec significat *inter affines*, vel *in terra fines*. subintelligendo *sunt*. In Instrumento, Donationem

Ecclesiae Ravennatensis continente, atque à cl. *Maffeio* in *Istoria diplomatica : Mantova* 1727, 4to, *pag.* 143. exhibito legitur *inter ad fines*, quod etiam in alio Instrumento ab eodem l. c. pag. 165. edito recurrit. In *Amadesii* disquisitionibus etc. Tom. I. p. 260. lectio cum nostro Codice concordat: habetur enim *in terra fines.*

8) In Codice primitus exaratum fuerat, *tribuna*; littera *a* postmodum à librario deleta est.

9) Voci *albedo* adiectum est signum omissionis, quod lectorem ad haec verba amandat: *martin⁹ archipbr de murisiano hoc detinet cu suis scribj.* Quae cum contextui aptari non possint, ceu adnotatio librarii consideranda sunt.

10) Fuderat librarii manus initio *actano;* sed litterae *t* expuncta dein ab eo superscripta est syllaba *ci*, ut adeo legendum sit *acciano.* In margine notatum *Aciano.*

11) *in integro* lineae superscriptum.

12) Lectio primitiva fuit *capiano.* Cùm verò librarius litterae *c* per modum correctionis imposuerit litteram *p*, idemque in margine repetierit, dubitari non potest, quin genuina lectio sit *papiano.*

13) Eminent. Card. Garampi legit: *frenatis.*

14) *sorte in* lineae superscriptum.

15) Legebatur primo *lucraciano.* Litterae *a* praecedenti á librario postea absque ulla litura supra appicta est littera *u.* quod Eminent. Card. Garampium induxit ad legendum *Lucruaciano;* sed minus recte, cum in margine habeatur *lucruciano.*

16) Voces: *cu casale suo q dr casale:* superscriptae sunt.

17) Autographum quidem exhibet *anxiniano;* sed librarius punctis duobus primo *n* superpositis, unoque eidem subiecto indicare volebat, legendum esse *axiniano.*

18) Voci *ariniano* additum signum omissionis, quod lectorem ablegat ad verba: *Leto hoc detinet.*

19) In Codice exaratum *centurio.* Litterae *u* à librario dein superposita littera *a*, quod ab eo etiam in mar-

gine factum. Unde Eminent. Card. Garampi legebat *centuario*. Genuina lectio mihi videtur esse *centario*, quod simili correctione supra in voce *lucruciano* not. 15. occurrente stabilitur.

20) Garampius legit *priscus*.

21) Scriptum fuerat primo *docella*. Cùm verò à librario litteris *o* et *c* supra interiecta sit syllaba *mo*, legendum esse patet *domocella*.

22) *orto*, quod fortasse legendum *horto*, lineae superscriptum est.

23) Eminent. Card. Garampii apographum habet *exenadochio*.

24) Card. Garampi legit *pirocti*.

25) Exaratum quidem primo fuerat foncianū; cùm vero littera *f* litteram *p* ceu emendationem sibi impositam habeat, idemque in margine occurrat, manifestum est, veram lectionem esse *poncianū*.

26) Contextus atque etiam margo primo referebant *cordiani*: superposita vero litterae c à librario littera *g* indicat legendum esse *gordiani*.

27) Scripturam priorem *caltiniani* librarius, superposita litterae *c* littera f, monuit mutandam esse in *faltiniani*, quod etiam in margine extat.

28) Hic etiam prius legebatur *caltiniano*.

29) Mendum à librario in hac voce commissum eodem modo, quo supra not. 25. sublatum cernitur, nisi quod emendatio in margine non compareat.

30) Characteres, quibus haec infeudatio exarata est, exiliores quidem, eiusdem tamen aetatis cum praecedentibus sunt.

31) Syllabae *ma* vocis *romano* librarius supra adscripsit syllabam *chi*, ut adeo legendum esse videatur *romachino archiepo*. Apud *Amadesium* vero, qui in Disquisit. in Antistit. Ravennat. Chronotaxim T. I. Proleg. c. IX. chronologicam omnium archiepiscoporum seriem sistit, nulla *Romachini archiepiscopi* mentio habetur.

32) Characteres huius infeudationis aliquanto crassiores minorisque elegantiae sunt, quam hi, quorum specimen subiunxi, nec tamen aetate ab iis differunt.

33) Manus huius infeudationis cum illa convenit, à qua scriptura supra not. 30 memorata originem duxit.

34) Hic in Codice sequuntur voces nonnullæ lituræ obductæ, quæ sese hoc ordine excipiunt: *et paulus q̲ uoc aucello et lupo de uicilino ambo natione longobardc♃.* Specimen scripturæ integram hanc paginam additis iis quoque, quæ expuncta sunt, oculis subiicit.

35) Autographum quidem distincte refert: *aunesto archiepo.* Cum verò Catalogus archiepiscoporum Ravennatensium *Aunesti* nomen ignoret, verosimile est, *Aunestum* eumdem esse cum *Honesto.*

36) Hæc et sequentes quatuor infeudationes pallidiori atramento scriptæ sunt, characteres tamen cum specimine à me exhibito conveniunt.

37) Scriptum primo fuerat *masione;* ex apposita autem à librario super litteras *a* et *s* littera n apparet, legendum esse *mansione.*

38) Sub *Joanne Archiepiscopo* hic intelligendum esse *Joannem XI.* adiecta particula *tantummodo* declarat. Hæc enim aperte *Petrum V.* excludi innuit, qui ab anno 904 — 905 simul cum *Joanne* ecclesiam Ravennatensem gubernavit.

39) Vox pbr̄ (presbyter) lineae superscripta.

40) Vox *iuxta,* à librarii manu primo profecta, deleta littera *x* et suffecta in eius locum littera *s* ab eodem mutata fuit in *iusta.*

41) Initio legebatur *serbeniano;* mutata autem à librario littera e secunda in i emergit nova lectio *serbiniano,* iteratione in margine confirmata.

42) *sce marie* lineae superscriptum.

43) Characteres huius et sequentium trium infeudationum conveniunt cum illis, quos supra not. 30 indicavi.

44) Eminent. Card. Garampius legit *Frogonis.*

45) In apographo Eminent. Card. Garampii extat *Rachilda.*

46) Ibidem extat *Petro.*

47) Garampi *anconitano et ausimano* habet.

48) Nomen hoc Codex incertum reddit. Videtur enim primo exaratum esse *auhesto*. Litteræ *u* librarius litteram *l*, et litterae *e* rursus eamdem, quæ prius iam aderat, litteram *e* superposuit, iustam sane causam præbens, de vera lectione dubitandi. Legendum putarim *aunesto*, quod, ut supra iam not. 35 à me monitum, in *Honesti* locum immigrarit.

49) Voces *de roma* pallidiori atramento exaratae.

50) MS. habet *larciano*, littera *n* super *a* et *o* adiecta.

51) Verba uncinis inclusa et lineis duabus comprehensa ad calcem huius infeudationis extant, præfixo signo omissionis.

52) *genera franco* 24 lineæ superscriptum.

53) Infra in infeudatione eiusdem argumenti loco *berta* exhibetur *betta*. vide not. 67.

54) Primo librarii calamus dederat *brutolo*, secundis curis haec vox ab eodem mutato primo *o* in *u* transformata est in *brutulo*, quod cum ita alio etiam in loco recurrat, genuinum videtur.

55) *ter ausimano* lineae superscriptum.

56) Eminent. Card. Garampi hic legit *uiginti*.

57) *Ab honesto archiepo* lineæ superscriptum.

58) Vox hæc tam evanida est, ut pæne oculos fallat. Eminent. Cardinalis Garampius legit quidem *Leoncia;* prætulerim tamen *Leoaria*.

59) Abbreviatura c⁹ (cus) lineæ superscripta.

60) In margine habetur *Auxiliano*.

61) Hæc atque omnes reliquae infeudationes characteribus supra not. 30 à me notatis exaratae sunt, unica tantummodo excepta, quæ paulo inferius occurrit et incipit: *Pet qua petiuit arnusto etc.* Hæc enim cum Specimine congruit. Quæ cum pluribus aliis diversæ scripturæ tam præcedentibus quam subsequentibus intermixta sit, vel ex hoc inferri potest, ambos characteres, quos Codex exhibet, eiusdem ætatis esse.

62) *ter ausim̄* lineæ superscriptum.

63) *cū casalib; et apendicib; suis* adiecto signo omissionis infra lineam subiungitur.

64) *fil⁹ bulgari* lineae superscriptum.

65) Vocabulum *de* sequitur in Codice signum simillimum tribus litteris *nbj*, quod etiam supra in infeudatione incipiente: *Libell⁹ quē petiū iohs castaldus:* post vocem *curte* habebatur, ubi tamen à librario iterum deletum est. Infra in infeudatione incipiente: *Fund̄ q̱ uoc turrita etc.* bis recurrit primo quidem è litteris *n b a*, secundo veró è litteris *n b m* compositum, similiter à librario utrobique rursus expunctum. Unde patet, nihil plane his signis denotari, eaque salvo contextu ex integro omitti posse.

66) *tēpore iohis archiepi* lineæ superscriptum.

67) Supra legitur *betta* pro *berta*, Vide not. 53.

68) t̄cio lat̄ lineæ superscriptum.

69) Vocis huius ductus vix non omnino oculos effugiunt, unde à Card. Garampio penitus omissa est. Mihi legenda esse videtur *fullonica;* saltem à voce hac, in sequenti infeudatione distincte expressa, non multum abludit.

70) Hîc occurrit signum *n b a*, cuius supra in nota 65 mentio facta.

71) Post hanc vocem comparet signum *n b m*, ibidem memoratum, ambo a librario litura obducta sunt.

72) Eminent. Card. Garampi legit *incapoli.*

73) *q̱ fund' in in* hæ voces lineæ superscriptae sunt; sequentia situ corrupta.

74) *sex unc̄ p̱ unuque fund.* Hæ etiam voces præfixo signo omissionis lineae superscriptæ sunt, sequentibus pariter situ corruptis.

75) Vox *coniux* per totum Codicem nonnisi semel occurrit, ubique locum eius occupante voce *Jugalis.*

Appendix alphabetica Abbreviaturarum in Codice contentarum.

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
	A.		
Adrōpotū - -	Adrompotum, vel Adronpotum		
al̄ - - -	alius - - - - -	56	12
apl̄i - - -	apostoli		
aq̄ - - -	aqua		
aqmulo - -	aquimulo - - - -	48	15
aq̄s - - -	aquis		
archiep̄o - -	archiepiscopo		
arim̄ - -	ariminensis		
atq; - - -	atque		
aur̄ - -	aureus - - - -	63	11
	aurum - - - -	50	2
	B.		
b̄ - - -	bus		
b; - - -	bus		
bē - - -	bem		
bon̄ - - -	bonus		
	C.		
c̄ - - -	con		
c⁹ - - -	cus		
cāo senanul -			
cap̄ - -	capientes - - - -	79	11
cāpana - -	campana		
cap̄aq̄s - -	caputaquis - - - -	32	in marg.
cāpo - -	campo		
c̄cedim⁹ - -	concedimus		
ces̄ - - -	cessinatensis		
cessinat̄ - -	cessinatensis		
ciū - - -	civitas		
coher - -	coherentes - - - -	59	15

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
col	colonus	50	26
com	comes		
const, cost	constitutus	47	24
cu	cum		
	D.		
d	dum, *vel* dus		
dat	Datius	33	28
den	denarius	51	11
di	Dei		
diac	diaconus		
dic	dictus	31	9
dom	domus		
donat	donatio	81	11
dr	dicitur		
	E.		
e	est		
eccle	ecclesiae		
ee	esse		
ei^{9}	eius		
eps	episcopus		
extend	extendens	46	21
	F.		
fec	fecit	54	8
fil	filius *vel* filia	65	12
fiu, fin^{9}	finis, *seu* fines		
fl	filius *vel* filia	51 65	14 12
fud, fun, fund	fundum *et* fundus	50	22
	G.		
gem, ger, germ	germana *vel* germanus	40 51	13, 33 14
glos	gloriosus		

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
	H.		
hab	habens, *vel* habitatio		
hd, heds	hæredes	44	21
her, hers	hæret, *vel* hærentes	27	12
hon	honestus		
hp	honesta persona		
hr	hæret, *vel* hærentes	34	12
	I.		
ia	iam		
ibid	ibidem		
jbricib	imbricibus	40	9
id	id est	81	14
infig	infiguratus	76	1
in in	in integro, *vel* in integris	33 47	13 30
int	intro vel intra	51 79	22 22
int afin, in ta fin, int fin^{9}, intr afin, in tr fin	inter affines in terra fines	46 51	15 29
iohs	Iohannes		
ist	ister	60	52
iugal, iugl	iugalis	76	7
iulian^{9}	Iulianus		
	L.		
lat, l	latus *vel* latere		
latb, laterib	lateribus		
latnano	laternano		
libell, liuell	libellus		

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
	M.		
m' - - -	mus		
mag̃ magist̃ - -	magister		
manipul̄ - -	manipula		
mān̄s - -	mansio - - - -	42	8
mēd - - -	medius *vel* medietas - -	73	21
militū - -	militum		
mil̄ nūm - -	militum numero		
mōd — -	modius - - - -	50	9
mōn - -	monasterium - - -	56	13
	vel		
	mons - - - -	58	7
m̄sura - -	mensura		
	N.		
n̄ - - -	nomine - - - -	89	8
n̄ - - -	non *vel* enim		
n⁹ - - -	nus		
nēg - -	negotiator		
n̄uigiano - -	nonigiano		
nr̄is - - -	nostris		
nūm - -	numeri - - - -	39	29
	numero - - - -	47	2
	O.		
om̄i - - -	omni		
omib; - -	omnibus		
ōnib; - -	omnibus		
ouener̄ - -	obvenerunt		
	P.		
p̲ - - -	per *vel* par		
p̄ - - -	præ *vel* pre		
cP - - -	pro		
pār - - -	pario - - - - -	57	12
partb̄ - -	partibus		
pātn⁹ - -	paternus		
pātniani - -	paterniani		
patn̄o - -	paterno		
pbr̄ - - -	presbyter		

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
pecier	petierunt		
ped	pedes	41	28
pens	pensantes	54	26
pen	vel pensione	62	15
pet	petitio	69	6
petiu	petivit	69	6
plm	plus minus	54	12
popiano	ponpiano	49	25
popiliano	pompiliano		
por, porc	portio, *vel* portiones		
pos	positus	52	2
pos	possidens	51	31
possd	possidens *vel* possidet		
prat	pratum		
prat⁹	pratus *pro pratum*		
pred	præditus		
ptinet	pertinet		
pturiolo	præturiolo *vel* preturiolo	34	5
publ	publicus		
pull	pullus		
	Q.		
q	qui *vel* quæ		
qa	quia *et* quam		
qd	quod		
q;	que *et* quae		
qnd	quondam		
qnq;	quinque		
quat	quatuor		
quatnis	quaternis		
quond	quondam		
quoꝝ	quorum		
	R.		
r	rum *vel* rus		
rau, rauenat	Ravennatensis		

Abbreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
rel - - -	relicta - - - -	28	18
	vel reliquus - - - -	44	20
relc, relict - -	relicta		
redd - -	redditus - - - -	50	9
	S.		
s - - -	Sinogaliensis		
s⁹ - - -	sus		
s - - -	sunt		
scda - - -	secunda		
scds - -	secundus		
sci - - -	sancti		
sco♃ - -	sanctorum		
scm - - -	sanctum		
scripul - -	scripulis		
sculd♃ - -	sculptor?		
sedm - -	secundum		
sic - - -	sicut		
singl, singul - -	singulus, *vel* singulis		
sinogall - -	Sinogaliensis, *vel* Sinogaliæ		
sol - - -	solidus - - - -	65	10
sold♃ - -	solidorum		
sor et porc -	sortes et portiones - -	48	10
	sorte et portione - -	57	14
sors - - -	sortes, *vel* sortibus		
ss - - -	suis		
st - - -	sunt		
subt⁹ - -	subtus		
sum⁹ - -	sumus		
sup - - -	super		
sup - - -	supra		
supb - -	superioribus		
srib; - -	sororibus		
	T.		
t - - -	ter, *vel* tur		
t' - - -	tus		

Abreviaturae.	Solutiones.	Concordantiae. Pag.	Lin.
ta fin⁹ - -	terra fines		
tcio - - -	tertio		
tegul - -	tegulis		
tem - - tep - - -	tempus		
tepr - - -	tempore		
ter - - -	territorium		
tnos - - -	ternos - - - -	69	4
tr - - -	territorium		
tra - - -	terra		
tras - - -	terras		
tre - - -	terræ		
trib - - -	tribus		
trit - - -	territorium		
ttm - - -	tantummodo - - -	75	29
	V.		
u - - -	um, *vel* us		
u⁹ - - -	us		
uacuamto - -	vacuamento		
uell - - -	vellosus - - - -	72	6
uicedno - -	vicedonno		
uital - -			
ul - - -	vel		
um dat - -	vir magnificus datius		
unc - - -	uncia, *vel* unciæ - -	52	13
uoc - - -	vocatur		
ur - -	vester		
uris - - -	vestris		
	X.		
χρi - - -	Christi		

Elen-

A.

Index Archiepiscoporum ecclesiae Ravennatensis in hoc Codice occurrentium.

*) Numerus ante duo puncta positus paginam, subsequentes verò lineam indicant.

Aunestus. 56: 11. — 64: 28.

*) Exulat hoc nomen ex Amadesii serie chronologica Archiepiscoporum Ravennatensium. Dubium non esse videtur, quin Honestus sit intelligendus.

Cailo. 63: 25. — 65: 27. — 75: 29. — 76: 3. — 78: 4. — 85: 27.

Constantinus. 41: 5.

Damianus. 29: 17. 25. — 30: 10. — 31: 32. — 32: 12. — 33: 29. — 34: 2. — 38: 25. — 39: 30. — 54: 19. — 68: 10

Deusdedit. 25: 30. — 52: 12. — 66: 12, 24. — 72: 8. — 76: 22.

Dominicus. 47: 11. — 55: 19, 32. — 56: 28. — 57: 6, 19. — 64: 14. — 70: 31. — 83: 16. — 100: 10.

Georgius. 37: 19. — 41: 24. — 65: 4. — 69: 21,

Gratiosus. 69: 30.

Honestus. 36: 16. — 50: 31. — 51: 15. — 62: 4, 17. — 67: 9. — 76: 16. — 100: 16.

Ioannes. 26, 11. — 27: 3, 10. — 28: 10. — 32: 5. — 34: 8, 29. — 35: 10, 16, 25. — 37: 5, 28. — 38: 18. — 43: 27. — 50: 4, 20. — 53: 14. — 54: 9. — 57: 20. — 58: 24. — 60: 7, 25. — 62: 2. — 67: 29. — 68: 31. — 70: 27. — 71: 19. — 72: 1, 21, 32. — 73: 4, 15, 26. — 74: 25. — 75: 12. — 77: 16. — 78: 13, 25. — 83: 3. — 85: 7, 19.

Ioannes IX iunior. 33: 17.

Leo. 31: 23.

Martinus. 27: 17. — 28: 19, 26. — 43: 12. — 70: 10.

Petronas vel Petronatius. 29: 9. — 30: 20. — 31: 16. — 35: 29. — 36: 7. — 37: 13. — 68: 21. — 70: 15. — 83: 12.

Petrus. 25: 16. — 40: 25. — 41: 11. — 45: 2. — 51: 7, 28. — 52: 24. — 53: 2. — 58: 7. — 63: 14. — 64: 1. 65: 13. — 66: 4. — 75: 17. — 76: 5, 9, 28. — 80: 6. — 84: 5, 20. — 86: 2, 12.

Romanus. 47: 19. — 71: 10.

Sergius. 30: 28. — 32: 24, 31. — 34: 30. — 39: 17. — 40: 13. — 42: 21, 30. — 49: 4. — 68: 5, 25. — 69: 7. — 75: 5.

Valerius. 69; 13. — 77; 3.

B.

Index Ecclesiarum et Monasteriorum in Codice occurrentium.

Adrompotum. *Vid.* S. *Ioannis* Ecclesia.

Stae Agathae Martyris Monasterium (*Petitio de sex unciis fundi larciniani in terra fines, ab uno latere iuris mon. scae mariae et a g a t h a e martiris mon. episcopii humanae.* 71: 23. — ... *ab alio latere silua scae. Agathae.* 47. 26.)

S. Andreae (Ecclesia?) 47: 28.

S. Andreae et S. Laurentii Monasterium. 82: 20.

S. Angeli Monasterium. 83: 8

S. Apollinaris Plebs. 67: 24.

S. Archangeli Basilica, fundata in loco, qui dicitur Acervulis. 100: 22.

SStorum Archangeli et Mustiolae Monasterium. 78: 27.

Ausimana Ecclesia. 65. 3.

Ausimanae civitatis Plebs. 74: 27.

S. Bartholomaei Apostoli Plebs. 51: 25.

In Bordunclo: *Vid.* S. *Martini* Basilica et S. *Martini* Plebs.

Stae Columbae Monasterium. 65: 17, 22.

S. Damiani Monasterium. 71: 11.

S. Damiani Plebs. 71: 2.

S. Donati Basilica. 70: 21.

S. Erasmi Monasterium. 29: 4.

Stae Eufymiae Martyris Ecclesia. 42. 24.

S. Eufymiae Monasterium. 29: 4. — 30: 16. —

Exeadochium Monasterium: *Vid.* S. *Maria.*

Ficoclensis Ecclesia. 39: 5.

Sta Heugubina Ecclesia. 78: 13.

S. Hippolyti Monasterium. 53: 31. — 82: 4.

S. Ioannis Ecclesia in civitate Sinogaliensi. 52: 27.

S. Ioannis Ecclesia, quae vocatur Adrompotum. 29: 27.

S. Ioannis Monasterium. 60: 28.

S. Ioannis Plebs. 56: 21. — 58: 13.

S. Ioannis in Galilaea Plebs. 27: 4, 14. —

S. Ioannis in Strata Plebs. 63: 9.

S. Ioannis et Pauli Monasterium. 40: 21.

S. Iosephi Plebs. 60: 27.

S. Laurentii Basilica. 28: 23.

S. Laurentii Levitae et Martyris Monasterium, fundatum in fundo Variano, qui vocatur Aucanisi. 40: 31. — 72: 2. — 75: 22.

S. Laurentii et S. Andreae Monast. *Vid.* S. *Andreas.*

S. Laurentii Plebs. 28 14. — 51: 10.

S. Leopardi Diaconia. 71: 25. — 74: 21.

S. Mariae Monasterium. 43 : 8. — 44 : 26.
S. Mariae Monasterium, quod vocatur Exeadochium. 42 : 9.
S. Mariae Scotorum Diaconia. 60 : 30.
S. Mariae Monasterium, quod vocatur in Tribio. 41 : 7.
S. Mariae à Tegianico vel à Tegiano Monasterium in Ravenna positum. 29 : 2. — 49 : 19.
S. Mariae et Agathae Martyris Montis Episcopii Monasterium. 71 : 23.
S. Martini Basilica, quae vocatur in Bordunclo. 33 : 23.
S. Martini in Bordunclo Plebs. 33 : 25. — 36 : 18.
S. Martini Monasterium. 27 : 13. — 56 : 13.
SS. Mustiolae et Archangeli Monasterium: *Vid. Archangelus.*
S. Paternianis Ecclesia. 78 : 20. (*Conf. etiam* 47 : 27. —)
Sta Paula Ecclesia: *Vid.* S. *Stephane.*
S. Pauli et S. Ioannis Monasterium. *Vid.* S. *Ioannes.*
S. Petri Basilica. 30 : 3.
Ravennatensis Ecclesia. *saepius*
S. Salvatoris Monasterium. 85 : 7.
S. Secundinus (*Item in ciuitate heugubio domum quae uocatur domnicalia posita iuxta scm. secundinum*) 79 : 30.
S. Siluestri Monasterium. 41 : 20.
Sta Stephane, quae dicitur Sancta Paula. 48 : 5.
Stae Stephanetis Plebs. 38 : 21. — 39 : 8.
S. Stephani Diaconia. 40 : 7. — 42 : 27.
S. Stephani in Munclo Plebs. 84 : 15, 26.
Stae Stephaniae Plebs. 37 : 15.
à Tegianico, vel à Tegiano. *Vid.* Stae *Mariae* Monasterium.
S. Theodori Monasterium (. . . . *et uacuamenta terrae ubi antea uinea fuit posita da scola ad mon. sci Theodori* 46 : 20. — *Petitio de terra et silua quae uocatur S. Theodori.* 47 : 23.)
Sti Thomae Apostoli Monasterium. 40 : 3, 20. — 75 : 12.
In Tribio Monasterium. *Vid.* *S. Maria.*
S. Venantii Monasterium. 74 : 15.
S. Vitalis Ecclesia. 51. 1.
S. Vitalis Capella. 51 : 8.
S. Viti Plebs. 47 : 12.
S. Ypoliti Monasterium. *Vid.* *S. Hippolytus.*
S. Zenonis Monasterium. 42 : 16, 17.

C.

Index Fluviorum in codice occurrentium.

In Territorio Ariminensi.

Avusa, fluvius. 44: 1.— 45: 7, 8.

Avuse, rivus. 41: 9.

Nicipupullus, flumen. 33: 31.

Rubigone, fluvius. 35: 2.

Sambronius, fluvius. 35: 21.

Tertius, rivus. 28: 1. — 46: 35.

Vico, fluvius. 26: 1.

Ursis, rivus. 31: 29.

Usa, fluvius. 27: 7. — 100: 12.

Use, fluvius. 36; 13. — 100: 24.

In Territorio Sinogaliensi.

Aqua salsa, rivus. 56: 16.

Nebula, fluvius. 55: 15. — 57: 26.

Petrosus, rivus 58: 31.

Scortiosus, rivus. 57: 26.

Tripontio, rivus. 56: 16.

In Territorio Ausimano.

Aspia, rivus. 64: 8, 32. 65: 1.— 74: 20. — 76: 30.

Atrinia, rivus. 63: 28.

Minoccla, rivus. 69: 24.

Saliciano, rivus. 69: 25.

In Territorio Heugubino.

Fontanae, rivus. 78: 17.

In Territorio Feretrano.

Biatuli, rivus. 86: 8.

de Brutano rivus. 84: 14. — 86: 22.

Sapis, fluvius. 84: 15. — 86: 17, 21.

de Valle, rivus. 85: 3.

Usa, fluvius. 86: 22.

Fluvii et Rivi,

quos Codex indicat, nomina eorum tamen silentio praeterit.

In Territorio Ariminensi.

Fluvii. 41: 30. — 54: 5.

In Territorio Sinogaliensi.

Rivi. 51: 20, 21, 22, 23, 31. — 52: 26, 29. — 53: 20. — 54: 5. — 55: 14, 23.

In Territorio Ausimano.

Rivi 63: 17, 19. — 64: 10. — 65: 19. — 67: 1, 2. —

In Territorio Sabronensi.

Fluvius. 82: 6. —

Rivus. 82: 7.

In Territorio Feretrano.

Rivus, qui descendit in (fluvium) Usa. 86: 21.

D.

Index

universalis rerum memoratu dignissimarum in codice occurrentium.

A.

Abbas Petrus Monasterii S Hipoliti. 82: 4.

Acceptor (*Petitio quam petivit acceptor et theodosia iugalis etc.*) 77: 15.

Accessus ripae fluminis. 41: 29.

Acervulis, locus, in quo Basilica S. Archangeli fundata est. 100: 23.

Acianus fundus. 31: 33.

Actor domnicus (*Libellus de porcione posita in fundo auiano sub reddito omā ex onib⁹ modio septimo opera sex ubi ab actore domnico impetrati fuerimus persoluerē promittimus lignas cara duo*) 59: 13.

Adam, nom. prop. 53: 12.

Adelberga, iugalis Hermenulfi. 51: 7.

Adelbertus filius Ioseph. 75: 25.

Adrepaldus Agellus. 60: 6.

Adrianus, nom. prop. 67: 29. — 72: 31.

Adrompotum, *vid. in Ind. Eccles.*

Adteperga, iugalis Adrepaldi Agelli. 60: 6.

Advenciola, casale. 28: 30.

Adulfus, nom. prop. 47: 2, 5.

Afraniana Massa, quae vocatur *Ausimo*. 76: 22.

Afriniana Massa. 74: 6.

Afriano (*Petitio de fundo qui vocatur ecclesiastico in integro in terra fines tertio latere afriano*) 66: 15.

Agatha, iugalis Ambrosii Notarii Stae Sedis Apostolicae. 82: 13.

Agatha, iugalis Flori. 56: 28.

Agatha, coniux Stephani. 86: 16.

Agatha, iugalis Tribuni. 53: 33.

Stae Agathae silva. 47: 26.

Agatho, clericus. 78: 24.

Agelione, fundus. 55: 23.

Agellarius, *Martinus*, qui vocatur *Gallato*. *Vid. Martinus etc.*

Agellio, fundus. 77: 17.

Agellis Prato: *Vid. Prato.*

Agello et Agellus fundus. 33: 31. — 44: 11. — 63: 18. — 69: 3. — 72: 10. — 74: 26. — 77: 6.

Agellus Adrepaldus. *Vid. Adrepaldus.*

Agilione, fundus. 55: 20.

Agnella, nom. prop. 32: 11.

Agnellus, clericus, germanus Honesti Pueri. 45: 24.

Agnellus, tribunus. 42 : 20.
Agnen, nom. prop. 32 : 5.
Agnus, (*sub reddito de omni labore modio decimo pro herbatico* a g n u m *unum.* 60 : 2.— *.... sub reddito de omni labore modio decimo pro erbatico* a g n o a n o t i n o *uno.* 73 : 24.
Albaritus, fundus. 73 : 6.
Albericus, filius. 63 : 12.
Albesinda, nom. prop. 45 : 23.— 84 : 19.
Albesinda, ancilla dei 55 : 27.
Albesinda, iugalis Ingelbaldi. 53 : 13.
Albianus, fundus. 49 : 17, 18.
Albini, germanus Giselprandi 63 : 13.
Albricus, germanus Giselprandi. 62 : 22.
Aldeprandus, germanus Lupi et filius Giselberti. 51 : 27.
Aldus, filius Ingelberti, germanus Leti et Etitoe. 56 : 6.
Alenanus, fundus. 58, 27.
Alenianus, nom. prop. 80 : 3.
Alfianus, fundus. 52 : 1. — 55 : 13.
Alfino, fundus 34 : 31.
Allianus, vel Alliano, fundus. 54 : 21.
Alticianus, casale. 33 : 6.
Altigianus, fundus. 51 : 29. — 53 : 22. — 54 : 30. — 55 : 6, 31.
Ambrosius, Notarius S^tae^ Sedis Apostolicae. 82 : 12.
Amotacianus, fundus. 100 : 14.
Ampiano, fundus. 70 : 6.
Ampusianus, fundus, qui vocatur in Monte. 28 : 15.
Ana (*Petitio de loco, qui vocatur Armantariola, et de loco, qui vocatur Pondus in integris, sub pensione per unumquemque sol.* a n a *denarios duodecim*) 85 : 25.
Anates (*.. et prato iuris iam dictae scae. rau. ecclesiae, quem tenuit maria relicta quondam habundantio una cum laco suo ad* a n a t e s *capiendas*) 31 : 12.
Ancellanus, fundus. 100 : 15.
Ancilla dei, *Albesinda, Imelperga, Sergia, Theodeti, Theodesia, Trasiperga.*
Ancipanus, fundus. 34 : 4.
Andito, fundus. 85 : 13.
Andito de Sorbo, fundus. 85 : 10.
Andito de Unciano, fundus. 85 : 12.
Andreas, nom. prop. 52 : 31. — 67 : 20.
Andreas Dux. 27 : 2, 16.
Andreas, Dux civitatis Ariminensis. 27 : 9.
Andreas, pater Giselprandi. 51 : 12.
Andronella (*Petitio de mansione pede plana cum solo terrae suo proprio cum statione ante se et modica curticella retro se atque* a n d r o n e l l a *iuxta se*) 41 : 16.
Anestasius, tribunus. 54 : 27.
Anna, nom. prop. 29 : 16. — 84 : 19.
Anna, filia Lupicini tribuni. 35 : 9.
Anna, iugalis Ioannis. 43 : 26.

Anna, iugalis Petri Magistri militum. 47: 10.
Anna, iugalis Sergii. 53: 2.
Anniano, fundus. 69: 10.
Ansiperga, iugalis Iohannacis. 70: 14.
Anso, nom. prop. 53: 6.—74: 18
Anso, pater Rodrudae. 86: 1.
Anticiano, fuudus. 35: 11.
Anticus, fundus. 73: 27.
Antiliano, fundus. 34: 22.
Antinianus fundus, qui *Praeculici* vocatur. 64: 29.
Antisianus, fundns. 35: 30, 32.
Antistes, (eadem notione ac Archiepiscopus.) 76: 11.
Antoniano (fundus). 64: 5.
Antuciano. 35: 21.
Antusa, iugalis Theucaristi. 34: 24.
Sti Apollinaris festivitas. 71: 15, 17.
Appendices (*Petitio de sex unciis fundo paterno cum casalibus et appendicibus suis*) 35: 17.
Appiano, casale. 39: 13.
Appiniano, fundus. 74: 4.
Aquadrubio (*Petitio de domocella cenacolata constituta in ciu. arimines. ab uno latere possid. bonifacio a duobus latb. platea publica una que pergit a pusterula sti. thome apli. aquadrubio ubi est petra odiosa*) 43: 22.
Aqua viuli. *Vid. Ursus et Ioannes.*
Aqua vivola. 64: 4.
Aquiliano, fundus. 38: 5.
Aquimola (*quae praedicta loca cum terris et vineis campis aquis aquimolis vel omnibus infra se habentes*) 48: 15.
Aquimulus (*Petitio de decem unciis in integro fundi muciani cum aquimulo suo.* 29: 11.— *Petitio de octenis unciis fundi ocriniano et oliano et fundi musiano in integris cum aquimulo suo territorii Ariminensis.* 33: 1.— *Nec non supradictae bonae ducarissae largitae sunt quinque unciae fundi miciani cum medietate aquimulo suo*) 100: 13.
Aragusto, fundus. 55: 1, 3.
Arca rupta. 25: 19.
Arcani, fundus, 80: 9.
Arcaula, fundus. 80: 11.
Archipresbyter, Martinus de Murisiano. *Vid. Martinus.*
Arcilionoe, fundus. 50: 8.
Arcinianus, fundus. 60: 8.
Arcioni, locus sic dictus. 46: 27.
Arcole, fundus, 47: 30.— 48: 4.— 55: 5.
Arcolenti, fundus. 39: 26.
Arcrifoliano, casale. 33: 11.
Arduinus, filius Arduini. 65: 12.
Aregusto, fundus. 55: 32.
Arfora (*sub reddito de omni labore modio lino manna decima. uino arfora quarta.* 50: 25.) *saepius.*
Argelionis, fundus. 59: 6.

Argentarius, Rodemarius. 42 : 14.
Aries (*sub reddito pro erbatico arietes duos.* 56 : 4.— *sub pensione solidos* III. *et arietem unum uellosum.* 72 : 6. — *sub pensione arietes tres cum lana sua.* 71 : 14.
Ariniano, casale. 38 : 3.
Ariniano, fundus. 27 : 11, 13. — 37 : 6.
Ariole, fundus. 31 : 18.
Armantâriola, locus sic dictus. 25 : 23. — 85 : 20.
Armatus, nom prop. 40 : 7.
Arnulfus, filius Ioannis. 64 : 25.
Arnustus, germanus Ermenaldi. 65 : 26. — 75 : 28. — 76 : 4.
As, Assis, (*sub reddito de omni labore modio decimo. lino manna decima uino arfora quarta ex ase peruectum omnem terraticum in civit. Sinogal.* 60 : 17. — *sub reddito de omni labore modio decimo lino manipula decima uinea si pastinaueritis arfora quarta ex ase peruectum omne terraticum in civit. Sinogal.* 61 : 8.)
Asilliano, fundus. 35 : 1.
Asitilis (*domus et parietes cum hospitiis ortis vel omnibus spatiis in civitate perusina ... Ia peruetusta ingredientibus portam pulchram parte sinistra cum omnibus asitilibus vel uasis circumquaque adiunctis*) 81 : 8.
Asprandus, castaldus. 74 : 1.
Astiniano, fundus. 70 : 6.
Astulfus, nom. prop. 56 : 5.
Ategiano vel à Tegiano (*in terra fines ab uno latere fundus coranda. alio latere massa scae mariae ategiano. tertio latere fundus poncionanus etc.*) 49 : 20.
Aternana massa. 65 : 4.
Aternanus, fundus, 71 : 1, 12.
Atiana massa. 29 : 21.
Atiliano, fundus, qui *Coloniolo* vocatur. 77 : 8.
Atilianus fundus. 31 : 24. — 67 : 13. — 74 : 12, 16.
Atilianus fundus, qui *Paternus* et *Casale* vocatur. 31 : 24.
Atto, filius Racconis. 76 : 11.
Aucanisi fundus. *Vid. Varianus* fundus.
Auciniano, fundus. 58 : 27. — 59 : 20.
Auctenta (*Verum etiam et medietatem de prato et formis quattuor, quem tenuit quondam mansunio et medietatem de terra et prato a singulis lateribus riuo qui vocatur tertio et planca prati quem tenuit quondam urso tribuno alio latere prato quem tenuit quondam adulfo auctenta numero ariminens.*) 47 : 2.
Audirosus, nom. prop. 75 : 4.
Augiciani, fundus. 33 : 29.
Aviano, fundus. 59 : 5, 8.
Aura marina, fundus. 48 : 8.
Aureus infiguratus (*sub pensione uno aureo infigu-*

rato. 27 : 8. — *sub pensione viginti quatuor aureos infiguratos*) 66 : 2. — 68 : 2.

Aureus infiguratus solidus. *Vid. Solidus.*

Aurum (... *sub pensione in auro solid. singul.* 68 : 29. — *sub pensione in auro tremisse duo*) 72 : 11.

Ausianello, fundus. 75 : 1.

Ausimana Massa. 65 : 28. — 66 : 5. — 67 : 11. — 75 : 29.

Ausimo Dux, germanus Iohannis Diaconi S^tae Heugubinae Ecclesiae. 78 : 13. —

Ausimo Massa : *Vid. Afraniana.*

Ausprandus, nom. prop. 25 : 11.

Autiliano, fundus (*) 69 : 22.

Auxiliaris, fundus. 30 : 12, 25.

Auxiliaris fundus, ubi resident familiares S^tae Ravennatensis Ecclesiae. 44 : 6.

Auxiliaris, Mons domnicatus S^tae Ravennatensis Ecclesiae. 32 : 26.

Auxinianus fundus. 32 : 14. — 34 : 3.

Axiniano, fundus. 35 : 31. — 36 : 2.

Axis (*Petitio de mansione pede plana in integro ex parte cum pariete de axibus et ex parte cum sepe circumclausa.* 41 : 12. — *quae domucella habet murum ex luto usque ad grate, reliqua vero axe castrale constructa.* 42 : 3.

B.

Bacaudanis exercitalis (*Petitio quam petivit Bacaudalis exercitalis a Sergio Archiepiscopo*) 68 : 24.

Bailonianus fundus. 34 : 27.

Balneari fundus. 38 : 10.

Balneum (*Petitio de domo in integro cum superioribus et inferioribus cum triclineo et balneo*) 43 : 28. *saepius.*

Bandiforus (*Item fundus grumarini in integro cum suprascriptis lateribus simul et portione quem tenuit quondam dominicus bandiforo cum suis iustis et certis inter afinibus*) 46 : 6. (**)

Barbara, iugalis Leoncii clerici et chartularii S^tae Ravennat. Ecclesiae. 54 : 19.

Barbarica casale. 33 : 9.

Barbatus, nom. prop. 69 : 29.

Barbianus fundus. 25 : 29.

Baro de Bulgaro. 76 : 27.

Basi maiore, fundus. 85 : 15.

Basi minore, fundus. 85 : 16.

Basiano, casale. 28 : 31.

Basilii, casale. 27 : 4.

Basilius, nom. prop. 31 : 32.

Bassiano, fundus. 69 : 23.

*) In margine legitur Auxiliano pro Autiliano.

**) Vox Bandiforus eadem notione ac Bandophorus.

Baulinianus fundus. 34: 17.
Bem (*sub pensione solidos duos bem*. 28: 24.— *sub pensione aureos infiguratos solidos duos bem*. 29: 23.— *sub pensione bem aureos infiguratos solidos*. 77: 24 (*)
Benedictus, Diaconus Ariminensis Ecclesiae. 40: 24.
Bengno, nom. prop. 27: in margine.
de Bengno, Petrus. 40: in margine.
Benigna, iugalis Sergii Tribuni. 31: 23.
Berta, iugalis Ermenaldi. 76: 7.
Berta, mater Giselbrandi. 51: in margine.
Betta, iugalis Ermènaldi. 66: 4.
Betulicus, fundus. 74: 5.
Bibiano, fundus. 35: 25.
Bizantius aureus (*sub pensione quattuor bizancios aureos*) 63: 10.—
Bizantius bonus (*sub pensione duorum bizanciorum bonorum*) 76: 7.
Blanca iugalis Iohannacis. 30: 9.
Bolaniano, fundus. 74: 30.
Bolinianus fundus. 44: 10.— 64: 2.
Bolinianus fundus, qui dicitur *Perinus*. 64: in margine.
Boloniano, fundus. 69: 10.
Bona Ducarissa, relicta Ursi Ducis. 100: 9, 17.
Bona, filia Tribunaci. 40: 12.
Bonifacius, nom. prop. 43: 20.
Bonus, germanus Widonis, et filius Ermae. 67: 9.
In Bordunclo. *Conf. Index Ecclesiarum etc.*
Bruniano, fundus. 33: 20.
Brutanus, fundus. 85: 30.
Brutulo, fundus. 67: 32.
Brutulo, fundus, qui vocatur *Sulustriano*. 66: 19.
Bulgarisca finis (*Petitio de sex unciis fundo paterno cum casalibus et appendicibus suis. Simul etiam et senas uncias trium fundorum staciano et raiano seu sintiliano, territorii ariminensis a singulis lateribus antuciano et fluuius sambronis et fundus sariano atque fine bulgarisca*) 35: 22.
de Bulgaro, Baro. *Vid. Baro.*
Bulgarorum terra. 44: 22.
Bulgarus, pater Stephani. 74: 9
Bugiano, fundus. 49: 8.
Bulusianus, fundus. 69: 9.
Burga, honesta persona. 63: 25.

C.

Cabriano, casale. 33: 8.
Cacianus, fundus. 34: 16.
Calcinaria (*uia quae uadit ad calcinariam*) 82: 9.

*) Vox **Bem** originem ducere videtur de voce Bisse, qui et **Be** dicitur quasi bis triens, vel triente demptus. **Confer Glossarium med. et infim. latinit. auctore Carl. du Fresne du Cange**, in voce **Bisse**.

Calcinianus, fundus. 65: 8.
Caldariolum (*Petitio de domocella cenaculata habente in superiora cubiculos tres, et inferiora canafa cum coquula et caldariolo etc.*) 41: 27.
Caldarium (*Petitio de domocella cum superioribus et inferioribus suis habente in superiora triclinio et cubiculos duos et inferiora canafa et caldario*) 40: 2.
Calubriano (*Petitio . . . de fundo siboliano qui et prato longo uocatur a singulis lateribus calubriano et gabiano et rabiano et fundus petronianus etc.*) 28: 28.
Calvigiano, fundus. 70: 11.
Camarcianus, fundus. 29: 12. — 100: 19.
Camariana, casale. 30. 5.
Camarianus, fundus. 100: 11.
Campana, iugalis Anestasii Tribuni. 54: 28.
Campana, iugalis Gisonis. 28: 9.
Campana, iugalis Martini Agellarii 72: 8.
Campaniano, fundus. 68: 16.
Campetellus, fundus. 49: 10.
Campiano, fundus. *Vid. Pampiano.*
Campo, qui dicitur *Consulare.* 33: 20.
Campo longo. 64: 5.
Campo maiore, vallis. 62: 14. — 72: 22.
Campo Marisci. 29: 31. — 30: 1.
Campo, qui vocatur *Stabulis.* 29: 32.
Cana Phanaria, casale. 33: 12.
Canafa, Canapha et Canava (*Petitio de domocella cum superioribus et inferioribus suis habente in superiora triclinio et cubiculos duos et inferiora canafa et caldario.* 40: 1. — *Libellus quem petiuit de sorte et portione in fundo aternano .. . sub reddito de omni labore modio decimo lino seu canafa manipul. X.* 71: 3. — *Petitio de domo habente in inferiora canapha et stacione.* 43: 1. — *Libellus de sex unciis fundi larciniani sub reddito de oleo libras centum quinquaginta lino tremisse tres Canaua tremisse duo, ficas reste quinquaginta. Capistros de canaua per unumquemque hominem unum longum ped. decem per unumquemque.* 71: 30.
Caneta. *Vid. Cannetum.*
Caniano, fundus. 29: 1.
Canino, Ioannes. *Vid. Ioannes.*
Cannetum (*uinea quae infra ipsa terra pastenata est cum canetas*) 54: 14.
Canterio, fundus. 70: 2.
Cao̅ Senaul, fundus, qui vocatur Pratum. 54: 15.
Capiciuto, Ioannes. *Vid. Ioannes.*
Capitiniano, casale. 39: 11.

Capitinianus, fundus. 32 : 9. — 37 : 7.
Caprianus, fundus. 33 : 4 — 70 : 2.
Caprilia, fundus. 34 : 31.
Caput (*Petitio de una petia terrae per podismum designata da uno* c a p i t e *perticas duocentas quinquaginta et da alio* c a p i t e *similiter*) 53 : 15, 17.
Caput aquis, fundus. 32 : 6.
Carbonaria (*Libellus de castello ediffîcato in monte, cum mu..... et* c a r b o-*nariis et cum omnibus edificiis suis etc.* 62 : 7. — *Petitio de fundo spinaciano et larciano in terra fines ab uno latere fundus cornito ab alio latere iuris monasterii Stae columbae reliquis lateribus strata publica urpano et* c a r b o n a r i a *et fundus rotarii etc.* 65 : 19.)
Carcarione, fundus. 44 : 3, 30.
Carianus fundus. 55 : 13
Cariniano, fundus. 46 : 3.
Carlo (*Libellus de portione sale ab uno latere platea publica quae uadit ad portam sci. zenesii. alio latere pos.* c a r l o *a iura sci. petri. tertio latere pos. romana. quarto latere pos. stefano uenetico etc.*) 45 : 19.
Carreum vel Carrus (*Libellus de portione posita in fundo auiano sub reddito omnia et ex omnibus medio septimo exenio uero turta munda una, pullo pario uno opera sex ubi ab actore domnico imperati fuerimus persoluere promittimus lignas* c a r r a *dua etc.*) 59 : 14.
Carta, Cartula, Cartularius: *v i d. Charta etc.*
Casa (*Petitio de* c a s a *in integro cum curte et orto posita in loco qui uocatur fullonica;* 78 : 25. *Libellus de solo terrae ubi* c a s a *edificata est nouiter infra ciuitatem ausimanam.* 72 : 13)
Casa alta, fundus. 79 : 23.
Casa campo, fundus. 86 : 18.
Casa episcopana, fundus. 37 : 1.
Casa liscalaria, fundus. 54 : 32.
Casa Marci, fundus. 80 : 10.
Casa merata, fundus, qui dicitur *Cerro cavo.* 86 : 13.
Casa merati. 85 : 1.
Casa mezana, quae vocatur *Cerro cavo.* 84 : 6, 12.
Casa novula. 80 : 2.
Casa pede plana (*Libellus... de* c a s a p e d e p l a n a *posita infra ciuitat. Sinogal.*) 50 : 15.
Casa radia, fundus. 54 : 31.
Casa vetere, fundus. 52 : 25, 30.
Casa vetere, locus in fundo Gallaciano. 51 : 16, 25.
Casale Diaconiae Sti Leopardi civitatis Ausimanae. 71 : 25.
Casale, locus sic dictus. 34 : 21.
Casale, fundus. 35 : 3. *V i d. e t i a m Atilianus* fundus.

Casale Iovis. 31: 33.
Casale Mauri, fundus. 57: 22. — 62: 4.
Casale Puerorum, quod *Romoalde* vocatur. 53: 4.
Casale, quod *Silua scura* et *Lacus* appellatur. 32: 17.
Casale viginti. 29: 28.
Casaliccio, fundus. 25: 13. — 30: 12, 24, 29. — 32: 2. — 35: 3. — 36: 17. — 37: 29. — 45: 30. — 49: 7.
Casaliccio Diaconiae Stae Mariae Scotorum. 60: 30.
Casalis, fundus, qui *Casalis* vocatur. 45: 26.
Casalitorti: *vid. Emilianus* fundus.
Cassianus, fundus. 69: 31.
Castaldus Asprandus. 74: 1.
Castaldus Ioannes. 72: 12.
Castaldus Radigisi. 69: 12.
Castanica, fundus. 83: 13.
Castellione, fundus. 25: 26. — 47: 29.
Castellum. (*Petitio de castello in integro edificatum in monte qui ofania uocatur etc.*) 62: 4.
Castellum, quod vocatur de *Ernosto*. 66: 6.
Castellum Felicitatis. 37: 27.
Castellum, quod fuit Hubaldo et Hermenaldo. 75: 20.
Castruciano, fundus. 36: 10. — 38: 23.
Cata paterie: *vid. Paterie.*
Catiliano, fundus. 49: 5.
Catucianus, fundus. 39: 4.
Cavatico, fundus. 48. 6.
Causidiano, fundus. 44: 16.
Celidiano, fundus. 50: 1.
Cellae Fausti, Massa 85: 8.
Cella Mariana, fundus. 35: 1.
Cella Piteinna, fundus. 29: 22.
Cellula (*Libellus .. de monasterio Sti Thomae Apostoli cum cellula sua et cum omnibus sibi pertinentibus*) 75: 13.
Cellula, Cellulas vel Cellolas, fundus. 33: 7. — 34: 25 — 35: 14. — 36: 1, 9. — 46: 2, 25. 49: 11. — 85: 3. — 100: 11.
Censura legum (*sed quia perbiennium illi* (Honesto Archiepiscopo) *pensio non fuit data, secundum legum censuram postea ex omni supra dicta massa pensio ab eo* (Gislerio) *non fuit recepta*) 76: 18.
Centario, fundus. 37: 30.
Centum, fundus. 28: 10. — 39: 27.
Centum, fundus cum casale suo, qui *silua scura* vel *lacus* appellatur. 32: 16, 20.
Centum Jugera, fundus. 52: 19.
Centum viginti, fundus. 34: 14.
Cereniano, fundus. 63: 16, 20, 21.
Cerisianus, fundus. 63: 28.
Ceritulo, fundus 30: 31.
Cerno; *Vid. Solita,* fundus.
Cerrito; *vid. Foronianus,* fundus.
Cerro cavo, fundus: *Vid. Casa* Merata; et *Casa* Mezana.

Cerrum longum, fundus. 63: 26
à Cervolano, pagus. (*Petitio .. de octenis unciis fundi ocriniano Simul etiam et casale qui uocatur galeriano in integro territ. ariminens. pago a ceruolano a singulis lateribus*) 33: 3.
Cesenula (*Petitio ... de terra et silua quae uocatur sci. theodori ... in terra fines ab uno latere padule a quarto latere cesenula*) 47: 28.
Cesiano, vel Cesianus, fundus. 30: 29.— 66: 16, 22.
Ceula, fundus. 48: 7.
Chartarum munimen (*Donatio de fundo casaliccIo in integro cum munime cartarum*) 37: 29.
Chartula (*et terras et uineas, quem* (quas) *per donationem cartula contulimus in S. Raven. ecclesiam*) 53: 27.
Chartularius Eccl. Ravennat., Leoncius Clericus. 54: 18.
Christina, iugalis Andreae Ducis. 27: 16.
Christophorus, nom. prop. 35: 16.
Ciciliano, Casale. 33: 12.
Cissianus, fundus. 54: 1.— 67: 30.— 70: 5.
Cisterna (*Petitio ... de domo in integro cum superioribus et inferioribus suis posturios duos cisternas duas*) 43: 29.
Cisterna, fundus, qui et Iulianus vocatur. 46: 15.
Civitas, *saepius.*
Clausura vinearum (*Petitio de casa in integro cum curte et orto posito in loco qui vocatur fullonica. Sitque et portionem in integro de monasterio sanctorum archangeli et mustiole ibidem posito cum clausura uinearum in integro*) 79: 1.
Clausurula, fundus. 77: 19.
Clericus, *Agatho, Agnellus, Ioannes, Ioannes Villicus, Leoncius Chartularius.*
Cliiano, fundus. 50: 5.
Civiniano, casale. 39: 13.
Clodiolanus, fundus. 77: 21.
Clusiano, fundus. 68: 26.
Clusura, fundus. 77: 6, 11.
Coelum tectum (*Petitio ... de spacio terrae celo tecto ubi proido esse videtur de rectorio scae. rau. ecclesiae posito infra ciuit. Ariminens.* 45: 3.— *Petitio de duabus casis in integro cum curte et portico et puteos tres et necessarios duos. et solum terrae coelum tectum et cum omnibus earum pertinentibus.* 70: 18.)
Colicclo, fundus. 54: 3.
Colina longa (*Petitio de fundo ticiano Verum etiam colina longa, quae et furianus uocatur in integro cum casalibus et appendicibus suis*) 46: 17.
Colomnello: *vid. Columnella.*

Coloniolo, fundus; *vid. Atiliano*, fund.
Colonis, casale. 69 : 23.
Colonus (*peruectum omnem terraticum per uos colonos etc.* 50: 12. — *per nos colonos.* 50: 26.)
Columnella (*simul et coquina cum superiora sua axe colomnello constructa scindulis cooperta*) 43 : 3.
Columnellae marmoreae. 45 : 5.
Comes, Gocio, *Rodulfulsus, Rodulfus, Tetbaldus, Wido.*
Comitatus Agubinus (*omnia quantum a iure scae. rau. ecclesiae infra ipsum comitatum agubium inuenire potuerimus*) 80 : 14.
Comitissa, Ingelrada. *Vid. Ingelrada.*
Coniux, Agatha. 86 : 16.
Conke, locus in Territorio Ariminensi. 37 : 20.
Conke, castrum. 46 : 11.
Consortie, fundus. 64 : 21.
Constancius : *vid. Constantius.*
Constanico, fundus. 68 : 29.
Constantina, iugalis Leonis. 52 : 11.
Constantinus, nom. prop. 56 : 27.
Constantinus, filius Emmonis. 67 : 8.
Constantius, nom. prop. 60 : 22.
Consul, Paulus eminentissimus. *Vid. Paulus.*
Coquina (*Petitio .., de domo... simul et coquina cum superiora sua axe colomnello constructa*) 43 : 3.
Coquula (*Petitio de domocella cenaculata habente in inferiora canafa cum coquula et caldariolo*) 41 : 26.
Coranus Mons. 65 : 21.
Corbiliano, casale. 33 : 7.
Cordianus, fundus. 63 : 5.
Corfiniano, casale. 33 : 10.
Coriliano, casale. 29 : 19.
Corilianus et Corillianus, fundus. 62 : 21. — 63 : 3, 27.
Cornianello, fundus. 63 : 2. — 68 : 22.
Cornianus, fundus. 35 : 32.
Corniliana Massa. 39 : 22.
Corniliano, fundus. 31 : 27.
Cornita, vel Cornito, fundus. 65 : 16. — 71 : 27.
Cornutula, fundus. 51 : 2. — 52 : 15.
Corociano, fundus. 63 : 8.
Coroniano, casale. 39 : 12.
Corpus (*Libellus de sorte et portione ex corpore massae merulariae.* 57 : 8.
Corrigiano, fundus. 74 : 30.
Corticiano, fundus. 30 : 32.
Cristoduli, iugalis. 45 : 23.
Cristoduli, iugalis Picardi. 47 : 9.
Cristina : *vid. Christina.*
Crypta (*in terra fines ab uno latere praedictum forum publicum quarto latere cryptas et orto quem tenet theodorus*) 43 : 9.
Cubiculum (*Petitio de domocella habente in supe-*

riora triclinio et cubiculos duos) 40: 1.
Curciano, casale. 39: 11.
Curdinianus, fundus. 39: 10.
Curicius tribunus. 35: 15.
Curniano, fundus. 35: 13.
Cursiano, fundus. 75: 8.
Curticella (*Petitio ... de mansione pede plana cum solo terrae suo proprio cum stacione ante se et modica curticella retro se* 41: 15... *verum etiam orticella extendens in longo pedes treginta septem ab uno latere mansio praedicti martini pirotti quarto latere curticella senatri iuris monasterii sci. zenonis* 42: 15.)
Curtis (*Petitio de domocella cenacolata cum curte et sex unciis putei)* 43: 17.
Curtis Honorii. 72: 17.
Curtis S. Laurentii. 75: 21.
Cypitula, casale. 28: 30.

D.

Datius (*Petitio quam petiuit iulianus tribunus et datius ciuitatis ariminensis et sergia iugalis a martino archiepiscopo de fundo siboliano.* 28: 25. — *Petitio quam petiuit Johannes tribunus et datius ciuitatis ariminensis etc.* 30: 19. — *Petitio quam petiuit theodosius tribunus et datius ciuitatis ariminensis.* 33: 27. — *Libellus ... de sorte et portione ... in fundo qui vocatur fontanula, const. territorio heugubino. in terra fines ab uno latere strata publica a tertio latere possidente petro datio.* 78: 18) (*)
Decanus 80: 3.
Defensor eccl. Ravennatens. Prescus: *vid. Prescus.*
Deficas reste: *vid. Fica reste.*
De fico: *vid. Uvaldus*, fundus.
Degianus, fundus. 49: 14.
Demurello, fundus. 58: 30.
Denarius (*pro exenio et erbatico et opere dare debeatis denarios decem et octo)* 57: 3.
Denarius argenteus (*Petitio... de sorte et portione fundi ornita sub pensione sex denarios argenteos.* 83: 15.
Denarius bonus (*Petitio ... de sorte et portione sub pensione denarios bonos tres)* 85: 4.
Deodatus, nom. prop. 38: 13.
Deodatus tribunus civit. Ariminens. 29: 8.
Desideria, iugalis Eleutherii. 41: 23.

Deus-

*) Vox Datius eadem forte notione ac vox Datarius; videtur enim originem suam ducere de voce Datio sive Datium.

Deusdedit, nom. prop. (*Petitio quam petiuit deusdedit ex tribus et uitalinus et petronaci diac. germ.*) 35: 28.
Diaconus, *Benedictus, Felix, Ioannes, Petronas, Petrus, Stephanus.*
Digiano, fundus. 52: 28.
Digna, nom. prop. 53: 10.
Domiciano, fundus. 30: 32. — 39: 20.
Dominator (*a quarto latere terra et silua ipsi dominatore constituto territorio sinogal.*) 57: 28.
Dominicia, iugalis Iohannacis. 73: 25.
Dominicia, iugalis Ioannis. 72: 20.
Dominicia, iugalis Massi. 73: 14.
Dominicus, nom. prop. 55: 18. — 57: 25. — 58: 5, 23 — 60: 5.
Dominicus, Bandiforus (*Bandophorus?*) 46: 6.
Dominicus, tribunus. 32: 29.
Dominicus Veneticus. 50: 15
Dominium (*Libellus quem petiuit ... sub dominio et potestate stefano uilico etc.* 56: 7. — ..., *sub dominio Iohanni presbytero etc.* 56: 10.)
Domitianus, fundus. 30: 32. — 38: 16. — 39: 20.
Domnica Mansio: *vid. Mansio.*
Domnicalia (*Item in ciuitate heugubio domum quae uocatur domnicalia posita iuxta scm. secundinum cum orto et uinea seu nucareta et orto qui uocatur panisi.* 79: 29. ... *deductum per nos colonos in domnicalia uestra in castruciano* 38 22.)
Domnicus Actor: *vid. Actor.*
Domocella (*Petitio ... de domocella cum superioribus et inferioribus suis etc.* 39: 31 — *Petitio de domocella cenaculata habente in superiora cubiculos tres, et inferiora canafa cum coquula et caldariolo.* 41: 24 — *Petitio de domocella cenacolata in integro cum superioribus et inferioribus suis habente a duobus partibus muro usque ad gratem ex luto lapide axis columnellis constructa sindolis tecta una cum modicis tegulis et imbricibus constituta in ciuitate Ariminensi.* 43: 13.) *quarto latere domucella sci. georgii numero ariminens.* 43: 24.)
Donationes, chartula collatae in S. Ravennat. Ecclesiam. 53: 27.
Donatianus, nom. prop. 57: 12.
Donatus, nom. prop. 68: 10.
Draconarius *Immo etiam quinque pecias uinearum quas tenuit quondam secundus draconarius cum suis iustis et certis inter afinibus*) 46: 9.
Ducarissa, *Bona* et *Rodelinda.*
Ducarissa, vinea: *vid. Vinea.*
Dulia fundus. 28: 20.

Duliano, fundus. 36 : 10. — 100 : 15.
Duliolo, fundus. *Vid. Lamaticia.*
Dulio, fundus. 46 : 4.
Dullianus, fundus. *Vid. Duliano.*
Duo Centa, fundus. 27 : 28. — 31 : 2.
Duo Lacora : *vid. Viciano*, casale.
Dux, *Andreas, Ausimo, Honestus, Ioannes, Iulianus, Leto, Martinus, Urso, Ursus.*

E.

Ecclesiasticus, fundus. 66 : 13, 21.
Egressus domus : *Vid. Ingressus.*
Eldebertus, nom. prop. 56 : 12.
Eldemarius, nom. prop. 59 : 19.
Eleotherius, gloriosus Magister militum Sinogaliensis. 49 : 3
Eleuc....., Mons. 25 : 26.
Eleutherius, nom. prop. 41 : 23
Eleutherius, germanus Leonis. 52 : 23.
Eleutherius Villicus 55 : 17.
Emilianus, fundus, qui et Casalitorti vocatur. 54 : 23.
Eminentissimus Consul, Paulus. *Vid. Paulus.*
Emmo, pater Ildeberti et Constantini. 67 : 8.
Episcopii Mons. 71 : 24.
Episcopus, *Leo, Petrus.*
Erbaticum : *Vid. Herbaticum.*
Ergmenberga, iugalis Astulfi. 57 : 5.
Erma, mater Widonis et Boni. 67 : 9.
Ermenaldus, genere Francorum. 66 : 3.
Ermenaldus, germanus Arnusti. 65 : 26. — 76 : 4, 6, 15.
de Ernosto, castellum. 66 : 6.
Esmidus, nom. prop. 65 : in margine, bis.
Etitoa, filia Ingelberti, et soror Aldi et Leti. 56 : 6.
Eudosia, nom. prop. 21 : 15.
Eufraxia, iugalis Nicolai Tribuni. 82 : 25.
Stae Eustochiae Porta : *vid. Porta.*
Eustrogia, iugalis Radigisi castaldi. 69 : 13.
Exeadochio : *vid.* Monasterium Stae Mariae, in *Ind. Eccles.*
Exenium, Hexenium (*Libellus de sorte et portione ex corpore massae merolariae...... sub reddito modio decimo uino arfora quarta pro exenio et erbatico denarii decem et octo.* 57 : 17. — *..... sub reddito de omnibus septimo uino arfora tertia hexenio modio unum et medium.* 56 : 2.)
Exoitus et Introitus : *Vid. Introitus.*

F.

Fabianus, fundus. 72 : 10.
Fabrica, fundus. 39 : 18.
Fabrica, Mons. 75 : 18.
Fabricula, fundus 31 : 25, 27. — 39 : 23. — 44 : 4, 30.
Fagio Quarto : *Vid. Petra* ficta.

Falcariola, Massa. 67: 26

Faltinianus, fundus. 44: 19, 22, 33.

Familia (*Petitio de senas uncias principales in integro duorum fundorum spiriliano et cornutula sinogaliens. ab uno latere fundi uerriano et ueclano et ab alio latere senas uncias suprascriptorum fundorum quas familia* *) *scae. rau. ecclesiae tenere uidetur*) 52: 18

Familiares (*Verum etiam et fundus qui uocatur carcarione et fundus fabricula in integris cum terra sacionale a singulis lateribus fundus uerocianus et fundus auxiliaris ubi resident familiares scae. rau. ecclesiae*) 44: 6.

Famulus (*Petitio de fundo qui vocatur altigiano in integro in terra fines ... ab alio latere possidente nos ipsi petitores nec non et una petia terrae posita in fundo petritulo in terra fines a duabus lateribus possidendum famuli sci. rau. ecclesiae* 52: 4. — *Petitio de una petia terrae per podismum designata in terra fines ab uno latere uia publica ab alio latere terra famuli sci. rau. ecclesiae.* 53: 19. — *.... et alia petia terrae modiorum duodecim posita in loco qui dicitur petritulo ab uno latere possidente famuli sci. rau. ecclesiae.* 53: 24. — *Libellus quem petiuit stefanus presbyter et famulus scae. rau. ecclesiae de tertia portione terrae et uineae posita in fundo montonis territorio sinogaliens.* 55: 9. — *Libellus quem petiuit urso et stephania iugalis famulus scae. rau. ecclesiae de terra culta.* 59: 25. **)

Faniano, fundus. 30: 6.

Faraon, Magister militum. 77: 3.

Farnandus, nom. prop. 67: 19.

Fatini, fundus. 70: 29.

Fatinis, fundus. 74: 29.

Fausti Cellae Massa. *Vid. Cella.*

Februaria (*in kalendas Februaria*) 60: 32.

Felicitas, iugalis Dominici. 58: 23.

Felicitas, iugalis Stephani. 68: 4.

Felicitatis Castellum. 37: 27.

Felix, Diaconus et Vicedominus vel Vicedonnus. 38: 24.

Fermosia, iugalis Audirosi. 75: 4.

Ferrania, fundus. 80: 1.

Ferriano, fundus. 33: 32.

Festivitas S. Apollinaris. 71: 15, 17.

Fibianus, fundus. 64: 19. — 68: 5.

*) Codex habet familias, sed male.

**) Iterato legitur famuli sancti Ravennat. Ecclesiae, pro sanctae Ecclesiae.

Fica resta (*Libellus de sex unciis fundi larciniani ... sub reddito de oleo libras centum quinquaginta. lino tremisse.rest canaua tremisse duo. ficas reste quinquaginta.* 71 : 31. — *Libellus de terra modiorum quadraginta sub reddito de omni labore modio decimo lino manna decima ficas restas tres.* 72 : 25.
Ficareto, fundus. 25 : 2. — 31 : 19.
Ficlinas: *Vid. Figlinas.*
de Fico: *vid. Uualdus.*
Fidiianus, fundus. 68 : 14, 19.
Figlinas, casale. 28 : 21.
Figlinas, fundus. 38 : 9. — 44 : 25, 30. — 75 : 6.
Filinciati, fundus. 31 : 20.
Fine Sinata (*Petitio ... de fundo qui uocatur ecclesiastico in terra fines ab uno latere fundus oclasiano ab alio latere septem fontes tertio latere afriano quarto latere fine sinata*) 66 : 15.
Fine Bulgarisca. *Vid. Bulgarisca.*
Flacianus et Flatianus, fundus. 37 : 3, 23. — 38 : 29.
Flaminea (.... *in terra fines ab uno latere flaminea currente In terra fines a singulis lateribus fundus papianus et flaminea currente*) 49 : 13, 27.
Flavianellus, fundus. 63 : 15, 20.
Flavianicus fundus. 69 : 1.
Flavianus fundus. 25 : 14. — 30 : 25. — 32 : 25. — 34 : 22.
Flaviniano, fundus 68 : 26.
Florentius, nom. prop. 41 : 4.
Florianus fundus. 27 : 7.
Florie fundus. 64 : 22.
Florus, nom. prop. 56 : 27.
Florus, presbyter. 79 : 19.
Flumicello, fundus, qui vocatur *Sabloncello.* 34 : 16.
Foemina nobilissima Valeria. *Vid. Valeria.*
Fontanula, fundus. 78 : 14.
Forma (*Verum etiam et medietatem de prato et formis quatuor.* 46 : 29. — *Verum etiam et pratum cum formis suis Simul et terras atque prata seu formas quatuor in fundo duocenta.* 27 : 24, 27.
Formosa, iugalis Andreae Ducis. 27 : 2, 10.
Fornuli fundus. 44 : 16.
Foronianus, fundus, qui vocatur *Cerrito.* 70 : 22. *)
Fortunati, fundus. 27 : 18. — 46 : 26.
Forum publicum (*Petitio de domo, tegulis et imbrici-*

*) Apud Amadesium (Chronol. Antist. Ravennat. Tom. I. Append. No. XX. p. 260) legitur: „In territorio Liuiensi plebe S. Petri qui vocatur in cerito.“

bus tecta. simul et coquina.... cum curte et orto et puteo const. infra ciuitatem ariminensem ad latus forum. in terra fines ab uno latere praedictum forum publicum alio latere platea publica) 43 : 6, 7.
Forus Simfroni (*In terra fines ... ab alio latere riuus et forus simfroni*) 82 : 8.
Fossatum (*.... ab uno latere fossato qui est posito inter ipsum uualdum qui uocatur de fico*) 66 : ult.
Fragaciano, fundus. 84 : 23.
Fraxinito (fundus?) 79 : 22.
Friganianus fundus. 86 : 20.
Friturianus fundus. 69 : 4.
Frogerius, nom. prop. 51 : 13.
Fuce, fundus. 80 : 9.
Fufianus fundus. 28 : 24.
Fullonica, locus sic dictus. 78 : 26. — 80 : 1.
Fundamentum (*Petitio ... de spatio terrae celo tecto ... ab uno latere tres columnellos marmoreos fixos et fundamenta de muro antico qui extendit usque ad auusa*) 45 : 6.
Furiano, casale. 33 : 13.
Furianus : *vid. Colina* longa.
Fuscarini haeredes. 44 : 21.
Fusso, fundus. 79 : 16.

G.

Gabiano, fundus. 28 : 29. — 80 : 12.
Gaiano, fundus. 82 : 23.
Gaifa. 83 : 5, 9. (*)
Galacianus maior, fundus. 51 : 16.
Galacianus minor, fundus. 51 : 17.
Galeriano, casale. 29 : 13. — 33 : 2.
Galeriano maiore, fundus. 30 : 4.
Galerianus fundus. 38 : 11. — 47 : 12. — 100 : 20.
Gallato, Martinus. *Vid. Martinus.*
Gallianus, fundus. 36 : 1. — 48 : 11.
Galliense (*Petitio de fundo qui vocatur marciliana Simul et tribus unciis fundi cellule, ab uno latere fundus amotaciano. et possidente galliense. et fundus dulliano etc.*) 100 : 14.
Gallio, nom. prop. 50 : 30.
Gallus, fundus, constitutus inter Anconam et Sinogaliam. 73 : 31.
Gariliano, fundus. 53 : 29.
de Gariprando, Urso. 84 : 4.
Gariprandus, nom. prop. 85 : 26.
Garus, Gaudentius. *Vid. Gaudentius.*
S. Gaudentii Porta : *vid. Porta.*
Gaudentius Garus, nom. prop. 78 : 19.
Gaudentius, pater Guittinis. 36 : 7.

*) Utrum Gaifa sit mons, vallis, fundus vel alius locus, propter laesionem Codicis divinari non potest.

Gaudiosus, pater Georgii. 78 : 4.
Gaviano, fundus. 46 : 11.
Gaviliano, fundus. 55 : 4.
Gauriolo (fundus?) 27 : 7.
Gemina, fundus. 67 : 16.
Geminum, fundus. 65 : 31.
Genaria, iugalis Dominici. 60 : 5.
Genecia (*Petitio de quatuor unciis principales in integro fundi cissiani cum oliuetis ab uno latere fundus sala et ab alio latere fundus colicclo seu a tertio latere fundus maliciano simul et terras sacionale et prata qui fuit ex iura quondam g e n e c i a* (*) *usque ad fluuio percurrente*) 54 : 5.
Geniciano, fundus. 31 : 28.
S. Georgii domucella: *v i d. Domocella.*
Georgius, nom. prop. 24 : 23 — 52 : 31. — 59 : 3.
Georgius filius Gaudiosi. 78 : 4.
Georgius, Notarius Ecclesiae Ravennat. 89. 25.
Georgius, Presbyter S[tae] Heugubinae Ecclesiae. 78 : 23.
Germanus, filius Leoniani. 34 : 1.
Gesibertus, Presbyter. 59 : 18.
Gezo, nom. prop. 50 ; in marg. — 51 : in marg.
Gibalsis, fundus. 68 : 11, 17.
Gisa, iugalis Gallionis. 50 : 30.
Giselbertus, nom. prop. 50 : 31.
Giselbertus, pater Lupi et Aldeprandi 51 ; 28.
Giselprandus, germanus Albini. 63 : 13.
Giselprandus, germanus Albrici. 62 : 22.
Giselprandus, filius Andreae. 51 : 12.
Giselprandus, filius Bertae. 51 ; in marg.
Gisla, iugalis Arduini filii. 65 : 13.
Gislerius, nom. prop. 75 : 17. — 76 : 16.
Gislerius, filius Gisleri. 76 : 12.
Giso, nom. prop. 28 : 9
Giso, germanus Ioannis et Tacemanni. 64 : 28.
Glaciano (*a quarto latere riuo qui est inter g l a c i a n o et casa uetere*) 51 : 24.
Glandaticum (*Libellus de rebus et pertinentiis uestris in fundo casalicclo sub reddito modio septimo lino manna septima. pro g l a n d a t i c o den. duos.* 36 : 20. — *Libellus ... de quatuor unciis fundi qui vocatur cliiano sub reddito de omni labore modio decimo uino medietatem. oliuas uero et g l a n d a t i c o in integro in domnico proficiat etc.* 50 : 10.)
Gloriosa, nom. prop. 49 : 2.
Gloriosus Dux *Honestus*, Gloriosus Magister militum *Mauritius* et *Verus*.

*) Vox g e n e c i a eandem videtur habere significationem cum voce G y n a e c e u m apud D u C a n g e in suo Glossario med. et infim. latinit.

Gocio, comes. 41 : in margine.
Gordianus, fundus. 38 : 31. — 44: 18, 19, 32.
Graderia, fundus. 77: 18.
Graniano, fundus. 51 : 2. — 59 : 7.
Granum, feudalis redditus : *saepius.*
Grate (*Domucella habens murum ex luto usque ad grate,* 42: 3. — ... *quae domus et metata tegulis et imbricibus tectas muro usque ad gratem,* 40 : 10.)
Grateria, iugalis Gregorii. 69 : 7.
Grateriae Iuris, fundus. *Vid. Iuris.*
Gregoria, iugalis Ioannis. 35 : 24.
Gregorius. 64: 9. — 69: 6.
S Gregorii terra, 75: 21.
Grimualdus, Comes : 64 : in margine.
Grumarini fundus. 46 : 4.
Guaano, fundus. 33: 5.
Gualderata, iugalis Stephani villici. 56 : 8.
Gualdesia, iugalis Rotdegarii. 55: 28.
Gualdo, sive Gualdus, nom. prop. 55 : 29.
Guittinis, germanus filius Gaudentii. 39 : 6.
Gulisiano, fundus. 86: 19.
Gulusiano, fundus. 84 : 23.
Gumiperga, iugalis Razonis. 50 : 19.
Gusbertus, nom. prop. 41 : 10.
Guuiano, fundus. 38 : 26, 28.

H.

Habundantius, nom. prop. 31: 11.
Harduinus : *vid. Arduinus.*
Heldericus, nom. prop. 86 : 11.
Heraclius, Imperator. 81 : 13.
Herbaticum (*sub reddito de omni labore modio decimo ... pro herbatico et glandatico et exenio et opere denarios treginta.* 50: 27. — ... *pro erbatico arietes duos.* 56: 4.)
Hermenaldus, nom. prop. 75 : 20.
Hermenulfus, nom. prop. 51 : 6.
Hexenium : *vid. Exenium.*
Hilaria. *Vid. Illaria.*
Hildebertus. *Vid. Ildebertus.*
Honestus, nom. prop. 53: 2.
Honestus, gloriosus Dux. 85 : 18.
Honestus Puer, germanus Agnelli clerici. 45: 24.
Honestus, Tribunus. 31 : 15. — 36 : 6.
Honorata, iugalis Adriani. 72 : 31.
Hospitium (Domus et parietes *cum hospitiis ortis uel omnibus spaciis in civitate perusina* etc. 81 : 2.
Horama, iugalis Dominici Tribuni. 32 : 30.
Horticella (*Petitio ... de domocella cenaculata ... uerum etiam orticelle extendens in longo pedes decem et septem et semisse*) 42: 10.
Hortus, qui vocatur *Panisi.* 79 : 31.

Hortus Patagrasi. 82: 14.
Hubaldus, nom. prop. 75: 20.
Hubertus, nom. prop. 74: 22.
Hugo, filius Tedaldi. 80: 6.
Humilianus, fundus. 46: 2.

I.

Iapellis, fundus, extra civitatem Augubinam. 79: 33.
Ieniciano, fundus. 31: 33.
Ildebertus, germanus Constantini, filius Emmonis. 67: 7.
Illaria, iugalis Georgii. 59: 3
Imbrex (*Petitio de domo.. una cum turre sua ... tegulis et imbricibus tecta*) 42: 2. *saepius.*
Imelperga, religiosa ancilla dei. 37: 26.
In borduncło. *Vid. Ind. Eccles.*
Incolome, idem ac incolume. 58: 16.
Inferiora et Superiora domûs. *Vid. Superiora.*
Inga, iugalis Arnulfi, filii Ioannis 64: 26.
Ingelbaldus, nom. prop. 53: 13.
Ingelbertus, filius Rozmundi. 64: 26.
Ingelbertus, pater Aldi et Leti et Etitoae. 56: 7.
Ingelrada, nom. prop. 41: 19.
Ingelrada, Comitissa. 47: 18.
Ingressus et Egressus (*Petitio de domocella cenaculata ... que domucella habens murum ex luto usque ad grate tegulis et imbricibus tecta cum puteo in integro cum ingresso et egresso suo usque in platea publica*) 42: 5.
Insula, casale. 29: 28.
In Tribio: *Vid.* in *Ind. Eccles.*
Introitus et Exoitus (*Petitio.... de castello ... et cum carbonariis et cum omnibus edificiis suis et cum introito et exoito suo*) 62: 8.
Ioannes, nom. prop. 35: 24. — 43: 26. — 57: 19 — 58: 22. — 60: 24. — 67: 19, 22. — 72: 20. — 83: 17. — 84: 2.
Ioannes, pater Arnulfi. 64: 26.
Ioannes, qui vocatur *Canino.* 78: 3.
Ioannes, qui vocatur *Capiciuto.* 60: 14.
Ioannes, Castaldus. 72: 12.
Ioannes de civitate Sinogaliensi. 54: 8.
Ioannes Clericus (*Petitio quam petiuit leo et potencia iugal. constancio et maria iugal. theodosio et maura iugal. leo et maria iugal. iohannes et iusta iugal. iohannes clericus et maria iugal. a iohanne archiepiscopo*) 60: 24.
Ioannes Clericus. 78: 24.
Ioannes Clericus et Villicus Ravennat. Ecclesiae. 45: 1.
Ioannes, Diaconus S. Heugubinae Ecclesiae. 78: 12.
Ioannes, Diaconus Ecclesiae Ravennat. 89: 10, 20.
Ioannes, Dux. 66: 11.

Ioannes, germanus filius Bulgari (forte Baronis de Bulgaro) 76: 28.
Ioannes, honesta persona. 63: 32.
Ioannes de Guido. 36: 15.
Ioannes, pater Ioannis. 83: 2.
Ioannes, filius Ioannis de Guido et Rosae. 36: 15.
Ioannes, lector sacri Palatii. 29: 24.
Ioannes de Ma.... 27: in marg.
Ioannes, pater Petri. 74: 24.
Ioannes, Presbyter, germanus Stephani. 56: 11. — 58: 12.
Ioannes de Silvari. 58: 6.
Ioannes de civitate Sinogaliensi. 54: 8.
Ioannes, Tribunus et Datius civitatis Ariminensis. 30: 19. — 36: 26.
Ioannes, germanus Ubaldi, Tacemani et Gisonis. 64: 37.
Ioannes, Vicarius numeri Ariminensium. 39: 29.
Ioannes et Ursus, germani, qui vocantur Aqua viuli. 41: 20.
Ioannia, filia Ioannis. 83: 2.
Ioannia, iugalis. 26: 7.
Ioannia, iugalis Ioannis Castaldi. 72: 13.
Ioannia, iugalis Theodosii Tribuni Civitatis Ariminensis. 30: 28.
Ioannia, relicta quondam Dominico Venetico. 50: 14.
S. Ioannis terra. *Vid. Terra.*
Ioseph, pater Adelberti. 75: 25.
Iovis casale. 31: 33.
Iovis, locus sic dictus. 51: 4.
Iovis Mons, fundus. 100: 21.
Iovis Vicus. 81: 4.
Ipatia, iugalis Vitalis, filii Sergii. 34: 8.
Ister loci (... *sub pensione de oleo sestaria treginta quinque secundum ister loci*) 60: 32 — 73: 2. (*)
Istriano, casale. 25: 12. — 30: 21.
Itano, iugalis Widonis Comitis. 76: 21.
Iugalis pro Coniux; saepius.
Iuliana, nom. prop. 79: 18.
Iulianola, fundus. 49: 27.
Iulianus, nom. prop. 52: 9.
Iulianus, tribunus et Datius civitat. Ariminens. 28: 25.
Iulianus, gloriosus Dux civitat. Ariminens. 28: 18.
Iulianus de Lupari. 60: 14.
Iulianus, filius Venerii. 43: 11.
Iulianus, fundus, *vid. Cisterna.*
Iura publica (... *in terra fines de praedicto fundo monte iouis ab alio latere iura publica*) 100: 23.
à Iure, de Iure, Iuri, Iuris, Iura (*in terra fines a duobus lateribus fundus agello et fundus clusura iuris scae. rau. ecclesiae.* 77: 6. — *Petitio.... de capella sci. vitalis et sortes et portiones quae pertinent de*

*) Vox Ister eadem notione ac vox Consuetudo.

iure scae. rau. ecclesiae. 51: 9. — *concedimus vobis fundum castellione in integro, et in fundo arcole quantum de nostro iure inuenire potueritis.* 48: 1. — *Simul etiam et duas plancas positas in loco qui dicitur silua miciana a singulis lateribus fundus duocenta et de secunda planca prati a singulis lateribus strata publica et prato iuri scae. rau. ecclesiae.* 31: 6. — *Petitio de monte qui uocatur fabrica ... in terra fines tertio latere monte iura sci. laurencii et terra de aliis hominibus.* 75: 22.

Iuris Grateriae, fundus. 77: 9, 12.

Iusta, iugalis Ioannis. 60: 24.

Iustitia (*pro glandatico dare promittimus omni anualit. mancoso uno deducto omnem iusticiam per nos colonis usque in ciuitatem Sinogaliens.*) 58: 3, 19. — 59: 16.

cum Iustis et Certis (.... *Item tria funda in integro. cessiano lanieto. et casaliccio ... cum suis iustis et certis in tra. finib.* 45: 33. — *Item fundum grumarini in integro quem tenuit quondam dominicus bandiforo cum suis iustis et certis int. afinib.* 46: 7.)

Iustinianus, nom. prop. 37: 12.

Iustinus, nom. prop. 83: 17.

K.

Kalendas (... *in kalendas februaria*) 60: 32.

Keriberga, iugalis Ubaldi. 76: 9.

L.

Labriano, fundus. 79: 34.

Lacora Duo: *Vid. Viciano, casale.*

Lacus, fundus. *Vid. Centum, fundus.*

Lacus (... *et prato iam dictae scae. rau. ecclesiae quem tenuit maria relicta quondam habundantio una cum laco suo ad anates capiendas.*) 31: 11.

Lamaticia, fundus, qui vocatur *Duliolo.* 70: 20.

Lanieto, fundus. 30: 29. — 45: 30.

Larciano, fundus. 65: 14.

Larcinianus fundus. 71: 20.

Laternano, fundus. 36: 27.

Latrociano, fundus. 69: 17.

Latroniano, casale. 33: 9.

Laurentia, iugalis Maiorani. 68: 31.

S. Laurentii de Curte Terra: *vid. Terra.*

Laurianus, fundus. 69: 15.

Lauritus, fundus. 34: 10. — 35: 3. — 55: 4. — 70: 24. — 77: 4, 18.

Lauterius, Presbyter, filius Stephani Villici et Gualderatae. 56: 9.

Lectile: *vid. Manu lectile.*

Lector S. Palatii Ioannes. *Vid. Ioannes.*

Legum censura: *vid. Censura.*
Leo, nom. prop. 52: 11. — 58: 11. — 60: 21, 23. — 68: 9. — 83: 11. — 85: 26.
Leo, Episcopus Ausimanae Ecclesiae. 65: 3.
Leo, germanus Eleutherii. 52: 24.
Leo, pater Petri. 78: 4.
Leo de Plano. 58: 11.
Leo, pater Tepaldi. 47: 22.
Leo, Presbyter. 71: 10.
Leo, nobilis vir. 33: 17.
Leo Mus, fundus. *Vid. Umbrianus*, fund.
Leoncius clericus et chartularius S. Rav. Eccl. 54: 17.
Leonianus, pater Germani. 34: 2.
Leonicus, nom. prop. 46: 32.
Leoparda, iugalis Zenonis. 54: 28.
Leopardus, qui vocatur Maripassus. 73: 3.
Leopartus, vel Leopertus, nom. prop. 69: 20.
Leto, Dux. 27: in marg.
Leto, filius Ingelberti, et germanus Aldi et Etitoae. 56: 6
Libiano, fundus. 33: 21.
Libra, pondus (... *sub reddito de oleo libras centum quinquaginta*) 71: 29.
Licinianus, fundus. 73: 30.
Lignum, feudalis redditus. 59: 14. ubi *lignas* pro *ligna* habetur.
Lilianus, fundus. 77: 21, 23.
Liliosa, nom. prop. 55: 30.
Lilius, colonus. 26: 5.
Limes publicus (.... *a singulis lateribus fundus duocenta et limite publico*) 31: 3. *Alibi saepius.*
Liminianus, fundus. 34: 9.
Liminianus minor, fundus. 34: 10.
Linum (... *sub reddito de omni labore modio decimo lino manna decima*) 37: 9. *Alibi saepius.*
Liscule, fundus. 44: 24.
Lisianus, fundus, qui vocatur *Puciolo.* 77: 7.
Litterae (*sub reddito de omnibus septimo uino arfora tertia hexenio modio unum et medium de grano mano littere pulos paria dua*) 56: 3.
Liutefredus, nom. prop. 100: 16.
Locrucianus, fundus. 32: 15.
Longianus, fundus. 63: 4.
Longobaldie, fundus. 64: 22.
Lotaciano, fundus. 69: 14.
Lubiana, iugalis Theodosii. 71: 18.
Lucia, nom. prop. 24: 23.
Luciano, casale. 33: 12.
Luciliano, fundus. 69: 16.
Lucruciano, fundus. 33: 19. — 36: 3.
Lulonici mons. *Vid. Mons.*
Lunis, fundus. 49: 25. — 54: 22.
Lunula, fundus. 49: 7.
de Lupari, Iulianus: *vid. Iulianus.*
Lupicina, iugalis Ioannis. 57: 19.

Lupicinus, nom. prop. 35: 9.
Lupicinus, Agellarius. 38: 17.
Lupicinus, Presbyter. 85: 6.
Lupicinus, Tribunus, pater Annae. 35: 10.
Lupo, nom. prop. *Vid. Lupus.*
Lupus, germanus Aldeprandi et filius Giselberti. 51: 27.
Lupus, Presbyter civitat. Ausiman. 75: 11.
Lupuuara, iugalis Pauli. 70: 30.
Lusiano, fundus. 68: 26.
Lusurio, casale. 33: 9.
Luvianus, fundus. 49: 6.

M.

Macenulus, fundus. 82: 3.
Maceria, fundus. 47: 14.
Maceriola, fundus. 26: 13.
Macriniano, casale. 39: 11.
Macriniana Massa. 81: 10.
Macrinianus fundus 39: 4.
Magister militum, *Eleotherius, Faraon, Mauritius, Petrus, Theodorus, Verus, Vitalis.*
Magnificus vir, Stephanus: *vid. Stephanus.*
Maior Massa. 74: 17.
Maioranus, nom. prop. 68: 30.
Malcianus, fundus. 54: 3.
Mallianus, fundus. 68: 15.
Mancipium (*Donatio quam fecit Valeria in civ. perusina id est sex unc. in domibus uineis mancipiis montibus etc.*) 81: 15.
Mancosus, (... *pro glandatico dare promittimus omni annual. mancoso uno.* 58: 3. — ... *sub pensione sol. mancosos tres.* 76: 25.)
Mandricus fundus. 47: 15.
Manipula (... *sub reddito de omni labore modio decimo lino manipula decima uinea si pastinaueritis arfora quarta*) 61: 8.
Manna (... *sub reddito de omni labore modio decimo lino manna decima uino arfora quarta*) 60: 17.
Mano Littere (.... *sub reddito de omnibus* (modio) *septimo uino arfora tertia hexenio modio unum et medium de grano mano littere pulos paria duo oua viginti*) 56: 3. (*)
Manonianus, fundus. 52: 20.
Mansio Domnica (... *deductum omnem iustitiam per nos super escriptis colonis usque in ciuitatem Sinogaliae in mansione domnica nostra*) 58: 20.
Mansio iuris Diaconiae S. Stephani. 40: 7.
Mansio Martini, qui vocatur Pirotulo 42: 8.
Mansio Pede plana (*Petitio de mansione pede plana in integro posita in ciuitate Ariminensi.* 41: 6. — *Petitio ... de mansione pede pla-*

*) Alibi pro mano littere legitur manu lectile. De voce Litera conf. du Cange in voce Lecteria.

na in integro ex parte cum pariete de axibus et ex parte cum sepe circumclausa sindolis tecta. 41 : 11.)
Mansunius, nom. prop. 46 : 30.
Mansuriano, fundus. 39 : 25.
Manu lectile (.... *Libellus... de rebus et pertinentiis vestris in fundo casaliclo sub reddito modio septimo ... pro glandatico den. duos. exenio grano manu lectile quartario medio pullum unum.* 36 : 21. — *Libellus ... de duabus unciis fundi ariniano exenio grano manu lectile quartarium unum.* 37 : 10.
Maraciana, fundus. 53 : 6.
Mararelo, nom. prop. 49 : 2.
Marcello (*Libellus de modiorum quadringenti nonaginta posita in duorum fundorum qui vocantur aucinianoet alenarno territorio sinogal. ab uno latere marcello ...*) 58 : 28.
Marcianus : *vid. Martianus.*
Marciliana, fundus 100 : 10.
Maria, iugalis Adami. 53 : 12.
Maria, iugalis Constancii. 60 : 22.
Maria, iugalis Datii civitat. Ariminens. 30 : 20. — 33 : 28.
Maria, iugalis Eleutherii villici. 55 : 17.
Maria, iugalis Gualdi siue Gualdonis. 55 : 29.
Maria, iugalis Honesti Tribuni 31 : 16. — 36 : 7.
Maria, iugalis Ioannis. 58 : 22.
Maria, iugalis Ioannis Clerici. 60 : 24.
Maria, iugalis Ioannis Clerici et villici Raven. Ecclesiae. 45 : 2.
Maria, iugalis Iuliani, filii Venerii. 43 : 12.
Maria, iugalis Leonis. 60 : 23.
Maria, iugalis Pascalis. 56 : 26.
Maria, iugalis Stephani. 64 : 13.
Maria, iugalis Theodori Negotiatoris 36 : 30.
Maria, iugalis Ursi Gualdi. 55 : 29.
Maria, filia Stephani Villici et Gualderatae. 56 : 10.
Maria, relicta quondam Habundantio. 31 : 10.
Stae Mariae Ategiano, sive à Tegiano, Massa. 49 : 20.
Mariana Massa. 85 : 23.
Mariano, fundus. 38 : 3.
Mariniano, fundus. 35 : 12. — 46 : 23.
Marinionis, fundus. 29 : 12. — 100 : 19.
de Marino, ursus. 84 : 18.
Marinus, filius Mauri. 37 : 17.
Marionis fundus. 35 : 32.
Maripassus : *vid. Leopardus.*
Marisci campus. 29 : 31. — 30 : 1.
Marsiciano, fundus. 78 : 7.
Martianus fundus. 39 : 3. — 50 : 8.
Martianus fundus, qui *Montone* appellatur. 49 : 15. *Vid. etiam Montone.*
Martina, nom. prop. 58 : 23.
S. Martini, fundus. 74 : 27.
S. Martini Mansio : *vid. Mansio.*

Martinus, nom. prop. 55: 18. — 57: 25. —
Martinus Agellarius. 72: 7,
Martinus Agellarius, qui vocatur Gallato. 61: 1.
Martinus Archipresbyter de Murisiano. 101: 11.
Martinus Dux civit. Ariminens. 34: 19. — 45: 22. —
Martinus, filius Mauri. 37: 17.
Martinus, qui vocatur *Pirotulo.* 42: 8. et *Pirotti.* 42: 13.
Masana Terra: *vid. Terra.*
Maseniano, fundus. 65: 20.
Massa. *saepius.* (*)
Massae Maioris Terra. *Vid. Terra.*
Massale (*Petitio ... de fundo sala rupta alio latere limite massale*) 76: 30.
Massus, nom. prop. 73: 14.
Matenanus, fundus.. 69: 8. — 75: 14.
Mauniano, fundus. 49: 9.
Maura, iugalis Iohannacis. 70: 9.
Maura, iugalis Theodosii. 60: 23.
Mauri casale, fundus. 57: 22. — 62: 4.
Mauriano, fundus. 38: 8.
Mauritius, gloriosus Magister militum. 32: 23. — 39: 16. — 42: 29.
de Mauro, Petrus. 40: in marg.
Maurosa, iugalis Barbati. 69: 29.
Maurus, nom. prop. 37: 22. — 38: 6. — 100: 13
Maurus, pater Marini et Martini. 37: 18.
Maxinianus, fundus. 71: 27.
Meapolis, civitas. 80: 5.
Medana (*... in terra fines pra de medana alio latere riuo etc.*) 64: 8.
Militum fundus. 28: 12.
Merata casa: *Vid. Casa.*
Mercurius, Presbyter 85: 5.
Merolaria, fundus: *vid. Unianus.*
Merolaria Massa. 56: 31. — 57: 15. — 61: 4.
Merolaria Terra. *Vid. Terra.*
Merularia Massa. 57: 8.
Metatum (*Petitio de domocella cum curte et orto iuris mon. sci. thomae. et muro publico. seu platea publica. simul et metata duo in superiora posita*) 40: 5.

*) Massa, Massum, Masa, Masada, voces eiusdem notionis et originis, ac Mansa et Mansus, certus agrorum modus, seu, ut quidam volunt, conglobatio ac collectio quaedam possessionum ac praediorum, quam Graeci συγκτησιν vocant. Ita Du Cange l. c. in voce Massa. — In Codice nostro sequentes denominantur Massae, scilicet: Afraniana, Afriniana, Alternana, Atiana. Ausimana, Ausimo, Cellae Fausti, Corniliana, Falcariola, Macriniana, Maior, S. Mariae á Tegiano, Mariana, Merolaria, Merularia, Salutis, Sinogaliensis.

Meturiano (... *ab uno latere fundus siuiciano. alio latere fundus pisarone tertio latere meturiano*) 35: 6.
Mezana Casa: *vid. Casa.*
Miziana Silva. 31: 2, 3. —
Micianus fundus. 100: 18.
Miciliano, fundus. 69: 17.
Mil. num. (... *in terra fines uilla alba et mediana seu tusianulo quae ouenerunt scae. rau. ecclesiae per petronacine mil. num.*) 79: 28. (*)
Mille Iugera, fundus. 29: 18.
de Milo Terra. *Vid. Terra.*
Mimianus fundus. 68: 16.
Missiliani fundus. 28: 11.
Missus (... *in ciuitate ariminensi salvare debeamus in casa et in uasis nostris usque dum Missus uester uenerit ad tollendum*) 36: 24.
Modius (.... *de sorte et portione ex corpore massae merulariae sub reddito de omnibus modio decimo uino arfora quarta.* 57: 9. — *Petitio ... de loco qui dicitur casa uetere capiente ipsa terra modiorum centum quinquaginta.* 51: 18. — *Petitio de terra modiorum plus minus centum et decem sub reddito de omni labore modio decimo. lino manna decima.* 60: 7, 16.)
Moiolus (*Petitio ... de sexaginta moiolis ... terrae in fundo qui vocatur Valle*) 62: 18.
Monacianus fundus. 67: 17.
Mons Auxiliaris. 32: 26.
Mons Coranus. 65: 21.
Mons Eleuc. ... 25: 25.
Mons Episcopii. (... *Inter affines ab uno latere iuris mon.* (monasterii) *scae. mariae et agathae martiris mon.* (montis vel in monte?) *episcopii humanae. ab alio latere* etc.) 71: 24.
Mons, qui vocatur *Fabrica.* 75: 18.
Mons Iovis, fundus. 100: 21.
Mons iuris S. Laurentii. 75: 22.
Mons, qui vocatur *Lulonici.* 62: 20.
Mons maior. 25: 7.
Mons Ofania. 62: 5.
Mons Opagianus. 40: 32.
Mons S. Pancratii. 58: 7.
Montale (*Petitio de fundo sala rupta ... ab uno latere aspia. alio latere limite massale. tertio latere montale*) 76: 31.
Montanianus fundus. 44: 24.
Montaniatus fundus. 74: 19.
In Monte, fundus. *Vid. Ampusianus.*
Monticello, locus ita dictus. 73: 1.

*) Forte legendum: per Petronacem militem numeri. Conferat. Istoria diplomatica da Scipione Maffei. Mantova 1727. 4to. pag. 165. Document. X.

Montone, Montoni et Montonis fundus. 47 : 7. — 51 : 23. — 52 : 30. — 55 : 10. (... *quarto latere fundus martianus qui et montone appellatur*) 49 : 15.
Moraciano, fundus. 70 : 3.
Morcianus fundus. 25 : 4.
Mucianus fundus. 29 : 10.
Mulo antico, qui olim fuit in flumine Sapis in fundo Case campo. 86 : 17. (*)
Munimen chartarum (*Donatio ... de fundo Casaliclo in integro cum munimine cartarum*) 37 : 29.
Muro Antico (Murus antiquus) qui extendit usque ad Auusam (Fluvium). 45 : 7.
In Murulo, Plebs S. Stephani. *Vid.* in *Ind. Eccles.*
Murus civitatis Ariminensis. 30 : 13.
Murus publicus. 40 : 4.
Murus ex luto (*Petitio ... de domocella cenacolata habente a duabus partibus muro usque ad gratem ex luto lapide axis columnellis constructa*) 45 : 14.
Mus Leo, fundus: *vid. Umbrianus.*
Musani, fundus. 54 : 3.
Musianus fundus. 32 : 14. — 331.
Musinio, nom. prop. 27 : 25.

N.

Nariano, casale. 39 : 12.
Natalia, iugalis Ursonis. 37 : 4.
Necessarius (*Petitio de domo in integro cum superioribus et inferioribus suis cum triclinio et balneo cum uaso posturias duos cisternas duas et portico ante se posito et necessario et cum omnibus sibi pertinentibus.* 43 : 30. — *Petitio ... de duabus casis in integro cum curte et portico et puteos tres et necessarios duos.* 70 : 17.
Negotiator, Theodorus. 36 : 30.
Nicolaus, Tribunus. 82 : 24.
Nobilissima faemina, Valeria. *Vid. Valeria.*
Nobilis vir, Leo: *Vid. Leo.*
Nonigiano, fundus. 34 : 14.
Notarius S. Sedis Apostolicae, Ambrosius. 82 : 12.
Notarius Ecclesiae Ravennat. Georgius. 89 : 25.
Numeri et Numero (*Petitio quam petiuit Iohannes Vicarius numeri Ariminensium.* 39 : 29. — *... alio latere prato quem tenuit quondam Adulfo auctenta numero ariminens.* 47 : 2 — *quarto latere domucella sci. Georgii numero ariminens.* 43 : 24. — *.... quae ouenerunt scae ecclesiae rau. per petronacine mil. num.* (militem numeri) 79 : 28.)
Numeriano, fundus. 78 : 6.

O. Obli-

*) Mulo antico eadem forte notione ac Mola antiqua.

O.

Obliciano, casale. 39: 24.
Obtezanus, fundus. 80: 12.
Ociosa Petra. *Vid. Petra.*
Oclasiano, fundus. 66: 14.
Ocriniano, fundus. 32: 31.
Octabia, fundus. 63: 6.
Oda, iugalis Ingelberti, filii Rothmundi. 64: 27.
Odeltruda, iugalis Adriani. 67: 29.
Odelricus, nom. prop. 62: in marg.
Ofania Mons. 62: 6.
Offianus, fundus. 27: 23.
Ofidianus, fundus. 44: 16.
Olenanus fundus. 50: 21. — 57: 23. — 59: 20. — 60: 9. —
Oleum, feudalis redditus. 60: 31. (*saepius.*)
Oliano, fundus. 32: 31.
Oliva, feudalis redditus. 54: 1. (*saepius.*)
Omnia et ex Omnibus (*Libellus de portione posita in fundo auiano sub reddito omnia et ex omnibus modio septimo*) 59: 9. 21.
Opagianus Mons. 40: 32.
Opago (*.... in terra fines ab uno latere srata publica quarto latere limite, qui uadit inter opago et praedicta massa*) 65: 32.
Opus, (*Libellus de terra modiorum trecenti sub reddito de omni labore modio decimo pro herbatico et glandatico et exenio et opere denarios treginta.* 50: 28 — *.... sub reddito omnia et ex omnibus modio septimo exenio uero turta munda una pullo pario uno ouas duodecim porro duodecim opera sex ubi ab actore domnico impetrati fuerimus persoluere promittimus lignas carra dua.* 59: 12. — *.... sub reddito de omni labore modio decimo operas octo quattuor cum bouibus et quattuor cum manibus.* 72: 29)
Organianus fundus. 34: 17.
Ornita, fundus. 63: 6.
Oronianus fundus 83: 13.
Orticella: *vid. Horticella.*
Ortus: *vid. Hortus.*
Otpertus, nom. prop. 51: 13.
Ottiperga, iugalis Ioannis Ducis. 66: 11.
Ovilia, fundus. 25: 22.
Ovum, feudalis redditus 56: 3. (*saepius*)

P.

Padule (*Petitio de terra et silua quae vocatur sci Theodori in terra fines ab uno latere padule ab alio latere silua scae Agathae*) 47: 26. (*)
Pagus à Cervolano. 33: 3.
Palarianus fundus. 38: 4.

*) Padule est vocabulum italicum paludem vel stagnum significans.

S. Palatii Lector: *vid. Ioannes.*
Paleriano, fundus. 34: 28.
Palsianicus, fundus. 71: 28.
Pampiano, fundus. 32: 13.
S. Pancratii Mons. 58: 7.
Panisi Hortus. 79: 31.
Paones, casale. 33: 7.
Paperianus, fundus. 63: 3.
Papianus fundus. 49: 24.
Par *vid.* in voce *Pario.*
Parciliano, fundus. 63: 7.
Pariano, et Parriano, fundus. 38: 19. — 49: 14. — 73: 16.
Paries (*Libellus de mansione pede plana in integro ex parte cum pariete de axibus et ex parte cum sepe circumclausa.* 41: 12. — *Domus et parietes cum hospitiis ortis uel omnibus spaciis in ciuit. perusina.* 81: 2)
Pario (*Libellus de duabus unciis fundi ariniano sub reddito de omni labore modio decimo lino manna decima et pro uino. solidum mancosum unum exenio grano manulectile quartarium unum pullo pario uno.* 37: 11. — *Libellus de portione posita in fundo auiano sub reddito omnia et ex omnibus modio septimo deficas reste quarta exenio uero turta munda una pullo pario uno ouas duodecim.* 59: 11 (*)
Pascali, nom. prop. 56: 26.
Pascuum (... *quae praedicta loca cum terris et vineis campis pratis pascuis siluis etc.*) 48: 14.
Pastinare (... *sub reddito modio septimo uinea si pastinauerimus tempore que in colome* (quo incolume) *esse videtur*) 58: 15. — 62: 7.
Patagrasi Hortus 82: 14.
Paterie (*Libellus de sorte et portione principale in integro posita in fundo qui uocatur serbiniano territorio sinogaliensi plebe S. Iosephi iuris mon. S. Iohannis cata paterie in terra fines ab uno latere etc.*) 60: 28. (**)
Sti Paterniani terra, 53: 9.

*) Vocem Pario originem suam trahere de voce latina Par, ex infeudatione de duobus fundis Altigiano et Aregusto, quae in Codice pag. 55 — 56. habetur, clare patet; in ea enim leguntur haec verba: sub reddito de omnibus septimo (modio) uino arfora tertia hexenio (exenio) modio unum et medium de grano mano littere pullos paria duo. Cum apud Italos vox Paio eandem habeat notionem ac Par apud Latinos, facile intelligitur, librarium vocem Pario formavisse ex italica voce Paro.

**) Vox Paterie eadem fortè notione ac Pataria: locus, ubi pannus texitur vel venditur. Vid. Carpentier Glossar. Novum etc. Parisiis 1766. fol. Tom. III. pag. 202. Vox cata est graeca originis, et significat iuxta.

Paternione, vel Paternioni, fundus. 32: 2. — 70: 23.
Paterno, fundus. 35: 7, 17. — 37: 2. — 38: 31. — 45: 28. — 47: 14. — 66: 18. — 68: 1. — 84: 8. — 85: 28. *Vid. etiam Atilianus* fundus.
Patricia, iugalis Christophori. 35: 16.
Patrinione, fundus 38: 5.
Paulus, nom. prop. 70: 30.
Paulus eminentissimus Consul. 34: 29.
Peda (*Petitio de spatio terrae capientes modiorum duocenti terginta territ. Ausimano extendenteab uno capite perticas deci. p e d a s trecenti septuaginta et a tertio latere perticas deci. p e d a s seu a quarto latere perticas deci. p e d a s treeenti septuaginta septem*) 66: 27, 28, 30, 31.
Pede plana. *Vid. Casa* et *Mansio.*
Penetula, fundus. 52: 6.
Penitula, fundus. 54: 33.
Peregrinus, nom. prop. 55: 19.
Perinus, fundus; *vid. Bolinianus* fund.
Peritulo, casale. 34: 26.
Pertica (*Petitio ... de una petia terrae per podismum designata da uno capite p e r t i c a s duocentas quinquaginta*) 53: 16. *saepius.*
Pes, mensura; 72: 15, 16. *saepius.*
Pesidiano, fundus. 70: 1.
Petia terrae. 52: 2. *saepius.*
Petra ficta, quae vocatur *Quarto Fagio.* 49: 26.
Petra fixa. 82: 8.
Petra, quae vocatur *Ociosa* vel *Otiosa* 40: 28. — 41: 2, 17.
Petra odiosa. 43: 22.
Peritulo, fundus. 52: 3.
Petritulo, locus ita dictus. 53: 23, 26.
Petronas, Diaconus. 35: 29.
Petronas, miles numeri. 79: 28.
Petronia, nom. prop. 41: 18.
Petronia, iugalis Iuliani. 52: 10.
Petronia, iugalis Florentii. 41: 4.
Petronia, iugalis Gusberti. 41: 10.
Petronia, iugalis Mauritii gloriosi Magistri militum. 32: 24. — 39: 17 — 42: 30.
Petroniano, casale. 33: 10.
Petronianus, fundus. 28: 29. — 29: 18. — 33: 4. — 38: 29. — 44: 14, 22. — 45: 28. — 56: 18.
Petrus, nom. prop. 25: 30. — 45: 24. — 55: 29.
Petrus, Abbas Monasterii S. Hippolyti. 82: 4.
Petrus de Bengno: vid. de *Bengno.*
Petrus, Datius. 78: 18.
Petrus, Diaconus S^tae Ausimanae Ecclesiae. 66: 23.
Petrus Episcopus 82: 2.
Petrus, germanus Sergiae. 40: 33
Petrus, germanus Theodosii. 64: 18.
Petrus, filius Ioannis. 74: 24.
Petrus, filius Leonis. 78: 4.

Petrus, Magister militum. 47 : 10.
Petrus de Mauro: vid. de *Mauro.*
Petrus, Tribunus. 28 : 2.
Phanaria Cana: *v i d. Cana.*
Picardus, nom. prop. 47 : 9.
Pirotulo: *v i d. Mansio Martini.*
Pirottus: *v i d. Martinus.*
Pisarone, fundus. 35 : 6.
Piteinna Cella. *V i d. Cella.*
Planca (... *Simul etiam et duas p l a n c a s positas in loco qui dicitur silua miciana et de secunda p l a n c a prati a singulis lateribus strata publica ... sub pensione uno bem et pro praedictis p l a n c i s pratis sol. bem*) 51 : 1, 5, 13.
Platea publica (*una quae pergit a pusterula Sti Tomae Apostoli et alia quae pergit ad forum da porta Sti Petri*) 43 : 20.
Plebs S. Damiani et alior. SStorum: *v i d. in Ind. Ecclesiar.*
Plucianus, fundus. 59 : 29.
Podismus (*Petitio de una petia terrae per p o d i s m u m designata*) 53 : 15. —
Pollenanus, fundus. 27 : 22.
Pompilianus, fundus. 29 : 21.
Pompinianus, fundus. 34 : 3.
Poma, feudalis redditus: *saepius (... sub reddito de omni labore modio decimo ... uino anphora quarta. p o m a s quartam partem.* 73 : 10. — *... sub reddito uino et p o n a quartam porcionem,* 73 : 20.
S. *Ponchratii* Mons. *V i d. Pancratii etc.*
Poncianus: *v i d. Pontianus.*
Poncionanus, fundus. 49 : 20.
Pondus, fundus. 85 : 30.
Pondus, locus ita dictus. 85 : 21.
Ponpiano, fundus. 29 : 26, 31. — qui perexit ad petram fictam, quae vocatur Quarto Fagio. 49 : 25.
Pontianus fundus. 44 : 7, 34. — 69 : 22.
Popilianus, fundus. 68 : 7.
Porclanus, fundus. 49 : 17.
Porrus (*Libellus ... de portione posita in fundo auiano ... sub reddito omnia ex omnibus modio septimo deficas reste quarta exenio uero turta munda una pullo pario uno ouas duodecim p o r r o duodecim opera sex.* 59 : 12. — *.... sub reddio de omni labore modio decimo exenio ouas XII. p o r r o s duodecim.* 72 : 26. (*)
Porta Stae Eustochiae in civitate Ausimana. 67 : 5.
Porta S. Gaudentii civitatis Ariminensis. 30 : 14.
Porta S. Petri. 43 : 23. — 82 : 26.
Porta pulchra in civitate Perusina. 81 : 6.
Porta, quae vocatur *Pusterula*: *v i d. Pusterula.*
Porta S. Stephani civitatis Ariminensis. 42 : 23.

*) Porrus gallicè Porreau, vel Poireau.

Porta S. Zenesii in civitate Ariminensi 45: 18.
Porticus (*Petitio de domo cum triclineo et balneo cum uaso posturios duos cisternas duas et portico ante se posito*) 43: 30.
Portio de fundo Flaciano. 37: 23.
Portiones: *vid. Sortes et Portiones.*
Portus Sinogaliensis. 61: 3.
Posterula: *vid. Pusterula.*
Posturii (*Petitio ... de domo cum triclineo et balneo cum uaso posturios duos cisternas duas*) 43: 29.
Potentia, iugalis Leonis. 60: 21.
Potestas (*Libellus quem petiuit aldo et leto etitoe germ. filiis quondam ingelberto sub dominio et potestate stefano uilico et gualderata iugalis*) 56: 8.
Praeclulici fundus. 76: 31.
Praeculici fundus: *vid. Antinianus* fund.
Praesul 76: 9, 15. (*)
Praeturio fundus. 79: 23.
Praetoriolus, sive Praeturiolus fundus. 29: 21. — 32: 15. — 34: 5. — 36: 3. — 79: 24. —
Praetuniolo, fundus. 32: 3.
Praeturiolus maior. 29: 29.
Praeturiolus minor. 29: 30.
Prata lata, fundus. 80: 1.
Prato, fundus. 38: 14.
Prato Agellis, fundus. 79: 5.
Prato Iuris, fundus. 31: 6, 8, 9.
Prato longo, fundus: *vid. Sibolianus* fundus.
Pratum cum formis suis. 27: 24, 27.
Prati Planca: *vid. Planca.*
Presbyter, *Florus, Georgius, Gesibertus, Ioannes, Laurentius, Leo, Lupicinus, Lupus, Mercurius, Rofredus, Severinus, Stephanus, Ursus.*
Presbyteri casale. 36: 28.
Prescus, Defensor Ecclesiae Ravenat. 38: 1.
Priapus fundus. 38: 26, 30. — 45: 27.
Proido (*Petitio de spacio terrae celo tecto ubi proido esse videtur de rectorio scae. rau. ecclesiae posito infra ciuit. ariminens.*) 45: 3.
Puciano casale. 33: 13.
Puciolo fundus. *Vid. Lisiano*
Puerorum casale. *Vid. Casale*
Pulianus fundus. 25: 28.
Pulliolus, casale. 39: 22.
Pullus, feudalis redditus. 36: 22. — 56: 3. — *saepius.*
Punctus (*Petitio de duabus unciis et scripulis quattuor fundi cassiani..... Simul et duas uncias et punctos sex et scripulos quattuor fundi sala*) 70: 4.
Pusterula (*... quae praedicta... pertinent de iuris mon. sci. zenonis fundatum foris porta...*

*) Eadem notione ac Archiepiscopus. Conf. Infeudatio de Massa Ausimana pag. 75 et 76.

que uocatur *pusterula.* 42: 18, 19. — *Petitio de domocella cenacolata constituta in ciuitate Ariminensi ab uno latere possidente bonifacio a duobus lateribus platea publica una quae pergit a pusterula sci. thomae Apostoli a quadrubio ubi est petra odiosa.* 43: 21.)

Puteus constitutus infra ciuitatem Ariminensem iuxta rectorium S Ravennat. Ecclesiae 45: 10. ... *Petitio de duabus casis ... cum curte et portico puteos tres et necessarios duos* 70: 16.

Q.

Quadraginta fundus. 27: 18. — 46: 25.

Quadragintula fundus. 36: 1.

Quarantula fundus. 28: 22. — 29: 18. — 35: 12.

Quartarius (*Libellus de rebus et pertinentiis uestris in fundo casaliclo sub reddito modio septimo pro glandatico denarios duos. exenio grano manulectile quartario medio* 36: 21. — *Libellus de duabus unciis fundi ariniano sub reddito de omni labore modio decimo exenio grano manulectile quartarium unum* 37: 11)

Quarto Fagio: *vid. Petra ficta.*

Quatuor facies (.... *a quarto latere limite qui quatuor facies appellatur.*) 54: 24.

Quatuor tempora, fundus. 45: 29.

Quinquagintula, fundus. 30: 24.

R.

Rabiano (*Petitio de fundo siboliano qui et prato longo uocatur a singulis lateribus calubriano et gabiano et rabiano et fundus petronianus*) 28: 29.

Racco, pater Attonis. 76: 12.

Rachilda, iugalis Tetbaldi comitis. 62: 26.

Radigisi Castaldus. 69: 12.

Ragus, nom. prop. 60: 13.

Raiano, fundus. 35: 19.

Rancofrigidus fundus. 48: 5.

Ratilda, iugalis Lupicini Agellarii. 38: 18.

Razo, nom. prop. 50: 19.

Rectorium (*Petitio de spacio terrae celo tecto ubi proido esse videtur de rectorio scae. rau. ecclesiae posito infra ciuit. ariminens.* 45: 4. — *... peruectum omnem terraticum in integro per uos colonos in rectorio nostro in sinogalia.* 50: 13. — *... peruectum omnem terraticum in integro per nos colonos in ciuitate sinogaliae in domo rectorii uestri.* 50: 27.)

Religiosa Ancilla Dei, *Ingelperga, Theodesia.*

Resta, vel Reste: *vid. Fica resta.*

Riaffa, fundus. 62: 11.

Rigussa, fundus, 48: 2.

Robilia, fundus. 39: 14.

Roborata, fundus. 65: 7.

Rocia, iugalis Giselberti. 50: 31.

Rodelandus, nom. prop. 25: 15.
Rodelinda, Ducarissa, iugalis Honesti gloriosi Ducis. 85: 19.
Rodelinda, iugalis Savini. 50: 3.
Rodemarius, Argentarius. 42: 14.
Rodruda, filia Ansi. 86: 1. (*vid. etiam Rotruda.*)
Rodulfulsus, comes. 39. in marg. (Forte idem cum comite Rodulfo.)
Rodulfus, nom. prop. 62: 3.
Rodulfus, comes. 27: in marg. — 29: in marg.
Rodulfus, filius Rogionis. 62: 16.
Rofredus, Presbyter. 72: 1.
Rogio, pater Rodulfi. 62: 17.
Roma, urbs. 65: 11. — 82: 16.
Romalde: *vid. Casale Puerorum.*
Romana, nom prop. 45: 19.
Rosa, iugalis Ioannis de Guido. 36: 16.
Rosa, iugalis Leonis. 83: 11.
Rosario, casale. 28: 20.
Rotarici fundus. 65: 20.
Rotegarius, nom. prop. 55: 28.
Rotmundus, pater Ingelberti. 64: 27.
Rotruda, iugalis Ursi vel Ursonis. 63: 24.
Rotulanus fundus. 77: 20.
Rubiano, casale. 39: 12.
Rubianus fundus. 39: 2.

S.

Sabloncello, fundus. 34: 16.
Sacionalis: *vid. Sationalis.*
Sagittatorius, locus ita dictus. 60: 12.
Sala, fundus. 54: 2. — 70: 5.
Sala rupta, fundus. 65: 1. — 76: 29.
Salarium (*Petitio ..., de octo unciis fundi Gibalsis reliquas quattuor uncias in salario scae. rau. ecclesiae retenuistis*) 68: 12.
Salecta (... *cum terris et vineis campis ... salectis sacionabilibus aquis etc.*) 48: 14.
Salmarianus fundus. 59: 6.
Saluciola (*Petitio ... de saluciola in integro habente cubiculos duos cum scindolis cooperta*) 40: 25.
Salutatio (... *sub pensione arietes tres cum lana sua in festivitate Sti Apollinaris et pro salutatione arietem unum*) 71: 16.
Salutis Massa. 39: 15.
Samproniano fundus. 38: 28.
Sariano, fundus. 35: 22.
Sationabilia (... *cum terris et uineis campis pratis pascuis siluis salectis sacionabilibus aquis aquimolis*) 48: 14. (*)
Sationalis terra. *Vid. Terra.*
Saturiano fundus, qui vocatur *Cuticella.* 38: 20.
Saviano fundus. 66: 17.
Savigianus fundus. 34: 11.
Savinaci fundus. 67: 32.

*) Vox Sationabilia eadem forte notione ac Sationalia apud Du Cange l. c.

Savinus, nom. prop. 50: 3.
Saxa, iugalis Constantini. 56: 27.
Scaciano fundus. 27: 18.
Scaciano minore (fundus) 22: 15. — 27: 22.
Scamno fundus. 48: 3.
Scaniano fundus. 33: 18.
Schola (*Verum etiam colina longa quae et furianus uocatur in integro cum casalibus et appendicibus suis atque uacuamenta terrae ubi antea uinea fuit posita da scola ad mon sci. theodori*) 46: 20.
Scindola, et Sindola (... *Simul et coquina cum superiora sua axe colomnello constructa scindolis cooperta.* — *Petitio .. de domocella cenacolata in integro habente a duobus partibus muro usque ad gratem ex luto lapide axis columnellis constructa sindolis tecta una cum modicis tegulis et imbricibus.* 43: 4. 16.)
Scola: *vid. Schola.*
Scorniianus fundus. 38: 16.
Scriba (*Martinus Archipresbyter de Murisiano hoc detinet cum suis scribis*) 101: 12.
Scripulus (*Petitio de quaternis unciis et scripulis nouenis duorum fundorum, quorum uocabula sunt cellulas et castruciano.* 36: 8.
S. Secundinus (*Item in ciuitate heugubio domum quae uocatur domnicalia positam iuxta scm secundinum*) 79: 30.
Selbenici fundus. 63: 7.
Semissis (*verum etiam orticelle extendens in lato pedes decem et septem et semisse*) 42: 12.
Senator (... *et de secunda planca prati a singulis lateribus strata publica et prato iuri sanctae rau. ecclesiae quem tenuit quondam sergia ancilla dei. et prato iuris praedictae sanctae rau. ecclesiae quem tenet senator*) 31: 9.
Sepes, vel Seps (*Petitio ... de mansione pede plana in integro ex parte cum pariete de axibus et ex parte cum sepe circumclausa*) 41: 13.
Septecianus fundus. 63: 29.
Septem Fontes (*Petitio de fundo qui uocatur ecclesiastico in integro in terra fines ab uno latere fundus oclasiano ab alio latere septem fontes tertio latere afriano*) 66: 14.
Septem Tegulae, fundus. 36: 11.
Septiciano, fundus. 38: 15. — 39: 15.
Serbidoni (fundus?) 25: 4.
Serbiliano, fundus. 34: 31.
Serbinianus fundus. 60: 27.
Sergia ancilla dei. 31: 7.
Sergia germana Petri. 40: 33.
Sergia, iugalis Datii. 28: 26.
Sergia, iugalis Ioannis Lectoris S. Palati. 29: 25.
Sergia, iugalis Leoparti vel Leoperti. 69: 20.
Sergius, nom. prop. 53: 1.

Sergius, tribunus civit. Ariminensis. 31: 22.
Sergius, pater Vitalis. 34: 7.
Serra *Libellus... de quattuor unciis fundi qui uocatur cliiano territ. sinogal. ab uno latere fundus tricianus ab alio latere s e r r a uia currente*) 50: 7.
Servinianus, fundus, qui vocatur maior. 54: 10.
Sestarium, mensura. 60: 31.
S. Severini fundus. 63: 8.
Severinus, Presbyter Ficolensis Ecclesiae. 39: 5.
Sibolianus fundus, qui et *Prato longo* vocatur. 28: 27.
Sidicianus fundus. 34: 32.
Silianus fundus. 49: 12. — 55: 12.
Silva Stae Agathae. 47: 26.
Silva Miciana. 31: 2, 3. — 44: 8, 12. — 45: 32.
Silva scura, fundus, qui et *Lacus* appellatur. *Vid. Centum* fund.
Silva, quae vocatur S. Theodori 47: 23.
Silvari Terra: *vid. Terra.*
Silvarius (*Libellus ... de terra culta capiente modiorum plus minus quadraginta ex fundo sproniano cum modico s i l u a r i o*) 59: 28.
Simfroni Forus: *vid. Forus.*
Sinata finis: *vid. Finis.*
Sindola. *Vid. Scindola.*
Sinilanis, nom. prop. 39: 1.
Sinogaliensis Massa. 51: 21.
Sintiliano, fundus. 35: 20.
Sirianus fundus. 69: 3.
Sititianus fundus. 48: 9.
Siviciano, fundus. 35: 5.
Socius (*Petitio quam petiuit urso de marino et albesinda iugalis cum multis s o c i i s eorum*) 84: 19.
Sol et Luna, fundus. 44: 14, 32.
Solidus (*Petitio de sorte et portione in fundo uenilia et portione de fundo fatini. territ. ausimano. sub pensione s o l i d u m unum.* 70: 29. — *Libellus ... de monasterio sci. Laurencii leuitae et martiris constituto territ. ausimano. sub pensione s o l i d o s tres. et arietem unum uellosum.* 72: 5. — *Petitio ... de terra sci. uitalis sub pensione s o l i d o s duos.* 51: 5. *sub pensione solidos senos.* 75: 15.
Solidus aureus (*Item largita est a iam dicto antistite in attone filio racconis et gislerio filio gislerii medietas ipsius massae sub pensione XII s o l i d o r u m a u r e o r u m*) 76: 13.
Solidus aureus infiguratus (... *sub pensione aureos infiguratos solidos* duos. 29: 6, 23. ... *sub pensione a u r e o s i n f i g u r a t o s s o l i d o s binos.* 30: 8. — *sub pensione solidos duos aureos infiguratos.* 31: 30. —
Solidus mancosus (*Petitio de massa afraniana sub pensione s o l i d o s m a n c o s o s tres*) 76: 25.

Solita, fundus, qui vocatur *Cerno.* 67 : 11.
Sorbiliano, casale. 33 : 11.
de Sorbo Andito: *vid. Andito.*
Sortes et Portiones (... *et concedimus uobis quartam partem in integro de fundo sititiano et sortes et porciones quantascunque inuenire potueritis in fundo galliano da iure scae. rau. Ecclesiae.* 48 : 10. — *Libellus quem petiuit Pascali ... de sortes et portiones nostras, quas a manibus nostris tenere et laborare visi sumus ex corpore massae merolariae.* 56 : 29. — *Libellus de sorte et portione principale in integro posita in fundo qui uocatur serbiniano.* 60 : 25.
Spinacianus fundus. 65 : 14.
Spino Albedo, fundus. 31 : 17.
Spiriliano, fundus. 52 : 14.
Spiscia (*Petitio de sex unciis fundi boliniani una cum spiscia sua*) 64 : 7.
Spronianus fundus. 59 : 28.
Stabulis, campus ita dictus. 29 : 32.
Staciano, fundus. 35 : 19.
Statiliano, fundus. 53 : 3.
Statio (*Petitio de mansione pede plana cum solo terrae suo proprio cum stacione ante se et modica turticella retro se atque andronella iuxta se*) 41 : 14.
S. Stephani Porta civit. Ariminens. 42 : 23.
Stephania, iugalis Ursi vel Ursonis, famuli S. Ravennat. Ecclesiae. 59 : 25.
Stephanus, nom. prop. 25 : 25. — 52 : 11. — 64 : 13. — 67 : 19, 20, 22. — 68 : 3. — 84 : 2. — 86 : 15.
Stephanus, filius Leonis et Constantiae. 52 : 11.
Stephanus magnificus vir (... *quae ouenerunt scae. rau. ecclesiae a quondam Stephano magnifico uiro qui mansit in ciuitate meapoli*) 80 : 4. (*)
Stephanus, Diaconus Stae Ausimanae Ecclesiae. 66 : 10.
Stephanus, filius Bulgari. 74 : 9.
Stephanus, filius Stephani. 62 : 2.
Stephanus, germanus Ioannis Presbyteri. 58 : 12.
Stephanus, Presbyter et Famulus Stae Ravennat. Ecclesiae. 55 : 8.
Stephanus, Veneticus. 45 : 20.
Stephanus, Villicus. 56 : 8.
Stiano, fundus. 27 : 21.
Sticiano, fundus. 30 : 10.
Straciano, fundus. 46 : 25.

*) Magnificus vir eandem habere notionem ac Mirificus vir probat Du Cange ex Vita S. Simeonis Stylitae: ibi enim legitur cap. 2. Ibat in Monasterium S. Timothei Magnifici viri. Vid. Eiusd. Glossar. med. et inf. Latinit. in voce Magnificus.

Strata publica. 27: 23. — 28: 4, 22. — 65: 23, 29.

Strata talliata. 63: 28. —

Successor (*Petitio quam petiuit mercurius presbyter et Lupicinus presbyter in quatuor suorum successorum a Iohanne archiepiscopo de monasterio sci. saluatoris*) 85: 6.

Suirci fundus. 78: 5.

Suliano, fundus. 31: 18.

Sulustriano, fundus. *Vid. Brutulo*, fund.

Superiora et Inferiora domus (*Petitio ... de domo in integro cum superioribus et inferioribus habente in superiora triclinio et cubiculos quinque una cum turre sua et inferiora canapha et stacione ab utrisque lateribus murum usque ad tignum.* 42: 31.

Superiorum fundus. 75: 9.

Suprana maiore, casale. 33: 9.

Suprana minore. 33: 8.

Susana, germana Bonae, filiae Tribunacis. 40: 13.

Suxinius, fundus. 86: 3.

T.

Tabula Venearum. 82: 26.

Tacemannus, nom. prop. 64: 28. 67: 28.

Tampiana, fundus. 85: 2.

Tavelliani, casale. 39: 13.

Taverne, locus ita dictus. 80: 8.

Tegula (*Petitio tegulis et imbricibus tecta.* 43: 2. — *Petitio .. de domocella cenacolata sindolis tecta una cum modicis tegulis et imbricibus.* 43: 17.)

Teguria, fundus. 79: 11.

à Tegiano: *vid. Ategiano.*

à Teginiano: *vid. in Ind. Eccles.*

Tempanati fundus. 37: 7.

Tepaldus, filius Leonis. 47: 22.

Terra (*Petitio de mansione pede plana cum solo terrae suo proprio.* 41: 14. — *Petitio ... de spacio terrae coelo tecto:* 45: 3.)

Terra Bulgarorum. 44: 22.

Terra culta (*Libellus ... de terra culta capiente modiorum plus minus quadraginta*) 59: 26.

Terra de Curte Sti Laurentii. 75: 21.

Terra Sti Georgii. 59: 30.

Terra Sti Gregorii. 75: 21.

Terra Sti Ioannis. 51: 22.

Terra iuris Sti Ioannis. 58: 10.

Terra masana. 62: 12.

Terra Massae maioris. 74: 17.

Terra Merolaria (*Libellus de Terrae modiorum centum quinquaginta in integro posito in fundo casale mauri et in fundo olenano et fundo uniano, quae vocatur tota merolaria*) 57: 24.

Terra, quae vocatur de *Milo*. 53: 7.

Terra Sti Paterniani. 53: 9.

Terra per podismum designata. 53: 15. — 54: 12.

Terra sationalis. 30: 22. — 44: 4 — 54: 4.

Terra Silvari. 60: 12.
Terra Sti Thomae Apostoli. 62: 12.
Terra Sti Vitalis. 50: 32.
Terra Sti Vitalis et Sti Georgii. 59: 30.
Terraticum (... *peruectum omnem* *terraticum* *in integro per uos colonos in rectorio nostro in Sinogalia*) 50: 12. (*saepius.*)
Tesidabonelli fundus. 65: 9.
Tetaldus, pater Hugonis. 80: 6.
Tetbaldus, Comes. 62: 25.
Teudruda. 25: 10.
Theodericus, filius Theoderici. 63: 31.
Theoderus, nom. prop. 25: 20.
Theodesia religiosa ancilla dei, relicta quondam Iuliano glorioso Duci civitat. Ariminens. 28: 17.
Theodochia, iugalis Deodati Tribuni Civit. Ariminens. 29: 9.
S. Theodori Silva, constituta in Territorio Ficolensi et Ariminensi. 47: 23.
Theodorus, nom. prop. 43: 9.
Theodorus, Magister militum. 70: 26.
Theodorus, negotiator. 36: 30.
Theodosia, iugalis Acceptoris. 77: 15.
Theodosius, nom. prop. 68: 4. — 71: 18. — 60: 22.
Theodosius, germanus Petri. 64: 17.
Theodosius, tribunus civit. Ariminensis. 30: 27.
Theodosius, Tribunus et Datius civit. Ariminensis. 33: 27.
Theodoti ancilla Dei, relicta quondam Basilii. 31: 31. —
Theucaristus, nom. prop. 34: 24.
Theudeleupa (forte iugalis Verfualdi) 68: 21.
Sti Thomae Apostoli Terra. 62: 12.
Ticiano, fundus. 34: 20. — 45: 25. — 46: 3. — 84: 9. —
Tignum (*Petitio* ... *de domo* *habente* *ab utrisque lateribus murum usque ad* *tignum*) 43: 2.
Tinianus, fundus. 27: 12.
Tiniliano, fundus. 75: 6.
Titicianus fundus. 68: 28.
Trausversi fundus. 28: 12.
Trasberto, nom. prop. 40: in marg.
Trasiperga ancilla dei. 77: 2.
Trauciano, fundus. 67: 33.
Trausiano, fundus. 66: 18.
Trecenta, fundus. 36: 32. — 37: 23.
Treginto, fundus. 30: 11.
Tremissis (... *sub pensione* *tremisse duo.* 42: 19. — ... *sub pensione* *tremisse uno.* 50: 18. — ... *sub pensione in auro* *tremisse duo.* 72: 11. — ... *sub pensione auri* *tremisse uno.* 75: 10.
Trentula, fundus. 22: 16.
Trians: *vid.* *Triens.*
Tribanus fundus. 48: 4.
Tribianus fundus. 80: 10.

In Tribio. *Vid. in Ind. Ecles.*

Tribunacus, nom. prop. 40: 12.

Tribuniano, casale. 33: 13.

Tribunus, *Agnellus, Anestasius, Curicius, Deodatus, Dominicus, Honestus, Ioannes Datius, Lupicinus, Nicolaus, Petrus, Sergius, Theodosius, Theodosius Datius, Ursus.*

Tribus (*Petitio quam petivit deusdedit ex tribus et uitalinus et petronaci diacon. germ. a petronaci archiepiscopo de senis unciis fundi antisiani et axiniano*) 35: 28.

Tricatianus fundus. 60: 29.

Tricentula fundus. 27: 23,

Tricianus, fundus. 50: 6.

Triclinium (*Petitio de domocella habente in superiora triclinio et cubiculos duos.* 39: 32. — *Petitio ... de domo in integro cum superioribus et inferioribus suis cum triclinio et balneo.* 43: 28.)

Triens et Trians (*.... sub pensione solidos aureos infiguratos triens* 53: 32. — *sub pensione solidum unum et trians.* 27: 15. — *... sub pensione solidos duos trians.* 43: 10.)

Trifonisca fundus. 82: 22.

Triscanisi, fundus. 64: 22.

Triviniolus fundus. 68: 1.

Tulianus fundus. 70: 22.

Tunusianus maior, fundus. 49: 22. — 54: 20.

Tunusianus minor, fundus. 49: 23. — 54: 20.

Turiano, casale. 39: 19, 21.

Turiano, fundus. 37: 15. — 38: 8. — 39: 8.

Turiccla, Turiccle, Turicclas et Turriccla, fundus. 29: 32. — 30: 2. — 63: 17. — 69: 2.

Turris, fundus. 46: 24.

Turrita, fundus. 79: 21.

Turta munda (*Libellus de portione posita in fundo auiano sub reddito omnia et ex omnibus modio septimo deficas reste quarta exenio uero turta munda una*) 59: 11.

Tusianulo (*... in terra fines uilla alba et mediana seu tusianulo, qui ouenerunt scae. rau. ecclesiae per petronacine mil. num.*) 79: 27.

Tussianus, fundus. 65: 8.

V.

Valeria, nobilissima foemina, quae tempore Heraclii Imperatoris vixit. 81: 11.

Vacuamentum Terrae (*Petitio de uacuamento terrae, ubi aliquando fuit uinea posita infra ciuitatem ariminensem.* 42: 21. — *Verum etiam colina longa cum casalibus et appendicibus suis atque et uacuamenta terrae ubi antea uinea fuit posita da scola mon. sci. theodori.* 46: 19.

Valingo, nom. prop. 51 : in marg.
Valle, quae vocatur *Campo Maiore*. 72: 22.
Valle, fundus. 62: 19. — 63: 2. — 67: 23. — 68: 22.
Varianus, fundus, qui vocatur Aucanisi. 72: 3. — 74: 29.
Variliano, fundus. 63: 19.
Ubaldus, nom. prop. 76: 9.
Ubaldus, germanus Ioannis, Tacemanni et Gisonis. 64: 27.
Ucianus, fundus. 31: 29.
Veclanus, fundus. 51: 2. — 52: 16. — 55: 22.
Venatiano: *vid. Viciano.*
Venearum Tabula. 82: 26.
Veneratis, fundus. 36: 4.
Veneria, iugalis Dominici. 58: 6.
Venerius, nom. prop. 43: 11.
Veneticus, Dominicus. 50: 15.
Veneticus Stephanus. 45: 20.
Venilia, fundus. 70: 28.
Venunciano, fundus. 30: 23.
Verfualdus, nom. prop. 68: 20.
Verianus et Verrianus, fundus. 52: 16. — 55: 23.
Verocianus, fundus. 44: 5.
Verus, gloriosus Magister militum. 32: 12.
Via publica (*Petitio de fundo qui uocatur altigiano ... in terra fines ab uno latere uia publica.* 51: 30. — ..., *a tertio latere uia publica.* 52: 5. — ... *a quarto latere uia publica.* 53: 8.
Via, quae dicitur Transuersa. 67: 2, 3.
Vicarius numeri Ariminensium, Ioannes. 39: 29.
Vicedominus, vel Vicedonnus, Felix Diaconus. *Vid. Felix.*
Viciano, casale. 30: 5. *a singulis lateribus casale basiano et casale uiciano seu qui dicitur duo lacora.* 28: 31. —
Viciano, fundus. 28: 6. — 35: 4. — 47: 7.
Viciano, fundus, qui vocatur *Venaciano*. 64: 3.
Vicirianis fundus. 79: 22.
Vicus Iovis (*Domus et parietes cum hospitiis ortis uel omnibus spaciis in ciuitate perusina in uico iouis tecta tegulis uel scindolis*) 81: 4.
Viginti, casale. 29: 28. — 30: 7. — 39: 26.
Vilinianus fundus. 101: 11.
Villa alba. 79: 26.
Villa Mediana. 79: 26.
Villicus, *Eleutherius, Stephanus, Ioannes Clericus.*
Villula, fundus. 79: 33. — 80: 1.
Vinciasi fundus. 65: 30. — 74: 11, 13.
Vincorarius, fundus. 46: 13.
Vinea (*Simul etiam uineam positam iuxta murum ciuitatis ariminensis ad portam sci. gaudencii parte dextra a singulis lateribus strata publica, et uinea monasterii scae. eu-*

fymiae intra ciuitatem ariminensem) 30 : 13, 16.
Vinea, quae vocatur de *Ducarissa.* 56 : 19.
Vineola, fundus. 79 : 34.
Vinioli, fundus. 80 : 11.
Vir Magnificus, Stephanus: *vid. Stephanus.*
Virginis fundus. 25 : 31. — 28 : 5. — 47 : 7, 20.
Visianus fundus. 67 : 19.
Vitalianus, nom. prop. 35 : 29.
Vitalius, filius Sergii. 34 : 7.
S. Vitalis Terra. 50 : 32.
Vitalis, Magister militum Ariminensium. 28 : 3.
S. Vitus. 26 : 12.
Vixiliati fundus. 36 : 12.
Ulmita, fundus. 37 : 30.
Ulmitulo maiore, fundus. 84 : 10.
Ulmitulo minore, fundus. 84 : 10.
Umbriano fundus. 44 : 10. — qui *Mus Leo* vocatur. 64 : 3.
Unaldus, nom. prop. 55 : 29.
Uncia (*Petitio de sex unciis fundo paterno cum casalibus et appendicibus suis. Simul etiam et senas uncias trium fundorum staciano et raiano seu sintiliano.* 35 : 17, 18. — *Petitio de sex unciis principalibus in integro fund. altigiano.* 54 : 29. — *Simul et quatuor principales in integro uncias fundi qui uocatur aragusto.* 55 : 1, 2. — *Donatio quam fecit Valeria nobilissima foemina id est sex unciae in domibus, uineis mancipiis montibus siluis pascuis omnibusque quae adpraedictas sex uncias pertinent.* 81 : 14, 16.
Unciano fundus. 32 : 2. — 85 : 12.
Uncinianus fundus. 50 : 21.
Unianus, fundus. 57 : 23.
Urbanus, fundus. 71 : 28.
Urbs Roma : *vid. Roma.*
Urpanus (fundus?) 65 : 19.
Ursa, nom. prop. 56 : 10.
Ursa, iugalis Ioannis. 84 : 2.
Ursa, iugalis Leonis. 85 : 26.
Urso, Dux 47 : 23.
Urso de Gariprando. 84 : 3.
Urso famulus S. Ravennat. Ecclesiae. 59 : 25.
Urso de Marino. 84 : 18.
Ursus, nom. prop. 37 : 4, 12. — 55 : 28. — 63 : 24. — 67 : 22.
Ursus, Dux. 101 : 10.
Ursus et Ioannes, germani, qui vocantur *Aqua Viuli.* 41 : 20.
Ursus, filius Iustiniani. 37 : 12.
Ursus, Presbyter Eccles. Ariminens. 45 : 13.
Ursus Sclauin 86 : 11.
Ursus Tribunus. 47 : 1.
Usiano fundus. 84 : 13, 22. — 86 : 19.
Ustiliano, fundus. 74 : 3.
Usus de puteo, constituto infra ciuitatem Ariminensem iuxta Rectorium Ecclesiae Ravennat., Ioanni Clerico et

Villico eiusd. Rav. Eccl. et Mariae iugali à Petro Archiepiscopo conceditur. 45: 10.

Uualdus (*ab uno latere fossato qui est posito inter ipsum uualdum qui vocatur defico*) 67; 1.

W.

Wido, nom. prop. 25: 3.

Wido, Comes. 76: 21.

Wido, filius Ermae, et germanus Boni. 67: 8.

Wiliarius Magister (*Libellus ... de portione sale in integro cum curticella et cum omnibus sibi pertinentibus quantumcunque a suis detenuit manibus quondam uuiliarius magist. posita in ciuit. ariminens.*) 45: 16.

Z.

S. Zenesii porta in ciuitate Ariminensi. 45: 18.

Zeno, nom. prop. 54: 28.

E r r a t a.

Pag. 28. lin. 9. campano leg. campana
— 34. — 13. carum leg. earum
— 35. — 16. Christophones leg. Christophorus
— 38. — 28. Sampniano leg. Sampromiano
— 43. — 11. ueneri leg. uenerii
— 45. — 6. fundam̄-ta leg. fundam̄ta
— 45. — 21. tremisso leg. tremisse
— 49. — 10. capetellus leg. campetellus
— 50. — 19. Guiperga leg. Gumiperga
— 54. — 28. capana leg. campana.
— 112. — 23. vir magnificus datius: adde: pag. 30. lin. 4.
— 121. — 8. col. 2. Bacaudalis leg. Bacaudanis
— 137. — 19. — 2. Iulianus nom. prop. leg. Iulianus vir magnificus, datius Civitat. Sinogal.

TERRITORIO SINOGALLIĘ

herme nulfi d capella sci uitat

Peticio quē petiuit hermenulfus & adelberga iugal
~~et paulus quoc aucello et lupo de maliano ambona~~
~~tione longobardoꝝ~~ a petro archiepo de capella
sci uitalis et sortes et portiones que ptinent de iure
scę rauen eccle constituto tritorio sinogal in ple
be sci laurentii sub pen duodecī denarioꝝ

Gisel prandi a casale uetere

Giselprandus filius bertę denar

Peticio quē petiuit giselprando filiū qd andrea sitq;
frogerio et otperto cū suis germanis fratrib seu filiis
et nepotibus ad honesto archiepo de loco q dr casa ue
tere q est posito in fund galaciano maiore et gala
ciano minore capiente ipsa tra modioꝝ centu
quinquaginta intra fines ab uno lat nos ipsi peti
tores et riuo q decurrit inf p dicta tra et mas
sa sinogaliensis ab alio lat riuo q decurrit intro
ipsa tra et tra sci iohis seu atcio lat riuo qē posi
to iuxta montoni atq; a quarto lat riuo q est int gla
ciano et casa uetere territorio sinog plebe sci bar
tholomei apti sub pen denar octo.

E fund locaiano

n 5°

Peticio quē petiuit lupo et aldeprandus germani filiis
giselberto a petro archiepo de fundo quoc altigiano
in integro inter ra fines ab uno lat uia publica ab alio lat
possidente nos ipsi petitores seu atcio lat riuo cur

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum

in

bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Continuatio. Cod. CCCLXX.

φύλ. ρκζ. Fol. 127.

... ὁλοκαρπώσεως ξύλα. ὁρᾷς, πῶς ὁ πάντα φέρων.

T. Ἀγαθῆς ἐλπίδος. ἐν χῳ ἰυ τῷ κῳ κ. τ. λ.

†. Initium est mutilum. Tit. est: εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ περὶ τῆς τριημέρου προθεσμίας τῆς τοῦ χυ ἀναστάσεως. εἴ τις πατριαρχῶν.

Quam verò citat cl. Harlesius in Cod. Monacensi 114, nunc 221, non est eadem, sed alia tit. εἰς τὸ ἅγιον καὶ σωτήριον πάσχα. Ἡ μὲν ἀληθινὴ τοῦ σαββάτου.

φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ. Καὶ ὅτι κατὰ μηδὲν ἀλλήλοις ἐναντιωθέντες οἱ εὐαγγελισταὶ διαφόρως τὰ συμβεβηκότα τῇ ἀναστάσει τοῦ ἐμμανουὴλ ἱστόρησαν. Λόγ. β.

A. Πάντες μὲν, ἀγαπητοί.

Eiusd. de resurrectione Dom. nostri Iesu Christi. Et quod nullo modo sibi invicem contrarii Evangelistae varie factum resurrectionis Emmanuel narrarint. Orat. II.

T. καὶ ποιεῖν ἀγαθόν. χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. ρνα. Fol. 151.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα, καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως. Ἐλέχθη τῇ μεγάλῃ κυριακῇ. Λόγ. γ.

A. Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων.

Eiusdem in sacrum pascha et de resurrectione. Dicta est magna Dominica. Orat. III.

T. ἀναπέμποντες τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Omnes hae tres orationes occurrunt adhuc in Cod. 107.

Φύλ. ροα.	Fol. 171.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν λεγομένην τῷ ἐπιχωρίῳ τῶν καππαδοκῶν ἔθει ἐπισωζομένην, ἥτις ἐςὶν ἡ ἀνάληψις τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ χυ.	Eiusdem in diem, quae patrio Cappadocum more conservata dicitur, quae est ascensio Dom. nostri Iesu Christi.
Α. ὡς γλυκὺς συνέμπορος.	T. χειραγωγία. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. ροδ.	Fol. 174.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς εὐςάθιον καὶ κατὰ τῶν πνευματομάχων, ὅτι θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.	Eiusdem ad Eustathium et contra Pneumatomachos, quod S. spiritus Deus sit.
Α. Ἐςι μὲν καὶ πᾶσιν ὑμῖν.	T. παραςατικοῦ ταυτῆ ὀνόματος.

†. In ora superiore scriptum recentiore manu: ὁ παρὼν λόγος, ὅς καὶ ἐν εἴδει ἐπιςολῆς ἐγγέγραπται πρός τινα φιλόσοφον εὐςάθιον τὸν ἰατρὸν, ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις μεγάλου βασιλείου, καθὼς ἀσφαλῶς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ εὗρον, καὶ οὐ τοῦ δε τοῦ μεγάλου γρηγορίου ἐςίν. Ὁμοίως καὶ ὁ ἕτερος ὁ περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποςάσεως πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν πέτρον. Καὶ δῆλος ἐςιν οὗτος, κἀκεῖνος ἀπὸ τῆς φράσεως τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Praesens sermo, qui et in forma epistolae inscriptus est ad philosophum quemdam Eustathium medicum, scriptus est a S. Basilio M. prout certô in altero libro inveni, et huius magni Gregorii non est. Similiter et alius de differentia essentiae et hypostasis ad fratrem suum Petrum. Et manifestus est uterque ex dictione Basilii M. Qui

igitur circumspecto iudicio dictionem utriusque examinant, rem sic habere scient.

Et reverà inter Basilii M. opera p. 333. uterque extat. At Nysseni nomine citatur primus ab Euthymio in panoplia, et Scholiastes graecus eum Nysseno tribuit propter scribendi rationem. Aliud dicendum de sermone secundo, qui est de differentia essentiae et hypostasis, qui in plerisque codicibus nomine Basilii M. habetur et illius stilum prae se fert. Et tamen in codice alio Monac. 107. etiam Gregorio Nisseno tribuitur.

Φύλ. ρπβ.	Fol. 182.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ οἴεσθαι λέγειν τρεῖς θεοὺς πρὸς ἀβλάβιον.	Eiusdem, non putandum se tres Deos dicere ad Ablabium.
Α. ὑμᾶς μὲν δίκαιόν ἐςι.	Τ. μοναδικῶς ἐξαγγέλλεται.
Φύλ. ρϟδ.	Fol. 194.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν περι διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποςάσεως.	Eiusdem ad Petrum fratrem de differentia essentiae et hypostasis.
Α. Ἐπειδὴ πολλοί τόν δε.	Τ. ἐναργῆ τῶν ὑποςάσεων.

†. In ora superiore eadem, qua prius, manu scriptum: ὁ παρὼν λόγος ἐςὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου γραφεὶς καὶ ςαλεὶς εἰς τὸν παρόντα ἅγιον γρηγόριον, ὡς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ κέκτημαι, καὶ δῆλος ἐςιν ἀπὸ τοῦ φράσεως, καὶ τοῦ χαρακτῆρος. Διὸ καὶ ὀφείλει γραφῆναι, βασιλείου πρὸς γρηγόριον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποςάσεως.

Praesens sermo Basilii M. est scriptus et missus ad S. Gregorium, ut in alio libro reperi.

Et manifestus est ex ratione dicendi et charactere. Adeoque scribendum est, Basilii ad Gregorium fratrem suum de differentia essentiae et hypostasis. v. notam priorem.

Φύλ. σβ.	Fol. 207.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ τῶν πρὸ ὥρας ἀφαρπαζομένων νηπίων πρὸς ἱέριον. Λόγ. ιθ.	Eiusdem de abreptis praemature infantibus ad Hierium. Orat. XIX.
A. Σοὶ μὲν, ὦ ἄριϛε πάντες.	T. προμηθείας ἀνάξιον.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. σκβ.	Fol. 222.
Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς σιμπλίκιον περὶ πίϛεως.	Eiusdem ad Simplicium de fide.
A. Κελεύει ὁ θεὸς διὰ τοῦ.	T. ἐι μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. σκϛ.	Fol. 226.
Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς ἁρμόνιον περὶ τοῦ, τί τὸ χριϛιανῶν ὄνομα ἢ ἐπάγγελμα.	Eiusd. ad Harmonium de eo, quid christianorum nomen professiove sit.
A. Ὅπερ ποιοῦσι πρὸς τοὺς.	T. καὶ ἡμῖν καταθύμιον.

†. Ext. adhuc in Cod. 107.

Φύλ. σλγ.	Fol. 233.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ, τότε καὶ ἀυτὸς ὁ ὑιὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι ἀυτῷ τὰ πάντα. Λόγ. κβ.	Eiusdem in id, tunc ipse quoque filius subiicietur ei, qui sibi subiecit omnia. Orat. XXII.
A. Πάντα μὲν τὰ λόγια.	T. ἡ τῶν κρυφίων φανέρωσις.

†. Scholia marginalia hic occurrunt, quorum unum seligam scriptum recentiore manu ad hoc: οἷον τινος ὕλης κιβδήλου διὰ τῆς τοῦ καθαρσίου πυρὸς χωνείας ἀναλυθείσης. Καθαρτικὸν πῦρ ὀυ λέγομεν, ὅτι τὸ ἄϋλον ὑλικῷ πυρὶ ὀυχ ἅψεταί ποτε. Ἐι μὴ ποτ' ἐςὶν ἕτερον πῦρ τὸ τὰς ψυχὰς καθαῖρον ἀνάλογον τῇ ψυχῇ. Ἰςέον δὲ, ὅτι ὀυ πᾶσαι ψυχαὶ καθαίρονται μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὅσαι σύγγνωςὰ ἁμαρτήματα πεπλημμελήκασι. καὶ μετανοήσασαι τὴν προσήκουσαν ὀυκ ἐνεδείξαντο μετάνοιαν. Ἐπεὶ πῶς σωθήσεται φήσομεν ἡ ἀνείκεςα πλημμελήσασα, καὶ ὀυδὲν ἄξιον ἐν ἑαυτῷ μετανοίας ἐπιδείξασα. Ἆυται γὰρ ἀληθῶς ἐις τὸ μὴ ὂν μεταχωρύσουσιν, ἐπεὶ τὸ κακὸν ὀυκ ἔςι. Ἐι οὖν τὸ κακὸν ὀυκ ἔςι τι, ἀλλ' ἡ ἀπουσία τοῦ ἀγαθοῦ, ἔυδηλον, ὁ ἐν τῷ κακῷ μείνας, ἐις τὸ μὴ ὂν ἑαυτὸν μετέςησεν.

Purgatorium ignem non dicimus, quia ignis materialis immateriale quid nunquam attinget. nisi alius ignis, qui animas purgat, animae analogus sit. Sciendum verò, non omnes animas purgari post solutionem corporis, sed illas, quae qui ignoscenda commisere delicta et poenitentes debitam monstrarunt poenitentiam. Nam quomodo salvabitur anima, quae insanabilia committens, nil dignum poenitentiae in se ostendit? Tales enim vere in nihilum abibunt, cum malum non sit. Si igitur malum nil aliud est, quàm absentia boni, clarum est, illum, qui in malo manet, in nihilum abiturum.

Caeterum homilia dicitur repleta erroribus Origenianus v. Oudin. I. p. 599. Ab aliis igitur interpolata dici potest. Si tamen Gregorii Nysseni sit. v. Cod. 107. ubi eadem oratio occurrit.

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις πουλχερίαν. Λογ. κδ. — Eiusdem in Pulcheriam. Orat. XXIV.

Α. Ὀυκ οἶδα, ὅπως τῷ λόγῳ. — T. ἐλπὶς δὲ ἐςιν ὁ χς κ. τ. λ.

†. Occurrit etiam in Cod. 107.

Φύλ. σνζ. Fol. 257.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις πλάκιλλαν. Λόγ. κε. — Eiusdem in Placillam. Orat. XXV.

Α. Ὁ πίςος καὶ φρόνιμος. — T. ἀξιωθείημεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat adhuc in Cod. 107.

Φύλ. σνς. Fol. 267.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἕκτον ψαλμὸν περὶ τῆς ὀγδόης. — Eiusdem in psalmum VI. de octava.

Α. Ὁι ἐκ δυνάμεως ἐις δύναμιν. — T. μὴ καταλήγουσα. χάριτι.

†. Extat etiam in Cod. 107.

Φύλ. σοβ. Fol. 272.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν βίον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ. Λόγ. κξ. — Eiusd. in vitam S. Gregorii Thaumaturgi. Orat. XXVII.

Α. Ὁ μὲν σκόπος ἕις ἐςι. — T. ὀυ προσεθήκαμεν.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107. 179.

Φύλ. τιβ. Fol. 312.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς μακαρισμούς. — Eiusdem de beatitudinibus.

Α. Τίς ἄρα τοιοῦτος ἐςιν. — T. ἡ βασιλεία τῶν ὀυρανῶν. χάριτι.

†. Sunt homiliae VIII., quae adhuc in Cod. 107. occurrunt.

Φύλ. τογ.	Fol. 573.
Γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης εἰς τὴν προσευχήν.	Gregorii Nysseni in orationem Dominicam.
A. *Προσευχῆς ἡμῖν διδασκαλίαν.*	T. fine mutilo.

†. Sunt alias homil. V. et occurrunt adhuc in Cod. 107. quem cl. Harlesius in omnibus etiam praecedentibus non indicavit.

Cod. CCCLXXI.

Chartaceus, non ligatus, in fol. M. sine minio, charactere minutissimo et nitidissimo cum tab. genealogicis, initio mutilus, abbreviatus, laceratus, non signatus, male conservatus, Saec. XV. in foliis 7. et inscriptus.

Chronicon succinctum ab origine mundi usque ad Christum.

†. Verus titulus deest, ubi fors auctoris nomen additum est. Incipit verò: *ἐνταῦθα ἔρχεται ὁ καιρὸς τοῦ Φυσικοῦ νόμου, καὶ ἐκτείνεται ἄχρι τοῦ καιροῦ.*

Praemittitur etiam prooemium, quod incipit:*τῆς ἱερᾶς ἱϛορίας κατανοήσας ἐγὼ μῆκος ὀυχ ἥκιϛα δὲ καὶ τῆν δυσχέρειαν, τήν τε τῶν ἐισαγομένων ἀμέλειαν, περὶ τὴν τῆς ἱερᾶς ἀναγνώσεως μελέτῆν τῆς ἐν τῷ τῶν νηϛειῶν μάλιϛα καταϛρεφομένης καλῶς τῇ τῶν βίβλων ἐνδεία— ἐν ᾧ ἀπὸ ἀδὰμ οὖν ἀρξάμενος, καὶ διὰ πατριαρχῶν, κριτῶν, βασιλέων, προφητῶν. καὶ τῶν συγχρόνων ἀυτοῖς μετελθὼν ἱερέων ἄχρι τέλους, ἤτοι τοῦ χυ πέρας τῷ ἔργῳ τῷ δὲ καὶ τάξιν περίεσχον.*

Auctores vero citantur:

Iosephus, Methodius, Philo, Chrysostomus Hieronymus ὁ διδάσκαλος τῶν ἱςορίων etc.

Ultima verba sunt:

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σωθήσεται ὁ λαός μου πᾶς, ὃς εὑρεθήσεται γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ ζωῆς ζωὴν αἰώνιον. ἀμήν.

6 Iun. 1615. possessor notavit.

Cod. CCCLXXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubris, literis titulorum capitalibus, charactere eleganti, in foliis 228, Saec. XI. possessus quondam a Petro quodam A. 1409, lectus a Mart. Crusio, ut ipse in fine notavit Tybingae 1572., optime conservatus et inscriptus, cum signat. p. 10. n. 28.

Βίβλος ἰε υἱὸς Νάβη. Liber Iosue filius Navae.

A. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσῆ.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Βίβλος Ῥούθ. Liber Ruth.

A. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτάς.

T. καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν δαδ.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Ἑρμηνεία θεολόγου. Expositio theologi.

A. Ἔδει δὲ καὶ τὴν αἰτίαν δηλώσω τῆς πάσης.

T. τὸ ὑπισχνούμενον, ἢ τὸ διδασκόμενον.

†. Est de duobus testamentis admodum brevis expositio, et, ut videtur, ex eius sc. Gregorii Naz.

operibus excerpta. Non enim memoratur in elencho operum Fabriciano.

φύλ. μγ. Fol. 43.

Μαξίμου περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν. Maximi de eo, ad imaginem et similitudinem.

A. Τέσσαρα τῶν θείων ἰδιωμάτων συνεκτικά.
T. καθ' ὁμοίωσιν δὲ μόνοι οἱ ἀγαθοὶ καὶ σοφοί.

†. Videtur esse Maximi Conf. excerptum utpote brevissimum ex ipsius dubiis in S. Scripturam.

φύλ. μδ. Fol. 44.

Βασιλείων. δ. Regum. IV.

T. Ἄνθρωπός τις ἦν ἐξ ἀρμαθαὶμ σιφά.

†. Foliorum ordine turbato, quaere post iudices. Liber IV. non occurrit.

φύλ. ξς. Fol. 66.

Κριτῶν. Iudicum.

A. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν ἰυ.
T. fine mutilo.

†. Reliqua quaere fol. 9. ubi finis verus occurrit.

φύλ. ροε. Fol. 175.

Ἀπὸ τῶν παραλειπομένων. E paralipomenis.

A. Καὶ ἀπέστρεψεν ἰωσαφὰτ βασιλεύς.
T. ἔσται κς ὁ θς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήτω.

†. De his paralipomenis nil legitur in Reiseri catalogo, licet titulus expressus sit.

φύλ. σις. Fol. 216.

Λόγος τωβίτ. Liber Tobiae.

A. Βίβλος λόγων τωβὶτ, τοῦ τοβιήλ.
T. πρὶν ἀποθανεῖν αὐτὸν τωβίτ.

Φύλ. σκη. Fol. 228.

A. Ἄσφαλτος εἶδος ὕλης ἐν ταῖς μικραῖς.

†. Est expositio quarundam vocum biblicarum. Ultima est: τελεμῶνα, λεπτὸν ἱμάντα etc. In primo folio membranaceo occurrit diploma Andronici Imp. graeci cum anno τοῦ ἑξαχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου. ϛωλγ. 6833. Et ad latus M. Crusius adscripsit Chri. 1324.

Et alius annus diplomatis alterius habetur: τοῦ ἑξαχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἑβδόμου ἔτους, ϛωμζ, 6847. Ad cuius latus adscripsit Mart. Crusius Chri. 1338. Iuxta Montfaucon autem, subtrahendis 5508, erit 1. 1325. 2. 1339.

In eodem folio legitur: τοῦτο βίβλιον ἐγοράσατο κυ πέτρος μπ^π^η τῆς δχξ. μῖν. lego διατρεχομένου ἔτους αυθ τοῦ χυ κ. τ. λ. Hunc librum emit Petrus currente anno Chri. 1409.

Cod. CCCLXXIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere munitus, sine minio, charactere nitido, columnis duabus, in foliis 416. Saec. X., ad finem laceratus, signatus p. 1. n. 9., alias probe conservatus et inscriptus.

Ioan. Chrysostomi homiliae XL. in priorem ad Corinthios.

†. Initium deest, immo 4 primae homiliae:

5. Εἰπὼν, ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ.
6. Οὐδὲν τῆς ψυχῆς ἀγωνιστικώτερον.
7. Τὸ σκότος τοῦ φωτὸς ἐπιτηδειότερον.
8. Καθελὼν τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἔξωθεν.
9. Ου μικρὸν ἡμῖν τοῦτο.

10. Ὅπερ ἔφθην εἰπὼν καὶ πρό.
11. Μετὰ τῶν ἄλλων κακῶν.
12. Ἕως μὲν αὐτῷ τῶν φορτικῶν. Fabric. αὐτῶν.
13. Πολλῆς βαρύτητος ἐμπλήσας τὸν λόγον.
14. Σκόπει μὲν κἀντεῦθεν τὴν γενναίαν.
15. Ὅτε μὲν περὶ τοῦ διεσπᾶσθαι.
16. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν οὐχὶ μᾶλλον.
17. Τοὺς λαιμαργοὺς ἐνταῦθα αἰνίττεται.
18. Ἀπὸ τοῦ πεπορνευκότος ἐπὶ τὸ πλέον.
19. Διορθώσας τὰ χαλεπώτατα ἐγκλήματα.
20. Ἀναγκαῖον πρῶτον εἰπεῖν.
21. Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι ἐὰν βρῶμα. Fabric. εἰπών.
22. Πολλὴν ποιεῖτε σπουδὴν, ὥστε.
23. Δείξας, ὅτι πολὺ χρήσιμον.
24. Ἐπειδὴ γὰρ ἐφόβησεν αὐτούς.
25. Εἰπὼν, ὅτι ἀδύνατον ποτήριον.
26. Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν.
27. Ἀναγκαῖον καὶ τοῦ παρόντος.
28. Τί βούλεται ταῦτα τὰ ῥήματα.
29. Τοῦτο ἅπαν τὸ χωρίον σφόδρα.
30. Παραμυθησάμενος ἐκ τοῦ.
31. Καταστείλας τῶν ἐλαττόνων τὸν φθόνον.
32. Ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ.
33. Ἐπειδή περ ἀπεφήνατο. Fabr. ἐπειδὴ γάρ.
34. Δείξας τῆς ἀγάπης τὴν ὑπεροχήν.
35. Ἐπειδὴ γὰρ μετὰ ἀκριβείας.
36. Εἰκότως μετὰ τὴν πολλήν.
37. Περικόψας τὸν θόρυβον.
38. Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν.
39. Ἐπάρας τοὺς ἀποστόλους.
40. Ἑτέρῳ πάλιν ἐπιχείρει.
41. Ἥμερος ὢν σφόδρα, καί.
42. Ἀλλ' ἐπειδὴ ψυχικὸν εἶπεν. Fabr. Ἀλλ' omisit.
43. Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν.
44. Τάχα τις ἡγεῖται ἀνάξιον.

Hae homiliae prodierunt in edit. Montfauc. In Msc. etiam moralia continentur, marginibus adscripta.

Φύλ. τιη.	Fol. 318.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρος ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοςόμου ἑρμηνεία ἐις τὴν πρὸς γαλάτας ἐπιςολὴν, μὴ ἰδία ἐχούσης τὸν ἠθικὸν.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi expositio epistolae ad Galatas, non proprie habentis moralia.
Παῦλος ἀπόςολος κ. τ. λ.	Paulus Apostolus.

A. Πολλοῦ τὸ προοίμιον γέμει.

T. τῶν τοιούτων δογμάτων ἡ ἀπάτη.

†. Ext. cum versione Erasmi in opp. gr. lat.

Φύλ. τοζ.	Fol. 377.
Λεοντίου ἐπισκόπου νεαπόλεως τῆς κυπρίων νήσου ἐις τὰ λείποντα τοῦ βίου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας Ιωάννου τοῦ ἐλεήμωνος.	Leontii episcopi Neapolitani Cypriorum in vitae paralipomena sancti patris nostri et archiepiscopi Alexandrini Ioannis Eleemonis.

A. Ὁ μὲν σκόπος ἐις ἐςιν ἡμῶν.

†. Extat. lat. cum versione Anastasii bibl. in vitis Rosweidi et apud Bollandum. Graece asservatur adhuc in bibl. Vindob. Finis in Msc. nostro est mutilus. In ultimo folio notatum: Ἰω τοῦ μύλου.

Cod. CCCLXXIV.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, literis nitidissimis, titulis et initialibus miniatis, parum abbreviatus, Saec. XV. in foliis 382. cum marginalibus, ad editionem adhibi-

tus a D. Hoeschelio et Schweighäuser, signatus p. 67. n. 4. optime conservatus et inscriptus.

Ἀππιανοῦ σοφιςοῦ ἀλεξανδρέως ῥωμαϊκῆς ἱςορίας προοίμιον.	Appiani sophistae Alexandrini romanae historiae prooemium.
A. Τὴν ῥωμαϊκὴν ἱςορίαν ἀρχόμενος συγγράφειν.	T. κατὰ τὴν μόναρχον ἐξουσίαν. ῥωμαϊκῶν ἰλλυρικὴ ιθ.

†. Licet Codex non sit membranaceus et antiquus, est tamen ex probato exemplari magna fide et diligentia descriptus, teste cl. Schweighäuser, qui hoc usus codice Appianum edidit Lips. 1785. 8. in Vol. VI. Praemittitur graeci anonymi testimonium de Appiano incip. τὸ προοίμιον μόνον τῆς ἰταλικῆς τοῦ ἀππιανοῦ ἱςορίας τῇ παρούσῃ ἐνέταξα δέλτῳ. Quod in vol. III. P. I. p. 10. editum est. Sequitur alterius graeci anonymi librorum divisio incipiens: τοῦ ἀππιανοῦ ῥωμαϊκὴ ἱςορία ἐν λόγοις εὕρηται περικλειομένη κβ. etc. et desinit: ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν θ μόνοι.

Tituli autem sunt sequentes:

Ἀππιανοῦ ῥωμαϊκῶν λιβυκὴ, συριακὴ, παρθικὴ, μιθριτάτειος, ἐμφυλίων ε. ἰλλυρική.

Iuxta verò graecum anonymum prius citatum haec librorum divisio habetur:

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος λόγος περιέχει τῶν ἀπὸ ῥωμύλου μέχρι ταρκυνίου βασιλέων ἑπτὰ πράξεις. Ἐπιγράφεται δὲ ῥωμαϊκων βασιλικὴ ἱςορία.

ὁ δὲ β. ῥωμαϊκῶν ἰταλική.
ὁ δὲ γ. ῥωμαϊκῶν σαυνιτικὴ, ὅς καὶ π ἐτῶν περιέχει πολέμους.
ὁ δὲ δ. ῥωμαϊκῶν κελτική.
ὁ δὲ ε. ῥωμαϊκῶν σικελική.

ὁ δὲ ς̄. ῥωμαϊκῶν ἰβηρική.
ὁ δὲ ζ̄. ῥωμαϊκῶν ἀννιβαϊκή.
ὁ δὲ η̄. ῥωμαϊκῶν λυβικὴ καὶ καρχηδονική.
ὁ θ̄. ῥωμαϊκῶν μακεδονική.
ὁ ῑ. καὶ ῑᾱ. ῥωμαϊκῶν ἑλληνικὴ καὶ ἰονική.
ὁ ῑβ̄. ῥωμαϊκῶν συριακή.
ὁ ῑγ̄. ῥωμαϊκῶν παρθική.
ὁ ῑδ̄. ῥωμαϊκῶν μιθριτάτειος.
ὁ ῑε̄. ῥωμαϊκῶν ἰλλυρική.
ὁ ῑς̄. ἀράβιος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσὶν οἱ ἐπιγραφόμενοι ῥωμαϊκων ἐμφυλίων πέντε.

Ὁ δε ἐφεξῆς κ̄β̄. ἐπιγράφεται ἑκατονταετία. ὁμοῦ λόγοι κ̄β̄. ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν θ̄. μόνοι.

Apud Bandinium tom. 2. p. 659. idem, paucis mutatis in lib. 9. 10. et 11. occurrit.

Alia divisio lib. XXIV. apud Fabricium tom. V. p. 245. novae editionis habetur.

Cod. CCCLXXV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, laminisque aereis clausus, in fol. M. titulis et initialibus rubricatis, atramento flavescente, literis minutis et elegantibus, cum scholiis marginalibus, Saec. X. in foliis 381., signatus p. 23. n. 12., optime conservatus et inscriptus.

Προοίμιον τῆς ἑρμηνείας τῶν πράξεων.	Prooemium expositionis actuum Apostolorum.
A. Ἐι καὶ πράξεις τὸ βιβλίον ἐπιγέγραπται.	T. ἀπὸ δὲ σωτηρίου πάθους τριάκοντα καὶ ἕξ.

†. Ex initio et fine, licet aliquantnm diverso, sat constat, esse commentarium Oecumenii episcopi

Episcopi Triccae in Thessalia, judicio, et perspicuitate commendandi in actus Apostolorum, ut facta collatione cum edit. Paris. 1630. f. in tom. II. vidi. Finito enim prooemio: Τὰς πράξεις δὲ τοῦ πανἁγίου πνεύματος, commentarius sic incipit: πρῶτον λόγον εἶπεν, καὶ οὐκ εὐαγγέλιον, καίτοι παῦλου εὐαγγέλιον ἀυτὸν καλοῦντος. Titulus autem editionis est:

Ἐξήγησις τῶν πάλαι ἁγίων ἀνδρῶν ὑπὸ ἀνωνύμου, ἢ καὶ ὑπὸ οἰκουμενίου ἐκ διαφόρων ὑπομνημάτων συλλεχθεῖσα τε καὶ ἀκριβωθεῖσα ἐις σύνοψιν εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποςόλων.

In Msc. sunt adhuc scholia aliquot marginalia, ut et in sequentibus.

φύλ. νε. Fol. 55.

Ὑπόθεσις τῆς ἰακώβου ἐπιςολῆς.	Argumentum Jacobi epistolae.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἀυτὸς ἰάκωβος τοῖς.

T. ὑπὸ τὴν αὐτὴν πίςιν χριςιανοῖς τελοῦσιν.

Ἐπιςολὴ τοῦ ἁγίου ἰακώβου.	Epistola S. Jacobi.

A. Ὁ ἰάκωβος κ. τ. λ. θεοῦ μὲν τοῦ πατρὸς κ. τ. λ.

T. καὶ τὴν διαθήκην ἀναλαμβάνειν διὰ ςόματος.

†. Est eiusdem Oecumenii Episc. commentarius in S. Jacobi epistolam catholicam cum eodem argumento editus in edit. cit. ut ex collatione perspexi.

φύλ. ξθ. Fol. 69.

Ὑπόθεσις τῆς πέτρου ἐπιςολῆς.	Argumentum epist. Petri.
A. Ταύτην γράφει ὁ πέτρος.	T. οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.
Τοῦ ἁγίου ἀποςόλου πέτρου ἐπιςολὴ ᾱ	Sancti Apostoli Petri epistola I.

A. Πέτρος κ. τ. λ. μεθ' ὑπερβατὸν ἀκουςέον.
T. Καὶ τὴν νομίμην σύζυγον.

†. Est eiusdem Oecumenii commentarius in S. Petri epistolam I editus. Initium quidem aliquantum differt, et in fine quaedam desunt, ut inspicienti clarum est.

Φύλ. πδ. Fol. 84.

Ὑπόθεσις τῆς πέτρου δευτέρας ἐπιςολῆς. — Argumentum Petri secundae epistolae.

A. Καὶ ταύτην πάλιν αὐτός. — T. τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.

Τοῦ ἁγίου ἀποςόλου ἐπιςολὴ β̄. — Sancti Apostoli Petri epist. II.

A. Συμεὼν πέτρος - ἐκ προοιμίων ἀνίςησι.
T. Καὶ αὔξησιν αὐτοῖς ἐπευχομένοις.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II. Initii quaedam desunt. Reliqua conveniunt.

Φύλ. ϟγ. Fol. 93.

Ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου ἐπιςολῆς ᾱ. — Argumentum Joannis epist. I.

A. Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἰω̄. — T. ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

Τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ ἀποςόλου ἐπιςολὴ ᾱ. — Sancti Joannis Apostoli epist. I.

A. Τοῦτο καὶ πρὸς ἰουδαίους, καὶ.
T. Τὸ εὐόλισθον αὐτῶν ὑφορώμενος.

†. Est eiusdem commentarius editus, ut ex initio et fine intellexi, cum argumento.

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου β̄ ἐπιςολῆς. — Argumentum secundae Joannis epistolae.

A. Ταύτην ὡς πρεσβύτερος.

T. τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.

Τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ ἀποςόλου ἐπιςολὴ β.	Sancti Joannis Apostoli epist. II.

A. Τινὲς ὠήθησαν ταύτην τὴν ἐπιςολὴν.

T. οὐδὲν τῷ βουλομένῳ διενεχθείην.

†. Est eiusdem commentarius in epistolam IIm Joannis ibidem cum argumento editus.

Φύλ. ρι. Fol. 110.

Ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου γ ἐπιςολῆς.	Argumentum Joannis epist. IIIae.

A. Καὶ ταύτην τὴν ἐπιςολήν. T. ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιςολῇ.

Τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ ἀποςόλου ἐπιςολὴ γ.	Sancti Joannis Apostoli epist. IIIa.

A. Ἐν ἀληθείᾳ ἀγαπᾷ, ὁ κατὰ κν ἀγαπῶν.

T. κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω.

†. Est eiusdem commentarius in epist. III. Joannis ibidem editus, licet initium et finis differant. Reliqua enim post initium conveniunt, et tertium, idque ultimum caput deest in Msc.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Ὑπόθεσις τῆς ἰουδᾶ ἐπιςολῆς.	Argumentum epist. Iudae.

A. Ταύτην τὴν ἐπιςολὴν γράφει.

T. τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.

Ἐπιςολὴ ἰούδα τοῦ ἀποςόλου.	Epistola Iudae Apostoli.

A. Ἤρκεσεν αὐτῷ τῷ παρόντι ἀποςόλῳ.

T. ἐπισφραγίζει τὴν ἐπιςολήν.

†. Est eiusdem commentarius ibidem editus initio, et fine eodem.

φύλ. ριε. Fol. 115.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐπιςολῆς.	Argumentum epistolae ad Romanos.

A. *Ταύτην ἐπιςέλλει ἐκ κορίνθου.*

T. *διδάξας τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.*

Πρὸς ῥωμαίους.	Ad Romanos.

A. *Παῦλος ἀπόςολος πᾶσι τοῖς ἐν ῥώμῃ.*

T. *περιτίθησι διὰ τὸ ἀνεπιβούλευτον.*

†. Est eiusdem commentarius in Pauli epistolam ad Romanos ibidem cum argumento editus, licet finis aliquantum diversus sit.

In ora initii superiore scriptum:

Ὅνπερ πέπομφε παῦλος ἐν ῥώμῃ λόγον.

Et in fine ad latus:

Πρὸς ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου. ςίχων |H̅| H̅. H̅. H̅. Δ̅. Δ̅. Id est, 820. Alias sunt 920.

φύλ. ρξ. Fol. 160.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους α̅ ἐπιςολῆς.	Argumentum epist. I. ad Corinthios.

A. *Ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ ἐφέσου.*

T. *καὶ οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.*

Πρὸς κορινθίους α̅.	Ad Corinthios I.

A. *Οἱ ἐν κορίνθῳ σοφοὶ, καὶ πλούσιοι.*

T. *καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.*

†. Est eiusdem commentarius in Pauli epist. I. ad Corinthios cum argumento ibidem editus, licet initium et finis differant. Haec enim in Msc. praemittuntur:

Οἱ ἐν κορίνθῳ σοφοὶ καὶ πλούσιοι διανειμάμενοι τὸν λαὸν αὐτοχειροτόνητοι ἐξ ἀπονοίας γεγόνασι διδάσκαλοι, ὡς ἐκ τούτου σχίσματα γίνεσθαι ἐν τοῖς πιςοῖς, τῶν μὲν

τῷ δεῖνι προσχωρούντων, τῶν δὲ ἑτέρῳ, καὶ ἀπὸ τούτων ἑαυτοὺς προσαγορευόντων. Τὸ τῆς ἀπονοίας οὖν ἐν πρώτοις διορθοῦται πάθος, ἐκ τοῦ κλητὸν ἑαυτὸν καλέσαι, καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ προοίμιον τὸν τῆς κατηγορίας σημαίνει σκόπον, αὐτὸς ἐγώ φησι οὐκ αὐτοχειροτόνητός εἰμι κ. τ. λ.

Et sic in sequentibus etiam aliquantum differt, et in fine etiam, qui est: συνδεῖ πάντας τῷ πνευματικῷ ἀσπασμῷ; ὡς ἀλλήλων μέλη. τοῦ ἀκύλα δὲ μέμνηται, ὡς ὁμοτέχνου, παρ' οὗ διὰ τοῦτο καὶ κατέλυεν. ὅρα δὲ ὅπως τὴν οἰκείαν ἐκκλησίαν ἐποίησαν. δι' ἀρετὴν καὶ πίστιν. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ κ. τ. λ.

Et sic differt usque ad finem, ad cuius latus subscriptum est: ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων διὰ στεφανᾶ, καὶ φουρτουνάτου, καὶ ἀχαϊκοῦ καὶ τιμοθέου. στίχων |Η̄| Η̄ Η̄ Η̄ |Δ̄| Δ̄ Δ̄. Id est, 870.

φύλ. σ. Fol. 200.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους β. ἐπιστολῆς.

Argumentum epist. II[ae] ad Corinthios.

Α. Ταύτην ἀποστέλλει ἀπὸ μακεδονίας.

Τ. ἡ κατὰ μέρος ἑρμηνεία διδάξει.

Πρὸς κορινθίους β.

Ad Corinthios II[a].

Α. Ζητῆσαι ἄξιον, διὰ τί καὶ δευτέραν.

Τ. ἐν ἄλλοις γὰρ ἐναντίως ταῦτα εἴρηκεν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II[m]. Pauli ad Corinthios ibidem cum argumento editus, licet initium et finis differant. Idem tamen reipsa est, licet cum differentiis. In fine non est scriptum, unde, per quem, et quot versibus.

φύλ. σκη. Fol. 228.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς γαλάτας.

Argumentum illius ad Galatas.

A. Ἀπὸ ῥώμης ταύτην ἐπιςέλλει.

T. οὐκ ἀπ᾽ ἀνω̄ν λέγων καὶ ἑξῆς.

Πρὸς γαλάτας. Ad Galatas.

A. Εὐθὺς τὸ προοίμιον τὴν γεγενημένην ἐλέγχει.

T. ὥσπερ τινὶ σφραγῖδι κατέκλεισεν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Galatas ibidem cum argumento editus, licet cum differentiis. In ora initii superiore legitur:

Ὁ πρὸς γαλάτας εὐσεβὴς παύλου λόγος.

Et in fine ad latus notatum est:

Πρὸς γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης. ςιχων Η̄ Η̄. |Δ| Δ̄ Δ̄ Δ̄ Δ̄ Ῑ Ῑ Ῑ. 293.

Duo hic prooemia praemittuntur, quorum 2um Theodoreti est, ut in editione.

φύλ. σμς. Fol. 246.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς ἐφεσίους ἐπιςολῆς. Argumentum epistolae ad Ephesios.

A. Ἡ ἔφεσός ἐςι μὲν μητρόπολις.

T. ἤρκεσε μέχρι τραϊανοῦ.

Πρὸς ἐφεσίους. Ad Ephesios.

A. Κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ τῆς ἐπιςολῆς.

T. ἧς ῥυσθείημεν χάριτι τοῦ κῡ κ. τ. λ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Ephesios cum argumentis duobus, sc. et Theodoreti, ut in editione, conjunctis editus, licet cum pluribus differentiis. In ora initii superiore scriptum:

Ἐπιςολὴ γραφεῖσα τοῖς ἐφεσίοις. Et in fine: πρὸς ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ ςίχων. Η̄. Η̄. Η. |Δ.| Ῑ Ῑ, id est, 352.

Φύλ. σξδ. Fol. 264.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους. — Argumentum epistolae ad Philippenses.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.

Πρὸς Φιλιππησίους. — Ad Philippenses.

A. Ὡς πρὸς ὁμοτίμους ἐπιςέλλων.

T. μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Philippenses ibidem cum argumento editus, licet cum differentiis. Initio in ora superiore legitur: ἐπιςολὴ γραφεῖσα Φιλιππησίοις. Et in fine: πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης δ' ἐπαφροδίτου ςίχων Η̅. Η̅. Π̅. Ι̅ Ι̅ Ι̅. 208. Scholium etiam marginale Isidori Pelusiotae habetur: οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, Φιλιππησίοις γράφει ὁ θεῖος ἀπόςολος ἀνθρώποις δεισιδαίμοσι, καὶ τῶν ἑλληνικῶν δογμάτων προμάχοις, καὶ φυλάξει — desinit: Τῆς τοῦ θανάτου τυραννίδος ἀφαιρούμενος. Quod in editione ad hunc locum non habetur.

Φύλ. σοη. Fol. 278.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κολοσσαεῖς ἐπιςολῆς. — Argumentum epistolae ad Colossenses.

A. Ταύτην ἀποςέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. ἃ δὴ καὶ διορθοῦται γράφων.

Πρὸς κολοσσαεῖς. — Ad Colossenses.

A. Ἐπεὶ τοῖς ἀπατήσασιν ὑπαχθέντες.

T. ὡς ἡμεῖς τὸ χαίρειν ἐν κῷ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Colossenses ibidem cum duobus argumentis Sc. et Theodoreti conjunctis, cum multis verò differentiis. Initio supra scriptum: Κολοσσαεῦσι ἐν θέοις γράφη

παύλου. Et in fine: *ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ καὶ ὀνησίμου. ϛίχων* Η. Η. Π Ι Ι Ι. id est, 208.

φύλ. σϟ. Fol. 290.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς α ἐπιϛολῆς.

Argumentum epistolae ad Thessalonicenses.

A. *Ταύτην ἐπέϛειλεν ἐξ ἀθηνῶν.*

T. *τὴν ἐπιϛολὴν ἅπασι.*

Πρὸς θεσσαλονικεῖς α.

Ad Thessalonicenses I[a]

A. *Διὰ τι οὐδὲ ἀπόϛολον, οὔτε δοῦλον χυ.*

T. *πάντα τὰ ἀγαθὰ παρομαρτεῖ.*

†. Est eiusdem commentarius in epist. I. ad Thessalonicenses ibidem cum argumento editus, licet cum differentiis. Initio supra scriptum: *τὰ θετταλοῖς γραφέντα τὸ πρῶτον παύλου.* Et in fine: *ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν. ϛίχων* Η |Δ| Δ Δ Δ Δ Ι Ι Ι, id est, 193.

φύλ. τα. Fol. 301.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς β ἐπιϛολῆς.

Argumentum epist. II[ae] ad Thessalonicenses.

A. *Ταύτην ἐπιϛέλλει ἀπὸ ῥώμης.*

T. *τελειοῖ τὴν ἐπιϛολήν.*

Πρὸς θεσσαλονικεῖς β.

Ad Thessalonicenses II[a].

A. *Τοὺς συνεργοὺς τοῦ κηρύγματος.*

T. *καὶ ἀρχόμενος καὶ παυόμενος.*

†. Est eiusdem commentarius in epist. II[am] ad Thessalonicenses ibidem cum argumento editus, quamquam initio et fine diverso. Quoad rem conveniunt.

Initio supra scriptum: *τὸ δεύτερον γραφέντα θετταλοῖς παύλου.* Et in fine: *πρός.... ἐγράφη ἀπὸ ἰταλίας διὰ τιμοθέου. ϛίχων* |Η| Η Η Ι Ι Ι, id est, 703. In editione: *ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν.*

φύλ. τζ. Fol. 307.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον α̅ ἐπιςολῆς.	Argumentum epistolae I. ad Timotheum.

A. Τῶν τοῦ παύλου μαθητῶν.

T. νεότητα ἐμποδίσαι.

Πρὸς τιμόθεον α̅.	Ad Timotheum I.

A. Μέγα ἦν τὸ τοῦ ἀποςόλου ἀξίωμα.

T. ὡς ἀρειανοὶ καὶ νεςοριανοί.

†. Est eiusdem commentarius in epist. I. ad Timotheum, quamvis argumento, initio et fine diverso ibidem editus cum multis aliis differentiis. Initio legitur: Τῷ τιμοθέῳ παῦλος α̅ πρῶτον γράφει. Et in fine: ἐγράφη ἀπὸ λαοδικείας, ἥτις ἐςιν μητρόπολις Φρυγίας τῆς πακατιανῆς. ςίχων Ḧ Ḧ Δ Δ Δ, id est, 230.

φύλ. τκγ. Fol. 323.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον β̅ ἐπιςολῆς.	Argumentum epist II. ad Timotheum.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. ἀγαγεῖν καὶ τὰ βιβλία.

Πρὸς τιμόθεον β̅.	Ad Timotheum II[a].

A. Ἀπόςολός εἰμί φησιν ἐπὶ τῇ.

T. χάρισμα ἔχειν πνευματικόν.

Χειροτονηθέντα πρῶτον τῆς ἐφεσίων ἐκκλησίας.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II. ad Timotheum ibidem cum argumento editus, initio et fine eodem. Initio superiori orae inscriptum. Πρὸς τιμόθεον δευτέρα γραφὴ παύλου. Et in fine. ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέςη παῦλος νέρωνι τῷ καίσαρι ῥωμαίων. ςίχων Ḧ |Δ| Δ Δ Ι Ι, id est, 172.

Φύλ. τλγ. Fol. 333.

Υ῾πόθεσις τῆς πρὸς τῖτον ἐπιςολῆς. Argumentum epistolae ad Titum.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἐκ νικοπόλεως.

T. εἰ μή τις ἐςιν ἕτερος ὁ ἐν ταῖς πράξεσι.

Πρὸς τῖτον. Ad Titum.

A. Ὁρᾶς, ὡς ἀδιαφόρως ταῦτα τίθησι.

T. τὸ δὲ ἐν πίςει, οἷον διὰ τῆς πίςεως.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Titum ibidem cum argumento editus, initio et fine eodem. Suprà inscriptum initio: ἐπιςολὴ γραφεῖσα τῷ τίτῳ παύλου. Et in fine: Πρὸς τῖτον τῆς κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα. ἐγράφη ἀπὸ νικοπόλεως τῆς μακεδονίας. ςίχων Η Ḣ Π Ι Ι, id est, 207.

Φύλ. τλη. Fol. 338.

Υ῾πόθεσις τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπιςολῆς. Argumentum epistolae ad Philemonem.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. κερδανοῦμεν ἐκ τῆς ὑφῆς.

Πρὸς Φιλήμονα. Ad Philemonem.

A. Ὑπὲρ οἰκέτου ταῦτα πρὸς δεσπότην.

T. ἑαυτοὺς διῃλημμένου βίου κατασκευάζομεν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Philemonem ibidem cum argumento editus, licet initio et fine aliisque differentibus. Initio supra inscriptum: Φιλήμονι γραφεῖσα ῥῆσις ἐκ παύλου. Et in fine:

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ ὀνησίμου οἰκέτου. ςίχων Δ Δ Δ Π Ι Ι, id est, 37.

Φύλ. τμα. Fol. 341.

Υ῾πόθεσις τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπιςολῆς. Argumentum epistolae ad Hebraeos.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ Ἰταλίας.
T. καὶ φροντίζων ὑπὲρ αὐτῶν.

Πρὸς ἑβραίους. Ad Hebraeos.

A. Διαφόρως φησὶ καὶ ποικίλως ἐλάλησε.
T. καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ χ̄ῡ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Hebraeos ibidem cum argumento editus, initio et fine eodem. Supra inscriptum: Τοῖς εὐσεβοῦσι παῦλος ἑβραίοις τάδε. Et in fine nulla subscriptio est, parte folii exscissa. Et hi sunt Oecumenii commentarii, non quidem diserte huic inscripti, ut et in aliis codicibus fit, sed tantum, ἐξηγήσεις ἐκ διαφόρων τῶν ἁγίων πατέρων. Argumentis tamen probabilibus a viris doctis Oecumenio iure tribuuntur, licet alii contractiores, alii ampliores sint. Est verò expositio literalis cum delectu et judicio.

Cod. CCCLXXVI.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum paucis abbreviationibus, cum lacunulis, Saec. XVI. in foliis 114. optime conservatus, signatus p. 78. n. 12. et inscriptus.

Ἑρμηνεία ἀνώνυμος εἰς τὸν ἑρμογένην. Expositio anonyma in Hermogenem.

A. Ῥητορικὴ ἐςὶ δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ τέλος ἔχουσα τοῦ εὖ λέγειν, οὗτος οὖν ὁ ὅρος ἐκρίθη καλῶς τε ἔχειν καὶ ἐδοκιμάσθη μάλα σοφῶς.

T. τὸ νόμιμον, τὸ σύμφερον, τὸ δυνατὸν, καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

†. Non anonymi, ut hic et in Reiseri catalogo p. 78. n. 12. inscriptio est, sed Matthaei Camariotae esse commentarium in Hermogenem de statibus, ex dicendis apparebit. Sic apud Nessel. P. IV. p. 161. titulus occurrit:

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ.
Ματθαίου τοῦ καμαριώτου ῥητορικῆς.
Ἐπιτομὴ ἐκ τοῦ ἑρμογένους. Ὅρος ῥητορικῆς.
Ῥητορικὴ ἐςὶ δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου.

In bibl. Mosquensi apud cl. Matthaei p. 203. n. 24. eodem titulo et initio.

In bibl. Taurin. apud Pasinum p. 316. eodem titulo et initio, paucis mutatis, ut in codice nostro, ubi ex Fabricio tom. VI. p. 119. novae edit. monet, diversam esse synopsin ab alia, quam D. Hoeschelius edidit graece Aug. Vind. 1597. 4. adeoque ineditam.

In Codice nostro praemittitur auctoris prologus, ubi adhuc titulus minio exaratus occurrit. Τί παράδειγμα, καὶ τί παραβολὴ, καὶ τί διαφέρει παράδειγμα παραβολῆς.

Hermogenis etiam brevis vita continetur. Ἑρμογένης, ταρσεὺς μὲν ἦν τῷ γένει, υἱὸς δὲ καλίππου. ἑπτὰ καὶ δέκα οὖν ἐτῶν γεγονὼς, τὸ βιβλίον ἔγραψεν. εἰς τρίτον δὲ καὶ εἰκοςὸν προελθὼν χρόνον, τὸ περὶ ἰδεῶν ἐξέδωκε σύνταγμα. ἐν δὲ τῷ εἰκοςῷ πέμπτῳ ἐξελάθετο. καί φησιν ὁ τύραννος, ὅτι ἀπὸ πολλῆς θερμότητος εἰς ἕξιν ἦλθε τῆς τέχνης ὅτι τάχιςα, μεταβληθείσης τῆς ἡλικίας, εἰκότως καὶ τοῦ πλεονεκτήματος ἐςερήθη. αἱ γὰρ εἰς ἄκρον εὐεξίαι σφαλεραὶ καθ' ἱπποκράτην. Πρὸς ὃν καὶ ἀντίοχος ὁ σοφιςὴς ἀντίτεχνος ὢν αὐτῷ, ἐπεῖπε τάδε. Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ μὲν γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. v. Iriarte. Tum sequitur tit. Ἑρμογένους ῥητορική. Κείμενον. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων.

Ἑρμηνεία. Πολλῶν ἤτοι βιβλίων, οἷον τοῦ περὶ γυμνασμάτων, περὶ ςάσεων, περὶ εὑρύσεων, περὶ σχημάτων, περὶ ἰδεῶν, περὶ μεθόδου δεινότητος ἢ προοιμίων, διηγήσεων, ἀγώνων ἐπιλόγων. Ultimi tituli sunt περὶ συλλογισμοῦ, περὶ ἀμφιβολίας, περὶ τῶν ἐπιλόγων. Ex quibus omnibus constat, esse commentarium in Hermogenem de statibus, qui in cod. 123. titulo anonymi quoque, eodem initio et fine occurrit.

Cod. CCCLXXVII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, et aere munitus, in folio, titulis, initialibus et ethicis miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, columna duplici, cum moralibus, quondam monachi Sioi, et monasterii Studii, Saec. X. in foliis 304. atramento flavescente, sat conservatus et inscriptus, praemisso indice, cum sign. p. 2. n. 11.

Λόγος α̅ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. Ἀρχιεπ. κωνςαντινοπ. τοῦ χρυσοςόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς θεσσαλονικεῖς α̅ ἐπιςολήν.	Homilia I. Sancti patris nostri Joannis Chrysostomi Archiep.. Constant. expositio in epist. ad Thessalonicenses.

†. Sunt homiliae XI. quarum initia sunt:

1. Τί δή ποτε ἐφεσίοις μέν.
2. Καθάπερ μῦρον εὐῶδες.
3. Τὸν διδάσκαλον οὐδὲν ἐπαχθές.
4. Ζήτημα πρόκειται τήμερον ἡμιν.
5. Ὅταν πρὸς τὰ κατεπείγοντα.
6. Τί δή ποτε περὶ σωφροσύνης.
7. Πολλὰ τῶν πραγμάτων ἐξ ἀγνοίας.
8. Ὅτι προφῆται μὲν τὸ ἀξιόπιςον.
9. Οὐδὲν οὕτω περίεργον. Edit. ὡς ἔοικε.

10. Πολλὰς ἀνάγκη τὸν ἄρχοντα.

11. Α'χλύς τις παχεῖα, ζόφος.

Habentur etiam moralia, et scholia brevia marginalia, recentioris tamen manus. Extant verò homilae XI. in edit. Montfauc. tom. XI. p. 425.

φύλ. λη. Fol. 38.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς β ἐπιςολῆς. Eiusdem argumentum in epist. II. ad Thessalonicenses.

†. Sunt homiliae V. quarum initia sunt:

1. Ε'ιπὼν ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιςολῇ.
2. Οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων.
3. Ε'ισὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων.
4. Ζητήσειεν ἄν τις πρῶτον.
5. Ο'υτε τὸ πᾶν ταῖς εὐχαῖς.

†. Sunt cum moralibus et scholiis brevibus marginalibus editae cum prioribus.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον α ἐπιςολῆς. Eiusdem argumentum epist. I. ad Timotheum.

†. Sunt homiliae XVIII, quarum initia sunt:

1. Μέγα τὸ τοῦ ἀποςόλου ἀξίωμα.
2. Ο'υδὲν οὕτω λυμαίνεται.
3. Τὴν ταπεινοφροσύνην πολὺ μέν.
4. Ο'ύτω μεγάλαι εἰσὶν αἱ ἐυεργεσίαι.
5. Τὸ τῇ διδασκαλίας καὶ τῆς ἱεροσύνης.
6. Ω'σπερ κοινός τίς ἐςι πατήρ.
7. Ε'ι τοὺς κοινοὺς βούλεται λύεσθαι.
8. Ο'ταν προσεύχεσθε φησὶν ὁ χς.
9. Πολλὴν ἀπαιτεῖ τὴν αἰδῶ.
10. Μέλλων καθιέναι εἰς τόν.
11. Διαλεγόμενος περὶ ἐπισκόπων.

12. Ὥσπερ οἱ τῆς πίστεως ἐχόμενοι.
13. Τῶν πραγμάτων τὰ μέν.
14. Πολλοὶ νομίζουσιν ἀρκεῖν ἑαυτοῖς.
15. Πολὺν ὑπὲρ τῶν χηρῶν.
16. Διαλεχθεὶς περὶ ἐπισκόπων.
17. Οὐκ αὐθεντίας δεῖ τῷ.
18. Πάλιν τὸν θεὸν μαρτύρεται.

Sunt cum moralibus et scholiis brevibus ibidem editae.

Φύλ. ρ γ. Fol. 103.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία τῆς πρὸς τιμόθεον δευτέρας ἐπιστολῆς. Eiusdem commentarius in epistolam II. ad Timotheum.

†. Sunt homiliae XI. quarum initia sunt:

1. Τί δή ποτε καὶ δευτέραν.
2. Οὐδὲν χεῖρον ἢ ὅταν τις.
3. Οὐ διὰ γραμμάτων μόνον.
4. Φέρει μὲν καὶ ἐν θαλάττῃ.
5. Πολλοὶ τῶν ἀσθενεστέρων ἀνθρώπων.
6. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων θορυβεῖ.
7. Ἐν τῇ προτέρα ἐπιστολῇ.
8. Εἴ τις ἐπὶ τοῖς αἱρετικοῖς ἀσχάλλει.
9. Πολλὴν παράκλησιν ποιησάμενος.
10. Ἄξιον ζητῆσαι, πῶς καλεῖ.

Τέλος τῆς πρὸς τιμόθεον β̄ ἐπιστολῆς. ἐν λόγοις ῑ. Sunt cum moralibus in fronte et in calce.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς τίτον ἐπιστολήν. Eiusdem commentarius in epist. ad Titum.

†. Sunt homiliae VI. a Reisero p. 2. n. 11. prorsus omissae, quarum initia sunt:

1. Τῶν παύλῳ συνόντων δόκιμος.
2. Τοῖς μὲν παλαιοῖς ἀνδράσιν.
3. Πολλὰ ἐνταῦθα ἐςὶ τὰ ζητούμενα.
4. Ἔςιν, ἃ καὶ τὸ γῆρας ἐλαττώματα.
5. Πολλὴν παρὰ τῶν οἰκετῶν.
6. Εἰπὼν περὶ τῆς τοῦ θεοῦ.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπιςολῆς.

Argumentum epistolae ad Philemonem.

†. Sunt homiliae tres cum moralibus ibidem editae, quarum initia sunt:

1. Ὑπερ οἰκέτου πρὸς δεσπότην.
2. Οὐκ εὐθέως ἐκ προοιμίων.
3. Οὐδὲν οὕτω πρᾶγμα περαινεῖν.

Φύλ. ρξα. Fol. 161.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς ἑβραίους ἐπιςολὴν ἐκτεθεῖσα ἀπὸ σημείων μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτοῦ παρὰ κωνςαντίνου πρεσβυτέρου ἀντιοχείας.

Eiusdem commentarius in epist. ad Hebraeos ex notis editus post ipsius mortem a Constantino Presbytero Antiochiae.

Ὑπόθεσις τῆς ἐπιςολῆς κεφαλαιώδης.

Argumentum epistolae summarium.

Α. Ῥωμαίοις γράφων ὁ μακάριος.
Τ. κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

†. Sunt homil. XXXIV, quarum initia sunt:

1. Ὄντως ὅπου ἐπλεόνασεν.
2. Πανταχοῦ μὲν εὐλαβοῦς.
3. Ὁ μὲν κς ἡμῶν ις χς.
4. Ἐβουλόμην γνῶναι σαφῶς.
5. Τὴν πολλὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν.

6.

6. Διαλεχθεὶς περὶ ἐλπίδος ὁ παῦλος.
7. Μέγα μὲν ἡ πίςις, καὶ σωτήριον.
8. Θέλει δεῖξαι λοιπὸν ὁ μακάριος.
9. Ἠκούσατε, ὅσα ἑβραίοις.
10. Μετὰ φόβου τῶν λογίων.
11. Καθαψάμενος τῶν ἑβραίων.
12. Βουλόμενος ὁ Παῦλος τὸ διάφορον.
13. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις.
14. Ἀναμίγνυσι τὰ ταπεινά.
15. Ἔδειξεν ἀπὸ τοῦ ἱερέως.
16. Εἰκὸς ἦν πολλοὺς τῶν.
17. Μέγα ἐφρόνουν οἱ ἰουδαῖοι,
18. Ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἔδειξεν.
19. Δείξας τὸ διάφορον, ὅσον.
20. Τῶν δένδρων, ὅσαπερ ἂν.
21. Οἱ τῶν ἰατρῶν ἄριςοι.
22. Τὸ τῆς πίςεως γενναίας.
23. Καθάπερ ὁ ὑιὸς τοῦ θεοῦ.
24. Ἡ πρώτη ἀρετὴ καὶ ἡ πᾶσα.
25. Μεγάλη ὄντως ἡ πίςις.
26. Πολλοί φησι προφῆται.
27. Πολλὰ μεταξὺ κατασκευάζειν.
28. Ἀεὶ μὲν, μάλιςα δὲ ὅταν.
29. Ἔςιν εἴδη παρακλήσεων δύο.
30. Οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες.
31. Πολλὰ μέν εἰσι χαρακτηρίζοντα.
32. Ἦν μὲν τὰ κατὰ τὸν ναόν.
33. Ὅπερ ἀλλαχοῦ εἶπεν. Τὰ γάρ.
34. Κακὸν μὲν ἡ ἀναρχία.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω τοῦ χροσοςόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς ἑβραίους ἐπιςολὴν ἐν λόγοις λδ.

Sancti patris nostri Joan. Chrysostomi commentarius in epist. ad Hebraeos in homil

XXXIV. Ad homil. III. duo scholia in frontibus exarata leguntur. Sunt autem:

1. σχολ. τί δή ποτε πολλάκις καὶ καθαρὸν ἔχοντες βίον οὐ λαμβάνουσι χαρίσματα, καὶ ὅτι μᾶλλον τοῖς ἀφελεςέροις, καὶ ἀπλουςέροις δίδοται πρὸς τὸ σύμφερον. καὶ περὶ τοῦ μὴ δεῖν χαρισμάτων ἐπιθυμεῖν.

2. σχολ. ὅτι μεῖζον τοῦ θαυματουργεῖν τὸ ἀγάπην ἔχειν, παρόσον καὶ τὸν χριςιανὸν τοῦτο χαρακτηρίζει, καὶ τὸ μὲν ὅλον ἐςὶ τῆς τοῦ χάριτος, τὸ δὲ καὶ τῆς τοῦ κεκτημένου σπουδῆς.

Item ad homiliam V. in fronte:

σχολ. ὅτι τὸ ἐνταῦθα κακοπαθεῖν ἄφεσιν ἁμαρτίων χαρίζεται. Τὸ δὲ εὐπραγεῖν βαρυτέραν τὴν μέλλουσαν κόλασιν ἐργάζεται, ἀντὶ τῶν προσόντων τισὶν ὀλίγων ἀπάθων τήρουσαν ἄνεσιν χαριζόμενον, καὶ ἀγῶνος καὶ θλίψεως, ἀλλ' οὐκ ἀδείας ἢ ἀπολαύσεως ὁ παρὼν καιρός.

φύλ. σξζ. Fol. 267.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυσικῶν νόμων.

Eiusdem de legibus naturalibus.

A. Πᾶσα γραφὴ θεόπνευςος καὶ ὠφέλιμος.
T. ἡ ἀκατάληπτος δόξα τοῦ πατρός κ. τ. λ.

†. Est alias inscriptum: de fide et lege naturae, et spiritu S. inter spuria. Quid Reiserus sua inscriptione voluerit p. 2. n. 11. — Item epistolae VII. de legibus naturae — sane nescio. Nullae hic sunt epistolae. Quod verò in indice praemisso inscriptum sit. Ἐπιςολαὶ ἐξηγημέναι παρὰ τοῦ χρυσοςόμου ἑπτά, hoc respicit epistolas septem priores expositas.

Φύλ. ροα. Fol. 171.

Κλήμεντος τῶν πέτρου ἐπιδημιῶν κηρυγμάτων ἐπιτομή.	Clementis peregrinationum Petri epitome.

A. Κλήμης Ἰακώβω. — Γνώριμον ἔςω σοι.

T. καὶ οὕτω διαπέμψαι σοι ἐπιγραφάς.

Κλήμεντος τῶν πέτρου ἐπιδημιῶν κηρυγμάτων ἐπιτομή.

†. Occurrit adhuc in Codd. 52. 54. et 179. Sed alio titulo, quem vide sis.

Post huius finem recentiore manu titulus in calce positus est:

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος. Ἀλλ' αὕτη μὲν ἡ πλήρης οὐρανίου καὶ πνευματικῆς σοφίας διήγησις. — et des. μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. αὐτῷ κ. τ. λ.

Martyrium S. Martyris Clementis. In margine autem haec nota habetur recentioris anonymi, qui plura adscripsit: Οὐ Κλήμεντος ἡ φράσις αὕτη τυγχάνει. οἶμαι δ' ἰακώβου τ' ἀδελφοῦ κυρίου, ἢ τοῦ ἁγίου κλήμεντος μαθητῶν κορνηλίου καὶ φοίβου

Non est Clementis haec dicendi ratio. Puto autem, Jacobi, fratris domini, aut sancti Clementis, discipulorum Cornelii et Phoebi.

Prodiit utrumque in Cotelerii P. P. Apostolicis.

Φύλ. τ. Fol. 300.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου χερσῶνος καὶ μάρτυρος εἰς τὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου κλήμεντος, τὸ εἰς τὸν παῖδα.	Sancti patris nostri archiepiscopi Chersonis et martyris in miraculum Clementis de puero.

A. *θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.*
T. *ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν. χάριτι κ. τ. λ.*
†. Est hic Ephraem Cherson, quem Cotelerius in P P. gr. et lat. cum notis edidit.

φύλ. τβ. Fol. 302.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βλασίου. Martyrium sancti Hieromartyris Blasii.
A. Βλάσιος *ὁ μάρτυς ἄξιον τοῦ τοιοῦδε τέλους.*
T. *σωτῆρι πάντων. ᾧ πρέπει κ. τ. λ.*
†. Apud Fabricium attribuitur Simeoni Metaphrastae. Post. praemissum in primo codicis folio contentorum indicem eadem manu notatum:
βιβλίον προδρόμου μονῆς τοῦ στουδίου. Ἐ*δώθη τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τὴν μονὴν τοῦ στουδίου παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἱερομονάχου σισώι ψυχικῆς σωτηρίας ἕνεκα.* Καὶ *ὅστις βουλήθη, ἵνα ἐπάρῃ αὐτὸ, ἵνα ἔχῃ τὸν πρόδρομον ἀντίδικον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.* Liber hic datus est monasterio Studio a colendissimo hieromonacho Sisoi animae salutis causa. Volens auferre adversarium habeat Praecursorem in die judicii.

Cod. CCCLXXVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, bipartitò scriptus, atramento flavescente, antiquis abbreviationibus, Saec. X. in foliis 303. signatus p. 1. n. 1., probe praeter finem conservatus et inscriptus.

Τοῦ *ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ* Sancti patris nostri Joannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantino-

χρυσοςόμου λόγ. εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοςῆς. politani, homiliae in introitum sacrae quadragesimae.

†. Est commentarius illius in genesin, cuius homiliarum initia sunt:

1. Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι.
2. Πολλῆς σήμερον πληροῦμαι.
3. Θησαυρῷ τινὶ προσέοικεν.
4. Ὁρῶν ὑμῶν ἀγαπητοὶ τήν.
5. Φέρε καὶ σήμερον ἐκ τῶν.
6. Βούλομαι τῆς συνήθους ἅψασθαι.
7. Ἱκανῶς χθὲς καθηψάμεθα.
8. Φέρε καὶ σήμερον ἐπειδή.
9. Οἱ φιλόπονοι τῶν γηπόνων.
10. Ἔλαττον ἡμῶν ὁ σύλλογος.
11. Οἶδα, ὅτι κατετείναμεν.
12. Φέρε δὴ σήμερον πληρώσωμεν.
13. Ὁρῶν ὑμῶν τὸν πόθον.
14. Πάλιν, εἰ βούλεσθε καὶ σήμερον.
15. Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας.
16. Βούλομαι σήμερον ἀγαπητοί.
17. Ἱκανῶς οἶμαι κατὰ δύναμιν.
18. Ἴδετε χθὲς δικαςοῦ φιλανθρωπίαν.
19. Καθάπερ τὰ ἀνίατα τῶν τραυμάτων.
20. Φέρε πάλιν τῆς ἀκολουθίας.
21. Πολὺς καὶ ἄφατος ὁ θησαυρός.
22. Τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς.
23. Ἴδετε ἐν τοῖς ἤδη ῥηθεῖσιν. Edit. Εἴδετε.
24. Οὐ τὰ τυχόντα ἡμᾶς.
25. Τῆς ὑποθέσεως βούλομαι.
26. Μεγάλη καὶ ἄφατος ἐν τοῖς.
27. Ἴδετε χθὲς τοῦ φιλανθρώπου. Edit. εἴδετε.
28. Τὴν εὐλογίαν εἰς τὸ μέσον.
29. Πρὸς τὸ τέλος λοιπὸν ἐφθάσαμεν.

30. Ἰδοὺ πρὸς τὸ τέλος λοιπόν.
31. Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας.
32. Πολὺς ὁ θησαυρὸς καὶ ἄφατος.
33. Ὁρῶν ὑμῶν σήμερον. Edit. ἡμῶν.

†. Non sunt igitur homiliae XXXVI. ut Reiserus p. 1. n. 1. in suo catalogo scribit. Ultima enim signata XXXIII. Editae autem sunt in tom. IV. Montfauc. et quidem eodem ordine. Graecus anonymus in vita S. Chrysost. cap. 36. notat, eas exceptas esse a tachygraphis.

Cod. CCCLXXIX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XI, in foliis 268. signatus p. 1. n. 2. optime conservatus et inscriptus.

Ἰωάννου τοῦ χρυσοςόμου ὁμιλίαι μέχρι ξζ.	Joannis Chrysostomi homiliae usque LXVII.

†. Est altera pars homiliarum in genesin. Incipiunt verò:

33. Ὁρῶν ὑμῶν σήμερον τήν.
34. Κατεμάθετε χθὲς ἀγαπητοί.
35. Μέγα ἀγαθὸν ἀγαπητοί.
36. Θησαυρῷ τινὶ προσέοικεν.
37. Μεγάλη τῆς θείας γραφῆς.
38. Πάλιν τὰ σήμερον ἀναγνωσθέντα.
39. Ἴδετε, ἀγαπητοὶ, πῶς οὐδέν.
40. Φέρε τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς.
41. Ὀκνῶ καὶ ἀναδύομαι σήμερον.
42. Ἐμάθομεν ἐκ τῶν χθές.
43. Καθάπερ λειμὼν τις εὐανθής.
44. Η κατα τὴν σαμάρίτην ὑπόθεσις.

45. Χαίρω ὁρῶν ὑμᾶς συντρέχοντας.
46. Φέρε καὶ σήμερον ἀγαπητοί.
47. Πολὺ τῶν σήμερον ἡμῖν.
48. Ἴδετε χθὲς τοῦ πατριάρχου. Edit. εἴδετε.
49. Πάλιν ὑμας ἐπὶ τὰ συνήθη.
50. Βούλεσθε σήμερον τὰ λείψανα.
51. Πάλιν ἐκ τῆς ἀκολουθίας.
52. Τὰ λείψανα τῶν χθὲς εἰρημένων.
53. Φέρε καὶ σήμερον, εἰ δοκεῖ.
54. Ἴδετε χθὲς καὶ τοῦ τελώνου. Edit. εἴδετε.
55. Ἱκανῶς ἡμᾶς χθὲς τὰ προοίμια.
56. Ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰακώβ.
57. Τὰ λείπομενα τῶν χθές.
58. Οἶδα, ὅτι κεκμήκατε χθές.
59. Ἴδετε χθὲς καὶ τοῦ κοινοῦ. Edit. εἴδετε.
60. Φέρε καὶ σήμερον, εἰ βούλεσθε.
61. Πάλιν ἐπὶ τὴν συνήθη τράπεζαν.
62. Ἱκανῶς ἡμᾶς πρώην ἡ κατά.
63. Τὰ λείψανα τῶν χθὲς ἡμῖν.
64. Βούλεσθε καὶ σήμερον τῇ κατά.
65. Ἴδετε ἐκ τῶν χθὲς εἰρημένων.
66. Φέρε καὶ σήμερον τὸ τέλος.
67. Πρώην ἐπαγγειλάμενος τέλος.

Περιέχων λόγους λε̄.

Tum recentiore manu notatum: Διανέγνων τῇ ις̄ Ἰαννουαρίου ἔτει αχιβ̄. σὺν θεῷ, id est, legi 16 Jan. an. 1612.

Prodire ibidem eodem ordine.

Cod. CCCLXXX.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, et aere munitus et clausus, in folio, initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum notis marginalibus

Saec. XIV. in pag. 568., signatus p. 9. n. 24., praemisso contentorum indice, male conservatus et inscriptus.

φύλ. ϛ. Fol. 6.

Σχόλιον εἰς τὸν ἕκτον κανόνα τῆς ἐν νικαίᾳ πρώτης συνόδου, ἐν ᾧ φησὶ, κρατείτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος.

Scholium in Canon. VI. concilii primi Nicaeni, ubi dicit, plurimorum vota valeant.

Καὶ εἰς τὸν ιθ κά. τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ συνόδου, ἔνθα φησὶ, ὅτι ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος κρατείτω.

Et in can. XIX. Concilii Antiocheni, ubi ait, plurimorum sententia valeat.

A. βιβ. ζ. τίτ. α. κεφ. τελευτ. N ρκε. ὅτι ὁ νόμος ἐϛὶ, ὅταν διαφωνία γένηται.

σχόλιον εἰς τὸν λβ κά. τοῦ ἁγίου βασιλείου M.

Scholium in can. XXXII. S. Basilii M.

A. Ἔϛι κυρίως ἡ πρὸς θάνατον ἁμαρτία.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Ὁ λίβελλος τῆς μετανοίας τοῦ Νείλου.

Libellus poenitentiae Nili.

A. Ἐπειδὴ πᾶς οἰήσεως πάθει, καὶ φυσιώσει κατασχεθεὶς ἔδοξά τις εἶναι.

†. Est hic Nilus Monachus dictus Calaurus, ut ipse ad finem ait: Πάντας τοὺς μὴ φρονοῦντας κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἀναθεματίζω, καὶ ἀσφαλιζόμαι διὰ τοῦ παρόντος λιβέλλου τῆς μετανοίας νεῖλος ἐγὼ ὁ καλάυρος, μήτε περὶ δόγματος ὅλως τοῦ λοιποῦ διαλέγεσθαι, μήτε διδάσκειν μηδένα περὶ πίϛεως, μήτε δογματικὰ βιβλία μεταχειρίζεσθαι, μήτε συγγράμματα ποιεῖν, μήτ' ἐπιϛέλλειν περὶ ἐκκλησιαϛικοῦ ζητήματος,

ἀλλ' ἡσυχάζειν καθ' ἑαυτὸν, καὶ διὰ θερμοτέρας μετανοίας ἐξιλεοῦσθαι τὸν κύριον — et desinit: καὶ ποινὴν τῆς παραβάσεως ὁρίζομαι γλώσσης αμα, καὶ δεξιᾶς χειρὸς ἐκτομὴν, καταλληλότατον ἐπιτίμιον.

Neque de hoc Nilo, neque de eius poenitentiae libello in cap. VIII. ullum vestigium in Fabricii bibl. gr. habetur. Neque in praemisso contentorum indice continetur, ut et priora duo scholia. Sequens in indice primum est.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος τοῦ κυροῦ ςυλιάνου.	De sancta trinitate dom. Styliani.

A. Εἰ τοῦ λόγου τυχεῖν καταλλήλου.

T. ἰδιοτρόπως τῶν τριῶν ἀποφέρεται.

†. Extat gr. lat. in Montfauc. bibl. Coislin. p. 88. his additis:

Stylianus, Mappa cognominatus, Neocaesareas in Euphratesia Metropolita synodo Constantinopolitanae IV. subscripsit A. 870. Photiique adversarius, Ignatio semper favit.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Μιχαὴλ συγκέλλου ἱεροσολύμων λίβελλος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίςεως. β̄.	Michaelis Syncelli Hierosol. libellus de orthodoxa fide II.

A. Πιςεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα ἀγέννητον.

T. καὶ οὓς ἀνεθεμάτισαν, ἀναθεματίζω.

†. Extat gr. lat. in bibl. Coislin. Montfauc. p. 90. eodem titulo, initio et fine. Occurrit etiam libellus in bibl. Vindobon. apud. Nessel. p. 117. n. 65. Et in bibl. Taurin. apud Pasinum p. 301.

De hoc Michaele Presbytero et Syncello v. Dionysii Areop. operum tom. II. p. 457. ubi M. Delrius

in vindiciis Areop. de eo scribit. Et Theodori Studitae lib. 11. epist. 213. ubi idem laudatur. Vixit Ludovici pii tempore.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Λίβελλος θεοδώρου ἐπισκόπου σκυθοπόλεως τῷ εὐσεβεςάτῳ καὶ θεοφυλάκτῳ μετὰ θεὸν δεσπότῃ ἰουςινιανῷ, καὶ τοῖς μακαριωτάτοις πατριάρχαις εὐτυχίῳ, ἀπολιναρίῳ, δομνίνῳ, εὐςοχίῳ θεόδωρος ἐλέι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς σκυθοπολιτῶν γ.

Libellus Theodori Episcopi Scythopolitani piissimo et in Dei custodia posito, post Deum domino Iustiniano, et beatissimis Patriarchis Eutychio, Apolinario, Domnino, Eustochio Theodorus misericordia Dei Episc. Scythopol. III.

A. Ἐπειδὴ πρώην, ὡς ἄνθρωπος.

T. λίβελλον ὁλόγραφον ἐν χειρὶ ἐμῇ.

†. Extat gr. et lat. in Montfaucon. bibl. Coislin. p. 94. ubi impia doctrinae Origenianae proscribit.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Περὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ συνόδων τῶν οἰκουμενικῶν, πότε ἑκάςη τούτων γέγονεν ἀπὸ τοῦ χυ ἕως τῆς α συνόδου ἔτη τιη.

De sacris septem synodis oecumenicis, quando quaelibet harum fuerit. A Christo usque ad synodum I. 318 anni.

A. Πρώτη σύνοδος γέγονεν οἰκουμενικὴ ἐν νικαίᾳ.

T. καὶ τῆς τῶν δεσποτικῶν πασῶν ἐντολῶν ἐκπληρώσεως.

†. Non solum quo tempore, sed et quam ob causam fuerint celebratae, qui ipsis interfuerint, qui in ipsis damnati haeretici, eorum dogmata, ipsisque opposita a synodis doctrina orthodoxa cum scholiis, quorum primum est in secunda synodo.

Σχολ. ἰϛέον, ὡς ἡ τοῦ Φωτεινοῦ αἵρεσις ἦν, ὅτι ἀπὸ μαρίας εἶχε τὴν ἀρχὴν τῆς θεότητος, καὶ τῆς σαρκὸς ὁ χς, καὶ οὐκ ἦν προαιώνιος κατὰ τὴν ἄκτιϛην αὐτοῦ θεότητα.

Videtur esse idem opusculum, quod in Montfaucon. bibl. Coislin. p. 86. occurrit. Nec et ibi inscriptum, cuiusnam sit.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Ἐπιϛολὴ ἀποϛαλεῖσα τῇ ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ παρὰ τῆς ἐν νικαίᾳ τῶν τιη ἁγίων πατρῶν ε.	Epistola missa ad ecclesiam Alexandrinam a sancta synodo Nicaena 318 sanctorum patrum V.

A. Ἐπειδὴ τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι, καὶ τοῦ.

T. σὺν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Ext. in Labbei act. Conc. tom. 2. p. 260.

Φύλ. θι. Fol. 19.

Συνοδικὰ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἤγουν ὅροι ϛ.	Synodica oecumenicorum conciliorum, sive definitiones VI.

†. Hoc titulo comprehenduntur sequentia:

Ὅρος τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐν χαλκεδόνι συνόδου. Ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη ... ὁ κύριος ἡμῶν, ut in edit. Conc.

Ἔκθεσις πίϛεως τῶν ἐν νικαίᾳ τιη ἁγίων καὶ μακαρίων πατρῶν. Πιϛεύομεν.

Ἔκθεσις πίϛεως τῶν ἐν κωνϛαντινουπόλει ρν ἁγίων, καὶ μακαρίων πατρῶν. Πιϛεύομεν, cum scholio.

Ὅρος τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ ταύτην τὴν βασιλίδα συνελθούσης πόλιν κατὰ δυσσεβοῦς σευήρου, καὶ τῶν τὰ ὅμοια αὐτῷ φρονησάντων αἱρετικῶν.

σύνοδος ε. ἀναγινώσκεται Κυ. *τῶν ἀλλακτῶν. εἰ καί τι νεώτερον ἦν.* Ut in edit. conc.

Ὅρος τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς ἐν κωνςαντινουπόλει ἕκτης συνόδου. Ἡ ἁγία μεγάλη — ὁ τοῦ θεοῦ καὶ πατρός. Tom. VI. Conc. p. 1019.

Ὅρος τῆς ἁγίας μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς ἐν νικαίᾳ συνόδου τὸ δεύτερον. Ἡ ἁγία ὁ τὸ φῶς. Tom. VII. Conc. p. 552.

Συνοδικὸν τῆς ὀρθοδοξίας. Ἐποφειλομένη πρὸς θεὸν ἐτέσιος εὐχαριςία — Προφητικαῖς ἑπόμενοι ῥήσεσιν.

†. Ext. in Montfauc. bibl. Coislin. gr. et lat. p. 96. Alio autem titulo. Ibi enim dicitur epistola synodi Nicaenae ad Alexandrin. ecclesiam.

Ἔκθεσις, ἤτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης τῆς ἐκκλησίας ἑνώσεως ἐπὶ κωνςαντίνου καὶ ῥωμανοῦ, τοῦ μὲν βασιλεύοντος, τοῦ δὲ τηνικαῦτα τῷ τοῦ βασιλεοπάτορος ἀξιώματι διαπρέποντος. Ὁ κύριος ἡμῶν.

†. Omnia haec in Montfauc. bibl. Coislin. p. 86. seorsim etiam occurrunt.

φύλ. μα. Fol. 41.

Ἐκλογὴ τοῦ παρὰ θεοῦ διὰ τοῦ μωϋσῆ δοθέντος νόμου τοῖς ἰσραηλίταις.	Ecloga datae Israelitis a Deo per Moysen legis.
Περὶ κρίματος, καὶ δικαιοσύνης. Κεφ. ξθ. *τῆς ἐξόδου.*	De judicio et justitia Cap. LXIX. Exodi.

Α. *Οὐ παραλήψῃ ἀκοὴν ματαίαν.*

Τ. *καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ὀρφανά.*

†. Sunt cap. L. in marginibus rubrè signata. Eadem ecloga iam occurrit in cod. 309. Extat autem gr. et lat. in Cotelerii monumentis. tom. 1.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Τῆς γενομένης συνόδου ἐπὶ κυπριανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκ. καρχηδόνος ἐπισκόπων πδ συναχθέντων εἰς τὴν αὐτὴν καρχηδόνα περὶ τοῦ δεῖν βαπτίζεσθαι τοὺς αἱρετικοὺς, ἥτις σύνοδος προγενεστέρα μὲν ἐστι τῆς ἐν νικαίᾳ. δευτερεύει δὲ διὰ τὴν τῆς οἰκουμενικῆς αὐθεντίαν.

Habitae synodi sub Cypriano sanctissimo archiepisc. Carthaginensi coram episcopis LXXXIV. congregatis ibid. de baptizandis haereticis. Quae synodus prior quidem est Nicaena, secundas autem fert propter oecumenicae auctoritatem. VIII.

A. Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην, ὦ θεόφιλε.

T. καὶ ἐξ ἀντιχρίστων χριστιανοί.

†. Extant quidem concilii huius Carthaginensis acta in Jo. Zonarae syntagmate p. 271. Apud Theod. Balsamon p. 587, et in editione Concil. Labbeana. tom. 1. et in S. Cypriani operibus. Operae autem pretium foret, ut cum hoc Msc. conferantur. Occurrit adhuc in Cod. Vindobon. apud Nessel. P. V. p. 24. Et codex dicitur praestantissimus.

φύλ. νθ. Fol. 59.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος παμφίλου ἐκ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀποστόλων συνόδου, τουτέστιν ἐκ τῶν συνοδικῶν αὐτῶν κανόνων μέρος τῶν ὑπ' αὐτοῦ εὑρεθέντων εἰς τὴν ὠριγένους βιβλιοθήκην θ.

Sancti hieromartyris Pamphili ex synodo Apostolorum Antiochena, hoc est, ex synodicis ipsorum canonibus, pars ab ipso inventorum in Origenis bibliotheca IX.

A. Μετὰ τὴν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος.

T. διαφόρων κεφαλαίων τὸν ἀριθμὸν πε.

†. Non est expositio capitum actuum Apostolorum edita in Montfaucon. bibl. Coislin. p. 78.

Sed sunt tantum can. IX.

1. de Galilaeis vocandis christianis.
2. de non circumcidendis baptizatis.
3. de praedicando ubique evangelio.
4. de vitandis idolis etc.
5. de non assimilando Judaeis Christianos.
6. de non quaerendis divitiis.
7. de vitandis engastrimargiis etc.
8. de abstinendo a scurrilitate etc.
9. de abstinendo a sanguine etc.

Iste Pamphilus Eusebii Caesareensis amicus erat, et plures codices sua manu descripsit. De hac autem collectione alibi nil inveni. Post finem prioris opusculi sequitur brevis enarratio conciliorum his verbis:

Ἐγένοντο δὲ σύνοδοι πρὸ τῆς ἐν νικαίᾳ ἁγίας οἰκουμενικῆς συνόδου αὗται. Ἐν τοῖς χρόνοις αὐρελιανοῦ τῶν ῥωμαίων βασιλέως. Des. Τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν διατυπώσασαι.

Sunt verò concilia XIV, quorum ultimum Constantinop. V. est. Haec enarratio in praemisso indice non continetur, quasi ad priora adhuc pertineret. Hoc autem non est, et insuper signo marginali, ut reliqua, a priore separatur. Idem apud Bandinium occurrit tom. I. p. 597. tit. Περὶ τοπικῶν συνόδων.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Διδασκαλία τῶν ἁγίων ἀποςόλων περὶ χαρισμάτων ι̅.	Doctrina sanctorum Apostolorum de gratiarum donis X.

A. Τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ι̅υ̅ χ̅υ̅.
T. καὶ τρέμοντά μου τοὺς λόγους.

†. Extat in Cotelerii constitut. Apostol. tom. I. p. 330. etc. in cap. 2. In Msc. autem nulla capitum fit divisio. Occurrit adhuc Msc. in bibl. Medic. apud Bandinium tom. I. p. 396. eodem titulo, initio et fine. Item in bibl. Vindob. apud Nessel. P. V. p. 20. n. 1. eodem initio, at non eodem titulo. Ibi enim legitur: Constitutionum Apostolicarum S. Clementis liber VIIIus seu ultimus. Hoc etiam respici videtur in laterculo marmoreo scriptorum Hippolyti, ubi περὶ χαρισμάτων ἀποςολικὴ παράδοσις memoratur.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Διατάξεις τῶν ἁγίων ἀποςόλων περὶ χειροτονίων διὰ ὑππολύτου ια.	Constitutiones sanctorum Apostolorum de ordinationibus per Hippolytum XI.

Α. Ἄμα τοίνυν ὑπάρχοντες ἡμεῖς οἱ ιβ.
Τ. λεγέτω πρὸς θεόν.

†. Extat ibidem p. 335. et est cap. IV. 16. etc. subsequitur adhuc: Εὐχὴ χειροτονίας ἐπισκόπων. Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ. Subsequuntur adhuc tituli, περὶ χειροτονίας πρεσβυτέρου. ἐγὼ ὁ Φιλουμένος. cum orat.

Περὶ χειροτονίας διακόνου. Ἐγὼ Φίλιππος cum orat.
Περὶ χειροτονίας διακονίσσης. Ἐγὼ βαρθολ. cum orat.
Περὶ χειροτονίας ὑποδιακόνου. Ἐγὼ θωμᾶς. cum orat.
Περὶ ἀναγνώςου. Ἀναγνώςης. Sine orat.
Περὶ ὁμολογητῶν. Ἐγὼ ἰάκωβος ἀλφαίου.
Ὁ αὐτὸς περὶ παρθένων. Ἐγὼ ἰάκωβος ἀλφαίου.
Περὶ χηρῶν. Ἐγὼ λευναῖος ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος.
Ὁ αὐτὸς περὶ ἐπορκιςῶν. Ἐπορκιςής.
Σίμωνος τοῦ κανανάιου, ὑπὸ ποσῶν ἐπισκόπων ὀφείλει χειροτονεῖσθαι ἐπίσκοπος. ὑπὸ τριῶν ἢ δύο.

Τοῦ αὐτοῦ κανόνες ἐκκλησιαστικοὶ θ̄. Ἐπίσκοπος εὐλογεῖ.

Περὶ ἀπαρχῶν καὶ δεκάτων.

Περὶ εὐλογιῶν des. ἀλλ' εὐταξίας ἐστὶ διδασκαλία.

Apud Bandinium tom. 1. p. 396. habentur eodem etiam ordine. In editione a cap. XVI. usque ad cap. XXXI. sine benedictione aquae et olei. Apud Nessel. P. V. p. 20. n. 2. 4. v. S. Clementis constit. Apostol. lib. VIII. cap. 4. etc.

φύλ. ξθ̄. Fol. 69.

Παύλου τοῦ ἁγιωτάτου διατάξεις κανόνων ἐκκλησιαστικῶν ιβ̄. — Pauli sanctissimi constitutiones Canonum ecclesiasticorum XII.

A. Οἱ πρώτως προσιόντες τῷ μυστηρίῳ.

T. καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διετάξαμεν.

†. Sunt cum notis brevibus marginalibus. Apud Bandinium tom. 1. p. 396. titulus est: Περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν. Τίνες ὀφείλουσι προσάγεσθαι πρὸς τὸ βάπτισμα. Et apud Nessel. P. V. p. 21. Περὶ ἐκκλησιαστικῶν. Est verò cap. XXXII. Clementis constitut. eccles. lib. VIII.

φύλ. ο̄. Fol. 70.

Πέτρου καὶ παύλου τῶν ἁγίων ἀποστόλων διατάξεις περὶ τοῦ φυλάττειν ἕκαστον τάξιν καὶ λειτουργίαν. — Petri et Pauli sanctorum Apostolorum constitutiones de servando ordine et liturgia.

A. Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος διατάσσομεν.

T. τῷ πυρὶ τῷ αἰωνίῳ καταδικασθήσεται.

†. Est quoque cum scholiis brevibus marginalibus. Sunt autem Clementis constit. eccles. lib. VIII. cap. XXXIII—XLVI. eodem ordine, ut

apud

apud Bandinium in citato loco. Finis tantum diversus est. In nostro enim codice aliqua adhuc addita sunt. In horum fine hic titulus occurrit: Σχόλιον τῶν ὄπιθεν γεγραμμένων τῶν ἐκ τῶν ἀποςόλων διατάξεων, ὧν ἡ ἀρχὴ, τῶν ἐπὶ σκηνῆςι καὶ ἀρρητοποίιος. Σχόλιον. λουδεμπιςὴς ἑρμηνεύεται ὁ διακορητὴς, ἤγουν ὁ παρθενοφθόρος, λοῦδος γὰρ παρὰ τῇ ῥωμαίων διαλέκτω, ἡ φθορά. In notis verò marginalibus sic explicatur: ὁ τῶν παιγνίων ἄρχων. λοῦδα γὰρ παρὰ ῥωμαίοις εἰσὶ τὰ παίγνια.

φύλ. οε. Fol. 75.

Πρόλογος. ιγ.	Prologus. XIII.

A. Οἱ τοῦ μεγάλου θεοῦ, καὶ σωτῆρος.
T. τοῦ μεγάλου βασιλείου κανόνες ξη.

†. Ex initio et fine constat, esse prooemium collectionis ecclesiasticorum canonum in Justelli bibl. jur. tom. 2. p. 499. editum. Occurrit etiam apud Bandinium in citato loco cum hoc discrimine, quod ibi Basilii M. can. πδ id est, 84 numerentur.

φύλ. ος. Fol. 76.

Πρόλογος φωτίου πατριάρχου ιδ.	Prologus Photii Patriarchae XIV.

A. Τὰ μὲν σώματα καταλλήλως ἐνύλου.
T. καὶ προθυμίας τὸν μισθὸν ἀπενέγκασθαι.

†. Apud Bandinium tom. 1. p. 395. et apud Nessel P. V. p. 21. n. 10. titulus est ex bibl. Oxoniensi: Εἰς τὸν νομοκάνονα πρόλογος. Finis diversus a Bandinio allegatur ex eo, quod in nostro codice alius adhuc titulus sequatur, nempe: πρόλογος φωτίου πατριάρχου ιε, ὁ μὲν παρὼν λόγος, et des. τὴν

L

προκειμένην πρᾶξιν προήνεγκεν. Qui finis apud Bandinium ad priorem prologum refertur, ut adeo ex duobus ibi unus factus sit. Exstat in Justelli bibl. jur. tom. 2. p. 789.

Φύλ. οθ.	Fol. 79.
Ἐκ ποίων συνόδων τε καὶ προσώπων, καὶ πόσων κανόνων τὸ παρὸν ἠθροίσθη σύνταγαμα. ιϛ.	Ex quibusnam synodis et personis, quotque canonibus praesens liber sit compositus. XVI.

A. *Οἱ λεγόμενοι τῶν ἁγίων ἀποςόλων.*

T. *ἔτει μετὰ τελευτὴν κωνςαντίνου.*

†. Extat ibidem p. 793. et occurrit etiam apud Bandinium tom. 1. p. 395. In nostro etiam codice est cum scholiis: *ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν προκειμένων συνόδων οὐ γέγονε πρὸς τὴν τάξιν τῶν χρόνων, καθ' οὗ συνῆλθον.* Videntur autem esse Theod. Balsamonis, ut ibidem Bandinius ait.

Φύλ. πα.	Fol. 81.
Πίναξ τῶν τίτλων τοῦ κανονικοῦ συντάγματος, καὶ τῶν ἁρμαζόντων ἑκάςῳ τίτλῳ κεφαλαίων. ιζ. περὶ θεολογίας, καὶ ὀρθοδόξου πίςεως, καὶ κανόνων, καὶ χειροτονίων.	Tabula titulorum canonici syntagmatis, et capitum singulis titulis convenientium. XVII. De theologia, et orthodoxa fide, et de canonibus et ordinationibus.

†. Iste index habet tit. XIV. Cum suis cap. Tit. I. cap. XXXVIII. Tit. II. cap. III. Tit. III. cap. XXII. Tit. IV. cap. XVII. Tit. V. cap. III. Tit. VI. cap. III. Tit. VII. cap. V. Tit. VIII. cap. XIX. Tit. IX. cap. XXXIX. Tit. X. cap. VIII. Tit. XI. cap. XV. Tit. XII. cap. XVIII. Tit. XIII. cap. XLI. Tit. XIV. cap. VII.

Ext. ibidem p. 796. Occurrit etiam apud Bandinium tom. 1. p. 395. cum assignat. tit.

Φύλ. πθ. Fol 89.

Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν διῃρημένων εἰς ιδ τίτλους, καὶ τὰ ἁρμάζοντα ἑκάστῳ τίτλῳ κεφάλαια. ιη.	Collectio canonum ecclesiasticorum divisorum in tit. XIV. et convenientia singulis titulis capita. XVIII.
Τίτ. α. περὶ θεολογίας.	Tit. I. de theologia.

†. Est hic secundus index, qui a Bandinio in citato loco memoratur, cum notis marginalibus et scholiis, ut Bandinius ait, Theod. Balsamonis et extat ibidem in cit. edit. p. 815. etc.

Φύλ. ρνβ. Fol. 152.

Περὶ τῶν πέντε τόπων, καὶ βαθμῶν τῶν μετανοούντων. ιθ.	de quinque locis, et gradibus poenitentium. XIX.

†. Vocantur προσκλαύσεως, ἀκροάσεως, ὑποπτώσεως, συστάσεως, καὶ μετοχῆς, et explicantur. Tum sequuntur duo scholia, quorum 1^m^ est: Τέσσαρας τόπους ἀναπληροῖ ὁ ἐν ἐπιτιμίοις. Item nota de infante infirmo statim baptizando. v. ibidem.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων π.	Canones SS. Apostolorum XX.

A. Ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων.

T. καὶ καταξιώσει τῆς αἰωνίου ζωῆς.

†. Sunt can. LXXXV. Ultimus est de S. Scripturae libris auctior, quàm in collectione Balsamonis, et Beveregii, sc. Ταῦτα καὶ περὶ κανόνων διατετάχθω ὑμῖν παρ' ἡμῶν ὦ ἐπίσκοποι κ. τ. λ.

ut apud Bandinium p. 397. et apud Pasinum p. 195. In Cotelerii constit. Apostolicis numerantur tantum LXXVI. eo quod plura interdum capita eodem numero conjungantur. Sunt in hoc codice cum notis marginalibus usque ad finem. Similes, aut eaedem occurrunt in bibl. Vindob. apud Nessel. P. V. p. 101. In nostro codice remittunt lectorem ad alios synodorum canones, iisdem similis.

φύλ. ρξα. Fol. 161.

Κανόνες τῶν ἁγίων πατρῶν τῶν ἐν νικαίᾳ συνελθόντων τιη ἐν ὑπατείᾳ Παυλίνου καὶ ἰουλιανοῦ τῶν λαμπροτάτων ἔτους χλϛ ἀπὸ ἀλεξάνδρου ἐν μηνὶ Δεσίω ἐννέα καὶ δεκάτη πρὸ ιγ καλανδῶν ἰουλίων. κα.	Canones sanctorum Patrum Nicaeae congregatorum CCCXVIII. sub consulatu Paulini et Juliani clarissimorum anni 636 ab Alexandro mensis Junii XIX. Cal. XIII. Julii. XXI.

A. Εἴ τις ἐν νόσῳ ὑπὸ ἰατρῶν ἐχειρουργήθη.
T. τὰς εὐχὰς ἀποδιδόναι τῷ θεῷ.

†. Sunt can. XX. in pandectis can. Beveregii a pag. 58 etc. Item in conc. Labbei tom. 2. Hic sunt cum notis marginalibus et insertis scholiis vg. ad Can. 2.

Σκόπει, ὅπως τὸν νεόφυτον ἡ ἐν νικαίᾳ σύνοδος ὀρθῶς νοεῖ, καὶ ἀκολούθως τοῖς τῶν ἀποςόλων π κανʹ. καὶ οὐχ ὡς ἡ ῥωμαικὴ ἄνοια, καὶ ἀμαθία κατὰ τὸν I. τῆς ἐν σαρδικῇ κανόνα.

Apud Nessel P. V. p. 101. etiam citantur scholiastis cuiusdam graeci annotationes marginales etc. Utrum eaedem sint, et cum insertis etiam scholiis, nescio.

Apud Bandinium tom. I. p. 397. idem titulus, initium et finis habentur. Annus apud Pasinum p. 195. perperam statuitur 736.

In nostro codice post finem canonum habetur adhuc expositio fidei SS. PP. Nicaenorum CCCXVIII.

Φύλ. ρξϛ.

Κανόνες τῶν ἐν ἀγκύρᾳ συνελθόντων μακαρίων πατέρων, οἵτινες προγενέστεροι μέν εἰσι τῶν ἐν νικαίᾳ ἐκτεθέντων κανόνων. δευτερέουσι δὲ διὰ τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου αὐθεντίαν. πβ.

Fol. 166.

Canones beatorum Patrum Ancyrae convenientium, qui priores quidem sunt Nicaenis canonibus. Posteriores verò propter oecumenici concilii authoritate XXII.

Α. Πρεσβυτέρους τοὺς ἐπιθύσαντας.
Τ. κατὰ τοὺς ὡρισμένους βαθμούς.

†. Sunt can. XXV. cum scholiis, editi a Beveregio tom. 1. p. 375. et in concil. Labbei. Occurrunt etiam apud Bandinium, Nesselium et Pasinum in cit. prius locis.

Φύλ. ρξθ.

Κανόνες τῶν ἐν νεοκαισαρείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατρῶν, οἵτινες δεύτεροι μέν εἰσι τῶν ἐν ἀγκύρᾳ, τῶν δὲ ἐν νικαίᾳ προγενέστεροι, διὰ δὲ σεβασμιότητα προτέτακται αὐτῶν ἡ ἐν νικαίᾳ. κγ.

Fol. 169.

Canones sanctorum Patrum, qui Neocaesareae convenerunt, qui posteriores quidem sunt Ancyranis, priores verò Nicaenis, ob reverentiam verò Nicaena synodus praeposita est. XXIII.

Α. Πρεσβύτερος ἐὰν γήμῃ, τῆς τάξεως.
Τ. πεισθήσῃ δὲ ἀπὸ τῆς βίβλου τῶν πράξεων.

†. Sunt canones XV. cum scholiis, ibidem editi p. 402. Occurrunt adhuc apud Bandinium, Nesselium et Pasinum in cit. antea locis. Apud Nesselium etiam cum Scholiastae graeci annotationibus marginalibus. Statuuntur autem can. XIV.

Apud Bandinium errore calami scriptum, qui Nicaae convenerunt. Ibidem Canones Gangrenses praeponuntur contra, quàm hic et apud Nesselium factum est.

Φύλ. ρο.	Fol. 170.
Κανόνες τῶν ἐν γάγγρᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων, οἵτινες μετὰ τὴν ἐν νικαίᾳ σύνοδον ἐξετέθησαν κυρίοις τιμιωτάτοις ἐν ἀρμενίᾳ συλλειτουργοῖς, εὐσέβιος, αἰλιανὸς, εὐγένιος, ὀλύμπιος, βιθυνικὸς, γρηγόριος, Φιλητὸς, πάππος, εὐλάλιος, ὑπάτιος, προαιρέσιος, βασίλειος, βάσος, εὐγένιος, οἱ συνελθόντες εἰς τὴν κατὰ γάγγραν ἁγίαν σύνοδον ἐν κῷ χαίρειν. κδ.	Canones Gangrae congregatorum sanctorum Patrum, qui post Nicaenam synodum editi sunt, reverendissimis in Armenia consacerdotibus. Eusebius, Aelianus, Eugenius, Olympius, Bithynicus, Gregorius, Philetus, Pappus, Eulalius, Hypatius, Proaeresius, Basilius, Basus, Eugenius Gangrae congregati in domino salutem. XXIV.

A. Ἐπειδὴ συνελθοῦσα ἡ ἁγιωτάτη σύνοδος.

T. τοιούτων, τοῦτο παραφυλάξασθαι.

†. Sunt Can. XX. cum tribus scholiis, ibidem editi p. 415. etc. Can. 1. est: εἰ τὸν γάμον μέμφοιτο, et ultimus: Εἴ τις αἰτιῶτο κ. τ. λ. et desinit: Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι εὐχόμεθα.

Praemittitur epistola, ubi se contra Eustathium decrevisse aiunt, dicitur autem Sebastianensis in Armenia Episcopus apud Nessel. P. V. p. 104. Baro-

nio autem et Binio visum, esse contra Eutactum Monachum Armenum, nuptias damnantem. Occurrit apud Bandin. et Pasinum in cit. loco cum eadem epistola. v. conc. Labbei tom. 2.

φύλ. ροδ̄. Fol. 174.

Κανόνες τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ συνελθόντων πατέρων. κε. — Canones Patrum Antiochiae congregatorum XXV.

A. Ἡ ἁγία — Ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια.

T. τὸ πρέπον δοκιμαζούσης τῆς ἁγίας συνόδου.

†. Sunt Can. XXV. cum notis marginalibus ibidem editi p. 429. et in conc. Labbei tom. 2. p. 559. Occurrunt adhuc apud Bandin., Nesselium et Pasinum in cit. locis.

φύλ. ροη. Fol. 178.

Κανόνες τῶν ἐν λαοδικείᾳ τῆς φρυγίας συνελθόντων μακαρίων πατέρων κϛ̄. — Canones beatorum Patrum Laodicea in Phrygia congregatorum XXVI.

A. Ἡ ἁγία σύνοδος ἡ κατὰ λαοδικείαν.

T. πρὸς φιλήμονα. ᾱ.

†. Sunt can. LIX. cum notis marginalibus et insertis scholiis, ibidem editi p. 553. Occurrunt adhuc apud Nesselium cum notis Scholiastae graeci, uti priores; apud Bandinium et Pasinum in cit. locis. Apud Nesselium legitur: Πακτιάνης.

φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Κανόνες τῶν ρν πατέρων, τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ἐν ὑπατείᾳ φλαβίου εὐχερίου, καὶ φλαβίου εὐαγρίου τῶν λαμπροτάτων πρὸ ἑπτὰ εἰδῶν ἰουλίων. κζ. — Canones CL. Patrum Constantinopoli congregatorum sub consulatu Flavii Eucherii, et Flavii Evagrii clarissimorum VII. idus Julii XXVII.

Προσφωνητικὸς τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Θεοδόσιον τὸν μέγαν, ᾧ ὑπ-ταξαν τοὺς παρ᾽ αὐτῶν ἐκτεθέντας κανόνας.

Allocutio eiusdem sanctae synodi ad piissimum Imperatorem Theodosium Magnum, cui subiecerunt statutos ab ipsis canones.

A. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τοῦ πρὸς τήν.
T. καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

†. Sunt can. VII. cum notis marginalibus, ibidem editi p. 85. excepta synodi allocutione. Occurrunt adhuc apud Bandinium, ubi καὶ ἐυαγρίου legitur, et diversus finis est; Apud Nesselium cum scholiastae graeci annotationibus, et apud Pasinum in cit. loc.

Φύλ. ρπε. Fol. 185.

Κανόνες τῶν σ̅ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἐφέσῳ συνελθόντων μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαβίου, Θεοδοσίου τὸ ιγ̅, καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ τὸ γ̅ τῶν αἰωνίων αὐγούστων πρὸ δέκα καλανδῶν ἰουλίων. κη.

Canones CC sanctorum Patrum Ephesi congregatorum post consulatum Flavii Theodosii XIII°. et Flavii Valentiniani III. semper Augustorum X cal. Julii. XXVIII.

A. Ἡ ἁγία — συναχθέντων ἡμῶν κατὰ τὸ εὐσεβές.
T. καὶ ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ πάσῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ.

†. Sunt can. IX. cum notis marginalibus, ibidem editi. In nostro codice can. 2us incipit: ἐπεὶ δὲ ἐχρῆν. Et in fine subiicitur epistola synodi Ephesinae ad Pamphiliae synodum, ut apud Bandinium in cit. loco. Nesselius plus, quàm ducentorum PP. synodum in cit. loc. ait. Scholiastae autem graeci annotationes non memorat.

φύλ. ρπη. Fol. 188.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας κυρίλλου πρὸς νεστόριον, ἐπίσκοπον μηνὶ μεχὶρ ἰνδ. ιγ. κθ.

Exemplum epistolae scriptae a Dei amantissimo Alexandriae episcopo Cyrillo ad Nestorium episcopum mense Feb. indict. XIII. XXIX.

A. Καταφλυαροῦσι μὲν, ὡς μανθάνω.

T. ἀρραγὴς διαμένῃ τοῖς ἱερεῦσι τοῦ θεοῦ.

†. Vide conc. general. edit. Vatican. 1608. f. tom. 1. p. 25. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 110.

φύλ. ρϟα. Fol. 191.

Ἐπιστολὴ γραφεῖσα τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἀντιοχείας ἰωάννῃ παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου κυρίλλου ἀρχ. ἀλεξανδ. λ.

Epistola scripta Dei amantissimo Antiochiae episcopo Joannis à sanctissimo Cyrillo archiep. Alexand. XXX.

A. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ.

T. ἀπεστείλαμεν τὰ ἴσα τῇ σῇ ὁσιότητι.

†. Extat ibidem p. 556. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 115. n. 55. addendo, caeterosque episcopos Orientales de pace.

φύλ. ρϟδ. Fol. 194.

Κανόνες τῶν χλ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν χαλκηδόνι συνελθόντων, ἐν ὑπατείᾳ μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν νοεμβρίων. λα.

Canones DCXXX. sanctorum patrum Chalcedone congregatorum, in consulatu Marciani semper Augusti, et proclamandi VIII. Cal. Nov. XXXI.

A. Τοὺς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων.
T. τῆς ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως.

†. Sunt can. XXVIII. in margine signati, cum scholiis marginalibus, ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. V. p 103. Cum antiqui scholiastis graeci anonymi annotationibus, et eodem titulo, ubi infra notatur, in edit. Paris. Labbaeana legi: τῇ πρὸ ὀκτὼ ἰδῶν ὀκτωβρίων. Et sunt Can. XXX.— Apud Bandinium p. 398. hoc tit. Ἐπὶ μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεςάτου βασιλέως cum can. XXX.— Et apud Pasinum p. 195. eodem prorsus titulo, ut in nostro codice. Legitur autem proclamati. Numerus canonum ibi non est indicatus.

Φύλ. σ.	Fol. 200.
Ἐπιςολὴ ἐγκύκλιος, ἤγουν συνοδικὴ τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπ. ῥώμης λέοντος γραφεῖσα πρὸς Φλαβιανὸν Ἀρχιεπ. κωνςαντινουπ. λβ.	Epistola encyclica seu synodica sanctissimi Archiep. Rom. Leonis scripta ad Flavianum Archiep. Constantinop. XXXII.

A. Ἀναγνόντες τὰ γράμματα τῆς σῆς ἀγάπης.
T. ὁ θεὸς ἐρρωμένον σε διαφυλάξει, ἀδελφέ.

†. Occurrit adhuc apud Nessel p. 115. n. 56. hoc tit. Ἐπιςολὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν λέοντος πάπα ῥώμης γραφεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Φλαβιανὸν πατριάρχην κωνςαντινουπόλεως κατὰ εὐτυχοῦς αἱρεσιάρχου, ἡ ὀνομασθεῖσα παρὰ τῆς ἁγίας τετάρτης συνόδου ςήλη ὀρθοδοξίας. Cum hac Nesselii nota v. edit. conc. general. vatic. tom. 2. p. 204. ubi agitur de concilio generali IV. A. C. 451. Chalcedone celebrato adversus Eutychetis haeresin.— Et apud Bandinium tom. 1. p. 79. tit. Ἐπιςολὴ τοῦ ἁγίου λέοντος πάπα ῥώμης ἡ λεγομένη ςήλη ὀρθοδοξίας πρὸς Φλαβιανόν, eodem initio et fine.— Item p. 395. sine titulo, eo-

dem autem initio, diverso tamen fine. Nullibi autem memoratur scholium in fine epistolae ad marginem scriptum hoc initio: Ὅτε μὲν οὖν ὁ μακάριος Φλαβιανὸς τῷ τρισκαταράτῳ, καὶ δυςυχεῖ εὐτυχεῖ ἔλεγεν, εἰ ἡ μήτηρ ἡμῖν ὁμοούσιος ἐςὶ, καὶ ὁ χριςὸς κατὰ σάρκα ὁμοούσιός ἐςιν ἡμῖν, ὁ κατάρατος ἔλεγε. Πρώην μὲν τοῦτο οὐκ ἔλεγον κ. τ. λ.

Φύλ. σς. Fol. 206.

Κανόνες τῶν ἐν σαρδικῇ συνελθόντων ἁγίων πατέρων. Ἡ ἁγία — λγ.	Canones sanctorum patrum Sardicae congregatorum. Sancta — XXXIII.

A. Ὅσιος ἐπίσκοπος πόλεως κορδούνης.
T. ἅπαντες εἶπαν. ὁριζέσθω καὶ τοῦτο.

†. Sunt can. XXI. cum scholiis marginalibus ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. V. p. 104. Cum antiqui scholiastis graeci anonymi annotationibus, et citatur edit. Conc. Paris. Labbaeanae tom. 2. ubi de hoc concilio eiusque canonibus agitur. — Et apud Bandinium p. 398. eodem titulo, initio et fine cum can. XXI. uti hîc et apud Nesselium. — Item apud Pasinum, sine initio autem et fine, nec canonum numerus statuitur.

Φύλ. σιβ. Fol. 212.

Κανόνες τῶν ἐν καρθαγένῃ συνελθόντων σιζ μακαρίων πατέρων. λδ.	Canones congregatorum Carthagine CCXVII. beatorum patrum XXXIV.

A. Μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν ἐνδοξοτάτων.
T. καὶ ςέργομεν πάντες οἱ ἐκκλησιαςικοί.

†. Sunt Can. CXXXVIII. in margine signati, cum scholiis marginalibus, ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. V. p. 104., ubi ait, esse can. X. et claudi symbolo Nicaeno; tunc sequi alia cap.

CXXXVIII. Priores X. in nostro codice nullo signantur numero, et initium fit à cap. CXXXVIII. In fine can. 133. subscriptiones sequuntur. Et can. 134. est epistola synodi Africanae ad Bonifacium epi c. Rom.

Can. 135. Est rescriptum Cyrilli Alexandr. episc. ad Africanam synodum.

Can 136. Epistola Attici, episc. Constantinop.

Can. 137. Exempla synodi Nicaenae missa VI. Cal. Septemb.

Can. 138. Epistola Africanae synodi ad Celestinum Papam.

Demum monumenta actorum Constantinop. de Agapio et Bagadio, utroque episcopatum Bostrensem sibi vindicante, ut apud Bandinium in cit. loc., ubi monet, haberi p. 509 etc. — quae in indice praemisso a prioribus non separentur, separantur autem a Nesselio, et titulus affertur, nec non indicatur, ea haberi in conc. Labbaeanis, et in Theod. Balsamonis syntagmate.

φύλ. σξα. Fol. 261.

Κανόνες τῶν ἐν κωνςαντινουπόλει ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων ἁγίων πατέρων ἐπὶ ἰουςινιανοῦ τοῦ εὐσεβεςάτου, καὶ φιλοχρίςου ἡμῶν βασιλέως. λε.	Canones Constantinopoli in Trullo palatii Imperatorii congregatorum sanctorum Patrum, Imperante Justiniano piissimo et Christi amante. XXXV.

Α Προσφωνητικὸς — Τῆς ἀῤῥήτου καὶ θείας.
Τ. Μαριανὸς ἀνάξιος ἐπίσκοπος κιθαρίζων — σκζ.

†. Sunt Can. CII. cum scholiis marginalibus. Occurrunt adhuc apud Nessel. in loc. cit. cum tot canonibus, et antiqui scholiastae graeci annotationibus, atque cum nota Nesselii, male legi in edit. conc. Labbaean. Ἐν τῷ τρούλλῳ βασιλικῷ παλατίῳ. — Item apud Bandinium in cit. loc. ubi titulo adhuc additum: Ἐκγόνου ἡρακλείου, cum totidem etiam subscriptionibus. Apud Pasinum nonnisi titulus legitur, v. Jo. Zonarae, et Theod. Balsamonis syntagma, et conc. edita.

φύλ. σϟγ. Fol. 293.

Κανόνες τῶν ἐν νικαίᾳ πατέρων συνελθόντων τὸ δεύτερον ἔτει ςσϟς. τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἰνδ. ια εὐσεβῶς βασιλευόντων κωνσταντίνου καὶ εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς. α ὅτι δεῖ τοὺς κανόνας κατὰ πάντα φυλάττειν λς.	Canones Patrum secundò Nicaeae congregatorum anno 6296. a creatione mundi ind. XI. piè regnantibus Constantino, et Irene ipsius matre. 1. divini canones in omnibus sunt observandi. XXXVI.

A. Τοῖς τὴν ἱερατικὴν λαχοῦσιν ἀξίαν.

T. ὡς τῆς χρείας κατεπειγούσης.

†. Sunt Can. XXII. cum singulorum summa, et notis marginalibus, ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. in cit. loc. cum graeci scholiastis antiqui annotationibus, et cum nota Nesselii, anno a creatione mundi secundum vulgarem supputationem ecclesiae Constantinopolitanae 6296. ind. II. anno autem Christi 787. die 24 Sept. — Apud Bandinium verò in cit. loc. scribitur annus ςσϟ, 6290, et aera vulgari 782. —

Apud Pasinum eodem titulo statuitur annus ςσϟς, Christi 788. deductis scilicet secundum Montfaucon 5508. annis.

Φύλ. τβ. Fol. 302.

Τῷ τὰ πάντα ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρ. ἀδριανῷ πάπα τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, ταράσιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος ἐν κῳ χαίρειν. λζ.

Sanctissimo et beatissimo fratri et comministro dom. Hadriano Papae Senioris Romae, Tarasius indignus episcopus in domino salutem. XXXVII.

Α. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως εὐαγγελικῶς.

Τ. ἐπὶ τῇ τῶν χρημάτων δόσει.

†. Est contra Simoniam cum subjunctis decem testimoniis eò pertinentibus, quae desinunt: ζωῆς κληρονόμους ἀναδεικνύοντες, ut apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. — Prodiit autem tom. 2. p. 184. Beveregii.

Φύλ. τδ. Fol. 304.

Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐν κωνςαντινουπόλει α καὶ β συνόδου, τῆς συςάσης ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν ἁγίων, καὶ πανευφήμων ἀποςόλων. λη.

Canones editi a sancta et magna Constantinopolitana 1 et 2 synodo, congregata in venerabili sanctorum et celebratorum Apostolorum templo. XXXVIII.

Α. Πρᾶγμα σεμνὸν οὕτω καὶ τίμιον.

Τ. νῦν νενομισμένον χρόνον ἀποπληρῶν.

†. Sunt can. XVII. cum notis marginalibus. Occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. v. Jo. Zonarae, et Theod. Balsamonis syntagma canonum. Item conc. Labb.

Φύλ. τι. Fol. 310.

Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ

Canones editi a sancta synodo in celebri et cog-

περιωνύμῳ ναῷ καὶ ἐπωνύμῳ τοῦ θεοῦ λόγῳ συςάσης τὴν ζ. καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἐπιβεβαιωσάσης, πᾶσαν δὲ σχισματικὴν καὶ αἱρετικὴν πλάνην ἀπελασάσης.	nominato Dei verbi templo, septimam et oecumenicam synodum confirmante, omnem verò schismaticum et haereticum errorem propulsante.

A. ὥρισεν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος.
T. ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔςω.

†. Sunt can. III. sine notis marginalibus. Occurrunt etiam apud Nessel. in cit. loc. ubi in nota monet, legendum: τῆς τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας. Apud Bandinium in cit. loc. idem quidem titulus est, λόγου autem legitur. v. Jo. Zonarae, Theod. Balsamonii syntagma canonum, et conc. edit. Labb.

Φύλ. τι.	Fol. 310.
Τοῦ μακαρίου διονυσίου ἀρχιεπ. ἀλεξανδρείας. Διονυσίος βασιλείδῃ τῷ ἀγαπητῷ μου υἱῷ, καὶ ἀδελφῷ συλλειτουργῷ καὶ θεόπρεπεῖ ἐν κῳ χαίρειν μ.	Beati Dionysii, archiepisc. Alexandrini, Dionysius Basilidi dilecto meo filio et fratri comministro et divino in domino salutem. XL.

A. Ἐπέςειλας μοι πιςότατε καὶ λογιώτατε.
T. λειτουργοῦντα τῷ κῳ εὔχομαι.

†. Est de diversis capitibus canonicis cum notis marginalibus. Numerantur verò cap. IV. Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Nullibi autem indicatur, scholium in margine exaratum de hoc Dionysio:

Ἰςέον, ὅτι γέγονε μὲν ὁ μακάριος διονύσιος οὗτος ἀκροατὴς ὠριγένους ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας ἔτει Φιλίππου τοῦ μετὰ γορδινὸν βασιλεύσαντος, τὸν βίον μεταλλάξαντος ἡρακλᾶ τοῦ τρὶς καὶ δεκάτου τῆς ἀλεξαν-

δρέων ἐκκλησίας, τὴν προςασίαν ταύτης ὅδε ὑπολαμβάνει, καὶ προςὰς ἐπὶ δέκα καὶ ἑπτὰ ἔτεσιν, ἤτοι τοῖς λοιποῖς τρισὶ Φιλίππου, καὶ τῷ ἑνὶ Δεκίου, καὶ τῷ ἑνὶ γάλλου, καὶ ὑολουσιανοῦ τοῦ υἱοῦ Δεκίου, καὶ τοῖς δώδεκα οὐαλεριανοῦ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν, ὁ δὲ βασιλείδης ἦν τῶν κατὰ τὴν πεντάπολιν τῆς λιβύης παροικιῶν ἐπίσκοπος, ὥς φησι εὐσέβιος, ἔν τε τῷ ϛ. καὶ τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας λόγῳ.

Sciendum, beatum hunc Dionysium Origenis auditorem fuisse. Cum verò quarto Philippi post Gordianum imperantis anno, Heraclas XIII. Alexandrinus Episcopus vitam cum morte commutasset, huius ecclesiae Episcopatum ipse suscipit, et hoc officio XVII. annos functus, scilicet tribus reliquis Philippi, uno Decii, et uno Galli, et Volusiani Decii filii, et duodecim Valeriani ipsius filii, ad dominum profectus est. Basilides autem Pentapolis Libyae Episcopus erat, ut ait Eusebius in VI et VII lib. hist. eccles. de hac epistola v. Theod. Balsamonis syntagma p. 879. Beveregii tom. 2. p. 1. et conc. Labbaean. tom. 1. p. 831.

Φύλ. τιγ.	Fol. 313.
Τοῦ ἁγίου πέτρου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας, καὶ μάρτυρος κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ. μα.	Sancti Petri Archiep. Alexandrini et Martyris Canones, qui feruntur in ipsius sermone de poenitentia. XLI.

A. Ἐπεὶ τοίνυν τέταρτον ἤδη πάσχα.

T. ἐνόπιον πολλῶν μαρτύρων.

†. Sunt can. XIV. cum notis marginalibus. Apud Nesselium verò, Bandinium et Pasinum numerantur Can. XV. computato scilicet, qui hîc separatur, canone sequenti, cuius titulus est:

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ πάσχα. μβ.
Οὐκ ἐγκαλέσει τίς ἡμῖν.
Eiusdem ex sermone in pascha.
Quod Bandinius non animadvertit, nec Pasinus, bene tamen Nesselius dicendo: Inscribitur separatim. v. Beveregium, Balsamon. et conc. Labb.

Φύλ. τιθ. Fol. 319.

Ἐπιϛολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκ. νεοκαις. τοῦ θαυματουργοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ καταδρομῇ τῶν βαρβάρων εἰδωλόθυτα φαγόντων, ἢ καὶ ἕτερα πλημμελησάντων. μγ.

Epistola canonica sancti Gregorii Neocaes. episc. Thaumatuugi de iis, qui in barbarorum incursione idolothyta comederant, aut alia peccata commiserant. XLIII.

Α. Οὐ τὰ βρώματα ἡμᾶς βαρεῖ.
Τ. ᾧ ὀνόματι καλοῦσιν, ἀπαιτοῦντες.
†. Est cum notis marginalibus, et occurrit apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. In Can. XI. divisa gr. et lat. extat in Th. Balsamon. Beveregii etc.

Φύλ. τκα. Fol. 321.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἐπισκ. ἀλεξανδ. ἐπιϛολὴ πρὸς ῥουφιανὸν ἐπίσκ. περὶ τῶν δι' ἀνάγκην ὑποσυρέντων μὲν, μὴ φθαρέντων δὲ ἐν τῇ κακοπιϛίᾳ. μδ.

Sancti Athanasii episc. Alexandrini epistola ad Rufianum episc. de necessitate quidem abstractis, non verò in malitia corruptis. XLIV.

Α. Σὺ μὲν τὰ υἱῷ ἠγαπημένῳ πρέποντα.
Τ. σε ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κῷ προσαγορεύει.
†. Est sine notis marginalibus, et occurrit adhuc apud Nesselium P. V. p. 109. Apud Bandinium tom. I. p. 74. Apud Pasinum p. 197. Extat verò in Th. Balsamonis syntagmate p. 923.

Φύλ. τκβ. Fol. 322.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ἀμμοῦν μονάζοντα. με. — Eiusdem epistola ad Ammum monachum XLV.

Α. Πάντα μὲν καλὰ καὶ καθαρά.

Τ. καὶ ἀσάλευτον ἐν χῳ ιυ. κ. τ. λ.

Φύλ. τκδ. Fol. 324.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς λθ ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς. μς. — Eiusdem ex ep. XXXIX de festis. XLVI.

Α. Ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ μὲν τῶν αἱρετικῶν.

Τ. ἀπαντᾶν ἐκ τούτου τοὺς ἀκεραίους.

†. Epistola prior et hoc fragmentum sunt sine notis marginalibus, et occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extant verò in Beveregii et Balsamonis syntagmate, et in conc. Labbaeanis.

Φύλ. τκε. Fol. 325.

Τοῦ ἁγίου βασιλείου ἐπισκόπου καισ. καππαδοκίας ἀμφιλοχίῳ ἐπισκόπῳ ἰκονίου περὶ κανόνων πε ἐπιστολὴ α. μζ. μη. μθ. — Sancti Basilii episc. Caesar. Cappad. Amphilochio, episcopo Iconii de can. LXXXV. epist. I. XLVII. XLVIII. XLIX.

Α. Ἀνοήτῳ φησὶν ἐπερωτήσαντι σοφίαν.

Τ. Τῆς αἰωνίου κατακρίσεως περισώσασθαι.

†. Sunt epist. III. canonicae de Can. LXXXV. cum notis marginalibus et insertis scholiis. Occurrunt adhuc apud Nesselium cum scholiastae graeci antiqui annotationibus. Apud Bandinium et Pasinum in cit. locis. Extant verò in Th. Balsamonis et Beveregii editionibus.

Φύλ. τλθ. Fol. 339.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν μακάριον ἀμφιλόχιον — Eiusdem ex scripta ad eundem Amphilochium

γραφείσης ἐπιςολῆς, περὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖν τὸν κύριον τὴν ἡμέραν τοῦ τέλους καὶ τὴν ὥραν. ν. — epistola de eo, quod dominus non ignoret diem consummationis et horam. L.

A. Τοῖς δὲ κομψοῖς ἐγκρατίταις πρός.

T. ὡς ὅγε φαγὼν, οὐκ ἠνόμησεν.

†. Est cum scholio marginali, quod incipit: Οὗτοι οἱ ὀνομαζόμενοι ἐγκρατιταὶ τὰ μὲν τῶν βρωμάτων ἐβδελύσσοντο, ὡς ἀκάθαρτα, τὰ δὲ ἤσθιον, ὡς καθαρά. καί ἐςι τοῦτο ἰουδαϊκόν κ. τ. λ.

Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. locis. Notandum verò, particulam μὴ apud Pasinum etiam in titulo esse positam, apud Nesselium verò recentiore manu insertam, cum hac ipsius nota, quia videlicet S. Basilius responso suo affirmat, et demonstrat, Christum diem et horam consummationis mundi non ignorare, tanquam eiusdem cum patre substantiae. v. Balsamon. et Beveregium etc.

φύλ. τλθ. — Fol. 339.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον τὸν τάρσου κατὰ τῶν δύο ἀδελφὰς γαμούντων, ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ γαμουμένων. να. — Eiusdem ad Diodorum Tarsensem adversus eos, qui ducunt duas sorores, aut quae nubunt duobus fratribus. LI.

A. Ἀφίκετο ἡμῖν γράμματα.

T. ἐτολμήθη τόποις ἐναπομεῖναι.

†. Est cum notis marginalibus, et occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extat verò in Beveregii, Balsamon. et Labbaeanis editionibus.

φύλ. τμβ. — Fol. 342.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς γρηγόριον πρεσβύτερον, ὥςε χωρισθῇ- — Eiusdem ad Gregorium Presbyterum, ut mulie-

και αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναίου. νβ.	rem sibi cohabitantem dimittat. LII.

A. Ἐνέτυχον σου τοῖς γράμμασι.

T. κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν γενήσονται.

†. Est cum notis marginalibus, et occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Extat verò ibidem in cit. loc.

Τοῦ αὐτοῦ χορεπισκόποις, ὥςε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας παρὰ τοὺς κανόνας. νγ.	Eiusdem ad chorepiscopos, ne sine ipso fiant ministri praeter canones. LIII.

A. Πάνυ με λυπεῖ, ὅτι ἐπιλελοίπασι.

T. εἰς ὑπηρεσίαν δεχθείς.

†. Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extant verò, ut priora, in cit. loc.

Φύλ. τμγ.	Fol. 343.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐπισκόπους, ὥςε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν. νδ.	Eiusdem ad episcopos sibi subiectos, ne pecuniis ordinent. LIV.

A. Τὸ τοῦ πράγματος ἄτοπον, περὶ οὗ.

T. ἀκελδαμᾶ κληθήσεται.

†. Est cum nota marginali: ἀνάγνωθι ὅλην τὴν ἐπιςολὴν. λίαν ἐςὶ ὡραῖον κ. τ. λ. Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Ext. in cit. loc.

Φύλ. τμδ.	Fol. 344.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κζ κεφαλαίου περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον ἀμφιλόχιον. νε.	Eiusdem ex cap. XXVII. de sancto spiritu ad beatum Amphilochium LV.

A. Τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων.

T. τοῦ μυςηρίου δύναμιν εἰσφερομένην.

Φύλ. τμϛ.	Fol. 346.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κθ. κεφ. τῆς αὐτῆς πραγματείας. νϛ.	Eiusdem ex cap. XXIX. eiusdem tractatus. LVI.

A. Πρὸς γαμὴν τὸ ἀμάρτυρον.
T. τῇ ἀρχαιότητι τὸ αἰδέσιμον ἔχοντα.

†. Sunt haec duo Basilii M. fragmenta cum notis marginalibus et scholio.

Occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum, et extant in cit. loc.

Φύλ. τμϛ.	Fol. 346.
Ἐπιϛολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις λητόϊον ἐπισκοπον μελιτινῆς. νζ.	Epistola canonica sancti Gregorii Nysseni episc. ad sanctum Lethoium episc. Melitin. LVII.

A. Ἐν καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτήν.
T. κἂν μικρότερον τῆς σῆς μεγαλοφείας ᾖ.

†. Constat cap. VIII. et est cum notis marginalibus. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. 1. p. 137. Apud Bandinium et Pasinum in cit. loc. et extant cum prioribus.

Φύλ. τνβ.	Fol. 352.
Τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ συγγραμμάτων. νη.	Sancti Gregorii Theol. ex metricis eius operibus. LVIII.

A. Ὄφρα δὲ μὴ ξείνησιν νόον.
T. ἐκτὸς οὐκ ἐν γνησίαις.

†. Est fragmentum de legendis libris et occurrit adhuc apud Nesselium et Bandinium, sed in aliis locis et apud Pasinum ibidem.

Φύλ. τνγ.	Fol. 353.
Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου τοῦ ἰκονίου ἐκ τῶν πρὸς σέλευκον ἰάμβων. νθ.	Sancti Amphilochii episc. Iconiensis ex iambis ad Seleucum. LIX.

A. Πλὴν ἀλλ ἐκεῖνο προσμαθεῖν μάλιϛα.

T. κανὼν ἂν εἴη τῶν θεοπνεύϛων.

†. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. 2. p. 24. apud Bandinium p. 75. et apud Pasinum p. 197. Extant in eius operibus editis et in Balsamonis syntagmate.

φύλ. τνδ. Fol. 354.

Ἀποκρίσεις κανονικαὶ τιμοθέου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχ. ἀλεξανδ. ἑνὸς τῶν ρ̄ν. ἁγίων πατέρων τῶν ἐν κωνϛαντινουπόλει πρὸς τὰς προσαχθείσας ἐπερωτήσεις παρά τινων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν. ξ̄.

Responsiones canonicae Timothei sanctissimi archiep. Alexandrini unius è CL patribus concilii Constantinop. ad quaestiones propositas a quibusdam episc. et clericis. LX.

A. Ἐρώτ. ᾱ. ἐαν παιδίον κατηχούμενον.

T. καὶ περὶ τούτου τί ἀποκρίνασθαι οὐχ εὑρίσκω.

†. Sunt quaestiones et responsiones XV. cum notis marginalibus et scholio praemisso:

Σχ. ἰϛέον, ὅτι μετὰ διονύσιον τὸν μέγαν ιδ̄ ἀλεξανδρείας γεγόνασιν ἐπίσκοποι οἵδε· ἐπίσκοπος μάξιμος, θεωνᾶς, πέτρος ὁ ἱερόμαρτυρ. ἀχιλλᾶς, ἀλέξανδρος, ἀθανάσιος, γρηγόριος ἀρειανὸς, ἀθανάσιος τὸ δεύτερον, γεώργιος ἀρειανὸς ὁ καππαδόκης, ἀθανάσιος πάλιν, εἶτα πέτρος ὁ παρὰ οὐαλέντος ὑπερορισθεὶς, λούκιος ἀρειανὸς, πέτρος πάλιν, εἶτα τιμόθεος οὗτος μέγας ἀναχθεὶς μὲν ἐπὶ τὸν θρόνον κατὰ τὸ δ̄ ἔτος τῆς βασιλείας θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. παρὼν δὲ ἐν τῇ κατὰ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου συνόδῳ τῶν ἁγίων ρ̄ν πατρῶν. μετὰ δὲ ἑπταετίαν ἐκδημήσας πρὸς κύριον καὶ διάδοχον ἐσχηκὼς θεόφιλον.

Schol. Sciendum, post Dionysium M. XIV episcopos Alexandrinos fuisse hosce:

Episcopus Maximus, Theonas, Petrus Hieromartyr, Achillas, Alexander, Athanasius, Gregorius

Arianus, Athanasius secundò, Georgius Arianus Cappadox, Athanasius rursus, dein Petrus a Valente in exilium missus, Lucius Arianus, Petrus rursum, dein Timotheus hic magnus sedem hanc nactus 4to Theodosii M. imp. anno. Praesens verò in concilio contra Macedonium Pneumatomachum a CL. PP. habito. At post 7 annos ad dominum migravit et successorem Theophilum reliquit.

Occurrunt adhuc apud Nesselium in cit. loc. ubi per errorem calami scribit, qui unus fuit trecentorum quinquaginta. Apud Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extant autem in Theod. Balsamonis syntagmat. conc. Labb. etc.

Φύλ. τνς. Fol. 356.

Θεοφίλου τοῦ ἀρχιεπ. ἀλεξανδρ. τῶν θεοφανίων ἐπιςάντων ἐν κυριακῇ προσφώνησις. ξα.	Theophili archiep. Alexandrini, cum theophania die dominico instarent, edictum. LXI.

A. Καὶ τὸ ἔθος, καὶ τὸ πρέπον.
T. ἀπὸ ὥρας ἐννάτης ἐνταῦθα.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνηςικὸν, ὅπερ ἔλαβεν ἀμμῶν διὰ τὴν λῃκῶ. ξβ.	Eiusdem admonitorium quod accepit Ammon propter Lyco. LXII.

A. Περὶ τῶν κοινησάντων τοῖς ἀρειανοῖς.
T. δεῖ τὸν λειτουργὸν τοῦ θεοῦ.
†. Sunt Canones X cum notis marginalibus.

Φύλ. τνζ. Fol. 357.

Τοῦ αὐτοῦ ἀφυγγίῳ περὶ τῶν λεγομένων καθαρῶν. ξγ.	Eiusdem ad Aphyngium de dictis Catharis. LXIII.

A. Δεδήλωκέ μοι ἡ σὴ εὐλαβεία.
T. καὶ μηδὲν τούτοις ἀντίκειται.
†. Est cum nota marginali.

Τοῦ αὐτοῦ ἀγάθῳ ἐπισκόπῳ. ξδ.	Eiusdem ad Agathum episc. LXIV.

A. Ἀγνοῶν τοὺς τῆς ἐκκλησίας νόμους.
T. μᾶλλον ειδέναι δύνασαι.

Φύλ. τνη. Fol. 358.

Τοῦ αὐτοῦ μηνᾶ ἐπισκόπῳ. ξε.	Eiusdem ad Menam episc. LXV.

A. Νόμιμον πρᾶγμα πεποιήκασιν.
T. μετὰ τῶν λαῶν συνάγεσθαι.

†. Haec Theophili scripta canonica occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Extant in Theod. Balsamon. etc.

Φύλ. τνη. Fol. 358.

Τοῦ ἐν ἁγίοις κυρίλλου ἀρχ. ἀλεξ. Δόμνῳ. ξς.	Sancti Cyrilli archiep. Alex. Domno. LXVI.

A. Ἕκαστα τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων.
T. ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κῷ προσαγορεύει.

†. Constat. cap. III. et est cum notis marginalibus.

Φύλ. τνθ. Fol. 359.

Τοῦ αὐτοῦ τοῖς κατὰ λιβύην καὶ πεντάπολιν ἐπισκόποις. ξζ.	Eiusdem ad episcopos Libyae et Pentapolis. LXVII.

A. Παντὸς τοῦ χρησίμου καὶ ἀναγκαίου.
T. ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κῷ προσαγορεύειν.

†. Constat cap. IV. cum nota marginali. Extat verò utraque in Theod. Balsamonis etc.

Φύλ. τξ. Fol. 360.

Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ γενναδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινοπ. καὶ τῆς σὺν	Epistola encyclica Gennadii sanctissimi patriarchae Constantinop. et san-

αὐτῶ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι χειροτονεῖν. ξη.

ctae ipsius synodi ad omnes sanctissimos Metropolitas, de non ordinando propter pecunias. LXVIII.

A. Ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ θεὸς καί.

T. ἰωυῖνος ἐπισκ. διυέλτου.

†. Est cum hoc scholio marginali:

Οὗτος ὁ μακάριος γεννάδιος ἀναχθεὶς εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς βασιλείας λέοντος τοῦ μεγάλου, κατὰ τὸ ιδ. μετέστη πρὸς κύριον.

Beatus iste Gennadius archiepiscopus factus anno secundo imperii Leonis M., ad dominum anno XIV° abiit.

Subscriptiones non sunt numero signatae. Apud Nesselium, Bandinium et Pasinum sunt LXXXI. Nesselius ait, hunc Gennadium obiisse A. C. 471. Extat haec epistola in Theod. Balsamonis, Leunclavii etc.

Φύλ. τξβ. Fol. 362.

Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ κωνσταντινουπόλεως μαρτυρίῳ ἐπισκόπῳ ἀντιοχείας, περὶ τοῦ, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς αἱρετικοὺς προσερχομένους τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ξθ.

Epistola scripta Constantinopoli ad Martyrium episc. Antiochen. quomodo recipiendi sint haeretici ad sanctam et catholicam ecclesiam reversuri. LXIX.

A. Τίνα διηλέχθη μοι ὁ θεοφιλέστατος.

T. ταῦτα, ὡς ἡμέτερος, ἐσπούδασα σημᾶναι.

†. Est cum hoc scholio marginali:

Οὗτος εἰς τὸν τῆς ἀντιοχίας ἀνήχθη θρόνον κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς βασιλείας μαρκιανοῦ, καὶ κατὰ τὸ ια τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος λέοντος τοῦ μεγάλου μετέστη πρὸς κύριον.

Hic ad sedem Antiochenam provectus est anno ultimo imperii Marciani, et undecimo successoris in imperio Leonis M. ad dominum abiit.

Occurrit adhuc haec epistola apud Bandinium tom. 1. p. 400. ubi autem verus finis non est allegatus, sed sunt adhuc initii verba, post quae notatum:

προεγράφη ὅλον καὶ ζήτει εἰς τὴν β̄ οἰκουμενικὴν σύνοδον τὴν ἐν τῇ κωνςαντινουπόλει. καν. ζ̄.

Scriptam totam quaere in concil. II. oecumenico Constantinop. Can. VII.

Apud Nesselium et Pasinum in cit. loc. Extat verò in Leunclavii iure tom. I. p. 290.

φύλ. τξγ.	Fol. 363.
Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχ. κωςαντ. σισιννίου τόμος συνοδικός. ο̄.	Beatissimi archiep. Constantinop. Sisinnii tomus synodicus. LXX.

A. *Οὗτος ὁ τόμος ὁ γεγονὼς κατὰ Φεβρουάριον.*

T. *καθαιρέσει τελείᾳ ὑποπεσεῖται.*

†. Est, ne duo fratres ducant duas consobrinas, promulgatus *ἐν ἔτει ςφε.* 6505. id est 997 indict. X. Occurrit apud Nesselium P. 5. p. 61. Apud Bandinium tom. I. p. 9. 48. 79. Extat verò in cit. edit. p. 197.

φύλ. τξγ.	Fol. 363.
Διὰ τοὺς φύσιν ἀσελγαίνοντας. καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τριχός τε καὶ κεφαλῆς, καὶ τῶν τοιούτων, κελεύει ταῖς ἐσχάταις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις. οᾱ.	Propter eos, qui lasciviunt et iurant per capillum, et caput, et similia, jubet, ut extremis subiiciantur suppliciis. LXXI.

A. *Πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς εὐφρονοῦσι.*

T. *καὶ τὴν ἐξ ἡμῶν ἀγανάκτησιν ὑποςήσεται.*

†. Est Justiniani novella constitutio LXXVII. quae in editionibus inscribitur: *Διάταξις περὶ τοῦ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς βλασφημοῦντας τιμωρεῖσθαι.* Constitutio de puniendo iurantes in Deum, et blasphemantes.

Φύλ. τοδ.

Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς θείας λήξεως ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις, συνάδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι, καὶ ἐκ περιουσίας τὴν οἰκείαν ἰσχὺν νέμουσαι, αἷς τάξιν τινὰ, καὶ ἀριθμὸν ἐπεθήκαμεν πρὸς σύντομον εὕρεσιν τοῦ ἐπιζητουμένου κεφαλαίου, διὰ τὸ, ὡς εἴρηται, ἐκ διαφόρων διατάξεων εἶναι τὰ συν . . θέντα ὡς ὑποτέτακται. οβ.

Fol. 374.

Ex editis post codicem novis divinisque constitutionibus Justiniani variae constitutiones, consentientes eximiè divinis, et sacris canonibus, et ex abundanti vim propriam sortientes, quas ordine quodam et numero disposuimus ad compendiosam cuiusvis capitis inventionem, propterea quod, uti dictum, ex variis constitutionibus haec collecta sint, ita et subiecta. LXXII.

†. Huic titulo immediatè subiecta est tabula cap. LXXXVII, quorum I^um^ *περὶ τῶν πρώτων, καὶ μεγίστων θεοῦ δωρέων κ.τ.λ.* et ultimum. *περὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ κεχρῆσθαι, ἢ ἐμπαῖξαι εὐλαβεῖ σχήματι κ.τ.λ.* Tum novus titulus priori consentaneus ponitur: *εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ῑυ χ̄υ. Καὶ τὰ νῦν συντεθειμένα κ.τ.λ.* et sunt cum quibusdam notis marginalibus.

Auctor huius collectionis est Theodorus Balsamon, cuius nomen in bibl. Taurinensi apud Pasinum p. 96. aperte praefigitur. Ibi etiam analysin totius operis dedit Pasinus, ita, ut superfluum foret, capita omnia hîc etiam enumerare. Ex hac

autem analysi constat, hanc collectionem non esse editam in Voelli et Justelli bibliotheca, ut Nesselio visum P. 2. p. 22. n. 3. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 402. et in cod. Monac. 214. Nullibi autem auctoris nomen continetur, nisi in codice Taurinensi. In nostro codice hoc post finem, qui est: *κατὰ ταύτην τὴν βασιλίδα πόλιν προτιθεμένων, ἀγάθοι* — sequuntur adhuc duo scholia brevia de privatis, et publicis, et de largitionibus. Quae etiam in cod. 214. occurrunt, cuius ultimi finis est: *καὶ δημόσιος τοῦ Φίσκου.* Tum *ἐδώθη τῇ νουμενίᾳ βασιλείας τοῦ δεσπότου αἰωνίου ἔτει εἰκοςῷ ὑπατείαν μεταδάτα καλάνδαις μαΐαις ἰμπεριϊ δομίνου ἰουςινιανοῦ, περπετούου, αὐγούςου, ἄννους* XX. *κονσουλι. πός. βασιλείου βικαρίου τούτεςι, ἐδώθη, καὶ ἐξεφωνήθη τῇ νουμενίᾳ τοῦ μαΐου, βασιλείας τοῦ δεσπότου ἰουςινιανοῦ αἰωνίου αὐγούςου, ἔτει εἰκοςῷ μετὰ τὴν ὑπατείαν βασιλείου τοποτηρητοῦ. Ἰςέον δὲ, ὅτι ἐν τοῖς τῶν ἀριθμῶν σημαντικοῖς τὸ μὲν* X *δηλοῖ τὰ δέκα. Τὸ δὲ* V *τὰ πέντε. τὸ δε* I. *τὸ ἕν.* v. Morellii bibl. p. 97.

Φύλ. τπς. Fol. 386.

Διατάξεις νόμων πολιτικῶν ἐκ τῶν νεαρῶν ἰουςινιανοῦ βασιλέως συνηγοροῦσαι, καὶ ἐπικυροῦσαι τοὺς τῶν ἁγίων πατρῶν ἐκκλησιαςικοὺς κανόνας. ογ.

Constitutiones legum politicarum ex novellis Justiniani imp. consentientes, et subsidium praebentes ecclesiasticis SS. PP. canonibus. LXXIII.

A. *Αὐτοκράτορες θεοδόσιος καὶ οὐαλεντινιανός.*
T. *καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τῷ δημοσίῳ προσκυρωθῆναι.*

†. Hic alter Theod. Balsamonis tractatus constans cap. XXV. quorum ultimum est: *Ἴσον θείου νόμου,* a Voello et Justello pariter non est editus. Hinc Pasinus p. 105. totius operis analysin dedit.

Occurrit adhuc in cod. Monac. 214. v. Morelli bibl. gr. p. 97. Observandum adhuc, hoc opusculum notis marginalibus esse instructum.

Φύλ. υλβ. Fol. 432.

Συναγωγὴ τῶν εἰρημένων ἐν τοῖς κώδιξι, καὶ τοῖς διγέςοις, καὶ ταῖς διατάξεσι τῶν νεαρῶν. περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ πραγμάτων αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ ἰουδαίων αἱρετικῶν. οδ.

Collectio expositorum in codice, digestis et novellis. De episcopis, et clericis, et monachis, et rebus ipsis, insuper et de judaeis et haereticis. LXXIV.

A. Ὁ μὴ δοξάζων τὴν ἁγίαν τριάδα.

T. οἰκέτας ἐν ἐκκλησίᾳ ἐλευθεροῦν.

†. Praemittitur index tit. XIII. cui positus titulus subiicitur. Haec collectio extat in Voelli et Justelli bibliotheca tom. 2. p. 1225. Occurrit adhuc apud Pasinum in cit. loco et in codicibus nostris 214. 149.

Huius etiam auctor est Theod. Balsamon.

Φύλ. υοδ. Fol. 475.

Συναγωγὴ τῶν σποράδην ἐν τοῖς διγέςοις κειμενῶν περὶ ἱερῶν τόπον τε καὶ πραγμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς γενομένων, ἔτι δὲ καὶ ἰουδαίων, καὶ θυσίων, καὶ τῶν ἀπαγόντων τινὰς πρὸς ἀπηγορευμένην θρησκείαν, καὶ περὶ ἀποτροφῆς παίδων, γερόντων καὶ ἀσθενῶν. οε.

Collectio sparsim positorum in digestis de sacris locis et rebus, et de iis, quae ibi fiunt. Insuper et de judaeis et sacrificiis et de iis, qui aliquos ad religionem prohibitam abducunt, deque puerorum, senum et infirmorum alimentatione. LXXV.

A. B'. τῶν διγ. τ. η. τὰ σάρκα, τουτέςι, ἱερά.

T. ὡς ἐν ζωῇ μου διῆγον.

φύλ. υπ. Fol. 480.

Καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεαρῶν διατάξεων. τίτλος α̅. περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ μοναστηρίων. ος̅.

Et ex editis post codicem novellis. Tit. I. De episcopis et clericis et monachis, et monasteriis. LXXVI.

A. Νόμος περὶ τοῦ, πῶς δεῖ.

T. κογνατικὰ διατυπούσης. δόξα κ. τ. λ.

†. Ista omnia in Justelli bibliotheca continentur. Occurrunt adhuc apud Pasinum et in cod. 149 et 214. In indice praemisso hic titulus positus est: ἕτερος πίναξ τῶν ὑποτιτλώσεων ἀθανασίου σχολαστικοῦ. ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεαρῶν διατάξεων, ἐν τρισὶ τίτλοις διῃρημένος, καὶ τὰ ὑποκείμενα καθεξῆς κεφάλαια τῶν νομίμων τῶν εἰρημένων τίτλων, καὶ παρατίτλων. Et apud Nessel. P. 2. p. 52. n. 7. Athanasii scholastici, sive advocati Emeseni ecloga, sive delectus legum ex Justiniani Imp. codice, et novellis, et ex paratitlis dicitur.

φύλ. φια. Fol. 511.

Νόμος βεβαιῶν τοῖς ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις, καὶ τοῖς θεοφιλεστάτοις κληρικοῖς, καὶ μονάζουσι παρὰ τῶν προβεβασιλευκότων αὐτοῖς δεδωρημένα προνόμια, περὶ τοῦ μὴ ἐνάγεσθαι χρηματικῶς, προστιθεὶς ἐκ καινῆς, ὥστε μηδὲ μίαν, πάροδον κατ' αὐτῶν ἔχειν πολιτικοὺς, ἢ στρατιωτικοὺς ἄρχοντας. οζ̅.

Lex confirmans sanctissimis episcopis, et Dei amantissimis clericis, et monachis privilegia ipsis ab antecessoribus Imperatoribus concessa, de non agendo, sive pecunialiter, sive criminaliter, addens de novo, de non habendo forum contra eos, nec civile, nec militare. LXXVII.

A. Ἐν ὀνόματι — ἡράκλειος — σεργίῳ — οὐκ ἀλουργίς.

T. καὶ μακαριώτατε πατέρ.

Ἐγράφη καλάνδ. ἀπρίλ. ιβ. βασιλείας ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεστάτου ἔτους ιθ, καὶ ἡρακλείου τοῦ νέου κωνσταντίνου ἔτους ιζ.

†. Est Heraclii imp. constitutio, quae apud Bandinium tom. 1. p. 480. hoc titulo effertur: νόμος ἡρακλείου βασιλέως περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, ποῦ δεῖ αὐτοὺς ἐνάγειν. Lex Heraclii imp. de episcopis, clericis et monachis, ubi eos convenire oporteat. Haec et sequentes extant in Leunclavii iure. tom. 1. p. 75.

Φύλ. Φιγ.	Fol. 513.
Περί τοῦ ὡρισμένον εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρικῶν τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐν βλαχέρναις τιμωμένης, ἔτι μὲν καὶ τῶν ἐν τοῖς ὀφφικίοις ἐξυπηρετουμένων τῇ τε εἰρημένῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ ἁγιωτάτῳ πάτριάρχῃ. οη.	De definito numero clericorum sanctissimae magnae ecclesiae Constantinopolis, et sanctissimae Deiparae in Blachernis honoratae, insuper et in officiis inservientium dictae magnae ecclesiae, et sanctissimo Patriarchae. LXXVIII.

A. Ἐν ὀνόματι — ἡράκλειος — σεργίῳ — καὶ τοῖς ἄλλοις.
T. καὶ μακαριώτατε πατέρ.

Δ^τ α. καλάνδ. μαΐαις κωνσταντιν. ἰνδ. ιε.

†. Est eiusdem ad Sergium Patriarcham constitutio, cuius ad marginem habetur hoc scholium: οὗτος καὶ ὁ ἑπόμενος τύπος καινίζονται ἐκ τῆς μετ' αὐτοὺς κελεύσεως. Et paulo inferius ad vocabulum: εἰς πολιτικήν. ὥρα, μὴ γράφειν εἰς πολλήν. Apud Bandinium in cit. loc. titulus est: τίτλος δεύτερος περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εὐσεβεστάτων κληρικῶν. In priori et hac et sequentibus constitutionibus latine etiam effertur finis ita: διβινιτας τε σερβετ περ μυλτος ἀννος

σαγςτισιμε ας βεατισιμε πατερ. Divinitas te servet ter multos annos, sanctissime ac beatissime pater. Id quod innuere videtur Bandinius dicendo, subscriptiones arcano quodam scripturae genere exaratas esse.

Φύλ. Φις.	Fol. 516.
Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς σεργίῳ τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀρχ. κωνςαντ. καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ. οθ.	Idem imperator ad Sergium, sanctissimum ac beatissimum archiep. Constantinop. et oecumenicum Patriarcham. LXXIX.

A. Καὶ τὰ καλῶς τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις.
T. λανθάνειν ὀφείλουσαν τοὺς πολλούς.

†. Subscriptio est: ἐδόθη τῇ η. καλάνδ. μαΐῳ ἐν κωνςαντινουπόλει τῶν εὐσεβεςάτων, καὶ αἰωνίων ἡρακλείου ἔτους θ, καὶ μετα τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους η, καὶ ἡρακλείου τοῦ νέου κωνςαντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτους ζ. Id quod et latine exaratum, sed a latinae linguae prorsus ignaro.

Tertia haec constitutio apud Bandinium tom. 2. p. 511. anepigrapha dicitur, titulo desiderato. Est verò eiusdem initii et finis.

Φύλ. Φιη.	Fol. 518.
Περὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τινὰ σχῆμα περιβεβλημένον ἱερατικὸν, οἵου δήποτε βαθμοῦ, ἢ τάγματος ὄντα ἐξ ἑτέρας πόλεως, ἢ κώμης, ἢ ἑτέρου τὸ σύνολον τόπου τῇ βασιλίδι τὸν ταύτῃ παραγενόμενον πόλει ἔν τινι τῶν αὐτῆς ἐκκλησίων, ἢ τῆς ἐνορίας αὐτῆς χωρὶς δοκιμασίας, καὶ ἐπι-	Non licere alicui habitu sacerdotali induto, cuiusvis demum sit gradus aut ordinis, ex alia urbe, aut vico, aut alio quocunque loco existenti, et ad urbem hanc regiam advenienti in quadam huius ecclesia, aut illius finibus, sine approbatione, aut mandato

τάγματος τοῦ τὸν ἀποστολικὸν ταύτης διέποντος θρόνον οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καταπέμπεσθαι, εἴτε ἐκ τῶν θείων οἴκων, εἴτε ἐκ τοῦ εὐαγοῦς ὀρφανοτροφίου, ἢ ξένων, ἢ μοναστηρίων, ἢ ἑτέρου τινὸς τοιούτου οἴκου, μήτε μὲν ἐν δύο ἐκκλησίαις κληρικὸν κατ' οἷον δήποτε τάττεσθαι τρόπον. π.

dato Apostolicam hanc sedem administrandis oecumenici Patriarchae edicta emittere, sive ex sacris locis, sive ex sacro orphanotrophio aut xeniis, aut monasteriis, aut altera tali domo, neque in duabus ecclesiis clericum quocunque demum modo collocari. LXXX.

A. Ἐν ὀνόματι— ἡράκλειος — σεργίῳ — τὴν κοινήν.
T. καθιστώσης τῆς σῆς μακαριότητος.

†. Ex quo fine constat, has Heraclii filiique constitutiones etiam haberi in Cod. 214. Extant verò in Leunclavii et Justelli etc.

φύλ. φκ. Fol. 520.

Διάταξις περιέχουσα κεφάλαια διαφόρων ὑποθέσεων. πα.

Constitutio capita variorum argumentorum continens. LXXXI.

A. Πάντα τῆς ἡμῶν ἀρχιεροτικῆς.
T. εἰς ἀθώωσιν τῆς βεβηλώσεως μεταστήσει.

†. Numerus capitum non est assignatus.

φύλ. φκδ. Fol. 524.

Νικολάου πατριάρχου τοῦ παλαίου, περὶ τοῦ τὰς πατριαρχικὰς ἐπιστολὰς ἀμισθὶ δεδωθῆναι τοῖς αἰτοῦσιν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ. πβ.

Nicolai patriarchae de literis patriarchalibus gratis concedendis petentibus, ut scriptum extat in chartophylacio. LXXXII.

A. Χαλεπὸν μὲν πάθος σαρκός.
T. τοῖς ἔργοις παρέχεται ἀμοιβήν.

†. Cogitanti diu, quis ille Nicolaus esset ὁ παλαιός, in mentem demum incidit, esse mysticum, antiquiorem Chrysoberge, Muzalone et grammatico. Fabricius tom. X. p. 295. ait, Patriarcham CPoC. fuisse ab a. 895 ad 925. hocque ipsius decretum extare in iure gr. rom. Lib. IV. p. 249. Et hic est Nicolaus in catalogo Patr. CP. secundò octogesimus nonus et ultimus, occurrens apud Montfaucon in bibl. Coislin. codice scripto A. 912. Cum hîc mentio Nicolai Muzalonis fiat, observare volui, illum apud Bandinium tom. 1. p. 17. et in codice Monac. 14. Muzanum vocari, illiusque commentarium in Isaïam describi. Codex Laurentianus est membranaceus et sec. XII., nec proin, cum de alio non constet, dubito, quin noster Saec. XVIi. codex ex illo descriptus sit.

Φύλ. Φκε. Fol. 525.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κατὰ τὴν καθέδραν τάξεως τῶν μητροπολιτῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων, καθὼς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ νῦν ἀναγράφονται. πγ.

Eiusdem de ordine Metropolitarum et archiepiscoporum in sedibus suis, quemadmodum nunc in chartophylacio describuntur. LXXXIII.

A. Ἔδει τὰς πόλεις, αἱ τὸν τῆς ἀρχιεροσύνης.

T. ἀκηράτῳ κατακοσμεῖ, καὶ ἀποσεμνύνει.

†. Sequuntur post hoc decretum Metropoles et archiepiscopatus suò quique ordine his titulis:

Αἱ μετροπόλεις, ἡ καισαρεία — ult. ἡ πομπείουπόλις n°. LIX.

Αἱ ἀρχιεπίσκοπαι, ἡ βιζύη — ult. τὰ ταμάταρχα. n°. XLV.

Τάξις τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου πόλεως. Ἐπαρχία καπ-

παδοκίας πρώτη. ὁ καισαρείας. ult. ἐπαρχία Φρυγίας. ὁ ἱεραπόλεως. no. XXXIII.

Εἰσὶ δὲ οἱ ἀποσπασθέντες ἐκ τῆς ῥωμαϊκῆς διοικήσεως, νῦν δὲ τελοῦντες ὑπὸ τὸν θρόνον κωνςαντινουπόλεως, προςεθέντες τῇ συνόδῳ κωνςαντινουπόλεως, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν κατέχεσθαι τὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. α. ὁ θεσσαλονίκης. β. ὁ συρακούσης. γ. ὁ κρήτης. δ. ὁ κορίνθου. ε. ὁ τοῦ ῥιγίου. ϛ. ὁ νικοπόλεως. ζ. ὁ ἀθηνῶν. η. ὁ πατρῶν.

Τῶν ἀρχιεπισκόπων. ἐπαρχ. μυσίας. α. ὁ δύσσου. μα. ἐπαρχ. παμφυλίας. ὁ σέλγης. τάξις τῶν μητροπόλεων, καθὼς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγράφονται. α. ἡ καισαρεία. νθ. ἡ πομπηιούπολις.

Τάξις τῶν ἀρχιεπισκόπων. α. ηβιζύη. νγ. τὰ καμάταρχα.

Ὅσοι ἑκάςῃ μητροπόλει ὑπόκεινται θρόνοι. τῇ καισαρείᾳ καππαδοκίας, ὁ νύσσης — et statuuntur metropoles no. LI. ult. τοῖς εὐχαΐτοις ἐλενοπόντου. τέλος τῶν μητροπόλεων, καὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων, καὶ τῶν ἐπισκόπων.

Compara haec cum variis editis tam apud Leunclavium, quam apud Bandurium in imperio orientali, et ad calcem Codini de officiis etc. et apud Pasinum p. 201. Occurrit adhuc hoc Nicolai Patr. CP. decretum de ordine sedium metropolitanarum, et archiepiscoporum in Morellii bibl. gr. p. 97. ubi ait, esse emendatius et auctius, quam in iure orientali Enimundi Bonefidii p. 118. Ex quo mireris sane, hoc decretum esse omissum a Fabricio vol. X. p. 295. v. Theupolum p. 98. de his duobus.

φύλ. φλγ. Fol. 533.

Πόνημά τι μικρὸν περὶ ὀρθολεξίας, πῶς δεῖ γράφεσθαί τε καὶ λέγεσθαι. πδ.

Elucubratio quaedam parva, quomodo recte scribendum et legendum sit. LXXXIV.

†. Cum ad geographos graecos minores pertineat et brevis sit, hic integrum exhibebo.

Οἱ Φίλιπποι ῥητέον. πλούταρχος γὰρ ἐν τῷ τέλει τοῦ καίσαρος βίου φησὶν οὕτως. βροῦτος ὄψιν εἶδε φοβερὰν ἀνδρὸς ἐκφύλου τὸ μέγεθος. ὡς δ᾽ ἠρώτα, ὅςις ἐςὶ, ἀποκρίνεται τὸ φάσμα αὐτῷ· ὁ σὸς, ὦ βροῦτε, δαίμων κακός. ὄψει δὲ με περὶ φιλίππους. τῷ δὲ ἰκνουμένῳ χρόνῳ, περὶ τοὺς φιλίππους ἀντετάχθη ἀντωνίῳ καὶ καίσαρι.

Καὶ ὁ ὑδροῦς, ῥητέον. ςράβων μὲν γὰρ πρὸς τῷ τέλει τοῦ ς̄ φησὶν οὕτως. κατέρουσιν ἐν ἀριςέρᾳ ἐκ τῆς σάσωνος πρὸς τὸν ὑδροῦντα. ςέφανοι δὲ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς οὕτως. ὑδροῦς, φρούριον ἀρσενικῶς. τὸ ἐθνικὸν ὑδρούντιος, ὡς σελινούντιος.

Ἡ ἄπρος, ῥητέον. φησὶ γὰρ ὁ ςέφανος, ἄπρος θηλυκῶς, πόλις θράκης, ὡς θεόπομπος κϛ. τοῦ δ᾽ ἀντιπάτρου διατρίβοντος περὶ τὴν ἄπρον. τὸ ἐθνικὸν ἀπραῖος.

Καὶ ἡ κότρατις, δεκτέον. τὸ γὰρ ἐθνικόν φησι ςέφανος, κοτραδεώτης ἀπὸ γενικοῦ τῆς κοτράδεως.

Μετὰ τὴν σελεύκειαν τῆς ἰσαυρίας ἐςὶ τὸ κουρικὸν, ὅ ἦν ἀποθετικὸν αἰγύπτου. εἶτα πομπηιούπολις ἡ τῶν ἁγίων πρόβου, ταράχου, καὶ ἀνδρονίκου.

Ἡ ταρσὸς, ἡμαλὸς, ἐπισκοπὴ ταρσοῦ. ἡ ἄδανα. ἡ μομψουεςία. ἡ ἀνάβαρζα πρὸς ἤπειρον. αἱ αἶγαὶ πρὸς τῇ θαλάσσῃ. ἡ πάγρα, ἤτοι ἡ φλαυίας. ἡ ἀλέξανδρος. ἡ ῥοσός. ἡ σελεύκεια τῆς ἠπείρου. ἡ ἀντιοχεία ἡ μεγάλη τὸ ποσίδειον. ἡ λαοδίκεια. τὸ ζέβελ, ἤτοι γάβαλα. ἡ πάλτος. αἱ βαλανέαι. ἡ ἄραδος. ἡ ἀντάραδος, ἡ καὶ κωνςάντεια. ἡ ἄρκη, ἤτοι ἡ ὀρθοσίας. ἡ τρίπολις. ἡ βύβλος. ἡ βήρυτος. ἡ βότρυς. ἡ πτολεμαΐς. ἡ σιδών. ἡ τύρος. ἡ καισάρεια τῆς παλαιςίνης, ἤτοι ςράτωνος πύργος. τὸ ἰάφα, ἤτοι ἰόππη. τὸ ῥάμβλη, ἤτοι ἡ λύδδα. ἡ ἀσκάλων. ἡ σκυθόπολις. ἡ ἰάμνια. ἡ γάζα. ἡ μαϊουμᾶς. Τὸ τα-

μιάθιν. τὸ πηλούσιον, ἤτοι ῥηνοκούρουρα. ἡ ῥασμεσὴ, ἤτοι τὸ μέσαρ. ἡ ἡλιούπολις. ἡ ἀλεξανδρεία.

Πρὸς δὲ τὴν ἀνατολην. μετὰ τὴν ἀντιόχειαν μεγάλην, τὸ χάλεπ, ἤτοι ἡ βέρροια. ἡ κόρος, ἤτοικύρρος. τὸτελοῦχ, ἤτοι ἡ δολίχη. ἡ γερμανίκεια. ἡ ἄδατα, ἤτοι εὐρόπολις. τὰ σαμόσατα. τὸ ζεῦγμα τοῦ ξέρξου. ἐν τῷ εὐφράτῃ. πέραν δὲ τοῦ εὐφράτου ἡ πέρρη, ἤτοι τὸ ῥάπα. ἡ χαρ- ρᾶν. τὸ ῥωχὰ, ἤτοι ἡ ἔδεσα. ἡ κωνϛάντεια. αἱ βάρραι. αἱ βάτναι. τὸ μιεφερκεὶμ. ἤτοι ἡ μαρτυρόπολις. ἡ ἄμιδα, ἤτοι τὸ ἔμετ. τὸ δάρας. ἡ νίσιβις.

Πρὸς δὲ τὴν αὐτόθι μεσόγειον, τὸ ῥωσάφα, ἤτοι ἡ σεργιούπολις. τὸ ῥάκα. τὰ φέμια, ἤτοι ἀπάμεια. τὸ μαρτενομᾶ. ἡ ἀρέθουσα. αἱ ῥαφανέαι. ἡ ἐπιφάνεια. ἡ σαλαμιάς. τὸ χέμψ, ἤτοι ἡ ἔμισα. τὸ ζουσίε, ἤτοι τὰ βενέθαλα. τὸ βάλβεκ, ἤτοι ἡ ἡλιούπολις. ἡ πάλμυρα πρὸς τὸν λίβανον. ἡ καισάρεια φιλίππ. ἡ κεπανεάς. ἡ γεννησαρέτ. ἡ ἰουλιάς. ἡ δαμασκός. τὰ κάϛρα τῆς ἀραβίας, ἔνθα πόλεις ἄλλαι τε πολλαὶ, καὶ ἡ γέρασα, καὶ ἡ μικρὰ ὄασις. ἡ γὰρ μεγάλη τῆς αἰγύπτου ἐϛί. ἡ ἄβρουδα, τιβερία. v. Hudson in appendice tom. IV. geogr. gr. minorum.

φύλ. φλδ.	Fol. 534.
Συνοδικὸς τόμος περὶ ἀθεμιτογαμίας σισιννίου πατρ. κωνϛαντ. νέας ῥώμης. πε.	Synodicus tomus Sisinnii Patriarchae Constant. novae Romae de illegitimo matrimonio. LXXXV.

A. Καὶ ἰατρὸς ἡδίων ἐκεῖνος, καὶ πολλῶν.

T. τοῖς ἐσομένοις ἐπρυτανεύθη κατὰ τὴν κα τοῦ φε. μην. τῆς δεκάτης ἰνδ. ἐν ἔτει ϛφε.

†. Ex quo fine intelligitur esse XXI° Februarii indict. X. anno 6505. qui est annus Christi 997. Tomus autem synodalis est, ne duo fratres duas ducant consobrinas, contra quem Nicolaus scriba

sermonem antirrheticum scripsit, qui apud Theupolum p. 202. cum tomo synodali indicatur.

Alio longe titulo occurit apud Nessel. P. V. p. 61. et apud Bandinium tom. I. p. 948. 79. Est enim εἰς τὴν ἐπ' ὀλέθρῳ γάμου ἐπεισφρήσασαν ἤδη τῇ χριστοῦ ποίμνῃ ἀθεμιτογαμίαν etc. Apud Bandinium p. 79. non γάμου, sed κόσμου legitur. In reliquis autem numeris hic est titulus: τόμος σισιννίου πατριάρχου περὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν δύο ἀδελφοὺς ἐξαδέλφας δύο.

Extat verò in Leunclavii iure rom. tom. 1. p. 197.

φύλ. φλθ.	Fol. 539.
Ὑπόμνημα τοῦ κυροῦ εὐσταθίου τοῦ μαγίστρου περὶ γάμου. πϛ.	Commentarius domini Eustathii magistri de nuptiis. LXXXVI.

A. Διχόθεν ἐπεχείρησε καλῶς ἔσωτα.

T. καὶ δι' ὑπομνήματος ἐπεκύρωσεν.

†. Ex initio et fine constat, non esse Eustathii Patricii romani ὑπόμνημα de nuptiis consobrinorum editum in Leunclavii iure rom. tom. 1. p. 414. Quod infra fol. 552. occurit, et idem videtur esse, quod in Nicetae Choniatae thesauro occurrere dicitur a Fabricio tom. VI. p. 419. Eustathii Romani περὶ δύο ἀδελφῶν λαβόντων δύο ἀδελφάς. Initium enim libelli non citatur.

φύλ. φμα.	Fol. 541.
Ὑπόμνημα τοῦ μητροπολίτου κυζίκου. οἱ δὲ τοῦ ῥωμαίου. πλείονες δὲ τοῦ κυζίκου λέγουσι περὶ γάμου. πζ.	Commentarius Metropolitae Cyziceni. Alii verò romani, plures autem Cyziceni esse aiunt, de nuptiis. LXXXVII.

A. Πολλάκις ἡμῖν ἐπῆλθε τῶν ἀνδρῶν.
T. συνιέναι πρὸς γάμον ἀλλήλοις.

†. Est Demetrii Syncelli Metropolitae Cyziceni declamatio edita in Leunclavii iure rom. tom. 1. p. 397. Finis quidem diversus est, quia in nostro codice post finem editionis duo alia sequuntur, quin dicatur, esse eiusdem, aut alterius.

Inc. 1. Εἴλετό τις νόμῳ γάμου συνοικῆσαι τῇ θυγατρὶ κ. τ. λ.

2. Ὁ τοῦ λιπόντος τὸν βίον ῥωμανοῦ πατρικίου τοῦ σαρονιτ' υἱὸς κ. τ. λ.

φύλ. φμθ. Fol. 549.

Συνοδικὴ ψῆφος, ἡ ἐκτεθεῖσα ἐπὶ μηχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου παρὰ νικήτα τοῦ ὁσιωτάτου ᾱ͞χ συγκέλλου, καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ τὸ ϛφξ̄ ἔτος τῆς ε ἰνδικτ. περὶ γάμων κεκωλυμένων καὶ μή. πη̄.

Synodica sententia edita sub Michaele sanctissimo Patriarcha a Niceta sanctissimo protosyncello, et chartophylace magnae ecclesiae A. 6560. indict. V. de nuptiis prohibitis et non prohibitis. LXXXVIII.

Ἀνήνεγκας ὁ ἱερώτατος πρὸς τὴν.
T. βεβαιωθὲν ἐξεδόθη μηνὶ καὶ N̄ καὶ ἔτει τοῖς προγεγραμμένοις.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 9. 78. qui ait, forte eiusdem cum illo, qui postea Serrarum in Macedonia archiepiscopus, ac tandem Heracleae Ponti in Thracia fuit Metropolita. At hic dicitur diaconus et magister p. 270. Leunclavii iuris romani. Hi duo igitur sunt diversi, licet coaetanei. Protosyncellus enim hoc scripsit A. C. 1052. et diaconus A. 1072. Protosyncellus autem fuit tempore Michaelis Cerularii. Apud cl. de Mat-

thaei p. 331. in cod. Monac. 62. Ext. in E. Bonfidii iure orient. et Leunclavii iure rom. tom. 1, p. 206.

Φύλ. Φνα. Fol. 551.

Ψηφίσματος ἴσον τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου πρός τινα μητροπολίτην περὶ κεκωλυμένων, καὶ μὴ κεκωλυμένων γάμων ἐκτεθέντος παρὰ νικήτα διακόνου καὶ χαρτοφύλακος. πθ.

Sententiae exemplum sanctissimi et oecumenici Patriarchae dom. Joannis ad quemdam Metropolitam de prohibitis et non prohibitis nuptiis editae a Niceta diacono · et chartophylace. LXXXIX.

A. Ὅτι μὲν ἐπὶ τῶν ἀθεμίτων ἤ.
T. ἀπὸ τόκου προστιθεμένης.

†. Fabricius Vol. XII. p. 506. ait, Nicetae diaconi et chartophylacis fieri mentionem in Leunclavii iure rom. p. 270. Silet autem de eo, quod hoc ipsum decreti exemplum Joannis Xiphelini a Niceta diacono et chartophylace literis mandatum, esse editum in Leunclavii iure rom. tom. I. p. 266. Apud Xiphilinum ibidem p. 515. illud dicere tamen non omisit.

Φύλ. Φνβ. Fol. 552.

Περὶ γάμων κωλυομένωνη καὶ μὴ κωλυομένων. ϛ.

De nuptiis prohibitis et non prohibitis. XC.

Ἰςέον, ἡρμηνεύθη τὰ κατωτέρω δηλωθησόμενα παρὰ τοῦ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Sciendum, esse exposita, quae inferius declarabuntur a chartophylace magnae ecclesiae.

A. Δύο ἀδελφοὶ ἔλαβον γυναῖκας ξένας.

†. Tria initia huius epitomae occurrunt:

1. τὰ τοῖς νόμοις διηγορευμένα φυλάττειν τοὺς δικαςάς.
T. τὸ ἰσχυρὸν καὶ πάγιον ἀποφέρεται.

2. τὰ τοῖς νόμοις διηγορευμένα περὶ κεκωλυμένων γάμων.
T. μήτε τῆς ἐγγράφου ἀσφαλίας.

3. ἐπεβάλετο μὲν νικήτας ὁ τὴν ἐπωνυμίαν βοθυρίτης.
T. τοὺς ἐξ αὐτῆς τικτομένους αὐτῷ. ἐγράφη ἔτους ϛφλγ.

Quod ultimum esse constat Eustathii Patricii romani commentarium de duobus consobrinis, qui duas consobrinas duxerant, editum ibidem tom. 1. p. 414. Annus autem datus est Christi 1025.

Priora duo determinare non audeo, cuius sint et ubinam extent.

φύλ. φξγ. Fol. 563.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας εὐσεβίου τοῦ παμφίλου. ϟα.

Ex historia ecclesiastica Eusebii Pamphili. XCI.

Ὅτι διονύσιος ὁ ἀλεξανδρείας τὸν ναυάτον ἐλέγχων, τοὺς παραπεσόντας ἐν τῷ διωγμῷ, καὶ μετανοήσαντας μὴ δεχόμενον πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸ περὶ τοῦ σεραπίωνος ἐπάγει διήγημα.

Quod Dionysius Alexandrinus Navatum arguens, lapsos in persecutione et poenitentes non recipientem, praeter multos alios, etiam de Serapione narrationem instituit.

A. Ὅτι σεραπίων τις ἦν γέρων.
T. ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ἐπιστολὴ διονυσίου πρὸς τὸν ναυάτον. ϟβ.

Epistola Dionysii ad Navatum. XCII.

A. Εἰ ἄκων, ὡς φῄς. T. ἐν κῷ εὔχομαι.

†. Male exhibent codices ad Novatum, ut et apud Eusebium legitur. Est enim ad Novatianum causantem, quod invitus Romae episcopus ordinatus esset. Ubi locus corruptus initio, ex hoc codice sic legendus est: καὶ ἦν οὐκ ἀδοξοτέρα τοῦ ἕνεκεν τοῦ μὴ εἰδωλολατρῆσαι γινομένης, ἢ ἕνεκεν τοῦ μὴ σχί-

σαι μαρτυρία. Quae Fabricius iam ex Nicephoro, Syncello et Rufino sic substituit.

Φύλ. φξδ.	Fol. 564.
Ἐκλογὴ σὺν θεῷ. Ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τῶν ἁγίων ἀποςόλων, καὶ τῶν ἁγίων πρων εἰς τὸ κανονίζεσθαι καὶ διορθοῦσθαι τὰ ψυχικὰ σφάλματα. ϞΓ.	Ecloga cum Deo. Ex divinis et sacris canonibus sanctorum Apostolorum et sanctorum PP. ad regulanda et corrigenda animae peccata. XCIII.

A. Ἀφεςῶσιν ἡμῖν, καὶ μακράν.
T. καὶ μετὰ δικαιοσύνης ποιμανεῖτε. ἀμήν.

Φύλ. φξζ.	Fol. 567.
Τὸ ἴσον τοῦ συνοδικοῦ πιττακίου τοῦ γενομένου παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου κυρ. ἀρχ. θεσσαλ. κυρ. μιχαὴλ τοῦ χούμνου τοῦ χαρτοφύλακος. Ϟδ.	Exemplum brevis synodici sanctissimi domini nostri archiep. Thessalonici, dom. Michaelis Chumni'. chartophylacis. XCIV.

A. Τὸ παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ κρατῆσαν ἔθος.
T. ὡς ὁ κοινὸς τῆς ἐκκλησίας δίδωσιν νόμος.

†. Est de servandis quadragesimalibus ieiuniis. Fabricius quidem illius mentionem facit, eiusque opusculi de gradibus cognationis. De hoc autem synodali brevi altum silet. Nec alibi quid de eo memoratur.

Φύλ. φξη.	Fol. 568.
Ἀπόκρισις τοῦ δικαιοδότου κυρ. κωνςαντίνου τοῦ μαχουητᾶ, γεγονῆα ἐπὶ τῷ συναλλάγματι τοῦ λυκοπολίτου μιχαὴλ, καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ	Responsum iurisdatoris dom. Constantini Manuetae factum de contractu Lycopolitae Michaelis et filiae dom. Constantini ad

ἐρῷ κυρ. κωνςαντίνου πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ῥεδεςοῦ κυροῦ σάβαν. ϛε. episcopum Redesti dom. Saban. XCV.

A. Τὸ μὲν εἰς πλάτος γράμμα-σου.

T. μεθ' ἡμῶν ἡ ἁγία εὐχή σου.

†. Mirum in tanto catalogorum numero de hoc Constantino Manueta, eiusque responso nec verbulum haberi. Ex hoc autem et praecedentibus apparet, quantum operae pretium fuisset Reisero, enarrandi omnia hic contenta, dicenti tantum p. 9. n. 24. Codex continens synodos et constitutiones ecclesiasticas etc.

Cod. CCCLXXXI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in fol. M. titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, cum imag. SS. Evangelistarum IV., cum earum superscriptionibus, initio mutilus et laceratus, Saec. XIII. in foliis 335, signatus p. 22. n. 7. sat conservatus et inscriptus.

Theophylacti Bulgariae episcopi scholia in Evangelistas IV.

†. Titulus et initium deest. In codice autem Vindob. apud Nessel. p. 200. haec inscriptio est: θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκ. βουλγαρίας ἑρμηνία κατὰ σύνοψιν εἰς τὸ τετραευαγγέλιον. Theophylacti archiepiscopi Bulgariae expositio in synopsi in evangel. IV.

Ἀρχὴ τοῦ κατὰ ματθαῖον. οἱ μὲν οὖν πρὸ τοῦ νόμου, des. συντελέσομεν ἐνταῦθα τὴν ἐξήγησιν. αὐτῷ γὰρ πρέπει. Ἐυαγγέλιον κατὰ ματθαῖον, ὅπερ ἐγράφη, καὶ ἀντεβλήθη ἐκ τῶν ἱεροσολύμων παλαῖ ἀντιγράφων, τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἀποκειμένων ἐν ςίχοις ϙυπϛ. κεφαλαίων

τνζ. ἐξεδόθη δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀποςόλου ἐν ἱερουσαλήμ τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ μετὰ χρόνους ὀκτὼ τῆς τοῦ σωτῆρος χ̅υ̅, καὶ θεοῦ ἡμῶν ἀναλήψεως.

Evangelium secundum Matthaeum, quod scriptum et collatum est ad antiqua Hierosolymae exemplaria in sacro monte reposita, in versibus 1484. cap. 357. Editum verò est ab ipso Apostolo Hierosolymae lingua hebraica annos octo post salvatoris nostri, et Dei Christi ascensionem. Tum sequuntur alii tituli: ἱππολύτου τοῦ θηβαίου. Hyppoliti Thebani p. 65. de genealogia Christi etc. ἰάκωβος ὁ γεγονὼς ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων. des. δεκὰ πρὸς τοῖς ἑκατόν.

v. Canisii lect. ant. tom. III. et Nessel. p. 436. n. 4.

Εὐσεβίου τοῦ παμφίλου, Eusebii Pamphili in Matthaei locum. Serò Sabbat.

A. Πῶς παρὰ μὲν ματθαίῳ ὀψὲ σαββάτου.

T. καὶ παρὰ τοῖς πᾶσιν ἐμνημονεύθη.

v. Combefisii auct. tom. 1. p. 781. et Bandin. tom. 1. p. 101. 159.

Ἰσιδώρου τοῦ πελουσιώτου. περὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀναςάσεως.

A. Λίαν θαυμάζω, καὶ ἐκπλήττομαι.

T. μὴ ἠληθευκέναι διισχυριζόμενοι.

Est Isidori Pelusiotae epistola ad Presbyterum de salvatoris nostri ascensione. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 159. adnectitur autem adhuc Eusebio Pamphili, quin ad eum pertineat.

Ἡσυχίου πρεσβυτέρου τοῦ ἱεροσολυμίτου.

A. Πῶς παρὰ μὲν τῷ ματθαίῳ ἡ μαγδαληνή.

T. οἱ παρά τῷ ἰω̅. μνημονευθέντες.

Est Hesychii presbyteri Hierosolymitani de angelis ad monumentum visis. Apud Bandinium

verò tom. 1. p. 159. adscribitur Eusebio Pamphili, et extare dicitur in Combefisii auctario novo tom. 1. p. 781.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίου.

A. Κατὰ ματθαῖον τὸ εὐαγγέλιον ἐπιγέγραπται.

T. ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Argumentum evangelii secundum Matthaeum occurrit etiam apud Bandinium tom. 1. p. 154. ubi dicitur extare in catena PP. edita a Petro Possino Tolosae 1648.

Τοῦ χρυσοστόμου. εὐαγγέλιον εἰκότως ὁ ματθαῖος.

T. καὶ ἀκίνητα ἀγαθά.

2. Ματθαῖος ὁ μακάριος ἅτε ἑβραίοις γράφων.

T. ὡς ἀπὸ τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ εἴρηται.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Σχόλια εἰς τὸ κατὰ μάρκον θεῖον εὐαγγέλιον. Scholia in divinum Marci evangelium.

A. Κατὰ μάρκον εὐαγγέλιον μετὰ δέκα ἔτη

T. ἡ διὰ λόγων καὶ ἔργων δόξα. ἀμήν.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Σχόλια εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν θεῖον εὐαγγέλιον. Scholia in divinum Lucae evangelium.

A. Λουκᾶς ὁ θεῖος ἀντιοχεὺς μὲν ἦν.

T. δόξα πᾶσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Φύλ. σ. Fol. 200.

Ἑρμηνεῖαι καὶ σχόλια εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην θεῖον εὐαγγέλιον. Interpretationes et scholia in divinum Joannis evangelium.

A. Ἡ τοῦ πνεύματος δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ.

T. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Occurrunt adhuc isti commentarii in bibl. Vindob. apud Nessel. p. 38. in bibl. Laurent. apud Bandin. tom. 1. p. 150. In bibl. Coislin. apud Montfaucon. p. 200. Editi autem sunt gr. et lat. Paris. 1631. f. digni editione meliori, utpote ex Chrysostomo et antiquis PP. confecti a Theophylacto Saec. XI.

Cod. CCCLXXXII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio M. titulis, initialibus et marginalibus rubris, charactere minuto et nitido, cum correctionibus marginalibus, in foliis 479, Saec. XV, signatus p. 74. n. 23. 24. optime conservatus et inscriptus.

Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸν τιμαῖον πλάτωνος.	Procli diadochi in Timaeum Platonis.

A. Ὅτι μὲν ἡ τοῦ πλατωνικοῦ τιμαίου πρόθεσις.
T. περὶ τῆς ψυχῆς λόγον, δηλαδὴ τῆς θνητῆς.

†. Lacunas in libris primis IV. non observavi. Sed primum in V. eoque ultimo, ubi in fine ad marginem haec scripta leguntur: *ἕως τῶν προκειμένων εὕρηται τὰ εἰς τιμαῖον τοῦ πρόκλου. εἰ δὲ καὶ τὰ ἑπόμενα ἐξηγήσατο, ἄδηλον.* Hucusque inventa sunt Procli scholia in Timaeum. An verò et sequentia exposuerit, ignotum est. Idem Bessario in codice Marciano adscripsit, hoc solum discrimine, quod ibi *ἐντὸς* loco *ἕως*, et *ἐξηγῆται* legatur, v. Morellii bibl. gr. p. 115.

Post finem libri tertii sine inscriptione scholium, ut videtur, legitur hoc initio: *τί βούλεται ἡ ψυχογονία. ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ πλῆθος, καὶ πρώτη τῶν συνθέτων κ. τ. λ.* et desinit: *ἔδειξε γὰρ ὁ πτολεμαῖος, ὅτι κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους ἐστὶ τὰ ἀποστήματα.* Sic et in editione. Miror, quod insignem hunc codi-

cem cl. Harlesius indicare omiserit. Iste enim, quem Fabricius in Reiseri catalogo adfert, alius est, et ibi p. 82. n. 10. occurrit.

Continetur idem adhuc commentarius in bibl. Vindob. apud Nessel. P. IV. p. 15. in bibl. Marciana apud Theupolum p. 108. Marinus Procli discipulus in vita Procli refert, insignes hos commentarios a Proclo aetatis anno XXVIII° conscriptos esse. Fabricius ait, obiisse Proclum A. C. 485. aetatis LXXV. a Iuliani imperio 124. Hinc Bandinius fallitur dicendo, eum saeculo post Christum sexto floruisse. v. Lambec. comment. l. VII. p. 44.

Cod. CCCLXXXIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere unciali crasso, oblongo et erecto, nec ad sinistram vel dextram reclinante, cum accentibus et spiritibus, cum notulis musicis, bipartitò exaratus, atramento flavo, in foliis 265, Saec. IX., signatus p. 9. n. 21. a cl. de Matthaei adhibitus ad usum suae editionis, probe conservatus et inscriptus.

Evangelistarium:

A. Τῇ Γ τῆς διακαινησίμου. ὅπου ἦν ἰωάννης βαπτίζων. ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ πέτρος ἀναςὰς ἔδραμε ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

T. οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλούς.

†. Initio in ora superiore scriptum: τῇ γ̄. τῆς διακαινησίμου σημαίνεται ἡμῖν διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος ὅλη ἡ πρώτη ἑβδομὰς τῆς ἀναςασίμου τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἑορτῆς. Max. Margun.

Διακαινήσιμος (renovatio) apud Graecos dicitur tota hebdomas festum Paschatis subsequens, quia

tunc Christiani in resurrectione Domini renovantur. Subsequentes tituli capitales sunt: σάββατον πρῶτον μετὰ τὴν ν. εὐαγγ. α ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον. εἶπεν ὁ κύριος. σάββατον πρῶτον τοῦ νέου ἔτους. ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Σάββατον πρῶτον τῶν νηςειῶν, ἤτοι τοῦ ἁγίου Μ. θεοδώρου. Ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Ἐυαγγέλια τῶν ἁγίων παθῶν τοῦ κυ ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ. ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάν. εἶπεν ὁ κύριος.

Μηνὶ σεπτεμβρίῳ α. αῳ. ἰνδ. τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου συμεῶνος τοῦ ςυλίτου. εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατᾶ λουκᾶν. Et sic deinceps usque ad Ianuarium et a Ianuario usque ad Augustum inclusive. Tum εὐαγγέλια διάφορα.

Cod. CCCLXXXIV.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in fol. M. titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, maculatus, in foliis 59, signatus p. 36. n. 32. sat conservatus et inscriptus.

Θαλασσίου ταπεινοῦ μοναχοῦ περὶ ειλικρινοῦς ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας ἀληθοῦς καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας πρὸς παῦλον πρεσβύτερον.	Thalassii humilis monachi de sincera charitate et continentia vera et mentis regimine, ad Paulum Presbyt.

Ἑκατοντὰς πρώτη, ἧς, ἡ ἀκροςιχὶς αὕτη. Πνευματικῷ ἀδελφῷ, καὶ ἀγαπητῷ κυρίῳ παύλῳ θαλάσσιος, τῷ μὲν φαινομένῳ ἡσυχαςῆς τῇ δὲ ἀληθείᾳ πραγματευτὴς κενοδοξίας.

†. Sunt centuriae IV, quarum quaelibet acrostichide continetur. In prima acrostichide Fabricius tom. X. p. 167. in nota ait, esse legendum κενόδοξος, non κενοδοξίας. At ex ipsa acrostichide

facile

facile refellitur. Sunt enim ultima: ἵνα ἀνθρώπους ἀγγέλοις συνάψας. — ἁγιασμὸς, καὶ θέωσις καὶ ἀγγέλων. — συγχώρησις ἁμαρτιῶν, παθῶν ἐςι. — Adeoque ιας non ος prodit ex primis literis. Occurrunt adhuc in bibl. Naniana apud Mingarelli, sed mutile, et hoc titulo: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θαλασσίου τοῦ λίβυος καὶ ἀφρικανοῦ περὶ ἀγάπης, καὶ ἐγκρατείας, καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας κ.τ.λ. et ubi etiam κενοδοξίας legitur.

In bibl. Mosquensi apud de Matthaei ter habetur in cod. 260. 378. 398.

In bibl. Vindob. apud Nessel. p. 428. Extant verò huius Thalassii, Abbatis monasterii in desertis Libyae Saec. VII. in bibl. gr. lat. PP. tom. XI.

Φύλ. η. Fol. 8.

Τοῦ σοφωτάτου ψέλλου ἑρμηνεία εἰς τὸ ᾆσμα ᾀσμάτων διὰ ςίχων πολιτικῶν.

Sapientissimi Pselli expositio in cantica canticorum versibus politicis.

A. Ἐπείπερ τὸ φιλομαθὲς τὸ σον.

T. ἵλεως γένοιτό μοι.

†. Occurrit adhuc in bibl. Vindob. apud Nessel. p. 207. In bibl. Monac. cod. 64. 107. 189. 293. Extant verò cum Eusebio et Polychronio in edit. Meurs. Lugd. 1617. 4.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Συμεὼν μαγίςρου τοῦ σῆθ τοῦ ἀντιοχέως, καὶ φιλοσόφου προοίμιον περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ ςοιχεῖον.

Symeonis Sethi, magistri Antiocheni et philosophi, prooemium de cibariorum facultatibus ordine alphabetico.

A. Πολλῶν καὶ λογίων, ὦ μέγιςε.

T. περὶ ἐκείνων λόγων διαγνωσθήσεται.

†. Praemittitur prooemium ad Michaelem Ducam, quod Bandinius ab editione Basileensi diversum edidit tom. 1. p. 264. a quo nostrum in his sequentibus differt sc. *προσαγόντων. ἄλλως μὲν ἡ κοινὴ ὀνομάτων συνήθεια, καὶ τῶν γνωρίμων πομάτων.* Sequitur index cap. CXLIV. quorum 1. *περὶ ἄρτων*, et ultimum *περὶ ὠτίδων* est. Demum incipit: *ἡ ἐν τῷ ἄρτῳ τροφὴ διαφέρει τετραχῶς.* v. cod. 362. et desinit, ut supra. Fol. 24. occurrit adhuc, quod huc pertinet: *περὶ ἀμυγδάλων. τὸ ἐπίλοιπον κεφάλαιον τοῦ κατὰ ϛοιχεῖον τροφῶν, τοῦ ὕδατος.* Demum subsequuntur alia capita eiusdem et diversi argumenti. Titulorum verò minium fere evanuit, quo minus omnes adferre possem. Incipit sine titulo, scripto tantum ad marginem: *Ἀναγκαῖα. τὴν ἀρίϛην γῆν δυνατὸν ἦν καταμαθεῖν καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ὄψεως κ. τ. λ. περὶ γλεύκους. περὶ σίτου. περὶ ῥοιῶν. περὶ ἀμυγδάλων. περὶ πετεινῶν. περὶ ἐλαίας. περὶ τερεβίνθου. περὶ φλέγματος. περὶ ῥαφανίδος. περὶ πλήγης. περὶ τοῦ βλισκονίου κ. τ. λ.* Et ultimum demum: *περὶ φυσικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν.* Des. *κόριδοι ἀγρώϛιν. ἀπολήιος.* Quae omnia non conveniunt cum capitibus diversis cod. 362. Reiserus haec indicare omisit.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Γαληνοῦ περὶ κρισίμων ἡμερῶν. Ἐκ τοῦ πρώτου.	Galeni de diebus criticis. Ex primo.

A. *Ὅτι πολλαὶ μέν εἰσιν αἱ κατά.*

T. *μήπω κεκριμμένους ἀναγκαῖον.*

†. Extat in eius operibus.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Ἱπποκράτους διαφοραὶ περὶ φλεβοτομίας.	Hippocratis differentiae de phlebotomia.

A. Μέγεθος νοσήματος καὶ ῥώμης δυνάμεως.
T. σύμμετρον διδόναι ἐπὶ γ ἢ δύο ἡμέρας.

†. Sunt inter spuria inedita, et a Reisero omissae. Sequuntur adhuc brevia de eadem, de elleboro et somno.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Characteres zodiaci, planetarum et cometarum.

Φύλ. κϛ. Fol. 26.

Ἀρχὴν σὺν θεῷ τῶν ἀφορισμῶν τοῦ ἱπποκράτους.	Principium cum Deo aphorismorum Hippocratis.
Τμῆμα πρῶτον.	Sectio prima.

A. Ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρά.
T. οἶνος ἴσος ἴσα διδόμενος λύει.

†. Sunt in sectiones VII. divisi, et occurrunt adhuc apud Nessel. P. III. p. 30. n. 6. ita divisi, et in bibl. Monac. cod. 71.

Φύλ. λ. Fol. 30.

De eclipsibus solis et lunae, eorumque significationibus in mense Martio etc. cum methodo inveniendi eclipses lunares et solares.

Φύλ. λβ. Fol. 32.

Τοῦ σοφωτάτου ὑπερτίμου τοῦ ψέλλου ἀποκρίσεις συνοπτικαὶ, καὶ ἐξηγήσεις πρὸς ἐρωτήσεις διαφόρους καὶ ἀπορίας, γραφεῖσαι πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν μηχαὴλ τὸν δούκαν. περὶ πίςεως. πιςεύομεν εἰς ἕνα πατέρα.	Sapientissimi hypertimi Pselli responsiones synopticae et expositiones ad varias quaestiones et dubia, scriptae ad imperatorem dom. Michaelem Ducam. De fide. Credimus in unum patrem.

T. Τῶν τοιούτων ἀποριῶν διεξοδικώτερον.

†. Sunt nº CCV. Apud Nessel. p. 320. n. 5. idem titulus occurrit, quin numerus capitum indicetur. Videntur autem esse tantum quaestiones theologicae. In nostro autem codice tam theologicae, quam physicae continentur, ut adeoque titulus verus deberet esse διδασκαλία παντοδαπὴ, ut a Io. Alb. Fabricio gr. et lat. tom. 5. edita est.

Quaest. XV et XVI. in editione in unam contracta est.

Post Q. XXVI. Περὶ νοῦ. duo adhuc tituli de eodem sequuntur: 1. πᾶν νοερὸν εἶδος. 2. νοερὰ μὲν καὶ ἡ ψυχή.

Q. XXXI. Περὶ ψυχῆς. πᾶσα ψυχὴ κ. τ. λ. in editione non est.

Q. XXXII. Περὶ νοῦ καὶ ψυχῆς. ἔχομεν τὸ ἀείδιον, ibi deest.

Q. XXXV. Περὶ ψυχῆς. ἡ ψυχὴ ἐν σώματι. et

Q. XXXVI. De eadem. πλάτων ἐν τιμαίῳ. et sic reliquae desunt usque ad XLIV, quae in editione XXXIª est.

Q. XLV. XLVI. De eadem, pariter desunt in edit.

Q. LV. Τίς ἡ τῆς ψυχῆς δύναμις, ibi deest.

Q. LXV. Πῶς ἡ ψυχὴ συνέχεται. deest.

Q. LXX. Ἔτι περὶ ἀρετῶν. τῶν μὲν πολιτικῶν ἀρετῶν. deest.

Q. Q. LXXV. LXXVI. De iisdem. Δίττης οὔσης. 2. πᾶσα ἡ θειουργία

Q. LXXVIII. Ὅτι ἀρετὴ ἐστιν ἕξις. deest, ut sequentes.

Q. LXXXI. De iisdem. ἦθος ἐστι, ποιότης.

Q. LXXXIV. Περὶ ἰδεῶν.

Q. LXXXV. Περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων.

Q. XCVI. Διὰ τί ὅλως ἐστὶ τὸ κακόν.

Q. XCVII. Τελεώτερον περὶ τοῦ κακοῦ.

Q. CXI. Πῶς ἄρενα καὶ θῆλεα γίνεται.

Q. CXII. Διὰ τί γυνὴ πολλάκις.

Q. CXIII. Διὰ τί δίδυμα καὶ τρίδυμα.

Q. CXV. Εἰ καὶ τὸ ἔμβρυον ζῶον.
Q. CXIX. Διὰ τί πεινῶντες, ἐὰν πίνωσι.
Q. CXX. Εἴ ἐςί τι ἐκτὸς τοῦ οὐρανοῦ.
Q. CXXVI. Περὶ οὐσίας ἡλίου.
Q. CXXXVIII. Περὶ ἄςρων τῶν διοσκούρων.
Q. CXLI. Περὶ δρόσου αὖθις.

Demum post finem editionis alîae adhuc quaestiones sequuntur.

Q. CXCIV. Ἄλλο περὶ ψυχῆς τοῦ αὐτοῦ. ψυχῆς οὐσιώδεις.
Q. CXCV. Ἄλλο περὶ ψυχῆς τοῦ αὐτοῦ. πᾶσα ψυχὴ ἐνέργειαν.
Q. CXCVI. Ἄλλο περὶ ψυχῆς. ψυχὴ τελεία.
Q. CXCVII. Περὶ ψυχῆς. ψυχὴ πᾶσα.
Q. CXCVIII. Περὶ ὁμουποςάτου. Ὁμουπόςατα λέγονται.
Q. CXCIX. Περὶ τῆς κατὰ πυθαγόραν φιλοσοφίας. Πυθαγόρας.
Q. CC. Τοῦ αὐτοῦ. περὶ δὲ χορευούσων.
Q. CCI. Ὁ πρὸς τῷ τέλει ἐπίλογος. Φιλοτιμησάμενος.
Q. CCII. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιγραφὴ πρὸς ἄλλον ἐρωτήσαντα περὶ ὁρισμοῦ τοῦ θανάτου. Οὐχ' ὡς ἠπόρηται.
Q. CCIII. Περὶ αἰῶνος. Αἰῶνος εἰκόνα.
Q. CCIV. Τοῦ αὐτοῦ εἰς ῥητὸν ἀποςολικὸν. ἐπεζήτησας.
Q. CCV. Τοῦ αὐτοῦ λύσις τῆς κοινῆς ἀπορίας ἁπάντων τῶν ἔξω τοῦ ἡμετέρου δόγματος χριςιανῶν.

Iam Fabricius in fine editionis hanc notam habet. Ita in Msc., quo usus sum, quaestiones hae cap. CLVII. distinguntur, neque tamen pauciora argumenta continent, quàm codex Allatii divisus in cap. CXCIII. ut ex titulis suprà p. 51. adscriptis videbis. Itaque ne quis existimaret, me minus integrum illud Pselli opusculum dare, in titulo capita CXCIII. memoravi.

Per Deum immortalem! Tantus ne vir etiam tantum labi potuit? Triginta sex capita desunt et illis minus non haberi contendit. Provoco ad ipsum etiam Allatii codicem p. 51. descriptum, ubi quilibet clare videbit, tot et tot titulos prorsus diversos in editione abesse. Ne quis mihi dicat, plures titulos in unum contractos esse. Illud in cap. XV. et XVI. locum habuit. Nec tamen idem habetur. In reliquis omninò non factum.

Confirmatur adhuc a Bandinio tom. III. p. 346. ubi capita adfert, quae prorsus in editione Fabriciana desiderantur. Capita, quae in nostro codice post cap. CXCIII. sunt, separata videntur, cum in titulo dicatur: *τοῦ αὐτοῦ*, eiusdem. At in cap. CCI° habetur epilogus? Reliqui quatuor tituli etiam apud Fabricium separantur.

Φύλ. με. Fol. 45.

Συνοπτικὸν σύνταγμα Φιλοσοφίας.	Synopticum syntagma philosophiae.

A. *Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες πρῶτον μὲν.*
T. *καὶ τέχνην ἰχνηλατεῖν. τέλος τῆς Φιλοσοφίας.*

†. In superiore primi folii ora haec leguntur: *τὰ ἐντὸς τά δ᾽ ἔγραψεν ἐν μονοτρόποις γρηγόριος τοῖς Φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν εἰς εὐμαθείαν εὐσύνοπτον αὐτοῖς τὸ τῆς Φιλοσοφίας ὄργανον, ἅμα τῇ τῶν ἐπιστημῶν τετρακτύϊ προθέμενος, ὥς μήτε κλόνοιντο τοῖς περὶ ταῦτα δεινοῖς, μήτε τριβὴν αὐτοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐγγίνεσθαι, ὧν καταΦρονεῖν ἐκελεύσθησαν.*

Haec intus conscripsit in monotropis, seu solitariis Gregorius piis literarum amantibus, ut facili et compendiaria via ediscant philosophiae organum, una cum quatuor scientiis proponens ea mente, ut neque horum difficultatibus perturben-

tur, neque in talibus detineantur, quae contemnere iussi sunt.

Haec etiam a Bandinio tom. 2. p. 462. adferuntur. Apud Nessel. P. IV. p. 160. etiam Gregorio attribuitur tit. πόνημα τόδε μοναχοῦ γρηγορίου, eodem initio et fine.

Prodiit hic liber sub Nicephori Blemmidae nomine latine, Georgio Valla interprete. Basil. 1542. 8.

Librum gr. et lat. ex hoc codice sub Gregorii Aneponymi nomine edidit Ioan. Wegelin. Aug. Vind. 1600. 8. cum scholiis, ut notat Nessel. P. IV. p. 96. observo, Nicephori Blemmidae logicam aliter incipere, sc. ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιςήμη. v. codd. 180. 225. et Nessel. P. IV. p. 156. cum diverso fine, et apud Bandinium tom. 3. p. 6. et 399. Observo adhuc, in margine haberi notas manu recentiore adscriptas, nisi ipsius Wegelini sint. Primum est: ἐν δε τῷ περὶ ἑρμηνείας ἄνθρωπος τρέχει, βοῦς νικᾷ.

Subsequuntur demum duo tituli huc non pertinentes, sive quaestiones:

Πόσοις ὀνόμασι σημαίνεται ὁ σωτὴρ παρὰ τῷ θεοπνεύςῳ γραφῇ. τινὲς φησί.

Πόσοις ὀνόμασι καλεῖται ἡ ὑπεραγία θεότοκος μαρία.

Quibus nominibus significatur salvator in S. Scriptura?

Quibus nominibus vocatur sanctissima Deipara Maria?

φύλ. να. Fol. 51.

Tabula de paschate Christianorum etc. de eclipsi solari et lunari.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Ἑρμηνεία εἰς τὸ· κύριε ιυ χε ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.	Expositio in id: domine Jesu Christe, Deus noster, miserere nostri. Amen.

A. Οὐχ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχεν.

T. ἐν ἀληθείᾳ καὶ βεβαιότητι.

Τοῦ ψέλλου ἑρμηνεία εἰς τὸ κε ἐλέησον. Pselli expositio in id: Miserere Domine.

A. Δοκεῖ τισιν ἁπλοῦν εἶναι ταῖς.

T. πασῶν αὐτοῦ τῶν δυνάμεων.

†. Est inter inedita Mich. Pselli iunioris scripta apud Fabricium tom. V. p. 58. Videtur autem hic esse excerptum, eo quod ibi aliud initium sit. Hoc et sequens Reiserus omisit.

Ἑρμηνεία τοῦ ἀλληλουΐα. Expositio Alleluja.

†. Tres expositiones afferuntur breviter:

1. κραταιὸς θεὸς αὐτὸς μόνος.
 potens Deus ipse solus.
2. ἔρχεται. ἐφάνη ὁ θεός.
 Venit. Apparuit Deus. hebraicé.
3. αἰνεῖτε. ὑμνεῖτε τὸν κύριον. David.
 Laudate. Cantate hymnis Dominum.

φύλ. νγ. Fol. 53.

Ὑπόθεσις τῶν προφητῶν. Argumentum prophetarum.

A. Ἀρχαῖον μὲν τὸ τῆς προφητείας χάρισμα.

T. διὰ τοῦ ἀγαθοῦ κατειργάσθη θάνατος.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ πανσόφου ψέλλου πρὸς τὸν βασιλέα κυρ. μιχαὴλ τὸν δούκαν ἐπιλύσεις σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων. Sapientissimi Pselli ad imperatorem dom. Michaelem Ducam solutiones quaestionum physicarum compendiariae.

A. Ὁ μὲν πλούταρχος, ὦ μέγιστε.

T. νὺξ παρ' ἑτέροις ἐστί.

†. Cap. 1. περὶ τοῦ εἶναι τὴν γὴν σφαιροειδῆ. ultimum: περὶ ἐκλείψεως σελήνης. Occurrit eodem titulo et initio apud Fabricium tom. 5. p. 56. inter Mich. Pselli iunioris scripta inedita, ubi in duos libros divisae sunt.

Hic nulla fit librorum divisio. In Reiseri catalogo de hoc nihil.

φύλ. νη. Fol. 58.

Ἀνατολίου περὶ δεκάδος, καὶ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἀριθμῶν.	Anatolii de denario, et numeris illo comprehensis.

A. Ἡ δεκάδος. καὶ τῶν ἐντὸς αὐτῆς.

T. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα γῆς ἐςι.

†. Anatolius est christianus Alexandrinus omni literarum genere instructus, et episcopus Laodicenus. Apud Bandinium tom. III. p. 15. titulus occurrit: τὰ θεολογούμενα ἀριθμητικῆς, seu ex Lucae Holsteinii interpretatione arithmetica theologica ex Anatolio et Nicomacho, diversi quidem initii, eiusdem autem finis. Anonymi liber hic insignis prodiit graece Paris. 1543. 4. v. Fabric. tom. IV. p. 9.

Cod. CCCLXXXV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum tabulis et figuris, in foliis 158, Saec. XV, signatus p. 76. n. 7. optime conservatus et inscriptus.

Κλαυδίου πτολεμαίου ἁρμονικῶν τῶν εἰς τρία τὸ πρῶτον.	Claudii, Ptolemaei harmonicorum libri tres.

A. Ἁρμονική ἐςι δύναμις καταληπτική.

T. καὶ διὰ πάντας ἐπισφαλεῖς.

Κλαυδίου πτολεμαίου ἁρμονικῶν τῶν εἰς τρία τοῦ τρίτου τέλος.

Cuilibet libro praemittitur index cap. XVI. In quibusdam codicibus ad lib. III. cap. XIV. scholium graecum marginale habetur, quo dicitur, tria ultima capita ab antiquis codicibus abesse, et Nicephori Gregorae esse. Hìc autem nullum scholii vestigium apparet. Prodiere tres hi libri gr. et lat.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Πορφυρίου εἰς τὰ ἁρμονικὰ πτολεμαίου ὑπόθεσις.	Porphyrii in Harmonica Ptolemaei argumentum.

A. Πολλῶν αἱρέσεων οὐσῶν ἐν μουσικῇ.

T. ἐπιλαμβάνον ἑτερότητα τοῦ ἤθους ποιεῖν.

†. Est Porphyrii Tyrii philosophi, tertio post Christum Saeculo clari commentarius in cap. XV. lib I. et in cap. VII. lib. II. Apud Bandinium tom. II. p. 475. mutili sunt. In cl. Harlesii nota error calami est scribentis. Porro commentarius, quemadmodum in editione Wallisii sunt, haud ultra cap. II. lib. VIII. procedit. Scribere voluit cap. VIII. lib. II.

Cod. CCCLXXXVI.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, atramento flavescente, literis minutis et nitidis, oris foliorum ultimorum laceris, bipartitò scriptus, usu tritus, in foliis 174, signatus p. 1. n. 6. cum moralibus, Saec. X, inscriptus:

Ioan. Chrysostomi commentariorum in Ioannem tomus alter.

†. Homiliarum haec initia sunt:

48. Οὐδὲν φθόνου. καὶ βασκανίας χεῖρον.

49. Τὰ ἀνθρωπίνως ὑπὸ τοῦ χριστοῦ.

50. Οὐδὲν ἁπλῶς ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς.
51. Τοὺς προσιόντας τῷ θείῳ κηρύγματι.
52. Οὐδὲν τῆς ἀληθείας σαφέϛερον. Edit. 55.
53. Ὦ τῆς ἀνοίας τῆς Ἰουδαϊκῆς.
54. Πολλῆς ὑπομονῆς δεῖται τὰ ἡμέτερα.
55. Ἀναίσχυντον ἡ κακία, καὶ ἰταμόν.
56. Καὶ παράγων ὁ ις εἶδεν.
57. Τοὺς μέλλοντάς τις παρὰ τῶν.
58. Ταῖς γραφαῖς οὐχ ἁπλῶς. Edit. τὰς γραφάς.
59. Οἱ διὰ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τήν. Edit. 58.
60. Μέγα ἀγαπητοὶ μέγα ἐκκλησίας.
61. Πᾶσα μὲν ἀρετὴ καλόν.
62. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. †. Sub Basilii Seleuc. nomine etiam prodiit homil. 40. uti sequens.
63. Μέγα ἀγαθὸν φιλοσοφία.
64. Ὁ πολλάκις εἶπον, τοῦτο καὶ νῦν.
65. Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ.
66. Ὥσπερ ὁ πλοῦτος τοὺς οὐ προσέχοντας. Ed. οὐ deest.
67. Γλυκὺς ὁ παρὼν βίος, καὶ πολλῆς. Edit. 66.
68. Εὐφώρατον ἡ πλάνη καὶ ἀσθενές.
69. Πάντα μὲν φεύγειν ὁμοίως.
70. Μιμηταί μου γίνεσθέ φησιν.
71. Χαλεπὸν, ἀγαπητοὶ, χαλεπόν.
72. Μεγάλη τῆς περὶ τοὺς δούλους.
73. Μέγα ἀγάπη, καὶ πυρός. Edit. καλόν.
74. Ὁ μὴν προφήτης ἔλεγεν.
75. Ἔργον ἡμῖν δεῖ πανταχοῦ. Edit. πανταχοῦ deest.
76. Δειλὴν καὶ ἄνανδρον τὴν ψυχήν.
77. Πάντα τὰ ἀγαθὰ τότε ἔχει.
78. Μεγάλη τῆς ἀθυμίας τυραννίς.
79. Τὴν ὀδυνωμένην ψυχήν.
80. Ὁ ποιήσας, καὶ διδάξας φησίν.
83. Φρικτὸν ὁ θάνατος καὶ φόβου.
84. Θαυμαϛὸν ἡ μακροθυμία.
85. Αἱ εὐπραγίαι τοὺς οὐ προσέχοντας.

87. Ὥσπερ τὸ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχεν.
88. Πολλὰ μέν ἐςι καὶ ἕτερα.

Cod. CCCLXXXVII.

Chartaceus, non ligatus, in folio, sine minio, charactere minuto et moderno, quadripartitò scriptus, in pag. 134, Saec. XVI. signatus 79, sat conservatus et inscriptus, rerum et verborum index.

A. Συνεσίου ἐνυπνίοις. — Ἀριςοτέλης τε καὶ ὁ λόγος φησίν. ἡ μὲν αἴσθησις μνήμην ἡ δὲ μνήμη πεῖραν, ἡ δὲ πεῖρα τέχνην ἐποίησεν. 127.

T. συνεσίου αἰγυπτίῳ, κατὰ τῆς καθεξῆς.

†. Sunt Aeschinis, Lysiae, Alcidamantis, Antisthenis, Demadis, Andocidis, Isaei, Dinarchi, Antiphontis, Lycurgi, Gorgiae, Lesbonactis, Herodis, Aristidis, Synesii et Libanii.

In primo folio a possessore notatus annus est, ἔτει αφξδ μαιμακτηρίωνος μεσοῦντος τῇ ϛ.

Cod. CCCLXXXVIII.

Chartaceus, in assere, corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, charactere minutissimo et eleganti cum lacunulis, cum notis marginalibus, in foliis 159. Saec. XV. signatus p. 68. n. 31. collatus a Joan. Rhemo, Abusian. optime conservatus et inscriptus.

Πολυβίου ἱςορίων λόγοι ε. Polybii historiarum lib. V.

A. Εἰ μὲν πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι.

T. κατὰ τὴν ἀρχαῖς ὑπόσχεσιν.

Πολυβίου τοῦ ϛ ου λόγου κατ' ἐπιτομήν. Libri VI. epitome.

A. Τῶν μὲν γὰρ ἑλληνικῶν πολιτευμάτων.

T. ταῖς ἐξουσίαις αὐτῶν ἀπρεπῆ.

†. Ultimus liber est XVII^us, licet XVIII^us sit signatus. Factum est enim per errorem, quo deceptus Ehingerus notavit, decimi octavi quoque excerpta legi in illo codice. Eodem deceptus quoque Reiserus in suo catalogo ait: Polybii historiarum libri V. et reliquorum tredecim epitome.

In primo folio haec graece notata leguntur: τὸ παρὸν βιβλίον ἤφεραν οἱ τοῦρκοι μετὴν ἀρμάδὰν τουςεμπετανέβοντος, τοῦ ποτέ σουλτάνου ἀλητζέριϊς. νῦν δὲ πασία τῆς ἀρμάδης, καὶ πεγλερπεϋ τῆς αὐτῆς ἀλιτζέρις δεσποτάτου ναυπάκτου, εὐρίππου καὶ ῥόδου, τοῦ χαρατὴν πασία. κατὰ τῷ α̅φ̅λ̅ζ̅ ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. καὶ θεγονίας, ἐπεὶ τῆς δυναςικωτάτης βασιλείας τοῦ μεγαλιοτάτου αὐθεντὸς σουλτᾶν σουλεημᾶν, αὐθεντεβοντος τοῦ εὐγενεςάτου καὶ λογιωτάτου αὐθεντὸς χουσεηνσαχπεq υἱοῦ ὄντος μεχεμέτπεει, τοῦ ἕλκοντος τὸ γένος ἀπὸ καρούλων. μεγάλων ὄντων αὐθεντῶν γεμονικῆς κρατῶν τὸν τόπον, καὶ φλάμπυρον τοῦ ἀγγελοκάςου, ἁγιας μαύρας σουδίτζης, καὶ παντὸς δεσπότου.

Ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου κυρ. παχωμίου. Omnia sic. In eodem folio alia manu Polybii vita ἐκ τοῦ σουδᾶ desumpta legitur: Πολύβιος λύκου υἱὸς κ. τ. λ.

In secundo folio. Xystus Betuleius candido lectori.

Cum hoc codice contulimus illud exemplar, quo usus est Hervagius (Reiserus legit Hercoagius) in editione Polybiana. Facta est hinc accessio ad illam editionem non poenitenda. Quae autem in Hervagiano exemplari, quod hoc nostro melius erat, auctiora inveniebantur, marginibus hic nostris annotavimus. In conferendo usi sumus opera Joan. Rhemii Abusianensis, qui tum ad S. Antonii fovebatur, adolescentis me hercle ingenio foecundissimo praediti, qui nunc Tubingae publico fovetur

stipendio. Nostra post collatione in transferendo usus est W. Musculus, cum Tiguri exularet. Facta autem collatio est in hyeme 1548. Vale.

Cod. CCCLXXXIX.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, initialibus et numeris marginalibus rubris, literis minutis et nitidis, cum notis marginalibus alterius manus, in foliis 61, Saec. XV, signatus p. 63. n. 72, optime conservatus et ab alio inscriptus.

Πεδακίου διοσκορίδου ἀναζάρβεως πρὸς ἀνδρόμαχον περὶ τῶ ἁπλῶν Φαρμάκων παράδοσις βιβ. β̄.	Pedacii Dioscoridis Anazarbei ad Andromachum de simplicibus medicinis lib. II.

A. Ἡ τῶν ἁπλῶν Φαρμάκων παράδοσις.

T. καί σὺν ὀλισθένε: διὰ τῆς ἕδρας.

†. Praemittitur index cap. 1033. in duobus libris, quibus subiicitur titulus: περὶ τοὺς πεποκότας κώνιον, καὶ ἄλλων τινὼν θανασίμων Φαρμάκων. De iis, qui cicutam biberunt, aut alias medicinas mortiferas. In fine aliena manu additum: ὅσα διὰ πεῖραν ἡμῖν, ὦ Φίλτατε ἀνδρόμαχε, τῶν ἁπλῶν Φαρμακῶν συνηλλεχότες ἀπεςάλκαμέν σοι.

Quae experientiâ, ò amicissime Andromache, collecta de simplicibus medicinis, misimus tibi.

Ex notis margini adscriptis clarum est, Joan. Moibanum Medicum Augustanum in sua versione hoc codice usum esse, illoque mortuo, Conr. Gesnerum cum notis edidisse Argent. 1565. 8.

Dubitatum est, num duo hi libri Dioscoridis sint. Pro genuinis declararunt Joan. Moibanus, Conr. Gesnerus et Joan. And. Saracenus in praefatione. Non tamen negandum, graecas in hisce voces occurrere, tempore Dioscoridis non usi-

tatas. Apud Bandinium tom. III. p. 95. ubi auctoris nomen expunctum est, occurrit lib. I. cum priore subscriptione, mutila tamen.

Cod. CCCXC.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et lisibili, manu diversa, cum aliquot correctionibus marginalibus, in pag. 108, Saec. XV, signatus p. 63. n. 71. probe conservatus et inscriptus.

Βιβλίον ὀρνεοσοφικόν. Liber orneosophicus.

A. Ἐσπουδακότι σοι λίαν κράτιστε.

†. Aliena manu suprà positus titulus est: Δημητρίου κωνσαντινοπολίτου περὶ τῆς τῶν ἱεράκων ἀνατροφῆς τε, καὶ θεραπείας βιβ. β̄. Demetrii Constantinopolitani de accipitrum nutritione et cura lib. II. Eadem manu praemissus est index cap. CXCVII. quorum primum est: πῶς χρὴ θηρᾶσθαι τοὺς ἱερακας, καὶ ποίῳ καιρῷ. et ultimus: καὶ ὅπως εἰς νῆσσας ἐδίζει. Des. ἄνευ κωδωνίου. τέλος τοῦ ἑνὸς βιβλίου, ὅ μοι δοκεῖ καὶ πλείονος ἐπιστήμης εἶναι. Finis unius libri, qui mihi videtur et maioris scientiae esse.

Tum nova capita XCIX sequuntur hoc tit. ἐξ ἄλλου ἀντιγράφου ἀγριχότερον. cap. 1. εἰς ἀναπνοὴν ἱέρακος. φολβίου βοτάνης. cap. XCIX. εἰς αἰτίαν τῶν ἐντέρων.

Des. συχνῶς δίδου τῷ ἱέρακι, καὶ ἰαθήσεται. τέλος τοῦ περὶ ἱέρακος.

Apud Nesselium P. III. p. 46. Apud Bandinium vol. II. p. 564. et in cod. Monac. 135. anonymi est. Demetrio autem Pepagomeno tribuitur, Michaelis Palaeologi medico. In cod. Monac. 164. adscribitur Leoni imp. eodem titulo, initio et fine.

Rigaltius edidit nomine Demetrii Pepagomeni Paris. 1612. 4. et non 1619, ut Fabricius scribit.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Βιβλίον περὶ κυνῶν ἐπιμελείας. Liber de cura canum.

A. Οὐκ ἔλαττον συντελεῖ καὶ κύων.

T. ἄλειψον τὸν κύνα καὶ ὑγιαίνει.

†. In praemisso indice dicitur κυνοσόφιον ἄριστον, et continet cap. LIII. quorum primum est περὶ ἐπιμελείας κυνῶν, et ultimum εἰς ψώραν αὖθις.

Neque in indice praemisso, neque in titulo praesenti scriptum Δημητρίου κωνϛαντινοπολίτου, Demetrii Constantinop. etc. et tamen apud Fabricium tom. I. p. 155. scriptum legitur. Sane codex Augustanus, qui olim fuit Antonii Eparchi, et quem post absolutam suam editionem Aurifaber demum inspexit, variasque illius lectiones subiecit, ita inscribitur: Δημητρίου κωνϛαντινοπολίτου κ. τ. λ. περὶ τῆς τῶν κυνῶν ἐπιμελείας.

Ex eo autem, quod aliena manu sit illi inscriptum ad opusculum primum, nondum sequitur, etiam ad sequentia referendum, licet quaedam initii relatio sit. Debuisset enim eadem inscriptio, ut in MSCis obvium, repeti. Horum verò nihil fit.

Quin et Reiserus ipse in catalogo p. 63. n. 71. contra expressam codicis inscripsionem scrisit. Demetrii Constantinopol. de canum et accipitrum medicina libri duo. In hoc adhuc fallebatur Reiserus, quod duos putarit libros. Quis enim non videt, simul esse tres?

Apud Bandinium vol. 2. p. 364. auctoris etiam nomine destituitur, eodem titulo, initio et fine praeditum.

(Die Fortsetzung folgt.)

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum

in

bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Cod. CCCXCI.

Chartaceus, membrana tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, in fine alia manu suppletus, Saec. XV, in foliis 477, signatus p. 81. n. 1. optime conservatus et inscriptus.

Γεοργίου εὐλαβεςάτου μοναχοῦ καὶ συγκέλλου γεγονότος ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως σύνταξις, ἤτοι χρονογραφία ἐν ἐπιτόμω, ἀπὸ τῆς βασιλείας ἰουλίου καίσαρος ῥωμαίων ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ͵ευλδ μέχρὶ τῆς βασιλείας τοῦ πρώτου ἔτους διοκλητιανοῦ, κόσμου ἔτει ͵εψοζ. ὁμοῦ ἐτῶν τμγ.

Georgii religiosissimi monachi et syncelli Tarasii sanctissimi archiepiscopi Constantinopolitani syntagma, seu chronographia in epitome ab imperio Iulii Caesaris Romanorum anno ab orbe condito 5434 usque ad imperium anni primi Diocletiani, mundi anno 5777, simul anni 343.

A. Πομπήϊος πολυορκία λαβὼν τὰ ἱεροσόλυμα.

T. ὑπὸ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς ἐξελαύνεται τῆς ἐκκλησίας.

†. Prodiit in corpore script. Byzantinorum. Ibi verò incipit ab Adamo. Cum verò plerique codices a Iulio Caesare incipiant, in editione hac nota separatum habetur eodem initio et fine. Fallitur autem Nesselius, dicens, hunc Hamartolum vocari. Georgius enim Hamartolus, cuius chronicon adhuc MSCum est, a me latine versum et praelo paratum, longe alius est, non confundendus cum Georgio Syncello Tarasii archiep. Constantinop.

Harlesius in nota ad hunc Georgium Syncellum ait, Velserum in epist. XX. Scaligero scripsisse inter L codd. gr. Venetiis venales fuisse Georgii Syncelli chronicon, cuius titulum Harlesius posuit. At error ibi in anno mundi irrepsit, legitur enim ͵ευχδ.

Suspicabatur adhuc, reliquias bibliothecae Victorianae fuisse. Verisimile autem non est, tot esse distractos de hac bibliotheca Monachium translata.

Φύλ. σιη.	Fol. 218.
Θεοφάνους ἁμαρτολοῦ, καὶ ἡγουμένου τοῦ ἀγροῦ καὶ ὁμολογητοῦ χρονογραφία ἐτῶν φκη, ἀρχομένη ἀπὸ πρώτου ἔτους διοκλητιανοῦ, ἑὼς δευτέρου ἔτους μιχαὴλ καὶ θεοφυλάκτου υἱοῦ αὐτοῦ τουτέσιν, ἀπὸ τοῦ ͵εψοζ ἔτους τοῦ κόσμου ἑὼς ἔτους ͵ϛτε κατὰ τοὺς ἀλεξανδρεῖς, κατὰ δὲ ῥωμαίους ͵ϛτκα.	Theophanis Hamartoli, et abbatis Agri, et confessoris chronographia annorum 528, incipiendo a primo anno Diocletiani usque ad secundum annum Michaelis, et Theophylacti eius filii, ab anno mundi 5777 usque ad annum 6305 secundum Alexandrinos, secundum verò Romanos 6321.

A. Ὁ μὲν μακαριώτατος ἀββᾶς γεώργιος.
T. τῇ ἀδριανουπόλει καὶ ταύτην ἑλῶν.

†. Io. Bosius codicem hunc cum editione contulisse videtur. Sic enim Fabricius tom. VI. p. 151. scribit. Eam conferens Io. A. Bosius cum MSCo. codice Augustanae bibliothecae deprehendit, huius ope multo emendatiorem, alicubi et pleniorem expletis, quibus passim foedata est, lacunis aliquot, dare se posse. Extat verò in corpore hist. Byzant. eodem initio et fine.

Cod. CCCXCII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, manu diversa, charactere minuto et nitido, initio mutilus, scriptus ex parte a Valeriano monacho, in foliis 226, cum margina-

libus, Saec. XIV et XV. signatus p. 82. n. 14. ultra medium probe conservatus et inscriptus.

Liber mutilus principio et fine.

†. Perlegendo hunc librum perspexi, esse medicum, et ordine alphabetico compositum. Litera Π hic primum incipit, cuius initio Mithridatis epistola ad Graecorum regem ponitur: *ἐπειδή σε ὁρῶμεν σπεύδοντα τὴν αἰτίαν κατανοῆσαι, τί ἐστι, δι' ὅ συμβαίνει, μὴ δύνασθαι τίκτειν τὴν ἀδελφήν, τῶν ἄλλων οὖσην κατὰ τὸ σῶμα, καὶ τὸν τρόπον ὑπάρχουσαν, ἐφιλοτιμήθημεν διὰ προστάγματα πάντας παρατάξασθαι τοὺς τῆς οἰκουμένης ἰατροὺς, καὶ τῶν πάντων ἀξιολογωτάτων τὴν πεῖραν λαβόντες, ἀπεστάλκαμεν σὺν τῇ δυνάμει, ἥτις ἐστιν πρακτικωτάτη, καὶ σφόδρα ἡμῖν ἐπιτυχής, μόνων βασιλισσῶν δοκιμασθεῖσα ἐξ αὐτῶν τὴν τοιαύτην τοῦ πεσσοῦ δύναμιν.* Cum videamus, te studiosum sciendi causam, ob quam soror parere non possit, aliis et corpore et habitu similis, enixè contendimus mandatis omnes totius orbis medicos adsciscere, factoque de probatissimis periculo misimus tibi cum virtute, quae practicabilissima, nobisque opportunissima est, solis Reginis probata pessorum virtus.

Ultima litera est X. *χοιράδαι.* et finit n. 16. Fol. 11. Emplastra sequuntur hoc titulo: *ἔμπλαστρον τῆς ἀποστολικῆς σκευασίας πέτρου καὶ παύλου. ποιοῦν πρὸς πάντα τὰ ὑπογεγραμμένα θαυμαστῶς. ἄμωτος τραυματικὴ κ. τ. λ.*

Emplastrum apostolicum Petri et Pauli mirabiliter operans etc.

Post emplastra veniunt trochisci et somnifera XI.

Mithridates rex Ponti aetatis suae regum maximus, omnes antecessores suos medendi scientia superavit. Eius commentationes Lenaeus, Pom-

peii libertus, latine transtulit. Nil tamen superest. Fabricius de hac ipsius epistola nil memorat.

Φύλ. ιη.	Fol. 18.
Τοῦ σοφωτάτου, καὶ λογιωτάτου κυρ. δημητρίου τοῦ κυδώνη λόγος, ὅπως ἄλογον τὸ τοῦ θανάτου δέος ἀποδεικνύων.	Sapientissimi et doctissimi Demetrii Cydonii sermo, irrationalem mortis metum ostendens.

A. Τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν.
T. ἡδύονος αὐτῷ γένοιτο βίου λάβεσθαι. τέλος.

†. Extat haec oratio Demetrii Thessalonicensis, qui A. C. 1355 cum imp. Ioanne Cantacuzeno monasterium ingressus est, gr. et lat.

In bibl. Monac. bis adhuc occurrit. In bibl. Vindob. et Medic. ubi Bandinius notat, ex Nemesii libello eiusdem argumenti transscriptam fuisse magnam partem usque ad verba, τοσαῦτα ἡμῖν εἰρήσθω. In fine librarius addidit: Οὐαλεριᾶνος Φορολιβεὺς ὁ ἀλβίνου μοναχὸς ἔγραψε. Valerianus Foroliviensis Albini filius, monachus scripsit: πλούσιος ἀμαθὴς προβάτου χρυσόμαλλον, dives inscius, ovis aureum vellus. Idem Valerianus occurrit apud Montfaucon. p. 88. 108. Sed alia subscriptione: Ὁ οὐαλεριανὸς φωρολιβεὺς ὁ ἀλβίνου, κανονικὸς τῆς πολιτείας καλουμένης τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. ταύτην γε βίβλον ἐν τῷ τοῦ ἁγίου ἀντωνίου μοναστηρίῳ ἐνετίῃσιν ἔγραψε, ἔτει τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ αφμγ. τετάρτῃ μηνὸς σεπτεμβρίου ἱσαμένῃ. δόξα τῷ θεῷ ἡμῶν.

Valerianus Forojiviensis, Albini filius, canonicus capituli S. salvatoris hunc librum scripsit in monasterio S. Antonii Venetiis anno Domini nostri Iesu Christi 1543 4 Septembris. Gloria Deo nostro,

Φύλ. λϛ.	Fol. 37.
Ὁ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων διάλογος τιμοθέου, καὶ θρακὸς, καὶ κατὰ μάνεντος.	De operatione daemonum dialogus Timothei et Thracis et contra Manetem.

A. Χρόνιος, ὦ θρὰξ, ἐπὶ τὸ βυζάντιον.

T. συρρακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα.

†. Reiserus auctorem opusculi ignorabat, cum in titulo deest. Ex initio autem et fine patet, esse Michaelis Pselli. In bibliothecis enim Vindob. Medic. et Monac. clarus titulus est: τοῦ σοφωτάτου ψέλλου κυρίου μιχαὴλ τιμόθεος, ἢ περὶ δαιμόνων. Sapientissimi domini Michaellis Pselli Timotheus, seu de daemonibus.

Alii tribuunt Michaeli Ephesio, ut Possevinus ait, et alii iterum Michaelem Ephesium et Psellum in unum confundunt. Distinguendos autem monet Allatius, licet utrumque Saec. XI. florentem.

Opusculum constat duobus libris editis Paris. 1615. 8. gr. et lat.

Φύλ. νγ.	Fol. 53.
Πλήθωνος τοῦ καὶ γεμίςου περὶ ἀρετῆς.	Pletonis, qui et gemistus, de virtute.

A. Ἀρετή ἐςιν ἕξις, καθ' ἣν ἀγαθοί.

T. οὐδὲ κατὰ τὰς ἡδόνας.

†. Finis est mutilus. Nam alius est in codicibus Vindob. Monac. et Medic. Adolphus Occo ex hoc, ut videtur, et aliis primus gr. et lat. edidit Basil. 1552. 8. In aliis inscriptum: de virtutibus.

Φύλ. νϛ.	Fol. 57.
Ἰαμβλίχου χαλκιδέως λόγος περὶ τῆς πυθαγορικῆς αἱρέσεως.	Iamblichi Chalcideni sermo de secta Pythagorica.

α. Περὶ τοῦ πυθαγορικοῦ βίου,	1. De Pythagorica vita.
β. προτρεπτικὸς εἰς τὴν φιλοσοφίαν.	2. Adhortatio ad philosophiam.
γ. περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.	3. De communi scientia mathematica.
δ. περὶ τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς, ὃς περιέχει περὶ ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης καὶ περὶ γεωμετρίας, καὶ περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ πυθαγορίοις.	4. De Nicomachi arithmeticae isagoge, qui continet etiam de scientia arithmeticae, geometriae et musicae apud Pythagoreos.

A. Ἐπὶ πάσης μὲν φιλοσοφίας ὁρμηθεὸν.

T. καὶ σφαιρικῆς ἡ παράδοσις γένηται.

†. Idem opus iam occurrit in cod. 102. ubi memoravi, omnes hos libros IV esse editos, non simul, sed separatim. Apud Bandinium vol. III. p. 286. post hos quatuor alii quinque sequuntur, nempe:

5. περὶ τῆς ἐν φυσικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.
6. περὶ τῆς ἐν ἠθικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.
7. περὶ τῆς ἐν θεοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.
8. περὶ γεωμετρίας τῆς παρὰ πυθαγορίοις.
9. περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ πυθαγορίοις.

Quibus Fabricius addit decimum, ita, ut totum opus constet lib. X. quorum sex posteriores ibi inter deperdita numerantur. Est verò titulus decimi: εἰσαγωγὴ σφαιρική.

Cod. CCCXCIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, bipartitò scriptus, atramento flavescente, lectus a M. Crusio, quondam Ioan.

Birgotis, in foliis 236. Saec. XI, signatus p. 8. n. 20. praeter maculas sat conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἐπισκόπου κρήτης λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίας θεοτόκου.	Sancti patris nostri Andreae episcopi Cretensis sermo in annuntiationem sanctissimae Deiparae.

A. Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά.

T. ἀπολαύειν ἡμᾶς χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in edit. Combefisii. Hic autem est mutila. Occurrit adhuc in cod. 3. 146. et in aliis bibliothecis.

Φύλ. ια.	Fol. 11.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀντιπάτρου ἐπισκόπου βόστρων εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίας θεοτόκου.	Sancti patris nostri Antipatri episcopi Bostrens. in salutatione sanctissimae Deiparae.

A. Προέδραμεν ἐν τῇ προτέρᾳ κυριακῇ.

T. παραγενομένῳ σωτῆρι χῷ, ᾧ κ.τ.λ.

†. In fine additum: τοῦ αὐτοῦ λόγος δ. Tres igitur sermones ipsius praecessisse necesse est. Erat autem Bostrensium in Arabia Petraea episcopus, medio circiter saeculo post Christum quinto. Apud Nessel. p. 337. titulus est: Ἀντιπάτρου βοστρῶν λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην, καὶ εἰς τὴν σιγὴν ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Antipatri Bostrensis sermo in sanctum Joannem Baptistam, et in silentium Zachariae, et in salutationem sanctissimae Deiparae.

Edidit Combefisius in bibl. concionatoria.

Φύλ. ις.	Fol. 16.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου νεοκαισαρείας τοῦ θαυ-	Sancti patris nostri Gregorii archiepisc. Neocaesareens. thaumaturgi ser-

μακουργοῦ λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου.	mo in salutationem Deiparae.

A. Ἑορτὰς μὲν ἁπάσας, καὶ ὑμνωδίας.

T. μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Hanc orationem Gregorii A. C. 265 mortui edidit gr. et lat. Gerh. Vossius. Occurrit adhuc in Cod. 3. et apud Bandinium tom. 1. p. 285. ubi ait, tres ipsius in annunciationem Mariae ab eodem esse editas orationes.

Φύλ. κβ.	Fol. 22.
Ἰωάννου ταπεινοῦ ἀρχιπρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ εἰς τὴν ἁγίαν ὑπερένδοξον κοίμησιν, καὶ μετάστασιν τῆς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.	Ioannis humilis archipresbyteri Damasceni in sanctam gloriosam dormitionem, et transpositionem dominae nostrae Deiparae Mariae.

A. Ἐστι μὲν ἀνθρώπων οὐδ' εἷς, ὅς,

T. μεγαλοπρέπεια σὺν τῷ ἀνάρχῳ κ. τ. λ.

†. Extat huius Damasceni Saec. VIII. clari oratio haec in eius operibus. Tres verò in idem argumentum scripsit ibidem editas, et sunt apud Bandinium tom. 1. p. 456. n. 33.

Φύλ. λε.	Fol. 35.
Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου ἐπισκόπου κρήτης, ἐγκώμιον εἰς τὴν πανσεπτον κοίμησιν τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.	Andreae Hierosolymitani episc. Cretensis encomium in venerandam dormitionem beatissimae dominae nostrae Deiparae.

A. Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις.

T. ἀναθέμενος, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii editione. Tres in hoc argumentum orationes scripsit, quae omnes apud Bandinium tom. 1. p. 442. et tom. 2. p. 600.

continentur, quarum una: οἱ τὴν ἐν πνεύματι, nondum edita occurrit in bibl. Coisl. 589. et apud Pasinum in bibl. Taur.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν τετραήμερον λάζαρον.

Sancti patris nostri Andreae archiepisc. Cretens. encomium in quatreduanum Lazarum.

A. Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκρότηκε.
T. ἐπίγνωσιν χ̅υ̅ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in editione Combefisii, et occurrit adhuc in cod. 24. 146.

Φύλ. νϛ. Fol. 56.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὰ βάϊα.

Sancti patris nostri Andreae Cretensis archiepisc. Hierosol. in diem palmarum.

A. Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου.
T. καὶ ἡ προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in eius operibus. Reiserus ait: nonnusquam lectu difficilis. Percurri orationem, et inveni eadem manu scriptam, nec literas evanescentes. Occurrit adhuc in cod. 146.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Γερμανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκ. κωνςαντιν. νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κ̅υ̅ ἡμῶν ι̅υ̅ χ̅υ̅, ῥηθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου σαββάτου.

Germani, sanctissimi archiepisc. Constantin. novae Romae, et oecumenici Patriarchae, sermo in sacram sepulturam domini nostri Iesu Christi, habitus in die sancti et magni sabbati.

A. Σάββατον μέν ἐςι σήμερον.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auctario novo p. 1469. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 246. in sabbatum magnum.

Φύλ. πζ. Fol. 87.

Γερμανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπ. κωνςαντ. νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.	Germani sanctissimi archiep. Constantinop. novae Romae, et oecumenici Patriarchae sermo in salutationem.

A. Ἐπ' ὄρος ὑψιλὸν ἀναβῆθι.
T. ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

†. In fine adhuc additum: αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξίομα κάριςε γεώργιε ℅ ἀείμνηςε πατὴρ ἡμῶν. Aeterna tui memoria dignitas carissime Georgi Monache, et semper celebrande pater noster.

Apud Fabricium eodem titulo et initio occurrit, nec memoratur, extare gr. vel lat. At apud Nessel. p. 350. alio initio effertur: τῆς παρούσης τιμίας. et dicitur extare in auctario novo Combefisii, licet mutilè.

Φύλ. ρς. Fol. 106.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πρώτην κυριακὴν τῶν νηςειῶν, καὶ εἰς τὴν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἀναςήλωσιν.	Eiusdem sermo in primam Dominicam ieiuniorum, et in restitutionem sacrarum ac venerandarum imaginum.

A. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σου.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Gretseri tom. 2. p. 549. Occurrit adhuc in bibl. Coislin. apud Montfaucon. Attribuitur verò Germano II. CP.

Φύλ. ριγ.	Fol. 113.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος τῇ τρίτῃ κυριακῇ τῶν νηστειῶν, καὶ εἰς τὸν ζωοποιὸν σταυρόν.	Eiusdem sermo tertia ieiuniorum dominica et in vivificam crucem.

A. Ἰδοὺ ἡ κλίνη σαλωμών. ξ δυνατοί.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ.τ.λ.

†. Extat gr. et lat. apud eundem Gretserum p. 294. Attribuitur autem Germano II. CP.

Φύλ. ριθ.	Fol. 119.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀναγνωσθεὶς εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ μεσονηστίμου.	Eiusdem sermo lectus in adorationem pretiosae et vivificae crucis tempore medii ieiunii.

A. Φωτίζου, φωτίζου, ἱερουσαλήμ.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. κ. τ. λ.

†. Attribuitur Germano II. CP. et extat gr. et lat. apud Gretser. p. 308.

Φύλ. ρκζ.	Fol. 127.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν σφαγὴν τῶν ἁγίων νηπίων, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου ἀναγινωσκόμενος κυριακῇ πρὸ τῶν φώτων.	Eiusdem sermo in caedem sanctorum infantum, et in initium evangelii sancti secundum Marcum, lectus dominica ante lumina.

A. Τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
T. τιμὴ καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Edidit graece ex hoc codice Augustano D. Hoeschelius, cuius notae marginibus adscriptae sunt, inter homilias sacras variorum PP. Aug. Vind. 1586. p. 154. Tribuitur etiam Germano II. CP.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου ϛαυροῦ καὶ κατὰ βογομίλων. Eiusdem sermo in exaltationem pretiosae crucis, et contra Bogomilos.

A. Πάλιν ἑορτῆς μυϛήριον, καὶ πάλιν,

T. εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. ἀμήν.

†. Additum in fine: τὸν δακτύλοις γράψαντα ϛαυρικὸν λόγον Φύλαττε χε παμβασιλεῦ τῶν ὅλων, digitis scribentem de cruce sermonem custodi Christe rex omnium.

Tribuitur Germano II. CP. editus a Gretsero gr. et lat. tom. 2. p. 156.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατὰ τὴν κυριακὴν τὴν πρὸ τῆς χυ γεννήσεως, καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας. Eiusdem sermo in Dominica ante Christi nativitatem et in sanctos tres pueros.

A. Ἐπειδὴ πολυανθρωπώτερον σήμερον.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἀμήν.

†. Tribuitur Germano II. CP. adhuc ineditus.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπ. καισαρείας καππαδοκίας ὁμιλία εἰς τὴν τοῦ χυ γέννησιν. Sancti patris nostri Basilii archiepisc Caesar.Cappadoc. homilia in Christi nativitatem.

A. Χυ γέννησις. ἡ μὲν οἰκεία.

T. ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὅτι αὐτῷ κ.τ.λ.

†. Est Basilii M. cum notis D. Hoeschelii marginalibus edita tom. 1. p. 584. Occurrit adhuc in cod. 141.

Φύλ. ρνη. Fol. 158.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα. Eiusdem homilia adhortatoria ad baptismum.

Ὁ μὲν σοφὸς σολομὼν τῶν.

T. κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ χ̄υ κ. τ. λ.

μηνὶ νοεμβρίῳ κᾱ. Mens. Novemb. 21.

†. Extat in tom. 1. opp. et occurrit adhuc in cod. 141.

φύλ. ρξζ. Fol. 167.

Γεωργίου μ̄ᾱ, καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀπόδωσιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ καὶ ἀφιέρωσιν τῷ θεῷ κατὰ τὴν ἱςορίαν.

Georgii Monachi, et chartophylacis magnae ecclesiae encomium in praesentationem sanctissimae Deiparae in templo, et consecratione Deo secundum historiam.

A. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς.

T. προσκύνησις τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

Μηνὶ φεβρουαρίῳ β. Mens. Februar. 2.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auct. novo p. 1070.

φύλ. ρεο. Fol. 175.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ὑπαντὴν, καὶ εἰς τὸν σιμεῶνα, καὶ εἰς τὴν ἄνναν.

Sancti patris nostri Amphilochii episc. Iconiensis sermo in occursum, in Simeonem et Annam.

A. Πολλοὶ τῶν μεγάλων. ἀνθρώπων.

T. αὐτῷ ἡ δόξα σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα. Eodem die.

†. Extat gr. et lat. in Combefisiana Amphilochii editione Paris. 1644. f. Occurrit adhuc in codd. 52. 221.

φύλ. ρπ. Fol. 180.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἡσυχίου πρεσβυτέρου ἱεροσο-

Sancti patris nostri Hesychii, presbyteri Hiero-

λύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαντὴν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ.

solymit. sermo in occursum domini nostri Iesu Christi.

A. Ἡ *μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίων.*

T. *ἐστήριξεν ἐν χῷ ἰῦ κ. τ. λ.*

†. Hesychii Saec. V. clari sermo ineditus est.

Φύλ. ρπε. Fol. 185.

Τοῦ *μακαρίου ἰω̄. πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κῦ καὶ σρς ἡμῶν ἰῡ χῡ.*

Beati Presbyteri Ioannis Damasceni sermo in transfigurationem domini et salvatoris nostri Iesu Christi.

A. *Δεῦτε πανηγυρίσωμεν. ὦ.*

T. *εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας κ. τ. λ.*

†. Attribuitur etiam Ioanni Antiocheno et extat gr. et lat. in Damasceni operibus. D. Hoeschelii notae marginibus adscriptae sunt. Occurrit adhuc in Cod. 146. eodem nomine auctoris.

Φύλ. ρϟη. Fol. 198.

Τοῦ *ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀντιπάτρου λόγος εἰς τὸν γενέσιον τοῦ ἁγίου ἰω̄. τοῦ προδρόμου.*

Sancti patris nostri Antipatri sermo in natalem sancti Ioan. praecursoris.

A. Ἐν *γεννητοῖς γυναικῶν οὐδένα.*

T. *καὶ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ. τ. λ.*

†. Extat latine apud Lipoman. et Surium. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 337. et apud Bandinium tom. I. et II.

Φύλ. σβ. Fol. 202.

Τοῦ *ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω̄. ἀρχιεπ. κωνσταντ. τοῦ χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀπο-*

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi arch. Constant. sermo in decollationem

τομὴν τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιςοῦ Ἰωάννου.

nem Ioan. Praecurs. et Baptistae.

A. Πάλιν ἡρωδίας μαίνεται. πάλιν.
T. ἀριθμῆτε. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus tom. VIII. edit. Montfauc.

φύλ. σζ. Fol. 207.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς ἡρωδίαδος, καὶ εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς κεφαλῆς Ἰω. τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιςοῦ.

Eiusdem sermo in saltationem Herodiadis, et in decollationem Ioannis praecursoris et baptistae.

A. Ὥσπερ τίς ἀνὴρ φιλέρημος.
T. ἐκδράμωμεν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Allatius Anatolio episc. Thessalonic. tribuit. Hoeschelius verò Chrysostomi nomine primus edidit, ut videtur, ex hoc codice A. 1587. 8. In editione Montfauconiana extat tom. VIII. inter spuria.

φύλ. σία. Fol. 211.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τό· συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, τί ποιήσωμεν.

Eiusdem sermo in id: convocarunt Iudaei concilium, et dixere, quid faciemus?

A. Ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας.
T. καὶ ἡ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ. τ. λ.

†. Est in spuriis editus tom. VIII. opp.

φύλ. σιδ. Fol. 214.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους.

Eiusdem sermo in decem virgines.

A. Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς.
T. ςεναγμός. ἐν θεῷ κ. τ. λ.

†. Extat in spuriis tom. VIII. opp. cit.

Φύλ. σιη.	Fol. 218.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πορνὴν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δ.	Eiusdem sermo in meretricem sancta et magna IVa.

A. Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.
†. Extat tom. VIII. cit. edit. in spuriis.

Φύλ. σκβ.	Fol. 222.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. καὶ εἰς τὸ πάσχα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε.	Eiusdem sermo in proditionem Iudae, et in pascha, et in traditionem mysteriorum, et de non reminiscendo iniuriae, sancta et magna V.

A. Οὐκ ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον.
T. καὶ ἡ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.
†. In Fabriciano homiliarum indice tom. VIII. novae edit. p. 500. οὐκ omissum et dicitur editus a D. Hoeschelio ex hoc, ut videtur, codice. v. cit. edit. vol. 2.

Φύλ. σλα.	Fol. 231.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ.	Eiusdem sermo sancta et magna parasceve.

A. Πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν.
T. συνεορτάσωμεν. ἐν χῷ κ. τ. λ.
†. Extat tom. 2. cit. edit. in spuriis.

In fine lego graece scriptum sequens: Διανέγνων ἐγὼ μαρτῖνος ὁ κρούσιος ὅλον τὸ τεύχος τόδε ἐν τυβίγγῃ αφοη. παλαιὸν ὄν.

Legi ego Martinus Crusius totum opus hoc Tybingae 1578. quod est antiquum.

Hic igitur codex, quem Reiserus tum abesse scripsit, iterum restitutus fuit.

Cod. CCCXCIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, in foliis 261, Saec. X., signatus p. 13. n. 34. praeter maculas probe conservatus et inscriptus,

Τὰ δ' ἔνεϛιν ἐν τῇ δε τῇ δέλτῳ προκατήχησις α. κατηχήσεις ιη φωτιζομένων, καὶ μυϛαγωγικαὶ ε.	Haec insunt huic tabulae Procatechesis. Catecheses XVIII illuminatorum, et mystagogicae V.

†. In hac tabula catechesis I. est:

α. Κατήχησις εἰσαγωγικὴ τοῖς τῷ βαπτίσματι προσελθοῦσι, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ ἠσαίου. λούσασθε, καθαροὶ γίνεσθε, καὶ τὰ ἑξῆς.

ιη. Κατήχησις περὶ καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ περὶ νεκρῶν ἀναϛάσεως, καὶ περὶ ζωῆς αἰωνίου, καὶ περὶ ἄλλων κατηχήσεων, καὶ ἐπίλογος σωφρωσύνης, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ ἰεζεκιὴλ. καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυ, καὶ ἐξήγαγεν με ἐν πνεύματι κυ, καὶ τὰ ἑξῆς.

Tum sequitur titulus secundus:

Μυϛαγωγικαὶ κατηχήσεις ε ἰωαννου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων.

α. Μυϛαγωγικὴ κατήχησις, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πέτρου καθολικῆς ἐπιϛολῆς α. νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ἕως τοῦ, αὐτῷ τὸ κράτος καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων. ἀμήν.

ε. Κατήχησις μυϛαγωγικὴ, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πέτρου ἐπιϛολῆς α. Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν κακίαν, καὶ δόλον, καταλαλίαν, καὶ τὰ ἑξῆς.

His demum finitis sequitur:

Προκατήχησις α περὶ τοῦ μὴ πειρᾶσαι.

A. Ἤδη μακαριότητος ὀσμὴ πρὸς ὑμᾶς.
T. ἀνεξάλειπτον εἰς τοὺς αἰῶνας κ. τ. λ.
Κατήχησις α̅. A. Καινῆς διαθήκης μαθηταί.
Κατήχησις ιη̅. T. καὶ νοήμασιν ἀγαθοῖς, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Cui scholium sequens subiectum est:
Πολλαὶ μὲν ἐῤῥήθησαν καὶ ἄλλαι κατηχήσεις κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, καὶ πρὸ τοῦ βαπτίσματος, καὶ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι τοὺς νεοφωτίστους. Ταύτας δὲ μόνας ἐν τῷ λέγεσθαι τῶν σπουδαίων τινὲς ἐκλαβόντες ἔγραψαν ἐν τῷ τνβ̅ ἔτει τῆς τοῦ κυ̅ καὶ σρς ἡμῶν ιυ χυ̅ παρουσίας, ἐν αἷς εὑρήσεις ἐκ μέρους κατὰ τὰς θείας γραφὰς περὶ πάντων ἀναγκαίων τῆς πίστεως δογμάτων, τῶν ὀφειλόντων εἰς γνῶσιν ἀνθρώπων ἐλθεῖν, καὶ τὰ πρὸς ἕλληνας, καὶ τοὺς ἐκ περιτομῆς, καὶ πρὸς τὰς αἱρέσεις, καὶ τὰ ἠθικὰ χριστιανῶν παραγγέλματα θεοῦ χάριτι.

Multae quidem habitae et aliae catecheses annis singulis et ante baptismum, et post baptismum illuminatorum. Has vero solas, cum haberentur, diligentes quidam exceptas scripserunt anno 352. Christi et saluatoris nostri adventus, in quibus ex parte secundum sacras scripturas de omnibus necessariis fidei dogmatis, ut ad cognitionem hominum venirent, invenies et illa ad ethnicos, et ad circumcisos, et ad haereticos omnimoda ethica Christianorum mandata Dei gratia.

Finito hoc scholio titulus sequitur: Μυσταγωγία α̅ ἰωάννου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πέτρου α̅ καθολικῆς ἐπιστολῆς κ. τ. λ.
Ἐπόθουν ὑμῖν καὶ πάλαι. Ultima desinit: προσεύχου, μακάριε ποιμήν.

Ex quibus omnibus constat, catechesibus XVIII nullum auctorem praefixum esse, et solarum mystagogiarum auctorem scribi **Ioannem** Hierosolymitanum. Iam non capio, quomodo **Reiserus** p. 13.

n. 34. scribere potuerit: Ioannis episcopi Hierosolymitani institutiones catecheticae illuminatorum, et mystagogicae; cum clarum sit, esse Cyrilli Hierosolymitani, ut in aliis cod. sc. 278. manifeste illi adiudicantur. Nec obest, quod indicis primi auctor, et Ehinger ita scripserint. Eundem enim errorem commisere, dicendo, Ioannem esse praefixum auctorem catechesium XVIII.

In codice Parisiensi quidem προκατήχησις seu prologus illis praemissus extat nomine Basilii, sed cum nota critici graeci adscripta margini:

Σαφῶς ἡμῖν δείκνυσι ὁ χαρακτὴρ τοῦ προκειμένου λόγου, ὅτι οὐκ ἔστιν τοῦ ἁγίου βασιλείου.

Clare nobis ostendit character praesentis sermonis, non esse sancti Basilii. Ideoque Milesius eundem prologi, et et catechesium priorum auctorem esse contendit.

In codice Naniano LVI. apud Mingarelli haec nota est: Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων κατηχήσεις ιη̄ φωτιζομένων ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τεσσαρακοστῇ μιᾷ τοῖς σύροις δι' ἑρμηνευτοῦ ῥηθεῖσαι, σχεδιασθεῖσαι, καὶ μὴ ἐπιξεσθεῖσαι. Cyrilli archiepiscopi Hierosolymitani catecheses XVIII. illuminatorum Hierosolymis pentecoste una Syris per interpretem dictae, insubide factae, et non exaratae. In cod. Vindobon. apud Nessel. p. 47. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων κατήχης α βαπτιζομένων ἐν ἱεροσολύμοις σχεδιασθεῖσα εἰσαγωγικὴ κ. τ. λ.

Cyrilli archiepisc. Hierosolymitani catechesis I. baptizatorum Hierosolymis ex tempore facta isagogica etc. ubi notat, catecheses tàm illuminatorum, quàm mystagogicas manifestissimo, et prorsus incorrupto testimonio ibi sancto Cyrillo Hiero attribui, quidquid S. Hieronymus dixerit. My-

stagogicas autem, qui laudet, vel Cyrillo Hierosolymitano tribuat, neminem veterum novi.

Φύλ. σιδ.	Fol. 214.
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου Θεουπόλεως ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς Μαρίαν. α.	Sancti martyris Ignatii archiepisc. Theopolis Antiochiae epistola ad Mariam I.

Α. Ἰγνάτιος — Κρεῖττον μὲν γράμματος ὄψις.
Τ. τυχοῦσα τοῦ στεφάνου.

Φύλ. σιε.	Fol. 215.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τραλλησίους. β.	Eiusdem epistola ad Tralleuses. II.

Α. Ἰγνάτιος — Ἄμωμον διάνοιαν, καί.
Τ. ὀναίμην ὑμῶν ἐν κῳ.

Φύλ. σκ.	Fol. 220.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς μαγνησίους. γ.	Eiusdem epistola ad Magnesios. III.

Α. Γνοὺς ὑμῶν τὸ πολυεύτακτον.
Τ. ἐν χῳ ιυ διὰ θελήματος θεοῦ.

Φύλ. σκε.	Fol. 225.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν ταρσῷ. δ.	Eiusdem ad Tarsenses IV.

Α. Ἰγνάτιος — Ἀπὸ συρίας μέχρι ῥώμης.
Τ. ἐπιλάθησθε. ὁ κύριος μεθ' ὑμῶν.

Φύλ. σκη.	Fol. 228.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Φιλιππησίους περὶ βαπτίσματος. ε.	Eiusdem ad Philippenses de baptismo. V.

Α. Ἰγνάτιος — Μεμνημένοι τῆς ἀγάπης ὑμῶν.
Τ. ἐν τῷ χάριτι τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ.

Φύλ. σλγ. Fol. 233.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιϛολὴ πρὸς Φιλαδελφεῖς. ϛ. — Eiusdem epistola ad Philadelphienses. VI.

A. Ἰγνάτιος — θεασάμενος ὑμῶν τὸν ἐπίσκοπον.

T. ἐλπίδι ὑμῶν, ἐν ἁγίῳ πνεύματι.

†. In hac epistola locus est de Petro et Paulo uxoratis, sc. ὡς πέτρου, καὶ παύλου, καὶ τῶν ἄλλων ἀποϛόλων τῶν γάμοις προσομιλησάντων, ut Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum connubio iunctorum.

Φύλ. σλθ. Fol. 239.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιϛολὴ πρὸς σμυρναίους. ζ. — Eiusdem epistola ad Smyrnaeos. VII.

A. Ἰγνάτιος — Δοξάζω τὸν θεὸν καὶ πατέρα.

T. καὶ σοφίας θείας, καὶ ἱερᾶς.

Φύλ. σμγ. Fol. 243.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιϛολὴ πρὸς πολύκαρπον ἐπίσκοπον σμύρνης. η. — Eiusdem epistola ad Polycarpum episcopum Smyrnae. VIII.

A. Ἰγνάτιος — Ἀποδεχόμενος τὴν ἐνθεοῦ.

T. ἡ χάρις ἔῤῥωσθε ἐν κῷ.

Φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιϛολὴ πρὸς ἀντιοχεῖς. θ. — Eiusdem epistola ad Antiochenos. IX.

A. Ἰγνάτιος — ἐλαφρά μοι καὶ κοῦφα.

T. πεφωτισμένον τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιϛολὴ πρὸς Ἥρωνα διάκονον ἀντιοχείας. ι. — Eiusdem epistola ad Heronem diaconum Antiochiae. X.

A. Ἰγνάτιος — Παρακαλῶ σε ἐν θεῷ.

T. καὶ προσεύχου, ἵνα τελειωθῶ.

Φύλ. σνα.	Fol. 251.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπιϛολὴ πρὸς ἐφεσίους. ια.	Eiusdem epistola ad Ephesios. XI.

A. Ἰγνάτιος — Ἀποδεξάμενος ὑμῶν ἐν θεῷ.
T. ἡ χάρις Ἰγνατίου ἐφεσίοις.

Φύλ. σνη.	Fol. 258.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπιϛολὴ πρὸς ῥωμαίους. XII.	Eiusdem epistola ad Romanos. XII.

A. Ἰγνάτιος — ἐπεὶ εὐξάμενος τῷ θεῷ.
T. ἐν ὑπομονῇ ιυ χυ.

†. Sunt epistolae XII interpolatae, quas graece ex hoc codice Msc° edidit Valent. Paceus, Dilingae 1557. 8.

Septem memorantur genuinae:
1. Ad Ephesios. 2. ad Magnesios. 3. ad Trallenses. 4. ad Romanos. 5. ad Philadelphienses. 6. ad Smyrnenses. 7. ad Polycarpum ex Eusebii testimonio.

Necdum vero omnis lis, quaenam Ignatii epistolae genuinae, aut an non omnes spuriae, saltem mirè interpolatae sint habendae, composita videtur. De hac controversia v. Fabricii bibl. gr. nov. edit. tom. VII. p. 35.

Cod. CCCXCV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, bipartitò scriptus, atramento iam flavescente, Saec. X., initio laceratus, in foliis 212, signatus p. 16. n. 38. optime conservatus et inscriptus,

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπ. καισαρείας καππαδοκίας ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν.	Sancti patris nostri Basilii archiep. Caes. Cappadoc. expositio in Prophetam Isaiam.

†. Haec expositio per homilias distributa est, quarum initia hic adducam:

1. Εὔξασθε, μὴ γενέσθαι τὴν Φυγήν.
2. Τῶν παρ' ἡμῖν αἰσθητηρίων.
3. Εἰ ὅλον τὸ ἔθνος ἁμαρτωλόν.
4. Ἀπειρηκότος φωνὴ πρὸς τάς.
5. Θαυμαστικὴ ἡ ἐπαπόρησις.
6. Μετὰ τὴν περιγραφὴν τῆς προτέρας.
7. Τάχα πρώτη ἁμαρτία ὕβρις.
8. Μετὰ τὸ βουλεύσασθαι τὸν ἰουδαϊκόν.
9. Ταῦτα λοιπὸν ὁ προφήτης.
10. Εἰ καὶ μείζονά τινα προηγουμένως.
11. Τὰ ᾄσματα πάντα φαιδροτέραν.
12. Ταλανίζονται νῦν οἱ διὰ τήν.
13. Τῆς ἀποστολικῆς λέξεως τὴν ἐξήγησιν.
14. Οἱ ἁμαρτάνοντες δεσμοὺς ἑαυτοῖς.
15. Πρὸς τοὺς ἀπὸ κτίσεως ἁγίους.
16. Ὁ τῆς λέξεως νοῦς.
17. Ἐν μὲν τοῖς κατόπιν διὰ τοῦ.
18. Διό τι ἀπολεῖ τὴν σοφίαν.
19. Ἐν τῇ προσηγορίᾳ τοῦ ἰακώβ.
20. Μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι κύριον.
21. Οὐκ αἰσθητή τις ἐστιν.
22. Φανερῶς τὴν συντέλειαν.
23. Ἔτι μέρη θρήνου ἐστιν.
24. Συνήγαγε τὰ περὶ τοῦ μωάβ.

Apud Bandinium tom. I. p. 518. in homil. XIII. divisus est hic Basilii M. commentarius, nec tamen noster plura continet. Duae enim saepe in unam contractae sunt. Quamquam in Msc[is] codd. nomine Basilii M. in variis bibliothecis existat, dubitatum tamen olim, et nunc, an huius Basilii sit. Certè S. Hieronymus de hoc Basilii M. commentario prorsus silet. v. Fabricii bibl. gr. N. E. vol. IX. p. 24. ubi fusius de hoc excurrit.

In ultimo folio labyrinthus Salomonis est hoc tit. ἡ λαβίρυνθος τοῦ σολόμοντος.

Cod. CCCXCVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, initio lacerus, Saec. XV, in foliis 265, maculatus, signatus p. 83. n. 25. et inscriptus,

Φυσικὰ ἰωάννου ϛοβαίου βιβ. ᾱ. περὶ ἀριθμητικῆς. Physica Ioan. Stobaei lib. I. de arithmetica.

A. Ἦν δ᾽ οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ.

T. οὐδὲ ἥκει εἰς τὸν βίον ἔχων ὑποβολάς.

†. In folio separato chartaceo hic inserto haec leguntur: Has Stobaei eclogas a Guil. Cantero editas And. Schottus contulerat cum vetere libro Ant. Augustini archiep. Tarraconens. atque inde descripserat tum initium operis, tum loca veterum v. c. Platonis etc. quae in editis tantum quoad initium et finem saepe exhibentur. Excerpta illa extant hodie in bibl. Leidensi inter libros Vossianos. Itaque consultum putavi, inde initium operis hic describere, quoad illud in prioribus duobus huius codicis foliis, vetustate et usu detritis mancum admodum legitur. Ioh. Christophorus Wolfius.

Incipit cap. 1. περὶ ἀριθμητικῆς, et ultimum περὶ τῶν ἐφ᾽ ἡμῖν, cuius finis mutilus est.

Has physicas et ethicas Stobaei Saec. V. clari eclogas in lib. II. ex bibl. Io. Sambuci primus gr. et lat. edidit G. Canterus Antwerp. 1575. f. De Stobaeo haec Suidas habet:

Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος ϛοβαῖος ἔγραψε ἀνθολόγιον περίεχον τὰς παρὰ πᾶσι φιλοσόφων δόξας ἐν βιβλίοις Δ ἐνάρεται πανὺ, καὶ γέμοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς ἐπίμιον υἱὸν αὐτοῦ.

Ioannes cognominatus Stobaeus scripsit anthologium continens omnium philosophorum sententias in libris IV, praeclara valde, omnisque institutionis plena. Scribit verò haec ad Epimium filium suum.

Cl. Harlesius de codice hoc Augustano ita scribit: Ex egregio codice descriptus, tantam lectionum egregiarum copiam praebet, quantam praeter vaticanum nullus alius.

Cod. CCCXCVII.

Chartaceus, charta spissiore et membrana circa dorsum tectus, in folio, sine minio, literis modernis et elegantibus, exaratus ab Elia Ehinger, graeco-latinus, in foliis 211, cum notis marginalibus, Saec. XVI, signatus p. 37. n. 35. probe conservatus et inscriptus,

Κανόνες τῶν ἀποςόλων καὶ τῶν ἁγίων συνόδων.	Canones Apostolorum et sanctorum conciliorum.

†. In primo folio notatum est:

E manuscripto Parisiensi. — Hunc conciliorum graecorum codicem ἀντιδώρου loco bibl. graecae Augustanae dedit δόσιν ὀλίγην M. Elias Ehinger, gymnasii patrii professor et bibliothecarius, postridie Petri et Pauli 1618. — Qui et eos edidit.

Canones Apostolorum sunt LXXXV. quorum primus est: ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν. Ultimus: ἔςω δὲ ὑμῖν πᾶσι κληρικοῖς καὶ λαϊκοῖς βιβλία σεβάσμια καὶ ἅγια κ. τ. λ.

Canones verò conciliorum sunt:

1. Nicaeni I. Can. XX.
2. Ancyrani. Can. XXV.
3. Neocaesareensis. Can. XV.
4. Gangrensis. Can. XX.
5. Antiocheni. Can. XXV.

6. Laodiceni. Can. LVIII.
7. Constantinop. I. Can. VII.
8. Ephesini I. Can. VIII.
9. Chalcedonens. Can. XXX.
10. Sardicensis. Can. XXII.
11. Carthaginensis. Can. CXXXVIII.
12. Constantinop. in Trullo. Can. CII.
13. Nicaeni II. Can. XXII.

Et huius finis est: ὡς τῆς χρείας κατεπειγούσης. τέλος τῶν ἁγίων κανόνων. αφμ.

Sequitur tum index generalis. Dein Iohannis metropolitae Russiae epistola latina ad archiepisc. Romanum de conciliis agens, quem baro Sigismund in Heberstein etc. in rerum Moscoviticarum commentariis p. 30. reliquit. An. 1549.

Inc. Dilexi decorem tuum, domine ac pater beatissime etc.

Des. Charitas spiritus S. sit tecum, et cum omnibus tuis. Amen.

Demum symbolum fidei ecclesiarum germanicarum, quod tempore Othonis M. Ao. 971. Pilegrinus archiep. Laureacensis Bavaros, Austriacos et Hungaros docuit.

Inc. Confiteor sanctam et ineffabilem etc.

Des. et ab ea nunquam deviare me velle promitto.

V. Casp. Bruchii de Laureaco. p. 105.

Cod. CCCXCVIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, charactere minuto et nitidissimo, cum notis marginalibus Vulcanii, in foliis 298, Saec. XI, signatus p. 21. n. 41. optime conservatus et inscriptus,

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀλεξανδρείας εἰς τὸν πρὸς ἑρμείαν περὶ τῆς ὁμοουσίου τριάδος

Sancti Cyrilli Alexandrini in dialogo ad Hermiam de consubstantiali trinitate.

†. Hunc titulum aliàs positum ex Nesselio sumpsi, cum hîc deesset. Incipit illius prologus: Δυσέφικτα τὰ μὲν κομιδῆ. et desinit: ἐν κῷ εὔχομαι ἀγαπητέ. Sequitur tabula: τάδε ἔνεστιν ἐν τῇ δὲ τῇ βίβλῳ.

1. Ὅτι συναΐδιός τε καὶ ὁμοούσιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὁ υἱός.
2. Ὅτι καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν γεννητὸς ὁ υἱός.
3. Ὅτι θεὸς ἀληθινὸς ὁ υἱὸς, καθὰ καὶ ὁ πατήρ.
4. Ὅτι οὐ κτίσμα ὁ υἱὸς, οὐδὲ ποίημα.
5. Ὅτι τὰ τῆς θεότητος ἴδια, καὶ ἡ δόξα φυσικῶς ἐν τῷ υἱῷ, καθὰ καὶ ἐν τῷ πατρί.
6. Ὅτι τὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἴδια, καὶ τὰ μὴ σφόδρα θεοπρεπῶς εἰρημένα περὶ τοῦ υἱοῦ, πρέπει ἂν μᾶλλον τῇ μετὰ σαρκὸς οἰκονομίᾳ, καὶ οὐκ αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ λόγου, καθὸ νοεῖται, καί ἐστι θεός.
7. Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅτι καὶ θεὸς, καὶ ἐκ θεοῦ κατὰ φύσιν.

Sequitur post hanc tabulam dialogus I.: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου πρὸς ἑρμείαν πρεσβύτερον κατὰ πεῦσιν, καὶ ἀπόκρισιν, ὅτι ὁ ὁμοούσιος, καὶ συναΐδιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὁ υἱός.

Inc. τὸν ἱερὸν ἡμῖν ἑρμείαν. et ultimus
Des. συντετάξεται δὲ αὖ τῷ υἱῷ κ. τ. λ.

Post hos septem dialogos sequuntur capita argumentorum, quae continentur in dialogo de sancto spiritu cum additione aliarum animadversionum hoc tit. ὡς ἐν κεφαλαίοις τὰ ἐγκείμενα τῷ λόγῳ. περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ προσθήκης ἑτέρων ἐννοιῶν.

Inc. εἰ τὸ δύνασθαι θεοποιεῖν. et
Des. κατὰ τὴν τινων ἀβουλίαν.

Tum sequuntur eiusdem alii duo dialogi:

Fol. 218. τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς. καὶ ὅτι χς εἷς, καὶ κς κατὰ τὰς γραφάς. κεῖται δὲ ὁ λόγος ζ̄. ἐν τοῖς πρὸς ἑρμείαν.
A. Ἆρα σοι δοκεῖ. T. καὶ δι' αὐτοῦ τε κ.τ.λ.

Eiusdem de incarnatione unigeniti, et quod Christus unus, ac dominus secundum scripturas. Ponitur verò dialogus VII. (VIII) in dialogis ad Hermiam.

Fol. 254. Τοῦ αὐτοῦ. ὅτι εἷς ὁ χριςὸς κατὰ ἀντίςασιν πρὸς ἑρμείαν.
A. Μαθημάτων μὲν τῶν ἱερῶν.
T. ἐξομολογεῖται, ὅτι χς ις εἰς δόξαν τοῦ πατρός.

Eiusdem, quod unus Christus, ex oppositione ad Hermiam.

Apud Bandinium tom. I. p. 59. iidem dialogi excepto ultimo occurrunt iisdem initiis et finibus.

In ultimo folio hoc notatum legitur: Hos Cyrilli de trinitate dialogos ego Bonavent. Vulcanius, qua potui, diligentia ac fide latinos feci, quorum septem priores antea depravatissime versi fuerant. Octavus autem et nonus hoc titulo: Quod Christus sit unus, nunquàm antehac latine lecti fuerunt. Basileae anno Dñi CIƆ IƆ LXXVI. kal. II. Xbris. —

Et hos duos postremos idem primus gr. et lat. edidit. Lugd. 1605. 4. Priores autem VII. Ioan. Aubertus cum B. Vulcanii versione graece dedit primus ex hoc codice Augustano, cuius apographum Elias Ehinger ad eum transmisit.

Omnes autem IX dialogi censentur genuini contra Garnerii suspicionem de duobus postremis.

Cod. CCCXCIX.

Chartaceus, in assere, corio badio tectus et aere munitus, ac clausus, in folio, titulis et initialibus quibusdam rubris, literis minutis et nitidis cum marginalibus, in foliis 471, saec. XVI, signatus p. 77. n.3. optime conservatus et inscriptus,

Δαυὶδ φιλοσόφου ἑρμηνεία τῶν ε̅ φωνῶν.	Davidis philosophi expositio V vocum.
Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν προλεγομένων τῶν ε φωνῶν ἀπὸ φωνῆς Δαυὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος.	Principium cum Deo prolegomenorum V vocum à voce Davidis piissimi et religiosi.

A. Μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι.

T. προλεγόμενα τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς.

†. Actiones III. tantum notantur. Apud Bandinium vol. III. p.30. alius titulus est, initium verò et finis idem, praeter ultima. En!

Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Ἡλίου φιλοσόφου. Μέλλοντες σὺν θεῷ.

Prolegomena cum Deo Porphyrii isagoges ab ore Heliae philosophi.

φύλ. η. Fol. 8.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς, ἤτοι τῶν πέντε φωνῶν.	Principium cum Deo Porphyrii isagogae, sive quinque vocum.

A. Ἐπειδὴ κόρον ἔχειν τῶν προοιμίων.

T. καὶ τῶν ἄλλων ἀναλόγως.

τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῶν πέντε φωνῶν.

†. Haec quoque expositio in actiones dividitur. Non autem determinatur aut significatur, quot sint. Ultima est: περὶ εἴδους καὶ συμβεβηκότος, de specie et accidente.

In cod. 99. haec duo adhuc occurrunt et vocantur scholia. Etiam in aliis bibliothecis asservantur, ut in bibl. Taurin. apud Pasinum.

Φύλ. ογ.	Fol. 73.
Ἐξήγησις σὺν θεῷ τῶν δέκα κατηγοριῶν τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαυὶδ τοῦ φιλεςάτου φιλοσόφου.	Expositio cum Deo X categoriarum philosophiae ab ore Davidis piissimi philosophi.

A. Τῶν ἀριςοτελικῶν ἀρχόμενος λόγων.

T. παύεται δὲ αὐτὴ σὺν θεῷ, καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν.

†. In codd. 99 et 201 idem titulus occurrit eodem initio, diverso autem fine. Quot actiones sint, non determinatur. Apud Bandinium vol. III. p. 258. eiusdem initii et finis est. Inedita autem priora et haec censentur.

Φύλ. ρμϛ.	Fol. 146.
Τοῦ βλεμμίδου περὶ τῶν σοφιςικῶν ἐλέγχων.	Blemmidae de sophisticis elenchis.

A. Τρισκαιδέκα τρόποι τῶν σοφισμάτων.

T. ἐς ἓν τὸν σοφισμὸν συνεςήσαντο.

†. Videtur esse huius monachi ac philosophi doctissimi, qui circa A. C. 1272. obiit, excerptum ex eius logica, quae gr. et lat. prodiit Aug. Vind. Wegelini cura.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Δαυὶδ φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τα πορφυρίου, καὶ ἀριςοτέλους συγγράμματα τῆς λογικῆς.	Davidis philosophi expositio in Porphyrii et Aristotelis scripta logica.

A. Ἐν τῇ προτεραίᾳ δι' ἀριθμητικῆς.

T. καὶ μὴ κατὰ τὴν γράμμην.

†. Prae-

†. Praemittitur tabula contentorum in hoc libro, quae, cum nullibi occurrat, hîc ponam:

Διὰ τί εἰσὶν ἓξ οἱ τῆς Φιλοσοφίας ὁρισμοί.
Τίς ἡ τάξις τῶν ὁρισμῶν τῆς Φιλοσοφίας. καὶ δι' ἣν οὕτως ἔχει.
Τίνων εἰσὶν εὑρήματα οἱ τῆς Φιλοσοφίας ὁρισμοί.
Ἐπίλυσις τοῦ ᾱ ὁρισμοῦ τῆς Φιλοσοφίας τῶν ἀποριῶν.
Ἐπίλυσις τοῦ β̄. γ̄. δ̄. ε̄. ς̄. ὁρισμοῦ κ. τ. λ.
Τί ἐςὶ διαίρεσις, καὶ τί ἐπιδιαίρεσις.
Διὰ τί διαιρεῖται εἰς δύο ἡ Φιλοσοφία.
Διαίρεσις τοῦ μαθηματικοῦ.
Περὶ τῆς τάξεως τῶν Δ ἐπιςήμων μαθηματικῶν.
Τίνες οἱ ἐφευρεταὶ τῶν ἐπιςήμων, ἀριθμητικῆς. μουσικῆς, γεωμετρικῆς καὶ ἀςρονομικῆς.
Κατὰ πόσους τρόπους διαιροῦνται τὰ διαιρούμενα.
Ποίῳ τρόπῳ τὸ θεωρητικὸν διαιρεῖται.
Διαίρεσις τοῦ πρακτικοῦ τῆς Φιλοσοφίας.
Τί ὁποῖόν τί ἐςιν ἡ Φιλοσοφία.
Περὶ τῶν ε̄ Φωνῶν.
Τίς ὁ σκόπος τοῦ παρόντος βιβλίου.
Τί τὸ χρήσιμον.
Αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς.
Περὶ τοῦ γνησίου.
Περὶ τῆς τάξεως τῆς ἀναγνώσεως.
Πάλιν περὶ τῶν ε̄ Φωνῶν τοῦ πορφυρίου.
Περὶ τοῦ σκόπου τοῦ παρόντος βιβλίου.
Περὶ τοῦ χρησίμου.
Πόσαι, καὶ ποιαῖ εἰσί, καὶ τὸ ἴδιον ἑκάςης τάξεως, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς τάξεως.
Περὶ πίςεως παρὰ Φιλοσόφοις.
Τί διαφέρει διάλυσις ἀναλύσεως.
Τί διαφέρει ςοιχειῶν μέρους.
Τίς ἡ τάξις αὐτῶν.

Πῶς συμβάλλεται τὸ παρὸν σύγγραμμα εἰς τὰς λεχθείσας διαλεκτικὰς μεθόδους.
Πάλιν περὶ τῆς τάξεως τῆς ἀναγνώσεως.
Τίς ἡ αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ περὶ τοῦ πορφυρίου.
Πάλιν περὶ τοῦ γνησίου.
Διαίρεσις τοῦ βιβλίου. εἰς πόσα τμήματα διαιρεῖται.
Ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον ἀνάγεται ὑπὸ τὴν λογικήν.
Περὶ τῶν Δ̄ διδασκαλικῶν τρόπων.
Περὶ τῶν τριῶν χαρακτήρων.
Ἀρχὴ τῆς ἑρμηνείας τῶν ε̄ Φωνῶν.
Τίς ἡ ἀσάφεια.
Διὰ τί προέταξε τὸ ὂν τοῦ ἀναγκαίου.
Διὰ τί ἐάσας τὸ ἀγαθὸν, καὶ χρήσιμον τοῦ ἀναγκαίου ἐμνήσθη.
Ποσαχῶς γίνεται τὸ ἀναγκαῖον, καὶ πόσα σημαίνει.
Διὰ τί πρόκειται ὁ καὶ σύνδεσμος.
Διὰ τί προέταξε τὴν διαφορὰν τοῦ εἴδους.
Διὰ τί προέταξε τὴν ὁριϛικὴν τῆς διαιρετικῆς.
Διὰ τί Δ̄ οὔσων τῶν διαιρετικῶν, τριῶν ἐμνήσθη.
Διὰ τί ἄνω μὲν εἶπεν ἀναγκαῖον, κάτω δὲ χρήσιμον.
Περί τῶν γενῶν τε καὶ εἰδῶν.
Ἆρα αὗται αἱ Φωναὶ πρὸ τῶν πολλῶν εἰσιν, ἢ ἐν τοῖς πολλοῖς καὶ ὑϛερογενέσι.
Διὰ τί ἄρχεται ἀπὸ τοῦ γένους.
Τί δήποτε ὁ πορφύριος περὶ γένους λέγων, τοῦ εἴδους μνημονεύει.
Ποσαχῶς λέγεται τὸ ἁπλῶς.
Τί ἐϛι σχέσις, καὶ ποσαχῶς λέγεται.
Τί ἐϛιν ὑπογραφὴ, καὶ τί διαφέρει ὁρισμοῦ.
Διὰ τί ὑπογραφῇ ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ γένους, καὶ τῶν λοιπῶν Φωνῶν ὁ πορφύριος καὶ οὐχ ὁρισμῷ.
Περὶ τῆς τοῦ γένους ὑπογραφῆς.
Ποσαχῶς λέγεται τὸ ἄτομον.
Περὶ τοῦ εἴδους, καὶ διὰ τί πρῶτον διαλαμβάνων περὶ τοῦ γένους, εἶθ' οὕτως περὶ τοῦ εἴδους.

Ποσαχῶς λέγεται τὸ εἶδος.

α. Τί ἐϛὶ διάλληλος δεῖξις.

β. Καὶ διὰ τί διαβέβληται παρὰ Φιλοσόφοις.

γ. Καὶ πῶς ἐχρήσατο ὁ πορφύριος αὐτῇ.

δ. Καὶ ὅτι οὐ περιπίπτει ἐγκλήματι ὁ πορφύριος.

Διὰ τί ἐκάλεσε τὸ τρίγωνον σχήματος εἶδος.

Περὶ ἀψύχων, καὶ ἐμψύχων.

Διὰ τί μὴ τελείαν ἐποιήσατο τὴν λεχθεῖσαν διαίρεσιν.

Ποσαχῶς λέγεται τὰ ἀντικείμενα.

Τί ἄρα τὸ θεῖον, λογικὸν καὶ ἄλογον.

Περὶ τῆς οὐσίας διαιρέσεως.

Ποσαχῶς διαιροῦνται τὰ διαιρούμενα.

Περὶ τῶν ὑποκειμένων.

Τί ἄτομον, ἢ μερικὸν, τί μοναδικόν, τί καθ᾽ ἕκαϛον.

Ποσαχῶς τὸ ἄτομον.

Περὶ τοῦ εἴδους.

Περὶ τῆς διαφορᾶς.

Πῶς λέγεται κοινῶς αὕτη ἡ διαφορά.

Ὅτι τρεῖς εἰσιν αἱ διαφοραὶ τῆς διαφορᾶς.

Διαφοραὶ τῶν διαιρετικῶν διαφορῶν πρὸς τὰς συϛατικάς.

Β. δὲ διαφορὰ, ὅτι ὅπου εἰσὶν αἱ διαιρετικαὶ οὐχ εὑρίσκονται αἱ συϛατικαί.

Γ. Ὅτι αἱ μὲν συϛατικαὶ διαφοραὶ, ἢ καθολικώτερον, ἢ πάντως ἐξισάζουσι.

Δ. Ὅτι κἂν αὗται ὦσι συϛατικαί τε, καὶ διαιρετικαὶ, ἀλλ᾽ ἄλλου, καὶ ἄλλου ἔσονται.

Ε. Ὅτι κἂν τοῦ αὐτοῦ ὦσι αἱ διαφοραὶ συϛατικαὶ, ἀλλ᾽ οὐχ αἱ αὐταί εἰσιν.

Ὑπογραφὴ τῆς διαφορᾶς.

Εἰ μόνῃ τῇ ἰδιαιτάτῃ διαφορᾷ ἁρμόζει ἡ παροῦσα ὑπογραφή.

Αἱ διαφοραὶ πότερον ἐν τοῖς γένεσίν εἰσιν, ἢ ἐν τοῖς εἴδεσι.

Διὰ τί Δ ὑπογραφὰς τῆς διαφορᾶς.
Περὶ τῆς τάξεως τῶν ὑπογραφῶν τῆς διαφορᾶς.
Περὶ συμβεβηκότος, καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ.
Δεύτερον τμῆμα περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς.
Περὶ τῆς α. β. γ. κοινωνίας.
Ὅτι διαφέρει τὸ γένος διαφορᾶς.
Καθ' ἣν διαφέρει τὸ γένος τῆς διαφορᾶς.
Ὅτι τὸ γένος συναναιρεῖ, καὶ οὐ συναναιρεῖ. συνεισφέρεται. καὶ οὐ συνεισφέρεται.
Πῶς λέγεται τὸ γένος περίεχον τὴν διαφοράν.
Περὶ κοινωνίας γένους καὶ εἴδους.
Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ εἴδους.
Περὶ κοινωνίας γένους καὶ ἰδίου.
Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ ἰδίου.
Περὶ κοινωνίας διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος.
Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ συμβεβηκότος.
Περὶ τῶν σχέσεων τῶν ε φωνῶν.
Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς εἴδους καὶ διαφορᾶς.
Περὶ τῶν λοιπῶν σχέσεων τῶν ε φωνῶν.
Κοινωνία διαφορᾶς καὶ ἰδίου.
Κοινωνία διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος.
Διαφορὰ διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος.
Κοινωνία καὶ διαφορὰ εἴδους καὶ ἰδίου, εἴδους καὶ συμβεβηκότος, ἰδίου καὶ συμβεβηκότος.
Περὶ τῶν ε φωνῶν. καὶ ὅτι ἑκάστη κατηγορία τὰς ε φωνὰς περιέχουσα.
Τί τὸ χρήσιμον τῶν ε φωνῶν.
Ὅτι τῆς διαλεκτικῆς μέθοδοι Δ.
Τί ἐστι μέθοδος.
Περὶ τῶν ἓξ ὁρισμῶν τῆς φιλοσοφίας πάλιν, ὡς ἐν συνόψει.
Περὶ ὁρισμοῦ.
Περὶ τῶν Δ ἀρετῶν.
Τέλος τῶν πέντε φωνῶν τοῦ πορφυρίου.

Φύλ. σοη. Fol. 278.

Τοῦ αὐτοῦ Δαυὶδ ἐξήγησις εἰς τὰς ι κατηγορίας τοῦ ἀριςοτέλους.

Eiusdem Davidis expositio in X categorias Aristotelis.

Α. Τῶν ἀριςοτελικῶν ἀρχόμενοι λόγων
Τ. καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν.

†. Etiam huic praemittitur tabula contentorum, nullibi adhuc, quantum scio, edita.

Κεφ. α. Διὰ τί οὕτως ὠνομάσθησαν αἱ κατὰ Φιλοσοφίαν αἱρέσεις. καὶ διὰ τί περιπατητικὴ ἡ τοῦ ἀριςοτέλους ἐκλήθη Φιλοσοφία.

Κατὰ πόσους τρόπους ὠνομάσθησαν αἱ κατὰ Φιλοσοφίαν αἱρέσεις.

Διὰ τί τῶν Φιλοσόφων κυνικοὶ ἐκλήθησαν.

Διὰ τί αἰτίαν ἑπτὰ μόνοι εἰσὶν οἱ τρόποι τῶν αἱρέσεων.

Κεφ. β. Τίς ἡ διαίρεσις τῶν ἀριςοτελικῶν συνταγμάτων.

Κεφ. γ. Πῶς δεῖ ἄρχεσθαι τῶν ἀριςοτελικῶν συγγραμμάτων.

Τίς ἡ ἀρχὴ, τί τὸ τέλος, τίς ἡ μεταξὺ ὁδός.

Κεφ. δ. Τί τὸ τέλος αὐτῶν. ὅπου ἀρχὴ κα τέλος. ἔςι τι καὶ μεταξύ.

Κεφ. ε. Τίς ἡ μεταξὺ ὁδός.

Κεφ. ϛ. Ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν ἀκροατὴν τῷ τε βίῳ, καὶ τῇ γνώσει.

Κεφ. ζ. Ὁποῖον δεῖ καὶ τὸν ἐξηγητήν.

Κεφ. η. Τί τὸ εἶδος τῆς ἀριςοτέλους ἐπαγγελίας.

Κεφ. θ. Διὰ τί τὴν ἀσάφειαν ἐπετήδευσεν ὁ ἀριςοτέλης.

Κεφ. ι. Πόσα καὶ τίνα κεφάλαια δεῖ προλαμβάνειν ἐπὶ παντὸς ἀριςοτελικοῦ συγγράμματος.

Ὅτι πενταχῶς τὰ βιβλία νοθεύονται.

α. Τίς ὁ σκόπος τοῦ παρόντος βιβλίου.

β. Περὶ τοῦ χρησίμου.

γ. Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βιβλίου.

δ. Περὶ τοῦ γνησίου.

ε. Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ βιβλίου.

Περὶ ὁμωνύμων καὶ συνωνύμων.

Περὶ διαιρέσεως ὁμωνύμων.

Περὶ συνωνύμων.

Διὰ τί δέκα αἱ κατηγορίαι.

Διὰ τί μὴ ἕνδεκα αἱ κατηγορίαι.

Διὰ τί μὴ ἐννέα κατηγορίαι τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὑπὸ τοῦ κινεῖσθαι ἀναγομένου.

Διὰ τί μὴ ὀκτὼ κατηγορίαι, καὶ καθ' ἑξῆς μέχρι τῆς μιᾶς.

Περὶ τῆς οὐσίας τῆς ᾱ κατηγορίας.

α. Διὰ τί ἀπὸ τῆς οὐσίας ἤρξατο ὁ ἀριςοτέλης.

β. Ποσαχῶς ἡ οὐσία λέγεται.

γ. Διὰ τί φιλοκαθόλου ὢν ὁ ἀριςοτέλης καὶ ἀεὶ προτάττων τὰ καθόλου τῶν μερικῶν, νῦν τὴν μερικὴν, καὶ ἄτομον οὐσίαν προτάσσει τοῖς καθόλου.

δ. Ὅτι, εἰ δύνατο, ὡς γένος, διαιρεθῆναι ἡ οὐσία εἰς ᾱ καὶ β̄. ἐν τοῖς γὰρ, ὡς γένος εἰς εἴδη διαιρουμένη οὐκ ἔςι τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον, ἔςι ᾱ οὐσία καὶ β̄.

ε. Κατὰ ποῖον εἶδος διαιρέσεως διαιρεῖται ἡ οὐσία εἰς ᾱ καὶ β̄.

ϛ. Εἰ ὑγιῶς ἔχει ὁ ἀποδεδομένος ὁρισμὸς τῆς ἀτόμου οὐσίας.

Περὶ πόσου.

α. Τίς ἡ τάξις, τουτέςι, διὰ τί μετὰ τὴν οὐσίαν περὶ πόσου διαλαμβάνει.

β. Εἰ γένος τὸ ποσὸν συνεχῶς καὶ διωρισμένον.

γ. Εἰ τούτων μόνων γένος ἐςὶν ἢ καὶ τῆς ῥοπῆς, ὡς ὁ πλάτων εἶπε.

δ. Τί συνεχὲς καὶ τί διωρισμένον.

ε. Εἰ ὑγιῶς ἔχει ἡ διαίρεσις τοῦ διωρισμένου.

ϛ. Εἰ ὑγιῶς ἔχει ἡ διαίρεσις τοῦ συνεχοῦς.

Περὶ τῶν πρός τί.

α. Τίς ἡ τάξις τῶν πρός τι.

β. Ἀπαρίθμησις τῶν εἰδῶν πρός τι.

γ. Περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. ἆρα φύσει εἰσὶν, ἢ ἡμεῖς ποιοῦμεν αὐτά.

δ. Τίς ἡ διδασκαλία αὐτῶν.

ε. Πῶς δεῖ ἐπιγράφειν περὶ τῶν πρός τι ἑνικῶς ἢ πληθυντικῶς.

Περὶ ποιότητος.

α. Περὶ τῆς τάξεως τῆς ποιότητος τῆς πρὸς τὰς λοιπὰς κατηγορίας.

Διὰ τοίνυν δ̄ εἴληχε τάξιν μετὰ τὴν οὐσίαν καὶ τοῦ ποσὸν καὶ πρός τι.

β. Αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς.

γ. Περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ποιότητος.

δ. Περὶ τῆς τάξεως τῶν διαιρεθέντων εἰδῶν.

Τέλος τοῦ β̄ τμήματος.

α. Περὶ τῶν ἀντικειμένων.

β. Περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑϛέρου.

γ. Περὶ τῶν ἅμα.

δ. Περὶ κινήσεως.

ε. Περὶ τοῦ ἔχειν ἑτέρου ὄντος τῆς τοῦ ἔχειν κατηγορίας.

Τέλος ἐξηγήσεως τῶν δέκα κατηγοριῶν ἀριϛοτέλους.

Apud Bandinium vol. III. p. 238. eadem videtur esse expositio, utpote titulo, initio et fine eodem. At non nisi paginarum XIV est. Unde magna pars deesse debet.

φύλ. υιβ. Fol. 412.

Ἑτέρα ἐξήγησις ἀνονύμου πάνυ ἀρίϛη εἰς τὰ δέκα κατηγορίας τοῦ ἀριϛοτέλους.	Alia expositio anonymi quàm optima in decem categorias Aristotelis.

Α. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ταυτώνυμα, τὰ δὲ μέσα.

Τ. ζητητέον ἐπὶ πλέον καὶ διαπορητέον.

†. Etiam huic praemittitur tabula, quam, ut auctor inde facilius eruatur, hic ponam. Miror autem, quod Reiserus in suo catalogo p. 77. n. 3. prorsus praeterierit, licet titulo expresse posito in indice praemisso.

K. α. Περὶ ὁμωνύμων καὶ συνωνύμων.
β. Περὶ παρωνύμων.
γ. Περὶ πολυωνύμων.
δ. Περὶ οὐσίας.
ε. Περὶ ποσοῦ.
ϛ. Περὶ τῶν πρός τι.
ζ. Περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος.
η. Περὶ τοῦ χρόνου, καὶ τοῦ ποτέ.
ϑ. Περὶ τοῦ ποῦ καὶ πότε.
ι. Περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν.
ια. Πάλιν περὶ τοῦ πάσχειν.
ιβ. Περὶ τοῦ κεῖσθαι.
ιγ. Περὶ τοῦ ἔχειν.
Τέλος τῶν ἐξηγήσεων τῶν ῑ κατηγοριῶν.

Iam Labbeus p. 115. bibl. novae MSC. memorat Sophoniae Monachi in Aristotelis categorias tractationem de homonymis, synonymis, paronymis, heteronymis, polyonymis.

Quin Morellius in bibl. gr. etc. p. 128. adfert Aristotelis praedicamentorum paraphrasin sine auctoris nomine, quae inc. τῶν ὄντων τὰ μὲν ταυτώνυμα. Et quae, ut ait, Sophoniae Monacho tribui solet, prout etiam erat in codd. 78. 251. collegii Claromontani. S. 9. relatis in catalogo an. 1764. Parisiis impresso. Paraphrasis adhuc inedita.

Cod. CCCC.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus minia-

tis, charactere minuto et nitido, cum marginalibus, a Christophoro Coneuleonte scriptus, saec. XVI, et possessus a Ioan. Birgetis, signatus p. 77. n. 5. in foliis 320, optime conservatus et inscriptus,

Πόνημα γεωργίου διακόνου πρωτεκδίκου, καὶ δικαιοφύλακος τοῦ παχυμέρου.	Elucubratio Georgii diaconi Protecdici et dicaeophylacis.

A. *Γεννᾶται παρ' ἡσιόδῳ καὶ ἶρις.*

T. *εἰς τοῦτο δὲ ἀθροίζεται.*

†. Praemittitur titulus: *προοίμιον τοῦ συγγραφέως, καὶ πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου.* Prooemium auctoris et tabula praesentis libri. Inc. *Ἦν χρόνος, ὅτε φιλοσοφία σχολάζων, καὶ τοῖς κατ' αὐτήν.* et desinit: *ὡς ἐν τύπῳ περιέχοντα θεωρήματα.* Iam deberet sequi tabula secundum titulum, quae hic deest. Continet verò libros XII, titulos XLVII, cap. CCXXXVIII. ut in fine prooemii dicitur.

Sequitur titulus: *τοῦ βλεμμίδου περὶ τῶν ε̄ φωνῶν, διὰ τί ε̄ εἰσι, καὶ πλείους, ἢ ἐλάττους.*

Inc. *Ἡ φωνὴ ἢ ἔναρθρός ἐστιν, ἢ ἄναρθρος.*

Des. *καὶ ἄγγελος ὢν μετὰ σώματος.*

Blemmidae de V vocibus, cur V sint, nec plures, nec pauciores.

Hoc Blemmidae excerptum etiam apud Bandinium tom. III. p. 285. post prooemium occurrit. Separatim verò apud Nessel. P. IV. p. 57. ubi dicitur, extare in Arsenii syntagmate logico, Paris. 1540. 12.

Tandem sequitur ipsum opus cum titulo prius posito.

Idem occurrit apud Nessel. P. IV. p. 74. et dicitur constare foliis 284, integrior multum, et probior. Cum in nostro codice folia 320 pressè scripta numerentur, illo non inferior censendus est.

Hoc Georgii Pachymeris circa A. C. 1340 defuncti opus prodiit gr. et lat. Oxon. 1666. Librarius in fine codicis haec notavit: τὸν κεκτημένον ἰδὲ γράψαντ᾽ ὦ σῶτερ φρουρεῖ. τέλος εἴληφεν ἡ δέλτος αὕτη παρ᾽ ἐμοῦ χρηστοφόρου τοῦ κονευλέοντος. ζκγ. μαΐῳ κθ.

Possessorem et scriptorem salvator custodi. Finem cepit liber hic per me Christophorum Coneuleontem 7023, id est, 1515. May 29.

Sequitur tabula imperfecta. Desinit enim in lib. III. tit. 2. cap. 1.

Subscripsit possessor Ioan. Birgetis.

Cod. CCCCI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus, Saec. XV, manu diversa, mutilus, in foliis 373, signatus p. 83. n. 21. optime conservatus et inscriptus,

Πολυαίνου στρατηγικά. Polyaeni strategemata.

A. Τὴν μὲν κατὰ τῶν περσῶν καὶ παρθυέων νίκην.

T. αἱ δὲ θυγατέρες τῶν

†. Hoc opus, ut in edit. Lugd. 1690. 8. et in aliis codicibus, mutilum est, praesertim in lib. VI et VIII, seu ultimo. Cuilibet libro praemittitur index, excepto ultimo, ita ut habeat

lib. I. cap. 107. 1. Διόνυσος ult. ξενοφῶν.
lib. II. cap. 218. 1. Ἀγησίλαος — ὀνόμαρχος
lib. III. cap. 134. 1. Δημοσθένης — Φιλοκλῆς
lib. IV. cap. 454. 1. Ἀργαῖος — Περσεύς.
lib. V. cap. 560. 1. Φάλαρις — σάτυρος. οὐκ ἔχει.
lib. VI. cap. 1. Ἰάσων — Ἀμφίρητος.

Hic desunt duces IX. Strategemata XXV.

lib. VII. cap. 1. Δηιοκλῆς — Κελταί.
lib. VIII. cap. 1. Ἀμούλιος — λάκεναι.

Φύλ. ρϟ. Fol. 190.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης ἑρμηνεία, εἰς τὸν ἐκκλησιαστὴν διαλόγων ὀκτώ.

Sancti Gregorii episc. Nysseni expositio in ecclesiasten dialog. VIII.

†. Sunt alias homiliae VIII in eius operibus editae titulo: ἐξήγησις ἀκριβής. Harum verò initia sunt:

1. Πρόκειται ἡμῖν ὁ ἐκκλησιαστής.
2. Ἐγώ φησι ὁ ἐκκλησιαστής.
3. Τί μετὰ τοῦτο ἡ ἐκκλησιαστική.
4. Τί ἡμῖν ὁ τῆς ἐξομολογήσεως.
5. Νῦν ἡμῖν παρὰ τοῦ μεγάλου.
6. Τοῖς πᾶσιν ὁ χρόνος καὶ καιρός.
7. Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους. cum lacunulis.
8. Καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρός. cum lacun.

Apud Reiserum non est in codice signato p. 83. etc. sed p. 36. n. 22. Exscissus ergo et huc translatus hic numerus.

Φύλ. σνβ. Fol. 252.

Anepigraphi commentarius in Ioannem evangelistam usque ad cap. XI.

A. Τίνος ἕνεκεν τῶν ἄλλων εὐαγγελιστῶν.

T. ὡς ἀδύνατον εἶναι νομίσασα τοῦ ἀναστῆναι.

†. Est in Ioannis evangelium usque ad Lazarum, ut ultima verba ostendunt. Occurrunt in bibliothecis eiusmodi commentarii. Cum verò sine initio et fine indicentur, determinare nequeo, num idem ibi contineatur.

Φύλ. τιη. Fol. 318.

Ἰατρομαθηματικά. Iatromathematica.

A. . . . Κυνδυνεῦσαν εἰς χρόνον. τὰ δὲ πάθη.

T. κατακλίθη τίς κρόνου συνόντος.

†. Breve admodum initio et fine mutilum. Reiserus in loco citato ait, a D. Hoeschel editum Aug. 1597. 8.

Pag. 66. n. 75. dicitur iatromathematica Hermetis Trismegisti ad Ammon. Aegypt. Occurrit adhuc apud Bandinium vol. 2. p. 26. tit. Ἰατρομαθηματικὰ ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου πρὸς ἄμμωνα αἰγύπτιον. Inc. τὸν ἄνθρωπον, ὦ ἄμμον. Des. τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἐπιγίνεται. Fabricius vol. I. p. 59. de hoc opusculo agit eiusque editiones recenset.

Φύλ. τκβ. Fol. 322.

Ἑρεννίου φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὰ μεταφυσικά.	Herennii philosophi expositio in metaphysica.

A. Μεταφυσικὰ λέγονται, ἅπερ φύσεως.

T. ἐν ἑαυτῇ συνήρηκε μονοειδῶς.

†. Est Herennius Philo, Domitiani temporibus clarus, cuius commentarius in metaphysica adhuc occurrit in codd. 302. 341. et est ineditus.

Cod. CCCCII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, Saec. XV, in foliis 354, signatus p. 74. n. 26. optime conservatus et inscriptus,

Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρ. θεοδώρου τοῦ μετοχίτου φιλοσοφικά. Προοίμιον.	Sapientissimi magni logothetae dom. Theodori Metochitae philosophica. Prooemium.

A. Ἀλλ' ἡμῖν ἄρα τοῖς ὀψὲ τῶν χρόνων.

T. Καὶ τὰ μὴ ὄντα προσποιούμενος.

†. Praemittitur tabula cap. CXX, quae a Lambecio et Fabricio edita iam extat. Sunt verò capita philosophica et historica miscellanea, nondum

edita, edi verò dignissima. Praeit prooemium: ἐν ᾧ ὅτι οὐκ ἔςιν νῦν λέγειν. cap. I. περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκαῖον. cap. CXX. ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιςήμονες εἰσὶν, ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως ἐξ ὑποδειγμάτων.

Vixit Theodorus Metochita sub Andronico Palaeologo I, et obiit sub Andronico Palaeologo II. A. C. 1332, scriptis clarissimus. De hoc agit Nicephorus Gregora hist. Byz. lib. 7.8.9. et alii adhuc. v. Vossii de hist. graecis lib. 2. c. 29. Occurrit adhuc MSC. in cod. 197. et apud Nessel. P. IV. p. 7.

Cod. CCCCIII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubricatis, charactere minuto et eleganti, in foliis 144, Saec. XV, signatus p. 82. n. 7. optime conservatus et inscriptus,

Θέωνος σμυρναίου πλατωνικοῦ τῶν κατὰ τὸ μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν πλάτωνος ἀνάγνωσιν.	Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis utilia sunt ad Platonis lectionem.

A. Ὅτι μὲν οὐχ οἷον τε συνεῖναι.

T. μνημονεῦσαι καὶ τῶν κατ' ἀςρονομίαν.

Θέωνος σμυρναίου πλατωνικοῦ κ. τ. λ.

†. Scripsit Theon Smyrnaeus, Theone Alexandrino antiquior, incertae autem aetatis, de quatuor mathematicis disciplinis, geometria, arithmetica, musica et astronomia. Bullialdus ea tantum, quae sunt de arithmetica et musica, graecè edidit Paris. 1644. 4.

Et haec eadem in nostro hoc codice continentur. Occurrit adhuc in cod. 29. et tres codices recensentur apud Bandinium vol. 2. p. 22. eodem initio et fine. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 179 ubi de eo plura habentur.

φύλ. λθ. Fol. 39.

Τοῦ ψέλλου μιχαὴλ περὶ τὴν ψυχογονίαν τοῦ πλάτωνος. — Mich. Pselli de psychogonia Platonis.

A. Τὸ μὲν λεγόμενόν ἐςιν, ὅτι.

T. τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἀκρότητα.

†. Recensetur a Fabricio vol. V. p. 38. 49. inter inedita huius Mich. Pselli Saec. XI, clari. Occurrit adhuc apud Nessel. P. IV. p. 67. et apud Bandinium vol. 2. p. 21. n. 11.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Τοῦ ψελλοῦ ἐξήγησις εἰς τὰ χαλδαϊκὰ λογία. — Pselli expositio in chaldaica oracula.

A. Εἴδωλα λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.

T. ἐν ὑπάρξεσιν ὑφεςήκοτα ἀγνώςοις.

φύλ. νθ. Fol. 59.

Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαιωδῶς περὶ τῶν παρὰ χαλδαίοις δογμάτων. — Eiusdem summariè de chaldaicis dogmatis.

A. Ἑπτὰ φασι σωματικοὺς κόσμους.

T. ἀσυλλογίςως ταῦτα ἐδέξαντο.

†. Utrumque prodiit Amst. 1689. 4. et occurrit adhuc in cod. 100.

φύλ. ξα. Fol. 61.

Ἐκ τοῦ πρόκλου τοῦ διαδόχου. — Ex Proclo Diadocho.

A. Οἱ περὶ τῶν θείων λόγοι συνήρηνται.

T. οἶμαι γεγονέναι καταφανές.

†. Eodem titulo, initio et fine occurrit apud Bandinium vol. 3. p. 256. ubi ait, esse ex ipsius, ut videtur, commentariis in Parmenidem excerpta.

Ipse Proclus haec in prima pagina habet: τὰς γὰρ ὅλας προόδους τῶν θεῶν καὶ τὰς παντελεῖς αὐτῶν

διασκομήσεις ἐνταῦθα κατὰ τὴν θεολογικὴν ἐπιςήμην ἐκφαινομένας θεωρήσωμεν. Ἐπεὶ γὰρ δέδεικται πρότερον, ὅτι τῆς ἐν τοῖς πράγμασιν ἀληθείας ςοχάζεται πλάτωνος ἡ τοῦ παρμενίδου πραγματία.

Φύλ. π. Fol. 80.

Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸν πλάτωνος πρῶτον ἀλκιβιάδην. — Procli Diadochi in Platonis Alcibiadem I.

A. Τῶν πλατωνικῶν διαλόγων, καὶ πάσης.

T. ἢ διὰ ταύτης τῇ μεσότητι

†. Occurrit adhuc in codd. 98. 307. ubi dicuntur, excerpta de anima et daemone esse edita. In bibl. Vindob. Ant. Herm. Gogavae versionem latinam extare meminit Lambecius lib. VII. p. 43.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Ἐκ τῶν τοῦ φιλοσόφου πρόκλου σχωλῶν εἰς τὸν κράτυλον πλάτωνος ἐκλογαὶ χρήσιμοι. — Ex Procli philosophi scholiis in Cratylum Platonis eclogae utiles.

A. Ὁ σκόπος τοῦ κρατύλου ἐν ἐσχάτοις.

T. καὶ ἐνιδρεύειν, καὶ φρουρεῖν

†. Constat cap. CLXXXV, quorum ultimi finis mutilus est. Occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 459. eodem titulo et initio, fine autem diverso ex eo etiam, quod ibi cap. CLXXXVI. numerentur. Idem etiam habetur in cod. 29. diverso licet fine.

Proclus hic philosophus A. C. 518 vel 19 plus quàm septuagenarius obiit.

Cod. CCCCIV.

Chartaceus, charta spissiore et corio albo circa dorsum tectus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidis, cum correctionibus marginalibus alterius

manus, cum inscriptione aurata Γνῶθι σαυτον, mutilus, in foliis 60, Saec. XVI, optime conservatus, signatus p. 68. n. 29. et inscriptus,

Παυσανίου ἑλλάδος περιήγησις. τὰ ἀττικὰ βιβ. α.	Pausaniae descriptio Graeciae. Attica lib. I.
τὰ ἀργεῖα βιβ. β.	Argia lib. IIus.

A. Τῆς ἠπείρου τῆς ἑλληνικῆς.

T. τοῦ κρίου γεμιζούσῃ τῇ θυ- p. 94. v. 33.

†. Pausaniae Cappad. Caesareensis, qui sub impp. Hadriano, Antonino pio et Antonino philosopho claruit, tantum libri duo primi hic continentur. — In bibl. Vindob. apud Nessel. P. V. p. 47. et apud Bandinium vol. 2. p. 306. indicantur lib. X. editi gr. et lat. Hanoviae 1613 f. et Lipsiae 1696. f. Ex correctionibus marginalibus apparet, hunc codicem ad illius editionem esse adhibitum.

Cod. CCCCV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis, marginalibus et initialibus rubricatis, charactere minuto ac nitido, cum correctionibus marginalibus alterius manus, Saec. XV, in foliis 57, cum versibus praemissis, signatus p. 68. n. 15. maculatus, caeterum sat conservatus et inscriptus:

Ποίημα εὐςαθίου πρωτονοβελισίμου, καὶ μεγάλου χαρτοφύλακος τοῦ παρεμβολίτου, τοῦ δὲ ὕςερον χρηματίσαντος μητροπολίτου θεσσαλονίκης τὸ καθ' ὑσμίνην, καὶ ὑσμινίαν δρᾶμα, βιβλία περιέχων ια.	Poema Eustathii, protonobelissimi et magni chartophylacis Parembolitae, postea verò vocati metropolitae Thessalonicensis de Ismenes et Ismeniae amoribus drama continens lib. XI.

A. Πό-

A. *Πόλις εὐρύκωμις, καὶ τ᾽ἄλλα.*
T. *καὶ τὸν ὑσμινίαν ἐμέ.*

†. Notandum, ab alio interpolata esse verba: *τοῦ δὲ ὕϛερον χρηματίσαντος μητροπολίτου Θεσσαλονίκης*, opinione sua eiusdem cum Eustathio Thessalonicensi. At Fabricius vol. VI. p. 814. ait: Vix dubitandum adeo mihi videtur, auctorem istum diversum esse ab Eustathio archiepisc. Thessalonicensi. Requirit autem, quo tempore vixerit. Praemittuntur versus, quos, cum in editionibus, quas consului, non invenerim, huc ponam:

Στίχοι πρὸς ἔρωτα.

Ἔρωτι βληθεὶς ὑσμινίας καρδίαν
ἔρωτα φεύγειν προτρέπει πᾶσι νέοις.
ἔρως γὰρ ὀξύτερον τιτρώσκει βέλους.

Versus in amorem.

Cor ictus Hysminias amore,
ut fugiant cuncti iuvenes, hortatur amorem,
Nam telo acutius vulnerat amor.

Ἕτεροι.

Τρωθεὶς ἔρωτι ὀξέσι ψυχοφθόροις
Τόξοις, κατάκρως ὑσμινίας καρδίαν
Ἄτακτον ὁρμὴν τῶν παθῶν πείθει νέους
Φεύγειν κραταίως, ὡς κακῶν παραιτίαν.
ἔρως ὅσαπερ προξενεῖ βλέπων πάθη,
φεύγειν τὰ τοῦδε κεντρα βουλήθητι μοι.

Alii.

Vulneratus amoris telo acuto
Alte cor Hysminias.
Inordinatum passionum impetum
Iuvenibus persuadet, ut malorum causam fugiunt.
Quascunque amor praebet videns passiones,
Ipsius aculeos fugias velim.

Ἕτεροι ςίχοι.

Ὁ μὲν σολομὼν ἀσματοψαλμόγραφος
ἔφθη προείπων γραφικαῖς παροιμίαις.
Μήπω νικησάτω σε γυναικὸς τέκνον
Ἐπιθυμία πλὴν ἰδίας, ἀλόγου.
Καὶ γὰρ γλυκύ τι ἐκρέει τῶν χείλεων
αὐτῆς τὰ πρῶτα, κἂν δοκεῖ σοι τεκνίον
Μέλι γλυκαῖνων οὖσα, καθάπερ ἄλλο,
ἀλλ᾽ ὕςερον φεῦ προξενεῖ σοι πικρίαν.
πυκνοῖς οἰςοῖς σου δαμάζουσα κέαρ,
καὶ ταῦτα γλώτ]η σολομώντειος ἔφη.

Alii versus.

Salomon Cantico-psalmographus,
Scripturisticis praemonuit proverbiis.
Ne te, fili, mulieris vincat
Concupiscentia, uxorem praeter tuam.
Nam dulce quid eius labris effluit
Primum, licet tibi fili videatur
Mel dulce, si quid aliud.
At postea heu amaritudinem praebet,
Crebris cor telis pungens tuum.
Et haec Salomonis os protulit.

Ἕτεροι ςίχοι.

Ἄθρει θεατὰ τοι γὰρ οὖν τὴν τῆς βίβλου
ἐρωτικὴν πλασθεῖσαν ὑφὴν, καὶ φρᾶσιν
Καὶ νοῦν ἔχουσαν ἀφροδισίων τρόπων,
ἥτις καθαρῶς ἐςι πρώτη γλυκύτης.
Εἰς ὕςερον δ᾽ αὖ πικροπυρφόρον βέλος
ἀρχὴ τὸ λοιπὸν ἁπάσης σκόπει τέλος.

Alii versus.

Vide spectator quidem amatoriam
libri texturam et dictionem,
mores venereos tractantem,
quae prima dulcedo pura est.

In posterum verò telum ignitamarum.
Principium de caetero cuncti specta finem.

Cod. CCCCVI.

Chartaceus, charta spissiore, et corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus Saec. XVI, in foliis 91, signatus p. 77. n. 4. optime conservatus et inscriptus:

Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου γραμματικοῦ εἰς τὰ πρότερα ἀναλυτικὰ τοῦ ἀριστοτέλους ὑπόμνημα.	Ioannis Philoponi grammatici commentarius in priora analytica Aristotelis.

A. Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος ἡ σκέψις.
T. ὅσα αὐτοῖς κοινὰ ὑπάρχει, ἢ οὐχ ὑπάρχει.

†. Constat tribus sectionibus sine prooemio. Titulus verò ab alio substitutus est, loco vacuo relicto.

Φύλ. μβ.	Fol. 42.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀμμωνίου συνουσίων εἰς τὸ ᾱ προτέρων ἀναλυτικῶν ἀριστοτέλους.	Eiusdem ex ore Ammonii in primum priorum analyticorum Aristotelis.

A. Ἐπεὶ δὲ ἕτερον ἐςι — πληρώσας τόν.
T. καὶ ὁ τρόπος ἐντεῦθεν ἀσυλλόγιςος.

†. Constat idem sectionibus tribus sine prooemio. Commentarius Ioannis Philoponi grammatici Alexandrini saeculo post Christum sexto clari in priora analytica Aristotelis prodiit graece Venet. 1536. f.

Occurrit adhuc apud Nesselium et Bandinium cum prooemio, ubi etiam primus et secundus commentarius separantur.

Cod. CCCCVII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, in foliis 189, signatus p. 82. n. 6. optime conservatus et inscriptus:

Ἑρμείου φιλοσόφου τῶν εἰς τὸν πλάτωνος φαῖδρον σχολίων τῶν εἰς τρία.	Hermiae philosophi scholia in Platonis Phaedrum lib. I.

A. Ὁ σωκράτης ἐπὶ ἐυεργεσίᾳ τοῦ.

T. ἅπερ ἂν ἑαυτοῖς εὐξαίμεθα.

τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα.

†. Praemittitur prooemium, cuius finis est: καὶ οἰκείοις τῇ νοητῇ καὶ θείᾳ οὐσίᾳ. Tum incipit Platonis textus: φίλε φαῖδρε. Sequitur dein expositio his verbis: ὅτι περὶ παντοῦ καλοῦ ὁ σκόπος etc. ut in margine his notatum: ἐντεῦθεν ἡ τοῦ πλατωνικοῦ ῥητοῦ ἐξήγησις ἑρμείου φιλοσόφου. At Bandinius P. III. p. 290. hoc initium secundi prooemii statuit, et expositionis initium: εὔλογος ἐκ προοιμίων φίλον τὸν φαῖδρον καλεῖ, quod paulo inferius habetur, sine aliquo intervallo.

Librorum trium distinctio clarè habetur, contrà quàm in descripto Bandinii codice, ubi nulla distinctio apparet. Nondum nec graece, nec latine prodiit, licet in graecis Villoisonii anecdotis a cl. Baffi mox edi promissus commentarius. Locum ex his ineditis adfert Allatius cap. VIII. vitae Homeri et alibi. Rhetorica praecepta, et de rhetoribus antiquis iudicium ex Phaedro Platonis excerpsit et latine reddidit Bessarion lib. I. in calumniatorem Platonis cap. 4. Varia ab aliis fragmenta edita sunt, quorum recensionem vide in Fabricii bibl. gr. nova Harles. tom. III. p. 82. et in Morellii bibl. gr. etc. p. 116.

Occurrit adhuc iste commentarius in cod. XI. bibl. Monac. eodem initio et fine. Hermias philosophus erat natione Alexandrinus, Syriani discipulus, Damascii magister et Ammonii pater.

Cod. CCCCVIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidis, scriptus ab Antonio Mediolanensi in Creta, Saec. XVI. cum praemissa tabula, signatus p. 73. n. 21. optime conservatus et inscriptus.

Πλάτωνος διάλογοι κβ̄.	Platonis dialogi XXII.
ᾱ. εὐθύφρων, ἢ περὶ ὁσίου.	1. Euthyphron, seu de sancto.

A. Τί νεώτερον, ὦ σώκρατες.
T. ὅτι ἄμεινον βιωσοίμην.

†. Est ipsius dialogus de vera et falsa pietate, sive de iustitia adversus deos. Reiserus in citato loco inscripsit, vel de sanitate.

φύλ. θ.	Fol. 9.
Τοῦ αὐτοῦ σωκράτους ἀπολογία. β̄.	Eiusdem Socratis apologia. II.

A. Τί μὲν ὑμεῖς ἀθηναῖοι.
T. πλὴν ἢ τῷ θεῷ.

φύλ. κδ.	Fol. 24.
Τοῦ αὐτοῦ κρίτων, ἢ περὶ πρακτοῦ. γ̄.	Eiusdem Crito, seu de eo, quid agendum. III.

A. Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ κρίτων.
T. ἐπειδὴ ταύτῃ ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

†. In editionibus inscribitur: περὶ δόξης ἀληθοῦς, καὶ δικαίου. Reiserus verò inscripsit: de eo, quod is egit in carcere. Est verò Socratis in carcere

è somno excitati cum Critone suadente, ut aufugeret, disputatio.

Φύλ. λβ. Fol. 32.

Τοῦ αὐτοῦ Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. δ. — Eiusdem Phaedo, seu de anima. IV.

A. Αὐτὸς, ὦ Φαίδων, παρεγένου.

T. Φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

†. Est de animi immortalitate, quam variis argumentis confirmat, licet fateatur, plane certam demonstrationem afferri in praesenti vita vel non posse, vel difficillimè posse. Traditur, Panaetius hunc dialogum frustra Platoni abiudicasse, utpote in hoc a Platone dissentiens. Sentiendum potius, ipsum dubitasse, an verò Socraticorum nomen mereatur.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Τοῦ αὐτοῦ κρατύλος, ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. ε. — Eiusdem Cratylus, seu de rectitudine nominum. V.

A. Βούλει οὖν καὶ σώκρατες.

T. ἐννοεῖν ταῦτα ἤδη.

†. Est de recta nominum ratione, utrum natura, vel alterius auctoritate rebus imposita fuerint. Et disputat, quaedam divinioris facultatis, quàm humanae esse. Dicitur hìc Plato infeliciter versatus in etymologiis exponendis. At spectari potest, contortas aliorum etymologias, tanquam risui expositurus.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Τοῦ αὐτοῦ Θεαίτητος, ἢ περὶ ἐπισήμης. ς. — Eiusdem Theaetetus, seu de scientia. VI.

A. Ἄρτι, ὦ τερψίων, ἢ πάλαι.

T. δεῦρο πάλιν ἀπαντῶμεν.

†. Est contra falsò iactatam Sophistarum scientiam, ubi etiam obscura Heracliti scripta perstrin-

guntur: et de non negligendo verae philosophiae studio.

φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ αὐτοῦ σοφιςὴς, ἢ περὶ τοῦ ὄντος. ζ. — Eiusdem Sophista, seu de ente. VII.

A. Εὖ τὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν.

T. παντάπασι μὲν οὖν.

†. De Sophista, quod ita differat eius doctrina a vera sapientia, ut res falsa a vero ente.

φύλ. ροε. Fol. 175.

Τοῦ αὐτοῦ πολιτικὸς, ἢ περὶ βασιλείας. η. — Eiusdem politicus, sive de regno. VIII.

A. Πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι.

T. ὦ ξένε, τὸν πολιτικόν.

†. De prudentia politica, ac de regno, eiusque origine, fine, et quod rex debeat esse pater ac pastor populorum.

φύλ. σϛ. Fol. 206.

Τοῦ αὐτοῦ παρμενίδης, ἢ περὶ ἰδεῶν. θ. — Eiusdem Parmenides, seu de ideis. IX.

A. Ἐπειδὴ ἀθήναζε οἴκοθεν.

T. καὶ οὐ φαίνεται ἀληθέςατα.

†. Subtilis dissertatio de ideis et essentia rerum intelligibili. Aristoteles tom. III. p.508. vocat σύγγραμμα θεῖον, scriptum divinum.

φύλ. σλβ. Fol. 232.

Τοῦ αὐτοῦ γοργίας ἢ περὶ ῥητορικῆς. ι — Eiusdem Gorgias, seu de rhetorica. X.

A. Πολέμου καὶ μάχης φησί.

T. οὐδενὸς ἄξιος ὦ καλλίκλης.

†. Contendit, rhetoricam nil aliud esse, quàm artem persuadendi in foro etc. nec docere accurate rei naturam, adeoque colligit, parum utilem esse

artem, et cum sophistica pari passu ambulare. Cauditur dialogus insigni descriptione divini iudicii, cui post mortem anima cuiusque hominis, maxime Principum, subiiciatur.

Φύλ. σπ.	Fol. 280.
Τοῦ αὐτοῦ μένων, ἢ περὶ ἀρετῆς πειραστικός. ια.	Eiusdem Meno, seu de virtute pirasticus. XI.

A. Ἔχεις μοι εἰπεῖν, ὦ σώκρατες.

T. ὅτε καὶ ἀθηναίους ὀνήσεις.

†. Est de virtute, an doceri possit, quod negat Socrates, eam divini muneris esse contendens. Neque aliud esse scientiam, quàm recordationem superioris vitae. Accuratius explicatur in Phaedone.

Φύλ. σϟη.	Fol. 298.
Τοῦ αὐτοῦ ἱππίας μείζων ἢ περὶ τοῦ καλοῦ. ιβ.	Eiusdem Hippias maior, seu de pulchro. XII.

A. Ἱππίας ὁ καλός τε καὶ σοφός.

T. δοκεῖ μοι εἰδέναι.

†. Contendit, pulchrum differre a decoro, ab utili, a bono et ab eo, quod delectat et a voluptate coniuncta cum utilitate v. Crousaz traité du beau, Amst. 1723.

Φύλ. τια.	Fol. 311.
Τοῦ αὐτοῦ συμπόσιον ἢ περὶ ἀγαθοῦ, ἢ περὶ ἔρωτος. ιγ.	Eiusdem convivium, seu de bono, seu de amore. XIII.

A. Δοκῶ μοι, περὶ ὧν πυνθάνεσθε.

T. εἰς ἑσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι.

†. Inscribitur vulgò convivium, sive de amore. Lambecius verò ait lib. VII. p. 2. verum esse titulum de bono. Disputatio tota est de amoris laude, qui definitur, adpetitio, qua bonum sibi semper esse cupit.

φύλ. τμδ. Fol. 344.

Τοῦ αὐτοῦ τίμαιος, ἢ περὶ φύσεως. ιδ. | Eiusdem Timaeus, sive de natura. XIV.

A. Εἷς, δύο, τρεῖς. ὁ δὲ τέταρτος.

T. ὁ δὲ μονογένης ὤν.

†. Dicitur arx quaedam et vertex philosophiae de rebus naturalibus et universi constitutione. Hieronymus lib. II. comment. in Amosum ait: Obscurissimus Platonis liber, qui ne aureo quidem Ciceronis ore fit planior. Totus Platonis Timaeus nil aliud videtur esse, quam aenigmatum catenae.

φύλ. τϡγ. Fol. 393.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλκιβιάδις α. ἢ περὶ φύσεως ἀνθρωποῦ. ιε. | Eiusdem Alcibiades I. seu de natura hominis. XV.

A. Παῖ κλεινίου· οἶμαι σε.

T. ἐμοῦ τε καὶ σοῦ κρατήσῃ.

†. Docet, animum hominis esse hominem, corpus instrumentum animi.

φύλ. υιγ. Fol. 413.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλκιβιάδης β. ἢ περὶ προσευχῆς. ιϛ. | Eiusdem Alcibiades II. seu de oratione. XVI.

A. Ἀλκιβιάδη. Ἆρα γε πρὸς τὸν θεόν.

T. γενέσθαι τῶν σῶν ἐραςῶν.

†. Docet, plerosque nescire, quid orent, sibique imprecari mala imprudentes, et probat versus poetae.

Da bona, sive rogere, Deus, sive nulla rogere. At mala, quantumvis poscentibus, usque negato. Deum non munera, sed animum iustum respicere. Ad finem dialogi ait, expectandum, donec mittatur a Deo, qui rectè ad Deum et homines sese gerere doceat.

φύλ. υκβ. Fol. 422.

Τοῦ αὐτοῦ ἀξίοχος, ἢ περὶ θανάτου. ιζ. | Eiusdem Axiochus, seu de morte. XVII.

A. Ἐξιόντι μοι ἐς κυνόσαργες.

T. ὁπόθεν δεῦρο μετεκλήθην.

†. Est de morte non metuenda ob vitae praesentis miseriam et felicem animarum immortalitatem. Recensetur verò inter scripta Platoni supposita. Alii enim ad Aeschinem, alii ad Xenocratem, sed et alii ad Platonem referunt.

Φύλ. υκϛ. Fol. 426.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ δικαίου ιη. Eiusdem de iusto. XVIII.

A. Ἔχεις ἡμῖν εἰπεῖν, ὅ, τι ἐϛὶ δίκαιον.

T. τοῦτο γε αἰδός. οὐκ ἔοικεν.

†. Est dialogus, quid sit iustum. Nec tamen quid perspicui hìc dicitur. Recensetur autem inter supposita et Aeschini tribuenda.

Φύλ. υκθ. Fol. 429.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς. ιθ. Eiusdem de virtute. XIX.

A. Ἆρα διδακτόν ἐϛιν ἡ ἀρετή.

T. θείᾳ μοίρᾳ παραγίνεται κτώμενοις.

†. Contendit, virtutem neque natura comparari, sed divini esse muneris. Refertur autem inter Socraticos Aeschinis dialogos.

Φύλ. υλα. Fol. 431.

Τοῦ αὐτοῦ δημόδοκος, ἢ περὶ τοῦ ξυμβουλεύεσθαι. κ. Eiusdem Demodocus, seu de consilio dando. XX.

A. Σὺ μὲν δὴ κελεύεις με.

T. πῶς σὺ νομίζεις.

†. Quaeritur, quinam ad dandum consilium idonei fideque digni habeantur. Est verò inter supposita Platoni.

Φύλ. υλϛ. Fol. 436.

Τοῦ αὐτοῦ σίσυφος, ἢ περὶ τοῦ βουλεύεσθαι. Eiusdem Sisyphus, seu de deliberando. XXI.

A. Ἡμεῖς δὲ καὶ χθὲς σε πολύν.
T. περὶ αὐτοῦ ἐνθυμηθῆναι, ὦ σίσυφε.

†. Disputat, quid sit deliberare, et quaerere, et quomodo inter se differant. Refertur autem ad Aeschinem.

φύλ. υλθ. Fol. 439.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλκυὼν, ἢ περὶ μεταμορφώσεως. κβ.	Eiusdem Alcyon seu de metamorphosi. XXII.

A. Τίς ἡ φωνὴ προέβαλε ἡμῖν.
T. πάνυ μὲν οὖν ποιῶμεν οὕτω.

†. Dialogus totus versatur in admirabilibus Dei operibus celebrandis, cuius potentiam homines ne cogitando quidem assequi valemus. Tribuitur autem Leoni academico, et extàt inter Luciani opp. tom. I. p. 176. edit. Amst.

In fine subscriptio est librarii: Ἀντώνιος μεδιολανεὺς καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν κρήτῃ ἐξέγραψα, οὐκ ἄνευ μέν τοιγε μισθοῦ, τοῦ νοεμβρίου μηνὸς ἄγοντος κϛην ταύτην ἡμέραν αφϟ. ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἐνανθρωπήσεως. Antonius Mediolanensis hunc quoque librum in Creta exscripsi, non quidem sine mercede mens. Novemb. XXVI. anno 1590. dominicae incarnationis. In Montfaucon. palaeogr. graeca saepius hic Antonius occurrit p. 84. ubi notatur, eum quoque vocari Antonium Danilam.

Cod. CCCCIX.

Chartaceus, non ligatus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubris, charactere minuto et eleganti, Saec. XVI, in foliis 16, signatus p. 36. n. 17. optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ μεγάλου βασιλείου ἐκ τῆς πρώτης ἐπιςολῆς κανόνες. ϟα.	Basilii M. ex prima epistola Canones XCI.

A. Αἱρετικὸς ὁ κατὰ τὴν πίςιν ἀλλότριος.
T. ἡ σὺν τῷ πνεύματι δοξολογία.

†. Sunt omnes cum expositione. Prima incipit: Οἱ μὴ κοινονοῦντες τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ εἰς τρία διαιροῦνται, εἰς αἱρετικοὺς, εἰς σχισματικοὺς καὶ παρασυναγώγους κ. τ. λ.

Can. LXXXVI. est ex epistola ad Diodorum.
Can. LXXXVII. ad Gregorium Presbyt.
Can. LXXXVIII. ex epist. ad chorepiscopos.
Can. LXXXIX. ad episc. de non ordinando pecuniis.
Can. XC. ex cap. Amphilochii de S. spiritu.

Occurrit apud Nesselium P. II. p. 23. epitome canonum Basilii M. cum adiuncta brevi expositione et eodem initio. Numerus verò canonum non additus. Canones XCI. Basilii M. habentur etiam in cod. 122.

V. Alexii Aristini synopsin canonum p. 104. tom. 2. Iustell. bibl. iuris etc. et Theod. Balsamonis opera, Paris. p. 925.

Φύλ. ις.	Fol. 16.
Τοῦ αὐτοῦ παραγγελία πρὸς τοὺς ἱερεῖς περὶ τῆς θείας λειτουργίας.	Eiusdem praeceptum ad sacerdotes de divina liturgia.

A. Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παραςῆσαι.
T. σώσῃς καὶ τοὺς ἀκούοντας σου.

†. Ex initio et fine constat, esse ad sacerdotem, et sic inscribitur apud Nessel. P. V. p. 146. n. 3.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως.	Eiusdem de sacra communione.

A. Τὸ καθ' ἑκάςην ἡμέραν μεταλαμβάνειν.
T. καὶ οὕτω πρόσαγε τῷ ςόματι.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν καταφρονούντων τῶν ἐπιτιμίων.	Eiusdem de contemptoribus epitimiorum.

A. Ὃν οὐ σωφρονίζει τὰ κοινά.
T. τοῦ διαβόλου κατάβρωμα.
†. Sunt duo brevissima ipsius excerpta.

Cod. CCCCX.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum quibusdam marginalibus, Saec. XV, in foliis 422, signatus p. 22. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας ἐξήγησις εἰς τοὺς δώδεκα προφήτας. ὑπόθεσις εἰς τὸν ὠσηὲ τὸν προφήτην.	Theophylacti archiep. Bulgariae expositio in duodecim prophetas. Argumentum in Osee prophetam.

A. Ὠσηὲ ἑρμηνεύεται σωζόμενος.
T. παρ᾽ αὐτου δωρεῶν χάριτι κ. τ. λ.
†. Prophetae et capita sunt in praemissa tabula: ὠσηὲ κεφ. ιδ. ἀββακοὺμ κεφ. γ. Ἰωνᾶς κεφ. ε. Ναοὺμ κεφ. γ. Μιχαίας. ζ. σοφονίας. γ. Ἀγγαῖος. β. Ζαχαρίας. ιδ. Μαλαχίας. δ. Ἰωὴλ. γ. Ἀμμώς. θ. Ἀβδίου. α. Incipiunt verò expositiones his verbis: Osee. cap. 1. sine expositione et cum lacunis.

Αββακοὺμ. εἰσί τινες, οἱ σφόδρα.
Ἰωνᾶς. Πάντας ἀνθρώπους δημιουργήσας.
Est cum schol. Ἰωνᾶς ἑρμηνεύεται.
Ναοὺμ. Ἐκήρυξε μὲν Ἰῶνας ὁ θαυμάσιος cum schol. Ναοὺμ ἑρμηνεύεται.
Μιχαίας. σκόπος μὲν εἰς πᾶσι.
cum schol. Μιχαίας ἑρμηνεύεται.
Σοφονίας. Μετὰ τὸν ἐζεκίαν τὸν εὐσεβῆ.
Ἀγγαῖος. Κῦρος μὲν ὁ πρῶτος περσῶν.
Ζαχαρίας. σφόδρα πάλαι προθυμούμενος.
Μαλαχίας. Μωυσῆς μὲν ὁ μέγας.
Ἰωὴλ. Ἰωὴλ ὁ θεῖος προφήτης.

Ἀμμὼς. Ὁ πλάσας κατὰ μόνας.

Ἀβδίας. Ἰδουμαῖοι πρόγονον ἔχοντες.

Commentarius hic in prophetas V. priores prodiit in edit. Venet. gr. lat. ex codd. Marciano et Bavarico. At duo codices Bavarici sunt n. 19. et n. 178. Suspicor, Bongiovannium primo usum esse, qui quosdam, non omnes duodecim prophetas continet. Reliquorum septem prophetarum commentarii ibi editi non sunt, utpote ex Theodoreti commentariis descripti, ut Bongiovannius in praefatione docuit, licet in quibusdam codicibus nomine Theophylacti veniant.

Cod. CCCCXI.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, Saec. XVI, in foliis 203, signatus p. 23. n. 14, optime conservatus et inscriptus:

Πεύσεις προσαχθεῖσαι ὑπὸ κωνςαντίνου, θεοχαρίςου, ἀνδρέου, γρηγορίου, δόμνου, ἰσιδώρου, λεοντίου, ἐπὶ σικρίτῳ κaισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου γρηγορίου, ἐπισκόπου ναζιάνζου, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν κωνςαντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη εἴκοσι.

Quaestiones propositae a Constantino, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro, Leontio, in secretario caesareo fratri sancti Gregorii episcopi Nazianzeni, quando Constantinopoli versabatur docens ad annos viginti.

A. Οἱ τὴν μεγάλην, καὶ εὐρύχωρον.

T. περὶ αὐτὴν ἐσχολακόσι.

Ἕως ὧδε τοῦ καισαρίου λύσεις.

†. Τὸ ἐπὶ σεκρέτῳ in editione versum: à secretis. At inter Leontium et hoc interpunctio habetur,

et articulus ὁ deest. Hinc verti in secretario. Sunt alias quaest. CXCV. Hic verò non numerantur. Caesario a quibusdam viris doctis abiudicantur. At Photius et Glycas eidem vindicant. Apud Nessel. p. 188. vocantur dialogi, et auctor appellatur expresse frater S. Gregorii Nazianz. v. Lambec. lib. IV. p. 32. Occurrunt adhuc in cod. 145.

Apud cl. de Matthaei in catalogo Mosquensi p. 171. numerantur capita 318 eodem titulo et initio. At Schiada statuit cap. 218. teste Harlesio. Unus ergo fallitur. Elias Ehingerus ex codd. MSC. Bavarico et Augustano gr. et lat. cap. LXXVIII tantum vulgavit Aug. Vind. 1626. 4. ratus, reliquas ex Gregorio Nysseno, Maximo et aliis adsutas.

φύλ. πδ. Fol. 84.

Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς παλαιᾶς ἠπείρου κεφάλαια φωτιςικὰ ρ.	Diadochi episcopi Photices in veteri Epiro capita ascetica C.

A. Πάσης πνευματικῆς ἀδελφοὶ ἡγείσθω.
T. τῆς χρηςότητος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

†. Apud Mingarelli p. 187. hic titulus habetur: τοῦ αὐτοῦ ἁγίου διαδόχου λόγος ἀσκητικὸς ἔχων κεφάλαια πρακτικὰ γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς ἑκατόν.

Eiusdem sancti Diadochi sermo asceticus continens capita practica cognitionis et discretionis spiritualis centum. Cum argumento operis, eodem initio et fine. Apud de Matthaei in catalogo Mosqu. saepius occurrit. In bibl. Bavarica in cod. 63. Apud Nessel. p. 164. eodem titulo et initio.

Prodiere latine in bibl. PP. Lugd. Turiano interprete. Graece extant Florent. 1578. 8. Diadochus autem circa A. C. floruisse creditur.

Φύλ. ριη. Fol. 118.

Βιβλίον παραινετικὸν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ Φιλοχρίστου μανουὴλ τοῦ παλαιολόγου πρὸς τὸν ἐρασμιώτατον υἱὸν αὐτοῦ καὶ βασιλέα Ἰωάννην τὸν παλαιολόγον.

Liber paraeneticus piissimi et Christi amantis Manuelis Palaeologi ad dilectissimum ipsius filium, et imp. Ioan. Palaeologum.

†. Praemittitur tabula contentorum in hoc libro. Incipit epistola prooemialis hoc titulo:

Ἐπιστολὴ προοιμιακὴ τῶν ἐφεξῆς κεφαλαίων. Ἐν πελοποννήσῳ σε λιπών. et desinit: ὁ δ᾽ ἀγαθὸς ἐξ ἁπάντων. Sequitur titulus: Ἡ ἀκροστιχίς. βασιλεὺς. βασιλεῖ. μανουὴλ. Ἰωάννῃ. πατὴρ. υἱῷ. ψυχῇ. καρπὸν. τροφὴν. ἐμῆς. τῇ σῇ. ὁποίας οὖν. ἀκμαζούσῃ. Ἡ. ὁ θεὸς. εἴη. κοσμήτωρ. ὁμοῦ ἑκατὸν κεφάλαια. Βίοι τοῖς ἀνθρώποις διάφοροι, et des. ὥσπερ κἀκείνῳ.

Emmanuel Palaeologus Ioannis F. ab a. 1391. imp. et defunctus a. 1425. scripsit haec cap. C. quorum titulus est apud Fabricium tom. X. p. 509. ὑποθῆκαι βασιλικῆς ἀγωγῆς. Praecepta educationis regiae, quae cum versione Leunclavii prodiere Basil. 1578. 8. p. 12 etc. Epistola autem prooemialis ibi non memoratur.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὸς εἰς λόγους καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ ἀγαθοῦ ἄρχοντος.

Eiusdem oratio protreptica ad eloquentiae studium et de virtute ac bono Principe.

A. Τοῦ καλῶς ἐπίστασθαι λέγειν.

T. παντὶ δικαίῳ νοῦν ἔχουσιν.

†. Extat ibidem p. 134.

Φύλ. ρξε. Fol. 165.

Ὅτι τὸ μὲν ἀγαθὸν πᾶσι φιλούμενον ἐςὶ φυσικόν. ὁ δὲ κακὸς, καὶ ἑαυτῷ μισητός. Φιλοῦμεν δὲ καὶ τὸ κακὸν, ἔςιν ὅτε ἀγαθὸν κακεῖνον νομίζοντες, καὶ περὶ εὐδαιμονίας καὶ ἀρετῆς.

Bonum quidem naturaliter diligi ab omnibus, malum verò et sibi ipsi odiosum. Diligi verò malum a nobis, quando et illud bonum putamus, et de felicitate ac virtute.

A. Δέδεικται μὲν, ὡς ἡγοῦμαι.

T. κατὰ τὴν ἡμετέραν ἰσχύν.

†. Extat ibidem pag. 192. etc.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Περὶ ἡδονῆς, ὅτι κρεῖτ]ον δὲ ἦν, μηδὲ τὴν ἀρχὴν συμπαρεῖναι τῷ βίῳ τούτῳ.

De voluptate, quod praestaret, illam prorsus abesse ab hac vita.

A. Ἀλλὰ γὰρ γιγνόμενόν ἐςι.

T. τῶν ὅλων εἶναι νομίζομεν.

†. Extat ibidem p. 228. Reiserus inscripsit: de voluntate, nisi error typographi sit.

Φύλ. ρϟγ. Fol. 193.

Περὶ ἡδονῆς ἀντίθεσις εἰς τὸν πρὸ τοῦδε λόγον.

De voluptate, antithesis in priorem orationem.

A. Ταυτὶ μὲν οὖν τὰ παρὰ τῶν.

T. τὴν σύμμετρον ἡδονὴν λέγειν.

†. Extat ibidem p. 260. et haec oratio in hoc codice ultima est. At in praemissa tabula aliae adhuc sequuntur, sc.

ἕτερος, ὅτι ἡ μὲν ἁμαρτία τὸ πάντων χείριςον. δεῖ δὲ μηδένα ἀπογινώσκειν μήτε ἑαυτὸν, μήτε ἕτερον. κρίνειν δὲ ἑαυτὸν, καὶ οὐχ ἕτερον, καὶ τοὺς ἡμαρτηκότας οὐ μισεῖν, ἀλλ' ἐλεεῖν, καὶ περὶ μετανοίας καὶ ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας.

ἡ ἀρχὴ Περὶ ἡδονῆς προδι: — orat. VI.

Alia, quod peccatum omnium pessimum sit. Oportet verò neminem desperare, neque ipsum, neque alium, iudicare verò seipsum et non alium; et non odio habere peccatores, sed misericordia et de poenitentia, charitate et humanitate.

Ἕτερος περὶ ταπεινοφροσύνης, ἐκ μέρους δὲ καὶ περὶ ἀγάπης. ἡ ἀρχή. τῶν κεφαλαίων τὸ ὕστατον. Orat. VII. Fabric.

Alia de humilitate, ex parte etiam de charitate. Principium.

Ἐπίλογος ἐπιστολιμαῖος. ἡ ἀρχή. ταῦθ' ἡμῖν.

Epilogus epistolaris. Initium. Fabric. non notat.

Εὐχὴ δοξολογίαν ἔχουσα πρὸς θεὸν σὺν ὁμολογίᾳ τῆς εὐσεβείας. εἶτα δέησιν συγκεκραμένην εὐχαριστίᾳ καὶ ἐξομολογήσει. συνάγουσα δὲ πρὸς τῷ τέλει λήγει εἰς πίστιν. ἡ ἀρχή. Δόξα τῷ δεύξαντι.

Oratio doxologiam continens ad Deum cum confessione pietatis, dein precationem mistam cum gratiarum actione et confessione. Colligens autem in fine dicta, in fidem desinit. Initium. orat. X. apud Fabricium.

Εαρος εἰκὼν ἐν ὑφαντῷ παραπετάσματι ῥηγικῷ. ἡ ἀρχή. Ἧρος ὥρα.

Veris imago in texto tapeto regio. Initium. Orat. XIII. apud Fabric.

Τίνας ἂν εἶπε λόγους ὁ τῶν περσῶν τε καὶ σκυθῶν ἐξηγούμενος τῷ τυραννοῦντι τῶν τούρκων, μεγάλα τε καὶ φοβερὰ φθεγγομένῳ καὶ ἀφορήτῳ ὄντι ταῖς ἀπειλαῖς, ἡνίκα εὖ ἔπραττε, τραπέντι δὲ πρὸς τοὐναντίον μετὰ τὴν ἧτταν. ἡ ἀρχή. ὡς ἔοικε τό.

Quae verba fecerit Persarum simul et Scytharum dux Tyranno Turcarum magna et horrenda loquenti, nec tolerando minis, quando felix

erat, in contrarium autem mutato post cladem Orat. XIV. apud Fabricium.

Ἐν εἴδει ψαλμοῦ, περὶ κεραυνοῦ τοῦ ἀγαρηνοῦ, ὅποτε ἐσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ διὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τὸν παντοδαπὸν ἀπέκτεινε θῆρα. ἡ ἀρχή. ὕψιστος κύριος ἐν ἀρχῇ.

In forma psalmi, de fulmine Agareno, quando Deus visitavit plebem suam et hostium manibus omnem occidit belluam. Initium. Orat. XV. apud Fabricium.

Hae igitur orationes aut cum alio codice colligatae sunt, aut in antigrapho iam defuere, aut omissae, aut omninò perditae.

Cod. CCCCXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, sine minio, literis elegantibus. Saec. XII, in foliis 358, cum correctionibus marginalibus, signatus p. 9. n. 23. probe conservatus et inscriptus:

Catena in Pauli epistolam ad Romanos.

†. Incipit: Τί οὖν ἐροῦμεν. ὁ νόμος ἁμαρτία. μὴ γένοιτο. Adeoque a cap. VII. v. 7. usque ad cap. XVI. v. 24. Quod Chrysostomi desinit in hoc: ἀπολαύσωμεν εὐμενίας καὶ τῶν ἐπηγγελμένων τύχωμεν ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.

Catena autem incipit: τοῦ χρυσοστόμου. Ἀντίθεσιν πάλιν ἀνακύπτουσαν λύει. Interpretes occurrunt Chrysostomus, Theodoretus, Severianus, Cyrillus, Photius, Gennadius, Theodor. Mops. Isidorus, Basilius, Origenes, Caesarius, Oecumenius, Methodius Patr. Didymus, Ioan. Damascen. Maximus, Theophilus, Gregorius Nyss. et Naz. Clemens, Dionys. Areop. Acacius, Diodorus, Dionysius Alex. Apolinarius, Euthalius.

Ex quo iam apparet, Reiserum non bene notasse interpretes. Attulit enim Athanasium et Charterium, qui non occurrunt, et omisit Theodorum Mops. et Apollinarium seu Apollinarem, qui saepius in margine notantur.

Ad cap. XI. v. 6. p. 447. εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι ἐςὶ χάρις. B. ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐςὶν ἔργον. εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐςὶ χάρις, in margine notatum: Notant adversarii, hunc textum esse omissum in vulgata latina. Et revera deest.

In codice Bavarico 110. catena graecorum patrum in Pauli epistolam ad Romanos eodem initio occurrit, ut in cap. IX°. iam desinit. Reliqua desunt. Iidem etiam sunt interpretes. Loco enim Adamus legendum ibi est Damascenus. Legitur ibi, haec catena esse descripta ex bibliotheca Augustana et, ut videtur, ex hoc codice, interruptione scilicet facta in cap. IX°.

Cod. CCCCXIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis, initialibus et numeris miniatis, scriptura minuta et nitida, cum correctionibus, Saec. XV, in foliis 136, optime conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ εἰς τὴν πλάτωνος θεολογίαν.	Procli Diadochi Platonici in Platonis theologiam.

A. Ἅπασαν μὲν τὴν πλάτωνος φιλοσοφίαν.
T. ἄκραν συνέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς.

†. Sunt tres primi libri in Platonis theologiam. Cuilibet libro praemittitur capitularium. Libri tres posteriores occurrunt in codice 433.

Commentarius in lib. VI. divisus extat Hamburgi 1618. f. cum Aemilii Porti versione. Liber 4us et 6us occurrunt in codd. 98. 304.

Cod. CCCCXIV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, cum scholiis in textu, Saec. XV, in foliis 276, signatus p. 68. n. 37. optime conservatus et inscriptus:

Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων, καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν, καὶ συντεθὲν ὑπὸ γεωργίου χα, καὶ συγκέλου χρηματίσαντος ἐπὶ ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνςαντινουπόλεως νέας ῥώμης, προοίμιον.

Chronicon succinctum ex variis chronographis et historicis collectum et compositum a Georgio monacho et Syncello Tarasii sanctissimi Patriarchae CP. novae Romae. Prooemium.

A. Πολλοὶ τῶν ἔξω Φιλόλογοι καὶ χρονογράφοι.
T. ὅταν ὄφελος οὐδέν.

†. Praemittitur capitularium, cuius cap. 1. est: περὶ τῶν πρωτοπλάςων ἀδὰμ καὶ εὔας. Ultimum verò κεκοιμημένων.

Ex hoc et initio iam constat, hunc verum titulum non esse. Non enim Georgii Syncelli Tarasii hoc est syntagma, sed Hamartoli Saec. IX. clari, qui scripsit ab orbe condito usque ad Michaelem Theophili filium, ut in prooemio legitur. Prooemium, quod Allatius graece et latine edidit vol. X. p. 646. etiam in hoc codice lacunis scatet, ut in codice Bavarico CXXXIX. qui pertingit usque ad Romanum.

In isto autem codice usque ad Heraclonum additis adhuc quatuor titulis:

Περὶ τοῦ πλουσίου τοῦ ἀνελεήμονος.
Περὶ ἐλεημοσύνης.
Περὶ τοῦ πορνεύσαντος ϛρατιώτου.
Περὶ τῶν κεκοιμημένων.

Integra haec historia nondum lucem vidit, fragmentis tantum sparsim editis. Allatius in libro de aetate et interstitiis ordinum apud Graecos p. 108. monet, neutiquam contemnendum esse auctorem, ex quo recentiores Graecorum historici sua fere omnia, neque verbis ipsis immutatis, hausere. Quod ut videas, latinum fecimus, et unacum textu graeco, si per tempora licuerit, tibi communicabimus. At Allatii versio et editio adhuc delitescit. Verti et ego, edendi autem nondum occasionem nactus. Priora Allatii verba potissimum tangunt Cedrenum, quem non tam auctorem, quàm compilatorem nominare fas est. Et tamen ante Georgium Hamartolum gr. et lat. prodiit. Observo, codicem Monacensem 139, et hunc Augustanum eadem manu esse scriptum.

Occurrit adhuc MSC. in bibl. Medic. apud Bandinium tom. 2. p. 671. dictus codex praestantissimus, et cum Syncelli chronico non confunditur. Confundit autem Reiserus statuendo, chronicon Georgii monachi, et Syncelli p. 68. n. 37. esse idem, ac eiusdem Georgii cum chronico p. 81. n. 1. Id quod non est. Primum enim est Georgii Hamartoli et secundum Georgii Syncelli, hoc editum, illud ineditum, utrumque prorsus diversum auctorum diversorum. Huic confusioni adscribendum, quod cl. Harlesius codicem hunc Augustan. in Fabricii bibl. gr. non indicarit. Confudit et Nessel. P. V. p. 81. dicendo, Georgii Monachi, Tarasii Patriarchae Syncelli, qui etiam ἁμαρτωλὸς, sive peccator dicitur, historia seu potius excerpta chronographica, cum foliis CCCXXVI constet, suspicor, to-

tam ipsius esse historiam. Mirum! In aliis codicibus describendis tam amplus est. Hîc nec initium, nec finem indicavit, ut clarior, tanquam inediti, notitia haberetur.

Cod. CCCCXV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, in foliis 283, Saec. XV. signatus p. 23. n. 15. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ εἰς τὰς ἀπορίας τῆς θείας γραφῆς. κεφ. α.	Sapientissimi et disertissimi dom. Michaelis Glycae in sacrae scripturae dubia. cap. 1.
Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ ςυλίτῃ κυρῷ ἰωάννῃ τῷ σιναΐτῃ, εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσι καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὸν προσήκοντα.	Colendissimo monacho et stylitae dom. Ioanni Sinaitae, an condescendendum sit lapsis, et non secundum rationem convenientem increpandi.

A. Καὶ τοῦτο μετὰ τὸν ἄλλων.

T. ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

†. Sunt epistolae LVI. varii argumenti theologici, quorum tituli et initia:

2. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. μαξίμῳ τῷ σμενιώτῃ, ὅτι μὲν γὰρ ὁ πρῶτος.
Ad colendissimum monachum dom. Maximum Smeniotam. fol. 5.

3. Τῷ αὐτῷ. Ἐπειδὴ τοῦ σωτῆρος. fol. 22.

4. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. ἰωάννῃ τῷ ἀσπιώτῃ. ὁ κύριος ἡμῶν ἰς χς. fol. 24.
Ad colendissimum monachum D. Ioan. Aspiotam.

5. Τῷ αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ τοῦτο μαθεῖν. fol. 36.

6. Ἐφ᾽ οἷς ἠπόρησας ὁσιώτατε. fol. 40.

7. Τῷ αὐτῷ. εἰ δέ τις καὶ περί. fol. 52.
8. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. ἠσαΐα. πρωτεῖον μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις. fol. 58.
Ad colendissimum monachum D. Esaiam.
9. Τῷ αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ. fol. 61.
10. Καὶ τοῦτο τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου. fol. 67.
11. Τῷ τιμιωτάτῳ $\overset{\chi}{\alpha}$ κυρ. γρηγορ. τῷ ἀκροπολίτῃ. Ὅτι μὲν οὖν ὁ τὴν γλῶτ]αν χρυσοῦς fol. 69.
Ad colendissimum mon. D. Gregorium Acropolitam.
12. Ὁ μὲν οὖν χρυσοῤῥήμων, καὶ θεῖος. fol. 74.
13. Τῷ τιμιωτάτῳ $\overset{\chi}{\alpha}$ κυρ. ἠσαΐα. Ὅτι μὲν οὖν κατ' εἰκόνα. fol. 77.
Ad colendissimum mon. dom. Esaiam.
14. Τῷ αὐτῷ. Τοιοῦτον τι πάσχειν. fol. 79.
15. Ἔτι δὲ καὶ προσελεύσεται. fol. 96.
16. Εἰ καὶ τὰ κατὰ τὸ θεῖον. fol. 97.
17. Τῷ τιμιωτάτῳ $\overset{\chi}{\alpha}$ κυρῷ ἠσαΐᾳ. Ὅτι μὲν οὖν διορατικός τις. fol. 99.
18. Τῷ τιμιωτάτῳ $\overset{\chi}{\alpha}$ καὶ δομεςικῷ κυρῷ ἠσαΐα. Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων. fol. 106.
Ad colendissimum mon. et domesticum dominum Esaiam.
19. Τῷ αὐτῷ. Ὅτι ἀπελθόντες ἅγιοι. fol. 109.
20. Τῷ τιμιωτάτῳ $\overset{\chi}{\alpha}$ κυρῷ ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειςῷ. περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων, fol. 115.
Ad colendissimum monach. D. Alipium inclusum.
21. Τῷ μεγαλοδοξοτάτῳ μεγάλῳ ἑταιριάρχῃ κυρ. ἰωάννῃ τῷ δουκί. fol. 119.
Ad magnificent. magnum Heteriarcham dom. Ioannem Ducam.
22. τῷ τιμιωτάτῳ $\overset{\chi}{\alpha}$ καὶ δομεςικῷ κυρῷ ἠσαΐᾳ. ὁ μὲν οὖν δι' ἡμᾶς ὁ θεός. fol. 122.
Ad colendissimum monachum et domesticum dom. Esaiam.

23. Τῷ τιμιωτάτῳ μ͞ρ͞χ͞ κυρ. ὀνουφρίῳ. ὁ θεῖος ἀναςάσιος περὶ τούτου. fol. 124.
Ad colendissimum monachum d. Onuphrium.

24. τῷ οἰκειωτάτῳ ἀνθρώπῳ τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως κυρ. νικηφόρῳ τῷ συναΐτῃ. Εἰ δὲ καὶ παντί.
Ad familiarissimum hominem potentis et sancti nostri domini et Imperat. d. Nicephorum Sinaïtam. fol. 125.

25. Ὅτι μὲν οὖν ὁ ἡμέτερος νοῦς. fol. 128.

26. Ὁ μὲν οὖν θειότατος κύριλλος. fol. 129.

27. Τῷ τιμιωτάτῳ μ͞ρ͞χ͞ κυρ. Μαξίμῳ τῷ σμενιώτῃ ὁ περὶ τῶν ἀζύμων λόγος. fol. 131.
Ad colendissimum monach. dom. Maximum Smeniotam.

28. Τῷ αὐτῷ. Ἰδού σοι καὶ περὶ. fol. 152.

29. Τῷ τιμιωτάτῳ μ͞ρ͞χ͞ κυρ. ὀνουφρίῳ. Ὅτι μὲν οὖν ἡγιασμένε. fol. 161.

30. Καὶ λίθος μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται. fol. 164.

31. Ἐςι καὶ λίθος ἀδάμας οὕτω καλούμενος. fol. 165.

32. Ὅρα καὶ ἕτερον τι παράδοξον. fol. 166.

33. Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων. fol. 166.

34. Τὸ τοῦ ἐν ἁγίοις θεωδώρου τοῦ ςουδίτου τροπαρίον. Πρὸς τὸ εὐσεβέςερον. fol. 168.
Sancti Theodori Studitae troparium. v. in nota inf.

35. Τῷ πανσεβάςῳ σεβάςῳ κυρ. κωνςαντίνῳ τῷ παλεολόγῳ. εἰ δὲ καὶ ἀπαιδεύτους. fol. 169.
Pansebasto dom. Constantino Palaeologo.

36. Τῷ αὐτῷ. Ὅτι μὲν οὐκ εὐσεβές. fol. 187.

37. Τῷ τιμιωτάτῳ μ͞ρ͞χ͞ κυρ. ςεφάνῳ. Ὅτι μὲν οὖν ὁσιώτατε. fol. 211.
Ad colendissimum mon. dom. Stephanum.

38. Τῷ τιμιωτάτω μ͞ρ͞χ͞ κυρ. ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειςῷ. τὰ τῆς μαθηματικῆς ἐπιςήμης. fol. 214.

Ad colendissimum mon. dom. Alypium inclusum.

39. Ἀνταπολογητικον. τολμῶν ὑπομιμνήσω. f. 218.

40. Τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως Δαυίδ. fol. 229.

41. Τῷ πανσεβάςῳ — κωνςαντίνῳ τῷ παλαιολόγῳ. εἰ δὲ καὶ συ μετὰ τῶν ἄλλων. fol. 235.

Pansebasto — Constantino Palaeologo.

42. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. ὀνουφρίῳ. ἔδει μὲν ἡμᾶς ἀδελφέ. fol. 233.

Ad colendissimum mon. dom. Onuphrium.

43. Τῷ μεγαλοδοξάτῳ κυρ. ἀνδροπουλῷ τῷ παλαιολόγῳ. εἰ δὲ καὶ σὺ μετά. fol. 235.

Ad clarissimum dom. Andropulum Palaeologum.

44. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειςῷ. Πολλοὶ μὲν οὖν καὶ πολλάκις. fol. 236.

Ad colendissimum monachum dom. Alypium inclusum.

45. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. μελετίῳ τῷ κριτοπούλῳ, κς̃ ἡμῶν ις̄ χς̄. fol. 241.

Ad colendissimum monachum dom. Miletium Critopulum.

46. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. ἠσαΐᾳ. Καὶ σήμερον ἐρωτηθέντες. fol. 244.

Ad colendissimum mon. dom. Esaiam.

47. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. νείλῳ. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἔξωθεν. 249.

Ad colendissimum mon. dom. Nilum.

48. Τῷ αὐτῷ. οἱ ἅγιοι διὰ τὴν ἀνάγκην. f. 251.

49. Τῷ αὐτῷ. Ὅτι μὲν οὖν οὐ χρή. fol. 253.

50. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. ἠσαΐᾳ. εἰ δὲ καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς. fol. 256.

Ad colendissimum mon. dom. Esaiam.

51. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. λεοντίῳ τῷ ἐγκλειςῷ εἰ δέ τις περὶ τοῦ σοφοῦ. fol. 259.

Ad colendissimum mon. d. Leontium inclusum.

52. Τῷ μεγαλοδοξάτῳ μεγάλῳ ἑταιριάρχῃ καὶ σεβαστῷ κυρ. ἰωάννῃ τοῦ δουκᾶ. Ὅτι μὲν οὖν ὦ θεία, καὶ ἱερὰ κεφαλή. fol. 263.

Ad clarissimum magnum Hetaeriarcham, et Sebastum D. Ioannem Ducae.

53. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. χαρίτωνι. ὅτι μὲν οὖν εὕρηται χάρτης. fol. 270.

Ad colendissimum mon. dom. Charitonem.

54. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου ἰω. τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιςοῦ, πότερον νόμῳ φύσεως κοινῷ θανάτῳ κεκοίμηται, ἢ οὔ. ὅτι μὲν οὖν οἱ τὰ τῶν ἀποςόλων. f. 277.

Eiusdem de sancto Ioanne theologo et Evangelista, utrum lege naturae communem mortem obierit, vel non.

55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀθλίου ἰουδᾶ τοῦ προδότου. Τὸν μὲν οὖν ἱςορικὸν ἐκεῖνον παππίαν. fol. 280.

Eiusdem de morte miseri Iudae proditoris.

56. Εἰ καὶ δεδιέναι προσήκει τὸ τοῦ θανάτου.

Est de poenitentia f. 282.

†. Apud Nesselium P. 1. p. 151. statuuntur quoque epistolae LVI. Mirum autem videtur, quod Fabricius vol. X. p. 228. ex illa bibl. Vindobon. non nisi L. memoret, nec reliquas recenseat. Primae tantum duae latine extant in bibl. P. P. Ioan. Theodori Studitae troparia graece edita in menaeis etc. Sermo de S. Ioan. Apostolo nec in Fabriciano vitarum indice occurrit.

Cod. CCCCXVI.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura eleganti, cum abbreviationibus anti-

quis, maculatus, in foliis 210, Saec. XII, signatus p. 7. n. 18. sat conservatus et inscriptus:

Τῇ δεσποίνῃ μου αἰδεσιμωτάτῃ, καὶ θεοφιλεστάτῃ διακονίσσῃ Ὀλυμπιάδι. Ἰωάννης ἐν Χῷ χαίρειν.	Dominae meae venerandissimae et Christi amantissimae Diaconissae Olympiadi in Xō. salutem.

†. Sunt Ioan. Chrysostomi epist. ad Olympiadem Diaconissam, quarum initia:

1. Φέρε δὲ πάλιν ἐπαντλήσω.
2. Ἤρκει μὲν καὶ ἡ πρώτη. f. 14.
3. Καὶ τὰ σώματα τὰ σφοδροῖς. f. 28.
4. Ἐπετάθη τὰ τῆς θλίψεως. f. 50.
5. Ἀπ' αὐτῶν ἀναβὰς τῶν τοῦ. f. 53.
6. Τίφης. οὐκ ἔστησας τρόπαιον. f. 57.
7. Οὐκ ἔμελλον ἄρα οὐδέ. f. 63.
8. Ὅταν ἴδω δήμους ἀνδρῶν. f. 63.
9. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο σοι λελύσθω. f. 64.
10. Ὅσῳ τὰ τῶν πειρασμῶν. f. 64.
11. Τὴν ἀρρωστίαν διαφυγών. f. 65.
12. Μόλις πότε ἀνεπνεύσαμεν. f. 66.
13. Τὰ ἐν καισαρείᾳ διηγεῖται τῇ αὐτῇ.

†. Ἐν ἄλλοις δὲ εὕρομαι οὕτως. ἐπιστολὴ Ἰω. ἐπισκ. κωνσταντ. γραφεῖσα πρὸς ὀλυμπιάδην, ὁπηνίκα διέτριβεν, ἐξορισθεὶς ἐν λουκουσῷ τί θρηνεῖς. τί κόπτεις ἑαυτήν. f. 68. In aliis verò sic reperimus: Epistola Ioan. episc. Constant. scripta ad Olympiadem, quando Cucusi in exilio erat.

14. Συ δὲ προσεδόκησας τοσαύτην. f. 75.
15. Ἀμφοτέρα τῆς ἀφάτου τοῦ θεοῦ. f. 76.
16. Τῆς σφοδρότητος ἕνεκεν τοῦ χειμῶνος. f. 78.
17. Οὐδὲν ξένον, οὐδὲ ἀπεικός. f. 84.

Epistolae XVII etiam occurrunt apud Nesselium p. 171. Omnes verò sunt editae, et eodem quidem ordine. Reiserus inscripsit epist. XVIII.

Et tamen cl. Harlesius hoc non animadvertit. Decima verò octava primum occurrit fol. 94.

φύλ. πϛ. Fol. 86.

Ἐπιϛολὴ πρὸς βρισσῶνα. Epistola ad Brissonem.

A. Ἑβδομήκοντα σχεδὸν ἡμέρας.

T. ἐκείνοις ἐπιϛεῖλαι παρακλήθητι.

†. In editione inscriptum: Brisoni. Huius epistolae partem refert Nicephorus Callistus lib. XIII. c. 27. Edit. Montfauc. tom. III. p. 729. habet.

φύλ. πζ. Fol. 87.

Ἀλφείῳ. Alphio.

A. Ὁ θεός σοι τὸν μισθὸν δῷ.

T. ἀεὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἀγάπης.

†. Extat in cit. edit. p. 613.

φύλ. πη. Fol. 88.

Κανδιδιανῷ. Candidiano.

A. Πολὺ τῆς ὁδοῦ τὸ μέσον.

T. μεγαλοπρεπείας τῆς σῆς.

†. Ext. in edit. cit. p. 616.

φύλ. πθ. Fol. 89.

Ἐλπιδίῳ ἐπισκόπῳ. Elpidio episcopo.

A. Ἡμεῖς οὔτε ὑπερορῶντες.

T. τὰ μέγιϛα χαριούμεθα.

†. In cit. edit. p. 676. tom. III.

φύλ. ϟ. Fol. 90.

Πολυβίῳ. Polybio.

A. Ἄλλος μὲν ἄν τις ἀφόρητον.

T. περισπούδαϛον τοῦτο μανθάνειν.

†. In cit. edit. p. 673.

Φύλ. ϟα. Fol. 91.

Τοῖς ἐγκεκλεισμένοις ἐπισκόποις, πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις. Inclusis episcopis, presbyteris et diaconis.

A. Μακάριοι σοῦ δεσμωτηρίου.

T. ἐκ τοσούτοις διαλάμψασι ἀγῶσιν.

†. In cit. edit. p. 526.

Φύλ. ϟγ. Fol. 93.

Πολυβίῳ. Polybio.

A. Τοῦ μὲν ἐδάφους καὶ τῶν τοίχων.

T. σοφίζεσθαι παρουσίας ἡδονήν.

†. In cit. edit. p. 683.

Φύλ. ϟγ. Fol. 93.

Θεοδότῳ διακόνῳ. Theodoto diacono.

A. Οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶ, ὅτι.

T. ὡς ἄγνωμεν αὐτὸν τὰ λυποῦντα.

†. In cit. edit. 679.

Φύλ. ϟδ. Fol. 94.

Πρὸς τὸν ἀντιοχέα. Ad Antiochenum episc.

A. Ἔδει μὲν τὴν ὑμετέραν.

T. τοῦ ἀγροῦ τῶν φίλων ἡμερώτερα.

†. In cit. edit. ad Porphyrium p. 728.

Φύλ. ϟδ. Fol. 94.

Ἐπιςολὴ ἰω̄. ἐπισκόπου πρὸς ὀλυμπιάδην περὶ τῶν σκανδαλισθέντων ἐν τῇ ἐξορίᾳ αὐτοῦ. Epistola Ioan. episc. ad Olympiadem de scandalizatis in ipsius exilio.

A. Γέροντι γενομένῳ ποτὲ τῷ ἀβραάμ.

T. ὧν ἐπιτύχοιμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Cum in elencho ipsius epistolarum hoc initium non occurrat, suspicor, esse alterius episto-

lae partem, ex eo potissimum, quod in margine notetur primum cap. XI. et ultimum cap. XXIV. Cum verò hìc separata apparent, factum, ut Reiserus inscripserit: epist. XVIII. ad Olympiadem, hac scilicet adhuc addita ad praecedentes XVII.

Post finem huius epistolae fol. 126. in ora superiore leguntur versus:

Πᾶς εὐτρεπίζου. πλησίον γὰρ ἡ κρίσις.
Πέρας λόγου. δισσή τις ἄρνησις θεοῦ.
Ἔργῳ, λόγῳ τε. μὴ κλαπῆς περισκόπεις.
Ἀεὶ δίωκε λαθρίοις παλαίσμασι.
Μὴ πῶς δεηθης ἐσχάτων καθαρσίων.
Quilibet se paret. Propè est iudicium.
Finis sermonis. duplex Dei negatio,
Opere et verbo. Ne furtum circumspice.
Semper occulta persequere consilia,
Ne ultimis opus sit piaculis.

In margine verò notatur. Epilogus tetrastichon, ut adeo ad priora adhuc pertinere videatur.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Γνῶμαι γρηγορίου δίϛιχοι. εὐεπίης. ἐσθλὸν. ἄθυρμα. νεοῖς. καὶ. χάρις. ἐξοδίη.

Sententiae Gregorii distichis XXXI. constantes et hanc acrostichin referentes.

A. Γυμνὸς ὄλβου βοιότοιο.
T. ἔξοχά σοι μελέτω.
†. Extant tom. 2. opp.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Ἄλλη δίϛιχος εὐεπίη δι' ἰάμβων γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Alia disticha iambica Gregorii theologi.

A. Ἀρχῆς καλῆ. κάλλιϛον.
T. ἧς ἄνθος χλοῆς.

†. In cit. edit. p. 153. gnomae dicuntur distichis iambicis LXX. comprehensae. Hic autem numero LXXVI.

φύλ. ρλα. Fol. 151.

Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς φθονοῦντας. In seipsum et ad invidentes.

A. Γέρων μέν εἰμι καὶ κακῶν.

T. χείροσι σοβεῖν θέλεις.

†. Acrostichis est haec:

Γρηγορίου ἱερῆος ἀθύρματά τε ςόναχαί τε
τέρπεσθ' οἷσι φίλον πήμασιν ἡμετέροις.
Ἔχει τι κομψὸν ἡμῖν ἡ ληρωδία.
ἐκ τῶν ἰάμβων ἄλλο μέτρον τίκτεται.
Ἀκροςίχοις πρόσελθε καὶ γνώσῃ σαφῶς.

In edit. cit. p. 187.

φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου θεολόγου εἰς τὰ ἔμμετρα. Sancti Gregorii theologi in versus.

A. Πολλοὺς ὁρῶν γράφοντας.

T. χωρὶς κολοιῶν κ' ἀετῶν ὑψώματα.

†. Carmen iambicum vers. CIII. In edit. cit. p. 73.

φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἀπολιναρίου περὶ ἐνανθρωπήσεως. Eiusdem contra Apollinarium de incarnatione.

A. Νοῦν τὸν μέγιςον ἴσμεν.

T. προσκύνει τὴν τριάδα.

†. Sunt versus LXXIV. In edit. cit. p. 247. sunt iambici LXXIX.

φύλ. ρλϛ. Fol. 136.

Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι ἴαμβοι πρὸς μάξιμον. Eiusdem versus iambici ad Maximum.

A. Τί

A. Τί ταῦτα. τολμᾷς καὶ σύ.
T. πλέκοιτ' ἂν εὐφρονῶν μάτην.

†. Sunt versus iambici LXV. In edit. cit. p. 249.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι. τὰ ἐνόδια. — Eiusdem versus. Enodia.

A. Ἐν σοὶ μὲν ἠρεμοῦμεν.
T. εὐμενῶς τε καὶ ῥάςης τυχεῖν.

†. Iter facientis versus iambici XXIII. In edit. Tollii p. 98. itineris italici versus XXIV.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἑαυτόν. — Eiusdem ad se ipsum.

A. Ἐξηπάτημαι χριςέ μου.
T. τὸ χριςὸν ἐξανηλώσας μόνῳ.

†. Sunt versus VII. In edit. cit. vers. XII. p. 191.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑαυτὸν ἕτερα. — Eiusdem ad se ipsum alia.

A. Οἴμοι, κέκμηκα χριςέ.
T. τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.

†. Sunt versus iambici XXI. In edit. cit. vers. XIII. p. 191.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀφίλους. — Eiusdem ad non amicos.

A. Οἱ σύνθυται. τέθνηκα τῷ φθόνῳ.
T. τῆς μήχης μεταίχμιον.

†. Est heptastichon iambicum in cit. edit. p. 251.

Ἄλλα. — Alia.

A. Δεινὸν το πάσχειν. ἂν δὲ.
T. πῶς φίγη κακῶν φορχάν.

†. Est pentastichon iambicum in cit. edit. p. 182.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπομονήν.	Eiusdem in patientiam.

Α. Ὅτ᾽ ἂν τιν᾽ εὕρῃς εὐπαθοῦντα.
Τ. Ταῦτα πειθέτω νικηφόρος.

†. Sunt versus IX. In cit. edit. heptastichon p. 181. In anecdotis Muratorii p. 172. vers. IX.

φύλ. ρλθ.	Fol. 159.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς πενίαν φιλόσοφον.	Eiusdem in paupertatem philosophicam.

Α. Χαίρεις τρυφῶν σὺ τῇ νόσῳ
Τ. ἀσθενεστέρου δέ γε.

†. Sunt versus VIII. in edit. cit. p. 191.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς παρθένον.	Eiusdem in virginem.

Α. Ἄγνευε πᾶσι παρθένε.
Τ. ὡς διπλῆν ἔξω βάλῃ.

†. Sunt versus XVII. In edit. cit. vers. XVI. p. 182.

Ἄλλα.	Alia.

Α. Καλὸν γάμῳ δεδέσθαι.
Τ. παρθένε. πίθου θεῷ.

†. Sunt versus iambici LXV. In cit. edit. p. 175. de pudicitia.

φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐξ ἑνὸς ἐλεγείου, καὶ τριῶν ἰάμβων.	Eiusdem ad animum suum ex uno elegiaco et tribus iambicis.

Α. Ἔργον ἔχεις ψυχή, καὶ μέγα
Τ. μή τι πάθῃς καμάτω.

†. Sunt versus XVII. in edit. cit. p. 176. Pentametri IV, interiectis senariis XII.

φύλ. ρμα.	Fol. 141.
Τοῦ αὐτοῦ ἱκετηρία εἰς χριστόν.	Eiusdem supplicatio ad Christum.

A. Μή σου λαθοίμην. μηδέ μου.
T. λόγοις τε καὶ νοήμασιν.

†. Est heptastichon iambicum in edit. cit. p. 176.

Ἄλλα. Alia.

A. Οἴ μοι προσῆλθε χε μου.
T. μηςὴν ἐξ ξύλου.

†. Est heptastichon iambicum in cit. edit. Octastichon p. 176.

Τοῦ αὐτοῦ δέησις πρὸς θεόν. Eiusdem oratio ad Deum.

A. ἐπιςάτα κλύδων με δεινός.

†. Est tantum tristichon. In edit. cit. decastichon iambicum ad Christum p. 176.

Ἄλλα. Alia.

A. Τολμῶ φράσαι τι χε.
T. τοῖς κακοῖς βαρούμενος.

†. Est heptastichon. In edit. cit. ad priora pertinet.

Τοῦ αὐτοῦ εὐχὴ ἑωθινή. Eiusdem oratio matutina.

A. Ὄρθρος δίδωμι τῷ θεῷ.
T. χε μου σὺ δ' εὐόδου.

†. Est heptastichon iambicum in edit. p. 176.

Φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος ἑσπερινός. Eiusdem hymnus vespertinus.

A. Ἐψυσάμην σε τὴν ἀληθ'.
T. χε καὶ πάλιν φανείς.

†. Est hectastichon. In edit. cit. heptastichon lamentat. ad Christum. p. 176.

Ἄλλη δέησις πρὸς θεὸν τῇ ἐπαύριον. Alia ad Deum precatio matutina.

A. Ἐζημίωμαι χε̄ τὴν χθές.
T. καὶ ςήσεις βλάβην.

†. Sunt versus IX. In edit. cit. tristichon est, et apud Hoeschelium duobus versibus auctum.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πονηρόν. Eiusdem in malum.

A. Πάλιν προσῆλθεν ὁ δράκων.
T. ὦ κάκιςε προσβολῆς.

†. In edit. cit. tristichon ad Christum p. 177.

Ἄλλα. Alia.

A. Καὶ τοῦτο τῆς σῆς ὦ κάκιςε.
T. καὶ τρέμει φόβῳ κράτος.

†. Sunt versus XIV. In edit. cit. heptastichon in diabolum p. 177.

Ἄλλα. Alia.

A. Ποῖ θυμὲ βαίνεις. ςῆθι.
T. τοῖς ὀλεθρίοις λάβῃ.

†. Est heptastichon iambicum. In edit. cit. ad animum suum, et legitur: πῆ. p. 177.

Ἄλλα. Alia.

A. Εἴ μοι πονήρως εἶχε.
T. πλὴν σοῦ κύριε.

†. Est heptasticon iambicum. In edit. cit. threnus. p. 177.

Φύλ. ρμγ. Fol. 143.

Ἄλλα. Alia.

A. Κενὸν κενὸν τί τοῦτο.
T. χεῖρον ἐργαςήριον.

†. Est heptastichon iambicum. In edit. cit. p. 177. Καινὸν, καινὸν.

Ἄλλα. Alia.

A. Εἰκὼν κενοῦται τίς.
T. εἰπὼν ἄφθαρτος μένοι.

†. Octastichon iambicum ad Christum in edit. cit. p. 177. In codice autem separantur tit. Ἄλλα. ita, ut duo sint tetrasticha.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἀπελθ', ἄπελθε, δυσμενῆ.
T. καὶ φίλους λιτείζομαι.

†. Est heptastichon iambicum in edit. cit. ad diabolum. p. 178.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἦλθες μὲν, ἦλθες ὦ κακις'
T. ἡ χάρις παραςάτην.

Ἄλλα. Alia.

A. Πόσον πιέζεις δή με.
T. τὸν δὲ νοῦν οὐ πείσομαι.

†. Haec duo heptasticha in edit. cit. unita sunt ad diabolum. p. 178

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν νόσον. Eiusdem ad morbum.

A. Οἴμοι ςενοῦμαι τῷ βίῳ.
T. καὶ τὸ πῦρ μένει.

Ἄλλα. Alia.

A. Οἴμοι ςενοῦμαι τῷ βίῳ.
T. πρὶν λάβῃ με χείρονα.

†. Sunt threni duo in heptastichis iambicis ad Christum in edit. cit.

Φύλ. ρμδ. Fol. 144.

Ἄλλα. Alia.

A. Νοσῶ, νοσῶ μὲν, καὶ.
T. καὶ τὸ δοῦλον ἄρτιον.

†. Est dodecastichon. In edit. cit. p. 178. precatio aegroti.

Ἄλλα. Alia.

A. Πῆξον με χε̄, ὡς ἐλύθην.
T. προύδωκα βαλοίμην ἔτι.

†. Est heptastichon, ut in cod. Caes. Lambecii lib. IV. p. 9. ubi ait, carmen perperam in duo divisum esse in edit. Paris. p. 180.

Ἄλλα. Alia.

A. Τολμῶ τιλέξαι, ὦ μάκαρ.

T. κακῶν τε καὶ καθαρσίων.

†. In edit. cit. p. 181. unitum est hoc heptastichon cum precatione ad Christum. τέθνηκα τῶδε.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἦν, ἦν, ὅτ' ἤνθουν.

T. σὰρξ δέ μοι τεθνηκέτω.

†. Sunt versus LIII. Post versus XII. initium est: ἐξηπόρημαι. quod in elencho Fabriciano occurrit. Notatur autem tristichon. Vocantur omnia tristicha XV.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπαλλαγήν. Eiusdem in vitae exitum.

A. Παρῆλθον ἄνθη. Καιρός.

T. σῇ ποδηγία μάκαρ.

†. Est dodecastichon iambicum. In edit. Paris. ἔξοδον, non ἀπαλλαγὴν legitur, quamvis idem significet. In codice Vindob. etiam legitur ἀπαλλαγὴν. v. Lambec. lib. IV. p. 11.

Φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Ἄλλα. Alia.

A. Τέθνηκα τῷ δε τῷ.

T. ὄψομαι τὸν δεσπότην.

†. Est heptastichon. In edit. cit. precatio ad Christum vers. XV. inscribitur. Reliqui supra occurrunt ab his separati.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀναχώρησιν. Eiusdem in suum secessum a mundo.

A. Ἄλλοι μὲν εὔπλοοῦσι.
T. μὴ τυχόντ' ἀμφοῖν φίλοιν.

†. Est dodecastichon. In edit. cit. dicuntur vers. XXII.

Ἄλλα. Alia.

A. Κόσμον πόριζε τῷ παρόντι.
T. σπεύδωμεν ἐπτερωμένοι.

†. Est heptastichon. In edit. p. 180.

Ἄλλα. Alia.

A. Σκεύαζε σεαυτὸν, ὡς τάχος.
T. καὶ κακῶν τῶν ἐντάδε.

†. Est tetrastichon. In edit. p. 252.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἐγὼ τραπέζης μυστικῆς.
T. καὶ τρέμοιτε λαῶν ποιμένες.

†. Est heptastichon. In edit. cit. decastichon et pars carminis. Ἄλλοι μὲν εὔπλόουσι.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς σιγάντιον ἐρημίτην. Eiusdem in Sigantium eremitam.

A. Χαίρων μὲν ἦλθον.
T. τῶν θεοῦ νοημάτων.

†. Est enneastichon. In cit. edit. p. 180.

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ θαύματα ἠλιοῦ τοῦ προφήτου καὶ ἐλισσαίου. Eiusdem in miracula Eliae prophetae et Elissaei.

A. Τοσαῦτα θαυμαθ' ἠλίου.
T. συντεθέντων ὀστέων.

†. Sunt versus XIV. in Eliam, et XVI. in Elissaeum. In edit. cit. p. 204. numerantur versus XVII. de Eliae miraculis. In Elissaeum inc. ἰορδάνην διῆλθε. Quod in elencho Fabriciano non occurrit.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπίγραμμα εἰς τὸ μαρτύριον ἡλιοῦ, τὸ καλούμενον χηρεῖον. — Eiusdem epigramma in templum Eliae dictum χηρεῖον.

A. Αὕτη ξεν' ἐς ἄρεπτα.

T. ὠδίνων δίχα.

+. Est dodecastichon. In edit. cit. p. 195. carmen iambicum IV.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτίμησις κατὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς. — Eiusdem increpatio ad brutam animae partem.

A. ἔμπουσα μαινὰς ὦ.

T. καὶ σὲ τὴν εὐδαίμονα.

†. Sunt versus XXXIX. In edit. cit. p. 196.

Φύλ. ρμη. — Fol. 148.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς φθονοῦντας. — Eiusdem ad invidos.

A. Δίκη. δικασταί.

T. οὔ τις ἐκβάλλει φθόνος.

†. Sunt versus XXXIII. In editione totidem p. 87.

Φύλ. ρμθ. — Fol. 149.

Ἄλλα. — Alia.

A. Ἐξ ου θεῷ προσῆλθον.

T. χε σῆς τῆς ἀφθόνου.

†. Est dodecastichon. In edit. Hoeschelii p. 87.

Ἄλλα. — Alia.

A. Τριὰς σάου με.

T. καὶ τῶν χάρις.

†. Est dodecastichon. In editione Tollii p. 84.

Φύλ. ρν. — Fol. 150.

Ἄλλα. — Alia.

A. Ποθῶ, ποθῶ σε.

T. τὸ σὸν τριάς.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 90.

"Αλλα. Alia.

Α. Σιὼν ὁδοὶ πενθοῦσι.

Τ. εἴξαιεν πάλαι.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 90.

"Αλλα. Alia.

Α. Φθεγγοισθ' ἅπαντες.

Τ. Τί χρὴ δρᾶσαι.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii. p. 84.

"Αλλα. Alia.

Α. Οὔ μ' οὐδ' ἁμαρτάς.

Τ. γρηγόριος πορρωτάτω.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 86. Ex Kollarii nota ad Lambec. lib. IV. p. 8. videntur tres sequentes versus illius codicis adhuc ad hoc pertinere, licet hîc expressè separentur.

φύλ. ρνα. Fol. 151.

"Αλλα. Alia.

Α Τριὰς λάλοιτο. καί.

Τ. οὐ παύσομαι.

†. Hi tres versus in indice Fabriciano non apparent. Videntur autem esse in edit. Tollii p. 104.

"Αλλα. Alia.

Α. Μετῆλθον, ἦλθον, ἔρχομαι.

Τ. ἀλλ' οἴχομαι.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 88.

"Αλλα. Alia.

Α. Τείχη πυλῶνας.

Τ. βλάπτει φρένας.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 88.

Αλλα. Alia.

Α. Δὶς οἶδα τοῦτο.

Τ. τόσοις ἐλαύνομαι.

†. Est dodecastichon. In edit. Tollii p. 92. latine solum in edit. opp. p. 197.

Ἄλλα.	Alia.

A. Τίς ἡ τυραννίς.

T. ἠδίκημαι χε̄ μου.

†. Est dodecastichon. In edit. opp. p. 195. ad Christum carmen iambicum V.

Φύλ. ρνβ. Fol. 152.

Ἄλλα.	Alia.

A. Πέπονθα δεινὰ πλεῖςα.

T. οἶδα τὴν μοχθηρίαν.

†. Est pentastichon. In edit. p. 178. et 195.

Ἄλλα.	Alia.

A. Φίλοι πολῖται.

T. οὐ λήσεσθε με.

†. Est tristichon in edit. cit. p. 178.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν κόσμον διαλογητικός.	Eiusdem ad mundum dialogeticus.

A. Δικάζομαί σοι κόσμε.

T. οὕτως ἔχει.

†. Est dodecastichon dialogi cum mundo. In edit. cit. p. 179.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπομονήν.	Eiusdem in patientiam.

A. Ἐπεί με βάλλεις.

T. τὸ σκότος πόσον.

†. Est dodecastichon in edit. cit. p. 180.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τυμβωρύχων.	Eiusdem in sepulchrorum effosores.

A. Ἐπεί σε κευθμῶν.

T. δεδοίκαμεν.

†. Est dodecastichon. In edit. cit. carmina XVI. p. 202.

φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Ἄλλα. Alia.

A. Τὸν τυμβοφόντην.

T. δράσας χάριν.

†. Est octastichon. Tum sequuntur carmina adhuc plura distincta:

Τίς οὗτος, ὃς σκαπτῆρα. Pentastichon.

Φρὺξ ἦν ὁ μίδας, ὡς δ' ἅπαντα. Pentastichon.

Κανταῦθα χεῖρας ὦ κακοί. Tetrastichon.

Ὁ τύμβος οὐκ ἔγχρυσος. Tristichon.

Ἐξηπάτημαι τὸν τάφον. Tetrastichon.

Ὄρυσσ', ὄρυσσε τύμβον. Tetrastichon.

Πέπονθε δεινὸν τύμβος. Tetrastichon.

Ὄλοιτ', ὄλοιτο χρυσός. Similiter.

Ὡς ἀσβόλη σοι χρυσός. Tristichon.

Σκόπει τιν ἠδικήσας. Tetrastichon.

Σκείρων τίς οὗτος, ἤ. Tetrastichon.

Νεκροὶ βοηθεῖτ', ἀλλά. Tetrastichon.

Δίκη, δικασαὶ καὶ νόμοι. Tetrastichon.

Καρποὺς ἄρουρα. χρυσὸν. Similiter.

In indice Fabriciano haec initia non occurrunt, excepto δίκη, δικασαί, quae tamen alia sunt.

φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ προνοίας. Eiusdem de providentia.

A. Ἔρροιεν οἱ τὸ θεῖον.

T. δέξιον τέλος.

†. Sunt versus CXVI. In edit. cit. p. 188.

φύλ. ρνς. Fol. 159.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐγενῆ, δύστροπον δὲ ὄντα. Eiusdem in nobilem, male verò moratum.

A. Εἴ σοι πίθηκον.

T. χρηςὸν φέρειν.

†. Sunt versus XXXIV. In edit. cit. p. 251.

φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Eiusdem in animam suam.

A. Τί σοι θέλεις γενέσθαι.

T. σὺν κακῶν μεγίςῳ.

†. Sunt versus CLXXIX. In edit. cit. p. 182. CLXXXI.

φύλ. ρξα. Fol. 168.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πονηρόν. Eiusdem in malum.

A. Ἅρπασον, ἅρπασον.

T. πάντ' ἐλαύνων.

†. Sunt versus VI. In edit. Tollii p. 100. in diabolum.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος διὰ λυρικῶν μέτρων. Eiusdem hymnus in lyricis versibus.

A. Σὲ τὸν ἄφθιτον.

T. αἰῶνος ἀμέτρου.

†. Sunt versus LI. In edit. cit. p. 185. hymnus ad Christum versibus anacreonticis.

φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἁγνείας. Eiusdem de castitate.

A. Ἀρετὴ πᾶσα δικαίοις.

T. ἵνα μειζόνων τύχοιτε.

†. Est decastichon anacreonticum. In edit. cit. p. 252.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτύμβια εἰς τὸν μέγαν βασίλειον ἀρχιεπ. καισ. καππαδ. Eiusdem epitaphia in Basilium M. archiep. Caes. Cappad.

A. Σῶμα δίχα ψυχῆς.

T. τὴν δὲ δύο δέκα.

†. Sunt epitaphia XII distincta, ut in codice Lambec. VIII. p. 366. sed sine commentario.

Φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Τοῦ αὐτοῦ ὅροι παχυμερεῖς. Eiusdem definitiones rudiores.

A. Θεὸς μέν ἐςὶ οὐσία.

T. ἐκτύπως ὁρίσματα.

†. In edit. cit. p. 198.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος ἑσπερινός. Ἰμιαμβοί. Eiusdem hymnus vespertinus. Hemiiambi.

A. Σὲ καὶ νῦν εὐλογοῦμαί.

T. εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. In edit. Tollii p. 90. gr. et lat.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

Στίχοι ἡρωικοὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου. Versus heroici Basilii M.

A. Ἦν ὅτε χ̅ς ἴαυεν.

T. θεοῦ φύσιν οἱ παρεόντες.

†. Est heptastichon. In edit. cit. p. 178. de Christo tempestatem componente hektastichon.

Στίχοι ἀνακρεόντειοι. ἐπιτύμβια. Versus anacreontici. Epitaphia.

A. Ἄπορον βίου τὸ τέρμα.

T. καλάμης γὰρ ἔσχον ἔργα.

†. Sunt versus XXIV. In edit. cit. p. 179. anacreontici L. Pauli cuiusdam epitaphium.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μάταιον βίον, καὶ κατὰ ὑπερηφάνων. Eiusdem in vanam vitam et contra superbos.

A. Ἄνδρες ἐγερσιγέλωτες.

T. ἔσβεσε λύπην.

†. Sunt versus LVII. In indice Fabriciano non notantur, fors in prioribus contenti, aut Georgii Pisidae sunt, cuius similis titulus habetur.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Ετεροι εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. ἰαμβικοί.
Alii in idem argumentum iambici.

A. Ὁ χοῦς, ὁ πηλός.
T. δακρύει βίον.

†. Sunt versus XVI. in edit. cit. p. 179.

Γεωργίου διακόνου τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ πισίδους προοίμιον τῆς ἑξαημέρου διὰ ἰαμβικῶν ϛίχων.
Georgii Pisidae diaconi magnae Dei ecclesiae prooemium hexaëmeri versibus iambicis.

A. Ὦ παντὸς ἔργου
T. καὶ συγγράφει.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Τοῦ αὐτοῦ ἡ ἑξαήμερος διὰ ϛίχων.
Eiusdem hexaëmeron in versibus.

A. Ὁ τὴν ἀνεξερεύνητον.
T. καὶ σοφὴ πανουργία.

†. Est Georgii Pisidae A. C. 630. clari poëma de sex dierum opificio mundi. Occurrit adhuc in codd. 189 et 201. Extat verò gr. et lat. inter veteres poëtas Lectii tom. 2. p. 241.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Ἰγνατίου τοῦ εὐλαβεϛάτου σκευοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παραίνεσις νέοις κατὰ ϛοιχεῖον.
Ignatii piissimi vasorum custodis magnae ecsiae paraenesis ad iuvenes ordine alphabetico.

A. Ἄκουσον ὦ παῖ.
T. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας

†. Non integrum esse carmen, iam ex fine constat. Integrum edidit primùm graece Bandinius vol. I. p. 516. Ter ibi carmen hoc morale occurrit, nec tamen le[ct]iones trium variantes notavit. In

codice Bavarico haec discrepant. v. 3. αὐτὴν. σῆς v. 16. πραῦς. v. 13. νόμους. v. 20. τουτών.

Claruit autem Ignatius Saec. IX. Quid sit Sceuphylan, v. Meursium in glossario p. 638.

Φύλ. σϑ. Fol. 209.

Διαίρεσις τῶν τῆς ἡλικίας ὀνομάτων.	Discretio nominum aetatis.

A. Ἀπὸ τῆς γενήσεως.
T. καὶ ὁ γέρων.

Διάλογος τῶν ἁγίων βασιλείου καὶ γρηγορίου τοῦ θεολόγου.	Dialogus sanctorum Basilii et Gregorii Theologi.

A. Τί ἐστιν ἀρχή.
T. καὶ τύχοις σωτηρίας.

†. Folium antepenultimum deberet esse ultimum, cum dialogi adhuc partem contineat. Caveus tom. I. hist. liter. p. 242. hunc dialogum editum in bibl. PP. tom. 4. p. 1093. inter supposititia refert. Apud Pasinum p. 382. idem occurrit et dicitur, esse de invisibili Dei essentia.

Cod. CCCCXVII.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus, aere munitus et clausus, in folio, literis minutis et nitidis, mutilus, Saec. XV, in foliis 198, cum marginalibus, signatus p. 70. n. 19. optime conservatus et inscriptus:

Σιμπλικίου ἐξήγησις εἰς τὸ περὶ ψυχῆς ἀριστοτέλους.	Simplicii expositio in Aristotelem de anima.

A. Καὶ τούτων νοητῶν θεωρητικῶν
T. τοῦ εἶναι μετουσία τελειοτέρα, τέλος.

†. In ora superiore notatum: λείπει μόνη ἡ ἀρχὴ τῶν προοιμιακῶν τῆς ἐξηγήσεως. Deest tantum initium prooemii expositionis. Prooemium vero desi-

nit in haec: ἤδη δὲ τῶν ῥητῶν ἐχόμεθα. — Incipit tum cap. 2. τὸ προοίμιον, τὸν σκόπον τε ἅμα τῆς προκειμένης πραγματείας κ. τ. λ.

Primus liber desinit: καὶ αὐτοτελές ἐστι εἶδος ψυχικόν. Τέλος τοῦ α̅ περὶ ἀριστοτέλους ψυχῆς.

Secundus liber incipit: ἐν τῷ πρώτῳ ἱστορήσας, et des. ποιῆτε καὶ πάσχῃ ζῶα.

Tertius liber incipit: τί μὲν καὶ ποῖος ὁ χωριστός, et des. τοῦ εἶναι μετουσία τελειοτέρα. τέλος. Liber hic tertius latinas explicationes marginales adhuc continet, et lacunulis scatet plurimis. Apud Bandinium tom. III. p. 278. idem commentarius occurrit, eodem initio et fine mutilo, ut ipse notat. Videtur igitur praesens codex ex illo descriptus. Prodiit Venet. 1525. f.

Simplicius Cilix saeculo post Christum sexto floruit.

De Matthaei p. 24. hanc notam habet: σιμπλίκιος καὶ εὐλάλιος Φρύγες, μαθηταὶ δαμασκίου. Καίτοι αὐτὸς σιμπλίκιος διδάσκαλον καὶ καθηγεμόνα ἑαυτοῦ ὀνομάζει τὸν ἀμμώνιον ἐν τῷ α̅ τῆς φυσικῆς. τὸ δὲ μαθητεῦσαι αὐτὸν τῷ δαμασκίῳ, εὕρεται ἐν λεξικῷ. δύναται δὲ ἴσως καὶ ἀμφότερα εἶναι, καὶ μαθητεῦσαι ἀμφοτέροις, ὡς ἐν τοῖς αὐτοῖς οὖσι χρόνοις.

Simplicius et Eulalius Phryges, discipuli Damascii. Iam verò ipse Simplicius magistrum et praeceptorem suum vocat Ammonium primo physicae libro. Fuisse autem Damascii discipulum, invenitur in lexico. Fors utrumque dici potest, et utriusque discipulus, ipsis coaetaneis.

φύλ. ρϟε. Fol. 195.

Ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἐν ᾧ περὶ ψυχῆς. β. περὶ νοῦ κατ' ἀριστοτέλην.	Alexandri Aphrodisiensis, in quo de anima. 2. de mente s. A.

A. Νοῦς

A. Νοῦς ἐςὶ κατ' ἀριςοτέλην τρίτος.
T. οὕτω γὰρ ἐγένετο καὶ ἐν ἡμῖν.

†. Est breve apospasmation huius medici et philosophi, qui Saec. III. claruit. Apud de Matthaei in catalogo Mosquensi legitur Graeci nota de ipsius patria et aetate p. 23.

'Αλέξανδρος ἀφροδισιεὺς, μαθητὴς σωσιγένους, ἐπὶ ἀντωνίνου καὶ σεβήρου. Alexander Aphrodisiensis, discipulus Sosigenis, tempore Antonini et Severi.

Fabricius tom. III. p. 235. edit. Harles. ait, huius commentarium in animam sec. Aristotelem periisse, et p. 236. ait, in ipsius libris ἀποριῶν καὶ λύσεων quaedam loca de anima illustrari. Cl. Harlesius demum in nota addit, editioni Paris. 1528, f. Themistii esse additum Alexandrum Aphrodiseum de anima ex H. Donati versione.

Cod. CCCCXVIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu Andreae Darmarii exaratus, Saec. XVI, in foliis III, signatus p. 75. n. 4. optime conservatus et inscriptus:

'Αριςείδου τοῦ κοιντιλιανοῦ περὶ μουσικῆς.	Aristidis Quintiliani de musica.

A. 'Αεὶ μὲν ἐμοὶ θαυμάζειν ἔπεισι.
T. μιᾶ καταθέσθαι πραγματείᾳ.

Πόνος ἀνδρέου δαρμαρίου ἔτει ἀπὸ χυ αφξδ ὀκτωβ ς. εἴληφε τέρμα.

Labori Andreae Darmarii A. C. 1564. 6 Octob. finem cepit.

†. Occurrit adhuc in codd. 104. 215.

φύλ. οη. Fol. 78.

Γεωμετρία. Geometria.

Του σοφωτάτου χαρτοφύλακος βουλγαρίας κυρου ἰωάννου του πεδιασήμου σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμου γῆς. Sapientissimi chartophylacis Bulgariae dom. Ioan. Pediasimi synopsis de dimensione et partitione terrae.

A. Πολλοὶ τῶν ἀμυήτων γεωμετρίαν

T. ἤγουν μοδίου τετάρτου ὀγδόου.

†. Occurrit adhuc in codd. 269. 300. ubi ex Herone et aliis esse intelligitur. Hic verò marginales auctorum citationes non habentur. Pertinet adhuc ad inedita.

Cod. CCCCXIX.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis, initialibus et numeris miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum scholiis marginalibus, in foliis 157. Saec. XIV, signatus p. 75. n. 5. probe conservatus et inscriptus:

Νεμεσίου ἐπισκόπου ἐμέσης περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης. Nemesii episc. Emeseni de natura hominis liber summarius.

A. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς.

T. τὰ αὐτὰ παρὰ φύσιν.

†. Desinit in cap. XLI. usus praestanti hoc codice de Matthaei gr. et lat. cum notis et lectionibus variantibus edidit Halae 1803. 8. Occurrit adhuc in codd. 29. 100. qui etiam ad priorem editionem adhibiti fuere.

φύλ. λγ. Fol. 33.

Πρόκλου διαδόχου λυκίου ςοιχείωσις φυσική. ὅροι του πρώτου. Procli Diadochi Lycii elementa physica. Definitiones primi.

A. Συνεχῆ ἐϛιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν.
T. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

†. Sunt libri duo de motu, collecti ex tertio Aristotelis physicorum libro. Dividuntur in capita, quorum liber 1. cap. XXXI. lib. II. cap. XXI. continet. Prodiere gr. et lat. Occurrunt adhuc in cod. 151. et apud Bandinium tom. 2. p. 645. In bibl. Mosquensi apud de Matthaei p. 204. n. 34. Auctoris patria et aetas habetur ibi in nota p. 24. Πρόκλος ἐκ λυκίας, διδάσκαλος ἀμμωνίου τοῦ ἑρμείου.

Proclus ex Lycia, magister Ammonii Hermiae.

φύλ. νη. — Fol. 58.

Κλαυδίου πτολεμαίου τετράβιβλος. Προοίμιον. — Claudii Ptolemaei quadripartitum. Prooemium.

A. Τῶν τὸ δ' ἀϛρονομίας προγνωϛικόν.
T. ἐπισκέψεως τοσοῦτος ἂν τις εἴη.

†. Sunt libri IV, quorum primo praemittitur index capitum, qui in reliquis deest, editi gr. et lat. In hoc codice etiam scholia marginalia habentur in librum I, nec illum integrum. Incipiunt:

Αἰγυπτίου ἀνωνύμου σχόλια.

Τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ πτολεμαῖος πρὸς τοὺς τὴν ἀϛρολογίαν μὴ οἰομένους εἶναι τέχνην. Des. καὶ παρατηρήσει ἀποτελεσματικῇ.

Auctor huius expositionis Proclus haberi consuevit, teste Morellio bibl. gr. p. 194.

Integra anonymi occurrit in cod. 59. bibl. Monac. et est edita nomine Demophili Basil. 1559. f.

In fine nomen possessoris sic scriptum legitur: νικολαῶς παρπατζας υχε τούτον τὸ βηβηλυῶ.

Nicolaus Parpatza hunc librum habuit.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Κλαυδίου πτολεμαίου κεφάλαια ἀποτελεσμάτων τὰ ἐπονομαζόμενα καρπός.

Claudii Ptolemaei capita apotelesmatica, vocata fructus.

A. Προεκθέμενοι, ὦ σύρε, τὰς ἐνεργείας.

T. ἐγχώριος ἔϛαι ὁ ἐχθρός.

†. Est cl. Ptolemaei centiloquium, seu liber centum aphorismorum ad Syrum fratrem editus graecè Norimbergae. 1535. 4. ubi perperam legitur ἐναργεῖς. In manuscriptis enim plurimis ἐνεργείας legitur. Huic subiicitur epigramma εἰς τὴν τετράβιβλον seu quadripartitum:

Γαίης ἐν νώτοισι ὀχούμενος, ὦ πτολεμαῖε,
οὐκ ἀϛρῶν δὴ μούνων ἀεὶ δίνητον ἀνάγκην
ἀλλὰ καὶ αὐτά περ ὅττι τελεῖ σημήϊα φαίνεις
αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης,
καὶ φύσιος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδησιν ἐδέσμου
ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ καὶ ἀχλύο ἰλυοέσσης.
καὶ βροτέης φύσεως δεσμούμενος ἔνδοθι τεθμῶν
οὐδὲ πόλοιοφορὰν σὺ διέγγνως ἀϛατέουσαν
τὸν νεαθὴ χρειὼ καλέειν σε τιν' οὐρανιώνων.
εἰ γὰρ καὶ μερόπεσι χαμερπέσι συμβιοτεύσας,
ἀλλὰ νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοισι καθῆρας
καὶ τελέσει προέειπας ἐσύϛερον τέρμα λαχούσας.

In terrae dorsis vectus magne ô Ptolemaee,
Non tantum astrorum semper versatile fatum,
Ipsa adeo verum quotquot sunt, signa videris
Aethereamque animam ferre, haud telluris aratae.
Humanae quamvis naturae carcere clausus,
Haud fugienda fugis tenebrosae vincula carnis.
Et licet mortalis naturae legibus insis,
Instabilemque poli non sit tibi noscere motum,
Coelicolae meritò communi nomine gaudes.
Humanae quamvis adsint commercia vitae,

Morbosae tibi debentur purgamina mentis,
Certaque posterius facti praedictio finis.

φύλ. ρη. Fol. 108.

Sine tit. A. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς συγκρατικῆς θεωρίας.

†. Ex solo initio iam colligitur, esse Porphyrii isagogen in apotelesmaticam Ptolemaei, quae prodiit cum Demophilo Basil. 1559. f. nullo licet titulo praefixo. Porphyrii patria et aetas ex graeca nota habetur etiam apud Matthaei p. 23.

Πορφύριος, ἐπὶ αὐρηλίου, διδάσκαλος ἰαμβλίχου, τύριος τὸ γένος.

Porphyrius sub Aurelio, magister Iamblichi, Tyrius genere.

Occurrit adhuc in cod. 59. tit. πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν πτολεμαίου. προοίμιον. In aliis verò codicibus Antiocho tribuitur.

φύλ. ριη. Fol. 118.

Ὡραπόλλωνος νειλώου ἱερογλυφικὰ, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ φίλιππος εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον. πῶς αἰῶνας σημαίνουσιν.	Horapollinis Niloi hieroglyphica, quae ipse quidem aegyptiaca lingua edidit, Philippus verò in graecam linguam transtulit. Quomodo αἰῶνας significant.

A. Αἰῶνα σημαίνοντες, ἥλιον καὶ σελήνην γράφουσι.
T. αὕτη γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα.

†. Constat lib. II. quorum secundum inscribitur: ὥρου ἀπόλλωνος νειλώου τῆς τῶν παρ' αἰγυπτίοις ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἑρμηνείας βιβλίον δεύτερον. Διὰ δὲ τῆς δευτέρας πραγματείας. Hori Apollinis Niloi hieroglyphicarum apud Aegyptios literarum expositionis liber secundus. Quis verò Philippus ille interpres fuerit, non satis liquet. Utitur autem vo-

cibus graeco-barbaris, quo minus sit valde antiquus. Horapollo, Isidis filius, Homero antiquior dicitur. Prodiere primùm graece Venet. 1505. f. Tum saepius graece et latine. Edidit etiam D. Hoeschel ex hoc codice A. 1605. Occurrit adhuc MSC^m apud Bandinium, tom. 2. p. 445.

φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Θέωνος ἀλεξανδρέως προοίμιον.	Theonis Alexandrini prooemium.

A. Τὴν λογικὴν ἔφοδον τῆς τῶν προχείρων κανόνων πραγματείας ὁρίσασιν.

T. εἰς ἡμᾶς ἐληλυθέναι.

†. Ex hoc prooemio constat, esse commentarium in Ptolemaei canones expeditos. Sequitur cap. 1. περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῶν ἐπισήμων πόλεων κανονίου. πρὸ τῆς πραγματείας.

Totum opus consistit in lib. V, ut ex his prooemii verbis liquet: πεποιήμεθα τὴν τῶν προκειμένων διδασκαλίαν ἐν πέντε βιβλίοις. — Quilibet liber in sua capita divisus est. Liber primus huius codicis iam desinit in capite περὶ μεσουρανήσεως. Desunt adeoque cap. IX. —

Liber II^us incipit in capite: περὶ συνόδων, καὶ πανσελήνων. ἐφεξῆς δὲ καί, et desinit in his: τὴν τότε κατὰ μῆκος ὡραίαν πάροδον. Desunt adeoque tria prima capita.

Lib. III^us incipit: Πόνημα εἰς τοὺς προχείρους κανόνας πτολεμαίου τόμος γ. Διεξελθόντες ἐν τῷ δευτέρῳ, et desinit: ἤτοι τῶν ἀνέμων καταλαμβάνονται. Liber tertius adeoque integer est. Lib. IV^us τόμος τέταρτος περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀςέρων πραγματείας. Διεξελθόντες ἐν τοῖς πρὸ τούτου τρισὶ τόμοις τέκνον ἐπιφάνιε, — et desinit in capite: περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ ἑρμοῦ τοῦ ἀςέρος σελιδίου,

καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀςέρος. ἵνα δέ. Ultima verba sunt: καὶ κατὰ τὴν τῆς Φιλίππου βασιλείας τὸ ἀπόγιον τοῦ ἐκκέντρου.

Hinc mutilus quartus est.

Lib V[us] omnino deest in hoc codice. Ex his datis iam intelligitur, duo Theonis syntagmata extare in Ptolemaei canones expeditos. Hoc dicitur prius, ineditum et Fabricio incognitum.

Posterius occurrit in cod. 105. et cuius fragmenta extant.

Prius etiam occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 22. ubi libros IV cum ipsorum capitibus recenset.

Reiserus p. 76. novum tractatum addit: περὶ συνόδων καὶ πανσελήνων, non animadvertens, esse caput libri II[i] Theonis in Ptolemaei canones expeditos.

Cod. CCCCXX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, initio et in fine manu alia suppletus, cum abbreviationibus antiquis, in foliis 336, Saec. XIII, ad margines valde corrosus, initio et fine mutilus, signatus p. 33. n. 6. et inscriptus:

Ἐξήγησις εἰς τὴν ἱερὰν καὶ θείαν κλίμακα τοῦ ἁγίου ἰωάννου, καὶ καθηγουμένου ὄρους σινᾶ, τοῦ λεγομένου σχολαςικοῦ πονηθεῖσα τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ κρήτης κυρῷ ἠλία.	Expositio in sacram et divinam scalam sancti Ioannis et Abbatis montis Sina, dicti scholastici, elaborata a sacerrimo metropol. Cret. D. Elia.

†. Hic quidem titulus non est praemissus, initio, ut dixi, desiderato. Sumpsi autem ex fine totius operis. Parum initii deest. Prima enim, quae

occurrit, textus sectio est: Πρὸ πάντων τοῦτο ζητήσουσι, καὶ ποιήσουσιν οἱ χῷ γνησίως δουλεῦσαι βουλόμενοι κ. τ. λ. Cuius expositio est: οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν, ὥσπερ φύλλα κ. τ. λ. Et est in primum scalae gradum. Sequitur secundus gradus seu sermo.

2. Περὶ ἀπροσπαθείας. Μετὰ τὴν τῆς.
3. Περὶ ξενιτείας. ξενιτεία ἐςὶ κατάλειψις.
4. Περὶ ἐνυπνίων. τρεῖς εἰσὶ πόροι.
5. Περὶ μετανοίας. Ὅτι οὐ περὶ μετανοίας.
6. Περὶ μνήμης θανάτου. ὥσπερ δὴ πάσης.
7. Περὶ τοῦ χαροποιοῦ πένθους. Διτ]ὸν τὸ πένθος.
8. Περὶ ἀοργησίας, καὶ πραότητος. ὥσπερ δὴ κατά.
9. Περὶ μνησικακίας. Ὅρα, πῶς εὐφυῶς.
10. Περὶ καταλαλίας. Πρόγονοι τῆς καταλαλίας.
11. Περὶ πολυλογίας. ἐν τοῖς προλαβοῦσι.
12. Περὶ ψεύδους. Ὁ σίδηρος καὶ ἡ πυρίτις.
13. Περὶ ἀκηδείας. Πολλῶν καὶ διαφόρων.
14. Περὶ γαςρός. Περὶ γαςρὸς ὁ λόγος.
15. Περὶ ἁγνείας καὶ σωφροσύνης. Ἀφθάρτους μέν.
16. Περὶ φιλαργυρίας. Οἱ πλείους τῶν σοφῶν.
17. Περὶ ἀκτημοσύνης. Ἀκτημοσύνη ἐςί.
18. Περὶ ἀναισθησίας. Ἀναισθησία ἐςί.
19. Περὶ ὕπνου. Ἡ ὑλικὴ καὶ ῥοώδης.
20. Περὶ δειλίας ἀνάνδρου. Ἄνανδρον τὴν δειλίαν.
21. Περὶ τῆς κενοδοξίας. Τινὲς μὲν ἰδιαζόντως.
22. Περὶ ὑπερηφανίας. Ζητήσεως ἄξιον.
23. Περὶ λογισμῶν. Ἀνεκφράςους μὲν τούς.
24. Περὶ πραότητος. Οὐ περὶ φυσικῆς.
25. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Ἐνταῦθα διηγεῖται.
26. Περὶ διακρίσεως λογισμῶν. Περὶ τοῦ.
27. Περὶ ἡσυχίας. Σώματος μὲν ἡσυχίαν.
28. Περὶ προσευχῆς. Μητέρα τῶν ἀρετῶν.
29. Περὶ τοῦ ἐπιγείου οὐρανοῦ. Δαυιτικὸν μέν.
30. Περὶ τοῦ συνδέσμου. Σύνδεσμον τὰς τρεῖς.

Ultima verba textus sunt: Καὶ ἦν καὶ ἔςαι εἰς ἀορίςους αἰῶνας. ἀμήν.

Tum immediatè sine textus expositione his clauditur: τέλος τοῦ προτρεπτικοῦ λόγου. τέλος σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς εἰς τὴν ἱερὰν, καὶ θείαν κλίμακα ἐξηγήσεως τοῦ ἁγίου ἰωάννου, καὶ ἡγουμένου ὄρους σινᾶ, τοῦ λεγομένου σχολαςικοῦ, τῆς καὶ πονηθείσης τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ κρήτης κυρῷ ἠλίᾳ.

Finis libri adhortatorii. Finis cum Deo sancto expositionis in sacram et divinam scalam sancti Ioannis et Abbatis montis Sina, dicti scholastici, elaboratae a sacerrimo Cretae Metropolita Elia.

Hinc integer ex omni parte liber hic non habetur, et recte Fabricius appellat capite et fine mutilum, licet parum desit.

Integer asservatur in bibl. Laur. medic. v. Bandinii tom. 1. p. 406. ubi in nota asserit, integrum et in vol. III. distinctum asservari in bibl. Taurin. cod. XLII. At fallitur Bandinius. Descriptio enim huius codicis sequens est: Codex partim chartaceus, partim bombycinus saec. XVI. foliis constat 452. Continentur eo decem priores gradus scalae paradisi Ioannis Climaci cum amplissimis commentariis Eliae Cretensis, adeoque nec integer dicitur, nec in tria distinctus volumina. Recurrit adhuc p. 181. At neque ibi in tria distinctus volumina est, et folia multò pauciora habentur.

Bessarionis codex integer et in tria distinctus volumina a Fabricio dicitur tom. IX. p. 525. edit. nov. An et plura ibi contineri credendum est? An non potius ex maiori literarum forma in tantam excrevit molem? Commentarius hic Eliae Cretensis Saec. VIII. clari adhuc ineditus est. Matth. enim Raderus scholia anonymi Elia iunioris gr. et lat. edidit, paucis ex Elia permixtis.

Φύλ. τκη. Fol. 328.

Πρὸς τὸν ποιμένα. Ad pastorem.

A. Ἐν τῇ μὲν κάτω βίβλῳ.

T. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Est Ioannis Scholastici seu Climaci epistola ad Ioan. Raithnensem Abbatem de officio coenobiarchae. Finita hac epistola, sequuntur σχόλια τοῦ αὐτοῦ λόγου. Scholia eiusdem sermonis. Primum est Marco monacho inscriptum: Ὅταν ἀκούσῃς, ὅτι ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. Subsequuntur adhuc Barsanuphii, Isaaci, Maximi, Basilii M., Chrysostomi et Diadochi. Finis autem est mutilus, ultimo Isaaci scholio. Δύο τρόποι εἰσί. Edidit haec scholia Matth. Raderus Monachii 1614. 8. unacum epistola. Occurrunt adhuc in cod. 221. Apud Bandinium tom. 1. p. 481. alia adhuc scholia marginalia habentur, quorum specimina ibi reperies.

Cod. CCCCXXI.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantissimis, atramento flavescente, bipartitò scriptus, in foliis 157, in fine laceratus et mutilus, Saec. X, initio suppletns alia manu antiqua, signatus p. 11. n. 29. sat conservatus et inscriptus, literis titulorum capitalibus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν πόντον φυγῆς, καὶ αὖθες ἐπανόδου.	Sancti patris nostri Gregorii Theologi apologeticus de fuga in Pontum et rursus reditu.

A. Ἥττημαι, καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ.

T. καὶ ποιμένες. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Titulus non adeo obsoletus est, ut sanis oculis legi non possit, licet ita Reisero visum sit. Codex est mutilus, relictis duobus foliis vacuis. At parum deesse videtur. Occurrit adhuc in cod. 154. eodem initio et fine.

φύλ. λδ. Fol. 34.

Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ πάσχα.

Ad eos, qui ipsum primò acciverant, et non venerant, quando Presbyter ordinatus est in paschate.

A. Πῶς βραδεῖς ἐπὶ τὸν ἡμέτερον λόγον.

T. ἐξέτασιν. ἐν χῷ. κ. τ. λ.

†. Est eiusdem Gregorii oratio, ut et sequentes.

φύλ. λη. Fol. 38.

Εἰς καισάριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιτάφιος.

In Caesareum fratrem funebris.

A. Οἴεσθέ με ἴσως, ὦ φίλοι.

T. μακαρίαν τὴν ἐν χῷ. κ. τ. λ.

φύλ. νς. Fol. 56.

Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ἐπιτάφιος.

In sororem suam funebris.

A. Ἀδελφὴν ἐπαινῶν, τὰ οἰκεῖα.

T. κατοικοῦντες ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est in laudem Gorgoniae sororis.

φύλ. οα. Fol. 71.

Εἰρηνικὸς ᾱ ἐπὶ τῇ ἑνώσει τῶν μοναζόντων.

De pace I. de unione monachorum.

A. Λύει μοι τὴν γλῶτταν.

T. ὑπερεχούσης. ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. πζ. Fol. 87.

Εἰρηνικὸς β̄. εἰς τὴν σύμβασιν, ἣν μετὰ τὴν στά-

De pace II. in concordiam, quam post discor-

σιν ἐποιησάμεθα, οἱ ὁμόδοξοι.

diam fecimus, idem sententies.

Α. Θερμὸς ὁ ζῆλος, πρᾶον.

Τ. καὶ ὕϛερον. ἐν χω̅ κ. τ. λ.

†. Reiserus legit: μετὰ τὴν σύϛασιν, post coitionem orthodoxorum.

Φύλ. ϟε. Fol. 95.

Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γρηγόριον συμπαρόντος αὐτῷ βασιλείου, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη σασίμων ναζιανζοῦ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Apologeticus in patrem suum Gregorium, praesente Basilio, quando Sasimorum episcopus ordinatus est. Nazianzi enim ipsius pater.

Α. Πάλιν ἐπ' ἐμὲ χρῖσμα.

Τ. ἀρχιποίμενος ἡμῶν ιυ̅ χυ̅.

Φύλ. ρ. Fol. 100.

Ἀπολογητικὸς εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν πρ̅α.

Apologeticus in seipsum et patrem.

Α. Οὐδὲν ἰσχυρότερον γήρως.

Τ. ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ κυ̅.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Εἰς γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν βασιλείου ἐπιϛάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.

In Gregorium fratrem Basilii praesentem post ordinationem.

Α. Φίλου πιϛοῦ οὐκ ἔϛιν.

Τ. ἐποφθείσης ἐν χω̅.

Φύλ. ρη. Fol. 108.

Εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν γέροντα.

In seipsum et senem.

Α. Τὸ ϛόμα μου ἤνοιξα.

Τ. τῆς χάριτος ἐν αὐτῷ χω̅. κ. τ. λ.

Φύλ. ριβ. Fol. 112.

Εἰς πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης. In patrem silentem ob plagam grandinis.

A. Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην.

T. καὶ τὰ ἡμέτερα ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐπὶ παρουσίᾳ βασιλείου. Funebris in patrem suum praesente Basilio.

A. Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ καὶ πιςέ.

T. ἐκςάσεως. εἰς Φθόραν κα....

†. Haec ultima et fine mutila notatur in margine ιγ. 13. Prima adeoque deest. Occurrit adhuc in pluribus aliis codicibus.

Cod. CCCCXXII.

Chartaceus, membrana tectus, in folio oblongo, sine minio, literis minutissimis et elegantibus, laceratus initio, valde maculatus, Saec. XVI, manu Theodori Rentii exaratus et inscriptus:

Theodori Rentii index.

†. Praecedit explicatio nominum auctorum citatorum in hoc codice, v. g. Ma. Macrobius. Mur. Muretus. Subsequitur index alphabeticus materiarum. Inc. Ἀβαντίς. 133. Παυ. Pausanias. ἀβαντὶς ἡ εὔβοια. ςρ. 194. Strabo, et desinit. ὤψ, ὠπὸς, τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα ση. 768. 37. etc.

Theodori Rentii nullibi fit mentio, nisi apud Mingarelli p. 234. ubi plures ipsius epistolae ad Syrletum, Pinellum etc. omnes Taurini datae occurrunt. Nec tamen annus datus habetur. In codice 360 ipsius Aristotelicae poeticae etc. metaphrasis continetur cum

anno 1566. ut adeo tempus, quo vixit, notum sit. Quis fuerit, et unde ortus, non dicitur, quamvis suspicer, ex ipsius epistolis hoc erui posse. An fors ex Chio insula?

Cod. CCCCXXIII.

Chartaceus, membrana tectus, eiusdem cum priori formae et eadem manu scriptus, sine inscriptione, in foliis 163.

Index alphabeticus graecus materiarum cum explicatione latina. Vg. *ἀβίωτον*. Nulla est mihi vitâ expetenda. *ἀβουλία*. Te talem virum nihil temere fecisse. et des. *ὥστε*. Huc iam rem duxerat, ut etc. *ὠφελῆσαι*, cum recepit. Videtur igitur ad priorem indicem pertinere et eiusdem esse.

Cod. CCCCXXIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, columnis binis, cum lacunis, in foliis 367, Saec. XI. probe conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον.	Sancti patris nostri, archiepiscopi Constantinopolitani Ioannis Chrysostomi, commentarius in sanctum Matthaei evangelium.

†. Sunt homiliae priores XLV, quarum initia sequuntur:

1. *Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι.*
2. *Ἄρα μέμνησθε τῆς παραγγελίας.*
3. *Ἰδοὺ τρίτη διάλεξις.*
4. *Εἰς τρεῖς διεῖλε μερίδας.*

5. Πολλῶν ἀκούω λεγόντων.
6. Πολλῆς ἡμῖν δεῖ τῆς.
7. Εἶδες ἅπαντα εἰς ἔλεγχον.
8. Πῶς οὖν φησὶ ὁ λουκᾶς.
9. Καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν.
10. Ποίαις ἡμέραις ἐκείναις.
11. Πῶς οὖν φησὶν ὁ χ͞ς.
12. Μετὰ τῶν δούλων ὁ δεσπότης.
13. Τότε πότε μετὰ τὴν.
14. Τίνος ἕνεκεν ἀναχωρεῖ. Edit. ἀνεχώρησεν.
15. Ὅρα τὸ ἀφιλότιμον, καὶ.
16. Τίς γὰρ τοῦτο ὑπώπτευσεν.
17. Ἀπαρτίσας τὴν προτέραν.
18. Ὅρας, ὅτι οὐ περὶ ὀφθαλμοῦ.
19. Τὸ τυραννικώτερον πάντων.
20. Καλὸν ἐνταῦθα ςενάξαι.
21. Ὅρας πῶς κατὰ μικρόν.
22. Εἰπὼν περὶ τῆς ἀναγκαίας.
23. Τί οὖν, οὐ χρὴ τοῖς.
24. Διὰ τί μὴ εἶπεν.
25. Καὶ μὴν ἀκόλουθον ἦν.
26. Ὁ μὲν λεπρὸς καταβάντι.
27. Ὁ μὲν μάρκος καὶ. Edit. ὁ δὲ.
28. Ὁ μὲν οὖν λουκᾶς ἀπαλλάτ]ων.
29. Ἰδίαν αὐτοῦ πόλιν ἐνταῦθα.
30. Ποιήσας γὰρ τὸ θαῦμα.
31. Κατέλαβε τοὺς λόγους. Ed. κατέλαχε.
32. Τί δή ποτε παρέλκει.
33. Ἐπειδὴ περὶ τῆς ἀναγκαίας.
34. Εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ φοβερά.
35. Πάλιν τὰ φορτικώτερα.
36. Ἐπειδή γὰρ αὐτοὺς ἔπεμψεν.
37. Τὸ μὲν κατὰ τοὺς μαθητάς.
38. Ὁρᾶς, διὰ πόσων αὐτούς. Ed. Ὅρα.
39. Ὁ δὲ λουκᾶς φησί.

40. Πάλιν ἐν σαββάτῳ θεραπεύει.
41. Καὶ ἤδη τοῦτο κατηγόρησαν.
42. Πάλιν ἑτέρως αὐτούς.
43. Ἆρα τί γένοιτ' ἄν.
44. Ὅπερ πρῴην ἔλεγον.
45. Ἄξιον θαυμάσαι τοὺς μαθητάς.

Occurrunt adhuc in cod. 365. et extant tom. VII. edit. Montfauc. Moralia etiam supra et infra leguntur.

Cod. CCCCXXV.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, in foliis 326, maculatus, caeterum probe conservatus, Saec. XVI, signatus p. 82. n. 9. cum correctionibus marginalibus et lacunulis, inscriptus:

Πρόκλου πλατωνικοῦ φιλοσόφου καὶ διαδόχου τῶν εἰς τὸν παρμενίδην τοῦ πλάτωνος ἑπτὰ βιβλίων. α.	Procli Platonici philosophi, et Diadochi lib. VII. in Parmenidem Platonis.

A. Εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι.
T. καθὼς συντίθεται ὁ προσδιαλεγόμενος.

†. Liber VIIus et ultimus non a Proclo, sed a Damascio suppletus fuit, licet hic non notetur. At in cod. XI. bibl. Monac. id clare dicitur, ibique liber VIIus in novem hypotheses dividitur. Id quod hic non fit. Finis autem est prorsus idem. Septem hi libri nondum prodiere, licet fragmentis quibusdam editis. Uberiorem lib. VII. descriptionem adfert Bandinius tom. III. p. 255.

(Die Fortsetzung folgt.)

Cod.

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum

in

bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Cod. CCCCXXVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, a Sophiano Melisseno Cretensi exaratus, Saec. XVI, in foliis 159, signatus p. 82. n. 5. optime conservatus et inscriptus:

Ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου εἰς τὸν πλάτωνος φαίδωνα.	Olympiodori philosophi in Platonis Phaedonem.

A. Οὐ μέν τοι ἴσως — εἰπῶν ὁ σωκράτης.

†. Tituli reliqui sunt: πρᾶξις σὺν θεῷ, et eiusmodi praxes numero XII. Ad praxin VIIIm in margine notatur: Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος. Ad praxin XIIm in margine notatur: λείπει ἐν τῷ παλαίῳ φύλλα ε̄. Desunt in antiquo folia V. Apud Nessel. P. IV. p. 11. iam ab initio sex folia deesse notantur ex scholio tituli: λείπει δὲ τούτοις τὰ ἐξ ἀρχῆς φύλλα ἕξ. Desunt his sex prima folia. —

Post praxin XII. sequuntur cap. CCIII, sine titulo, quibus finitis inscriptum: περὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ἐναντίων λόγου διάταξις τοῦ ἡμετέρου καθηγεμόνος τότε ἐνδεχόμενον, τότε ἀληθὲς τοῦ λόγου διασώζουσα.

Inc. τὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων τοῦ πλάτωνος λόγον.

Des. ἀλλὰ καὶ τῶν κακῶν.

De sermone a contrariis.

Memini in Cod. 100. bibl. Monac. idem initium et eundem finem haberi. At ibi non Olympiodoro, sed Paterio Attico expositio in sermonem à contrariis tribuitur. Duo ibi libri observantur. Hìc sine librorum mentione capita in margine notantur, et quidem I° cap. XLV. Sequitur titulus: Κεφάλαια τοῦ ἐκ τῶν ἀναμνήσεων λόγου. Ὅτι πέντε ὑποθέσεις. Capita ex sermone de reminiscentiis et

sunt CCX. In margine verò notatum: *Αὕτη ἡ πρᾶξις κατὰ τῶν ἐφεξῆς.*

Sequitur novus titulus: *εἰς τὸν μῦθον. ὅτι τρίτον μέρος τοῦ διαλόγου*, cum cap. XCV. Des. *δικαιότατος δὲ κατὰ τὴν ὄρεξιν.* Sequitur alius adhuc titulus: *εἰς τὸν Φαίδωνα ἀπὸ τοῦ περὶ ἐναντίων. ὅτι σκόπος ἐπιδεῖξαι.*

In Phaedonem ex sermone de contrariis. Cap. XXVII.

Idem commentarius adhuc occurrit in cod. 100. bibl. Monac. ubi verò anonymo inscribitur. Verus autem titulus adhuc habetur in bibl. S. Marci apud Theupolum p. 110. ubi Olympiodoro in Platonis Phaedonem adscribitur et sex etiam prima folia deesse notantur.

Ex hoc commentario fragmenta tantum prodiere.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Ἐπιχειρημάτων διαφόρων συναγωγὴ δεικνύντων, ἀναμνήσεις εἶναι τὰς μαθήσεις ἐκ τῶν τοῦ χειρωνέως πλουτάρχου.	Collectio variorum argumentorum demonstrantium, reminiscentias esse doctrinas ex Plutarcho Chaeronensi.

A. *Εἰ ἀφ' ἑτέρου ἕτερον ἐννοοῦμεν.*

T. *οὐ χωριςῶς μὲν, ἀχωρίςως δέ.*

†. Constat cap. LXII. Ad cap. LVIII^m^ habetur titulus: *ἀπορίαι, ὅτι ὁμοίως ἐροῦμεν.* Idem occurrit in cod. 100. bibl. Monac. ubi legitur: ex Chaeronaeo, quin addatur, quis sit. Hìc iam determinatur, esse ex Plutàrcho, quem ex multorum testimoniis constat, scripsisse libros tres de anima, iam pridem, ut Fabricio videtur, deperditos. Ex illis petita esse, existimo, quae hìc continentur. Teste cl. Harlesio, Wyttenbachius l. c. ex deperditis libris de anima

fragmentum adfert gr. et lat. notisque illustrat, et Plutarcho vindicat, quod hucusque in omnibus Stobaei sermon. CXIX. editionibus, etiam in prima Trincavelli tribuitur Themistio.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Ἀπορίαι ςράτωνος πρὸς τὸν πρῶτον λόγον τὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων. — Dubia Stratonis ad primum librum a contrariis.

A. Εἰ μὴ ἐκ τῶν ἐφθαρμένων τὰ ὄντα.

T. ἀριθμὸν, ἔπειτα κατ᾽ εἶδος.

†. Sunt dubia et solutiones VII. connectitur autem in margine ad prius ex Plutarcho et constituit cap. LXIII. et LXIV.

Eadem occurrunt etiam in cod. 100. bibl. Monac. quin tamen Fabricius eorum meminerit, nec sequentis.

Φύλ. ριβ. Fol. 112.

Ἀπορίαι ςράτωνος πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν ἀναμνήσεων λόγον. — Dubia Stratonis ad sermonem a reminiscentiis.

A. Εἰ περὶ χρόνου ἔχουσι τὰς ἐπιςήμας.

T. τοῖς δὲ πολλοῖς χρεία γυμνασίας.

†. Sunt n° 3. Connectuntur etiam cum priore Plutarchi et constituit cap. LXV. et citatur Strato Occurrit item in cod. 100. bibl. Monac.

Περὶ τελευταίου. — De extremo.

A. Διὰ τί τὸν περὶ αἰτίων διεπραγματεύσατο.

T. τὰς ψυχὰς ἀναγομένας τὸν παιᾶνα ᾄδειν.

†. Connectitur etiam cum collectione ex Plutarcho et constituit cap. LXVI—CLVII. Occurrit etiam in cod. 100.

Φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Φιλήβου εἰς τὸ περὶ ἡδονῆς. — Philebi in id, de voluptate.

A. Ὅτι περὶ ἡδονῆς ὁ σκόπος.

T. ἐν τοῦ διαλόγου σκόπῳ διωριζόμεθα.

†. Constat cap. CCLVI. In fine subscriptio: ἐκ τῶν νέων ἀντιγράφων τουτὶ ἐγράφθη, χειρὶ δὲ σοφιανοῦ μελησσινοῦ κρητός. ἐν παταβίῳ αφξθ ὀκτομβρίῳ ι. ἐκ τῆς σωτηριώδους τοῦ χῦ γεννήσεως. Ex novis antigraphis hoc scriptum est, manu verò Sophiani Melisseni Cretensis. Patavii 1569 Octob. X. ab incarnatione XĪ. Ex Creta oriundi sunt multi insignes calligraphi, quorum nomina adfert Montfaucon. in palaeog. graeca p. III. nec tamen huius Sophiani meminit. In codice 100. alius opusculi titulus occurrit, nempe τοῦ αὐτοῦ εἰς φίληβον, adeoque eiusdem Stratonis in Philebum. Alius item apud Nessel. p. IV. p. 11. Ibi enim est: Anonymi cuiusdam eclogae scholiorum in Platonis Philebum, sive dialogum de voluptate vel de summo bono, ex Olympiodori, philosophi Alexandrini, ore exceptorum. Videntur igitur etiam omnia praecedentia ex Olympiodoro sumpta.

Cod. CCCCXXVII.

Bombycinus, charta spissiore et membrana tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et elegantissimis, maculatus, corrosus, conglutinatus, cum figuris geometricis, in foliis 244, Saec. X. signatus p. 82. n. 11. male conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸ ᾱ εὐκλείδου ϛοιχείων οῦ. ᾱβγδ̄. Procli Diadochi in I. Euclidis elementorum. A. B. C. D. 1. 2. 3. 4.

A. Τὴν μαθηματικὴν οὐσίαν οὔτε

T. τὰς δύο ὀρθαῖς ἴσας, ὅπερ ἄτοπον.

†. Sunt lib. IV. sine lacunis et cum notis quibusdam marginalibus graece et latine editi. Ex hoc

quoque codice editiones multùm suppleri possent. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 157. ubi idem occurrit. Versio latina Barthol. Zamberti Veneti extat in cod. VI. MSc. lat. biblioth. Regiae Monac. Plures graecos vertit, eorumque versiones hîc asservantur.

Φύλ. σλδ.	Fol. 234.
Εἰς εὐκλείδην ἀναφερόμενον ιδ̄. ὑψικλέα.	In Euclidem relatus lib. XIV. Hypsicli.

A. Βασιλείδης ὁ τύριος, ὦ πρώταρχε.
T. καὶ τὸ ἔλασσον τμῆμα.

†. Liber hic XIVus scholiis marginalibus instructus refertur ad Hypsiclem Alexandrinum, ut et liber XVus, qui hîc deest. Prodiere autem inter Euclidis opera. Etiam horum latina versio Barth. Zamberti in bibl. Monac. asservatur.

Φύλ. σμα. Fol. 241.

A. Πρῶτον δεῖ θέσθαι, τί τὸ διδόμενον
T. ἐν τοῖς εἰς τὸ βιβλίον ὑπομνήμασι.

†. Ex initio et fine constat, esse praefationem Marini philosophi in Euclidis data, editam in cit. operum editione. Utrumque et Hypsiclis lib. XIVm elementorum Euclidis et Marini praefationem ad Euclidis data Reiserus indicare omisit, licet prioris titulus expressus sit.

Cod. CCCCXXVIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum notis quibusdam marginalibus, in foliis 195, Saec. XIV, ex libris Acacii Heïts. D. signatus p. 83. n. 37. optime conservatus et inscriptus:

Συμπλικίου Φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὸ ε̄ τῆς τοῦ ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως. Simplicii philosophi expositio in V^m Aristotelis auditus physici librum.

A. Ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ ταύτης τῆς.

T. εἰς τουναντίον μεταβάλλουσαν

†. Scripsit commentarium in lib. VIII auditus physici Aristotelis. Hìc priores quatuor desiderantur, et lib. VI. folium primum exscissum est, octavi finis est mutilus. Reperi autem in margine ante sex folia finis ad tit. ἔν γὰρ καθ' ἑκάστην κίνησιν. ἔν δὲ μᾶλλον, ἢ πολλὰ, ἢ πεπερασμένα, ἢ ἄπειρα ἕως τοῦ, ἔσται ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις κινήσεως, hanc notam: τέλος εὗρον ἐνταῦθα εἰς ἕτερον βιβλίον. Hìc finem inveni in alio libro. Sequuntur tum septem adhuc tituli miniati, quorum primus est: Φανερὸν δὲ καὶ ἐκ τούτου, ὅτι ἀνάγκη εἶναι τι ἕν, ἕως τοῦ, οὐ συνεχὴς ἡ ὅλη κίνησις, ἀλλ' ἐφεξῆς.

Ultimus verò horum titulus est: τριῶν δὲ οὐσων κινήσεων, ἕως τοῦ, καὶ Φθορᾶς, εἴ ἐστιν ἡμῖν, πρώτη ἤδὲ, ὑστέρα τὴν πρώτην, cuius finis mutilus est. Prodiit graece commentarius Venet. 1527. f. sed sine his septem titulis prius indicatis. In editione finis est: ὃ ἔσται ἀρχὴ τῆς ἄλλης κινήσεως, ut supra positus est.

Finis sexti libri sic effertur: πεπλήρωται καὶ τὸ ἕκτον τοῦ σιμπλικίου ὑπόμνημα. Finis autem septimi est: το εἰς τὸ ζ̄. τῆς ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως.

Reiserus inscripsit: Simplicius in physicam Aristotelis acroamaticam, non observans, initium hìc esse a lib. V°. Simplicius erat Cilix, Saec. VI. clarus, uberrimae eruditionis vir, ut ex hoc commentario apparet.

Cod. CCCCXXIX.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubris, literis mi-

nutis et nitidissimis, cum abbreviationibus, marginibus corrosis, in foliis 130, Saec. XIV, Nicephori sacerdotis manu exaratus, a Ioanne Birgete possessus, signatus p. 33. n. 10. sat conservatus et inscriptus:

Ἀπομνημονευμάτων ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων, ἔκ τε τῶν θύραθεν, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς, καὶ Φιλοθέου παιδείας ἑκάστη τῶν προκειμένων ὑποθέσεων οἰκείων ἁρμοζόντως ἔχουσα.

Commentariorum ex variis poetis et rhetoribus et ex profanis aeque ac sacris scriptoribus, quodlibet praesentium argumentorum propria convenienter continens.

†. Constat cap. LVI, quorum primum est:

1. Περὶ νηστείας καὶ πῶς δεῖ νηστεύειν, de ieiunio et quomodo oporteat ieiunare.

Auctores citantur, Zacharias, David etc. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Climacus, Nilus, Cassianus, Antiochus Monachus.

2. Περὶ ἐλεημοσύνης, de eleemosyna.

Evangelia, S. Paulus, S. Scriptura V. S. Basilius, Theologus, S. Athanasius, Hesychius, Maximus, Nilus, Irenaeus, Philo, Didymus, Democrates, Plutarchus.

3. Περὶ προσευχῆς, de oratione.

S. Evangel. S. Iacobus, Test. V. S. Basilius, Theologus, S. Athanasius, Chrysostomus, Cyrillus, Nyssenus, Eusebius, Maximus, Climacus, Nilus, Leontius Presb. CP., Isocrates, Aristoteles.

4. Περὶ εὐεργεσίας καὶ χάριτος, εὐχαριστείας καὶ ἀχαριστείας, de beneficentia et gratia, de gratitudine et ingratitudine.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens Rom. Photius, Isidorus, Isocrates, Plutarchus, Philo, Lysander, Sextus, Synesius, Cratetus, Dio Rom. Demosthenes, Democritus, Moschio, Cato, Epicurus, Thespis, Thucydides.

5. Περὶ δικαιοσύνης καὶ νόμου, de iustitia et lege.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Evagrius, Cyrillus, Clemens, Nilus, Plato, Philippus rex, Demosthenes, Demosthenes minor, Isocrates, Plutarchus, Menander, Hyperides, Epictetus, Pythagoras, Clitarchus, Moschio, Philemon, Xenophon, Bias, Cyrus, Philo, Zaleucus, Solon, Socrates.

6. Περὶ πίστεως, de fide.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Athanasius, Cyrillus, Hesychius, Isocrates.

7. Περὶ ἀγάπης, de charitate.

S. Script. Ioan. Theologus, Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Maximus, Climacus, Nyssenus, Senedus, Evagrius, Photius CP., Ephraem, Isidorus, Plutarchus, Apollinarius, Epictetus, ex Firmi epistolis.

8. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας κ. τ. λ. de patientia et longanimitate etc.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Ephraem, Solon, Isocrates, Lycon, Democritus, Metrodorus, Phavo inus.

9. Περὶ Φρονήσεως καὶ βουλῆς, de prudentia et consilio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Ignatius, Philo, Plutarchus, Me-

nander, Isocrates, Phavorinus, Diodorus, Pythagoras, Solon, Epictetus, Bias, Clitarchus, Babrias, Sophocles, Aristoteles, Democritus, Euripides, Socrates, Demades, Choricius, Diodorus, Aristides, Herodotus, Simonides.

10. Περὶ πλούτου κ. τ. λ. de divitiis etc.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Nyssenus, Maximus, Nilus, Philo, Democritus, Isocrates, Antiphanes, Menander, Plutarchus, Diogenes, Bion, Lucianus, Simonides, Aristides, Musonius, Demosthenes, Theocritus, Moschio, Sophocles, Polyaenus, Lysias.

11. Περὶ φίλων, de amicis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Philo, Plutarchus, Aristoteles, Isocrates, Diodorus Siculus, Philippus Rex, Dio Chrys. Alexander Rex, Dio Rom. Demosthenes, Socrates, Euripides, Clitarchus, Moschio, Cato,. Menander, Periander Cypselida, Demonax, Epictetus, Sextus, Pitacus, Cyrus, Nicocles, Antigonus Rex, Dio Pisonianus, Libanius, Philistion, Aristippus.

12. Ἑρμηνεία τοῦ ἁγίου βασιλείου καὶ λοιπῶν ποιητῶν τοῦ, τί ἐςι κυβέρνησις, καὶ περὶ τῆς ἀςάτου, καὶ ἀβεβαίου τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καταςάσεως, expositio S. Basilii et reliquorum auctorum, quid sit gubernatio. Et de instabili ac inconstanti rerum humanarum constitutione.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Nilus, Philo, Aristonymus, Phippedes, Democritus, Diogenes, Hippothoon, Iseodes, Euripides, Bias, Sophocles, Apelles.

13. Περὶ ἁμαρτίας, de peccato.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Nilus, SS. PP. Plutarchus, Philo, Didymus, Theotimus, Theophrastus, Pythagoras, Simonides.

14. Περὶ ὅρκου καὶ ἐπιορκίας, de iuramento et periurio.

S Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Eusebius, Nilus, Philo, Isocrates, Plutarchus, Amphidabus, Solon.

15. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας, de tristitia et pusillanimitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Maximus, Climacus, Nilus, Photius, SS. PP. Philo, Isocrates, Euripides, Plutarchus, Leucippus, Charicles, Moschio, Demonax, Theopompus, Epictetus, Posidippus, Antagoras.

16. Περὶ νουθεσίας καὶ διδαχῆς, de admonitione et doctrina.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Climacus, Isocrates, Plutarchus, Empedocles, Aristoteles, Diogenes, Antisthenes, Demetrius Phal. Euripides, Epictetus, Hiero, Clitarchus, Moschio, Demosthenes, Aesopus, Menander.

17. Περὶ ἐλπίδος, de spe.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Nilus, Procopius Soph. Plutarchus, Dio Chrysost. Leucippus, Bion Rom. Moschio, Charicles.

18. Περὶ γαστριμαργίας, de gula.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Climacus, Nilus,

Philo, Isocrates, Democritus, Cato, Antisthees. Epictetus, Diogenes, Crates.

19. Περὶ συνηθείας καὶ ἔθους, de consuetudine et more.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens Rom. Philo, Plutarchus, Philistion, Dio Chrys. Theophrastus, Aristides, Isocrates, Choricius, Menander, Theocritus, Polyaenus, Charicles, Serinus, Jodotus, Solon, Romulus.

20. Περὶ ἐξαγορεύσεως, de confessione.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Climacus, Nilus, Severus, Phavorinus, Philo, Theotimus, Iosephus, Plutarchus, Isocrates, Didymus, Aristoteles, Demosthenes, Pythagoras, Moschion, Zeno.

21. Περὶ ὕπνου καὶ ἀγρυπνίας, de somno et vigilia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Clemens, SS. PP Anastasius, Philo, Plutarchus, Plato, Democritus, Pythagoras, Leucippus, Menander.

22. Περὶ ὑπερηφανίας καὶ ταπεινοφροσύνης, de superbia et humilitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Evagrius, Maximus, Clemens, Climacus, Nilus, Antiochus mon. SS. PP. Philo, Isocrates.

23. Περὶ γλωσσαλγίας, de loquacitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysosomus, Cyrillus, Hesychius, Nyssenus, Evagrius, Clemens, Nilus, SS. PP. Theophilus, Isocrates, Philo, Plutarchus, Epictetus, Clitarchus, Demosthenes, Plato, Chares, Nicostratus, De-

mocritus, Apollonius, Pythagoras, Aesopus, Glyco, Simocata, Philo, Theophrastus, Simonides, Hiero Tyran.

24. Περὶ κολακίας, de adulatione.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens, Photius, Isocrates, Philo, Diogenes, Demosthenes, Antisthenes, Crates, Zeno, Pythagoras, Epictetus, Dio Chrys. Phocion, Polyaenus.

25. Περὶ σιώπης, de silentio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Athanasius, Cyrillus, Dionysius, Nilus, Philo, Apollonius, Sextus, Isocrates, Diogenes, Aristoteles, Plutarchus, Sophocles, Xenocrates, Alexander, Philonides, Democritus, Simonides, Bias, Demosthenes, Solon.

26. Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς, de cura animae.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Evagrius, Climacus, Nilus, Clemens, SS. PP. S. Diadochus, Clitarchus, Moschion, Philistion, Democritus, Epictetus, Pythagoras.

27. Περὶ γέλωτος, de risu.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens, Nilus, Plato, Plutarchus, Isocrates, Moschion, Epictetus, Cato, Strato.

28. Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, de principatu et potestate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Nilus, Ioan. Damasc. Iosephus, Philo, Isocrates, Plutarchus, Xenophon, Dio Rom. Aristoteles, Democritus, Clitarchus, Cato, Plato, Diogenes, Cyrus, Solon, Agathon,

Epictetus, Musonius, Democritus, Antisthenes, Menander, Demosthenes, Thucydides.

29. Περὶ βασιλέως χρηστοῦ καὶ ἀχρήστου, de rege bono et inutili.

S. Script. Theologus, Chrysostomus, Clitarchus, Cato, Diodorus, Philippus, Eumenes, Alexander, Agapetus, Demetrius Phal.

30. Περὶ ψόγου καὶ διαβολῆς, de reprehensione et calumnia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Photius, Nilus, Ephraem, Isocrates, Plutarchus, Democritus, Socrates, Moschion, Diogenes, Aristippus, Pelopides, Philemon, Demosthenes, Menander, Sextus, Chrysippus, Lucianus.

31. Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας, de bona et adversa fortuna.

S. Script, S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Photius, Evagrius, Philo, Plutarchus, Isocrates, Democritus, Socrates, Demonax, Alexander, Epicurus, Demetrius Phal. Cypsellida Corinth. (Periander) Epictetus, Bias, Zeno, Thales, Geron, Euripides, Iosephus, Dio Rom. Diodorus, Demosthenes, Libanius.

32. Περὶ ὀκνηρίας καὶ γογγυσμοῦ, de pigritia et murmuratione.

S. Script. S. Basilius, Nilus, Antiochus $\frac{\chi}{\alpha}$, Theologus, Philo.

33. Περὶ γεωργίας καὶ γεωργῶν, de agricultura et agricultoribus.

S. Script. S. Basilius, Chrysostomus.

34. Περὶ ὀργῆς κ. τ. λ. de ira etc.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Evagrius, Clemens, Apollonius, Dionysius, Philo, Isocrates, Plutarchus, Aristoteles, Euripides, Sotion, Demonax, Theognis, Epicharmus, Aristippus, Evenus.

35. Περὶ μέθης, de crapula.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Plutarchus, Diogenes, Anacharsis, Menander, Cleostratus, Epictetus, Plato, Xenophon.

36. Περὶ φθόνου, de invidia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Ephraem, Isocrates, Philo, Aristoteles, Plutarchus, Anacharsis, Democritus, Cleobulus, Bion, Agathon, Aristo, Anaximenes, Themistocles, Socrates.

37. Περὶ δόξης, de gloria.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Theodoretus, Cyrillus, Ignatius, Nilus, Climacus, Plutarchus, Aristoteles, Isocrates, Iosephus.

38. Περὶ παιδίας καὶ φιλοσοφίας, de institutione et philosophia.

S. Script. Theologus, Chrysostomus, Clemens, Isidorus Pelus. Plutarchus, Didymus, Philo, Isocrates, Demosthenes, Democritus, Demonax, Hiero, Philistion, Oenipides, Socrates, Demades.

39. Περὶ τιμῆς γονεῶν καὶ φιλοτεκνίας, de honore parentum et liberorum amore.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Nilus ☧, Dionysius, Iosephus, Procopius Soph., Philo, Plutarchus, Aristoteles, Plato,

Plato, Isocrates, Xenophon, Alexander, Milesius, Euripides, Epictetus, Solon.

40. Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος, de fortitudine et robore.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Philo, Plutarchus, Isocrates, Carcinus, Menander, Alexander, Leonidas, Dio, Aristoteles, Plutarchus, Caius Marius, Lucianus.

41. Περὶ ἁγνείας καὶ σωφροσύνης, de castitate et temperantia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Athanasius, Nyssenus, Clemens, Maximus, Cyrillus, Nilus, Climacus, Moschio, Plutarchus, Aristippus, Isocrates, Alexander rex, Diogenes, Xenophon, Democritus, Pythagoras, Xanthus.

42. Περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου, de pace et bello.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Nilus, Iosephus, Demosthenes, Xenophon, Plutarchus, Thucydides, Menander.

43. Περὶ τοῦ ἔχειν φόβον θεοῦ, de habendo Dei timore.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Maximus, Nilus, Cassianus, Clemens, Severinus, Ephraem, Didymus, Isocrates, Epicurus, Aias, Democritus, Xenophon.

44. Περὶ ἐνυπνίων, de insomniis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Climacus, Leucippus, Euripides.

45. Περὶ κενοδοξίας, de vana gloria.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Evagrius, Maximus, Nilus,

Cyrillus, Philo, Isocrates, Plutarchus, Alexander, Philistion, Menander, Aristoteles.

46. Περὶ ἀληθείας καὶ ψεύδους, de veritate et mendacio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Evagrius, Isidorus, Severinus, Iustinus, Amphilochius, Plutarchus, Philo, Thales Milesius, Gorinus, Epictetus, Aesopus, Plato, Menander, Charicles, Diogenes.

47. Περὶ θανάτου, de morte.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Nilus, Aristoteles, Athanasius, Iosephus, Philo, Plutarchus, Dio Rom. Phavorinus, Diogenes, Demonax, Polyaenus, Democritus, Menander, Epictetus, Bias, Socrates, Philistion.

48. Περὶ κάλλους καὶ βλακείας, de pulchritudine et mollitie.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Isocrates, Plutarchus, Diogenes, Heterocles, Aesopus, Moschio, Menander, Socrates, Leucippus, Philippus, Diodorus, Xenophon.

49. Περὶ γήρως καὶ νεότητος, de senectute et iuventute.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Evagrius, Nilus, Symeon, Philo, Phavorinus, Solon, Alexander, Procopius Soph. Philemon, Plato, Democritus, Orgias.

50. Περὶ εὐγενείας καὶ δυσγενείας, de nobilitate et ignobilitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Demosthenes, Diogenes, Theopompus,

Charicles, Plutarchus, Zeno, Philaretus, Plutarchus, Sclerias, Epicharmus.

51. Περὶ Φιλαυτίας, de amore proprio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Demosthenes, Diogenes, Maximus, Plato, Philo, Critias, Socrates, Menander, Diogenes.

52. Περὶ ἰατρῶν, de medicis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Philo, Hiero, Trophilus, Nicocles, Stratonicus.

53. Περὶ ἐχθρῶν, de inimicis.

S. Script. Theopompus, Plutarchus, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Dionysius, Nilus, Philo.

54. Περὶ πολυπραγμοσύνης, de curiositate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Plutarchus, Moschio, Serinus, Aristoteles, Demonax.

55. Περὶ ἀφροσύνης, de imprudentia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Philo, Plutarchus, Crates, Zeno.

56. Περὶ γυναικῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν, de mulieribus bonis et malis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Clemens, Eusebius, Philo, Solon, Pythagoras, Secundus, Philoxenus, Plutarchus, Euripides, Diogenes, Plato, Democritus.

In fine subscriptio est: ἡ παροῦσα μέλισσα ἐγράφη ἐν τῷ ϛωνδ ἔτει, μηνὸς ἰουλίου ιγ. παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ νικηφόρου ἱερέως.

Καὶ ὅσοι ἀνὰ χεῖρας λάβετε, αὐτοὶ εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν κύριον.

Ὁ θεὸς συγχωρήσει πάντας ὑμᾶς.

Ἡ μέλισσα· βίβλος μέλισσα καλῶν πραγμάτων.

Praesens apis scripta est anno 6854, seu 1346. mens. Iul. XIII. a me peccatore Nicephoro sacerdote.

Et quotquot in manus sumite, precamini pro me per Dominum.

Deus ignoscet vobis omnibus.

Apis. Liber apis bonarum rerum. Ioan. Birgetis poss.

Enarravi auctores suo ordine citatos, ut quilibet intelligere possit, quanti faciendae sint eiusmodi collectiones. Sententiarum seu capitum theologicorum praecipuè ex sacris et profanis libris tom. III. per Antonium et Maximum monachos olim collecti etc. prodiere Tiguri 1546. Quacum editione haec descriptio conferri queat. Similis collectio cap. LXXII. occurrit apud Bandinium tom. 1. p. 252. ubi idem citationis ordo habetur et auctores ordine alphabetico recensentur. Melissa verò non nominatur ibi liber.

Cod. CCCCXXX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus non miniatis, literis minutis et nitidissimis, atramento flavescente, cum scholiis marginalibus minutissime scriptis et evanescentibus, in foliis 260, Saec. X, possessus ab Isidoro Metropolita Athenarum, antiqua manu suppletus, ab Hoeschelio cum editis collatus, signatus p. 69. n. 40. probe conservatus et inscriptus:

Θουκυδίδου συγγραφῆς βιβ. η. Thucydidis historiarum lib. VIII.

Α. Θουκυδίδης ἀθηναῖος ξυνέγραψε.

Τ. ἕν καὶ εἰκοςὸν ἔτος πληροῦται.

Τέλος σὺν θεῷ τῆς βίβλου θουκυδίδου.

Finis cum Deo libri Thucydidis.

†. Est cum annotationibus marginalibus antiquis Scholiastae graeci anonymi, quarum prima est: Ἄλλο γράψαι καὶ ἄλλο συγγράψαι. Τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἕν λέγεται· τὸ δὲ συγγράψαι ἐπὶ πολλῶν. Et ista scholia usque ad finem protenduntur. In fine adhuc tetrastichon maioribus literis exaratum legitur:

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ'ἐς χέρας. εἰ δὲ πέφυκας
νῆϊς μουσάων, ῥίψον, ἃ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ γὰρ οὐ πάντεσσι βάτος. παῦροι δ'ἀγάσαντο
θουκυδίδην ὀλόρου, κεκροπίδην τὸ γένος.

Ô amice, si sapis, in manus me sume, musarum
verò ignarus, proïice, quae non intelligis.
Non enim omnibus rubus sum. Pauci mirabantur
Thucydidem Olori, Cecropidem genere.

Quod extat in anthologiae lib. 1, c. 44. cum lectionum tamen varietate. Idem historiarum liber occurrit adhuc in codd. 126, 228.

Antiquissimus et optimus codex existit in bibl. medic. apud Bandinium tom. 2. p. 622. ubi adfert scholium antiquum in fine libri IVi. Quod idem prorsus cum nostro est. Bauer in sua editione novissima Lips. 1790. 4. variis codicis huius Augustani lectionibus optime usus est. Reiserus notat in catalogo suo haec: Hoeschelius habet, se antehac ex hoc codice excerpta, quae in aliis editionibus desiderantur, cum variae lectionis annotatione Henr. Stephano misisse. In folio 2°. notatum graecè legitur:

Αὕτη ἡ βίβλος ἐςὶν τοῦ μητροπολίτου τῶν ἀθηνῶν Ἰσιδώρου, ἣν ἐκ τῆς πόλεως αἰχμαλωτισθῆσαν ἐξηγώρακεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ καὶ πρὸς ὃν ἂν τύχοιεν περιπεσεῖν, εὐχέσθω τῇ ψυχῇ τοῦ ταύτην κεκτημένου, τοῦ λυτρωθῆναι αἰωνίου κολάσεως καὶ τῆς χριςοῦ βασιλείας τυχεῖν.

Hic liber est Metropolitae Athenarum Isidori, quem ex urbe abductum, ex propriis coemit, et ille, ad quem unquam pervenerit, oret pro anima possessoris, ut a supplicio aeterno liberata, Christi regno potiatur.

Ἐκοιμήθη ἡ ἁγία κυριακὴ ἡ μοναχὴ κυρ. θεοδώρα ῥαύλαινα καντακουζηνὴ κομνηνὴ ἡ παλαιολόγη, ἡ ἐξαδέλφη τοῦ εὐσεβεςάτου βασιλέως κυρ. ἀνδρονίκου ἐν ἔτει ςωθ. ἰνδ. τὴν ς. τοῦ δεκεμβρίου μηνὸς, ὥρα ζ. τῆς αὐτῆς νυκτός.

Obdormiit sanctâ Dominicâ monacha Dom. Theodora Rhaulaena, Kantakuzena, Comnena, Palæologa, Consobrina piissimi imperatoris dom. Andronici anno 6809, seu 1301 indict. VI. mens. Decemb. hora septima eiusdem noctis.

Cod. CCCCXXXI.

Chartaceus, in charta spissiore, in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum figuris geometricis, manu diversa, Saec. XIV et XV, in foliis 114, signatus p. 81. n. 4. optime conservatus et inscriptus:

Ἥρωνος ἀλεξανδρέως τινὰ κλάσματα, ἃ ἐν τοῖς νῦν σωζομένοις αὐτοῦ συγγράμμασιν μόλις εὑρίσκοιν· τ' ἄν.	Heronis Alexandrini fragmenta quaedam, quae in servatis nunc eius scriptis vix inveniantur.

A. Ἔςω σμηρισμάτιόν τι, οὗ τὸ μὲν ἄρρεν.

T. προσενεχθέντος αὐτῷ ποτηρίου πίεται.

†. Habentur vasorum figurae, quarum aliquae cum vasis Heronis pneumaticis conveniunt, et eandem descriptionem continent, ut collatione facta vidi. Quaedam verò sunt prorsus diversae, ad pneumatica tamen seu spiritalia pertinent, quae gr. et lat. Parisiis prodiere inter mechanicos. Numeravi eiusmodi figuras XXIII. Horum fragmentorum Fabricius non meminit.

φύλ. ιζ. Fol. 17.

Ἥρωνος ἀλεξανδρέως περὶ αὐτοματοποιητικῆς.	Heronis Alexandrini de automatorum fabrica.

A. Τῆς αὐτοματικῆς γραγματείας.

T. οἰκονομοῦνται, ὅτι διαλλάσσονται.

†. Numeravi fig. XVII. In medio occurrit adhuc titulus miniatus: περὶ ςατῶν αὐτομάτων. Qui videtur esse libri secundi. Alias enim dicuntur duo libri. Hìc autem nulla fit librorum divisio. Prodiere gr. et lat. Paris. 1693. f. cum mechanicis. Reiserus de his automatis prorsus silet, ut et de sequenti.

φύλ. λζ. Fol. 37.

Γεωμετρία.	Geometria.
Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος βουλγαρίας κυρ. ἰωάννου τοῦ πεδιασήμου σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς.	Sapientissimi chartophylacis Bulgariae dom. Ioan. Pediasimi synopsis de dimensione et partitione terrae.

A. Πολλοὶ τῶν ἀμυήτων γεωμετρίαν μὲν.

T. ἤγου μοδίου τετάρτου ὀγδόου. τέλος.

†. Occurrit adhuc in codd. 269. 300. Nondum nec graecè, nec latinè prodiit.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Heronis philosophi spirabilium lib. I.

Inc. Cum apud antiquos philosophos et mechanicos studium negotii spirabilium in dignitate hominis fuerit.

Des. Ut violentior et magis continua conversio fiat.

†. Est haec versio latina sine textu graeco. Graece autem et latine cum versione Commandini prodiit Parisiis inter mechanicos.

Φύλ. ϟε.	Fol. 95.
Εἰς τὴν γεωμετρίαν.	In geometriam.

A. Ὅτι σκόπος ἐςι τῆς πραγματείας ταύτης διττός.
T. οὐδ' ἂν μορφωτικῶς ἐποιεῖτο τὰς ἐνεργείας.

Εὐκλείδου ςοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδόσεως.	Euclidis elementorum Theonis editionis.

A. Σημεῖον ἐςιν, οὗ μέρος οὐδέν.
T. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

†. Initium tantum adest, reliquis desideratis, ideoque, ut videtur, a Reisero omissum.

Φύλ. ϟς.	Fol. 96.
Κανὼν ἀκριβὴς δεικνὺς τὰς νουμενίας. μῆνες ῥωμαίων.	Canon accuratus monstrans novilunia. Menses Romanorum.

Φύλ. ϟζ.	Fol. 98.
Ἀσκληπίου φιλοσόφου τραϊανοῦ εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς σχόλια.	Asclepii philosophi Traiani in lib. I. Nicomachi isagogae scholia.

A. Οἱ παλαιοὶ κ. τ. λ. Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατήρ.
T. πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν.

†. Malè Reiserus legit τροϊανοῦ. Clarè scriptum τραϊανοῦ. Sed et hoc perperam scriptum est. Scribendum enim erat: τραλλιανοῦ. Hic Ammo-

nii discipulus in Nicomachi arithmeticam commentatus est, commentario nondum edito. Sunt verò duo libri (Non primus tantum, ut Reiserus malè inscripsit), quorum secundi titulus est:

Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον. ἐπειδὴ ϛοιχεῖον λέγεται. εἴρηται ἡμῖν, ὅτοι τοῦ ποσοῦ τὸ πρός τι τὸ μέν ἐϛιν ἴσον, τὸ δὲ ἄνισον.

Ioannis Philoponi commentarius ineditus in librum primum et secundum iisdem verbis incipit. Hinc factum, ut unius commentarius alteri etiam ab eruditis viris tribueretur, v. Morellii bibl. gr. etc. p. 199. Occurrit adhuc Tralliani commentarius in cod. 76.

Cod. CCCCXXXII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, manu diversa, scriptura minuta et nitida, cum notis marginalibus, Saec. XV, in foliis 283, signatus p. 77. n. 2. probe conservatus et inscriptus:

Ἀριϛείδου ῥήτορος παναθηναϊκός.	Aristidis rhetoris panathenaica oratio.

A. Νόμος ἐϛὶ τοῖς ἕλλησι παλαιός.

T. ἥσπερ καὶ ὁ λόγος, καὶ ἡ πόλις.

Ὧδε τέλος εἴληφεν ἀριϛείδου παναθηναϊκός.

Hic finem cepit Aristidis panathenaica.

†. Est sine scholiis marginalibus et occurrit adhuc in codd. 123. 249.

Φύλ. λη.	Fol. 38.
Πρὸς καπίτωνα ἐπιμεμφόμενον δῆθεν τούτῳ, ὡς ἀντιλέγοντι τῷ πλάτωνι, ἐν οἷς οὗτος πεποίηκε λόγους δύο ὑ-	Ad Capitonem sibi nempe succensentem, tanquam contradicenti Platoni, in quibus duas orationes pro

περ ῥητορικῆς, ὅςις δὴ λόγος οὗτος καὶ ὀφίλει μετ' ἐκείνους τάττεσθαι τρίτος. — rhetorica hic habuit, quae oratio post illas ponenda tertia.

A. Νῦν σε καὶ μᾶλλον φιλοῦμεν.
T. πραχθέντων, ἠνέγκαμεν εἰς μέσον.

φύλ. μγ. Fol. 43.

A. Πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ.
T. ἐγκλημάτων τὴν διαβολήν.

†. Ex initio et fine constat, esse argumentum orationis Aristidis pro 4^or viris.

φύλ. με. Fol. 45.

A. Παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα, ὅτι δεῖ.
T. οὐκ ἄρ' εὐφρονεῖν δόξομεν.

†. Initium et finis ostendunt, esse Aristidis orationem pro Pericle.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Προθεωρία κίμωνος. — Protheoria Cimonis.

A. Κίμων μιλτιάδου γέγονε παῖς.
T. κίμωνα καὶ πεισιάνακτα.

Ἀριςείδου κίμων. — Aristidis Cimon.

A. Ἀλλὰ νὴ δία ὁ κίμων φαῦλος τις.
T. καὶ οὕτω προσῆκεν.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Ὑπόθεσις μιλτιάδου. — Argumentum Miltiadis.

A. Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἑκτῇ ἱκανῶς.
T. ἄμφω γὰρ λέγεται.

Περιήκει δὲ ἡμῖν ὁ λόγος εἰς αὐτόν.
T. ἔγω γε οὐχ ὁρῶ.

†. Est Aristidis oratio pro Miltiade.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ἀριςείδου θεμιςοκλῆς. — Aristidis Themistocles.

A. Λοιπὸς τοίνυν θεμιςοκλῆς.
T. ἐθέλεις προσεῖναι προσήκει.

φύλ. οζ. Fol. 77.

A. Ἃ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἀνδρῶν.
T. φίλον, οὐκ ἐχθρὸν κρίνω.

Ἀριςείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων ῥητόρων.
Aristidis in Platonem pro 4or rhetoribus.

†. Est Aristidis communis apologia. v. in alio libro Synes. 4.

φύλ. ρη. Fol. 108.

Ἕτερος ἀριςείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς. Alia Aristidis ad Platonem pro rhetorica.

A. Τὸ προοίμιον ἔλαβεν — Οἶμαι δεῖν.
T. ὧν ἕνεχ' εὑρέθη.

Ὁ μὲν οὖν ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος οὗτος.
Haec igitur oratio pro rhetorica.

†. Est ipsius oratio I.

φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Ἀριςείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγ. β. Aristidis ad Platonem pro rhetorica orat. IIa.

A. Ἐπεὶ δὲ καὶ μιλτιάδου καὶ θεμιςοκλέους.
T. τάδε οὑτωσὶ πεζῇ. τέλος τοῦ δευτέρου.

φύλ. ρμ. Fol. 146.

Περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν νικίᾳ τοῖς ἐν σικελίᾳ. De mittendo auxilio Niciae in Siciliam.

A. Τὸ μὲν κατηγορεῖν, ὦ ἀθηναῖοι.
T. ἢ πλέον οὐδὲν ἕξουσιν.

†. Aristidis oratio suasoria ad Athenienses pro auxiliis novis Niciae mittendis, quum Syracusas in Sicilia obsideret.

φύλ. ρνα. Fol. 151.

Εἰς τὸ ἐναντίον. In contrarium.

A. Συνεύξασθαι μὲν, ὦ ἀθηναῖοι τῇ πόλει.

T. μόνος ἐξ ἁπάντων ὄφλειν.

Εἰς τὸ ἐναντίον σικελικὸς δεύτερος.

In contrarium Sicula II[a].

†. Est Aristidis suasoria de auxiliis Niciae missis revocandis. Canterus duas has orationes perditis perperam accensuit. Ex his inprimis apparet, quantus fuerit Aristides orator.

φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Ὑπὲρ τῆς πρὸς λακεδαιμονίους εἰρήνης. Pro danda Lacedaemoniis pace.

A. Πρῶτον μὲν, ὦ ἀθηναῖοι, χάρις.

T. δοξάντων γενέσθαι τὴν τύχην.

φύλ. ρξ. Fol. 160.

Ὑπὲρ τῆς πρὸς ἀθηναίους εἰρήνης. Pro danda Atheniensibus pace.

A. Ἦν μὲν ἐκ πολλοῦ πάντες.

T. καὶ τοῖς ὅπλοις καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ.

φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Φιλίππου δίοδον αἰτοῦντος παρὰ θηβαίων ἐπ᾽ ἀθηναίους ἥκουσιν ἀθηναῖοι ἑκόντες ἑαυτοὺς εἰς συμμαχίας διδόντες. Philippo transitum petente a Thebanis contra Athenienses, illi ultrò sese offerunt ad belli societatem.

A. Οὔτε φιλίππου θαυμάσαι.

T. οὐκ ὀρθῶς ἐγίγνωσκεν.

φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Πρὸς θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας. Ad Thebanos de ineunda belli societate.

Α. Ἀφικόμεθα μὲν οὐ λόγῳ.
Τ. καὶ θήβας συνασπίζωσιν.

Φύλ. ροδ. Fol. 174.

Ὑπόθεσις τῶν λευκτρικῶν. Argumentum Leuctricorum.

Α. Μετὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον.
Τ. ϛάσις δὲ πραγματικὴ ἄγραφος.

Λευκτρικὸς πρῶτος ὑπὲρ λακεδαιμονίων. Leuctrica prima pro Lacedaemoniis.

Α. Οὕτως ἔχων, ὦ ἀθηναῖοι, γνώμης.
Τ. πρὸς ἁπάντων ἔχον διηνεκῆ.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Λευκτρικὸς δεύτερος. ὑπὲρ θηβαίων πρῶτος. Leuctrica 2ª. Pro Thebanis prima.

Α. Οἶμαι μὲν, ὦ ἀθηναῖοι, τήμερον.
Τ. μὴ καθαρῶς ὑπὲρ ὑμῶν ἅπαντα.

Φύλ. ϙ. Fol. 190.

Λευκτρικὸς τρίτος. ὑπὲρ λακεδαιμονίων δεύτερος. Leuctrica tertia. Pro Lacedaemoniis 2ª.

Α. Μεθ' ὑμῶν, ὦ ἀθηναῖοι, σκεψόμενος.
Τ. ἤδη τό γ' ἐμὸν μέρος.

Φύλ. ϙδ. Fol. 194.

Λευκτρικὸς τέταρτος. ὑπὲρ θηβαίων δεύτερος. Leuctrica 4ª. Pro Thebanis 2ª.

Α. Εἰκότως, ὦ ἀθηναῖοι, πολλῶν.
Τ. ἀλλὰ καὶ συμπράττειν προθύμως.

Φύλ. ϙζ. Fol. 197.

Λευκτρικὸς πέμπτος. ὑπὲρ τοῦ μηδετέροις βοηθεῖν. Leuctrica 5ª. Pro neutros iuvando.

Α. Εἴ τι κἀμοὶ μετέϛιν.
Τ. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν εὖ τίθεσθαι.

Φύλ. σα.	Fol. 201.
Πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, ὅτι μὴ μελετῴη.	Ad criminantes, quod non declamaret.

A. Οὐκ ἀμφοτέρων ἄρα τῶν καιρῶν.
T. μὴ ῥαδίως οὑτωσὶ καταψεύδεσθε.

Φύλ. σδ.	Fol. 204.
Σμύρνης ἐγκώμιον, ἢ προσφωνηματικός.	Smyrnae encomium seu acclamatoria.

A. Ὁ μὲν λόγος οὐκ ἐξ ἴσου.
T. κέρδος ἡττᾶσθαι τὰ τοιαῦτα.

Φύλ. σζ.	Fol. 207.
Σμύρνης ἐγκώμιον· προσφωνητικὸς πολιτικός.	Smyrnae encomium. Allocutio politica.

A. Ἐβουλόμην ἄν, ὦ θαυμάσιε.
T. τὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης πανταχῇ.

Φύλ. ση.	Fol. 208.
Λαλία εἰς ἀσκλήπιον.	Sermo in Aesculapium.

A. Ὦ πολλὰ δὴ πολλάκις.
T. καὶ ἐπιψηφίζειν τοὺς λόγους.

Φύλ. σια.	Fol. 210.
Ἀριστείδου ῥήτορος εἰς ῥώμην.	Aristidis rhetoris in Romam.

A. Ἔθος τοῖς πλέουσι καὶ ὁδοιποροῦσιν.
T. ἔξεστιν ἤδη φέρειν τὴν ψῆφον.

Φύλ. σκ.	Fol. 220.
Εἰς Δία.	In Iovem.

A. Τὰ δέ σοι κατ' εὐχὴν ζεῦ.
T. μόνον αὐτὸν ὄντα τῶν πάντων.

Φύλ. σκβ.	Fol. 222.
Εἰς τὸ αἰγαῖον πέλαγος.	In laudem Aegaei maris.

A. Πέλαγος δὲ οὐδείς πω διὰ τέλους.
T. αὐτόν τε καὶ σύμπλους.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Εἰς τὴν σάραπιν. In Serapim.

A. Εὐδαίμον γε ὁ τῶν ποιητῶν.
T. βελτίω τῶν παρόντων γενέσθαι.

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Ἰσθμικὸς εἰς ποσιδῶνα. Isthmicus in Neptunum.

A. Ἐπειδὴ τῆς γε ὀλυμπικῆς.
T. ἐπὶ τὰ προσήκοντα ἡμῶν ἑκάςου.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Ἐπὶ ἀλεξάνδρῳ ἐπιτάφιος. In Alexandrum funebris.

A. Εἶκος μὲν ἦν καὶ ἀπὸ πάσης.
T. ἐμαυτῷ προσήκειν ὑπολαμβάνω.

Φύλ. σλδ. Fol. 234.

Ῥοδιακός. Ad Rhodios.

A. Ἄνδρες οἱ περιλειπόμενοι ῥοδίων.
T. ζεῦ καὶ πάντες θεοί.

Φύλ. σμα. Fol. 241.

Μαντευτοῖ ἀθηνᾶ. Minervae divinatrici.

A. Ἔςω τοίνυν ἡμῖν ὕπαρ τὸ ὄναρ.
T. νικώη τὰ βελτίω.

†. Scribendum puto μαντευθοῖ, ut in aliis codicibus legitur. Abresch verò in Miscell. obs. crit. vol. V. p. 335. μαντευτοῖ ἢ λόγοι explicat. At tunc non circumflexus, sed gravis accentus est. Caeterum omnes istae Aristidis, qui sub Hadriano iam floruit, orationes gr. et lat. prodiere in eius operibus Oxon. 1722—30. 4. curâ Iebb.

φύλ. σμδ. Fol. 244.

Δημοσθένους λόγος ὀλυνθιακὸς πρῶτος.	Demosthenis oratio olynthiaca prima.

A. Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες.
T. χρῆςὰ δέ εἴη παντὸς ἕνεκα.

φύλ. σμς. Fol. 246.

Σχόλια τοῦ α̅ λόγου.	Scholia orationis I.

A. Ὅτι τὸ προοίμιον πλέκεται.
T. ταῦτα ποιῆσαι, οὐ πράξει.

†. Demosthenis orationes et scholia in illas eadem occurrunt in cod. Bavar. 85. de quibus Morellius p. 289. loquitur. Sunt verò scholia fere omnia vulgata vel ex codicibus Parisinis in editione Morellii ac Lambini an. 1570. vel ex Augustano in Francf. an. 1604. Ex Augustano eodem et Bavarico a Reiskio, qui iam edita quidem, emendatiora verò in codicibus his invenit. Inedita, quae restant, evulgare haud operae pretium est.

φύλ. σμζ. Fol. 247.

Ὀλυνθιακὸς δεύτερος.	Olynthiaca 2a.

A. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις ἰδεῖν.
T. τῶν ὅλων ὑμῖν ἐχόντων.

φύλ. σν. Fol. 250.

Σχόλια εἰς δεύτερον λόγον.	Scholia in orat. 2am.

A. Ἐξ ἀορίςου προλήψεως τὶ σχῆμα.

φύλ. σνα. Fol. 251.

Ὀλυνθιακὸς γ̅.	Olynthiaca IIIa.

A. Οὐχὶ ταῦτα παρίςαταί μοι.
T. καὶ ἅπασιν συνοίσειν μέλλει.

†. Omnes hae tres olynthiacae orationes scholiis simul marginalibus praeditae sunt praeter indicata post tex-

textum cuiuslibet orationis. In hac verò tertia post textum nulla amplius sequuntur, exceptis marginalibus, quae incipiunt: *ἐξ ἐπιτιμήσεως τὸ προοίμιον, ὅτι προσοχὴν διὰ τοῦ παροξισμοῦ ἀπεργάζεται.* Et scholia marginalia minio iam evanescente exarata sunt. Reiserus tres quidem olynthiacas orationes memorat, scholia verò indicare omisit.

Φύλ. σνδ. Fol. 254.

Κατὰ Φιλίππου ᾱ. Contra Philippum I.

A. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος.

T. ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

†. Adnectitur oratio tit. *πόρου ἀπόδειξις.* Ἃ μὲν ἡμεῖς. Scholia marginalia minio iam ferè evanescente exarata incipiunt. *Ἀπολογεῖται μὲν ἐν προοιμίῳ περὶ τοῦ προαρπάξαι τὴν τάξιν τῶν γερόντων.*

Φύλ. σνη. Fol. 258.

Κατὰ Φιλίππου β̄. Contra Philippum 2ᵃ.

A. Ὅταν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, λόγοι.

T. καὶ τῆς ζημίας δίκειν ὑποσχεῖν.

†. Marginalia scholia minio exarata tantum aliquot apparent et incipiunt: *ἐπιτιμητικὸν προοίμιον τῆς τῶν ἀθηναίων ῥαθυμίας. ἔχει δὲ καὶ προσοχήν.*

Φύλ. σξ. Fol. 260.

Περὶ τῆς εἰρήνης. De pace.

A. Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.

T. σκίας νυνὶ πολεμῆσαι.

†. Est cum scholiis.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

A. Ἄνδρες ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν.

T. καὶ συμφέρουσαν ὑμῖν.

†. Est ipsius oratio de Haloneso, ut in fine additur: τέλος περὶ ἁλονήσου. Libanio autem iudice rectius inscribitur: πρὸς τὴν ἐπιςολὴν Φιλίππου, ad epistolam Philippi. Est cum nonnullis notis marginalibus.

Φύλ. σξς. Fol. 266.

Κατὰ Φιλίππου περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. — Contra Philippum de Chersoneso.

A. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.

T. δυνήσεται τὴν πόλιν σῶσαι.

τέλος τοῦ περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. ςτ. ΔΔΔΔΔ. Finis de Chersoneso. Vers.

†. Est cum scholiis marginalibus miniatis, quae incipiunt: ἀπὸ εὐνοίας τὸ προοίμιον.

Φύλ. σοα. Fol. 271.

Κατὰ Φιλίππου τρίτος. — Contra Philippum IIIa.

A. Πολλῶν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, λόγων.

T. ὦ πάντες θεοὶ συνενέγκοι.

†. Est cum scholiis marginalibus miniatis Titulus quidem est: κατὰ αἰνίππου, non verò rectè sic inscriptum.

Φύλ. σοζ. Fol. 277.

Κατὰ Φιλίππου δ. — Contra Philippum IVa.

A. Καὶ σπουδαῖα νομίζων, ὦ ἄνδρες.

T. φαύλως ἔχειν, ἢ ἡμᾶς αὐτούς |H| Η ΔΔΔ.

†. Est cum scholiis marginalibus miniatis.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Πρὸς τὴν ἐπιςολὴν Φιλίππου. — Ad epistolam Philippi.

A. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι

T. τὸ κατορθοῦν αὐτὸν

†. Est cum scholio marginali. Finis textus est mutilus. Est enim unius tantum folii. Contuli omnes has Demosthenis orationes cum editione Paris. 1790. 4. Didot. Reiserus indicat quidem orationes IV. contra Philippum. Intermedias autem omisit.

Cod. CCCCXXXIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 190, Saec. XV, signatus p. 74. n. 24. optime conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ εἰς τὴν πλάτωνος θεολογίαν τόμος β̅.	Procli Diadochi Platonici in Platonis theologiam tomus IIus.

A. Ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν νοητῶν λόγος.
T. τὰ αὐτὰ κἂν τούτοις ἀναγράφειν.

†. Praemittitur cuilibet libro capitularium, libri verò sunt IV. V. VI. secundi huius tomi. Libri tres priores, seu tomus I. continetur in cod. 413. ubi dixi, omnes esse editos Hamburgi. Occurrunt adhuc in cod. 98.

Cod. CCCCXXXIV.

Chartaceus, in assere, corio nigro tectus et aere munitus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, cum fig. astronomicis, scriptus a Nicolao Choniate, cuius manum ex cod. 139. novi, Saec. XVI, in foliis 294, signatus p. 68. n. 26. cum lacuna magna et aliis, optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ σοφωτάτου καὶ μακαριωτάτου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ χρονικὸν κόσμου συν-	Sapientissimi et beatissimi dom. Michaelis Glycae chronicon mundi

οπτικὸν, διεξιὸν κατ' ἐπιτομὴν περί τε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περί τε τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπὸ θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ἕξ, περί τε τῆς πλάσεως τοῦ ἀδὰμ καὶ τῶν λοιπῶν καθεξῆς. Πρόλογος.

synopticum, narrans in epitome de coelo et terra, de ipsius lumine et omnibus simpliciter a Deo creatis, in diebus sex, de formatione Adami et de reliquis deinceps. Prologus.

A. Βραχυσύλλαβον ἐγχαράττω σοι.

T. τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν κομνηνὸν ἰωάννου.

Ἕως ὧδε τὸ πέρας τῆς κατὰ χρονικὰ διηγήσεως.
Hucusque finis chronicae narrationis.

†. Praemittitur tabula capitum, qua finita sequitur titulus antea positus, post quem versus iambici in hunc librum:

στίχοι ἴαμβοι εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον.

βίβλος χρονικὴ σύνθεσις τεχνουργίας
λόγος παριστᾶς. κλῆσις ἡ συγγραφέως,
ἣν ἐκ γενους ἔσχηκε γλυκεπωνύμου.

Liber chronicus, arte compositus
sermo ades. Nomen scriptoris,
quod ex genere glycarum tenuit.

Ἕτεροι στίχοι.

Γλυκᾶς ὁ γράψας μιχαὴλ τὸ βιβλίον,
θείων λόγων νοῦς, καὶ κανὼν τῶν δογμάτων.

Michael Glycas auctor libri, qui est
divinorum sermonum mens et canon dogmatum.

Χρονικὸν σύντομον ἐπισύναξις τοῦ γραμματικοῦ
κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ.

Chronicon succinctum, collectio
grammatici dom. Michaelis Glycae.

Iam ex fine chronici sc. A. C. 1118 sat dignoscitur, auctorem saec. XIIº. vixisse et non saec. XVº.,

ut Allatius, Lamius et Oudinus perperam contendunt. Certè Morellius in bibl. gr. etc. p. 266. codicem bibl. S. Marci Saec. XIII°. scriptum recenset et hanc assertionem confirmat.

Occurrit adhuc idem chronicon in cod. 139. quo Bavarico et Augustano hoc codice adiutus, graece et latine Phil. Labbeus edidit.

Cod. CCCCXXXV.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et nitido, manu diversa, cum lacunulis, Saec. XV, in foliis 159, signatus p. 82. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου λυκίου ϛοιχείωσις φυσικὴ. ὅροι τοῦ πρώτου.	Procli diadochi Lycii elementa physica. Definitiones primi.

A. *Συνεχῆ ἐϛὶν, ὧν τὰ μὲν πρῶτα ἕν,*
T. *καὶ ἀπειροδύναμον, οπερ ἔδει δεῖξαι.*

Χριϛὲ δίδου πονέοντι τὴν πολύολβον ἀῤῥωγήν.
Christe da laboranti felices vires.

†. Constat opusculum duobus libris, graecè et latine tit. de motu editum. Initio non *πρῶτα*, sed *πέρατα* legendum, ut in cod. 151. rectè legitur.

Φύλ. ιϛ.	Fol. 16.
Πρόκλου διαδόχου τῶν πλατωνικῶν εἰς τὸν πλάτωνος ἀλκιβιάδην.	Procli Diadochi Platonici in Platonis Alcibiaden.

A. *Τῶν πλατωνικῶν διαλόγων καὶ πάσης.*
T. *τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρόν.*

†. Est in priorem Platonis Alcibiadem, non sine lacunulis. Occurrit adhuc in codd. 98. 307. Integrior codex Medico-Laurent. censendus est. Bandi-

nius enim vol. III. p. 256. vacuum septem foliorum spatium relictum ait. Excerpta ex hoc commentario dedit latinè Marsil. Ficinus tit. Procli de anima ac daemone, de sacrificio et magia. Commentarius ipse Procli graecus, vix dimidiam Alcibiadis Platonici partem exponit et desinit in verbis: *καθόσον αἰσχρὸν ἀγαθὸν οὐ φαίνεται.* p. 219. edit. Basil.

Bandinius adhuc ait in cit. loco, occurrere in variis bibliothecis Galliae, Angliae et Italiae, cur non et Germaniae? Latina Ant. Herm. Gongavae versio extat in bibl. Vindob. v. Lambec. lib. VII. p. 43.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Τοῦ ὑπερτίμου ψέλλου ἐξήγησις τῆς ἐν τῷ τιμαίῳ τοῦ πλάτωνος μαθηματικῆς. περὶ ψυχῆς ὑπάρξεως, ἢ γεννήσεως.

Hypertimi Pselli expositio mathematicae in Platonis Timaeo. De animae existentia seu generatione.

A. Ἐκ μέρους ἠρώτηκας με.

T. ἡ δὲ μαθηματικὴ αὕτη.

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Ἑτέρας πλατωνικῆς ἐξήγησις διανοίας ἀπὸ τοῦ τιμαίου.

Alterius Platonicae mentis expositio ex Timaeo.

A. Ἐρᾷς τῆς πλατωνικῆς ἀκορέστως πηγῆς.

T. κατοπτεῦσαι δὲ δυνήμεθα.

Φύλ. ρλ. Fol. 130.

Ἐξήγησις τελεώτερα περὶ τοῦ λείμματος.

Expositio perfectior de limmate seu hemitenio.

A. Τί ποτέ ἐστι τὸ λεῖμμα ἠρώτηκας.

T. περὶ ὧν ἐζητήσας λόγον.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Ἐξήγησις τῆς πλατωνικῆς ἐν τῷ φαίδρῳ διφρείας τῶν

Expositio Platonicae in Phaedro aurigationis ani-

ψυχῶν καὶ ϛρατείας τῶν θεῶν.	marum et exercitus deorum.

Α. Πλατωνικὰ ταῦτα ῥητά.
Τ. τῷ τὰ γελοῖα γελοίως.

Φύλ. ρλδ.	Fol. 134.
Ἐπίλυσις, πῶς ἐϛὶ τὸ διὰ πέντε ἡμιολίων· καὶ ὅτι περὶ τὰ πέντε σχήματα οὐ ϛαθήσεται ἕτερον σχῆμα περιεχόμενον ὑπὸ ἰσοπλεύρων καὶ ἰσογονίων, ἴσων ἀλλήλοις.	Solutio, quomodo sit hemiolium per quinque, et quod praeter V figuras, alia non consistat a lateribus et angulis sibi invicem aequalibus.

Α. Οὐκ ἐπιϛολῆς μέτρῳ προσήκει.
Τ. οὐκ ἔχει τοιοῦτον λόγον.

Φύλ. ρλϛ.	Fol. 136.
Περὶ τοῦ Φυσικοῦ ἀριθμοῦ.	De numero physico.

Α. Ἐθαύμασας εἰρηκότος κατὰ τὴν χθές.
Τ. δημιουργικοὶ, ἀλλ' οὐκ ἀριθμητικοί.

Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Περὶ τῆς ἠθικῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς θεολογικῆς.	De ethica et theologica arithmetica.

Α. Ὥσπερ εἰσὶν ἀριθμοὶ τῇ Φύσει.
Τ. οὐκ ἂν ῥάϛα τὰς θεωρίας παραδεξαίμεθα.

Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς θείων ἀριθμῶν.	De nostris divinis numeris.

Α. Δοκεῖς μοι θαυμάζειν ἀεί.
Τ. πνευματικῆς ποιότητος καὶ ποσότητος.

†. Omnes hae Mich. Pselli elucubrationes in forma epistolarum sunt scriptae. In indice ipsius epistolarum CCXXX alphabetico, quem Bandinius vol. 2. p. 406. sistit, hae non reperiuntur. Fabri-

cius vol. V. p. 48. memorat, ipsius epistolas circiter XXXIII, et in nota asserit, eiusdem novem esse gr. et lat. editas ab Allatio post syntagma de Simeonibus. Apud Bandinium vol. II. p. 474. primae tres eodem titulo, initio et fine occurrunt, nisi quod in prima γνώσεως pro γεννήσεως legatur.

In bibl. Ant. Augustini cod. 191. teste ibidem Fabricio p. 40. priores quinque occurrunt omnes ineditae.

Ex hac descriptione Mich. Pselli opusculorum sat clarè intelligitur, quàm imperfecta Reiseri descriptio fuerit.

Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Τὸ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων διάλογος τιμοθέου καὶ θρακός· καὶ κατὰ μάνεντος.	De operatione daemonum dialogus Timothei et Thracis. Et contra Manetem.

A. Χρόνιος ὦ θρὰξ ἐπὶ τὸ βυζάντιον.
T. συββακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα.

†. Auctor quidem titulo non praefigitur. Est verò Mich. Psellus, ut in aliis codicibus etiam Augustanis apertè ponitur. Hinc miror, quod Reiserus auctoris nomen reticuerit. Prodiit gr. et lat. in libris II^{bus}. Hîc autem nulla fit librorum divisio. Occurrit adhuc in cod. 100.

Cod. CCCCXXXVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus obscurè miniatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus notis, in foliis 104, Saec. XIV, possessus a Bessarione Card. et a Card. Tusculano, in fine mutilus, signatus p. 56. n. 13. probe conservatus et inscriptus:

Ἡ ὀγδόη κατὰ Φωτίου σύνοδος καὶ ἄλλη ὑπὲρ αὐτοῦ.	Octava synodus contra Photium et alia pro ipso.
Βίος καὶ ἄθλησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰγνατίου ἀρχιεπ. κωνςαντ. συγγραφεὶς παρὰ νικήτα δούλου ἰῦ χῦ, τοῦ καὶ Δαυὶδ τοῦ παφλαγόνος.	Vita et luctatio sancti patris nostri Ignatii archiep. Constantinop. conscripta a Niceta, servo Iesu Christi, Davide Paphlagon.

Α. Πάντων μὲν τῶν ἁγίων βίους.
Τ. καὶ ἀθλοφόρου. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. κθ.	Fol. 29.
Ἀπὸ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον ἰγνάτιον τὸν γεγονότα πατριάρχην κωνςαντ. συντεθέντος παρὰ μιχαὴλ μοναχοῦ, πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου.	Ex encomio sancti Ignatii Patriarchae Constantinop. composito a Michaele monacho, Presbytero et Syncello.

Α. Ὁ νέος οὗτος καὶ μέγας θεοφόρος.
Τ. μόλις οὗτος ἐκβάλλεται.

†. Hoc encomium subsequitur libellus Ignatii continens omnia contra se acta. — Epistola Nicolai Papae — Alia Epiphanii archiep. Cypri. Tum actionum prooemium, et ipse actiones X. editae in Harduini act. conc. tom. V, p. 943 usque 1150.

Φύλ. ρκζ.	Fol. 127.
Πρακτικὰ τῆς ἁγίας συνόδου συγκροτηθείσης ἐν κωνςαντινουπόλει ὑπὸ Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐπὶ ἑνώσει τῆς τοῦ θεοῦ ἁγίας καὶ ἀποςολικῆς ἐκκλησίας.	Acta sacrae synodi congregatae Constantinopoli a Photio sanctissimo et oecumenico patriarcha pro unione sanctae Dei et apostolicae ecclesiae.

A. Προκατεθέντος τοῦ Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου.
T. καὶ τὴν ἰδίαν

†. Actio I desinit: Φωτίου καὶ Ἰωάννου τῶν ἁγιωτάτων πατριάρχων πολλὰ τὰ ἔτη. Photio et Ioanni sanctissimis patriarchis multos annos. Tum haec nota graeca est: ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὴν κακουργικὴν σκαιότητα καὶ ὑπόμωρον μαρτυροῦσαν, ὡς αὐτοῦ εἰσι σοφίσματα καὶ τεχνάσματα ταῦτα τὰ λεγόμενα πρακτικὰ τῆς ἁγίας συνόδου. ἐν γὰρ τῇ δῆθεν εὐφημίᾳ προτάττει ἑαυτὸν τοῦ ῥωμαίου Ἰωάννου. Vide et hic malitiosam et insanam obliquitatem, quae testatur, ipsius esse sophismata et artificia dicta haec acta sacrae synodi. In praesenti enim hac acclamatione seipsum Romano Ioanni praeponit.

Desinit autem actio VI. his verbis: τῶν δεσπεσίων ἐκείνων ἀνδρῶν ὁμολογίαν καὶ τὴν ἰδίαν Est verò actio unius folii. Finis igitur est mutilus. At non video, cur Reiserus scripserit: Codex et à principio mutilus. Certe Ignatii vita, quae est primò posita non est mutilata.

In ora folii primi superiore notatum: Card. Tusculani et κτῆμα βησσαρίωνος καρδηναλέως, tanquam possessorum. Sed et inscriptio alterius manus initio est. Codex graecus Ms. chartaceus, foliorum hodie CIV. De quo celeberrimus dn. D. Reiserus indic. Msc. bibl. Aug. p 36. codex et a principio et in fine mutilus, Augusta Vindelicorum missus Francofurtum ad Moenum A°. MDCVC. die XII Sept. d. viro illustri Iobo Ludolfo S. C. M. consiliario etc.

Cod. CCCCXXXVII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, initio et versus finem

laceratus et mutilus, in foliis 554, Saec. XI, signatus p. 1. n. 5. in medio sat conservatus et turbato foliorum ordine inscriptus:

Συναγηγη ἐξηγήσεων τῶν εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον γεγονῆα παρὰ νικητᾶ θεοφιλεςάτου μητροπολίτου ἡρακλέας τοῦ σεῤῥῶν.	Collectio expositionum in Ioannis evangelium facta a Niceta Dei amantissimo metropolita Heracliae Serrarum.

A. *Πᾶσα μὲν ἡ τῶν εὐαγγελίων Φωνή.*

T. *πόθεν εἰμί*

†. Contra expressum clarè titulum Reiserus inscripsit: S. Chrysostomi commentarius prior in S. Ioannem. Est verò catena SS. PP. in S. Ioannem, ut ex titulo clarè patet. In margine notantur SS. Athanasius, Basilius, Maximus, Chrysostomus, Cyrillus, Isidorus, Theologus, Dionysius, Gregorius Nyssenus, Ioan. Damascenus, Clemens, Origenes, Cosmas, Macarius, Amphilochius, Nilus.

Desinit autem: *οὐκ οὖν τὸ μὲν οἶδα, πόθεν εἰμί,* fine adeoque mutilo. Occurrit adhuc in cod. 37. eodem initio. Cuius etiam cl. Harlesius tom. VIII. p. 689. edit. novae Fabricii in nota meminit. Codicis autem Augustani meminisse non poterat, falsa codicis inscriptione. Fol. 76. in ora superiore haec leguntur: M. *Μαρτίνου τοῦ κρουσίου ἐν τυβίγγῃ. παρὰ κῦ. λεοντίου ἱερομονάχου τοῦ Φιλοπόνου κυπρίου: τῇ κγ. μηνὸς μαρτίου, ἐν ἔτει τῷ αφϟ. πιςεύω ἔγωγε, ὅτι πρὸ τ̄ ἢ ῡ ἐτῶν τὸ τεῦχος ἐγράφη τοῦτο. ἔπεμψα δ' ἐγὼ ὁ εἰρημένος κρούσιος αὐτὸ τῇ κγ̄ μηνὸς μαρτίου τοῦ αφϟδ. ἔτους ἐκ τυβίγγης εἰς αὐγούςης τῆς ῥαιτικῆς τὴν ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην,* M. Martini Crusii Tybingae. A dom. Leontio Hieromonacho laboris amante Cyprio. 23 mens. Martii 1590. credo ego, hunc codicem scriptum esse ante annos CCC vel CCCC. Misi autem

memoratus Crusius illum 23 mens. Martii A. 1594. Tybinga in bibliothecam graecam Augustanam.

Tria igitur tantum exemplaria extant de hac Nicetae Heracleensis catena SS. PP. in S. Ioannis evangelium. Et nunc duo simul in biblia regia Monac. asservantur. Tertium in bibl. Taurinensi apud Pasinum p. 69. memoratur.

Cod. CCCCXXXVIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus, notis et numeris marginalibus miniatis, literis nitidissimis, manu diversa, in foliis 322, Saec. XIII et XIV, possessus a Basilio filio, Primicerio Romano et Georgio Birgote, signatus p. 22. n. 11. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ κεφάλαια διάφορα θεολογικά τε καὶ οἰκονομικὰ καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.	Sancti patris nostri Maximi confessoris capita varia theologica et oeconomica. Et de virtute ac vitio.

A. Ἕν ἐςὶ τὸ ὑπεράναρχον καὶ ὑπερούσιον.

T. οὗ χάριν τὸν πόθον ἐλάβομεν.

Τέλος τῶν θεολογικῶν κεφαλαίων.

†. Sunt centuriae V, non VII, ut Reiserus asserit, editae in S. Maximi conf. operibus Paris. 1675. f. tom. I. p. 512.

φύλ. ρκγ.	Fol. 123.
Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια περὶ ἀγάπης πρὸς ἐλπίδιον τὸν ὁσιώτατον. πρόλογος.	Eiusdem capita de charitate ad Elpidium sanctissimum, prologus.

A. Ἰδοῦ πρὸς τῷ περὶ ἀσκητικοῦ βίου λόγῳ.

T. ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἀγάπη ἐςι. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Sunt centuriae IV, ibidem editae tom. 1. p. 394.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεολογίας καὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. Eiusdem de theologia, Deique filii in carne dispensatione.

A. Εἷς θεὸς ἄναρχος, ἀκατάληπτος.

T. τοῦ λόγου, γεγονὼς οἰκητήριον.

†. Vocantur γνωστικὰ κεφάλαια et sunt centuriae II. ibidem editae p. 461. non verò centuria I, ut Reiserus ait.

Φύλ. σλβ. Fol. 232.

Ioannis Damasceni logica.

A. Τὸ μὲν ξένον τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπορον.

T. ἀσύγχυτόν τε καὶ ἄτρεπτον.

†. Praemittitur prooemium, quod in aliis codicibus inscribitur ad Cosmam episc. Maïumae, et desinit: τῶν εὐχῶν χορηγίαν ἀντίδοτε. Sequitur cap. 1. περὶ γνώσεως — οὐδὲν τῆς γνώσεως. Est verò liber divisus in cap. L., quorum ultimum est: περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἑνώσεως. Discrepat non parum ab editione Billiana. Observo, scholia etiam marginalia hic haberi, quorum primum ad cap. III. est: ση. διὰ τί τὸ ὂν διαιρούμενον εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκὸς, οὐκ ἔστιν γένος αὐτοῦ. Eiusmodi scholia etiam in codd. Vindob. apud Nesselium occurrunt.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια ρ̄ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Eiusdem capita C. de orthodoxa fide.

A. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε.

T. τὰ πάντα πληρῶν καὶ

†. Praemittitur tabula cap. C. Iam verò desinit in cap. XI°. Sunt verò edita in eius operibus.

φύλ. σοα.	Fol. 271.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου νύσσης συγγράμματα. τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀδελφῆς μακρίνης.	Sancti patris nostri Gregorii Nysseni opuscula. Eiusdem de anima cum sorore sua Macrina.

A. Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου μετέςη.

T. ἥτις ἐςὶν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις.

†. Habetur cum scholiis quibusdam marginalibus ex S. Basilio. Prodiit verò in eius operibus, et occurrit adhuc in cod. 23. In fine subscriptum: Γεώργιος βιργώτης ἠγώρασα τὸ παρὸν βιβλίον ἐκ χειρὸς κυροῦ πριμικηρίου ῥωμανοῦ ἐν ἔτει ἀπὸ χῦ αῦπθ.

Ἡ παροῦσα δέλτος ἐςὶ τοῦ γεωργίου βιργωτῆ, ἥν ὠνήσατο ἐκ χειρὸς πριμικηρίου ῥωμανοῦ. αυο̄ς ἐν μηνὶ πιο ι̅ζ. ἐπέθανε ὁ μέγας μαςορες ὄφρε.

Georgius Birgotes emi hunc librum è manu dom. Primicerii Romani anno Christi 1489.

Praesens liber est Georgii Birgotis, quem emit è manu Primicerii Romani, A. 1476 mens.... XVII. mortuus est magnus Mastores Ophre.

Cod. CCCCXXXIX.

Chartaceus, in assere, corio nigro tectus et aere clausus, in folio, ultimo titulo miniato, reliquis desideratis, literis minutis et abbreviatis, manu diversa, in foliis 83, Saec. XIV et XV, signatus p. 76. n. 9. male conservatus et inscriptus:

Πυῤῥωνείων ὑποτυπώσεων βιβ. γ̅.	Pyrrhoniarum institutionum lib. III.

A. Τίς ζητοῦσι τι πρᾶγμα, ἢ εὕρεσιν.

T. πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον. τέλος.

†. Sunt Sexti Empirici lib. III., praemisso cuilibet libro capitulario, in eius operibus editi.

Φύλ. νθ. Fol. 59.

Somnium Scipionis graecè cum enarratione.

†. Rectè sic inscripsit Reiserus, licet titulus absit et initium mutilum sit. Prima enim verba sunt: διαζώννυται, ἐντεῦθεν δ'ἐπὶ τὰ ἑπόμενα μεταβῶμεν. — ἐξ οὗ κατανοοῦντι πάντα λαμπρά τ'ἄλλα, καὶ θαυμαςά μοι ἐδόκει. ἦσαν δ' οὗτι ἀςέρες. κ.τ.λ. Id quod in p. 7. edit. Basil. 1524. 12. occurrit. Est verò Ciceronis fragmentum graecè versum cum commentario graeco. Cuiusnam autem textus et commentarius in somnium Scipionis sit, nec hîc apparet, nec Reiserus indicavit. Memini autem me legere, somnium Scipionis et Macrobii commentarium in illud a Maximo Planude graecè esse versum. Et revera! Collatione enim instituta vidi, esse Planudeam Macrobii versionem. Commentarius enim ad textum suprà positum sic incipit: ἐν τῷ λέγειν, ἐξ οὗ κατανοοῦντι πάντα, τὸ αὐτὸ βέβαιοι, ὅπερ ἀνωτέρῳ εἰρήκαμεν, ἐν αὐτῷ τῷ γαλαξίᾳ τοῦ γε σκηπίωνος, καὶ τῶν γεννησαμένων γενέσθαι τὴν σύνοδον. Quae Macrobius latinè sic habet. lib. 1. c. 16. p. 16. Tractatum ad sequentia transferamus. Ex quo mihi omnia contemplanti praeclara caetera et mirabilia videbantur etc. Dicendo, ex quo mihi omnia contemplanti: id quod suprà diximus, affirmat: in ipso lacteo Scipionis et parentum per somnium contigisse conventum.

Ex quo manifestè intelligitur, esse somnium Scipionis et Macrobii commentarium a Maximo Planude graecè versum. Sed et Theodorus Gaza somnium Scipionis vertit graece, in cit. editione Basil. editum. Hic incipit: ἡνίκα περὶ τὴν ἀφρικὴν

ἀφικόμην Ἀντίου μαυλίου. Planudes verò: ἡνίκα ἐπὶ τὴν ἀφρικὴν ἀφικόμην Ἀντίου μαλλίου, ut apud Montfaucon in bibl. Coislin. lego p. 520.

Finis in hoc codice est mutilus. Desinit enim: τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὴν ςενοχωρίαν Quod est secundi libri cap. IV. de sono acuto et gravi fol. 25. B. edit. Venet. 1515. f. Planudis textus et commentarius graecus nunquam prodiit.

φύλ. οε. Fol. 75.

Fragmentum logicum de genere etc. initio et fine mutilum.

φύλ. οθ. Fol. 79.

Θέωνος ἀλεξανδρέως εἰς τὸ η̄ τῆς μαθηματικῆς πτολεμαίου συντάξεως.	Theonis Alexandrini in lib. VIIIm. mathematicae Ptolemaei constructionis.

A. Διεξελθὼν ὁ πτολεμαῖος ἐν τῷ ζ̄. βιβλίῳ.

T. τυχεῖν τοὺς τῶν φάσεων κανόνας.

†. Post finem editionis Basil. 1538. f. haec adhuc in uno contextu sequuntur in codice: ὅταν δὲ διὰ ρν̄ ἔτων ἡμέραν μίαν ἐπιλαμβάνῃ ἡ τῶν φάσεων καὶ κρύψεων πραγματία, ἐντεῦθεν ἄν τις καταμάθοι. ἐπεὶ γὰρ ὁ μὲν πρὸς τὰ τοπικὰ καὶ ἡμερινὰ σημεῖα θεωρούμενος ἐνιαύσιος χρόνος ἡμέρων ἀπεδείχθη τξε̄. ιδ̄. μη̄. κινεῖται δὲ καὶ ἡ τῶν ἀπλανῶν ⊕ διὰ ἔτων ρμ̄ μίαν, ἢ ἔγγιςα ὁ ♂ ἐν τῇ μίᾳ κινεῖται, ὥςε καὶ ἐν τῷ ἑκατοςῷ ἔτει τοῦ χρόνου, τουτέςιν, ἡ μὲν τῶν ἀπλανῶν ⊕ ἐν ἐνιαυτῷ ἑνί. ὁ δὲ ♂ ἐν ἑξηκοςοῖς μιᾶς τοτολςτ κινηθήσονται μιᾶς μ°ʹ ἑξηκοςοῖς τοτολς̄. κ.τ.λ. usque ad finem suprà indicatum.

Cod. CCCCXL.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus, laminisque aereis clausus, in folio, titulis et initialibus rubrica-

bricatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XIII, in foliis 187, signatus p. 33. n. 7. optime conservatus et inscriptus:

Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου ἁγίου ὄρους σινᾶ, τοῦ ἐπίκλην σχολαστικοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς.	Vita in epitome Abbatis Ioannis praepositi sacri montis Sinae, cognomine Scholastici, verè sancti.

A. Τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γεννάδα.

T. στηρίγματα λέγοντα τάδε.

†. Auctor huius vitae est Daniel monachus Rhaituensis, v. edit. Scholastici, et infra. Inscriptio verò haec praemittitur cum versibus:

Ἐνθάδε προτάξαι βίον, ἵν' ὁρῶντες τοὺς κόπους, μὴ ἀπιστῶμεν τοῖς δράμασιν.

Est hic finis prologi. Caetera desunt.

τρίδομος κλίμαξ, τρισδέκα βαθμῶν πέλων:

τρίδωρον χάριν τοῖς βροτοῖς χορηγοῦσα:

τῶν ἀρετῶν ἐκ πηγῶν τῶν θεορρύτων:

τριαντάριθμος οὐρανοδρόμος κλίμαξ:

εἰς οὐρανοὺς φέρουσα τοὺς βρότους βάσις:

Ἣν πᾶσαν ἐλθὼν, εὐθὺς σὺν χῷ πέλει.

τοῦ τρισσοφεγγοῦς φωτὸς ἠξιουμένος.

Post finem verò vitae sequitur titulus: Δανιὴλ ταπεινοῦ μοναχοῦ ῥαϊθηνοῦ εἰς τὸν βίον τοῦ κυροῦ ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην σχολαστικοῦ.

Πεπείραμαι κυροῦν ἐν βραχέσι πλεῖστα ῥήματα.

ῥήτορσι γὰρ κάλλος συντομία ἔπους.

Danielis humilis monachi Rhaituensis in vitam domini Ioannis Scholastici cognomine.

Conatus sum multa breviter dare verba.

Rhetoribus enim pulchra verborum concisio.

φύλ. δ.	Fol. 4.
Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῶν ἐν	Sermo asceticus Abbatis Ioannis praepositi mo-

τῷ σινᾶ ὄρει μοναχῶν, ὃν καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾶ ἰωάν. τῷ ἡγουμένῳ τῆς ῥαΐθου, προτραπεὶς παρ' αὐτοῦ συντάξαι.	nachorum in monte Sina, quem et misit Abbati Ioanni praeposito Raithi, sollicitatus ab ipso, ut componeret.

A. Τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπεραγαθοῦ.

T. εἰς ἀορίστους αἰῶνας Φῶς. Ἀμήν.

†. Incipit hîc scalae gradus primus, inter quem et secundum novus titulus insertus est: *πλάκες πνευματικαί. Ἰωάννης ἰωάννῃ χαίρειν. Ἀπεδεξάμην, ὡς πρέπουσαν τῷ σεμνῷ σου, καὶ ἀπαθεῖ υἱῷ.* Tabulae spirituales: Ioannes Ioanni salutem. Cuius finis hîc non apparet, turbato scilicet foliorum ordine. Est verò prologus 2dus.

Post finem scalae subscriptio librarii est: *κε ιυ χε υἱὲ τοῦ θεοῦ ἐλέησον με τὸν ἁμαρτωλὸν σάβαν ἱερομόναχον. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν κύριον.* Domine Iesu Christe, fili Dei, miserere mei peccatoris Sabae hieromonachi. Et lectores precamini mihi per dominum. Sequitur tum tabula scalae ordine inverso, et qui sequuntur, versus:

Ἠλλιωμένος ὅλος ἐκ πνεύματος ἁγίου.
πέφηνας πὲρ παμμάκαρ ἰωάννη.
ὅθεν ἐξύφανας ἡμῖν ἱστὸν θεογνωσίας.
Δι' οὗ πᾶς τις τέμνεται καρδίαν.
καὶ πρόσω βαίνειν τῆς ἥσπερ ἐκέκτητο ἀχλύος.
Φωταγωγούμενος σαῖς δαδουχίαις.
εἰς ἔφεσιν γλυκίου πάμπαν.
οὗπερ πολίτης λῃστῆς ὑπάρχει.
σὺν σοὶ φέριστε καὶ χορείας ἁγίων πάντων.
ὧν ταῖς πρεσβείαις σωθείημεν πάντες.

Mutatus totus ex spiritu sancto
apparuisti pater beatissime Ioannes,
ex quo texuisti nobis telam scientiae Dei,

qua unusquisque secatur corde,
et ulterius suam per caliginem pergit
tuis illuminatus facibus
ad desiderium dulcis omnino,
cuius civis existit latro, coeli,
tecum optime, chorique sanctorum,
quorum suffragiis salvemus omnes.

Φύλ. ρος. Fol. 176.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ποιμένα. Eiusdem ad pastorem.

A. Ἐν μὲν τῇ κάτω βίβλῳ ἔγω γε.
T. ἀποστηθίζειν ψαλμούς

†. Extant haec omnia in Raderi editione Paris. 1633. f.

Cod. CCCCXLI.

Chartaceus, charta spissiore et membrana tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, Saec. XV, in foliis 147, signatus p. 76. n. 11. optime conservatus et inscriptus:

Στέφανος περὶ πόλεων. Stephanus de urbibus.

A. Ἀβαὶ, πόλις Φωκική.
T. ὠφθεὶς κατὰ χρῆσιν οὕτω τέως εὗρον.

†. Non est manuscriptum, sed editio Aldina Venet. 1502. f.

Sequuntur tum Demosthenis orationes cum Libanii argumentis.

Λιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένους.

A. Ἐπειδὴ κράτιστε ἀνθυπάτων μόντιε.
T. πραγμάτων ἑκάστων ἰδιότητα.

†. Est in vitam Demosthenis extans in eius operibus tom. 2. p. 275.

φύλ. γ. Fol. 3.

Ὑπόθεσις λόγου ὀλυνθιακοῦ. Argumentum orationis olynth.

A. Ὄλυνθος ἦν πόλις ἐπὶ θρακῆς.

T. τοῦ τὰ πράγματα ἀπόλυσθαι.

φύλ. δ. Fol. 4.

Δημοσθένους ῥήτορος ἀθηναίου λόγοι. ὀλυνθ. ᾱ. Demosthenis rhetoris Atheniens. orationes.

A. Ἀντὶ πολλῶν ἄν.

T. χρηςὰ δὲ εἴη παντὸς ἕνεκα.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Ὑπόθεσις λόγου ὀλυνθιακοῦ β̄. Argumentum olynthiacae II^ae^.

A. Προσήκαντο μὲν

T. εἶναι καθ' ἑαυτούς.

Ὀλυνθιακὸς β̄. Olynthiaca II^a^.

A. Οὐχὶ ταῦτα παρίςαται.

T. καὶ ἅπασιν ὑμῖν μέλλει.

φύλ. ι. Fol. 10.

Ὑπόθεσις λόγου ὀλυνθιακοῦ γ̄. Argumentum orat. III^ae^ olynthiacae.

A. Ἔπεμψαν βοήθειαν.

T. προϊςαμένων τῆς πόλεως.

Ὀλυνθιακὸς τρίτος. Olynthiaca III^a^.

A. Ἐπὶ πολλῶν μέν.

T. πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

φύλ. ιδ. Fol. 14.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ κατὰ Φιλίππου ᾱ. Argumentum orationis I. contra Philippum.

A. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ.

T. πρὸς αὐτὸν ὑπάρχῃ.

Κατὰ Φιλίππου ᾱ. — Contra Philippum I.

A Εἰ μὲν περὶ καινοῦ.

T. μέλλει συνοίσειν.

Φύλ. ιθ. — Fol. 19.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Φιλίππου λόγου β̄. — Argumentum orat. IIae. contra Philippum.

A. Παραίνει διὰ τούτου.

T. εἰς τοὺς ἀθηναίους.

Κατὰ Φιλίππου β̄. — Contra Philippum IIa.

A. Ὅταν ὦ ἄνδρες.

T. δίκην ὑποσχεῖν.

Φύλ. κγ. — Fol. 23.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Φιλίππου γ̄. — Argumentum orat. IIIae. contra Philippum.

A. Πολλῶν, ὦ ἀθηναῖοι.

T. κοινῇ τοῖς ἕλλησι.

Κατὰ Φιλίππου γ̄. — Contra Philippum orat. IIIa.

A. Πολλῶν, ὦ ἄνδρες.

T. θεὸς συνένεγκοι.

Φύλ. λα. — Fol. 31.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ εἰρήνης. — Argumentum orationis de pace.

A. Μηκυνομένου τοῦ πολέμου.

T. καὶ ἀδωροδόκητον.

Περὶ εἰρήνης. — De pace.

A. Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες.

T. νυνὶ πολεμῆσαι.

Φύλ. λγ. — Fol. 33.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ ἁλονήσου. — Argumentum orationis de Haloneso.

Α. Οὗτος ὁ λόγος.
Τ. εἶναι τὸν ἐκείνου.

Περὶ ἁλονήσου. — De Haloneso.
Α. Ἄνδρες ἀθηναῖοι.
Τ. καὶ συμφέρουσαν ὑμῖν.

φύλ. λη. — Fol. 38.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ τῶν ἐν χεῤῥονήσῳ. — Argumentum orationis de Chersoneso.
Α. Ὁ λόγος οὗτος.
Τ. πρὸς ἑτέρους ἐξηγήσεως.

Περὶ τῶν ἐν χεῤῥονήσῳ πραγμάτων. — De rebus in Chersoneso.
Α. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες.
Τ. τὴν πόλιν σῶσαι.

Φύλ. με. — Fol. 45.

Ὑπόθεσις λόγου Δ̄ τοῦ κατὰ Φιλίππου. — Argumentum orationis IV^ae contra Philippum.
Α. Καὶ οὗτος τὴν αὐτήν.
Τ. περὶ συμμαχείας πρεσβεύεσθαι.

Φιλιππικὸς Δ̄. — Philippica IV^a.
Α. Καὶ σπουδαῖα.
Τ. ἢ ὑμᾶς αὐτούς.

φύλ. νβ. — Fol. 52.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιςολήν. — Argumentum orationis contra Philippi epistolam.
Α. Ὁ Φίλιππος πρὸς τούς.
Τ. μεσὸν παραμυθίας.

Πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιςολήν. — Contra Philippi epistolam.
Α. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες.
Τ. τῶν ἄλλων ἑλλήνων.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Ἐπιςολὴ Φιλίππου. Epistola Philippi.

Α. Ἐπειδὴ πολλάκις.

Τ. περὶ τῶν καθ᾽ ὑμᾶς.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ τῆς σύνταξεως. Argumentum orationis de republica ordinanda.

Α. Ὁ λόγος οὗτος οὐκέτι.

Τ. τῶν παλαίων δεικνύς.

Περὶ τῆς σύνταξεως. De republica ordinanda.

Α. Περὶ μὲν τοῦ.

Τ. τοὺς πεισομένους.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ συμμοριῶν. Argumentum orationis de classibus.

Α. Φήμης γενομένης.

Τ. λειτουργούντων σύνταγμα.

Περὶ τῶν συμμορίων. De classibus.

Α. Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες.

Τ. νῦν ἁμαρτόντες.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ τῆς τῶν ῥωδίων ἐλευθερίας. Argumentum orationis de Rhodiorum libertate.

Α. Τὸν συμμαχικόν.

Τ. εἰς τὴν πόλιν.

Ἄλλως. Α. Συνεμάχουν. Τ. καὶ πάντων ἑλλήνων.

†. Huic adnexum est scholium:

Σχολ. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. Τὴν εὐλάβειαν, ἣν ἔχει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐνδείκνυται. οὐ γὰρ ἔχει παῤῥησίαν εἰπεῖν, ὑπὲρ ἀνδρῶν δοκούντων, πολλὰ καὶ μεγάλα τὸν δῆμον ἀδικηκέναι. διὰ δὲ τῆς ἐξῆς ἐννοίας τοῦ αὐτοῦ προοιμίου, προκαταλαμ-

βάνει τὸν ἀκροάτην, καὶ βούλεται λαβεῖν ὁμολογοῦντα, ὅτι ποιήσει τὰ συμβουλευόμενα, ὥς' αὐτὸ διοικεῖσθαι διὰ τῶν δύο ἐννοιῶν, τότε ἀνασχέσθαι λέγοντος, καὶ τὸ πεισθῆναι τοῖς λεγομένοις ἅμα καὶ πρᾶξαι.

Ὁ λόγος. — Oratio.

A. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς.
T. τῶν ἀναθέντων ἀρετάς.

Φύλ. ξη. — Fol. 68.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ μεγαλοπολιτῶν. — Argumentum orationis de Megalopolitanis.

A. Ὅτι λακεδαιμόνιοι.
T. τὴν λακεδαίμονα.

Ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν. — De Megalopolitanis.

A. Ἀμφότεροί μοι.
T. τῷ μείζωνι.

Φύλ. οα. — Fol. 71.

Ὑπόθεσις τοῦ παρόντος λόγου. — Argumentum huius orationis.

A. Ἀλεξάνδρου τοῦ.
T. καὶ βδελυρεύσεται.

Περὶ τῶν πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν. — De foedere cum Alexandro.

A. Ἄξιον ἀποδέχεσθαι.
T. τοῖς παραβεβηκόσιν.

Φύλ. οδ. — Fol. 74.

Ὑπόθεσις τοῦ περὶ ςεφάνου. — Argumentum de corona.

A. Τεῖχος μὲν ὁ ῥήτωρ.
T. τοῦτο ψηφίζεται.

Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ ςεφάνου. — Demosthenis pro corona.

A. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες.
T. καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.

φύλ. ρια. Fol. 111.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ παραπρεσβείας. — Argumentum orationis de falsa legatione.
A. Αἰσχύνης ἦν ἀνήρ.
T. εἴη τὸ νόημα.

Περὶ τῆς παραπρεσβείας. — De falsa legatione.
A. Ὅσην μὲν, ὦ ἄνδρες.
T. καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν.

†. Sunt adeoque orationes Demosthenis olynthiacae III, Philippicae IV. de pace, Haloneso, Chersoneso, ad Philippi epistolam, literae Philippi, de republica ordinanda, de classibus, de Rhodiorum libertate, de Megapolitis, de foedere Alexandri, de corona, de falsa legatione cum Libanii argumentis.

Cod. CCCCXLII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, indice, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis abbreviatisque, in foliis 366, Saec. XIV, maculatus, initio et fine male conservatus, cum imaginibus auctoris, Theodori Lasçaris Imp. Michaelis et Andronici, signatus p. 68. n. 19. inscriptus:

Χρονικὸν γεωργίου παχυμέρου πρωτεκδίκου καὶ δικαιοφύλακος. — Chronicon Georgii Pachymerae Protectici et Dicaeophylacis.
A. Γεώργιος κωνςαντινοπολίτης μέν.
T. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ξυνέπιπτε

†. Praemittitur index librorum V. eorumque capitum miniatus. Opus in fine mutilum est. Adsunt

enim libri ultimi duo tantum prima folia. In corpore autem scriptorum Byzant. constat lib. XIII, cuius sex libri primi tractant res gestas Michaelis Palaeologi, et septem posteriores illas Andronici Palaeologi.

Auctor circa A. C. 1242. Nicaeae natus et educatus, ut ex prooemio intelligitur, omni scientiarum genere imbutus, plura scripsit, et A. C. 1340. obiit.

Post praemissum indicem imagines habentur:

I°. Auctoris cum hac inscriptione: *Γεώργιος πρωτέκδικος τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ δικαιοΦύλαξ ὁ παχυμέρης καὶ συγγραφεύς.*
Georgius Protecticus sanctissimae Dei magnae ecclesiae, et Dikaeophylax Pachymeres et auctor.

II°. Theodori Lascaris cum inscriptione: *Θεόδωρος ἐν χῷ τῷ θεῷ πιςὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ λάσκαρις.*
Theodorus in Christo Deo fidelis Imperator et Autocrator Romanorum Lascaris.

III°. In fine P. 1. et fol. 174. Michaelis Palaeologi cum sequenti inscriptione: *Μιχαὴλ ἐν χῷ τῷ θεῷ πιςὸς βασιλεὺς, καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων, Δούκας ἄγγελος, κομνηνὸς ὁ παλαιολόγος.*
Michael in Christo Deo fidelis imperator, et Autocrator Romanorum, Ducas angelus, Comnenus Palaeologus.

IV°. Andronici Palaeologi cum inscriptione: *Ἀνδρόνικος ἐν χῷ τῷ θεῷ πιςὸς βασιλεὺς, καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ παλαιολόγος.*
Andronicus in Christo Deo fidelis imperator, et Autocrator Romanorum Palaeologus. Icones horum IV^or ex hoc codice expressas Hier.

Wolfius suo Nicephorao Gregorae praemisit Basil. 1562. f. Item Lambeccius habet lib. VII. p. 155.

Cod. CCCCXLIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et elegantibus, bipartitò scriptus, parum abbreviatus, in foliis 311, Saec. XIII, maculatus. signatus p. 31. n. 35. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκοῦ καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.	Sancti patris nostri Andreae, archiepiscopi Cretae Hierosolymitani sermo in nativitatem sanctissimae Dominae nostrae Deiparae et semper virginis Mariae.

A. Εἰ μετρῆται γῆ σπιθαμῇ.
T. εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Dicitur etiam esse Georgii Nicomediensis apud Fabricium tom. IX. p. 112. In bibl. Vindob. et Coislin. tribuitur Andreae Cretensi, cuius nomine edidit gr. et lat. Combefisius in auctario novo tom. I. p. 1305. Sub Germani CP. nomine prodiit tom. 2. auctarii Ducaei p. 450.

Φύλ. ε.	Fol. 5.
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Χ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.	Sancti patris nostri Ioannis monachi et presbyteri, Damasceni sermo in nativitatem purissimae dominae nostrae Deiparae, et semper virginis Mariae.

A. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, πᾶν γένος.
T. καλλωπιζόμενος. ἀλλ' ἄντι

†. Extat gr. et lat. in operibus eius.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων εὐδοξίου, ῥωμήλου, ζήνωνος καὶ μακαρίου.	Martyrium sanctorum martyrum Eudoxii, Romuli, Zenonis et Macarii.

A. Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως.
T. τῆς κοιλίας σου ις̄ χς̄. κ. τ. λ.

†. Latine extat apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. V.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος σεβηριανοῦ.	Martyrium magni Martyris Severiani.

A. Λικιννίου τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως.
T. προϊστάμενος. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. In elencho Fabriciano non occurrit tom. IX. p. 141.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Σεπτεμβ. ῑ.	Sept. X.
Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν μηνοδόρας, μητροδόρας καὶ νυμφοδόρας.	Martyrium sanctarum mulierum Menodorae, Metrodorae et Nymphodorae.

A. Οὐδὲ γυναιξὶν, οὐδὲ κόραις.
T. ἐπιτυχεῖν χάριτι τοῦ κῦ κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et Surium Sept. X. Dicitur esse Metaphrastae.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Σεπτεμβ. ιβ̄.	Septemb. XII.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος αὐτονόμου.	Martyrium sancti sacri martyris Autonomi.

A. Τῆς ἴσης ἀτοπίας εἶναι νομίζω.

T. προελομένους. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XII.

φύλ. κε. Fol. 25.

Σεπτεμβ. ιγ. Septemb. XIII.

Πρᾶξις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.

Actio et perfectio sancti Cornelii Centurionis.

A. Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς.

T. τοῦ ἁγίου. χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XIII.

φύλ. λ. Fol. 30.

Σεπτεμβ. ιδ. Septemb. XIV.

Διήγησις ὀφέλιμος ἐκ παλαιῶν ἱστοριῶν συλλεγεῖσα, καὶ ἀνάμνησιν ποιοῦσα περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ τῶν ἥλων παρὰ τῆς ἁγίας ἑλένης διὰ τοῦ ἰουδᾶ μετονομασθέντος κυριακοῦ, καὶ περὶ τοῦ ἐγκαινισμοῦ ἱεροσολύμων καὶ ἑτέρων τινῶν ὑποθέσεων.

Narratio utilis ex antiquis historiis collecta, et mentionem faciens de inventione pretiosae crucis et clavorum a sancta Helena per Iudam transnominatum Cyriacum. Et de encaeniis Hierosolymae, et aliis quibusdam argumentis.

A. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.

T. ἐκομίσαντο. εἰς δόξαν. κ. τ. λ.

†. In elencho Fabriciano deest.

φύλ. λη. Fol. 38.

Σεπτεμβ. ιζ. Septemb. XVII.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν σοφίας, καὶ τῶν θυ-

Martyrium sanctarum mulierum Sophiae, et fi-

γατερῶν αὐτῆς, πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης. — liarum eius, fidei, spei et charitatis.

A. Μετὰ τὸ διαλεχθῆναι πανταχοῦ.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur a Fabricio Metaphrastae, edita latine apud Lipoman. tom. VI. Sept. XVII. et apud Surium Aug. I.

Φύλ. με. — Fol. 45.

Σεπτεμβ. ιθ. — Septemb. XIX.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων τροφίμου, σαββατίου καὶ δορυμέδοντος. — Martyrium sanctorum Trophimi, Sabatii et Dorymedontis.

A. Πρόβου τοῦ δυσσεβοῦς τὸ βασίλειον.

T. δοξάζοντες πατέρα καὶ υἱὸν κ. τ. λ.

†. Adscribitur ab eodem Metaphrastae, latinè editum apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XIX.

Φύλ. νβ. — Fol. 52.

Σεπτεμβ. κ. — Septemb. XX.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος εὐσταθίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ θεοπίστης καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀγαπίου καὶ θεοπίστου. — Martyrium sancti magni martyris Eustathii et coniugis ipsius Theopistae et filiorum eius Agapii et Theopisti.

A. Τραϊανοῦ τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur ab eodem Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Sept. XX. et apud Surium. Nov. 2.

Φύλ. ξη. — Fol. 68.

Σεπτεμβ. κγ. — Septemb XXIII.

Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀντιπάτρου ἐπισκόπου βοστρῶν εἰς τὴν σύλ- — Sancti Antipatri episc. Bostrensis in conceptio-

λῆψιν τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιςοῦ ἰωάννου. nem Ioannis, praecursoris et baptistae.

A. Ἐκ γεννητῆς γυναικῶν οὐδένα ἰωάννου.

T. ὁ θεὸς τῶν χριςιανῶν. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium differt aliquantum initium, et dicitur extare latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Iun. XXIV.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Σεπτεμβ. κε. Septemb. XXV.

Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίης εὐφροσύνης τῆς ἐν ἀλεξανδρίᾳ. Vita et institutum sanctae Euphrosinae Alexandrinae.

A. Ἄρτι τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα θεοδοσίου.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur a Fabricio Metaphrastae editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Sept. XXV. apud Surium Ian. I. et apud Bollandum Feb. XI. cum notis.

Φύλ. οζ. Fol. 77.

Σεπτεμβ. κς. Septemb. XXVI.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόςολον καὶ εὐαγγελιςὴν ἰωάννην τὸν θεολόγον. Commentarius in sanctum apostolum et evangelistam Ioannem theologum.

A. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν ἀγγέλων ἀφέςηκεν.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur ab eodem Metaphrastae, editum graecè et latinè ad calcem Oecumenii in epistolas etc. Paris. et Veronae.

Φύλ. πδ. Fol. 84.

Σεπτεμβ. κζ. Septemb. XXVII.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καλλιςράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Martyrium sancti magni martyris Callistrati et sociorum.

A. Τὴν τοῦ χ̅υ̅ ποίμνην ὅσαι ἡμέραι.

T. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae editum latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XXVII.

Φύλ. ϟ. Fol. 90.

Σεπτεμβ. κ̅η̅.	Septemb. XXVIII.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ χαρίτωνος.	Vita et institutum sancti patris nostri et confessoris Charitonis.

A. Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν. κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XXVIII.

Φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Σεπτεμβ. κ̅θ̅.	Septemb. XXIX.
Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν τοῦ κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.	Vita sancti patris nostri Cyriaci Anachoretae.

A. Τοὺς εὐλογοῦντας σε Φησί.

†. Adscribitur Metaphrastae editum graecè in analectis graecis post monumenta Cotelerii p. 100 etc. cum vers. Ant. Pouget. latinè apud Lipoman. et Surium.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Σεπτεμβ. λ̅.	Septemb. XXX.
Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος γρηγορίου ἐπισκόπου γενομένου τῆς μεγάλης ἀρμενίας.	Vita et institutum et martyrium sacri martyris Gregorii, episcopi magnae Armeniae.

A. Τῆς τῶν περσῶν ἀρχῆς εἰς πάρθους.

T. δοξαζομένου. ἐν χ̅ῳ̅ κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. et Surium in citatis supra locis.

Sequi-

Sequitur post hos sermones XVIII tabula illorum miniata, cum initiis atramento exaratis, quam subsequitur subscriptio non librarii, sed possessoris, ut sequitur: *ἀφιερώθη καὶ ἐξεδώθη τὸ παρὸν βιβλίον τριμιναῖον ἔφρασης δὶ ἐξόδου καὶ κόπου ἐμοῦ ἐλεηνοῦ καὶ ἀθλίου καὶ ταλαιπόρου λαίοντος τοῦ κυρ. γεωργίου τοῦ καλογέρου εἰς τὸν ἅγιον καὶ πάνσεπτον ναὸν τῆς θεοτόκου τῶν ἀπαιρέων εἰς συγχώρησιν καὶ ἄνεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, καὶ εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Κἔμπροσθεν τῶν κληρικῶν ἱερέων μοναχῶν κυρ. οἰκονόμου τοῦ κ$^{μ}_{υρ}$· γ$^{α}_{κ}$φὰ τοῦ π$_{ρ}^{δο}$ παπά, καὶ ἑτέρου πρεσβυτέρου προτοπ^{π} τοῦ ἀπέρεως, καὶ λέοντος τοῦ κυρ. ν$^{μ}_{ο}$κοῦ:*

Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν βίβλον ταύτην εὔξεσθαι μοι παρακαλόντασας διὰ τὸν κύριον: ἔτους ϛ϶ο μηνὶ ἀπρίλλ. γ ἡμέρα σ$^{τ}_{α}$.

Consecratus traditusque hic liber trimestris narrationum expensis et labore meo miseri et calamitosi Leonis dom. Georgii Caloeri in sanctum et venerabile templum Deiparae Apaereorum in veniam et remissionem ipsius peccatorum et coniugis est. Erat prius clericorum, sacerdotum et monachorum dom. Oeconomi protopapae, et alterius presbyteri protopapae Apaerei et Leonis dom.

Et lectores huius libri praecamini mihi, consolantes per dominum: Anno 6970, seu aera nostra 1462. mens. April. die tertio, Sabbato.

Φύλ. ρκγ.	Fol. 123.
Κοσμᾶ βεστήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους ἰωακεὶμ, καὶ ἄνναν, καὶ εἰς τὴν ὑπέραγνον θεοτόκον.	Cosmae vestitoris encomium in iustos Ioachim, et Annam, et purissimam Deiparam.

Α. *Ἡ χθὲς τῆς θεοτόκου γενεθλιακή.*

Τ. *τῇ συγκαταβάσει τοῦ θεοῦ κ. τ. λ.*

†. Occurrit in indice Fabriciano, nec dicitur gr. vel lat. editum.

Φύλ. ρκε. Fol. 125.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φωτίου ἀρχιεπ. κωνςαντινουπ. λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Sancti patris nostri Photii archiep. Constant. sermo in nativitatem sanctissimae Deiparae.

A. Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις.

T. θεάμασιν ἐν χῷ ἰῡ. κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auctario novo tom. 1. p. 1583.

Φύλ. ρλ. Fol. 130.

Λέοντος τοῦ εὐσεβεςάτου βασιλέως λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Leonis piissimi imperatoris sermo in nativitatem sanctiss. Deiparae.

A. Αὕτη ἡμέρα κῡ. ἀγαλλιασώμεθα.

T. Φέρωμεν. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in auct. novo Combefisii tom. 1. p. 1605.

Φύλ. ρλδ. Fol. 154.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Ἰωσὴφ ἀρχιεπ. θεσσαλονίκης λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν ςαυρόν.

Sancti patris nostri, et confessoris Iosephi archiep. Thessalonic. sermo in pretiosam et vivificam crucem.

A. Σταυροῦ ἑορτὴ πρόκειται σήμερον.

T. καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι κ. τ. λ.

†. Extat in Chrysostomi operibus Savil. tom. V. p. 819.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπ. κρήτης τοῦ

Sancti patris nostri Andreae archiep. Cretae Hie-

εροσολυμίτου λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου ςαυροῦ.	rosoly. sermo in exaltationem pretiosae crucis.

A. Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον.

T. προσκυνουμένῳ. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat in editione ipsius Combefisii, et apud Gretserum.

Φύλ. ρλθ.	Fol. 139.
Μηνὶ ὀκτοβ. ά.	Mens. Octob. I.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποςόλου ἀνανίου.	Martyrium sancti apostoli Ananiae.

A. Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ τῆς ἑώας.

T. κατέθησαν. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. I.

Φύλ. ρμα.	Fol. 141.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ β̄.	Eiusdem mens. II.

A. Πολλὰ καὶ μεγάλα με τὴν ἀντιόχου.

T. παρέχοντα. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat apud Lipoman. tom. VI. Oct. 2. apud Surium Sept. XXVI.

Φύλ. ρν.	Fol. 150.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου.	Martyrium sancti martyris Dionysii Areopagitae.

A. Πάλαι μὲν ἐν τύποις ἦν τὰ τῆς πίςεως.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae editum gr. et lat. apud Surium Oct. IX. p. 190.

Φύλ. ρνς.	Fol. 156.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὴν ε̄.	Mensis eiusdem V.
Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου μάρτυρος χαριτίνης.	Martyrium sanctae et gloriosae martyris Charitinae.

A. Ἐκράτει ποτὲ τῆς ἀσεβείας.
T. ἄγοντος ἐν χῷ. κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. V.

Φύλ. ρνη.	Fol. 158.
Ὀκτωβ. ϛ.	Octob. VI.
Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον τοῦ χῦ ἀπόϛολον θωμᾶν.	Commentarius in sanctum Xī apostolum Thomam.

A. Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν.
T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editus latinè apud Lipoman. tom. VI. Octob. VI. et apud Surium Dec. XX.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ. η.	Eiusdem mensis VIII.
Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας πελαγίας τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ.	Vita et institutum sanctae Pelagiae Antiochenae.

A. Γυναικείαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.
T. ϛεφάνων, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. 8.

Φύλ. ρξϛ.	Fol. 166.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι.	Eiusdem mens. X.
Ἄθλησις εὐλαμπίου καὶ εὐλαμπίας.	Luctatio Eulampii et Eulampiae.

A. Ἄρτι τῆς θεογνωσίας εἰς πάντα.
T. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Adscribitur Metaphrastae edita latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. X.

φύλ. ρο.	Fol. 170.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. ιγ.	Eiusdem mens. XIII.
Ἄθλησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ χυ μαρτύρων κάρπου, καὶ παπύλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.	Certamen sanctorum et gloriosorum Xi martyrum Carpi, et Papyli, et sociorum.

A. Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ χυ παθόντων.

T. ἴαμα. εἰς δόξαν θεοῦ κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum gr. et lat. apud Bollandum tom. II. April. XIII. p. 962.

φύλ. ροη.	Fol. 178.
Ὀκτωβ. εἰς τὴν ιδ.	Octob. XIV.
Ἄθλησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μαρτύρων ναζαρίου, γερβατίου, προτασίου καὶ κελσίου.	Certamen sanctorum et gloriosorum martyrum Nazarii, Gervasii, Protasii et Celsii.

A. Νέρωνος ἄρτι τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα.

T. ἀξιωθῆναι. χάριτι κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Octob. XIV. et apud Surium Iun. XIX.

φύλ. ρπγ.	Fol. 183.
Ὀκτωβ. ιε.	Octob. XV.
Βίος καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ.	Vita et certamen sancti martyris Luciani.

A. Σαμόσατα πόλις τῆς συρίας ἐστίν.

T. καὶ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. Surium et Bollandum Ian. VII.

φύλ. ρϞ.	Fol. 190.
Ὀκτωβ. ις.	Octob. XVI.
Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.	Sancti martyris Longini centurionis apud crucem.

A. Τοῦ θεοῦ λόγου διὰ τὴν ἐκ τῆς.
T. καὶ ἡ δεσποτεία αὐτοῦ κ. τ. λ.

†. Extat latinè apud Lipoman. Octob. XVI. et apud Surium Mart. XV.

Φύλ. ρϞε. Fol. 195.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη. Eiusdem mens. XVIII.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν λουκᾶν. Commentarius in sanctum apostolum et evangelistam Lucam.

A. Εἰ καὶ δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων.
T. πνευματικῆς. χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auctario novissimo tom. I. p. 513.

Φύλ. ρϞθ. Fol. 199.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ. ιθ. Eiusdem mens. XIX.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρου. Certamen sancti martyris Vari.

A. Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου τὸ δυσσεβές.
T. ἰδεῖν. ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. XIX.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ὁμολογητοῦ ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσσῃ. Certamen sancti martyris et confessoris Andreae in Crisi.

A. Πολλὴ κατὰ τῶν χῦ μαρτύρων.
T. ἀπολαύσει. χάριτι κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. XIX. et apud Surium Octob. XVII.

Φύλ. σιδ. Fol. 214.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ. Eiusdem mens. XX.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος τοῦ χῦ ἀρτεμίου. Martyrium sancti magni martyris Christi Artemii.

A. Μετὰ τὴν τοῦ κῦ καὶ σρς ἡμῶν.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. XX.

Φύλ. σλζ. Fol. 237.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα. Eiusdem mens. XXI.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἱλαρίωνος. Vita et institutum sancti patris nostri Hilarionis.

A. Ἐν παλαιςίνῃ πόλις ἐςὶν οὐκ ἔλατ]ον.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. XXI.

Φύλ. σνζ. Fol. 257.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κβ. Eiusdem mensis XXII.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀβερκίου, ἐπισκόπου γενομένου ἱεραπόλεως. Vita et institutum sancti patris nostri Abercii, episc. Hierapolitani.

A. M. Ἀντωνίνου καὶ λευκίου κύρου.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. XXII.

Φύλ. σοε. Fol. 275.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ. Eiusdem mensis XXIII.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόςολον ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον. Commentarius in sanctum apostolum Iacobum, fratrem Domini.

A. Οὐχ οὕτως ἤδυτι τῷ Φιλαρέτῳ.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editus graecè et latinè apud Combefisium p. 519. et apud Bollandum cal. Maii tom. I. p. 735. et p. 18.

Φύλ. σπγ.	Fol. 283.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε.	Eiusdem mens. XXV.
Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ νοταρίων μαρκιανοῦ καὶ μαρτυρίου.	Certamen sanctorum martyrum et notariorum Marciani et Martyrii.

A. Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον.

T. ὑπέστησαν εἰς δόξαν πατρὸς κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. Vol. VI. et apud Surium Oct. XXV. In ora superiore ad finem notatum: ζήτει τὸν λόγον τοῦ μεγάλου δημητρίου εἰς τὸν α δεκεμβ.

Quaere sermonem magni Demetrii in Decemb. I.

Φύλ. σπδ.	Fol. 284.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ.	Eiusdem mens. XXIX.
Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος ἀναστασίας τῆς ῥωμαίας.	Vita et institutum et martyrium sanctae martyris Anastasiae Romanae.

A. Διττὰς ἡμῖν ὁ λόγος ἀναστασίας.

T. κατέθεντο. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latina apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. XXVIII.

Φύλ. σϟα.	Fol. 291.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.	Eodem die.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀμβραμίου.	Vita et institutum sancti patris nostri Abramii.

A. Ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίος.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. XXIX. et Surium Mart. XVI.

Φύλ. τη.	Fol. 308.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ̄.	Eiusdem mens. XXX.
Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ζηνοβίου, καὶ ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.	Vita et martyrium sancti martyris Zenobii, et Zenobiae sororis eius.

A. Αἶγαι πόλις ἐςὶν ἐπὶ κόλπῳ.
T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. XXX.

In primo folio membranaceo orae inferioris inscriptum malis mutilisque literis:

τουτο το χαρτη γεγονεν του πριμικηριου ρωμανου ϗ οποςον βασιλειας μακαρισι ϗ ναισι χαρέσι ϗ εκεινον

Hic liber fuit Primicerii romani, et quantum imperii beatis et novis gratiis et illum

Praemittuntur folia 4^or membranacea, et postponuntur in fine totidem, in quibus titulus occurrit: περὶ τοῦ μοναχοῦ τοῦ ἐν ςαβρίου. λβ̄. de monacho Stabriensi sermo XXXII.

Omnia ibi scripta sunt literis capitalibus erectis Saec. X.

Cod. CCCCXLIV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus haud miniatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XIII, in foliis 309, a Gregorio quodam possessus, signatus p. 22. n. 9. pessime conservatus et inscriptus a Reisero:

πατρικὸν, id est, quaestiones a SS. PP. explicatae, ut Chrysostomo, Climaee, Basilio.

Epiphanii synopsis haeresium.

†. Est sine titulo graeco et initio. Sermo enim primus, constans foliis XV, deest. Sermo vero II[us] hoc titulo notatur:

2. *ἑρμηνεία τῶν θείων λόγων ἐν ἐπιτομῇ, καὶ κεφάλαια συντείνοντα εἰς τὰς αὐτὰς ἑρμηνείας ἔκ τε τοῦ χρυσοςόμου, καὶ ἑτέρων ἁγίων, καὶ θεοφόρων πατέρων. καὶ ὅτι ὁ διὰ τὴν ἀρετὴν πάσχων κακῶς παρὰ τῶν ἀνθρώπων, οὗτος μακάριςός ἐςιν κ. τ. λ.*
Expositio divinorum sermonum in epitome, et capita pertinentia ad easdem expositiones ex Chrysostomo et aliis sanctis ac divinis patribus. Et quod male patiens ab hominibus ob virtutem, beatissimus est etc.

5. *Περὶ ἀποταγῆς δούλων ἐλθόντων ἐπὶ τῇ μονάσαι κ.τ.λ.*
De abdicatione servorum venientium ad solitariè vivendum etc.

6. *Περὶ τῶν ἀναχωρούντων ἀπὸ ἀδελφότητος κ. τ. λ.*
De secedentibus à fraternitate etc.

7. *Περὶ διαφορᾶς σκανδάλων κ. τ. λ.*
De differentia scandalorum etc.

8. *Περὶ διδασκάλων διαφορᾶς κ. τ. λ.*
De magistrorum differentia etc.

9. *Περὶ διαφορᾶς ὀργῆς καὶ θυμοῦ εὐλόγου τε, καὶ ἀλόγου.*
De differentia irae et furore rationali et irrationali.

10. *Περὶ λοιδορίας καὶ παντοίας ὕβρεως καὶ ἀργολογίας κ. τ. λ.*
De calumnia et omnimoda iniuria et scurrilitate etc.

11. *Περὶ τοῦ διαλλάτεσθαι τῷ πλησίον κ. τ. λ.*
De conciliando proximo etc.

12. Περὶ συγκαταθέσεως τῆς πορνείας, καὶ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῆς κ. τ. λ.
De fornicationis eiusque proprietatum consensione etc.

13. Περὶ μοιχείας καὶ πορνείας κ. τ. λ.
De adulterio et fornicatione etc.

14. Περὶ ὅρκου καὶ διαφορᾶς ψεύδους κ. τ. λ.
De iuramento et differentia falsi etc.

15. Περὶ ἀνεξικακίας καὶ ἀπροσπαθείας κ. τ. λ.
De non tolerando malo et indifferentia etc.

16. Περὶ ἀκακίας καὶ ἀφελότητος κ. τ. λ.
De innocentia et simplicitate etc.

17. Περὶ ὑπακοῆς κ. τ. λ.
De obedientia etc.

18. Περὶ θελημάτων οἰκείων καὶ ἀλλοτρίων κ. τ. λ.
De voluntatibus propriis et alienis etc.

19. Περὶ ἀγαθοῦ θελήματος κ. τ. λ.
De bona voluntate etc.

20. Περὶ ἐλεημοσύνης κ. τ. λ.
De eleemosyna etc.

21. Ὅτι κρεῖσσον ἐςὶν εἰς τοὺς πένητας διανέμειν τὰ χρήματα, ἢ προσφέρειν αὐτὰ ἐν ἐκκλησίαις κ. τ. λ.
Melius esse, opes in pauperes distribuere, quam eas afferre ad ecclesias etc.

22. Ὅτι οὐ δεῖ κακοποιεῖν, ἢ μισεῖν οἷον δή ποτε ἄνθρωπον.
Non oportere malum inferre, aut odio habere quemcunque demum hominem.

23. Περὶ τῶν ποιούντων ἐλεημοσύνην ἐξ ἀδικίας καὶ οὐκ ἀπὸ δικαιοσύνης.
De facientibus eleemosynam ex iniustè et non iustè acquisitis.

24. Ὅτι, ἐὰν σκοπῷ τοῦ δοῦναι τοῖς πτώχοις, τὰ τῶν πλουσίων χρήματα σκορπίζει τις, οὐχ ἁμαρτάνει, ὥστε αὐτοὺς πένεσθαι κ. τ. λ.

Quod, si ex fine dandi pauperibus, divitum opes quis dissipet, ut ipsi pauperes fiant, non peccet.

25. Ὅτι δεῖ ὑπερεύχεσθαι μᾶλλον τῶν ἀσεβῶν αἱρετικῶν τε καὶ ἑλλήνων, καὶ πάντων τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ μὴ καταρᾶσθαι αὐτούς.

Potius precandum esse pro impiis, haereticis simul et infidelibus, omnibusque peccatoribus, quàm iis imprecandum.

26. Τύπος προσευχῆς μετὰ ψαλμῳδίας κ. τ. λ.

Typus orationis cum psalmodia etc.

27. Περὶ τῶν μετὰ εὐχῆς ἐν ὁδῷ ὁδευούντων κ. τ. λ.

De in itinere orantibus κ. τ. λ.

28. Ὅτι ὁ εὐχὴν παρά τινων ἐπιζητῶν, αὐτὸς δὲ ἀμελῶν, οὐδὲν ὠφελεῖται κ. τ. λ.

Quod aliorum preces quaerens, ipse verò negligens, nil iuvetur.

29. Περὶ ἀνθρωπαρεσκείας καὶ ὑποκρίσεως.

De cultu humano et hypocrisi.

30. Περὶ ἀκτημοσύνης.

De inopia.

31. Ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον φιλοχρημάτων εἶναι κ.τ.λ.

Non oportere magistrum divitiarum amantem esse etc.

32. Ὅτι βλαβερά ἐστιν ἡ συνομιλία τῶν μοναχῶν μετὰ τῶν κοσμικῶν κ. τ. λ.

Nocivam esse conversationem monachorum cum mundanis etc.

33. Ὅτι οὐ δεῖ κατηγορεῖν τινων ἕνεκεν τῆς ἀναγκαίας περὶ τὸ ζῆν χρείας.

Non accusandum quemdam esse de vivendi necessitate.

34. Περὶ πλούτου καὶ πενίας.
De divitiis et paupertate.

Φύλ. σϟδ. Fol. 294.

35. Πῶς χρὴ τὴν ἐλεημοσύνην ποιεῖν φανερῶς, καὶ μὴ σαλπίζειν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τοὺς ὑποκρίτας κ. τ. λ.
Quomodo sit facienda eleemosyna palam, et non tubicinis ante homines, sicut hypocritae.

36. Περὶ προσευχῆς, καὶ πῶς δεῖ εὔχεσθαι κ. τ. λ.
De oratione, et quomodo sit orandum.

37. Τύπος προσευχῆς καὶ διαγωγὴ ἀναχωρητῶν κ. τ. λ.
Typus orationis et anachoretarum vita.

Ex hoc capitum conspectu iam intelligitur, esse Niconis monachi collectanea ex S. scriptura, ex sacris synodis, patribus, scriptoribus ecclesiasticis et asceticis in cap. LXIII. v. Montfaucon bibl. Coislin. p. 197. et Bandinium tom. I. p. 93. ubi index capitum habetur.

Fuit verò Nicon monachus Rhaituensis Palaestinus, qui sub Constantino Duca A. 1060 hanc pandecten de interpretationibus mandatorum divinorum collegit, librum ineditum dignum verò luce, ut Fabricius testatur. Codex dimidio fere mutilus est, ut capitum conspectus monstrat. Reiserus nil de hoc vel somniavit. Sequuntur senteutiae breves XCVIII. et varia adhuc gerontica. Demum subscriptio possessoris:

Ὁ δοῦλος γρηγόριος καὶ δοῦλος πάντων τῶν δούλων τοῦ θεῦ.

Servus Gregorius et servus servorum Dei omnium.

Φύλ. σπα.	Fol. 281.
Τοῦ μακαρίου ἐπισκόπου κύπρου ἐπιφανίου διήγησις σύντομος τῶν ἐκτεθείσων αἱρέσεων πασῶν, ἤτοι δογμάτων, ὧν μητέρες τε καὶ πρωτότυποι καὶ ὀνομαςαὶ τέσσαρες, ἐξ ὧν καὶ ἄλλαι πᾶσαι ἐφύησαν.	Beati Epiphanii episcopi Cyprii narratio succincta haeresium editarum omnium, sive dogmatum, quorum matres et prototypi, et nominatae 4or, ex quibus aliae omnes ortae sunt.

Α. Βαρβαρισμὸς, ὅςις καθ' ἑαυτὸν διήρκεσεν.

Τ. ταῦτα φαμὲν αὐτὸ δύο τινῶν εἶναι.

†. Hic liber nil aliud est, quàm epitome S. Epiphanii panarii de haeresibus conscripta a S. Ioanne Damasceno, in cuius operibus edita est.

Idem titulus occurrit in Vinodob. bibl. v. Lambec. tom. VIII. p. 426.

Ultimus titulus huius codicis est, descriptis haeresibus LXXXIII: περὶ φύσεως καὶ ὑποςάσεως, ὅπως οἱ ἐκ σευήρου δοξάζουσι, καὶ πόσας μερικὰς δογματίζουσιν οὐσίας.

Ἰω. τοῦ γραμματικοῦ τοῦ τριθεσίτου λεγομένου φιλοπόνου ἐκ τοῦ Δ̄ λόγου τοῦ διαιτητοῦ. ὅ γε κοινὸς, καὶ καθόλου τῆς τοῦ.

De natura et subsistentia, quomodo Severiani opinentur, et quantas admittant partiales essentias.

Ioan. Grammatici Tritheitae dicti Philoponi ex 4°. serm. arbitri sententiarium (non dialogo, ut Cotelerius legit).

Tritheita autem vocatus est, utpote Tritheitarum sectae auctor.

Cod. CCCCXLV.

Chartaceus, charta spissiore et corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis,

literis minutissimis et elegantibus, Saec. XVI, in foliis 57, signatus p. 79, n. 6. optime conservatus et inscriptus a Reisero:

Gnomologus, sententias continens ex auctoribus diversis.

Platonis Cratyli et orationis funebris fragmenta.

†. Est sine titulo proprio et initio. Prima verba sunt: ἀλλ' ἐςὶ δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε καγαθῆς. Ex Euripide.

De Epaminonda: πρέσβεις ἧκον παρὰ βασιλέως. Citantur dein Democritus, Nicolaus περὶ ἐθῶν, Plato, Antiphon, Callisthenes, Xenophon, Iamblichus, Pythagoras, Isocrates, Aristoteles, Bias, Cleobulus, Isaeus, Musonius, Antisthenes, Phocion, Diogenes, Menander, Theognis, Sotades, Pittacus, Linus, Aristonymus, Teles, Chaeremon, Plutarchus, Theophrastus, Periander, Gaius, Dionysius, Chrysippus, Herodotus, Crito, Archytes, cuius finis est: ἐπὶ ἐμπειρίᾳ καθ' ἕκαςα κρίνει. Τέλος τοῦ ᾱ λόγου. Reliqui libri, partim mutili, non amplius notantur. Inter hos occurrunt adhuc tituli:

Δημητρίου φαλήρεως τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἀποφθέγματα. Μέτρον ἄριςον.

Demetrii Phalerei septem sapientum apophthegmata.

Σωσιάδου τῶν ζ̄. σοφῶν ὑποθῆκαι. Ἕπου θεῷ.

Sosiadis septem sapientum sententiae.

Ἱππάρχου σόλωνος ἐλεγεῖα. Μνημοσύνης καὶ ζηνός.

Hipparchi Solonis elegia.

In margine saepius Stobaei editio citatur.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Πλάτωνος κράτυλος. Platonis Cratylus.

A. Βούλει οὖν καὶ σωκράτει τῶδε.
T. τοὺς τὴν ψυχὴν

†. Citatur tom. I. p. 383. Finis est mutilus.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Πλάτωνος Μενέξενος ἢ ἐπιτάφιος λόγος.	Platonis Menexenus, seu sermo funebris.

A. Ἔργω μὲν ἡμῖν οἵδε ἔχουσιν.
T. ἐπὶ τὴν πόλιν πάντας

†. Citatur tomus II. p. 236. Finis est mutilus.

Cod. CCCCXLVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, notis et numeris miniatis, literis minutis et lisibilibus, ab Elia Ehingero scriptus et latine versus, Saec. XVII, in foliis 140, signatus p. 37. n. 34. optime conservatus et inscriptus:

Πεύσεις προσαχθεῖσαι ὑπὸ κωνςαντίου, θεοχαρίςου, ἀνδρέου, γρηγορίου, δόμνου, ἰσιδώρου, λεοντίου, ἐπὶ σικρίτῳ καισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου ναζιάνζου, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν κωνςαντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη κ̄.	Quaestiones propositae a Constantio, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro, Leontio in secretario, Caesario fratri sancti Gregorii episc. Nazianz. cum Constantinopoli moraretur annos XX docens.

A. Οἱ τὴν μεγάλην καὶ εὐρύχωρον.
T. τοῖς περὶ αὐτὴν ἐσχολακόσι.

Ἕως ὧδε τοῦ καισαρίου· αἱ λύσεις.
Hucusque Caesarii solutiones.

†. Praemittitur index latinus cap. LXXVII. Ἐπὶ σικρίτῳ vertitur, quo tempore Caesarius Nazianzeni germanus frater a secretis erat. In titulo autem

autem Leontio adhaeret. Inscriptio in folio primo haec est: Caesarii, S. Gregorii Nazianzeni fratris, quaestiones LXXVII theologicae et philosophicae gr. et lat. nunc primum editae ab Elia Ehingero August. beneficio codicis electoralis Bavarici et Augustani. — Codex Bavaricus est n. 145. In cod. Vindob. dialogi vocantur, de quorum vero auctore v. Lambec. lib. IV, p. 32. ubi *κωνςαντίνου*, non *κωνςαντίου* legitur.

Cod. CCCCXLVII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidis, Saec. XV, emptus Constantinopoli a Stephano Gerlachio et possessus a Mart. Crusio, in foliis 96, signatus p. 83. n. 33. optime conservatus et inscriptus:

Εἰς τὴν ἀριςοτέλους ῥητορικὴν ὑπόμνημα ἀνώνυμον.	In Aristotelis rhetoricam commentarius anonymus.

A. *Καὶ ἡ διαλεκτικὴ οὐ σκοπεῖ.*

T. *ἢ ἐκ παραβολῆς τὸ ἢ παρέλκον.*

†. In folio I°. haec inscriptio habetur: Scholia in tres libros rhetoricae Aristotelis nunc primum in lucem edita cum regio privilegio in quinquennium Parisiis per Conrad. Neobarium regium typographum 1539.

Hoc titulo scholia sunt Lutet. Paris. edita, sed principio aeque mutilo, ut in hoc m. s. cod. id est, eodem. Accepi autem haec a Mart. Crusio 4 kal. Aug. 1595.

In ora inferiore textus graeci prima: *Μαρτίνου τοῦ κρουσίου ἐν τυβίγγῃ ἔλαβον ιθ. δεκεμβρίου αφοη. ἐκ κωνςαντινουπόλεως*, Martini Crusii Tybingae accepi 19. Decemb. 1578 ex Constantinopoli.

Inscripsit etiam Steph. Gerlachius: In usum clarissimi viri domini Martini Crusii, professoris in academia Tubingensi celeberrimi, emi *ῥητορικὸν τοῦτο* ab ornatissimo viro domino Theodosio Zygomala, protonotario patriarchico, Constantinopoli in festo Palmarum anno Dni etc. 78. Steph. Gerlach. cui M. Crusius subscripsit: Idem M. Crusius hunc librum Tybinga D. D. mittens 25. Iul. 1595. clarissimo viro D. M. Davidi Hoeschelio, scholae Annaeae apud Augustanos rectori, amico suo honorando. Si iam hic liber in alias aliquando manus venerit, etiam scribatur, hinc ab alio ad alium identidem.

In fine M. Crusius itidem sua scripsit manu. *Μαρτίνου τοῦ κρουσίου ἐν τυβίγγῃ.* Accepi 19. Decemb. per D. Steph. Gerlach è Constantinopoli.

Idem commentarius eodem initio, alio autem fine occurrit in cod. 200.

Cod. CCCCXLVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, sine titulis miniatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus minutissimis alterius manus, possessus a Georgio sacerdote, et Birgete, atramento flavescente, Saec. X. in foliis 302, signatus p. 10. n. 27. optime conservatus et inscriptus praemisso indice homil. XXXI.

Τοῦ *ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀπολογητικὸς τῆς εἰς πόντον φυγῆς ἕνεκεν, καὶ αὖθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν διὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν*

Sancti patris nostri Gregorii Theologi apologeticus ob fugam in Pontum et rursum reditus ob presbyteri ordinationem, in quo, quid sacerdotis pro-

ᾧ τί τὸ τῆς ἱεροσύνης ἐπάγγελμα, καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον. λογ. ᾱ. — fessio et qualem oporteat esse episcopum. Serm. 1.

A. Ἥττημαι, καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ.

T. ποιμένες. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est cum quibusdam scholiis marginalibus, et occurrit adhuc in cod. 154.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ πάσχα. λόγ. β. — Ad eos, qui initio vocaverant, et non frequentabant, cum factus esset Presbyter in paschate. Serm. II.

A. Πῶς βραδεῖς ἐπὶ τὸν ἡμέτερον λόγον.

†. Initium tantum sermonis adest.

Εἰς καισάριον τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος, περιόντων ἔτι τῶν γονέων. λόγ. ϑ. — In Caesareum fratrem sermo funebris, superstitibus adhuc parentibus. Serm. IX.

A. Οἴεσθέ με ἴσως, ὦ φίλοι.

T. καὶ μακαρίαν, τὴν ἐν χῷ. κ. τ. λ.

Φύλ. νϛ. Fol. 56.

Ἐπιτάφιος εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ γοργονίαν, λεχθεὶς ἐν κώμῃ ἀριάνζῳ τῆς καππαδοκίας. λόγ. ι. — Funebris in sororem suam Gorgoniam, dicta in vico Arianzo Cappadociae. Orat. X.

A. Ἀδελφὴν ἐπαινῶν, τὰ οἰκεῖα θαυμάσομαι.

T. κατοικοῦντες. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἐν ᾧ καὶ εἰς νόνναν τὴν μητέρα παραμυθικὸς. εἴ- — Funebris in patrem suum, in qua et in Nonnam matrem consolatoria. Di-

ρηται δὲ ὑπὸ παρουσίᾳ Βασιλείου, εἰς ὃν καὶ τὸ προοίμιον ποιεῖται τοῦ λόγου. λόγ. ια̅.

cta autem praesente Basilio, in quem et prooemium orationis facit. orat. XI.

A. Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ. καὶ πιςέ.

T. ἀνθρώπους ἄνθρωποι προπέμποντες.

†. Est cum scholiis multis marginalibus, quorum primum incipit: Ἄνδρα ἐπιθυμίων τὸν Δανιὴλ ἐκάλεσεν, ὁ φανεὶς αὐτῷ ἄγγελος εἰπών. Δανιὴλ ἄνερ ἐπιθυμίων κ. τ. λ.

φύλ. ϟα. Fol. 91.

Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας, καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον. λόγ. ιβ̅.

Ad Nazianzenos timore perculsos et praefectum irascentem. orat. XII.

A. Τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ.

T. ἀνεκτοτέρων. ἐν χῳ̅ κ. τ. λ.

φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Περὶ δόγματος καὶ καταςάσεως ἐπισκόπων. λογ. ιγ̅.

De dogmate et officio episcoporum. Orat. XIII.

A. Ὅταν ἴδω τὴν νῦν γλωσσαλγίαν.

T. τοῦτο εἰπεῖν. ἐν αὐτῷ χῳ̅. κ. τ. λ.

φύλ. ργ. Fol. 103.

Πρὸς εὐνομιανοὺς προδιάλεξις ἢ ὅτι οὐ παντὸς, τὸ περὶ θεοῦ διαλέγεσθαι, ἢ πάντοτε. λόγ. ιδ̅.

Ad Eunomianos orat. I. seu non omnis esse, de Deo disserere vel semper. Orat. XIV.

A. Πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ κομψούς.

T. τελεώτερον. ἐν αὐτῷ χῳ̅ κ. τ. λ.

φύλ. ρη. Fol. 108.

Περὶ θεολογίας. δεύτερος. λόγ. ιε̅.

De theologia. Orat. II. Orat. XV.

A. Ἐπειδὴ ἀνεκαθήραμεν τῷ λόγῳ.

T. ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὑπὲρ ἅπαντα.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Περὶ υἱοῦ. ᾱ. λόγ. ιϛ. De filio I. orat. XVI.

A. Ἃ μὲν οὖν εἴποι τις ἂν ἐπισκόπων.

T. τῶν ποθουμένων. ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Περὶ υἱοῦ β̄. λόγ. ιζ̄. De filio II. orat. XVII.

A. Ἐπειδή σοι τὰς μὲν ἐκ τῶν λογισμῶν.

T. πνευματικῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Φύλ. ρμη. Fol. 148.

Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. λόγ. ιη̄. De sancto spiritu. Orat. XVIII.

A. Ὁ μὲν δὴ περὶ τοῦ υἱοῦ λόγος,

T. καὶ δύναμιν. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Περὶ τῆς εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς διαλέξεσι. λόγ. ιθ. De moderatione in disputationibus. Orat. XIX.

A. Ἐπειδὴ συνεληλύθατε προθύμως.

T. καὶ θεωρίας. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est cum scholiis marginalibus.

Φύλ. ροδ. Fol 179.

Εἰς ἥρωνα τὸν φιλόσοφον ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθόντα. λόγ. κ̄. In Heronem philosophum exilio reducem. Orat. XX.

A. Τὸν φιλόσοφον ἐπαινέσομαι.

T. καὶ ὕστερον. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum primum est: Οὗτος κυνικὸς μὲν φιλόσοφος ἦν ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος, ὡς καὶ ἐπιγραφὴ δηλοῖ, εὐγενὴς ἐξ εὐγενῶν κ. τ. λ.

Bellarminus ex Hieronymo Maximum substituendum ait. At Marcus Ephesius Heronem vocat in epistola ad Scholarium.

Φύλ. ρϟ. Fol. 190.

Πρὸς τὸν κατάπλουν εἰς τοὺς ἀπ' αἰγύπτου ἐπιδημήσαντας. λόγ. κα. — Ad adnavigationem in Aegyptios. Orat. XXI.

A. Τοὺς ἀπ' αἰγύπτου προσφθέγξομαι.

T. τῆς γραφῆς. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Initio in margine notatum: ἦσαν γάρ τινες ἐξ αὐτῶν φθονήσαντες πρότερον τῷ ἁγίῳ ἕνεκα τοῦ θρόνου, erant enim ex ipsis, qui prius sancto invidebant sedem.

Φύλ. ρϟϛ. Fol. 196.

Πρὸς ἀρειανοὺς καὶ εἰς ἑαυτόν. λόγ. κβ. — Ad Arianos, et in se ipsum. Orat. XXII.

A. Ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὴν πενίαν.

T. καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. In margine notatum: οὗτος ὁ λόγος ἐν βυζαντίῳ ἐλέχθη ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου μετὰ τελευτὴν τοῦ ουαλεντινιανοῦ, καὶ οὐάλεντος τῶν ἀριανῶν βασιλέων. καταφέρεται δὲ τῶν ἀρειανῶν ἀνειδιζόντων αὐτὸν οὐ μόνον περὶ δογμάτων, ἀλλὰ καὶ περὶ πενίας καὶ εὐτελείας, ἐξ ὧν ᾤοντο μὲν διαβάλλειν, ὡς μηδὲ λόγου ἄξιον εἶναι κ.τ.λ. Oratio haec Byzantii habita est sub Theodosio M. post mortem Valentiani et Valentis, Arianorum imperatorum. Invehitur autem contra Arianos, qui ipsi exprobrabant non solum dogmata, sed et paupertatem et vilitatem, ex qua eum calumniari putabant, ut nulla illius habenda ratio etc. Scholiastes fallitur, Valentinianum etiam vocando Arianum. Ipsius enim facta clarè contrarium ostendunt. V. Pollucis hist.

Φύλ. σδ. Fol. 204.

Εἰς ἑαυτὸν, καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας αὐτὸν ἐπιθυμεῖν — In seipsum, et ad eos, qui dicebant, sedem Con-

καθέδρας κωνςαντινουπόλεως. λόγ. κγ'. — stantinop. ab ipso affectari. Orat. XXIII.

A. Ἐγὼ θαυμάζω. τί ποτέ ἐςιν.

T. εὐαγγελίζομαι. ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. Est etiam cum scholiis marginalibus, quorum primum incipit: Καὶ ὁ πρότερος λόγος ὁ πρὸς ἀρειανοὺς εἰς ἑαυτὸν ἐπιγέγραπται. πρὸς ὃν ὁ παρὼν λέγεται δεύτερος. ὅςις πρὸς τὸν ἐν κωνςαντινουπόλει λαὸν ἐκπεφώνηται περὶ ἑαυτοῦ. φθόνῳ γάρ τινων κ. τ. λ.

Φύλ. σι'. — Fol. 210.

Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιςὰς κατὰ μάξιμον. λόγ. κδ'. — In se ipsum ex agro redux contra Maximum.

A. Ἐπόθουν ὑμᾶς, ὦ τέκνα.

T. καὶ θεωρίας. ὦ πᾶσα τιμὴ κ. τ. λ.

†. Scholium marginale sic sonat: Μάξιμός τις αἰγύπτιος κυνικὸς φιλόσοφος προσελθὼν τῷ μεγάλῳ τούτῳ πατρὶ, καὶ κατηχηθεὶς, καὶ βαπτισθεὶς, καὶ τῷ κλήρῳ καταλεγεὶς, συνήθης αὐτῷ καὶ ὁμοδίαιτος γίνεται. εἶτα τοῦ θρόνου κωνςαντινουπόλεως ἐρασθεὶς ἐπιβουλεύει, συνεργῷ χρώμενος κληρικῷ τινι τῶν οἰκειοτάτων τῷ θεολόγῳ καὶ χρήματα ςείλαντες εἰς ἀλεξάνδρειαν, ἄγουσιν ἐκεῖθεν ἐπισκόπους χειροτονήσοντας τὸν μάξιμον ἐπίσκοπον κωνςαντινουπόλεως. ἐπεὶ δὲ λαθραίως ἔνδον τῆς ἐκκλησίας γενόμενοι ἔμελλον ἔργου ἔχεσθαι, ὁρῶντες οἱ εὐσεβεῖς, ἀπήλασαν αὐτοὺς μετ' αἰσχύνης. ἀπελθόντες δὲ εἰς οἰκίαν χοραύλου τινὸς, ἐν αὐτῇ χειροτονοῦσιν αὐτὸν. πολλὰ δὲ σπουδάσας, καὶ μηδὲν ἀνύσας, ἀπεκηρύχθη παντάπασιν ὑπὸ τῆς ἐν κωνςαντινουπόλει συνόδου τῶν ρ̄ν̄ ἐπισκόπων, δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὅτι ἠλέγχθη τὰ ἀπολλιναρίου νοσῶν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὕςερον. τοτε δὲ λυπηθεὶς ὁ θεολόγος οὗτος ἐξῆλθεν εἰς ἀγρὸν καὶ μετὰ μικρὸν βιασθεὶς ἐπανῆκε καὶ προσεφώνησε τὸν παρόντα λόγον.

Maximus quidam Aegyptius, Cynicus philosophus, ad magnum hunc patrem accedens, et catechizatus, et baptizatus, et clero adlectus, familiaris ei et domesticus fit. Dein sedis Constantinopolitanae amore captus, insidiatur, socio usus clerico quodam theologo familiarissimo. Et missis Alexandriam pecuniis, episcopos inde adducunt, Maximum Constantinopolis episcopum ordinaturos. Cum verò clam in ecclesia existentes, opus aggressuri essent, pii, viso hoc, cum pudore eos abegerunt. Regressi verò in domum cuiusdam choraulis, ibi eum ordinarunt. Multa verò molitus et nil proficiens, omnino depositus est a synodo Constantinopolitana CL episcoporum, propter hoc ipsum, et quod Apolinarii assecla deprehenderetur. At hoc quidem posterius. Tunc tristatus Theologus hic, in agrum exiit, ac paulo post coactus rediit et hunc sermonem pronuntiavit.

Φύλ. σκα.	Fol. 221.
Πρὸς κληδόνιον πρεσβύτερον ἐπιϛολὴ πρώτη. λόγ. κε.	Ad Cledonium presbyterum epist. I. Orat. XXV.

A. Βουλόμεθα μαθεῖν, τίς ἡ καινοτομία.

T. καὶ ἰσχὺν λαμβάνοντος.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum I^m^. est: συμπρεσβύτερον τὸν κληδόνιον καλεῖ. καίτοι τὸν πρεσβυτέρου βαθμὸν οὗτος ὑπεραναβάς. ἤδη γὰρ ψῆφος κοινὴ πάντων τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐκ διαφόρων ἐπαρχίων κελεύσει τοῦ βασιλέως θεοδοσίου τοῦ μεγάλου εἰς κωνϛαντινούπολιν ἐλθόντων κατὰ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου τὸν ἐνταῦθα θρόνον τοῦτον κεκύρωκεν κ. τ. λ.

Φύλ. σκζ.	Fol. 227.
Πρὸς κληδόνιον ἐπιϛολὴ δευτέρα. λόγ. κϛ.	Ad Cledonium epist. II. orat. XXVI.

A. Ἐπειδὴ πολλοὶ προσελθόντες.
T. παντάπασι ὁμόνοιαν.

†. Est quoque cum scholiis marginalibus.

φύλ. σλ. Fol. 230.

Πρὸς νεκτάριον ἐπίσκοπον κωνςαντινουπόλεως. λόγ. κζ. — Ad Nectarium episcopum Constantinop. Orat. XXVII.

A. Ἔοικε τὴν παροῦσαν ζωήν.
T. διὰ τῆς παρρησίας αὐτῶν κατισχύσει.

φύλ. σλβ. Fol. 232.

Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοαρῶν ὁμιλία ἐκδοθεῖσα εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ. λόγ. κη. — In electione Eulalii Doarensium episcopi. Orat. XXVIII.

A. Δέξασθε τὸν ἡμέτερον λόγον.
T. ἱεράτευμα. ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. σλδ. Fol. 234.

Πρὸς εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος. λόγ. κθ. — Ad Evagrium monachum de deitate. Orat. XIX.

A. Σφόδρα σε θαυμάζω καὶ λίαν.
T. δίκαιον ὠήθην λόγον.

†. Cave vol. 1. p. 248. dubiis adnumerat.

φύλ. σλς. Fol. 236.

Στηλιτευτικὸς ᾱ κατὰ ἑλλήνων καὶ κατὰ ἰουλιανοῦ. λόγ. λ. — Invectiva I. contra Graecos et contra Iulianum.

A. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
T. ἐλπίζοντες ἄξιον.

†. Scripta fuit post Apostatae mortem, ut ex oratione ipsa clarescit, non illo vivo, ut Petrus Cuneus perperam affirmat.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Στηλιτευτικὸς β. λόγ. λα. Invectiva II. Orat. XXXI.

Α. Οὗτος μὲν δὴ τῶν ἐμῶν λόγων.

Τ. τῶν ἴσων καὶ ἀντιτύχωσιν.

τέλος τοῦ β̄ βιβλίου τοῦ θεολόγου.

†. Subscriptum est: ἡμῖν δ' ἄλλος ἄεθλος ὅδε κρατερὸς τετέλεσται, πολυνόσοιο κύκλου πήματ' ἀκεσσαμένοις. Γεωργίου τοῦ εὐτελοῦς ἱερέως. Ἰω. βιργητις. Nobis verò alter hic labor difficilis finitus est, aegroti valde circuli vitia sanaturis. Georgii vilis sacerdotis. Ioan. Birgetis.

In primo autem folio membranaceo haec praemissa sunt, quae sequuntur:

Τίς ὁ θρασυνθεὶς πρῶτος εἰπεῖν τοὺς λόγους
ἥκιστα τούτους ἀναγινωσκομένους.
τίς κοσμολαμπὲς φῶς καλύπτει γωνίᾳ.
τίς ἀστέρας λάμποντας ἐγκρύπτει νέφει.
τίς μαργάρους στίλβοντας εἰς γῆν χωννύει.
φεῦ κλήσεως μὲν βασκάνου ψευδώνυμον.
εἰ δ' ἔργον εἶχε ζημίας παγκοσμίου.
νῦν δ' οὐ γάρ ἐστιν ἔργον, ἀλλ' ἄλλως λόγος.
τὸ φῶς ὁράσθω φαῖνον ἐν τῇ λυχνίᾳ
πᾶσι προκείσθω, πᾶσι κοινῇ λαμπέτω.
ὅσοι βλέπειν ἔχουσιν τῶν ἄλλων πλέον.
ὡς εἴθε πάντες εἶχον εἰδέναι τάδε.
εἴθε προσεῖχον τοῖς δε πάντες τοῖς λόγοις.
οὕτω γὰρ ἂν πρόχειρος ἡ σωτηρία
παρῆν ἅπασι ἐκ μιᾶς ταύτης βίβλου.
ἐῶ γὰρ εἰπεῖν, ὡς σοφοὺς ποιεῖ μόνη,
ἀρκοῦσα πρὸς παίδευσιν ἀνθρώποις ὅλην.
πλήρης μέν ἐστι δογμάτων ἀποκρύφων.
πλήρης δὲ θείων καὶ σοφῶν μυστηρίων.
πλήρης δὲ χρηστῶν ἠθικῶν διδαγμάτων

πλήρης δὲ κομψῶν τεχνικῶν μαθημάτων
μεσεῖον αὐτόχρημα γνῶσιν ἐμπνέον.
ταύτης οὐ μεμπτὸν τὴν γραφὴν καταρτίσας
πολλοῖς τρυφὴν προὔθηκα οὐ κενουμένην.
Quis ausus dicere primus, sermones
Minime hos legi?
Quis mundi lucernam operit angulo?
Quis stellas lucentes tegit caligine?
Quis margaritas fulgurantes terra obruit?
Heu falsi nominis invidum!
Si rem habuisset damni generalis.
Iam verò non est res, sed inanis sermo.
Lux videatur splendens in candelabro.
Omnibus extet, omnibus communiter luceat,'
Qui aliis plus videre possunt.
Utinam omnes haec sciant.
Utinam omnes his advertant sermonibus.
Sic enim facilis foret salus
Omnibus ex unico hoc libro.
Non dicam, solum reddere sapientes,
Sufficientem omni omnium institutioni.
Plenus enim est dogmatum arcanorum.
Plenus divinorum et sapientum mysteriorum.
Plenus bonarum moralium doctrinarum.
Plenus scitarum et ingeniosarum disciplinarum.
Mediam reverà scientiam inspirans.
Non improbandam huius scripturam praebens,
Non vanas multis delicias proposui.

Sequitur index orationum XXXI. At ex recensione iam constat, aliquot deesse, scilicet:

3. in patrem suum et Basilium.
4. In eosdem post ordinationem.
5. in patrem suum de commissa Nazianzenae ecclesiae cura.
6. 7. 8. De pace.

Cod. CCCCXLIX.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, sine abbreviatione, cum notis marginalibus Iac. Schegkii medici, Saec. XV, in foliis 262, signatus p. 73. n. 17. optime conservatus et inscriptus:

Πορφυρίου περὶ τοῦ πλωτίνου βίου καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτοῦ.	Porphyrii de Plotini vita, et ordine ipsius librorum.

A. Πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονώς.
T. αὐτὸ σημαίνει τὸ ἔργον.

Τέλος τοῦ πλωτίνου βίου τοῦ παρὰ τοῦ πορφυρίου πεποιημένου.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Πλωτίνου φιλοσόφου ἐννεάδες ϛ.	Plotini philosophi enneades VI.

A. Ἡδοναὶ καὶ λυπαὶ φόβοι τε καὶ θάρρη.
T. φυγὴ μόνου πρὸς μόνον.

†. In cap. XXXI. enneadis IVae fine librarii haec subscriptio habetur:

Ἡ βίβλος ἥδε ἐγράφη διὰ τῆς ἐμῆς χειρὸς δημητρίου τριβόλου πελοποννησίου ἐκ σπάρτης, διατρίβοντος ἐν πόλει κρήτης γορτύνῃ, μετὰ τὴν τῆς ἐμῆς πατρίδος ἅλωσιν ἐν ἔτει ϛϡογ.

Liber hic scriptus est manu mea Demetrii Tribolae Peloponnesii ex Sparta, agentis in urbe Cretae Gortuna, post patriae meae expugnationem anno 6973, aera nostra 1465.

Idem Demetrius Tribola occurrit in cod. 222. cuius possessorem se dicit.

Enneades prodiere Bas. 1580. f.

In folio assuto legitur haec dedicatio:

B. F.

Ad bibliothecam rer. litter. optimo. Publ.
Instructissimam Nobiliss. R. P. Augustan.
Vindel. exaugendam
Hoc Plotini Platonici philosophi
Ex Budensis. biblioth. direptione felici manu
ereptum. eximium
Et ab optimo Max. Ferdinando Imp. Ac. Aug.
Jac. Schegkio. Medico. et Philosopho.
Cuius subinde ad oram glossae.
In sing. Clem. testim. D. datum.
Opus, ut Manuscriptum.
Ita. utpote paucissima cuius per Europam.
exstent exemp. Manuscripp.
carum. ac rarum.
Ampliss. Nobiliss. Splendidiss. Q. Senat.
ac Pop. August. Vindel.
Jac. Schegkius I. N. Iuriscons.
D. N. D. Q. E.
L. M. offerebat. ac donabat.
M. D. XCV.
David. Hoeschelio V. Cl.
Annaeae. Scholae. Rectore.
Notore. ac conciliatore.

Cod. CCCCL.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus laminisque aereis clausus, in folio, titulis, initialibus ac marginalibus miniatis, literis minutis ac nitidis, Saec. XIV, in foliis 242, signatus p. 68. n. 27. male conservatus et inscriptus a Reisero:

Nicetae Choniatis annales μιξοβάρβαροι, seu historiae Byzantinae libri.

†. Est codex initio et fine mutilus, adeoque vero titulo destitutus. Prima verba sunt: δὲ κατὰ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ϛρατοῦ...

Verus autem titulus est, ut apud Montfauc. in bibl. Coislin. p. 209. legitur:

Τοῦ λογοθέτου τῶν σεκρέτων, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, γεγονότος δὲ καὶ ἐφόρου, καὶ κριτοῦ τοῦ βήλου, καὶ προκαθημένου τοῦ κοιτῶνος, Νικήτα τοῦ χωνειάτου ἱϛορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως κυροῦ ἰωάννου τοῦ κομνηνοῦ τοῦ υἱοῦ κυροῦ ἀλεξίου. Αἱ ἱϛορίαι ἄρα κοινωφελές τι χρῆμα. ut in edit. Paris. 1647. f.

Est verò opus distributum in tom. XXII. et pertingit usque ad Theodorum Lascarin imp. In hoc codice ultima verba sunt: ϛρατηγοῦντος ἐν αὐτῷ τερῇ τινὸς ἀνδρός..... καὶ πρὸς ἀνδρείαν ἐπαινετοῦ. ἀρματωθέντες.... Hoeschelius notat, Alexandrum, chartophylacem Byzantinum, descripsisse et Wolfium convertisse.

Occurrit adhuc in cod. 93. integrum opus. Utriusque meminit cl. Harlesius, non verò dicit, unum esse mutilum, et alterum integrum. Nec mirum. Reiserus enim hoc indicare oblitus est.

Cod. CCCCLI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, charactere minuto et eleganti, scriptus a Manuele Tzycandyla, folio primo, alterius manu suppleto, mutilus, in foliis 275, Saec. XIV, signatus p. 67. n. 6. optime conservatus et inscriptus:

Ἀρριανοῦ ἱϛορίων ἀναβάσεως ἀλεξάνδρου. βιβ. προοίμιον.	Arriani historiarum expeditionis Alexandri. Lib. prooemium.

A. Πτωλεμαῖος ὁ λάγου, καὶ ἀριςόβουλος.
T. Φιλίππου τὸν μακεδῶνα.
Ἀρριανοῦ ἱςορίων ὀγδόη, ἡ ἰνδική.

†. Constat opus lib. VIII. ut finis ostendit. At in aliis codicibus, ut Laurent. medic. apud Bandinium, continet libros VII. et historia Indica videtur esse opusculum peculiare, utpote et dialecto Ionica scriptum. In libro VII°. huius codicis lacuna unius fere folii apparet, loco vacuo relicto inter πρὸς θυμοῦ ἀντὶ et ἡφαιςίων. τούτῳ τῷ λόγῳ. ut in codice Laur. Medic. apud Bandinium, ubi a tychographis in margine notatum, deesse quid, et sic etiam in antigraphis haberi. Post lib. VIIIum novus titulus sequitur: Διοδώρου ταφαὶ ἀλεξάνδρου. Πυθαγόρας ὁ σάμιος, καί τινες ἕτεροι τῶν παλαιῶν φυσικῶν usque ad ἀρριδαῖος συντελελεκὼς τὴν ἁρμάμαξαν κ. τ. λ. ubi margini adscriptum. Ab hoc loco habentur haec in Diodoro ex editione Henr. Stephani p. 641. 8. lin. antepenult. Desinit verò in haec: καὶ ἀγῶσι μεγαλοπρεπέσι τιμήσας κατέθετο. Tunc sequitur librarii subscriptio: Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη ἐν τῷ μυζιθρᾷ διὰ χειρὸς μανουὴλ τοῦ τζυκανδύλη κατὰ μῆνα μαρτιον τῆς ὀγδόης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξαχιλιοςοῦ ὀκτακοσιοςοῦ, ἑβδομηκοςοῦ ὀγδόου ἔτους.

Praesens liber scriptus est Myzithrae manu Manuelis Tzycandylae in mens. Martio indictionis octavae 6878, seu 1570 anni.

Idem scriba in Montfauc. palaeog. graeca bis occurrit, sc. p. 71 et 72. I°. 1362 et II°. 1570 mens. Septemb. ubi notatum, apud Cinnanum ducem quemdam tempore Manuelis Comneni, τζυκανδύλην dictum, occurrere. Sequitur dein nota alia:

Hunc codicem B. V. cum suo contulit, et quàm plurimis locis emendavit Basil. 1576.

Id quod confirmatur alia in assere primo: Accepi hunc codicem 18. Iul. 1576, et collatum remisi 23 Decemb. eiusdem anni.

Est verò Bonaventura Vulcanius. Plures Arriani saeculo post Christum secundo clari editiones extant. Editio novissima operum Borhekiana Lemgo, 1792. 8.

Cod. CCCCLII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, titulo primo miniato, literis minutis et nitidis, madefactus et maculatus, mutilus, in foliis 158, Saec. XIV, signatus p. 67. n. 13. et inscriptus:

Βιβλίον τακτικὸν. πῶς ὀφείλουσιν οἱ κατὰ γῆν τε, καὶ θάλατταν μαχόμενοι πολεμεῖν. ὅπερ συνέγραψε κωνςαντῖνος βασιλεὺς ὁ τοῦ ῥωμανοῦ υἱός. περὶ ἑτοιμασίας ὅπλων.

Liber tacticus. Quomodo debent terra marique pugnantes bellum gerere. Quem conscripsit Constantinus imp. romani filius. De apparatu armorum.

A. Ὀφειλεις ςρατηγὲ φροντίσαι περὶ ὅπλων.

T. πεντακοσίου. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Initio in margine notatur cap. V. p. 50. puta ad editionem tacticae Leonis imp. et sic etiam de reliquis. — In oris verò superioribus et inferioribus adscriptum, deesse quaepiam. Hoeschelius monet, exemplar hinc descriptum V. JU. Hieronymo Contareno Venetias esse missum.

In bibl. Vindobon. apud Nessel. P. IV. p. 35. titulus est: Κωνςαντίνου βασιλέως κωνςαντινουπόλεως βιβλίον τακτικὸν, τάξιν περίεχον τῶν κατὰ θάλατταν καὶ γῆν μαχομένων. — Ὑπολαμβάνω χρήσιμον εἶναι τὸ μνημονεῦσαι εἰς ὀλίγον περὶ τῆς ἀρχαίας ἐξοπλίσεως

τῶν

τῶν πεζῶν, καὶ τῶν καβαλλαρίων, καθὼς αἰλιανὸς κ. τ. λ. Finis autem est: ἐποίησε τοῦτο οὕτω καὶ λαμπρὰ πολλὰ καὶ Hoc ipsum est exemplar Mscum, ex quo Ioan. Meursius inter Constantini Porphyrogeniti imp. opera Lugd. 1617. 8. gr. et lat. edita, librum hunc tacticum primus edidit, sed graece tantum et similiter in fine imperfectè. —

Constantinus hic Porphyrogenitus, Romani pater, non filius, ut Fabricius et Harlesius testantur, imperare coepit A. 912, et obiit A. 959. —

At in codice non solum Augustano, sed et Veronensi, quem Scipio Maffeius latinè vertit, non Constantino patri, sed Romani filio, qui praefuit ab A. 976 ad 1028, attribuitur? — Nil obest. Ex praemisso codicis Vindobonensis titulo apparet, deesse quid initio in codice Augustano, qui pag. 10. edit. Lugd. citatae primum incipit. Initium verò editionis in codice Augustano fol. 7. inter alia sine ulla separatione continetur: ἕως οὗ φθάσωσιν αἱ ἅμαξαι ἀργότερον περιπατοῦσαι. ὑπολαμβάνω δὲ χρήσιμον εἶναι καὶ τὸ μνημονεῦσαι εἰς ὀλίγον κ. τ. λ. ut in cit. edit.

Ex quo alium longè ordinem hic perspexi. Non potui persequi ulterius editionem citatam, quae in exemplari inspecto mutila est, et in pag. 47. iam desinit. Ultimum codicis nostri caput est, titulo desiderato: ἔςι μέν τις ἐπαγωγὴ ἐν ταῖς πορείαις καλουμένη, καὶ ἄλλη παραγωγὴ, καὶ ἐπαγωγὴ μὲν, ὅταν κατὰ τάγμα πορευομένη τάγματος οὐραγὸς κ. τ. λ. Desinit, ut supra indicatum est.

Illud adhuc observo, quod in codice Vindobon. liber tacticus a p. 168 usque ad 195. contineatur, adeoque foliorum tantum XXVII. sit. In codice autem Augustano folia numerantur 158, et quidem pressè scripta. Et tamen Sambuci ibi subscriptio est: Desunt paucula. Cum ergo mihi videre-

tur opus diversum ab edito, ex eo potissimum, quod Constantino, Romani filio, non patri hic adscribatur, consului Io. Meursii opera, ubi tom. VI. p. 1212. hic titulus est:

Liber tacticus, quomodo debent, qui terra marique pugnant, bellum gerere, quem conscripsit Constantinus imp. Romani filius. Ioan. Lamius è codice Veronensi v. cl. Scipionis Maffeii mancum mutilumque restituit, et latinam suam interpretationem nunc addidit.

Hac igitur cum editione graeco-latina contuli codicem Augustanum, factaque collatione vidi, eadem prorsus haberi usque ad belli terrestris finem, qui est πρὸς τὴν βασιλείαν ἡμῶν. ἐν χῷ κ. τ. λ. Hoc autem finito alius titulus manu alia positus occurrit, et est: Περὶ τοῦ γινομένου εἰς τὴν θάλασσαν ϛόλου. Ἀφ' ἧς δὲ εἴπομεν ταῦτα ἀπάρτι, ἵνα διαταξώμεθά σοι καὶ περὶ τῆς γινομένης εἰς τὴν θάλασσαν μάχης διὰ τῶν δρομώνων. πλὴν εἰς μὲν τὰ πολλὰ τακτικὰ, οὐδὲν εὕρομεν περὶ αὐτῆς. ἐξ ὧν δὲ ἔγνωμεν ἡμεῖς σκορπιϛὰ ὧδε, καὶ ἐκεῖ, καὶ εἰς ὅσα ἐλάβομεν ὀλίγην πεῖραν, ἐξ ὧν ἀνεμάθομεν παρὰ τῶν πλοΐμων ϛρατηγῶν τῆς βασιλείας ἡμῶν ἄλλα μὲν γὰρ ἐποίησαν ἐκεῖνοι ὄπισθεν, ἄλλα δὲ ἔπαθον ὕϛερον. Ἐκ τούτων ἡμεῖς ἀναλεξάμενοι ὀλίγα καὶ ὅσον ἀφορμὴν δοῦναι τοῖς μέλλουσι μάχεσθαι καὶ εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τῶν δρωμώνων, ἵνα διορισώμεθα ἐν ὀλίγοις λόγοις. Πρῶτον μεν κ. τ..λ. In margine verò notatur cap. XIX. p. 321. desinit autem: ἐξ ἡμῶν δὲ τιμὰς καὶ δωρίας τὰς πρεπούσας, οὐ ψευδόμενος τὸ ὄνομα τοῦ ϛρατηγοῦ. ἀλλὰ ϛρατηγὸς τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ὤν, καὶ καλούμενος. τοσαῦτα περὶ θαλασσομαχίας ἐν συντόμῳ εἰρήκαμεν. Quae collata cum cap. XIX. editae Leonis imp. tacticae inter Io. Meursii opera vol. VI. p. 826—47. evidenter aliam libri accommodationem, non inventionem demonstrant. Haec verò Constantini Por-

phyrogeniti naumachia in editione Io. Lamii deest, et in codice quoque Veronensi defuisse suspicor.

Post haec naumachica aliud sine titulo, relicto tamen spatio, sequitur, et in margine cap. XX. p. 352. notatur:

Ἀφ' οὗ πληρώσεις, ϛρατηγὲ, τὰς παραγγελίας καὶ διατάξεις, ἃς εἴπομεν. Ὀφείλει ἡ ἐνδοξότης ἡ σὴ ἀναγνῶναι, καὶ τὰς γνώμας ταύτας, ἃς ἄρτι νῦν μέλλομεν εἰπεῖν, ἀναλεξάμενοι ταύτας ἀπὸ πολλῶν ϛρατηγικῶν παλαιῶν κ. τ. λ.

Quae vel sola sufficiunt ostensuro, esse cap. XX. Leonis imp. tacticae non ad verbum, sed aliter accommodatum. Facta collatio id confirmat.

Hoc capite finito, sine ullo titulo prosequitur, quasi uno contextu, et citatur p. 415. §. 221.

Ἁρμόζει ἐκλέξασθαι πεζοὺς ϛρατιώτας ἀπὸ ῥωμαίων καὶ ἀρμενίων ἄνδρας μεγάλους καὶ νεωτέρους, μὴ ὄντας πλέον τῶν τεσσαράκοντα χρόνων. εἶτα γύμνασον αὐτοὺς κ. τ. λ. Est verò de divisione exercitus, ordinibus pedestribus et equestribus.

Quibus finitis titulus est: περὶ ἀπλήκτου seu castris, hoc initio: προσαχθήτωσαν πάντες οἱ ϛρατηγοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς κεφαλῆς τοῦ ϛρατοῦ, εἰς ὁποῖον μέρος ἕκαϛος αὐτῶν ὀφείλει ἀπληκεύειν. περὶ τοὺς πρόσφυγας. περὶ τῶν καταλήξεων. Sequuntur exempla ducum antiquorum. Tandem de epagoge et paragoge cum fine supra indicato.

Cod. CCCCLIII.

Chartaceus, in assere, corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 50, Saec. XV, signatus p. 83. n. 30. optime conservatus et inscriptus:

Πλάτωνος λόγοι. — Platonis dialogi.

Ἐυθύφρων, ἢ περὶ ὁσίου. — Euthyphron, seu de sancto.

A. Τί νεώτερον, ὦ σώκρατες.

T. ὅτι ἄμεινον βιωσοίμην.

†. Inscribitur πειραστικὸς, et est de vera et falsa pietate.

φύλ. η. Fol. 8.

Ἀπολογία σωκράτους. — Apologia Socratis.

A. Ὅτι μὲν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες.

T. παντὶ πλὴν τῷ θεῷ.

†. Inscribitur ἠθικός. Cassius Severus nec patrono, nec reo dignam pronuntiavit, non quidem patrono, qui sciret, magistrum suum illa neutiquam indigere, reo, qui iniquitatem inimicorum suorum indignam responsione habebat. Quaero ego, pro quibus potissimum sint apologiae?

φύλ. ιη. Fol. 18.

Κρίτων ἢ περὶ πρακτέου. — Crito, seu quid sit agendum.

A. Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ κρίτων.

T. ἐπειδὴ ταύτῃ ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

†. Inscribitur ἠθικός. In editionibus est: περὶ δόξης ἀληθοῦς καὶ δικαίου, de opinione vera et iusta. Suasit Crito Socrati, ut aufugeret. Laudatur a Cicerone de divinat. I. cap. 25.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. — Phaedo, seu de anima.

A. Αὐτὸς, ὦ φαίδων, παρεγένου.

T. φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

†. Inscribitur ἠθικὸς de animorum immortalitate. Fatetur, deesse demonstrationem, dum ait, εἰ μή τις δύναιτο ἀσφαλέστερον καὶ ἀκινδυνότερον ἐπὶ βε-

βαιοτέρου ὀχήματος, ἢ λόγου θείου τινὸς διαπορευθῆναι. Nisi detur, firmius securiusque niti divino aliquo testimonio. Ratio humana! Quoties sisteris?

Cod. CCCCLIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, sine minio, atramento flavescente, literis minutis et elegantissimis, in foliis 232, Saec. X, signatus p. 9. n. 35. optime conservatus et inscriptus:

Ἰησοῦς. Iosue.

A. Ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν μωυσῆ.

T. ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ.

φύλ. κε. Fol. 25.

Κριταί. Iudices.

A. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν ἰησοῦ.

T. ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Ῥούθ. Ruth.

A. Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις.

T. ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν δαυίδ.

φύλ. να. Fol. 51.

Βασιλείων Δ̄. Regum lib. IV.

A. Ἄνθρωπός τις ἦν ἐξ ἀρμαθαΐμ.

T. πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Παραλειπομένων. Paralipomena.

A. Ἀδὰμ. σὴθ. ἐνὼς. καϊνάν.

T. καὶ ἀναβήτω.

Cod. CCCCLV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere munitus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis mi-

nutis et nitidissimis, cum marginalibus, in foliis 459, Saec. XIV, signatus p 7. n. 19. optime conservatus et inscriptus a Reisero:

Theophylacti Bulgariae archiepiscopi interpretatio in epistolas omnes D. Pauli, excepta ad Thessalonicenses altera, et ad Philemonem.

†. Codex initio est mutilus suoque carens titulo. Prima sunt: *δαμάσκου ἤρξατο καὶ ἀνῆλθεν εἰς ἱ.... ἐκεῖθεν εἰς τάρσον. ἐκεῖθεν εἰς ἀντιοχείαν.* et des. *ἤγουν ἐν τεσσαρακοστῇ ἐννάτῃ τοῦ ἰουνίου μηνός.* Sequitur tum epistolae ad Romanos argumentum: *ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ κορίνθου.* Quo finito est *εὐαγγελικὴ διδασκαλία περί τε τῶν ἔξω τῆς χάριτος τοῦ χῦ καὶ τῶν ἐν χάριτι. καὶ περὶ ἐλπίδος καὶ πολιτείας πνευματικῆς.* Et est tabula. Sequitur tum aliud argumentum:

Ἡ συνεχὴς ἀνάγνωσις τῶν θείων γραφῶν.

Expos. *οὔτε μωσῆς, οὔτε πολλοὶ τῶν μετ᾽ αὐτόν.*

Argumentum epistolae ad Corinthios I.

Ἡ κόρινθος πολλῷ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ κομῶσα.

Expos. *τουτέστιν, οὐκ αὐτὸς εὗρον κ.τ.λ.*

Argumentum epistolae ad Corinthios II.

Δευτέραν πρὸς κορινθίους ἐπιστολὴν πρόστίθησιν.

Expos. *ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ πέμψας ἐκεῖ.* cum schol. marginal. et in fine: *ποῦ εἰσιν οἱ λέγοντες, τάξιν εἶναι ἐπὶ τῶν ὑποστάσεων τῆς ἁγίας τριάδος.*

Argumentum epist. ad Galatas:

Πολλοῦ τὸ προοίμιον γέμει θυμοῦ.

Expos. *εὐθέως ἀναιρεῖ τὸ εἶναι ἐκείνων μαθητής.* cum schol. marginal.

Argumentum epist. ad Colossenses:

Πᾶσαι μὲν αἱ ἐπιστολαὶ παύλου.

Expos. *εὐθὺς ἡ ἀρχὴ καθαιρεῖ.*

Argumentum epist. ad Philippenses:

Οἱ Φιλιππήσιοι ἀπὸ πόλεως μιᾶς.

Expos. ἐνταῦθα οὐ τίθησι τὸ αὐτοῦ ἀξίωμα.

Argumentum epistolae ad Ephesios:

Ἔφεσος πόλις ἐςὶ τῆς ἀσίας.

Expos. ἰδοὺ τὸ διὰ τῷ πατρὶ δέδωκε.

Argumentum epistolae I. ad Thessalonicenses:

Ταύτην ἀποςέλλει ἀπὸ ἀθηνῶν.

Expos. πρὸς θεσσαλονικεῖς γράφων ὁ ἀπόςολος.

Argumentum epist. II. ad Thessalonicenses:

Δευτέραν πρὸς θεσσαλονικεῖς ποιεῖται.

Expos. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιςολῇ οὕτως ἤρξατο.

†. Perperam igitur Reiserus in titulo ait, hanc abesse.

Argumentum epist. I. ad Timotheum:

Ταύτην ἀποςέλλει ἀπὸ λαοδικείας.

Expos. ἐπειδὴ μέλλει νομοθετεῖν.

Argumentum epist. II. ad Timotheum:

Ταύτην ἀποςέλλει πάλιν ἀπὸ ῥώμης.

Expos. τί δήποτε καὶ δευτέραν ἐπιςολήν.

†. Apud alios hoc aliud argumentum est.

Argumentum epist. ad Titum:

Ταύτην ἀποςέλλει ἀπὸ νικοπόλεως.

Expos. ἀδιαφόρως ταῦτα τίθησι.

Argumentum epistolae ad Hebraeos:

Ἔθνων ἀπόςολος ἦν ὁ μακάριος παῦλος.

Expos. ἐπειδὴ ταλαιπορούμενοι ὑπὸ τῶν κακῶν.

In fine subscriptio librarii est:

τῷ συντελετῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.
θεοῦ θέλοντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος, καὶ
μὴ θέλοντος οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
φεβρυαρίῳ ιζ. N. ιη.

Consummatori bonorum Deo gratia.
Deo volente nil valet invidia, et
non volente nil valet labor.
Februarii XVII°. Indict. XVIII[a].

Ex conspectu dato patet, alium longè ordinem hîc haberi, quàm in aliis codicibus; argumentorum etiam et expositionum initium aut finem non semper convenire. Textus minio, expositio atramento exarata est.

Φύλ. τπβ. Fol. 382.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β̅ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω̅. ἀρχιεπ. κωνςαντινοπ. τοῦ χρυσοςόμου λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκήν.	Sancta et magna 2da. sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi archiep. CP. sermo in arefactam ficum.

A. Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν, ἢ δένδρον.

T. ςαυρωθέντα χ̅ν̅, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Subsequuntur reliquae eiusdem homiliae in Matthaeum, quarum initia sunt:

2. Τοῦτο καὶ ἰωάννης φησιν. LXVIII. homil.
3. Πολλὰ ἀπὸ τῆς παραβολῆς. LXIX.
4. Εἶδες καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ. LXX.
5. Αὗται αἱ παραβολαὶ τῇ προτέρᾳ. LXXIX.
6. Τῆς περικοπῆς ταύτης τῆς. LXXX.
7. Ἡ γυνὴ αὕτη δοκεῖ μὲν εἶναι. LXXXI.
8. Πρώτην τῶν ἀζύμων, τὴν πρὸ τῶν. LXXXII.
9. Βαβαὶ πόση ἦν ἡ πήρωσις. LXXXIII.
10. Ἐπειδὴ ἀδιασπάςως αὐτοῦ εἶχον. LXXXIV.
11. Τίς οὖν οὗτος ὁ τὸ ὠτίον κόψας. LXXXV.
12. Διὰ τί ταῦτα ἐποίουν. LXXXVI.
13. Ὁρᾷς, τί πρῶτον ἐξετάζεται. LXXXVII.
14. Ὥσπερ ἔκ τινος συνθήματος. LXXXVIII.
15. Τοῦτο ἐςὶ τὸ σημεῖον. LXXXIX.
16. Πανταχοῦ ἡ πλάνη ἑαυτῇ. XC.
17. Διὰ τούτους τοὺς ςρατιώτας. XCI.

Omnes has homilias XVII. silentio praeteriit Reiserus, licet tituli expressè legantur. Textus ubique est miniatus.

Cod. CCCCLVI.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to oblongo, sine minio, literis minutis et nitidis, Saec. XVI, in foliis 300, oris inferioribus versus finem exesis, Saec. XVI, sat conservatus et inscriptus:

Thesaurus rhetoricorum scriptorum.

†. Consistit hic anonymi thesaurus:

1. Ex Aristotelis rhetorica.
2. Ex Theodoro de comoedia.
3. Ex Hermogene de invent. et statibus.
4. Ex Demetrio Phalereo.
5. Ex Hermogene de ideis et methodo.
6. Ex Ioanne philos. Siculo in ideas.
7. Ex Syriano.
8. Ex Alexandri scholiis de figuris.
9. Ex Menandro de divisione.
10. Ex Apsinis arte rhetorica.
11. Ex Minuciano.
12. Ex rhetorica ad Alexandrum.
13. Ex Aristidis polit.
14. Ex Halicarnasseo.
15. Ex Rodolpho agricola, lib. III.

Cod. CCCCLVII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, sine minio, literis ligatis, antiquissimis et elegantissimis, atramento flavescente, initio mutilus, in foliis 321, Saec. IX, signatus p. 1. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοςόμου ἑρμηνεία τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐν λόγοις μ.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi commentarius in Pauli epist. ad Romanos in homil. XL.

†. Cum codex initio mutilus titulo careat, hunc ex fine sumpsi. Prima verba sunt: τοῦτον καὶ κολασσαεῦσιν ἐπιςέλλων διεγείρει λέγων. εἴπατε ἀρχίπτῳ. Et in margine notatur p. 3. in edit. Anglicana: Totum prooemii loco ponitur. Homiliarum verò initia sunt:

2. Μωσῆς μὲν πέντε βιβλία.
3. Πρέπον τῇ μακαρίᾳ ψυχῇ.
4. Ὅρα τὴν παύλου σύνεσιν.
5. Πάντα μὲν οὖν ἄτιμα.
6. Ἵνα μὴ δόξῃ αὐτούς.
7. Εἰπὼν, ὅτι οὐδὲν λείπει.
8. Κατηγόρησεν ἐλλήνων.
9. Εἶπεν, ὅτι ὑπόδικος. Edit. εἰπὼν.
10. Πολλὰ καὶ μεγάλα περὶ τοῦ.
11. Καθάπερ οἱ τῶν ἰατρῶν ἄριςοι.
12. Ὅπερ καὶ ἔμπροσθεν ἔφθην.
13. Ἐπειδὴ πολλὴν ἀπήτησεν.
14. Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι μεγάλα.
15. Δείξας, ὅσον τὸ ἔπαθλον.
16. Ἐνταῦθα μοι δοκεῖ.
17. Ἆρα οὐ μεγάλα τινὰ.
18. Μέλλει πάλιν αὐτῶν.
19. Πάλιν ἀναιρεῖ τὴν γνώμην. Edit. συγγνώμην.
20. Εἶπεν, ὅτι οὐκ ἀπώσατο.
21. Πολλὰ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ.
22. Πάλιν τῷ αὐτῷ ὑποδείγματι.
23. Διδάξας αὐτοὺς, πῶς.
24. Πολλὺν τοῦ πράγματος τούτου.
25. Ἐπειδὴ πάντα, ἅπερ ἐχρῆν.
26. Οἶδα, ὅτι πολλοῖς ἄπορον.
27. Πρότερον ἐπιτιμήσας τῷ κρίνοντι.
28. Ἔθος ἀεὶ τῷ παύλῳ εἰς εὐχάς.
29. Πάλιν περὶ τῆς τοῦ χυ̅.
30. Εἶπεν, ὅτι, ἐφ' ὅσον εἰμί. Edit. εἰπὼν.

31. Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι τόπον.
32. Πολλοὺς καὶ τῶν σφόδρα.
33. Πάλιν παραίνεσις, καὶ εὐχή.
τέλος τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς ῥωμαίους τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοςόμου ἐν λόγοις μ̄.

At ut ex conspectu dato habetur, non sunt homil. XL, licet in fine legatur. Quo deceptus Reiserus verum numerum non indicavit. Moralia cuiuslibet homiliae marginibus adscripta sunt, ubi etiam unum alterumve scholium apparet.

Cod. CCCCLVIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, scriptura ligata et nitidissima, in foliis 216, Saec. XIII, signatus p. 33. n. 8. optimè conservatus et inscriptus:

Βιβλίον τῆς θείας καὶ ἱερᾶς κλίμακος.	Liber divinae sacraeque scalae.

A. Ἐσκόπησεν ὄντως ἀρίςως μάλα.
T. μὴ ἀπιςῶμεν τοῖς δράμασιν.

†. Haec est tantum pars prologi, quae in M. Raderi edit. Paris. 1633. in fine introductionis habetur.

φύλ. α.	Fol. 1.
Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ τοῦ ἐπίκλην σχολαςικοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς.	Vita compendiaria abbatis Ioannis, praepositi sancti montis Sina, cognomine Scholastici, verè sancti.

A. Τὸ μέν τις ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γεννάδα.
T. ςηρίγματα, λέγων τάδε.

†. In fine minio exaratum hoc est:
Δανιὴλ μοναχοῦ ῥαϊθηνοῦ εἰς τὸν βίον τοῦ κυροῦ. Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην σχολαςικοῦ.

Πεπείραμαι κυροῦν ἐν βραχέσι πλεῖςα.
Ῥήτορσι γὰρ κάλλος συντομία ἔπους.
Ῥητρεύσεών σου, ὡς ἔφης, τὰς ἐκφράσεις
Χωλᾶς τὸ πῶς νοοῦντες εἰπεῖν οὐκ ἔχω.
Ἠμείψαμέν που ἢ κεκόψαμεν πάλιν.
Ἀλλ' ὡς πὴρ σύγγνωθι φιλτάτοις τέκνοις.
Θαρρεῖν γάρ ἐςιν, οὐ κακίζειν τοῦτό σε.
Danielis monachi Rhaiteni in vitam
D. Ioannis, cognomento, Scholastici.
Tentavi pleraque paucis firmare.
Rhetoribus enim pulchra dictionis brevitas.
Orationum tuarum, ut dixisti, enarrationes
Mutilas, quomodo cogitantes, dicere non possum,
Mutaverimus, aut secuerimus rursum.
At, ut pater, ignosce carissimis filiis.
Confidimus enim, te id non improbaturum.

Horum versuum duo primi, tanquàm quid prosaicum, vitam a Radero editam claudunt, ut ex fine patet, Daniel monachus Rhaithuensis hanc vitam conscripsit, quae cum iisdem versibus apud Bandinium quoque extat. Vol. 1. p. 266.

φύλ. ς. Fol. 6.

Ἐπιςολὴ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῆς ῥαϊθοῦ πρὸς ἰω. ἀξιάγαςον τὸν τοῦ σιναίου ὄρους ἡγούμενον.

Epistola Abbatis Ioannis praepositi Rhaituensis ad Ioannem admirandum montis Sina praepositum.

A. Γινώσκοντες ἡμεῖς οἱ εὐτελεῖς.
T. ὑποδείξειεν. ἔρρωσο κ. τ. λ.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Ἀντίγραμμα. Ἰωάννης ἰωάννῃ χαίρειν.

Responsum. Ioannes Ioanni salutem.

A. Ἀπεδεξάμην, ὡς πρέπουσαν τῷ σεμνῷ.
T. ὁ θεὸς τοὺς μισθοὺς ἀποδίδωσιν.

φύλ. θ. Fol. 9.

Ὁ πρόλογος τοῦ λόγου, οὗ ἐπωνυμία, πλάκες πνευματικαὶ τετέλεσται, κλίμαξ θείας ἀνόδου.

Prologus libri cognominati, tabulae spirituales completus est, scala divini ascensus.

A. Τοῖς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς.

T. τέλος δὲ ὁ τῆς ἀγάπης θεός.

†. Huic prologo subnectitur tabula XXX graduum minio exarata.

φύλ. ι. Fol. 10.

Τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ὄντως μεγάλου μοναχοῦ τοῦ γενομένου ἡγουμένου ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ σινᾶ τοῦ ἐπικληθέντος σχολαστικοῦ λόγοι ἀσκητικοὶ τριάκοντα, ὧν ἡ ἐπωνυμία φωτισμὸς ψυχῆς, οὓς καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾶ Ἰωάννῃ τῷ ἡγουμένῳ της ῥαϊθοῦ, προτραπεὶς παρ' αὐτοῦ συντάξαι ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν τὸν μονήρη βίον ἐπανῃρημένων. Περὶ ἀποταγῆς βίου καὶ ἀποφυγῆς τοῦ ματαίου κόσμου καὶ ἀναχωρήσεως τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν. λόγ. α.

Abbatis Ioannis verè magni monachi praepositi in sancto monte Sina, cognominati Scholastici, sermones ascetici triginta, cognomine illuminatio animae, quos et misit Abbati Ioanni praeposito Rhaithuensi, ab ipso admonitus, ut componeret in salutem profitentium vitam monasticam. De abdicatione vitae, et fuga mundi vani, et secessu a mundi deliciis. Sermo I.

A. Τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπεραγάθου.

T. εἰς ἀορίστους αἰῶνας, φῶς ἀμήν.

†. Ultimus gradus XXX^us^ est: περὶ τῆς συνδέσμου τῆς ἐναρέτου τριάδος ἐν ἀρεταῖς.

φύλ. σ. Fol. 200.

Πρὸς τὸν ποιμένα.

Ad pastorem.

A. Ἐν μὲν τῇ κάτω βίβλῳ.
T. δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Ad latus haec subscriptio est: ἐν ἔτει ᾱ. ὀγδοηκοστῷ τερμάτωται ἡ κλίμαξ. ἑκατοντὰς ἑβδόμη σὺν αὐτοῖς πρὸς τοῖς ἑξακισχιλίοις.

Anno octogesimo primo completa est scala. Centuria septima cum ipsis ad sexies mille, sc. ϛψπα, 6781, aera nostra 1273.

Cod. CCCCLIX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, indice, titulis, initialibus et marginalibus rubricatis, literis minutis et nitidis, in foliis 474, Saec. XIII, signatus p. 32. n. 48. probè conservatus et inscriptus:

Φίλωνος περὶ περιτομῆς. Philonis de circumcisione.
A. Τὰ μὲν γένη τῶν ἐν εἴδει.
T. ἐπὶ μοναρχίας ὁρισθέντας.

φύλ. δ. Fol. 4.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ μοναρχίας. Eiusdem de monarchia.
A. Τινὲς ἥλιον καὶ σελήνην.
T. ἐξ ἱερῶν ὑπογράφει.

φύλ. η. Fol. 8.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ μοναρχίας ἔτι. Eiusdem de monarchia adhuc.
A. Τὸ μὲν ἀνωτάτω καὶ πρὸς ἀλήθειαν.
T. καὶ τὴν μητέρα.

φύλ. ιδ. Fol. 14.

Τίνα γέρα ἱερέων; Quae praemia sacerdotum?

A. Τοῖς ἱερεῦσιν οὐκ ἀπένειμε.
T. πρὸς θυσίαν ἐϛὶν ἐπιτήδεια.

φύλ. ιϛ. Fol. 16.

Περὶ ζώων τῶν εἰς τὰς θυσίας καὶ τίνα τῶν θυσίων εἴδη. De animalibus ad sacrificium, et victimarum speciebus.

A. Τῶν ἐν ταῖς ἱερουργείαις.
T. καὶ περὶ τῶν θυόντων λέξομεν.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Περὶ θυόντων. De sacrificantibus.

A. Βούλεται τὸν ἄγοντα τὰς θυσίας.
T. ἀθάνατον βίον ζῶσιν.

φύλ. κθ. Fol. 29.

Περὶ τῶν μετονομαζομένων, καὶ ὧν ἕνεκα μετονομάζονται. De transnominatis, et cur transnominantur?

A. Ἐγένετο ἀβραὰμ ἐτῶν ϟθ.
T. ἐγχαράτ]ων βεβαιότατον εἶδος.

φύλ. μζ. Fol. 47.

Νόμων ἱερῶν ἀλληγορία β. Sacrarum legum allegoria IIa.

A. Δόγμα εἰσηγεῖται δίδασκον.
T. τιτρώσκειν πεφυκότων μεσήν.

†. Est tertia extans vol. I. p. 87. edit.

φύλ. ο. Fol. 70.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, τίς ὁ τῶν θείων πραγμάτων κληρόνομος καὶ περὶ τῆς εἰς ἴσα καὶ ἐναντία τομῆς. λόγ. θ. Eiusdem de eo, quis rerum divinarum sit haeres, et de sectione in aequalia et contraria. Serm. IX.

A. Ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ.
T. γίνονται πρὸς τὰ ἄφθαρτα.

Φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἄθλων καὶ ἐπιτιμίων. λόγ. ῑ.

Eiusdem de praemiis et poenis. Serm. X.

A. Τὰς μὲν οὖν τῶν διὰ τοῦ.

T. ὁρισθείσας ἀρὰς ἐπισκεπτέον.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρῶν. λόγ. ῑᾱ.

Eiusdem de execrationibus. Serm. XI.

A. Πρώτην ἀρὰν, ὡς κουφότατον.

T. πρὸς πολυανθρωπίαν ἐπιδιδόασιν.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνδρείας. λόγ. ῑβ̄.

Eiusdem de fortitudine. Serm. XII.

A. Περὶ δικαιοσύνης, καὶ τῶν.

T. ἀποχρώντως λελέχθω.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ βίου μωσέως. λόγ. ῑγ̄.

Eiusdem de vita Mojsis. Serm. XIII.

A. Μωσέως τοῦ κατὰ μέν τινας.

T. ὡς ἁρματτούσας μάλιστα βασιλεῖ.

Φύλ. ρμ. Fol. 140.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ βίου μωσέως. λόγ. ῑδ̄.

Eiusdem de vita Mojsis. Serm. XIV.

A. Ἡ μὲν προτέρα σύνταξίς ἐστι.

T. καὶ ἀϊδίου γεννετή.

Φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ βίου μωσέως. λόγ. ῑε̄.

Eiusdem de vita Mojsis. Serm. XV.

A. Δύο μὲν εἴδη μωσέως τοῦ βίου.

T. διὰ τῶν ἱερῶν μηνύεται.

(Die Fortsetzung folgt.)

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum

in

bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Continuatio. Cod. CCCCLIX.

φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς μωσέως κοσμοποιΐας. λόγ. ιϛ. — Eiusdem de creatione mundi. Serm. XVI.

A. Τῶν ἄλλων νομοθετῶν οἱ μέν.

T. καὶ θειότητος χαραχθεῖσαν.

†. Est cum scholiis marginalibus recentioris manus.

φύλ. ρπα. Fol. 181.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν δεκάλογον μωσέως. λόγ. ιζ. — Eiusdem in decalogum Moisis. Serm. XVII.

A. Τοὺς βίους τῶν κατὰ μωσέα.

T. πολέμων ἡγεμόνες εἰσίν.

†. Mangeius tom. 2. p. 180. vertit: de decem oraculis, et notat, codicem Augustanum congruere cum editis in titulo huius libelli. An alium inspexit? Hunc etiam ad usum editionis adhibitum, numeri marginales ostendunt.

φύλ. ρϟβ. Fol. 192.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ καταστάσεως ἀρχόντων. λόγ. ιη. — Eiusdem de constitutione principum. Serm. XVIII.

A. Ἔνιοι τὰς κληρώτας εἰσηγήσαντο.

T. χωρίῳ τὰ ἀγάλματα.

φύλ. ρϟη. Fol. 298.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον. λόγ. ιθ. — Eiusdem, omnem sapientem esse liberum. Lib. XIX.

A. Ὁ μὲν πρότερος λόγος ἦν.

T. τῷ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν.

†. Scripsit librum, quod omnis insipiens servus sit, teste Hieronymo. Sequitur igitur, hunc esse, quod omnis sapiens sit liber, ut Stoicorum dogma est. Adeoque neque Gelenius bene transtulit: Omnis probus liber; neque Mangeius: Liber, qui virtuti studet.

Φύλ. σθ.	Fol. 209.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ βίου θεωρητικοῦ, ἢ ἱκετῶν ἀρετῆς τὸ τέταρτον.	Eiusdem de vita contemplativa, seu supplicum virtute. IV. Lib. XX.

A. Ἐσαίων περὶ διαλεχθείς.
T. Φθάνον ἡγεμονίας.

†. Verius est, Iudaeorum genus hîc describi, non Christianorum, licet viri docti hoc sibi persuaserint.

Φύλ. σιε.	Fol. 215.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, μίσθωμα πόρνης εἰς τὸ ἱερὸν μὴ προσδέχεσθαι. λόγ. κα.	Eiusdem de mercede meritricis non accipienda in sacrarium. Lib. XXI.

A. Πάνυ καλῶς ἐν ταῖς ἱεραῖς.
T. ἀναξίως εἰπεῖν δυνηθείη.

Φύλ. σιζ.	Fol. 217.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν εἴδει νόμων εἰς δύο γένη τῶν δέκα λογίων τότε ϛ καὶ τὸ ζ. τὸ κατὰ μοιχῶν, καὶ παντὸς ἀκολάϛου, καὶ τὸ, κατὰ τῶν ἀνδροφόνων, καὶ πάσης βίας. λόγ. κβ.	Eiusdem de specialibus legibus, quae referuntur ad duo capita decalogi, sextum et septimum contra moechos, omnesque libidinosos, et contra homicidas, et omnem violentiam. Lib. XXII.

A. Ἦν ποτε χρόνος, ὅτε Φιλοσοφία.
T. τοῖς δρῶσιν ἐξομοιοῦσθαι.

†. Est egregius, iudice Mangeio, de adulterio et homicidio commentarius.

Φύλ. σλα. Fol. 231.

Τοῦ αὐτοῦ βίος πολιτικὸς, ὅπερ ἐςὶ περὶ τοῦ ἰωσὴφ. λόγ. κγ.

Eiusdem vita viri civilis, sive de Iosepho. Lib. XXIII.

A. Τρεῖς μέν εἰσιν, ἰδέαι, ὧν.
T. πρυτανεύειν ἱκανότατος.

†. Est historia et allegoria vitae Iosephi, quam Hieronymus inscripsit: de conversatione vitae, et Sophronius eius interpres: περὶ ἀγωγῆς βίου.

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Τοῦ αὐτοῦ ἱςορία πάνυ ὠφέλιμος, καὶ τῷ βίῳ χρήσιμος τὰ κατὰ τὸν φλάκκον, ἤτοι περὶ προνοίας. λόγ. κδ.

Eiusdem historia valdè utilis ad vitam, continens Flacci gesta, seu de providentia. Lib. XXIV.

A. Δεύτερος μετὰ σηἴανὸν φλάκκος.
T. ἐπικουρίας τῆς ἐκ θεοῦ.

†. In editione Parisiensi inscribitur: εἰς φλάκκον, in Flaccum, Iudaeos malè tractantem, in exilium dein pulsum et interfectum.

Φύλ. συθ. Fol. 259.

Τοῦ αὐτοῦ ἱςορία πάνυ χρήσιμος, καὶ ὠφέλιμος περὶ τῶν κατὰ τὸν γάϊον, καὶ τῆς αἰτίας τῆς πρὸς ἅπαν τὸ ἰουδαίων ἔθνος ἀπεχθείας αὐτοῦ. λόγ. κε.

Eiusdem historia valdè utilis de gestis Caii, et de causa ipsius odii adversus omne Iudaeorum genus. Lib. XXV.

A. Ἄχρι τίνος ἡμεῖς οἱ γέροντες.
T. λεκτέον δὲ καὶ τὴν παλινῳδίαν.

†. In editionibus et aliis codicibus inscribitur: περὶ ἀρετῶν καὶ πρεσβείας πρὸς γάϊον, de virtutibus et legatione ad Caium.

Φύλ. σπβ.	Fol. 282.
Τοῦ αὐτοῦ τὰ πρὸς δικάστην. λόγ. κϛ.	Eiusdem de iudice. Lib. XXVI.

A. Οἴεται δεῖν ὁ νόμος ἅπαντας.
T. καὶ συμφέρον αὐτὸ μολεῖν.

†. Pauca desunt, quae Lutetiana editio subiicit p. 489.

Φύλ. σϟγ.	Fol. 293.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν ἱερουργοῦσιν ἄβελ τε, καὶ κάϊν. λόγ. κζ.	Eiusdem de sacrificiis Abelis et Caini. Lib. XXVI.

A. Καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸν ἀδελφόν.
T. παρέχεται ὁλοκαυτοῦν θεῷ.

Φύλ. τη.	Fol. 308.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν χερουβεὶμ καὶ τῆς φλογίνης ῥομφαίας καὶ τοῦ κτισθέντος α ἐξ ἀνθρώπου κάϊν. λόγ. κη.	Eiusdem de Cherubim et flammeo gladio et de Caino, primo ex homine procreato. Lib. XXVIII.

A. Καὶ ἐξέβαλε τὸν ἀδάμ.
T. ὡς αἰτίου τὸ σώζεσθαι.

Φύλ. τιδ.	Fol. 319.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ γεωργίας. λόγ. κθ.	Eiusdem de agricultura. Lib. XXIX.

A. Καὶ ἤρξατο νῶε ἄνθρωπος.
T. αὐτοῦ λέγων αὖθις.

†. In fine scholium habetur sequens: *ἰστέον, ὅτι ἡ βίβλος ἐσφαλμένη ἦν, καὶ ὁ βουλόμενος κατήγορος ἔστω μοι τῆς ἀμαθίας.* Sciendum est, librum esse mutilum, et volens inscitiam meam accuset. Cui recentiore manu subiicitur: *περὶ φυτουργίας τὸ δεύτερον.* Extat in edit. Lutet. p. 147. De plantatione liber secundus hic deest.

Φύλ. τλγ.	Fol. 333.
Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον. λόγ. λ̄.	Eiusdem, Deum esse immutabilem. Lib. XXX.

Α. Καὶ μετ' ἐκεῖνο φησί.
Τ. γνωσθέντων ἀναδικάζοιεν.

Φύλ. τμη.	Fol. 348.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ γιγάντων. λόγ. λᾱ.	Eiusdem de gigantibus. Lib. XXXI.

Α. Καὶ δὴ ἐγένετο, ἡνίκα.
Τ. τρεψώμεθα. ἔϛι δὲ ταῦτα.

Φύλ. τνδ.	Fol. 354.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀποικίας. λόγ. λβ̄.	Eiusdem de migratione. Lib. XXXII.

Α. Καὶ εἶπε κύριος τῷ ἀβραάμ.
Τ. τὸ πρατ]όμενον ἔργον.

Φύλ. τοε.	Fol. 375.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς πρὸς τὰ προπαιδεύματα συνόδου. λόγ. λγ̄.	De congressu eruditionis causa eiusdem. Lib. XXXIII.

Α. Σάρρα δὲ ἡ γυνὴ ἀβραάμ.
Τ. τοῖς ἀρετῆς ἄθλοις διαθλούσης.

Φύλ. τ϶.	Fol. 390.
Τοῦ αὐτοῦ, νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερων. λόγ. λδ̄.	Eiusdem sacrarum legum allegoria post hexaëmeron. Lib. XXXIV.

Α. Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανός.
Τ. καὶ νεκροῦ συνθέτου τοῦ σώματος.

Φύλ. υα.	Fol. 401.
Τοῦ αὐτοῦ τὴν μετὰ τὴν ἑξαήμερον. λόγ. λε̄.	Eiusdem post hexaëmeron. Lib. XXXV.

A. Καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός.
T. πανήγυρις ἀνθρώπων ἐχώρησε.

φύλ. υιβ. Fol. 412.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ θεοπέμπτους εἶναι τοὺς ὀνείρους. λόγ. λϛ. — Eiusdem, quod a Deo mittantur insomnia. Lib. XXXVI.

A. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης γραφή.
T. ζάλην ἐκφυγοῦσα.

φύλ. υλβ. Fol. 432.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, θεοπέμπτους εἶναι τοὺς ὀνείρους. λόγ. λζ. — Eiusdem, quod a Deo mittantur insomnia. Lib. XXXVII.

A. Τὸ τρίτον εἶδος τῶν θεοπέμπτων.
T. καὶ χείλη καὶ τοῖς.

†. Est cum Hoeschelii notis marginalibus, ut et alia.

φύλ. σνζ. Fol. 257.

Βίος σοφοῦ τοῦ κατὰ διδασκαλίαν τελειωθέντος, ἢ νόμων ἀγράφων. λόγ. λη. — Vita sapientis doctrina perfecti, seu de legibus non scriptis. Lib. XXXVIII.

A. Τῶν ἱερῶν νόμων ἐν πέντε βίβλοις.
T. καὶ θεσμὸς ἄγραφος.

†. In indice miniato praemisso ad Lib. IX. de divinarum rerum haerede scholium recentioris Graeci adscriptum est: ἐν τῷ παρόντι λόγῳ εὑρήσεις αὐτὸν ὁμολογοῦντα ἀμυδρῶς καὶ συνεσκιασμένως τὴν ἁγίαν τριάδα. In praesenti libro invenies eum confitentem obscurè et adumbratim sanctam trinitatem. — In primo autem folio hunc librorum ordinem alius statuit:

Ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ πρῶτον ὀφείλουσιν ἀναγινώσκεσθαι οἱ δύο περὶ μοναρχίας λόγοι. εἶτα ὁ περὶ κοσμοποιΐας, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ λδ καὶ λε, οἵ εἰσιν εἰς

τὴν μετὰ τὴν ἑξαήμερον, ὅτι κατ᾽ ἀκολουθίαν ἕπονται τῆς ἱςορίας, καὶ ἀλληγορίας. καὶ μετ᾽ αὐτοὺς ὁ η̄ λόγος, ὅς ἐπιγράφεται, περὶ νόμων ἱερῶν ἀλληγορία δευτέρα. πλὴν δοκεῖ ἀναμέσον τούτων ἔχειν καὶ ἕτερον λόγον, ὅς ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ οὐκ ἔςιν, μετ᾽ αὐτὸν δὲ τὸν η̄ λόγον ἀναγινώσκεται ὁ κη̄ λόγος, οὗ ἡ ἐπιγραφή, περὶ τῶν χερουβεὶμ, καὶ τῆς φλογίνης ῥομφαίας. ἔχει δὲ μέσον τούτων ἔλλειψίν τινα ὡς οἶμαι. —

In praesenti libro legendi sunt primò duo libri de monarchia. Dein liber de mundi creatione. Post hunc lib. XXXIVus et XXXVus post hexaëmeron, quia sequuntur in ordine ad historiam et allegoriam. Post illos liber VIIIus, qui inscribitur: de sacris legibus allegoria 2da. Videtur tamen intermedius esse alius liber, qui in hoc codice non est. Post librum VIIIum legitur liber XXVIII, cuius inscriptio est: de Cherubim et flammeo gladio. Puto autem, in medio quid deesse.

Adhuc nota alterius subiecta est: εἰς τὸν λᾱ λόγον περὶ γιγάντων εὑρήσεις, ὅτι δοξάζει. καὶ ὅλος ὁ κόσμος πεπλήρωται ψυχῶν, καὶ αὐτοὶ οἱ σύμπαντες ἀςέρες εἰσὶν ἔμψυχοι, ἐπεὶ ἀεὶ καὶ ῥητοί εἰσι. In libro XXXIo de gigantibus invenies, quid sentiat. Et mundus totus animis repletus est, et ipsae stellae omnes animatae sunt, utpote ordine ipsis semper praescripto.

Demum ultima haec est: τρεῖς γὰρ δόξας ἐναντίας τῇ ἐκκλησίᾳ εὑρίσκω τοῦτον σφάλλοντα, τὴν ὕλην προύπαρξιν ψυχῶν, τοὺς ἀςέρας ζῶα καὶ τὸν ἀέρα ζῶον. Tres opiniones ecclesiae contrarias invenio, in quibus lapsus est, materiam aeternam, praeexistentiam animarum, stellas animantes et aerem animantem. Reiserus in loco citato notam addit: Haec hactenus antiquiore manu sunt exarata, reliqua et sequentia recentiore. Fallitur autem. Alia quidem manu, coaeva tamen, ut ex charactere patet.

Cod. CCCCLX.

Chartaceus, membrana tectus, in fol., titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 73, Saec. XV, signatus p. 82. n. 12. optime conservatus et inscriptus:

Τὸ καθ' ὑσμίνῃ καὶ ὑσμινίαν δρᾶμα. ποίημα εὐςαθίου φιλοσόφου.	De Hysmine et Hysminia drama, auctore Eustathio philosopho.

A. Πόλις εὐρύκωμις, καὶ τ' ἄλλα.

T. καὶ τὸν ὑσμινίαν ἐμέ.

†. Constat lib. XI, hinc inde alia manu suppletus. Extat gr. et lat. Occurrit saepius in hac bibliotheca, ut codd. 96. 456.

Cod. CCCCLXI.

Chartaceus, in charta spissiore, circa dorsum lacerata, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, in foliis 185, Saec. XIV, XV. signatus p. 81. n. 3. optime conservatus et inscriptus:

Θεμιςίου φιλοσόφου βασανιςὴς, ἢ φιλόσοφος.	Themistii philosophi explorator seu philosophus.

A. Ἄνδρες, ὅσοι συνελέγητε ὑπ' ἐμοῦ.

T. οὐδὲ ἐν κόσμῳ ἐχρῆτο.

†. Extat inter alias eiusdem orationes. Occurrit adhuc in cod. 59.

φύλ. ις.	Fol. 16.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα.	Eiusdem in patrem suum.

A. Θρήνους μὲν δὴ ἄδειν καὶ ὀδυρμούς.

T. καὶ ἀνδρίαν εἰς τὸν ἀγῶνα.

†. Extat ibidem, et occurrit adhuc in cod. 59.

φύλ. κα. Fol. 21.

Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς σαλουςῖνον. Iuliani Caesaris in regem solem ad Sallustinum.

A. Προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου.
T. καὶ πολυτεῖς περιόδους.

†. Est in eius operibus Paris. 1630. 4. inscripta ad Sallustium praefectum. Occurrit adhuc in codd. 59. 113. 305. 339, ut et sequens.

φύλ. λη. Fol. 38.

Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος καίσαρος ἀντιοχικὸς, ἢ μισοπώγων. Iuliani Caesaris Antiochicus seu Misopogon.

A. Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλά.
T. ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιος ἑτέρων.

†. Subsequuntur duo folia vacua.

φύλ. μη. Fol. 48.

Πρισκιανοῦ φιλοσόφου λυδοῦ μετάφρασις τῶν θεοφράςου περὶ αἰσθήσεως. Prisciani philosophi medi metaphrasis Theophrasti de sensu.

A. Περὶ αἰσθήσεως αὐτῷ ὁ σκόπος.
T. τοῦ πέμπτου βιβλίου ἐπεξεργαζόμενοι.

†. Priscianus, Simplicii et Damascii aequalis, memoratur. Ipsius paraphrasis Theophrasti de sensu in editione Theophrasti Basil. 1541. f. prodiit, et saepe cum aliis. Fabricius autem ait, vol. III. p. 444. eam quoque editam cum Alexandri Aphrodis. quaestionibus naturalibus Venet. 1536. Morellius autem adfirmat, p. 149. bibl. gr. etc. nunquam cum Alexandri quaestionibus naturalibus eas reperire sibi licuisse. Occurrit adhuc in bibl. Medic. apud Bandinium. In bibl. S. Marci.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Πρισκιανοῦ Φιλοσόφου λύδου μετάφρασις τῶν θεοφράστου περὶ φαντασίας. Prisciani philosophi Lydi metaphrasis Theophrasti de phantasia.

A. Ἡ φαντασία, περὶ ἧς ἑξῆς.

T. οὐδὲ τὸ ὅταν γένηται. ζή.

†. Etiam apud Bandinium idem finis habetur, non autem memoratur, quidpiam deesse. Hic verò ad marginem adscriptum: ζήτει. Caeterum ubi prior, etiam haec metaphrasis prodiit.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ. Nicephori Gregorae.

A. Οὐδὲν καινὸν, εἰ πολλὰ τῶν πάλαι.

T. τῶν δ' ἡμεῖς αἴτιοι.

†. Est haec Nicephori Gregorae Saec. XIV. clari protheoria in Synesii insomnia, ubi etiam ipsius icon habetur hac inscriptione: συνέσιος ὁ σοφός. Occurrit adhuc apud Bandinium vol. 1. p. 489. et in codd. Bav. 29. 87.

Φύλ. πα. Fol. 81.

Συνεσίου περὶ ἐνυπνίων. Synesii de insomniis.

A. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται.

T. κατὰ θεόν τι πιστεύηται.

†. Est etiam cum explicatione interlineari v.g.: τὸν ἄπονόν φησιν ἐνταῦθα. ἀγαθῶν, τῇ λογικῇ δυνάμει τῆς ψυχῆς κ. τ. λ. ut in cod. 85.

Νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ. ἑρμηνεία εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον. Nicephori Gregorae expositio in Synesii librum de insomniis.

A. Ὥσπερ τὰ τῶν βασιλέων κειμήλια.

T. εἰπόντες οὗτοι οἱ ποιηταί.

†. Edita haec omnia sunt in Synesii operibus.

φύλ. ρις.	Fol. 117.
Πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων.	Porphyrii philos. de abstinentia ab esu animalium.

A. Τῶν πρὸς ὑμᾶς ἡκόντων, ὦ Φίρμε.

T. προςάττοντος καὶ πελάνοις.

†. Constat lib. IV. opusculum notis marginalibus miniatis ubique instructum. Primus graecè P. Victorius edidit. Latinè Venet. 1547. 4. cum versione Feliciani prodiit. Occurrit adhuc in codd. 39. 91. 171.

Cod. CCCCLXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, bipartitò scriptus, cum notis marginalibus miniatis, in foliis 323, Saec. XIII, praemisso indice miniato, signatus p. 6. n. 16. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰῶ. ἀρχιεπ. κωνςαντ. τοῦ χρυσοςόμου λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi, archiep. Constantinop. homilia de patientia et longanimitate.

A. Εἰ βούλεσθε, προθῶμεν.

†. Sunt eclogae è variis sermonibus S. patris nostri Ioan. Chrysostomi, in ipsius operibus tom. XII. edit. Montfauc. editae. Occurrunt adhuc in cod. 108. alio autem ordine. Huius codicis ordo est

2. Περὶ ἐλεημοσύνης, de eleemosyna.
3. Περὶ ἀγάπης, de dilectione.
4. Περὶ διδαχῆς κ. τ. λ. de doctrina etc.
5. Περὶ ἁμαρτίας κ. τ. λ. de peccato etc.
6. Περὶ ἀρχῆς κ. τ. λ. de imperio etc.
7. Περὶ μελλούσης κρίσεως, de futuro iudicio.
8. Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, de virtute et vitio.

9. Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος, de fortitudine et robore.
10. Περὶ ὅρκων, de iuramentis.
11. Περὶ θανάτου, de morte.
12. Περὶ παίδων ἀνατροφῆς, de liberorum educatione.
13. Περὶ ἀκακίας κ. τ. λ. de mansuetudine etc.
14. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον παῦλον συντεθὲν παρὰ θεοδώρου μαγίστρου κ. τ. λ. Encomium in S. Paulum collectum a Theodoro magistro etc.
15. Περὶ σιωπῆς κ. τ. λ. de silentio etc.
16. Περὶ εὐχῆς, de oratione.
17. Περὶ μετανοίας, de poenitentia.
18. Περὶ νηστείας κ. τ. λ. de ieiunio etc.
19. Περὶ ταπεινοφροσύνης, de humilitate.
20. Περὶ ψυχῆς, de anima.
21. Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας κ. τ. λ. De non contemnenda Dei ecclesia et sacris mysteriis.
22. Περὶ προνοίας, de providentia.
23. Περὶ πλούτου καὶ πενίας, de divitiis et paupertate.
24. Περὶ γαστριμαργίας κ. τ. λ. de gula etc.
25. Περὶ ἀρρωστίας κ. τ. λ. de infirmitate etc.
26. Περὶ γυναικῶν κ. τ. λ. de mulieribus etc.
27. Περὶ πλεονεξίας, de avaritia.
28. Περὶ εὐτυχίας κ. τ. λ. de prosperitate.
29. Περὶ ἀλαζονείας κ. τ. λ. de superbia etc.
30. Περὶ φθόνου, de invidia.
31. Περὶ μίσους κ. τ. λ. de odio etc.
32. Περὶ λύπης κ. τ. λ. de tristitia etc.
33. Περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ, de ira et furore.

In oris miniatè notatum, ex qua homilia quaelibet ecloga sumpta sit.

Cod. CCCCLXIII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio fusco tectus, in 4to, titulo secundo miniato, literis minutis et ni-

tidis, in foliis 100, Saec. XV, signatus p. 78. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Δημοσθένους ὁ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος.	Demosthenis de corona oratio.

A. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.

T. καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῶς.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Ἀριστείδου ῥήτορος παναθηναϊκόν.	Aristidis rhetoris panathenaica.

A. Νόμος ἐστὶ τοῖς ἕλλησι παλαιός.

T. καὶ ὁ λόγος, καὶ ἡ πόλις.

†. Sophista Adrianensis Saec. IIo. floruit.

Cod. CCCCLXIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, sine minio, bipartitò scriptus, atramento flavescente, literis minutis et elegantissimis, initio et fine in charta suppletus a Constantino Lascare, in foliis 191, Saec. X, signatus p. 23. n. 13. malè conservatus et inscriptus:

Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου γρηγορίου πάπα ῥώμης.	Ex vita sancti Gregorii papae romani.

A. Ὁ μακάριος γρηγόριος γενόμενος.

T. θεοτόκου, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

†. Occurrit apud Bandinium vol. 1. p. 428. eodem initio, alio autem fine, et dicitur anonymi. De hac Fabricius vol. IX. p. 497. videtur dicere, nondum vidisse lucem. V. Photium cod. 252.

Finita vita sine titulò sequitur: Γνωστὸν ἔστω, ὅτι ἡ ἱερὰ θυσία ἐκείνους τοὺς νεκροὺς ὠφελεῖ, οἵτινες ἐν τῷ παρόντι βίῳ ζῶντες ἐγκρατεῖς τῶν πονηρῶν ἐγένοντο.

Notum sit, sacram hostiam illis prodesse mortuis, qui in hac vita a malis abstinebant operibus.

Quod videtur esse fragmentum ipsius liturgiae. In margine notatur cap. LXI. et LXII.

φύλ. δ. Fol. 4.

Γρηγορίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀποςολικοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης διάλογοι ἱςορικοὶ πρὸς πέτρον ἀρχιδιάκονον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας.	Gregorii sanctissimi et apostolici Papae V. R. dialogi historici ad Petrum archidiaconum eiusdem ecclesiae.
Περὶ πολιτείας διαφόρων πατρῶν ἐν τῇ ἰταλίᾳ διαλαμψάντων. λόγ. δ.	De instituto variorum patrum in Italia illustrium. Lib. IV.

A. Μιᾷ τῶν ἡμέρων σφόδρα τισὶν ἀνάγκαις.

T. ἡμεῖς αὐτοὶ θυσία γενώμεθα. ἀμήν.

†. In fine haec subscriptio habetur: τέλος τοῦ ἁγιωτάτου γρηγορίου πάπα ῥώμης, ὃν κωνςαντῖνος ὁ λάσκαρις ἐν μεσσήνῃ τῆς ἰταλίας ὠνησάμενος ἐτέλεσε, ὡς ὁρᾶτε ἔτει αυϟ.

Finis dialogi sanctissimi Gregorii Papae romani, quem Constantinus Lascaris Messanae in Italia emptum supplevit, ut videtis, anno 1490. Fuit autem Constantinus Lascaris Byzantinus, qui grammaticam Messanae et Mediolani scripsit A. 1460 ad 1470. unus restauratorum linguae graecae in Italia.

Dialogus ipse constat lib. IV. quorum cuilibet capitularium praemittitur. Lib. I. continet cap. XII. Lib. II^us cap. XXXVIII. Lib. III^us cap. XXXVIII. Lib. IV^us cap. LXII.

In lib. IV. cap. 31. fol. 165. acrostichiden Zachariae patriarchae recentiore manu exaratam lego, his conceptam verbis:

Ἀκροςιχὶς ζαχαρίου πατριάρχου.

Ζωῆς θησαυρὸς ὑποκεῖται ἐνταῦθα.

Ἁγίων

Ἁγίων πατρῶν ἐνάρεσοι βίοι.
χεῖρα ὀρέγοντες τοῖς κάτω κειμένοις.
Ἀγὼν δὲ τοῦτο ὑπάρχει γρηγορίου,
Ῥέθρα βλύσαι τῶν ἐνθέων διδαγμάτων,
ἱλαρὸς προσιὼν τῷ λόγῳ τοῖς πᾶσιν.
Οὗτος δὲ πρῶτος τῷ ὀνόματι τούτῳ,
Ὑπάρχει τῆς ῥωμαίων πόλεως πάπας.
Πόθῳ δὲ θείῳ καὶ ἐναρέτῳ ζήλῳ
Ἀγόμενος ὁ πάνσοφος ζαχαρίας,
Τοῦ κορυφαίου πέτρου κοσμῶν τὸν θρόνον,
Ῥῶσιν ψυχῆς καὶ αὐτὸς παρέχειν θέλων,
Ἰωσὴφ ἄλλος ἄρτι ὃς ἀνεδείχθη,
Ἄρτον ζωῆς σιτοδοτίσας τῷ κόσμῳ.
Ῥωμαίων τῇ γλώττῃ τὸ πρότερον ὄντα
Χῦ τοῦ θεοῦ τοῦτον κεκοιμηκότος,
Ὅλην τὴν βίβλον ἑλληνικῇ γλώττῃ
Ὑφηγήσας τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεύς.
Acrostichis Zachariae patriarchae.
Vitae thesaurus hic subiacet,
Sanctorum patrum praeclarae vitae,
Manum porrigentes hic viventibus.
Conatus verò hic est Gregorii,
Fundere divinarum fluenta doctrinarum
Hilaris accedens sermone omnibus.
Hic autem primus hoc nomine
Est Romanorum urbis Papa.
Sed divino desiderio, et virtutis zelo
Actus sapientissimus Zacharias,
Principis Petri decorans sedem
Robur animae et ipsus praebere volens,
Qui Iosephum alterum se nunc monstravit,
Panem vitae distribuens mundo,
Scriptum prius latina lingua,
Christo Deo hunc ad se vocante,

Librum totum lingua graeca
Reddidit omnibus interpres. —

Ex qua acrostichide apparet, Zachariam Pont. Rom. A. 741—752. hos dialogos post Gregorii M. mortem seu circiter CLXV annos in linguam graecam transtulisse, non latinam, qui calami error est apud Fabricium vol. IX. p. 497. ubi notat, plura ibi legi fabulis simillima, et prorsus incredibilia, legenda autem praefatio est in hos dialogos cum aliis Gregorii M. operibus gr. et lat. editos Paris. 1705. f. Extat etiam Melchior. Cani iudicium de his dialogis lib. XI. loc. theol. cap. VI.

Cod. CCCCLXV.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus rubricatis, literis minutissimis et nitidissimis, a Mauro sacerdote exaratus, in foliis 140, cum scholiis marginalibus Saec. XII, signatus p. 21. n. 4. sat conservatus et inscriptus:

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης βουλγαρίας κυρ. θεοφυλάκτου ὑπόθεσις εἰς κατὰ λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον.	Ex ore sanctissimi archiepiscopi totius Bulgariae dom. Theophylacti argumentum in sanctum Lucae evangelium.

A. *Λουκᾶς ὁ θεῖος ἀντιοχεὺς μὲν ἦν.*

T. *ἀκούειν τοῦ εὐαγγελίου.*

†. Praeeunte hoc brevi argumento sequitur S. Lucae evangelii textus, et Theophylacti commentarius, qui incipit: *ἐπειδήπερ πολλοὶ) τίνες ἦσαν οἱ πολλοὶ οὗτοι, οἱ ἐπιχειρήσαντες.*

Des. *καὶ ἐνάρετος βίος, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.* cum hac subscriptione:

Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν ἐγράφη εἰς ἀλεξανδρείαν τὴν μεγάλην μετὰ ιε ἔτη τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυ. ἔχει

δὲ ͵γωγ τρισχίλια ὀκτακόσια τρία. ἔχει σίχους δισχιλίους ἑπτακοσίους πεντήκοντα.

Evangelium Lucae scriptum est Alexandriae post XV annos ascensionis Domini. Habet dicta ter mille octingenta tria. Habet versus bis mille septingentos quinquaginta.

Φύλ. ϛε.	Fol. 95.
Εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον. ἐξήγησις τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης βουλγαρίας, κυρ. θεοφυλάκτου.	Evangelium S. Marci. Expositio sanctissimi archiepiscopi totius Bulgariae, d. Theophylacti.

†. Praeit argumentum: τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον μετὰ δέκα ἔτη τῆς χ̅υ̅ ἀναλήψεως ἐγράφη ἐν ῥώμῃ. ††. Ἦν μὲν γὰρ οὗτος ὁ μάρκος κ. τ. λ. Des. ἄκουε γάρ. Sequitur:

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰ̅υ̅ χ̅υ̅ υἱοῦ τοῦ θεοῦ κ. τ. λ. Ἰωάννης τελευταῖος τῶν προφήτων. ἀρχὴν εἶναι κ. τ. λ. Des. καὶ ἔργων δόξα καὶ εὐχαριςεία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Sequitur subscriptio librarii:

σῶσον με σωτὲρ ἁμαρτωλόν σου θύτην, μαῦρον ταπεινὸν καὶ ἔσχατον σου δοῦλον, καὶ λόγον ἀκούσομαι φωνῆς καλλίςης εὐλογήμενος καλοῦντα ὧδε.

Salva me salvator peccatorem tuum sacerdotem, Maurum humilem et ultimum tuum servum, et sermonem audiam vocis optimae Benedictus vocantem hic.

Reliqua sunt abscissa, sc. scriptionis annus etc. ut ex literis abscissis apparet. Initio evangelii in ora superiore scriptum: ἐν μ†† σεπτεμβ. ι̅β̅ δίμματα ἰλίου ἐκιμήθη ἡ δούλη τοῦ θεοῦ μαρία ἡ κόρι τοῦ μακαρίου πέτρου τοῦ ακ... ςου. καὶ ἱ ἀναγινώσκοντες μακαρίσατε αὐτὴν κατὰ ἔτους ατπς. τοῦ χ̅υ̅.

XII. mens. Septemb. obiit serva Dei Maria, virgo beati Petri Ač... sti. Et lectores beatam praedicate illam. A. 1386 XI.

In utroque evangelio lectiones evangeliorum et alia quaedam in marginibus notantur.

Theophylactus A. C. 1070 clarus haec commentaria ex Chrysostomo et aliis antiquis scriptoribus collegit, teste Rich. Simon lib. III. hist. crit.

Extant gr. et lat. Paris. 1631. f. Sed longe melior editio, ex hoc et aliis antiquis codicibus parari posset.

Cod. CCCCLXVI.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis quibusdam miniatis, literis minutis et elegantissimis, atramento flavescente, manu diversa, in foliis 178, Saec. XII, signatus p. 20. n. 40. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἁγίου βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας πρὸς εὐνόμιον ἀντιῤῥητικός.	Sancti Basilii archiep. Caesareae Cappadociae ad Eunomium antirrheticus.

A. Εἰ μὲν ἐβούλοντο πάντες.
T. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἑαυτῷ.

φύλ. κη. Fol. 28.

Πρὸς εὐνόμιον λόγος δεύτερος. περὶ υἱοῦ.	Ad Eunomium sermo 2dus de filio.

A. Εἰ τοίνυν τοῖς περὶ θεοῦ.
T. ἀνταποδόσεως ἀναμένων.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου πρὸς εὐνόμιον λογ. γ.	De sancto spiritu ad Eunomium serm. IIIus.

A. Μόλις ποτὲ κορεσθείς.
T. θεωρίας ἀξιωθῶμεν.

†. Extant hi tres antirrhetici sermones ad Eunomium inter eius opera.

φύλ. ξγ. Fol. 63.

Τοῦ ἁγίου βασιλείου πρὸς ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον ἰκονίου τῆς λυκαόνων περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν κεφαλαίοις λ. προσφωνητικῶς πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα.

Sancti Basilii ad Amphilochium episcopum Lycaoniae de sancto spiritu in cap. XXX. allocutive ad interrogantem.

A. Ἐπῄνεσα τὸ φιλομαθές σου.
T. ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀμήν.

†. Praemittitur capitularium cum titulo. Ultima προσφωνητικῶς πρὸς ἐρωτήσαντα in editione non habentur.

Apud Bandinium tom. III. p. 324. legitur: προσφωνητικῶς προσερωτήσαντος, et vertitur: Salutatio Amphilochii, a quo consultus fuerat. In nota ait, fortasse legendum est: προσφωνητικός. Reiserus in cit. loco notat in parenthesi: Malè legitur in caeteris indicibus, quasi hoc opusculum sit Iconii alicuius, cum nullus in antiquitate ecclesiastica hoc nomine sit cognitus; certum verò, Amphilochium, Basilio amicissimum, Iconiensem fuisse episcopum. In quibus hoc legitur indicibus? Ego nullum reperi, excepto Ehingeri, ubi pag. 22. legitur, Iconii episcopi de spiritu sancto. At hic evidenter est typographi error, et legendum: eiusdem ad Amphilochium Iconii episcopum de spiritu sancto. Sic enim integer titulus est, et sic alii sumpsere.

In fine huius tractatus hi versus sequuntur:

Εἰ καὶ παρῆλθες τοῦ πνεύματος τὸ κλέος
ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ σὺ τῷ γεγραμμένῳ,

ἀλλὰ θεὸν τὸ πνεῦμα νυνὶ δεικνύεις
σαφῶς, καθαρῶς, ἠκριβωμένως μάκαρ.
Licet praeterieris spiritus gloriam
in tertio sermone a te scripto:
At nunc Deum spiritum ostendis
clare, pure, accurate felix.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου βασιλείου περὶ υἱοῦ ἐν κεφαλαίοις λβ. — Eiusdem Basilii M. de filio in cap. XXXII.

A. Εἰ φύσει θεὸς ὁ υἱὸς, θεὸς δὲ φύσει.
T. καὶ τὸ σωτήριον σου δόης ἡμῖν.

†. Est liber IV^us contra Eunomium, quem Reiserus non notavit. Hoc finito sequitur titulus: προοίμιον περί τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἐνθυμηθῶμεν πᾶσα ψυχῆ ζητοῦσα περὶ τῶν θειοτέρων. Des. ἓν πνεῦμα ἐςὶν, αὐτῷ ἡ δόξα.

Quod in Fabriciano Basilii M. elencho non occurrit.

Φύλ. ρνς. Fol. 156.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης λόγος εἰς κοιμηθέντας. — Sancti patris nostri Gregorii episc. Nysseni oratio in defunctos.

A. Οἱ τὴν ἀναγκαίαν τῆς φύσεως.
T. οἰκτιρμῶν αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Inter haec: ὥσπερ τι ἄχθος ἀποσκευάσας τῆς φύσεως, et ἕως ἂν ἐφ' ἑαυτοῖς ἡ φύσις ἀπαρατρεπτομένη. Intermedia duo folia cancellata sunt, et ad marginem duo scholia antiquorum scholiastum duorum habentur:

1. Ἰςέον, ὅτι τὸ μεταξὺ τοῦτο κομμάτιον τὸ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις φύλλοις ἀλλότριόν ἐςι παντελῶς, καὶ τοῦ λόγου, καὶ τῆς ὀρθῆς τοῦ ἁγίου δόξης. τέλος γὰρ δογμα-

τίζει κολάσεως καὶ ἐςι προσθήκη τῶν τὰ ὠριγένους φρονούντων. Διὸ καὶ ἐν ἑτέροις βιβλίοις τοῖς ὀρθῶς τε καὶ ἀνοθεύτως ἔχουσιν οὐχ εὕρηται τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐκβέβληται, ὡς αἱρετικὸν δόγμα, καὶ συκοφαντία κατὰ τοῦ ἁγίου.

Sciendum, frustulum hoc intermedium duorum foliorum prorsus alienum esse et a sermone, et a vera sancti sententia. Finem enim statuit punitionis et est additamentum Origenis asseclarum. Ideo et in aliis codicibus genuinis et non adulteratis hoc non reperitur. Hinc et a nobis hic reiectum tanquam haereticum dogma, et calumnia contra sanctum.

2. Ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ ἀναπτύξας καὶ καλῶς ἐξετάσας, εὗρον, ὅτι τὰ παρόντα δύο φύλλα καλῶς γεγραμμένα, καὶ ἀνοθεύτως εἰσὶ, πλὴν ἐν τοῖς χωρίοις, οἷς ἐσημείωσα, καὶ ἀπέβαλον, ὡς αἱρετικῶν φληναφείας. Διὰ τοῦτο οἱ ἐντυγχάνοντες ἀπὸ τοῦ νῦν ἀναγινωσκέτω χωρίς τινος ἀμφιβολίας, μηδὲν ἐνδοιάζων, σκοπῶν τὰ πρὸ ἐμοῦ ἐξητασμένα. Ἴσως γὰρ ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος, ὁ σημιώσας, οὐκ ἐνέτυχε θεάσασθαι τὸν παρόντα λόγων ἐγγράφως ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ, καὶ μὴ φέρων τὴν ἔκφυλον δόξαν, ἣν προσέτησάν τινες κακόδοξοι κατὰ τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ὀρθῆς δόξης τῶν χριςιανῶν, ἀπέβαλε μέρος, καὶ τὰ καλῶς εἰρημένα παρὰ τοῦ ἁγίου, ἐν οἷς ὑπῆρχον ἀναμεταξὺ αἱ παραχρήσεις τῶν κακοδόξων, τῶν ληροδούντων εἶναί ποτε τέλος κολάσεως.

In alio codice indagans et probe examinans, inveni, haec duo folia bene scripta, nec adulterata, nisi in quibusdam locis, quae notavi et reieci, tanquam haereticorum nugas. Hinc a quovis obvio in posterum legi poterit sine ulla ambiguitate, nil haesitante, considerando, quae ante me explorata sunt. Fortassis enim beatus ille notator non incidit in codicem alium, qui hunc continuit sermonem, nec fe-

rens alienam hanc sententiam, quam malevoli quidam addidere contra sanctum, et veram Christianorum sententiam, reiecit partem bene dictorum a sancto, in quibus erant abusus malevolorum nugantium, esse finem punitionis.

Hic igitur alter Scholiastes relinquit duo folia, tanquam bene scripta, exceptis, quae notavit, reiicienda. Sunt verò:

1. ἢ μετὰ τὴν ἐνθένδε μεταχώρησιν διὰ τῆς τοῦ καθαρσίου πυρὸς χωνείας.
2. Addit ad: δι' ὧν σωζόμεθα, καὶ δι' ὧν ἀπολλύμεθα.
3. Quae sunt inter τῆς θειότητος, et ταῦτα δ'ἐστι, notat. στίχον τελείως ὧδε.
4. τῶν δὲ λοιπῶν usque τῶν ἀποβαλλόντων haec corrigit: τῶν δὲ διὰ τῆς ὕστερον μεταμελείας τῆς ἐν τῷ καθαρσίῳ τῶν δακρύων, τῷ καὶ μετανοίας βαπτίσματι ἀποβαλλόντων.

Reliqua, tanquam orthodoxa, reliquit. Et tamen Fabricius tom. IX. p. 120. edit. nov. ait: Totus in hoc sermone Origeniana dogmata sapit Nyssenus. Ibi verò inscriptio est: πρὸς τοὺς πενθοῦντας, non esse dolendum de mortuis, qui ex hac vita ad sempiternam transierunt.

Ter adhuc in bibl. Monac. occurrit in codd. 23. 107. 192. Nullibi verò eiusmodi scholium legitur. Consule Germanum patr. CP. in apologia Gregorii Nysseni, quam Photius refert in biblia sua. Cod. 233.

Cod. CCCCLXVII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, cum aliquot marginalibus, in

foliis 258, Saec. XI, possessus a Ioanne Birgete, signatus p. 12. n. 32. male conservatus et inscriptus:

Ἀναςασίου μοναχοῦ τοῦ σινᾶ ὄρους.	Anastasii Monachi montis Sina.

A. Παρακαλοῦμεν τοὺς μέλλοντας ἐντυγχάνειν.
T. βλασφημιῶν αὐτὸν ἐπλήρωσαν.

†. In ora superiore alia manu inscriptum: Ἀρχὴ βιβλίου τοῦ ὁδηγοῦ, initium libri ducis viae. Est igitur Anastasii Sinaitae, qui Saec. VII. floruit, dux viae contra Acephalos haereticos. Praemittitur prooemium, quod in bibl. Vindob. appendix quaedam operis nominatur. In editione Gretseri gr. lat. Ingolst. 1606. 4. ex hoc codice etiam est prooemium.

Subsequitur tabula contentorum hoc tit.: τάδε ἐςὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ τῇ λεγομένῃ ὁδηγῷ. Sunt verò cap. XXIV. quorum I^um^ est: προθεωρία κατ' ἐπιτομὴν, ὧν δεῖ ἐξασκεῖν τὸν περὶ πίςεως θεοῦ λαλεῖν καλῶς βουλόμενον. σὺν θεῷ προγυμνασία κατ' ἐπιτομήν. et ultimum:

Τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἀπόφασις φάσκουσα, ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐκοινώνησεν ὁ πατὴρ ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα τῇ τοῦ λόγου σαρκώσει, εἰ μὴ τῇ εὐδοκίᾳ μόνῃ, τοῦτο δὲ παρεθέμεθα, διὰ τὸ φάσκειν σευῆρον συνσεσαρκῶσθαι τῷ υἱῷ τὸν πατέρα, καὶ τὸ πνεῦμα, πρὸ δὲ φύλλου τοῦ κδ κεφαλαίου εὑρήσεις σχόλιον περὶ τῆς μιᾶς τοῦ θεοῦ λόγου φύσεως σεσαρκωμένης.

Des. διετάξαντο, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Et hic finis est tituli ultimi, reliquis additi, qui sonat: προσθήσω δὲ, ὥσπερ τινα φάνην ἐπινίκιον νυμφικὴν τῇ βίβλῳ καὶ τάδε. Νόμος θεῖος κ.τ.λ. Reiserus adhuc addit:

Eiusdem opus de fide orthodoxa etc. Severi, Gabalensis in Syria episcopi, sermo in dictum Apo-

stoli: In Christo habitat. Non enim animadvertit, esse capita eiusdem tractatus.

Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Πασῶν αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι τέσσαρες, ἐξ ὧν αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀνεφύησαν.	Omnium haeresium matres et prototypi quatuor, ex quibus reliquae omnes ortae sunt.

A. Βαρβαρισμὸς, ὅςις καθ' ἑαυτὸν ἔςη.

†. Sunt cap. XLVI. et ultima haeresis Tatianorum hac subscriptione: ταῦτα τὰ κεφάλαια τῶν γ. τοῦ ᾱ βιβλίου τόμων περὶ τῶν μς̄. αἱρέσεων. Sequitur titulus tom. IV. Lib. II. haeresium XVIII. Ἀνακεφαλαίωσις τοῦ β̄. βιβλίου τόμου δὲ δ̄. ἐν ᾧ εἰσὶν αἱρέσεις ιη̄, quarum ultima est Origenianorum hac subscriptione: Αὗται τοῦ Δ̄ τόμου, β̄. δὲ βιβλίου αἱρέσεις ιη̄. Sequitur tomus V. Lib. II. haeresium V. τάδε ἔνεςιν ἐν τῷ ε̄ τόμῳ, β̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις ε̄, quarum ultima est Arianorum hac subscriptione: αὗται τοῦ ε̄ τόμου, β̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις ε̄.

Sequitur tom. VI. lib. III. haeresium VII. τάδε ἔνεςιν ἐν τῷ ς̄. τόμῳ, γ̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις ζ̄, quarum ultima est Aetianorum hac subscriptione: αὗται εἰσὶν ὁμοίως τοῦ ς̄ τόμου, γ̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις Δ̄, quarum ultima Massalianorum.

Sequitur tom. VII.

Αὕτη τοῦ ζ̄. τόμου ἀνακεφαλαίωσις. κεφάλαια τοῦ τῶν μασσαλιανῶν δυσσεβοῦς δόγματος ἀναληφθέντα ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτῶν.

Ἔτι περὶ τῆς εἰρημένης αἱρέσεως τῶν μασσαλιανῶν τῶν ἐν μοναςηρίοις μάλιςα εὑρισκομένων, ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱςορίας θεοδωρήτου.

Αὗται μὲν ἕως μαρκιανοῦ αἱ αἱρέσεις. ἀπὸ δὲ μαρκιανοῦ, καὶ δεῦρο, καὶ μικρῷ πρὸς ἐπὶ λέοντος ἀνέφυησαν αἱ αἱρέσις αὗται.

A cap. LXXXI. usque C. quarum ultima est Saracenorum, et desinunt: *οἰνοπωσίαν δὲ παντελῶς ἀπηγόρευσεν.*

In margine notatur: *ἐπιφανίου*, et quidem recenti manu. Ex datis etiam his omnibus apparet, librum hunc nil aliud esse, quàm epitomen Panarii S. Epiphanii continuatam a S. Ioan. Damasceno usque ad sua tempora. Certè in bib. Vindob. apud Nessselium p. 430. hic illius liber occurrit eodem initio:

Τοῦ *ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὰ περὶ αἱρέσεων.* Πασῶν *αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι*, et extat in editione Damasceni Lequiniana cum tit. de centum haeresibus compendium gr. et lat.

Graecè librum integrum de haeresibus CIII. primus vulgavit Io. Bapt. Cotelerius cum vers. et notis tom. I. monum. eccles. p. 278. ubi finis nostri codicis in haeresi CI. occurrit.

φύλ. ρν.	Fol. 150.
Ἀναςασίου πατριάρχου θεουπόλεως ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν περσίδι πραχθέντων.	Anastasii patriarchae Antiocheni narratio de factis in Perside.

A. *Βασιλεύοντος ἀρρενάτου τῆς περσικῆς.*

T. *ὤφειλαν, εἰ ἀληθῆ δοκεῖ.*

Τ*έλος τοῦ ἱςορικοῦ λόγου περὶ τῶν ἐν περσίδι πραχθέντων.*

†. Alii Anastasium Sinaitam monachum, et patriarcham Antiochenum in unum confundunt. At differunt. Patriarcha enim obiit A. 599. et Sinaita monachus narrat, quae post A. 608. contigere. Gretserus ait, hanc narrationem olere fabulosum quid, ut difficile creditu sit, ex Anastasii Antiocheni officina prodiisse. Certe illius tempore nullus Arena-

tus regnavit in Persia. v. Bolland. tom. 2. April. p. 854.

φύλ. ροβ. Fol. 172.

Περὶ τῶν ἓξ οἰκουμενικῶν συνόδων. De sex oecumenicis conciliis.

A. Χρὴ γινώσκειν πάντα χριςιανὸν, ὅτι ἓξ εἰσιν.

T. φυλάξατε. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Ex initio credebam, esse synopsin Germani patriarchae CP. At ex ulterioribus, et ex fine collatis cum editione Harduiniana statim perspexi, hanc synopsin ab illa Germani differre, ac proin anonymi esse. Prolixior enim multum est.

φύλ. ρϟα. Fol. 191.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ θεοδώρου τοῦ τῶν ςουδίων ἡγουμένου, συγγραφεὶς παρὰ θεοδώρου μαγίςρου τοῦ δαφνοπάτου. Vita et institutum sancti patris nostri et confessoris Theodori Studitae conscripta a Theodoro Daphnopate magistro.

A. Καὶ πᾶσι μὲν ἡδὺς καὶ τοῦ παντὸς ἄξιος.

T. ἀναπέμποντες, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Ultima tituli verba recentiore manu adscripta sunt, sc. συγγραφεὶς παρὰ θεοδώρου τοῦ δαφνοπάτου. In alio codice eiusdem Studitae vita a Michaele monacho conscripta huic quoque Theodoro Daphnopati tribuitur. Plures de eo vitas Fabricius enarrat. At haec vita in ipsius vitarum elencho tom. IX. edito non habetur.

Cod. CCCCLXVIII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus ac clausus, in fol. m. titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, in foliis 38,

atramento flavescente et imbibito, Saec. XIII. signatus p. 27. n. 21. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου ἀρχιεπ. ἀλεξανδ. πρὸς ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείϛων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς ἀπορουμένων, καὶ παρὰ πᾶσι χριϛιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλόντων.	Sancti patris nostri Athanasii archiep. Alexand. ad Antiochum principem de plerisque quaestionibus in scriptura controversis et omnibus Christianis scitu necessariis.

A. Πιϛεύσαντες καὶ βαπτισθέντες.

T. πολλαὶ κολάσεων διαφοραί.

†. Quaestiones nullo signatae numero sunt. Numeravi verò CXXXIX, quorum ultima est: διὰ τί ἰουδαῖος, ἢ ἄπιϛος, ἢ σαμαρείτης πεποιήκει πολλὰ ἀγαθά. Ἄρα εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Idem scholium, θεὸν ἕκαϛον καθ' ἑαυτὸν θεωρούμενον κ. τ. λ. quod post primam responsionem occurrit in cod. 270. hic etiam habetur cum reliquis.

Editae sunt hae quaestiones in eius operibus gr. lat. Sed omnes sunt suppositae. Citantur enim Ioan. Climacus, Maximus, Nicephorus CP. qui longè posteriores sunt.

φύλ. λβ.	Fol. 32.
Ἑρμηνεία τῶν παραβολῶν τοῦ εὐαγγελίου.	Expositio parabolarum evangelii.

A. Τίς ἐπέβαινεν ἀπὸ ἡλημ. εἰς ἱεριχώ.

T. ὁ δεῖπνος τοῦ κυρίου.

†. Sequuntur alia adhuc fragmenta vg. dialogus inter Adamum, serpentem et Evam etc. et alia ex evangeliis.

Cod. CCCCLXIX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in fol. m. titulis miniatis, literis minutis et

nitidis, diversa manu, in foliis 254, Saec. XIV, signatus p. 63. n. 77. malè conservatus et inscriptus:

Γαληνοῦ ἑρμηνεῖαι εἰς τὸ ἱπποκράτους περὶ διαίτης ὀξέων. ᾱ περὶ πισάνης.	Galeni expositio Hippocratis de diaeta acutorum 1. de ptisana.

A. Οἱ ξυγγράψαντες τὰς κνιδείας.

T. περὶ ὧν ἐφεξῆς ποιήσομαι τὸν λόγον.

Τέλος σὺν θεῷ τῆς παρούσης πιξίδος.

†. Sunt lib. IV. editi in operibus cum aliquot notis marginalibus. Praecessere alia adhuc, cum primus foliorum numerus sit 18.

Φύλ. ϞΔ. Fol. 94.

Γαληνοῦ τὰ ἐρωτήματα τῆς ἰατρικῆς.	Galeni quaestiones de arte medica.

A. Τί ἐςὶ τέχνη. τέχνη ἐςὶ σύςημα.

T. ποιεῖται τὴν κίνησιν ἔν τε κύκλῳ.

†. Ultima quaestio est de pulsu.

Φύλ. Ϟε. Fol. 95.

Γαληνοῦ περὶ τῶν ἐτεσίων καιρῶν, ὧν δεῖ διαιτᾶσθαι.	Galeni de temporibus Etesiarum, quomodo utendum sit.

A. Ἀπὸ πλειάδων δύσεως ἕως τῶν χειμερινῶν.

T. τὸν ἀπόλλωνος καὶ ζεύσου χρόνον.

Γαληνοῦ περὶ τῆς τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυνάμεως.	Galeni de facultate medicamentorum simplicium.

A. Τῆς ῥίζης ὁ φλοίος μετ' οἴνου.

T. ἑλκῶν ἐχρησάμεθα.

†. Sunt lib. VIII. IX. X. XI. editi Basil. p. 113. tom. 2.

Φύλ. ροε. Fol. 175.

Γαληνοῦ, τίνας δεῖ καθαίρειν, καὶ ποίοις καθαρτηρίοις, καὶ πότε.	Galeni, quinam purgandi sint, quibus purgativis, et quando.

A. Τοὺς ὑγιεινὰ σώματα ἔχοντας.

T. ἑτέρας κενώσεως γίνεται.

Ἐνταῦθα τέλος γαληνοῦ μονοβίβλου.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium hic libellus tom. 3. p. 152. et non 122, ut Fabricius citat. Reiserus malè cum superiore tractatu confundit. Extat tom. X. p. 470. operum Galeni.

Φύλ. ρπ. Fol. 180.

Καὶ ἀρχὴ ῥούφου μονοβίβλου. — Et principium Rufi libri singularis.

A. Οὔτε πάντας τοὺς ὁπωσοῦν διακειμένους.

T. στήθους καὶ πνεύμονος.

†. Est de purgativis, quod etiam occurrit apud Bandinium tom. III. p. 152. Erat medicus Ephesius Saec. II° post Christum clarus.

Φύλ. σλδ. Fol. 234.

Ρούφου ἐφεσίου περὶ τῶν ἐν κύστει καὶ νεφροῖς παθῶν. — Rufi Ephesii de vesicae, et renum morbis.

A. Ὅσα περὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν κύστιν.

T. τὸ δὲ ψυχρὸν ἐγκρατέστατον τῇ κύστει.

†. Hoeschelius in catalogo suo notat, libellum utrumque, priorem et hunc posteriorem, plura suppeditare, quàm editio Paris. 1554. habet.

Φύλ. συγ. Fol. 253.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ σατυριασμοῦ ἢ γονοῤῥοίας. — Eiusdem de Satyriasmo seu gonorrhoea.

A. ᾧ τὸ αἰδοῖον ἐπάλλετο.

T. ὅπως διὰ σωφροσύνης κατασήσωσιν αὐτοὺς παντελῶς.

Περὶ σατυριασμοῦ ἢ γονοῤῥοίας.

†. In elencho scriptorum Rufi Ephesii hic titulus non occurrit, nec Reiserus illius notionem dedit, licet expressè legatur: τοῦ αὐτοῦ περὶ σατυριασ... Erui difficulter in titulo potest, literis iam evanescentibus. At in fine clarè expressum est, v. Paul. Aegin. lib. III. ἡ σατυρίασίς ἐςι παλμὸς τοῦ αἰδοίου, φλεγμονώδει τινι διαθέσει τῶν σπερματικῶν ἀγγείων, ἑπόμενος μετ' ἐντάσεως. Dicitur morbus acutissimus atque exitialis propter accidentia, rarus, mulieribusque contingens. Ait enim: ἔςι δὲ νόσημα σπάνιον μὲν καὶ γυναιξὶ συμβαῖνον.

Cod. CCCCLXX.

Bombycinus, in charta spissiore, in fol. m̄. titulis, interlinearibus et initialibus rubris, charactere minuto et nitido, cum explicatione interlineari eiusdem manus, in foliis 157, Saec. XV, signatus p. 81. n. 2. initio madefactus, caeterum probe conservatus et inscriptus:

Βουκολικὰ θεοκρίτου. εἰδύλ. ᾱ.	Bucolica Theocriti. Idyl. 1.

A. Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα.
T. μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀνασῇ.

†. Explicatio interlinearis initio evanuit. Ultima est: πηδήσητε. ἵνα καθ' ὑμῶν.

φύλ. η. Fol. 8.

Σιμαίθα φαρμακεύτρια.	Simaeta Pharmaceutria.

A. Πᾷ μοι ταὶ δάφναι φέρε.
T. νυκτὸς ὀπαδοί.

†. Explicatio interlinearis incipit: ποῦ αἱ δάφναι. ὦ πῇ τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα.

φύλ.

Φύλ. ις. Fol. 16.

Βάτος αἴπολος ἢ κωμάςης. Batus caprarius vel Comastes.

A. Κωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα.

T. κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

†. Explicatio interlinearis incipit: ἀπέρχομαι πρὸς τὴν. In fine Hoeschel. notat. Idyll. 4. λείπει h. l. Subiicitur quinto.

Φύλ. ιθ. Fol. 19.

Κομάτας αἴπολος καὶ λάκων ποιμήν. Comates caprarius et Lacon pastor.

A. Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα.

T. μελάνθιος ἀντὶ κομάτα.

†. Explicatio interlinearis incipit: ἐκεῖνον τὸν ἐκ συβάρεως.

Φύλ. κς. Fol. 26.

Βάτ]ος αἴπολος. κορύδων βούκολος. Batus caprarius. Corydon bubulcus.

A. Εἶπε μοι, ὦ κορύδων.

T. κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

†. Explicatio interlinearis incipit: ὄντος δή. ὄντως αὐτὰς λάθρα πρὸς ἑσπέραν.

Φύλ. κθ. Fol. 29.

Βουκολιαςαὶ δαμοίτας καὶ δάφνις. Bucolici cantores Damoetas et Daphnis.

A. Δαμοίτας καὶ δάφνις ὁ βώκολος.

T. ἀνάσσατοι δὲ γένοντο.

†. Explicatio interlinearis incipit: βούκολος. ὦ. ἦν. καθήμενοι.

Φύλ. λα. Fol. 31.

Θαλύσια. Θεόκριτος. Thalysia. Theocritus.

A. Ἧς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ.

T. ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

†. Explicatio interlinearis incipit: ὅτε. τόπον ἐβαδίζομεν. ἡμῖν. τῇ δήμητρι ἐτέλει.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Βουκολιασταί. Bucolici cantores.

A. Δάφνιδι τῷ χαριέντι.

T. ἐὼν ἔτι παῖδα γᾶμεν.

†. Explicatio interlinearis incipit: συνήντησε βοῦς νέμοντι, πρόβατα βόσκων. Φασί. Sunt adeoque Idyllia VIII. eodem ordine, ut in editione, excepto quarto. Theocritus Syracusanus Saec. III. ante Christum floruit.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. Hesiodi opera et dies.

A. Μοῦσαι πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσαι.

T. καὶ ὑπερβασίας ἀλέεινων.

†. Explicatio interlinearis incipit: ὦ ἐκ τῆς πιερίας ταῖς ὑμετέραις μελῳδίαις. δοξάζουσαι τοὺς ἀνθρώπους. Hesiodus floruit nono ante Christum saeculo.

Φύλ. πα. Fol. 81.

Πινδάρου ὀλύμπια. Pindari Olympia.

Ἱέρωνι συρακουσίῳ κέλλητι. Hieroni Syracus. Celeti.

†. 1. Ἄριστον μὲν ὕδωρ. Expl. interl. κράτιστον τῶν ἄλλων στοιχείων.

2. Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι. Expl. interl. ἄνακτες τῆς φόρμιγγος.

3. Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις. Expl. interl. Διοσκούροις κάστορι καὶ πολυδεύκει.

4. Πλατὴρ ὑπέρτατε. Expl. interl. διοικετὰ ὕψιστε.

5. Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν. Expl. interl. ὑψηλῶν ἀρετῶν.

6. Χρυσέας ὑποστάσαντες. Expl. interl. λαμπρὰς ὑποβάλλοντες.

7. Φιάλαν, ὡς εἴ τις. Expl. interl. ποτήριον ὥσπερ.

8. Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφ.	Expl. interl.	ἀγώνων, ὅπου μάντεις.
9. Τὸ μὲν ἀρχιλόχου.	—	— φωνηθὲν. ἐκ τρίτου.
10. Τὸν ὀλυμπιονίκαν.	—	— τὸν ἐν ὀλυμπίᾳ νικήσαντα.
11. Ἔστιν ἀνθρώποις.	—	— χρεία. κόπω. ἀφορμαί.
12. Λίσσομαι παῖ ζηνός.	—	— ἱκετεύω θύγατερ ἐφόρου.
13. Τρισολυμπιονίκαν.	—	— τὸν τρὶς ἐν ὀλυμπία νενικηκότα.
14. Καφησίων ὑδάτων.	—	— καφησοῦ ποταμοῦ οἰκεῖτε.

Eodem ordine, initio et fine occurrunt in editione Heyne Götting. 1773. 8.

Cod. CCCCLXXI.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, literis minutis et elegantissimis, titulis, initialibus et notis quibusdam musicis rubris, usu tritus, in foliis 320, Saec. XI, signatus p. 40. n. 57. sat conservatus et inscriptus:

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μὴν σέπτεμβρος. Ā.	Sticherarium totius anni mens. Septemb. I.
Ἀρχὴ τῆς ἰνδικτ. καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν σιμεὼν τοῦ στυλίτου καὶ μνήμη ἰῦ τοῦ νάβη καὶ τῶν ἁγίων πνευματικῶν.	Initium indictionis, et memoria sancti patris nostri Simeonis Stylitae, et memoria Iesu Nave et sanctorum spiritualium.

A. Ἐπέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ.

†. Incipit a Septembri, et desinit in Augusto die 31. τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπηραγίου θεοτόκου, his verbis: καὶ προστασία καὶ σωτηρία ἡμῶν, et consistit in echis.

Finitis his novus titulus sequitur: fol. 188. Ἀρχὴ τῆς ἁγίας τεσσαρακοςῆς καὶ ἡ παραβολὴ τοῦ τέλωνος καὶ τοῦ Φαρισαίου. Μὴ προσευξώμεθα Φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί.

Fol. 275. hae subscriptiones recenti manu leguntur:

1. In monocondilio. Νικόλαος δομεςικὸς σμύρνης ἠπαρχῃ τω ββολη ὠντον το. Sic.
2. Ο χ̄ μου. Φοτίσων το νοῦν νέου τούτου καὶ Φοτισων Φοτι τοι σῆς θεογνοσίας. Sic.
3. ςη. 1586. μὴν οκτοβρίου ςη. II. τω ἐπιραμον ἀποτι σμύρνης νικαῖ ἔφερα τῶν τω ς] βενετ]ά ςολω γαγοργιο. ναπροσιληθον. ἀμήν. Sic.

Fol. 290. Tit. ςιχερὰ ἀναςάσιμα. εὐφράνθητε οὐρανοὶ σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Fol. 318. ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου. Τὸν ἀνέσπερον φωςῆρα τῆς οἰκουμένης μέλψωμεν πάντες ἀθανάσιον, et des. καὶ ὑπὲρ τούτου τὸ θεῖον ἐξιλεούμενος.

Reiserus inscripsit: liber cantionum graecarum in festis sanctorum. Hic autem titulus verus non est, sed quem ego posui miniatè exaratum et literis capitalibus, abbreviatum, et ita innexum, ut Reiserus enodare nesciret.

Sticheraria sunt libri, in quibus scribuntur versus officii ecclesiastici prolixiores, de quibus vide Iac. Goarum in notis ad euchologium.

Anastasima autem sunt libelli chorales pro paschatis diebus.

Cod. CCCCLXXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, sine minio exaratus, literis ligatis et nitidissimis in foliis 370, initio laceratus, Saec. XI,

caeterum optime conservatus, signatus p. 6. n. 17. et inscriptus a Reisero:

Prophetae maiores et minores cum periochis Hesychii, presbyteri Hierosolymitani, Theodoreti, Polychronii et fragmento Chrysostomi in Susannam.

†. Occurrit primò titulus I.:

ἑρμηνεία. οἱ δύο καὶ δέκα προφῆται οὐχ ὡς ἀλλήλοις συνεζηκότες καὶ κατ᾽ αὐτὸν γεγονότες. Des. *τὴν ὑπόθεσιν προδιδάξαντες.*

Tit. II. *Ὑπόθεσις τῆς ὠσηὲ προφητείας. Τῆς τοῦ λαοῦ διαιρέσεως ἐπὶ ῥοβοάμ.* Des. *ἤδη τῆς κατὰ μέρος ἑρμηνείας.*

Tit. III. *Ἡσυχίου πρεσβυτέρου ἱεροσολύμων στιχηρὸν τῶν ιβ. προφητῶν, καὶ ἡσαΐου, καὶ δανιὴλ ἔχον ἐν παραθέσεσιν τὰς τῶν δυσχερεστέρων ἑρμηνείας. ἔστι μὲν ἀρχαῖον τοῦτο τοῖς θεοφόροις τὸ σπούδασμα στιχηδόν.*

Sequuntur Osee cap. XX. et ipsius liber cum scholio finali: *ὠσηὲ ἑρμηνεύεται σωζώμενος.*

Ioel cap. X. cum ipsius libro et scholio finali: *ἰωὴλ ἑρμηνεύεται ἀγαπητὸς κυρίου.*

Amos cap. XVII. cum ipsius libro et scholio finali: *Ἀμὼς ἑρμηνεύεται στερέωσις ἢ ἰσχύς.*

Abdiae cap. III. cum ipsius libro et scholio finali: *Ἀβδιοῦ ἑρμηνεύεται δοῦλος ἐξομολογητός.*

Ionae cap. IV. cum ipsius libro et scholio finali: *Ἰωνὰς ἑρμηνεύεται ὑψιστοῦ πονοῦντος.*

Michaeae cap. XIII. cum ipsius libro et scholio finali: *Μιχαίας ἑρμηνεύεται ταπείνωσις.*

Naum cap. I. cum libro et scholio finali: *Ναοὺμ ἑρμηνεύεται παράκλησις.*

Habacuc cap. IV. cum libro et sine scholio finali.

Sophoniae cap. VII. cum libro et scholio finali: Σοφονίας ἑρμηνεύεται σκοπία κυρίου.

Aggaei cap. V. cum libro et scholio finali: Ἀγγαῖος ἑορτάζων ἑρμηνεύεται.

Zachariae cap. XXXII. cum libro et scholio finali: Ζαχαρίας ἑρμηνεύεται μνήμη ὑψίστου.

Malachiae cap. X. cum libro et scholio finali: Μαλαχίας ἑρμηνεύεται ἄγγελος.

Isaiae cap. LXXXVIII. cum Theodoreti Cyri argumento: ἅπαντες οἱ θεσπέσιοι προφῆται, et cum libro.

Ieremiae liber: τῇ ῥῆμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐγένετο.

Fol. 261. Theodoreti Cyri episc. in Ezechielem: Ὁ μακάριος ἐζεκιὴλ ὁ προφήτης. v. edit.

Fol. 264. Polychronii argumentum in Ezechielem: Ἦσαν δὲ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν καὶ ψευδοπροφῆται.

Ezechielis liber cum lacunulis.

Fol. 344 Ioan. Chrysostomi ex homilia in Susannam: Ἀγωνιζέσθω οὖν καὶ σουσάννα.

Danielis liber.

Hesychii Hieros. στιχηρὸν sive κεφάλαια in XII prophetas minores Conr. Rittershusius cum latina sua versione in asse fatidico sive XII prophetis metaphrasi latina donatis Ambergae 1604, 8. edidit. Confer de his capitibus R. Simonis epist. criticas.

Polychronii argumentum in Ezechielem graece edidit cum Hesychii argumentis in XII prophetas etc. D. Hoeschelius ex hoc, ut videtur, codice.

Ioan. Chrysostomi argumentum in eius operibus. Theodoreti argumentum in eius editione.

Cod. CCCCLXXIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et eleganti, cum notis marginalibus, abbreviatus, in foliis 208, Saec. XIII, signatus p. 9. n. 26. malè conservatus et inscriptus:

Συναγωγὴ ἐξηγήσεων εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν εὐαγγέλιον γεγονῆα παρὰ νικήτα διακόνου τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκόλου τοῦ σερρῶν βιβλίον δεύτερον περιέχον ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ καὶ δεκάτου κεφαλαίου καὶ αὐτοῦ μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἐννάτου, καὶ αὐτοῦ ἤγουν κεφάλαια τοῦ κατὰ λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου εἰκοστὸν καὶ τρίτον.

Collectio expositionum in Lucae evangelium facta a Niceta diacono magnae Dei ecclesiae, et doctoris Serrarum liber secundus continens a cap. XVII usque ad trigesimum nonum, et ipsius capita sancti Lucae evangelii, quorum ultimum est vigesimum tertium.

A. Καὶ καταβὰς μετ' αὐτὸν ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ.

Ευσεβ. ὁ μὲν ματθαῖος ἐν τῷ ὄρει λελέχθαι φησί.

T. οὕτω καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ.

†. Praemittitur capitularium, cuius cap. 1. περὶ τῶν μακαρισμῶν, et ultimum: περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν.

Interpretes obvii sunt: Eusebius, Cyrillus, Gregor. Nyss. Chrysostomus, Severus, Titus, Basilius, Gregor. Theologus, Damascenus, Maximus monachus, Macarius, Isidorus, Theodoretus, Niceta David, Athanasius, Origenes, Asterius, Nilus, Metaphrastes Epiphanius, Isaac, Dionysius, Clemens Alexand. Anepigraphus.

Τέλος τοῦ δευτέρου τῶν τεσσάρων τεύχους τῶν εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον κατὰ συναγωγὴν ἐξηγήσεων.

Ex quo fine vocabula tituli prius positi: τοῦ σέῤῥων corrigi possunt, et legi: τῶν τεσσάρων.

In codice Vindob. XXIXo. v. Lambec. p. 114. occurrunt evangelia IV. cum catena Nicetae Heracleensis, ut suspicor. Nesselius huius non meminit. Taurini in bibl. regia catena in evangelia Matthaei et Ioannis asservatur.

De Niceta Heracleensi primò quidem Serrarum, postea verò Heracleae metropolita A. 1077 claro catenisque eius editis v. Hamberger Z. N. III. p. 766.

Cod. CCCCLXXIV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, in foliis 199, madefactus, Saec. XIII, signatus p. 28. n. 28. malè conservatus et recentiore manu inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν	Sancti patris nostri Ioan.
Ἰω. τοῦ χρυσοςόμου λόγοι.	Chrysostomi homiliae.

†. Initium mutilum est, et verus titulus deest. In aliis verò codicibus, ut cod. 108. est: Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ χρυσοςόμου. Sine collectoris nomine. Reiserus autem inscripsit: Chrysostomi ἀπανθίσματα, id est, homiliae è diversis eius scriptis collectae a Theodoro quodam, ut videtur, magistro. At gratis hoc dicit. Nullum enim ipsius vestigium hîc apparet, nec Fabricius huius, tanquàm collectoris mentionem facit tom. VIII. p. 575. ubi ex professo hanc collectionem memorat. Nec Harlesius meminit, suspicatus nimirum, hanc Reiseri inscriptionem fraudi esse.

Occurrit adhuc in cod. 462, etiam sine collectoris nomine. Cum verò in variis codicibus varius ordo sit, titulos et initia etiam hîc ponam:

1. Περὶ προνοίας. De providentia.
2. Περὶ ψυχῆς. Ἐοίκασιν. De anima.
3. Περὶ εὐχῆς. Μέγα. De oratione.
4. Περὶ ἀγάπης. Βουλόμενος. De dilectione.
5. Περὶ ἐλεημοσύνης. Ὁ τῆς. De eleemosyna.
6. Περὶ ἀρετῆς. Εἰσί τινες. De virtute etc.
7. Περὶ παρθενίας. Τὸ τῆς. De virginitate.
8. Περὶ ἀνδρίας. Δειλὴν. De fortitudine etc.
9. Περὶ μετανοίας. Διὰ τοῦτο. De poenitentia.
10. Περὶ νηςείας. Βούλει. De ieiunio.
11. Περὶ γαςριμαργίας. Βούλεσθε. De gula.
12. Περὶ ἁμαρτίας. Ἐπεδήμησε. De peccato.
13. Περὶ κρίσεως. Πολλοί. De iudicio.
14. Περὶ θανάτου. Πολλὰ μὲν. De morte.
15. Περὶ ὑπομονῆς. Εἰ βούλεσθε. De patientia.
16. Περὶ ἀνεξικακίας. Τίνα ἂν. De clementia.
17. Περὶ μίσους. Εἴ τις παρὰ. De odio.
18. Περὶ βασκανίας. Οὐδὲν. De invidia.
19. Περὶ ὀργῆς. Βούλει. De ira.
20. Περὶ λύπης. Τὴν ἀθυμίαν. De tristitia.
21. Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας. Ὀλίγοι. De non spernenda Dei ecclesia.
22. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Ὅταν. De humilitate.
23. Περὶ ἀλαζονείας. Βουλόμενος. De superbia.
24. Περὶ πλεονεξίας. Τίνος. De avaritia.
25. Περὶ πλούτου. Ὅταν ἴδῃς. De divitiis.
26. Περὶ εὐτυχίας. Τίνος. De prosperitate.
27. Περὶ σιωπῆς. Λόγος ἁπλῶς. De silentio.
28. Περὶ ὅρκων. Μὴ τοῖς. De iuramentis.
29. Περὶ διδαχῆς. Πρώην. De doctrina.
30. Περὶ ἀρχῆς. Ὁ μακάριος. De imperio.

31. Περὶ ἀῤῥωστίας. Ὅταν. De infirmitate.
32. Περὶ γυναικῶν. Οἱ γυναῖκας. De mulieribus.
33. Περὶ παίδων. Δεόμαι. De pueris.
34. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον παῦλον ἐκ διαφόρων αὐτοῦ λόγων συντεθὲν παρὰ θεοδώρου μαγίστρου. Τῆς μὲν. Encomium sancti apostoli Pauli ex variis ipsius homiliis collectum a Theodoro magistro.

Finis huius est mutilus. Ex hoc autem titulo erui nequit, reliquas etiam homilias a Theodoro magistro esse collectas, ut Reiserus putavit. De encomio enim solo scimus, non de reliquis. Prodiere hae eclogae in Chrysostomi operibus.

Cod. CCCCLXXV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, atramento pallido, cum notis marginalibus, carie exesus, in foliis 304, Saec. XIII, signatus p. 76. n. 2. malè conservatus et inscriptus:

Πορφυρίου εἰσαγωγή. Porphyrii isagoge.

A. Ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.

T. γένος δὲ τοῦ λογικοῦ....

†. Est in Aristotelis organum, sive liber de V. vocibus. Constat tantum tribus foliis. Reliqua desunt. v. intra. Occurrit adhuc in codd. 222. 234. v. edit. Venet. 1500. f.

φύλ. δ. Fol. 4.

Προλεγόμενα σύντομα καὶ σαφῆ εἰς τὴν τοῦ πορφυρίου εἰσαγωγήν. Prolegomena succincta et clara in Porphyrii isagogen.

A. Πρὸ παντὸς πράγματος καὶ πρὸ πάσης.
T. πρὸς τούτους ἐλαυνόμενοι.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Πορφυρίου εἰσαγωγή. Porphyrii isagoge.

A. Ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.
T. καὶ τῆς κοινωνίας παράςασιν.

Τέλος τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς.

†. Constat duabus sectionibus v. supra.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Ἀριςοτέλους κατηγορίαι. Aristotelis categoriae.

A. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον.
T. σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηται.

Τέλος τῶν κατηγορίων.

†. Initium et finis cum editis conveniunt.

Φύλ. με. Fol. 45.

A. Σημαίνει χωρὶς καὶ ἐςιν ἀεὶ τῶν κατ᾽ ἕτερον.
T. τῇ μὲν πᾶς ἄνθρωπος οὐ δίκαιός ἐςιν.

†. Initium et finis est mutilus, adeoque sine ullo auctoris vestigio. Rectè verò inscripsit Reiserus: Aristotelis liber de interpretatione. Initium enim est ex tertio editionis capite. Hîc autem divisio fit in sectiones III. Sectio IIª incipit in cap. VII°. et sectio IIIª in cap. XII°. Desinit verò in cap. XIII°. Scholia etiam marginalia habentur, sed evanescentibus iam ferè literis.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

A. Λέγεται τὸ ἐνδέχεσθαι. καὶ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον.
T. ἔχει πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα.

†. Nullus apparet titulus, initio utpote mutilo. At ex sequentibus colligitur, esse Aristotelis analytica priora et posteriora, ut rectè inscripsit Rei-

serus. In editione Francof. 1585. 4. initium p. 81. v. 20. occurrit. Scholia ubique marginalia habentur. Passim tamen evanuere.

φύλ. ρϟζ. Fol. 197.

Ἀριςοτέλους διαλεκτικὴ, ἤγουν τὰ τοπικά.	Aristotelis dialectica, seu topica.

A. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας.

T. χαλεπὸν ἐκ τοῦ παρὰ πόδας.

Τέλος τῶν τοπικῶν ἀριςοτέλους.

†. Sunt lib. VIII. ut in edit. cit.

φύλ. σπγ. Fol. 283.

Ἀριςοτέλους περὶ τῶν σοφιςικῶν ἐλέγχων.	Aristotelis de sophisticis elenchis.

A. Περὶ δὲ τῶν σοφιςικῶν ἐλέγχων.

T. πολλὴν ἔχειν χάριν.

Τέλος τῶν σοφιςικῶν ἐλέγχων.

†. Nec in libros, nec capita dividitur, ut in edit. cit. Nec scholia habentur.

Cod. CCCCLXXVI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum scholiis marginalibus, in foliis 106, Saec. XIII, signatus p. 79. n. 20. optime conservatus et inscriptus:

Συνεσίου κυριναίου φιλοσόφου φαλάκρας ἐγκώμιον.	Synesii Cyrenaei philosophi calvitii encomium.

A. Δίωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτ]αν.

T. ἀνειλῆφθαι ταῖς χέρσιν.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum Ium est ad textum: ἐν πείσει. τὸ πείσει, εἰ μὲν ἀμφότερα

δίφθογγα γράψεις, οὕτως ἐρεῖς. Τήρησον καὶ Φύλαξον. μὴ ἔκφυγε τὸ πεισθῆναι, εἰ δὲ ῑ καὶ η̄, καὶ δύο σίγμα. εὕρηται γὰρ καὶ τοῦτο, λέξεις οὕτω. τήρησον τὴν καρδίαν ἐν πίσσῃ, τουτέςι, παρασκεύασον σεαυτὸν εἰς τὴν μάχην τοῦ Δίωνος, ὥσπερ ἂν εἰ παρὰ πίσσαν τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἔμελλες ἀγωνίσεσθαι. τὸ δέ Φασι, λέγει, ἐπειδὴ παροιμία ἐςίν.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. — Eiusdem Dio, seu de suo ipsius instituto.

A. Φιλόςρατος μὲν ὁ λήμνιος.

T. κινουμένῳ τῷ μέλει.

†. Est quoque cum scholiis marginalibus. Seligo unum ad verba: ὁποῖος ἄμους ὁ αἰγύπτιος κ. τ. λ. ἐρομένου τινὸς αὐτὸν, εἰ ἀναγκαῖα τὰ γράμματα, ἔφη. εἰ ὁ νοῦς ἔρρωται, τίς χρεία γραμμάτων. τὸ δὲ οὐκ ἔξευρεν, ἀλλ' ἔκρινε χρείαν γραμμάτων, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐχρήσατο αὐτὸς γράμμασιν, ἀλλ' ἀπεφήνατο, τούτους δεῖσθαι γραμμάτων, οἵτινες οὐ μέγεθος εὐτύχησαν νοῦ, ἵνα τὴν τοῦ νοῦ ἔνδειαν ἐντεῦθεν ἐπανορθῶνται.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Αἰγύπτιος, ἢ περὶ προνοίας. προθεωρία. — Aegyptius, sive de providentia. Protheoria.

A. Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς ταύρου.

T. οὐδὲ ἐν μύθου σχήματι.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum unum est ad textum: τὸν ἑρμῆν αἰγύπτιοι διπλῆν ποιοῦμεν τὴν ἰδέαν τοῦ δαίμονος, νέον ἱςάντες. ἵνα τὸ ἑρμῆν πρὸς τὸ νέον ἱςάντες, συνάπτῃ, λέγει οὕτω. τὸν ἑρμῆν αἰγύπτιοι νέον ἱςάντες παρὰ πρεσβύτῃ, διπλῆν ποιοῦμεν τὴν ἰδέαν, τοῦ δαίμονος, ἤτοι αὐτὸν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ πολυδεύκους. ὁ πρωτεὺς ὁ Φάριος τὸ θαῦμα τὸ ὁμηρικὸν, πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί,

ἤγουν αὐτός. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. αὕτη ἡ αἰτιατικὴ ἀναπόδοτός ἐςι διὰ τὸ τεθῆναι εὐθὺς τὴν ἐπανάληψιν. τὸ γὰρ τοῦ δαίμονος ἐπανάληψίς ἐςιν. εἰώθαμεν δὲ ἐν ταῖς ἐπαναλήψεσιν, ἢ πρὸς τὴν πρότασιν ἐπάγειν τὴν σύνταξιν, ἢ ὡς ἂν βουλώμεθα, δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν. τὸν ἑρμῆν αἰγύπτιοι διπλοῦν τὴν ἰδέαν ποιοῦσιν. ὁ δὲ ἐπαναλήψει χρησάμενος τῷ δαίμονος, πρὸς ταῦτα τὸν λόγον ἐσχημάτισεν. οὕτως ἔχει καὶ τὸ τοῦ πολυδεύκους. καὶ γὰρ κἀκεῖ τὸ αὐτοῦ ἐπανάληψίς ἐςι. Τοιοῦτον καὶ παρὰ λιβανίῳ ἐν τῇ τῆς νικομηδείας μονοδίᾳ. ἐγὼ δὲ τῆς νικομηδείας πόλεως, ἐν ᾗ λόγους μὲν, οὓς εἶχον, ἐπηύξησα κ.τ.λ.

Φύλ. κη.	Fol. 28.
Αἰγύπτιος, ἢ περὶ προνοίας λόγος δεύτερος.	Aegyptius, sive de providentia sermo IIus.

A. Ἄρχεται δὲ ὑποσημαίνειν ἐνθένδε.

T. μάρτυρες σοφώτατοι.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum primum est ad: πανικοὶ θόρυβοι.

Πανικὰ δείματα φασὶν, ὅταν ἐπὶ τῶν ςρατοπέδων αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐταραχθῶσι μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ γὰρ πανὶ εἰώθεισαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς, ἥτις ἐξαίφνης ὑπ' αὐτῶν γενομένη τῇ τοῦ θεοῦ κατοχῇ, φόβον ἔγειρει τοῖς ἀκούουσιν.

Φύλ. λβ.	Fol. 32.
Πρὸς παιόνιον ὑπὲρ τοῦ δώρου. τὸ δὲ ἦν ἀςρόλαβος.	Ad Paeonium de dono astrolabii.

A. Ἀκούων σου πρώην ὑπὲρ φιλοσοφίας.

T. μεσεμβρινῆς κέντρα συνηλύσιος.

Φύλ. λδ.	Fol. 34.
Περὶ ἐνυπνίων προθεωρία.	De insomniis protheoria.

A. Ἀρχαῖον οἶμαι καὶ λίαν πλατονικόν.
T. κατὰ θεὸν τί πιςεύεται.

†. Non tantum protheoria, sed et ipse liber de insomniis est. Cum haec protheoria ab illa Nicephori Gregorae differat, et brevis sit, et in aliis desit, integram exhibebo. Sic verò pergit: ὑπὸ προσχήματι φαυλοτέρας ὑποθέσεως κρύπτειν τὰ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδαῖα, τοῦ μήτε τὰ μόλις εὑρεθέντα πάλιν ἐξ ἀνθρώπων ἀπόλλυσθαι, μήτε μολύνεσθαι δήμοις βεβήλοις ἐκκείμενα. Τοῦτο τοίνυν ἐξηλώθη μὲν ὅτι μάλιςα τῷ παρόντι συγγράμματι. Εἰ δὲ καὶ τούτου τυγχάνει, καὶ τ᾽ ἄλλα περιτ]ῶς εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον ἐξήσκηται, ἐπιγνοῖεν ἂν οἱ μετὰ φιλοσόφου φύσεως αὐτῷ συνεσόμενοι. ὁ λόγος. εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι, καὶ τὰ ὀναρθεάματα τοῖς ἀνθρώποις ὀρέγουσι κ.τ.λ.

φύλ. μβ. Fol. 42.

Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀρκάδιον περὶ βασιλείας.	Ad imperatorem Arcadium de imperio.

A. Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἥκοι.
T. παρέχω λόγον καὶ δέχωμαι.

†. Scholium marginale habetur unicum, quod ad hoc ferè in medio: τοῖς γὰρ ἐναντίοις. Διαλεκτικὸς λόγος ὁ λέγων, εἰ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον καὶ τῷ ἀναντίῳ τὸ ἐναντίον. εἴγουν τὴν ἐπαγγελίαν τῆς φύσεως τελειοῖ ἄσκησις, δηλονότι ἡ ῥαθυμία φθείρει. καὶ τοῦτ᾽ ἂν εἴη τὸ φθείρεσθαι ἕκαςον τῶν συνιςάντων τοῖς ἐναντίοις. ὃ γὰρ ῥαθυμία πρὸς φθορὰν ἄγει, σπουδὴ καὶ ἄσκησις ἀνορθοῖ καὶ ὃ τελειεῖ σπουδὴ καὶ ἄσκησις, ῥαθυμία φθείρει.

Ex hac et aliis inscriptionibus clarum est, non ad Theodosium iuniorem inscriptionem factam esse, ut perperam tradunt Evagrius libr. I. c. 15. et Nicephorus Gregora XIV. 55.

φύλ. νγ. Fol. 53.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία. Eiusdem homilia.

A. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν ἄφωνον.

T. οὐκ ἐξεκενώθη.

Ἑτέρα. Alia.

A. Νὺξ ἱερὰ φῶς ἐνεγκοῦσα.

T. πρόσοδον ἐποιήσαντο.

φύλ. νδ. Fol. 54.

A. Οὔτε φιλοσοφίαν ἀπολίτευτον προελόμενος.

T. συμπροϊούσης τῆς ἀρετῆς.

†. Licet nullo titulo praefixo, ex initio tamen et fine constat, esse Synesii constitutionem, seu Anysii laudem. Prodiere homiliae duae priores et haec constitutio gr. et lat. cum reliquis eius scriptis.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι ἔμμετροι. Eiusdem hymni metrici.

A. Μετὰ παγᾶς ἁγίας αὐτςλοχεύτου.

T. ᾠδῖσι σοφίας νόον κατάρδω.

Ἕτεροι. Alii.

A. Πρῶτος νόμον εὑρόμαν.

T. ἐξ ἀαγέων μελῶν.

Ἕτεροι. Alii.

A. Ὑποδώριον ἁρμογάν.

T. πάλιν ἀκήρατον ἁρμόσω.

Ἕτεροι. Alii.

A. Ἄγε μοι λίγεια φόρμιγξ.

T. θεὸς ἐν θεῷ χορεύσοις.

Ετεροι. Alii.

A. Ἄγε μοι ψυχά.

T. βόσκοι με τύχα.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Ἕτεροι. Alii.

A. Σὲ μὲν ἀρχομένας.

T. ἱκέτιν ψυχάν.

Ἕτεροι. Alii.

A. Μυώεο χριστέ.

T. πνεύματι θ' ἁγνῷ.

Ἕτεροι. Alii.

A. Πάλιν φέγγος, πάλιν.

T. τὰ πανάρρητα χορεύσω. Fol. 54.

†. In bibliotheca Uffenbachiana sunt hymni, quotquot extant, nro. X. aliter verò collocati, quàm hìc, et in editis. v. P. II. p. 427. In hoc igitur codice duo desunt: ὑμνῶμεν κοῦρον et πολυήρατε. Occurrunt adhuc in cod. 87. eodem initio et fine, et fors ordine, ut in cod. Uffenbachiano. Non enim singillatim recensebam, ut hìc.

φύλ. νη. Fol. 58.

Πυθαγόρου σαμίοιο ἔπη τάδ' ἔνεστι τὰ χρυσά. Aurea Pythagorae Samii sunt carmina.

A. Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς.

T. οὐκ ἔτι θνητός.

†. Haec praemittuntur: πυθαγορικὰ ἔπη τὰ λεγόμενα χρυσᾶ στοιχείωσιν ἔχοντα τῆς τελειοτάτης τῶν πυθαγορίων φιλοσοφίας. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ συνεγράψαντο ταῦτα ὕστερον, τὰς ἀρχὰς αὐτῶν ἔχοντες ἐκ τοῦ πυθαγόρου. πυθαγόρα τάδε χρυσᾶ ἔπη ἴσθι ἐόντα.

Pythagorae carmina dicta aurea, institutionem continentia perfectissimae Pythagoreorum philosophiae. Sciendum autem, ipsius discipulos haec postea conscripsisse, principia eorum a Pythagora habentes. Scito, haec esse aurea Pythagorae carmina.

Prodiere saepius gr. et lat. et occurrunt adhuc in codd. 113. 313. et in sequentibus.

Φύλ. νθ. Fol. 59.

Συνεσίου ἐπιϛολαί. Synesii epistolae.

1. Νικάνδρῳ. Παῖδας ἐγὼ λόγους.
2. Ἰῶ. Ἀφοβία μεγίϛη.
3. Τῷ ἀδελφῷ εὐοπτίῳ. Τρίτη μὲν ἦν.
4. Τοῖς πρεσβυτέροις Ἀγαθὸν πεποιθέναι.
5. Τῷ ἀδελφῷ. Λύσαντες ἐκ βενδιδίου.
6. Ἀνυσίῳ. Ὁ δὲ καρνᾶς ἔτι.
7. Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ. Πῶς δοκεῖτε.
8. Τῷ ἀδελφῷ. Οὐ μὴ ἐρεῖς.
9. Θεοφίλῳ. Βαθὺ σε γῆρας.
10. Τῷ φιλοσόφῳ ὑπατία. Αὐτήν σε καί.
11. Τοῖς πρεσβυτέροις. Οὔτε προτέρον.
12. Κυρίλλῳ. Ἴθι παρὰ τὴν μρα.
13. Πέτρῳ πρεσβ. Θεὸς ἡγείσθω.
14. Ἀνυσίῳ. Οὕτως ἀμύνουσι.
15. Τῇ φιλοσόφῳ. Οὕτω πάνυ πέπραγα.
16. Τῇ αὐτῇ. Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα.
17. Ἡλιοδώρῳ. Πολλὰ καγαθὰ γένοιτο.
18. Τῷ ἀδελφῷ. Ὦ δεινὰ βουλευτής.
19. Ἡρώδῃ καὶ μαρτυρίῳ. Οὐκ ἐν αἰτίᾳ.
20. Διογένει. Ἕως ἔτι περιῆν.
21. Τῷ θεοδώρῳ. Εἰ τοῦ θεοδώρου.
22. Ἀναϛασίῳ. Ἤσθην, ἀλλὰ πῶς.
23. Διογένει. Τοιοῦτον ἐϛι ἡ σύρων.
24. Συμπλικίῳ. Ἔδει μέντοι ταῖς.
25. Ἡλιοδώρῳ. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι.
26. Τρωίλῳ. Ἀλλ' εἰ μήτε κυρηναῖοι.
27. Κώνϛαντι. Εἰ δὲ φιλοσοφίας.
28. Συμπλικίῳ. Ἀφιέναι φησί.
29. Πεντκδίῳ αὐγουϛαλίῳ. Τοῦ παρ' ἡμῶν.
30. Τῷ αὐτῷ. Ἐγὼ καὶ σοῦ κήδομαι.

31. Αὐρηλιανῷ. Εἴ τινές εἰσιν.
32. Τῷ ἀδελφῷ. Ἐπιτομοτάτην ὁδόν.
33. Τῷ αὐτῷ. Ἕκ καὶ δεκάτη.
34. Ἀνυσίῳ. Ἰωάννης, ὃν ὅτι.
35. Αὐρηλιανῷ. Οἶμαι σοῦ τὴν.
36. Τῷ ἀδελφῷ. Ἕλκει με παρά σε.
37. Οὐρανείῳ. Ἔπεμψά σοι δῶρον.
38. Ἑταίρῳ. Ἐμισθωσάμην σοι ναῦν.
39. Κληδονίῳ γενναδίῳ. Συγγενὴς ἐμός.
40. Ἀναστασίῳ. Σωσηνᾶν τις ἔπεισεν.
41. Κατὰ ἀνδρονίκου. Αἱ κακοποιοί.
42. Πρὸς τοὺς ἐπισκόπους. Ἀνδρόνικον τόν.
43. Ἰωάννῃ. Ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις.
44. Ὀλυμπίῳ. Λύπουσι τὴν ἐκλησίαν.
45. Τῷ ἀδελφῷ. Ὃ καὶ τοὔνομα.
46. Τῇ φιλοσόφῳ. Ἠχοῦς ἔοικα.
47. Ἀὐρηλιανῷ. Οὔπω τῇ προνοίᾳ.
48. Ἀναστασίῳ. Οὐδὲ ἄμασις μέν.
49. Θεοτίμῳ. Ἀρίθμει καὶ πέτρον.
50. Πυλαιμένῃ. Καλῶς ποιεῖς.
51. Θεοτίμῳ. Πλείω καλὰ τῆς.
52. Τῷ ἀδελφῷ. Ἀπέκτονε φησί τις.
53. Τῷ αὐτῷ. Ἄραντες ἐκ φυκοῦντος.
54. Τῷ αὐτῷ. Ἥκειν τις ἀθήνηθεν.
55. Τῷ αὐτῷ. Μῆκος ἐπιστολῆς.
56. Τῷ αὐτῷ. Συχνοὶ παρ' ἡμῖν.
57. Τῷ αὐτῷ. Ἔλυσας τὸ πρυμνήσιον.
58. Τῷ αὐτῷ. Ἀδικεῖς με, ὦ θεία.
59. Ἀνυσίῳ. Ὦ δέδωκα τὴν ἐπιστολήν.
60. Αὐξεντίῳ. Ἂν γράψωμαι σε. Edit. Ἦν.
61. Πυλαιμένῃ. Δάπιδα μεγάλην.
62. Τῷ ἡγεμόνι. Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος.
63. Ἰωάννῃ. Μὴ αἴτει μεγάλα. B.
64. Ἰωάννῃ. Χρῆσθαι δεῖ ταῖς. A.
65. Τῷ ἀδελφῷ. Ἄμφω τοὺς διονυσίους.

66. Θεωφίλω. Ἐγὼ καὶ βούλομαι.
67. Τῷ αὐτῷ. Ὦ δέδωκα τὴν ἐπιςολήν. Β.
68. Πεῦσιν τινὰ πυθέσθαι. Α.
69. Τῷ αὐτῷ. Μέλει γάρ σοι.
70. Πρόκλῳ. πέρυσιν οὐχ ἧκει.
71. Πυλαιμένει. Διτ7οὶ δὴ λόγοι.
72. Τοῖς ἐπισκόποις. Ἀνδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν
73. Τρωΐλῳ. Σὺ γὰρ δὴ καί.
74. Πυλαιμένει. Ἔπεμψά σοι τὸν λόγον.
75. Νικάνδρῳ. Τοὐπίγραμμα σου.
76. Θεοφίλῳ. Ὀλβιάταις. Οὗτοι δέ.
77. Ἀνυσίῳ. Οὐκ ἐθέλει παραμένειν.
78. Τῷ αὐτῷ. Οὐδὲν ἂν γένοιτο.
79. Ἀναςασίῳ. Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα.
80. Θεοφίλῳ. Ἐγὼ μὲν οἷος ἦν.
81. Τῇ φιλοσόφῳ. Εἰ καὶ μὴ πάντα.
82. Τῷ ἀδελφῷ. Τίνα μέντοι, τίνα.
83. Χρύσῃ. Οὐχ ὅτι μοι τῶν.
84. Τῷ ἀδελφῷ. Μῆκος ἐπιςολῆς.
85. Τῷ αὐτῷ. Δέδεξο μετὰ τῆς.
86. Τῷ αὐτῷ. Ἐπιςολὴν ἐπέθηκα.
87. Τῷ αὐτῷ. ὦ δέδωκα τὴν ἐπιςολήν.
88. Πυλαιμένει. Ἠρινὰς ἐπιςολὰς ἀπὸ θράκης.
89. Τῷ ἀδελφῷ. Τέος μὲν ἐπράτ7ομεν.
90. Θεοφίλῳ. Οἴχεται τὸ δίκαιον.
91. Τρωΐλῳ. Πάλαι μὲν ἀπραγμονεςέρας.
92. Τῷ ἀδελφῷ. Κακὸν οὐ μικρόν.
93. Ἡσυχίῳ. Ἀθηναῖοι θεμιςοκλέα.
94. Ἀνυσίῳ. Πρώην οὐκ ἔφθασα.
95. Τῷ ἀδελφῷ. Ὅτι μὲν ἡμᾶς εἴκειν.
96. Ὀλυμπίῳ. Ἐγὼ μάρτυρα ποιοῦμαι.
97. Τῷ αὐτῷ. Τὴν ἐπιςολὴν ἀναγιν.
98. Ὀλυμπίῳ. Πῶς οἴει με διψῶντα.
99. Τῷ αὐτῷ. Καινὸς οὗτος τρόπος.
100. Πυλαιμένει. Οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολύς.

101. Τῷ αὐτῷ. Φυκούντιος ἄνθρωπος.
102. Τῷ αὐτῷ. Συνίστημι τῇ Φιλίᾳ.
103. Πυλαιμένει. Οὐ μὰ τὸν Φίλιον.
104. Τῷ ἀδελφῷ. Τοὺς αὐτοὺς ἂν ἴδοις.
105. Τῷ αὐτῷ. Ἀνόητος ἂν εἴην.
106. Τῷ αὐτῷ. Ἠρόμην τὸ μειράκιον.
107. Τῷ αὐτῷ. Ἡδὺς εἶ κωλύων.
108. Τῷ αὐτῷ. Ἐμοὶ λόγχαι μέν.
109. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ ὄνος, οὐχ ἡμίονος.
110. Τῷ αὐτῷ. Χειλᾶς ὁ πορνοβοσκός.
111. Τῷ αὐτῷ. Πυνθάνῃ περὶ διοσκόρου.
112. Τρωΐλῳ. Οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.
113. Τῷ ἀδελφῷ. Εἶτα τοὺς μέν.
114. Τῷ αὐτῷ. Εἶτα θαυμάζεις.
115. Θεοδώρῳ ἰατρῷ. Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον.
116. Ἡλιοδώρῳ. Ἡ Φήμη λέγει.
117. Αὐξεντίῳ. Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα.
118. Τρωΐλῳ. Εἰ τὸν ἥρωα μαξιμῖνον.
119. Τρύφωνι. Εἰς διογένην, ὅτι.
120. Τῷ ἀδελφῷ. Οἱ ἀσκληπιάδαι.
121. Ἀθανασίῳ τῷ ὑδρόμικτι. Ὀδυσσεὺς ἔπειθε.
122. Τῷ ἀδελφῷ. Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο.
123. Τρωΐλῳ. Εἰ δὲ θανόντων.
124. Τῇ Φιλοσόφῳ. Εἰ δὲ θανόντων.
125. Τῷ ἀδελφῷ. Δυστυχοῦμεν, οἷς.
126. Ἀσκληπιοδώτῳ. Οἴμοι, τί δέ.
127. Τῷ ἀδελφῷ. Ἀσπίδα, Φρύνου.
128. Πρὸς ἐπίσκοπον. Ἀπέλαβες, ὅπερ.
129. Πυλαιμένει. Πλάτωνι σωκράτης.
130. Συμπλικίῳ. Ἐχαρίσω κεραλίῳ.
131. Πυλαιμένει. Τοὺς γεωμετρικοὺς ὅρους.
132. Τῷ ἀδελφῷ. Τὸ μὲν τὰς γυναῖκας.
133. Ὀλυμπίῳ. Χθὲς καὶ πρώην.
134. Πυλαιμένει. Ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολήν.
135. Τῷ ἀδελφῷ. Ποιμένιος οὗτος.

136. Τῷ αὐτῷ. Ὀναίμην τῶν ἀθηνῶν.
137. Ἑρκουλιανῷ. Εἰ τῆς ὀδυσσέως.
138. Τῷ αὐτῷ. Ἤκουσα που τῶν.
139. Τῷ αὐτῷ. Εἰ τοσοῦτον ἐςι.
140. Τῷ αὐτῷ. Τῶν ἐρώτων οἱ μέν.
141. Τῷ αὐτῷ. Μὴ θαυμάσῃς.
142. Τῷ αὐτῷ. Τὸν μὲν ὀδυσσέα.
143. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ ἐμπεδοῖς τά.
Λύσιδος πυθαγορείου ἐπιςολὴ πρὸς ἵππαρχον.
A. Μετὰ τὸ πυθαγόραν ἐξ ἀνῶν.
T. καὶ ἀνήρ ἐςιν ἀγαθός.

†. Lysidis Pythagoraei epistola ad Hipparchum extat gr. et lat. saepius.

144. Ἑρκουλιανῷ. Φοιβάμμων, ὃ τὴν ἐπιςολήν.
145 Τῷ αὐτῷ. Οἰκέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν.
146. Τῷ αὐτῷ. Ἐπιθυμήσας ἀρρενῶσαι.
147. Ἰωάννῃ. Οἶμαι σε καὶ πρό.
148. Ὀλυμπίῳ. Ἀπέλιπον τὴν τάξιν.
149. Τῷ αὐτῷ. Ἡμῖν ἀεὶ καὶ ἀπών.
150. Πρὸς θαλέλαιον. Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ᾽.

†. Est hoc titulo praefixo: Συνεσίου ἐπισκόπου κατάςασις ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ μεγίςῃ τῶν βαρβάρων ἐφόδῳ, ἡγεμονεύοντος γενναδίου καὶ δουκὸς ὄντος ἰνοκεντίου. Extat gr. et lat.

151. Πυλαιμένει. Οὐδὲ τὴν σήν.
152. Τῷ αὐτῷ. Ἆρα μοι μένεις.
153. Τῷ αὐτῷ. Οἷου με περιπτύσεσθαι.
154. Τῷ αὐτῷ. Δι᾽ ἔτους ἡμῖν.
155. Τῇ Φιλοσόφῳ. Τῆτες ἐξήνεγκα.
156. Δομιτιανῷ. Πάνυ σαφῶς.
157 Τῷ αὐτῷ. Τὰ δίκαια χρήζει.

†. Sunt igitur, dempta constitutione ad Thalelaeum, epistolae CLVI. Mirandum verò, quod Reiserus inscripserit epistolas aliquot. Ordo idem

non est in edit. Paris. 1633. f. nec in aliis codicibus vg. 50 bibl. Monac. et apud Bandinium vol. II. p. 240. nec eadem ubique inscriptio. In nostro codice in multis epistolis habentur scholia marginalia. Qualia verò sint, ex primo ad epist. III^{m}. intelligitur. Est verò ad: Ἁρμόνιος ἐςὶν ὁ τοῦ θυρωροῦ πηρ. Ἁρμόνιος δύο μὲν υἱοὺς ἔσχεν, αἰσχύνην καὶ θυρωρὸν, τὸν καὶ ἡρώδην καλούμενον. μίαν δὲ θυγατέρα τὴν μητέρα ταύτης τῆς νύμφης, περὶ ἧς ἐςὶν ὁ λόγος. Ἔςιν οὖν αὕτη ἡ νύμφη ἐγγόνη μὲν ἁρμονίου, ἀδελφιδῆ δὲ αἰσχύνης καὶ ἡρώδου.

Φύλ. ργ.	Fol. 103.
Ἐπιςολὴ ἀμάσιδος βασιλέως αἰγύπτου πρὸς πολυκράτην ἄρχοντα σάμου φίλον αὐτοῦ καὶ τὰ πάντα εὐτυχοῦντα, ὧν καὶ συνέσιος ἐν ἐπιςολῇ μέμνηται.	Epistola Amasidis Aegypti regis ad Polycratem Sami principem, ipsius amicum et in omnibus felicem, quorum et Synesius in epistola meminit.

A. Ἄμασις πολυκράτει ὧδε λέγει. Ἡδὺ μέν.
T. ὑποκειμένῳ, ἄκεο.

†. Margini sequens scholium adscriptum est: ὁ πολυκράτης σαμίων τύραννος ὤν, ἔσχε δακτύλιον πλείςου ἄξιον, ὃν ὑποθήκαις ἀμάσιδος ἔρριψε εἰς θάλατΐαν, τὸν δ' ἰχθὺς κατάπίων, ἠγρεύθη κατὰ τύχην μετ' οὐ πολὺ ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἁλιέων καὶ διαρρήξαντες αὐτὸν, καὶ τὸν δακτύλιον εὑρόντες, προσήγαγον πολυκράτει. ἀκούσας δὲ τοῦτο ὁ ἄμασις, τότε μᾶλλον πρὸς τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν φίλον, διαςένει, τεκμαιρούμενος, ὡς ἡ τοσαύτη εὐτυχία καὶ δυστυχίαν παραπλησίαν ἕξει.

Polycrates Samiorum tyrannus, annulum habuit pretii maximi, quem suasu Amasidis in mare proiecit. Hunc piscis deglutiens forte fortuna captus est non multò post ab ipsius piscatoribus, illo-

que disrupto, annulum inventum Polycrati attulere. Quo áudito Amasis magis adhuc ingemuit, ad non habendum eum amicum, significans, tantam felicitatem etiam similem infelicitam post se trahere.

Τοῦ αὐτοῦ ἀμάσιδος καὶ ταῦτα πρὸς πολυκράτην ἔτι πάντα εὐτυχοῦντα μετὰ τὴν ἐπιςολήν.

Eiusdem Amasidis ad Polycratem adhuc in omnibus prosperum post epistolam.

✝. Πέμψας δὲ οἱ κήρηκα ἐν σάμῳ, διαλύεσθαι ἔφη τὴν ξεινίην. Τοῦ δὲ ἕνεκεν ταῦτα ἐποίεεν, ἵνα μὴ δυστυχίης δεινῆς τε καὶ μεγάλης πολυκρατέα καταλαβούσης, αὐτὸς ἀλγήσειε τὴν ψύχην, ὡς περὶ ξείνου ἀνδρός.

Misso autem praecone Samum, hospitalitatem finitam esse aiebat. Hac verò de causa haec fecit, ne infortunio gravi et magno Polycratem invadente, ipse animo doleret, de viro tanquàm hospite.

Montfaucon in bibl. etiam duas Amasidis epistolas memorat, contra quem Bandinius vol. 2. p. 353. in nota sic ait: Hanc veluti alteram Amasidis ad Polycratem epistolam enunciat in suo catalogo Montfaucon, quae quidem talis non est. Hinc subiicit. Huic adnectuntur pauca, quibus regis cum Polycrate hospitalitas ideo soluta narratur, ne si qua Polycratem calamitas premeret, ipse amico condolere cogeretur.

Fabricius vol. I. p. 429. unam etiam epistolam memorat. Sic enim scribit: Denique post Amasidis Aegypti regis epistolam ad Polycratem principem Sami ex Herodoti Thalia seu lib. III. cap. 40. Reiserus etiam clarè inscripsit: Amasidis Aegyptiorum regis epistolae duae. — Titulus quidem secundam etiam epistolam innuit. At in forma epistolae non est, et contextum solum significat.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν βουλεύματα φαίνει. — Justa haec deorum consilia sanctis ostendit.

Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα. — Phocylides virorum sapientissimus, felicia dona.

A. Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν.
T. μέχρι γήραος ὀδῷ.

†. Sunt CCXIII. sententiae distichae in Lectii corpore poetarum editae. Phocylides hic Milesius philosophus Theognidis aequalis fuit saeculo ante Christum sexto. Clarissimi viri Christiano anonymo adiudicarunt, cum nullam huius carminis mentionem antiquissimi patres fecerint. At Fabricius eorum sententiam improbat, cum haec ab ethnico et Iudaeo non minus, quàm Christiano scribi potuerint.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Λέξης τῶν χρυσῶν ἐπῶν. — Dictiones aureorum carminum.

A. Ἀθανάτους, τοὺς ἀεὶ ζῶντας.
T. ἀλλ' ἡμᾶς αὐτούς. ἀρχὴ γὰρ

Φύλ. ρϛ. Fol. 106.

Αἱ ῥωμαῖαι λέξεις, αἱ ἐγκείμεναι εἰς τὸ νόμιμον βιβλίον. — Dictiones latinae obviae in libro legis.

A. Φιδοκομεῖσον, ἤτ[η] λεγάτον, μαρτικαυσα ἡ μετὰ θάνατον δωρέα.
T. τεκμάριον, ἀληθυνὸν σημεῖον.

†. A graeculo latinae linguae ignaro haec scripta sunt, ut cuilibet patet. A possessore quodam in fine notatus annus est: τοῦ χῦ αυκε. Ν̄. β̄. ἡμέρα τετράδη. Christi 1425. indict. 2. die quarto.

Cod. CCCCLXXVII.

Chartaceus, in albis, titulis et initialibus rubris, in 4to, charactere minuto et nitido, cum notis D. Hoeschelii marginalibus, in foliis 32, signatus p. 41. n. 73. probe conservatus et inscriptus:

Ἀδριανοῦ εἰσαγωγὴ εἰς τὰς θείας γραφάς.	Adriani isagoge in sacras literas.

A. Τοῦ ἑβραϊκοῦ χαρακτῆρος ἰδιωμάτων.

T. εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός. αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est Adriani monachi isagoge in S. scripturam, libellus utilis et lectu dignus de locutionibus sacrorum scriptorum, quem primus ex hoc Msc°. Augustano graecè edidit Dav. Hoeschel Aug. Vind. 1602. 4.

Φύλ. λα.	Fol. 31.
Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας γραφῆς τῶν προφητικῶν καὶ τῶν ψαλμῶν, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἑβραϊκοῦ ἐπὶ τὸ ἑλληνικὸν ἑρμηνεῖαι. καὶ τίνες οἱ ταῦτα ἑρμηνεύσαντες, καὶ ποτε.	Quot editiones sunt sacrae scripturae, prophetarum et psalmorum, sive ex hebraïco in graecum versiones. Et quinam sunt, qui interpretabantur, et quando.

A. Πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν οβ ἑρμηνευτῶν.

T. εἰς ἀνεπίληστον μνήμην.

†. Est synopsis editionum VII. Septuaginta, Aquilae, Symmachi, Theodotionis, duorum anonymorum et Luciani sumpta ex Athanasio M. de S. scriptura. Occurrunt adhuc in codd. 295. 296. In margine nota Hoeschelii est. De sex editionum auctoribus ac temporibus meminit etiam Jornandes nrāe edit. 649. 14. 38. 44. 650. 1.

Φύλ. λβ.	Fol. 32.
Ποσάκις, καὶ πότε ἐπόρθησαν οἱ ἐξ ἰσραήλ.	Quoties et quando vastati sunt Israelitae.

A. ᾱ Ἐπὶ ῥοβοὰμ σουσακεὶμ ὁ αἰγυπτίων βασιλεύς.
T. καὶ γραφῇ παρέδωκεν.

†. Occurrit adhuc in cod. 230. nisi quod hic post finem ibi datum ἐσχάτῃ ἁλώσει, adhuc additum, ἀνὰ λ̄ εἰς δηνάριον. ὅτι κ.τ.λ.

Cod. CCCCLXXVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, atramento flavescente, cum scholiis marginalibus, in foliis 190, a Schulzio ad editionem adhibitus, Saec. XII, signatus p. 21. n. 2. male conservatus et inscriptus:

Προοίμιον εἰς τὸν ψαλτῆρα καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν δαυίδ.	Prooemium in psalterium, et encomium Davidis.

A. Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου.
T. περὶ τοῦ προτέρου κεφαλαίου διαληπτέον.
Κείμενον. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη.
ἑρμην. Καὶ ἐντεῦθεν ῥάδιον συνιδεῖν.

†. Prooemium differt ab edito, ut ex initio et fine constat. In decursu observavi, inscitia bibliopegae folia quaedam inversè esse ligata. Initium chartâ suppletum est manu recentiore, et in folio I. inscriptio legitur: B. Theodoreti episc. Cyri interpretatio psalmorum nonaginta trium, cum initio nonagesimi quarti. Quae inscriptio falsa est. Est enim in CL psalmos, ut expressè in marginibus notatum. Hinc alia huic subiecta est Schulzii sequens: Integrum Theodoreti in psalmos commentarium complectitur praestantissimus hic codex, quo ad adornandam novam operum B. Theodoreti editionem indultu perillust. reip. Augustanae

procerum ac bibl. celeberrimae curatorum unacum aliis codicibus usi sumus. Ioan. Lud. Schulze conf. Schulze in praef. ad tom. I. p. XVI. et in vita Theodoreti p. 52 etc.

Occurrit adhuc idem commentarius in cod. 42. cum alia verò protheoria.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Ἑρμηνείαι διαφόρων ἐξηγητῶν εἰς τὰς ᾠδάς.	Expositiones variorum interpretum in cantica.
Ὠδὴ μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ.	Canticum Moisis in exodo.

A. Εὐσεβ. καισ. Ὠδή ἐςιν ἡ ἐν δόγμασιν ὀρθοῖς εὐλογία.

T. ἐποιήσατο ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

†. Expositiones sunt in cantica, non in canticum Moisis tantum, ut perperam Reiserus inscripsit. In primo Moisis cantico interpretes sunt: Euseb. Caes. et Gregor. Nyss. cuius finis est: καὶ αἰνοῦντα τὸν κύριον.

II. Sequitur secundum Moisis canticum in deuteronomio: Πρόσεχε οὐρανέ κ.τ.λ. συγκαλεῖ δὲ ἐπὶ μάθησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κῦ λεγομένων. Interpretes sunt: Cyrillus Alexand. Aquila, Severianus et Chrysostomus. Des. δίκην, ὧν ἐπλημμέλησαν.

III. Canticum Annae, matris Samuel: ἐςερεώθη ἡ καρδία μου κ.τ.λ. εἰ καὶ μεγαλ. αὐχῶ. Auctor verò nullus citatur. Des. οἱ ἀπὸ τοῦ δαυὶδ μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας διήρκεσαν.

IV. Canticum Habacuc: κε̄ εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν κ.τ.λ. Μέτεισιν ὁ λόγος ἐπὶ τὸ θαυμάζειν κ.τ.λ. Citantur verò Cyrillus, Hesychius, Severus, Nicolaus presb. Symmachus et Theodorus. Des. τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

V. Oratio Esaiae: Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει κ. τ. λ. οἱ λέγοντες ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου. Citantur auctores: Cyrillus, Theodorus, Eusebius, Severus. Des. τοῖς ἀπιστήσασιν ὄλεθρον.

VI. Oratio Ionae: Τύπος Ἰωνᾶς τοῦ κ̅υ̅. κ.τ.λ. Citantur auctores: Hesychius et Gennadius. Des. καὶ τῆς ἐμῆς φυγῆς τὴν ζημίαν.

VII. Oratio Ezechiae: Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει κ.τ.λ. ἔμελλον γὰρ τῆς ἐξεκίου βασιλείας εἰς ὕψος κ.τ.λ. Citantur interpretes: Cyrillus, Theodorus et Eusebius.

VIII. Oratio trium puerorum: Εὐλογητὸς εἶ κ̅ε̅. κ.τ.λ. Citatur auctor Eudoxius. Des. ἐπί σοι πεποιθότας ποιῶν.

IX. Ὕμνος τῶν γ̅ παίδων. Εὐλογητὸς εἶ κ̅ε̅. κ.τ.λ. ὕμνων ἄξιος, ὁ μὴ διαφθείρας. Nullus citatur auctor. Des. τῇ τοῦ θεοῦ ἐπικρατείᾳ.

X. Canticum Mariae, Dei genitricis: Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τον κ̅ν̅. — ὥσπερ ἤρξατο ἡ ἁμαρτία. Des. τοῦ κοινοῦ σωτῆρος χ̅υ̅. Citantur Victor et Severus.

XI. Oratio Zachariae: εὐλογητὸς κ̅ς̅ — ἐπισκόπησάντος γὰρ τοῦ θεοῦ. Des. ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Citatur Severus.

XII. Oratio Symeonis: Νῦν ἀπολύεις — εἰσεφέρετο ἐν τῷ ἱερῷ χ̅ς̅. Des. ὡς ὑπηρετήσασαν θείᾳ βουλῇ. Nullus citatur auctor. Est verò S. Cyrilli commentarius.

Ex hoc conspectu iam intelligitur, esse catenam SS. PP. in cantica S. scripturae a Corderio editam. Occurrit adhuc eadem catena in codd. 66. 296.

φύλ. σπζ. Fol. 287.

Οἱ ἀληθῶς τοῦ χρυσοστόμου γνήσιοι λόγοι, οἱ δὲ τούτων ἔξωθεν ψευδεῖς.	Chrysostómi verè genuinae homiliae, illae verò extra has falsae.

†. Inter genuinas refert etiam, quae spuriae sunt. Sic VIII[a]: οὐκ οἶδα. quae in editione ipsa omissa est. XI[a]: ὅταν ἐναντία. Editio autem habet χρονία. In omnibus sunt homiliae CII.

φύλ. σπθ. Fol. 289.

Περὶ ψυχῆς.	De anima.

A. Ὅτι πρῶτον πάντων τιθέμεθα.

T. ἐδείχθη ἄρα λογικὴ ἡ ψυχή.

†. Reiserus inscripsit: Gregorii Nysseni liber de anima. At nullum auctoris vestigium apparet, initium quoque et finis differt. Citat adhuc p. 355. n. 53. Subsequitur prognosticon.

Cod. CCCCLXXIX.

Chartaceus, in assere, corio badio tectus et aere clausus, in 4[to], titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, cum notis marginalibus, in foliis 103, Saec. XV, signatus p. 27. n. 22., optime conservatus et inscriptus:

Ἀπὸ τοῦ πρώτου λόγου τῶν στρωματέων.	Ex libro primo stromatum.

A. Τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν.

T. νικῆσαι τὴν καλὴν βουλήν.

†. Inscriptio falsa est. Non enim è primo stromatum libro, sed è sexto sunt prima et sequentia, v. edit. p. 275. στρομ. ς. — Folio autem tertio liber stromatum primus occurrit, cuius tamen initium mutilum est. Sunt verò lib. VII. è quibus

haec sumpta sunt. Ultimus enim titulus est: ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ϛρωματέως, τοῦ καὶ ἦτα. Ex libro stromatum septimo, sive ἦτα. —

Teste Fabricio vol. VII. p. 126. edit. Harles. Neapoli in bibl. regia cod. CLXV continet excerpta longiora ex lib. VII. stromatum. Inc. τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων ὁ τῆς σοφίας μαθιτῆς. Quae in editis initio libri I. mutilis desunt. — Initium igitur cum codice Monac. regio convenit. At nesciit Fabricius, haec non ad primum, sed ad sextum librum pertinere, uti suprà notavi.

Ex notis marginalibus codicis apparet, eum ad editionem parandam esse adhibitum. Id quod ex nota Hoeschelii confirmatur. Ait enim, ex hoc codice quaedam restituta fuisse in editione Commeliana, ut Reiserus notat p. 27. n. 22.

Cod. CCCCLXXX.

Bombycinus, in albis, in 4to, titulis et initialibus miniatis, scriptura minutissima et nitidissima, madefactus et laceratus, in foliis 27, quoad contenta sat conservatus, Saec. XIII, inscriptus:

Λιβανίου σοφιϛοῦ καὶ κοιαίϛορος μελέται.	Libanii Sophistae et quaestoris declamationes.
Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης. Μενέλαος.	Legatio Menelai ad Troianos pro Helena.

A. Εἰ μὲν ἐβούλετο ἀλέξανδρος.

T. καὶ πολεμήσομεν, ἑτέρων ἀναγκαζόντων.

φύλ. ζ.	Fol. 7.
Λιβανίου σοφιϛοῦ καὶ κοιαίϛορος μελέται.	Libanii Sophistae et quaestoris declamationes.

Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης. Ὀδυσσεύς. Legatio Ulyssis ad Troianos pro Helena.

A. Ὤμην μὲν, ὦ τρῶες, μηδενός.

T. αἷς ἂν προβάλλοντες. λείπει μία σέλις.

†. Extant in ipsius operibus.

φύλ. κδ. Fol. 24.

A. Οἱ λύκοι παρὰ τῶν προβάτων εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν ἤτουν.

T. τοῖς ἐχθρῶν λόγοις οὐ πιϛευτέον τὴν προσήκουσαν φυλακήν.

†. Eadem fabula, aliis verò concepta verbis apud Aesopum occurrit. In mea editione Antverp. 1581. 8. est ultima.

A. Σεμνὸς ἦν ὁ ἵππος ἐπὶ τῷ τάχει.

T. πολλὴν δὲ ἐλεγχθέντι ποιεῖ αἰσχύνην.

†. Est alia fabula de equo et testudine de cursu certantibus.

φύλ. κε. Fol. 25.

A. Δηιάνειραν τὴν οἰνέως ἐβούλετο μὲν γάμειν ἡρακλῆς.

T. ἀφ' οὗ σειρῆνες ἐγένοντο.

†. Est certamen Herculis cum Acheloo flumine.

A. Ἀκούεις ἄνθος ὑακίνθινον.

T. καὶ ἀνήει τὸ ἄνθος.

†. Est de Hyacintho mutato in florem.

A. Ἔρως ἅπτεται ποταμοῦ.

T. καὶ ἐν θαλάττῃ τὸ ῥεῖθρον.

A. Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς παρά τινος, ποῦ ἂν ἔχοι τοὺς θησαυροὺς, τοὺς φίλους ὑπέδειξεν.

T. καὶ γνώμας ἀγορεύοντες καὶ τοὺς ἀδικοῦντας.

†. Haec omnia a Reisero omissa sunt.

Cod.

Cod. CCCCLXXXI.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis, initialibus et interlinearibus ac marginalibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, cum scholiis marginalibus, in foliis 220, Saec. XIV, signatus p. 87. n. 59. probè conservatus et inscriptus:

Pythagorae carmina.

A. Ἀλλ' ταί γ' ἐκτελέειν, ἅ σε μή.

T. ἄμβροτος οὐκ ἔτι θνητός.

Τέλος τῶν χρυσῶν ἐπῶν.

†. Desunt priores versus XXVIII. et XXIXus hîc incipit. Occurrebant integri in cod. 476.

A. Τετρακτῶν τὴν διὰ πάντα διατείνουσαν, καὶ διελοῦσαν τετραχῆ πάντα.

†. Sc. quadrifariam omnia in omnibus esse. Hic autem tantum est de diis, temporibus, elementis, punctis, rationalibus et irrationalibus. Plura occurrunt in cod. 102. ubi totum exhibetur.

Φύλ. β.	Fol. 2.
Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος, ἄργυρα ἐπῆ.	Phocyllidis carmen utile, argentea carmina.

A. Μήτε γάμον κλοπέειν, μήτε ἄρσενα.

T. μέχρι γήραος οὐδοῦ.

†. Sequuntur titulum duo versus atramento scripti: ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν βουλεύματα φαίνει Φωκυλίδης ἀνδρῶν σοφώτατος ὄλβια δῶρα. Sunt versus CCXIII, qui etiam in cod. 476. occurrunt, eodem disticho praemisso. Finitis his sententia Xenophanis habetur: τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτε ἀνὴρ εἶδεν, οὐδέ τις ἔςαι εἰδώς. Et Simonidis altera.

Ὁ μηδὲν τεύχων τοῦ ζῆν ἄξιον, ἴσος τεθνεῶτι.

Phocyllidis carmina prodiere in Lectii corpore poetarum veterum,

φύλ. 6. Fol. 6.

Βίβλος καλῶν ἔντοσθεν ὄλβον εἰσφέρει.
Liber bonorum intus thesaurum infert.

Συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαΐδος ἐπιϛολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι.

Synesii Cyrenaei, episc. Ptolemaidis epistolae et orationes variae.

†. Cum eodem ordine sequantur in cod. 476. hìc nonnisi discrimina adferam:

Epist. XIV. inscribitur Dionysio.
— XXI. inscribitur τῷ ἡγεμόνι.
— XCIX. sine inscriptione est.
— CXII. inscripta: Ἄλλῳ.
— CXVII. inscripta: Αὐξάνοντι.
— CXLIII et IV. Lysidis epist. deest.

In omnibus sunt CLVI, ut in cod. 174. exceptis excipiendis.

Sed et explicatio interlinearis hìc habetur miniata et scholia marginalia. Qualia sint, ex prima epistola ad Nicandrum clarescit.

Σύνναος ἀπὸ τῆς σῦν προθέσεως καὶ τοῦ ναός. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλως. ἀπὸ τοῦ συνναόυ τὸ συρρ[illegible]. ὁ δεῖνα ἐγέννησε τὸν δεῖνα ἐκ τῆς δεῖνος. Eiusmodi scholia habentur usque ad epistolam 59.

φύλ. π. Fol. 80.

Συνεσίου κυρηναίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἢ ἐπὶ βασιλείας.

Synesii Cyrenaei in imperatorem, seu de imperio.

A. Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως.
T. παρέχω λόγον, καὶ δέχομαι.

†. Est ad Arcadium imp. ut in cod. 87. expressum est. Occurrit adhuc in codd. 29. 88.

φύλ. ρ. Fol. 100.

Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς.

Dio, seu de suo ipsius instituto.

A. Φιλόϛρατος μὲν ὁ λήμνιος.
T. κινουμένῳ τῷ μέλει.
†. Est eiusdem, et occurrit hîc saepius.

Φύλ. ρις.	Fol. 117.
Τοῦ αὐτοῦ καταϛάσις.	Eiusdem constitutio.

A. Οὔτε φιλοσοφίαν ἀπολίτευτον.
T. συμπροϊούσης τῆς ἀρετῆς.
†. Occurrit hîc saepius.

Φύλ. ριθ.	Fol. 119.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πρώτη.	Eiusdem homilia I.

A. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν.
T. αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη.

Ὁμιλία ἑτέρα.	Homilia IIa.

A. Νὺξ ἱερὰ φῶς ἐνεγκοῦσα.
T. πρόσοδον ἐποιήσαντο.
†. Occurrunt etiam in cod. 87 etc.

Φύλ. ρκ.	Fol. 120.
Τοῦ αὐτοῦ φαλάκρας ἐγκώμιον λόγος τρίτος.	Eiusdem calvitii encomium homil. IIIa.

A. Δίωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτταν.
T. ἀνειλῆφθαι ταῖς χερσίν.
†. Occurrit etiam in cod. 87. etc.

Φύλ. ρλϛ.	Fol. 136.
Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας.	Aegyptii, seu de providentia.
Προθεωρία.	Protheoria.

A. Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς ταύρου.
T. οὐδὲ ἐν μύθου σχήματι.

Φύλ. ρνδ.	Fol. 154.
Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας.	Aegyptii, seu de providentia.
Λόγος δεύτερος.	Sermo IIus.

A. Ἄρχεται δὲ ὑποσημαίνειν.
T. μάρτυρες σοφώτατοι.
†. Occurrunt in cod. 87. sed tanquam unus.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Πρὸς παιόνιον περὶ τοῦ δώρου. — Ad Paeonium de dono.

A. Ἀκούων σου πρώην ὑπὲρ.
T. μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσιος.
†. Est eiusdem, et occurrit adhuc in cod. 87. etc. de dono astrolabii.

Φύλ. ρξϛ. Fol. 166.

Περὶ ἐνυπνίων προθεωρία. — De insomniis protheoria.

A. Ἀρχαῖον οἶμαι καὶ λίαν πλατωνικόν.
T. Φύσεως αὐτῷ συνεσόμενοι.

Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ ἑρμηνεία εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον. — Philosophi domini Nicephori Gregorae expositio in sermonem de insomniis.

Περὶ ἐνυπνίων. — De insomniis.

A. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται.
T. ὅταν κατὰ θεόν τι πιςεύηται.

Τὴν εὐχάριςον σοι φέρω φωνὴν λόγε,
ἰδὼν ποθεινῶς τέρμα τῶν ἐνηργμένων.

†. Protheoria differt ab ea, quae in aliis codicibus v. g. 87 etc. occurrit. Alio enim initio et fine est. Nec existimandum, hanc esse expositionem in insomnia Synesii. Sed est ipsius liber de insomniis cum explicatione interlineari et scholiis marginalibus. Scholium primum est: ταῦτα εἶπεν ἀποδείξεις εἶναι, ἤγουν τὸ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν σοφίαν δύνασθαι προορᾶν τὰ ἐσόμενα καὶ τὴν μαντείαν πραγματεύεσθαι περὶ ταῦτα.

Post libri finem animalium voces subsequuntur, vg. χρηματίζειν ἐπὶ ἵππου etc. Quae etiam habentur in cod. 263.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Epistola Paeti ad Artaxerxem.

A. Πρὸς μὲν πατρὸς ἀσκληπιάδης.
T. τῆς θεοπρεποῦς ἐπιςήμης. ἔρρωσο.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας ἀρταξέρξης ὑςάνῃ ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν.	Rex regum magnus Artaxerxes Hystani Hellesponti principi salutem.

A. Ἱπποκράτους ἰητροῦ κύου ἀπὸ ἀσκληπίου.
T. οὐ ῥάδιον. ἔρρωσο.

Ὑςάνης ἱπποκράτει ἰητρῷ ἀπὸ ἀσκληπίου γεγονότι χαίρειν.	Hystanes Hippocrati medico Asclepii filio salutem.

A. Βασιλεὺς μέγας ἀρταξέρξης σοῦ χρήζων.
T. παραγένου συντόμως. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης ἰητρὸς ὑςάνῃ ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν.	Hippocrates medicus Hystani Hellesponti principi salutem.

A. Πρὸς τὴν ἐπιςολὴν, ἣν ἔπεμψας.
T. ἐχθροὺς ὑπάρχοντας ἑλλήνων. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης Δημητρίῳ βασιλεῖ ὑγιαίνειν.	Hippocrates Demetrio regi salutem.

A. Βασιλεὺς περσέων ἡμέας μεταπέμπεται, οὐκ εἰδὼς, ὅτι λόγος ἐμοὶ σοφίης χρυσοῦ πλέον δύναται. ἔρρωσο.

Βασιλεῖ βασιλέων τῷ ἐμῷ μεγάλῳ δεσπότῃ ἀρταξέρξῃ ὑςάνης ἑλλησπόντου ὕπαρχος χαίρειν.	Regi regum magno meo despotae Artaxerxi Hystanes Hellesponti princeps salutem.

A. Ἣν ἔπεμψας ἐπιςολὴν λέγων.
T. γυμνάσβην. διευτύχει.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας ἀρταξέρξης κῴοις τάδε λέγει. — Rex regum magnus Artaxerxes Cois haec dicit.

Α. Δότε ἐμοῖς ἀγγέλοις ἱπποκράτην.

Τ. νῆσος ἢ πόλις κῶ.

Ἀπόκρισις κώων. — Responsum Coorum.

Α. Ἔδοξε τῷ δάμῳ ἀποκρίνασθαι.

Τ. οἱ θεοὶ ἀμελήσοντι ἀμέων.

Δόγμα ἀθηναίων. — Sententia Atheniensium.

Α. Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.

Τ. καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ διὰ τέλους.

φύλ. ρπδ. — Fol. 184.

Ἱπποκράτης κρατεύᾳ χαίρειν. — Hippocrates Crateuae salutem.

Α. Ἐπίςαμαί σε ῥιζοτόμον ἄριςον.

Τ. τῶν φαρμάκων σοφίῃ τελος. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης δαμαγήτῳ χαίρειν. Ἔςι δὲ αὕτη μετὰ ἐπάνοδον. — Hippocrates Damageto salutem. Est verò illa post reditum.

Α. Τοῦτ' ἐκεῖνο δαμάγητε, ὅπερ.

Τ. γυθόσυνος πάνυ γε. ἔρρωσο.

Δημόκριτος ἱπποκράτει εὐπράττειν. — Democritus Hippocrati bene valere.

Α. Ἐπῆλθες ἡμῖν, ὦ ἱππόκρατες.

Τ. τὸν περὶ μανίης λόγον. ἔρρωσο.

Δημόκριτος ἱπποκράτει περὶ φύσεως ἀνθρώπου. — Democritus Hippocrati de natura hominis.

Α. Χρὴ πάντας ἀνθρώπους ἰατρικήν.

Τ. ὠκέως ἔπαυσε λειτουργείης.

φύλ. ρϟγ. — Fol. 193.

Ἱπποκράτους πρὸς τὸν υἱέα θεσσαλόν. — Hippocratis ad filium Thessalum.

Α. Ἱςορίης δὲ μελέτω σοι, ὦ παῖ.

Τ. τῆς τοίης δὲ ἐμπειρίης. ἔρρωσο.

†. Omnes hae epistolae prodiere in collectione epistolarum Aldina et Cuiaciana.

Λουκιανοῦ πρὸς νιγρῖνον ἐπιςολή.	Luciani ad Nigrinum epistola.

A. Ἡ μὲν παροιμία φησὶ γλαῦκα.
T. πρὸς τοὺς λόγους ἔρως αἴτιος. ἔρρωσο.

†. Extat tom. I. p. 19. Hic autem scholium marginale habetur: αἱ γάρ τοι τῶν παλαιῶν προσρήσεις, αἱ μὲν ἑωθιναὶ, χαῖρε. αἱ δὲ ἑσπεριναὶ, ὑγίαινε. Antiquorum salutationes, matutinae quidem, gaude, vespertinae autem, vale.

Νιγρίνου φιλοσοφία.	Nigrini philosophia.

A. Ὡς σεμνὸς ἡμῖν σφόδρα, καί.
T. ἰᾶσθαι παρακαλεῖν.

†. Est dialogus Luciani et Nigrini de philosophorum moribus.

φύλ. σβ. Fol. 202.

Τοῦ αὐτοῦ μυίας ἐγκώμιον.	Eiusdem muscae encomium.

A. Ἡ μυῖα ἐςι μὲν οὕτω σμικρότατον.
T. ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

†. Scholium marginale est: ἕτερον κώνωψ ἐμπίδος. καί τοι ἀριςοφάνης ὁ κωμικὸς ταυτόν φησι κώνωπας καὶ ἐμπίδας.

φύλ. σε. Fol. 205.

Τοῦ αὐτοῦ προλαλία, ἢ ἡρακλῆς.	Eiusdem praefatio de Hercule gallico.

A. Τὸν ἡρακλέα οἱ κελτοὶ ὄγμιον.
T. ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.

φύλ. σϛ. Fol. 207.

Προλαλία, ἢ διόνυσος.	Praefatio, seu Bacchus.

A. Ὅτε ὁ διόνυσος ἐπ' ἰνδοὺς ςρατίαν.
T. ὁ σιληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

†. Scholium marginale est: ἄνω τοὺς ὑποςρατήγους ὅσον ἀπὸ τοῦ εἴδους εἰκάσαι, τὸν ἰκάριον ἔδειξε καὶ τὸν πᾶνα. ἐνταῦθα ὀνομαςὶ τὸν σιληνὸν παριςᾶ. καινὸν τοῦτο, εἰ μή πω ταυτὸν οἴεται τὸν σιληνὸν τῷ ἰκαρίῳ.

Φύλ. σθ. Fol. 209.

Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιςεύειν διαβολῇ.	De non temere credendo calumnias.

A. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια καὶ πολλῶν.
T. τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

†. Est liber lectu dignissimus, notis marginalibus hic instructus, quarum una longior est: ἐχθρὸς ἦν ἀεὶ θεμιςοκλέῳ ἀριςείδης. Διὸ καὶ σὺν αὐτῷ πρεσβευτὴς πεμφθεὶς ἀριςείδης, βούλει φησὶν ἐπὶ τῶν ὀρέων θεμιςόκλεις τὴν ἐχθρὰν ἀπολίπωμεν. ἂν γὰρ δοκῇ, πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ἀναληψόμεθα.

Inimicus semper Themistocli Aristides erat. Hinc et cum illo missus legatus Aristides ait. Visne Themistocles, in finibus inimicitiam relinquamus. Si enim videatur, reduces eam rursus recipiamus.

Φύλ. ριζ Fol. 117.

Περὶ τοῦ ἐνυπνίου, ἤτοι βίος λουκιανοῦ.	De insomnio, sive vita Luciani.

A. Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τά.
T. τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος.

†. Scholium marginale est: ὁ τὰ σχήματα τῶν φανέντων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα φέρων, καὶ τὴν φωνὴν ἔναυλον, ἄρα τὴν ἔννοιαν τῶν εἰρημένων, οὕτω ταχέως ἐξήμβλωκας; καινὸν τοῦτο.

In fine epigramma Luciani est: ἐπίγραμμα, ὃ ἐπέγραψε λουκιανὸς ἐν ςήλῃ βηρύλλου λίθου πρὸς τῷ λι-

μενι τῆς τῶν μακάρων νήσου, ποιηθὲν αὐτῷ παρ᾽ ὁμήρου. λουκιανὸς τάδε πάντα φίλος μακάρεσσι θεοῖσι. εἰ δέ τε καὶ πάλιν ἦλθεν ὃὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. Ista omnia in Luciani operibus extant.

Cod. CCCCLXXXII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, cum marginalibus et figuris, Saec. XIII et XIV, in foliis 252, signatus p. 89. n. 66. sat conservatus et inscriptus:

Κλεομήδους εἰσαγωγὴ περὶ τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως καὶ τῆς τῶν πλανήτων. καὶ πόσον διάστημα διέστηκεν ἕκαστος αὐτῶν καὶ πόσον χρόνον διέρχεται ἕκαστος τὴν ἰδίαν ζώνην. καὶ πῶς καλεῖται. καὶ περὶ ἐκλείψεως ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ποσότητος αὐτῶν. ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς γῆς. καὶ πῶς οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀναλογοῦνται ἄνθρωποι. καὶ περὶ τροπῶν τῶν ὡρῶν. καὶ ὅτι σφαιρικὴ ἡ γῆ. καὶ ὅτι ἐστι κενόν.	Cleomedis introductio de motu coeli et planetarum. Et quantum quilibet distet, et quanto tempore quilibet zonam percurrat suam, et quomodo vocetur. Et de eclipsi solis et lunae eorumque quantitatis. Quin et de terra et quomodo mortales ibi habitantes respondeant. Et de tropis temporum. Et quod sphaerica terra. Et quod sit vacuum.

A. Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου.

T. τοῦ ποσειδωνίου εἴληπται.

†. Constat opusculum lib. II. quorum primus desinit: ὧν ἐστι καὶ ποσιδώνιος. Et secundus incipit: ἐπίκουρος, καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως. Liber primus habet scholia marginalia, non item secundus. Alia sunt brevia, alia longiora. Inter posteriora primum occurrit fol. 4. ad: κατὰ πλῆθος καὶ

κατὰ μέγεθος ἄπειρα. ἰςέον, ὅτι τὸ μὲν εἰπεῖν κατὰ πλῆθος ἄπειρα λόγον ἔχει. τὸ δὲ κατὰ μέγεθος, πᾶς τις ἂν εἴη, οὐκ ἀληθὲς εἶναι φησί. πῶς γὰρ οἷόν τε τὰ ὑπὸ κενοῦ πεπερασμένα σώματα ἄπειρα κατὰ μέγεθος εἶναι. καὶ μὲν κἀκεῖνα εἰπεῖν ἔδει. καὶ οὕτω σώματα, καὶ κενὰ γενήσεται κατὰ πλῆθος ἄπειρα, ἐπειδὴ προυπέθηκεν σῶμα ὑπὸ κενοῦ, καὶ κενὸν ὑπὸ σώματος ἐκ διαδοχῆς περιέχεσθαι. νῦν δὲ τὰ ἄτοπα συμβεβήκει, τότε κατὰ μέγεθος ἄπειρα εἰπεῖν. Καὶ τὸ μόνα σώματα θεῖναι κενὸν δ᾽ οὐδέν.

In aliis codicibus titulus est: Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων, Cleomedis cyclicae considerationis meteororum. Nullibi autem amplum huius codicis titulum inveni. Declaratur autem illo, quid sub meteoris intelligendum sit.

In Fabricii bibl. gr. legitur, graecè primum editi sunt Cleomedis libri apud Conradum Neobarium 1539. 4. Fallitur autem. Non enim apud, sed per legitur in editione. Nec id cl. Harlesius animadvertit.

In codd. Monac. 91. 287. 337. idem, quamvis mutilum, occurrit. Horum tamen, et huius Augustani nulla fit mentio, nec a cl. Harlesio, licet codex antiquus integer et nitidè exaratus sit. Literae marginalium sunt adhuc longè minutiores, aequè autem nitidae, quae alterius quidem manus, non verò posterioris aevi videntur.

Extat adhuc in Mingarelli bibl. Nanniana, et in cl. Matthaei bibl. Mosquensi. Utriusque non meminit cl. Harlesius. Posterioris verò meminisse non poterat.

φύλ. οα. Fol. 71.

Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος τῆς πρώτης ἰουςινιανῆς	Sapientissimi chartophylacis primae Iustinianeae

καὶ πάσης βουλγαρίας, τοῦ καὶ ὑπάτου τῶν Φιλοσόφων κυροῦ ἰω̄. διακόνου τοῦ πεδιασίμου, ἐξήγησις μερικὴ εἴς τινα τοῦ κλεομήδους, σαφηνείας δεόμενα.

et totius Bulgariae, nec non Hypati philosophorum dom. Ioan. diaconi Pediasimi expositio partialis in quaedam Cleomedis explicatione indigentia.

Εἰς *τὴν ἐπιγραφὴν:* ~
Κλεομήδους *κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων.*

In inscriptionem: ~
Cleomedis cyclicae considerationis meteororum.

A. Κυκλικῆς *μὲν εἴρηται, διότι εἰσὶ.*

T. *κατὰ τὸ δέκατον τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τῶν ϛοιχείων.*

Τέλος *τῶν εἰς τὰ σαφηνείας δεόμενα τῶν μετεώρων κλεομήδους σχολίων.*

†. In ora suprema legitur: *πηγὴ σοφίης, ὦ τριὰς, ἄγνοιαν ἐμεῦ ὦσον ἀπό.*

Textus est miniatus, et breves notae marginales apparent cum fig. mathemat. Teste Harlesio vol. IV. p. 40. idem titulus in bibl. Gudiana occurrit. Ibi ergo locus erat, etiam codicis Augustani mentionem faciendi. Minutissimè quidem, at et nitidissimè scriptus est codex, et Saec. XIV. videtur esse. In Reiseri catalogo clarè indicatus est pag. 89. Codicis Monacensis signati 100 (69) non oblitus est, licet Cleomedis codices praeterierit.

Φύλ. ϟ. Fol. 90.

Τοῦ *αὐτοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων.*

Eiusdem Hypati philosophorum.

A. Τὸ *εἰς τοὺς ἀϛέρας τοὺς ἑπτά.*

T. *ἄλλης ἡμέρας ἐμβολίμου δέονται.*

†. Breve admodum est de stellis VII, seu planetis, et adhuc in cod. 100. occurrit. At alibi illius non fit mentio, nec apud Fabricium. In mar-

gine notatur: λόγος πρῶτος et λόγος δεύτερος. In fine autem sequitur: σχῆμα τοῦ πρώτου λόγου, sc. figura astronomica. Schema verò secundi subsequitur. Non est autem eiusdem, sed illius, qui sequitur.

φύλ. ϟα. Fol. 91.

Σχῆμα τοῦ δευτέρου λόγου. ἐπινόημα δὲ κυροῦ τοῦ καβασιλᾶ. — Schema secundi sermonis. Inventio autem dom. Cabasilae.

A. Ἰςέον, ὡς οὐδείς πω τόδε τὸ τοῦ δευτέρου.
T. οἱ συνετῶς τὰ τοιαῦτα ἐρευνῶντες.

†. Videtur contineri in ipsius commentario in lib. III^m^. magnae constructionis Ptolemaei. Subiectum est huic schemati aliud clarius anonymi hoc titulo: ἕτερον σχῆμα τοῦ εἰρημένου σαφέςερον.

φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Ἐπινενόηται καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα, καὶ ταυτὶ πρὸς δήλωσιν γέγραπται παρὰ κυροῦ δημητρίου τοῦ τρικλινίου. — Excogitatum est et illud schema, et hoc ad declarationem scriptum a Demetrio Triclinio.

A. Εἰδέναι χρὴ, ὡς οἱ τῆς σελήνης σχηματισμοί.
T. καὶ ἡμᾶς ἂν σχοίη συντιθεμένους.

†. Nec illud a quopiam memoratur. Huic manu alia subiectus annus est: ἔτους ςϡιζ. N. β. anni 6917. indict. II^ae^. aerae nostrae. 1409.

φύλ. ϟς. Fol. 96.

Νικομάχου γερασήνου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς εἰς δύο τὸ πρῶτον. — Nicomachi Geraseni introductionis arithmeticae lib. I. duorum.

A. Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες.
T. ὡς ἐν πρώτῃ εἰσαγωγῇ ἀρκείτω.

†. In ora suprema legitur: χε προηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων. Christe, dux esto laborum meorum. Con-

stat lib. II. quorum primus desinit: ὁ ἔσχατος καὶ μείζων τετράγωνος αὐτός ἐστιν. Et secundus incipit: ἐπειδὴ δὲ στοιχεῖον λέγεται, καί ἐστιν. Habet notas interlineares et marginales, quarum prima est: τὸ νοητὸν πᾶν καὶ ἀΐδιον καλεῖ διὰ τὸ παντοίως ἀμετάβλητον εἶναι. γινόμενον δὲ καὶ οὐδέ ποτ᾽ ὄν, τὸ τῇδε πᾶν διὰ τὸ συντόμως μεταβάλλεσθαι. Et scholia haec sunt copiosa. Nec tamen commune quid habent cum commentariis Asclepii Tralliani, aut. Ioan. Philoponi. Apud Bandinium tom. II. p. 472. eadem introductio occurrit eiusdem initii et finis. In codicibus Monacensibus 76. 238. 301. idem habetur, alio autem semper fine.

Item in bibl. Mosquensi cl. Matthaei p. 147. Prodiit autem graecè Paris. 1538. 4.

Finita hac introductione tituli sequuntur: ἡ διὰ τῶν τεσσάρων συμφωνία. — εἰς τὸ ἕβδομον τῆς γεωμετρίας εὐκλείδου στοιχείων. πᾶς ἀριθμός. — εἰς τὸ ε̄ εὐκλείδου τῆς γεωμετρίας στοιχείων. σκόπος τῷ ε̄ βιβλίῳ. Sunt autem brevia. Reiserus p. 89. alium adhuc titulum notat: Eiusdem, sc. Nicomachi, de analogia musices. At scire debuisset, haec ad secundum Nicomachi librum pertinere. Nec, quid de Cyri Gregorae schemate putet, divinare licet. Nihil enim hic apparet. Forsan est, quod fol. 91. occurrit tit. κυροῦ καβασιλᾶ. Ibi enim dom. Cabasilae schema est, non Cyri, non Gregorae. Κυρὸς enim dominum innuit et malè pro καβασιλᾶ, γρηγορᾶ legit.

φύλ. ρογ. Fol. 173.

Ἰωάννου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως τοῦ φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὸ πρῶτον τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς.

Ioannis grammatici Alexandrini philosophi expositio in primum Nicomachi arithmeticae introductionis.

A. Διὰ δύο συλλογισμῶν δείκνυσι.
T. εἰσὶ δὲ αὐταὶ Φησὶ τάξει

†. Constat liber II., quorum primus desinit: ἐπὶ πασῶν τῶν σχέσεων οὕτως εὑρήσεις, et secundus incipit: εἴρηται ἡμῖν ἤδη, ὅτι τοῦ πρός τι. Praemittitur prooemium, quod breve est, et desinit: οὐκ ἄνευ μαθημάτων ἡ Φιλοσοφία. Tum sequitur textus miniatus: οἱ παλαιοὶ κ. τ. λ. et prologus: πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου.

At sic et incipit Asclepii Tralliani commentarius in hanc ipsam in cod. 76. et apud Bandinium tom. 2. p. 472. Nempe utriusque prologus ab iisdem primis verbis incipit, et hinc factum, ut alterius commentarius alteri etiam ab eruditis viris tribueretur. Uterque autem est ineditus, v. Morellii bibl. gr. etc. p. 199.

Illud verò mirum, quod in cod. 431. Asclepii Tralliani sit commentarius, cuius liber primus et secundus iisdem prorsus verbis incipiant, ut Ioan. Philoponi. Solus finis Tralliano convenit. In aliis enim Tralliani codicibus libri secundi commentarius incipit: ἐνταῦθα μέλλει εἰπεῖν κ. τ. λ. Quod ibi non fit, sed Philoponi verbis incipit et Tralliani verbis desinit.

Id quod me ad ulteriorem utriusque collationem determinavit. Legi ergo in primo libro et conferendo eadem prorsus inveni quoad rem, paucis subinde mutatis. Et idem etiam in secundo libro inveni. Ut ista magis adhuc pateant utriusque commentarii initia iuxtà ponam.

Asclep. Tralliani lib. I.	Ioan. Philoponi liber I.
Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου κατὰ τὸν πλατωνικὸν σκόπον, ζητεῖ τό-	Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου κατὰ τὸν πλατωνικὸν σκόπον, ζητεῖ τό

τε τέλος τῆς ὄντως φιλοσοφίας καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἐπὶ ταύτην, ὅτι μὲν οὖν, ὡς καὶ νικόμαχος ὁρίζεται φιλίαν σοφίας, παντὶ προὖπτον ἐςι. Ἄρα δὲ τι ἐςι σοφία. φαμὲν, ὅτι σαφία τις οὖσα, ὡς σαφηνίζουσα τὰ πάντα. Ἄρα δὲ πόθεν αὐτὸ τοῦτο σαφία ἐλέχθη, λέγομεν, ὅτι παρὰ τὸ φῶς, ὅθεν καὶ ἀριςοτέλης τὰ θ᾽ ὅσα φανότατα ταῦτα πεφωτισμένα καὶ καθαρὰ καλεῖ.

Liber IIus.

Εἴρηται ἡμῖν, ὅτι τοῦ ποσοῦ τὸ πρός τι, τὸ μέν ἐςιν ἴσον, τὸ δὲ ἄνισον. καὶ ὅτι τοῦ ἀνίσου πολλαὶ αἱ σχέσεις. ἐν μὲν οὖν τῷ τέλει τοῦ πρὸ τούτου γράμματος, διὰ τινος θείου προςάγματος ἔδειξεν, ὅτι ἐκ τῆς ἰσότητος προέρχεται ἡ ἀνισότης.

Cod. 76. bibl. Monac.

Asclepii Tralliani lib. I.

Prologus idem est cum Augustano, quo finito inc. Ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως κ. τ. λ. ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ διττὰς ἔχει τὰς ἐνεργείας, τὰς μὲν ζωτικὰς καὶ ὀρεκτικὰς, τὰς δὲ νοερὰς. τέλος δέ ἐςι τῆς νοερᾶς δυνάμεως τῆς ψυχῆς ἡ ἐπι-

τέλος τῆς ὄντως φιλοσοφίας καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἐπὶ ταύτην. ὅτι μὲν οὖν, ὡς ὁ νικόμαχος ὁρίζεται. φιλοσοφία ἐςι φιλία σοφίας, παντὶ προὖπτον. ζητιτέον δέ, τί ἐςι σοφία, καὶ πόθεν ἔσχε τὸ ὄνομα. σοφία μὲν οὖν ἐκλήθη, οἱονεὶ σάφεια τις οὖσα, ὡς σαφηνίζουσα τὰ πάντα. τοῦτο δὲ τὸ σαφὲς εἴρηται, οἱονεὶ φαές τι ὂν παρὰ τὸ φάος καὶ φῶς διὰ τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ κεκρυμμένα. ἐπεὶ τοίνυν τὰ νοητὰ καὶ θεῖα, ὡς ἀριςοτέλης φησὶν.

Liber IIus.

Εἴρηται ἡμῖν ἤδη, ὅτι τοῦ πρός τι ποσοῦ τὸ μὲν ἴσον ἐςι, τὸ δὲ ἄνισον. καὶ ὅτι τοῦ ἀνίσου πολλαὶ αἱ σχέσεις. ἐν μὲν οὖν τῷ τέλει τοῦ πρώτου τούτου συγγράμματος διά τινος θείου προςάγματος ἔδειξεν, ὡς ἐκ τῆς ἰσότητος προέρχεταὶ ἡ ἀνισότης.

Cod. 76. bibl. Monac.

Ioan. Philoponi liber I.

Εἰσαγωγὴ ἐπιγέγραπται, ὡς πρὸς τὰ γεγραμμένα αὐτῷ θεολογικὰ, ἤτοι μεγάλα ἀριθμητικὰ γεράσηνος δὲ λέγεται ἀπὸ τῆς πόλεως, ἧ ὄνομα γέρασα. ἔςι δὲ περὶ βόςραν καὶ ἀραβίαν, γέρασα δὲ λέγεταὶ ἀπὸ τοῦ, συςρατεύσαντας

στήμη, καὶ γνῶσις τῶν ὄντων καὶ θείων, καὶ ἁπλῶς τῶν ὄντων τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων. οὐ δυνατὸν δὲ ἡ ψυχὴ ἀμέσος ταῦτα γνῶναι διὰ τὸ παρεμποδίζεσθαι τῷ σώματι.

Des. καὶ τοῦτο τοῦ ἐπιτετραμμεροῦς.

Lib. II.

Ἐνταῦθα μέλλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἰσότης στοιχεῖον ἐστι τοῦ πρὸς τοῦ ποσοῦ, ἤτοι τῆς ἀνισότητος. καὶ φυσὶν, ὅτι ἐπεὶ στοιχεῖον ἐστί, ἐξ οὗ γίνεται τί καὶ εἰς ὅ ἔσχατον ἀναλύεται. Des. ὑπάρχει. τοσαῦτα τοίνυν ἀρκείτω πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν.

τῷ ἀλεξάνδρῳ γέροντας, καὶ μὴ δυναθέντας πολεμεῖν ἐκεῖ τὴν οἴκησιν ποιήσασθαι. παλαιοί. πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ. κ. τ. λ. ut in Augustano codice.

Des. πολλαπλασιαζομένων ἐπ' ἀλλήλας γίνεται.

Lib. II.

Incipit, ut Augustanus codex tàm Tralliani, quàm Philoponi, et desinit: δέδεικται ἄρα διὰ πάντων, ὅτι ἐν τῇ στερεᾷ μεσότητι αἵ τε ἄλλαι πᾶσαι, καὶ πάντες ἀριθμοὶ, καὶ ἁρμονικοὶ ἐνθεωροῦνται λόγοι. τέλος τῆς ἐξηγήσεως Φιλοπόνου.

Iam quomodo haec omnia concilianda sunt? Mihi videtur, in codice Monacensi et Marciano, Vindobonensi et Taurinensi esse Asclepii commentarius. In Augustano autem Ioannis Philoponi, titulo licet contrariò, et eruditis aliter sentientibus. Nam Ph. Labbeus Vindobonensem Ioanni Philopono tribuit, et Taurinensis illius testimonio nititur. Nempe utriusque prologus iisdem verbis incipit. Hinc factum, ut unius commentarius alteri tribueretur, v. Morellii bibl. gr. etc.

Quid verò? In codice Augustano libri secundi finis est Asclepii. Quomodo hoc solvendum est? Haec mihi videntur a quodam librario addita. Quae enim finem praecedunt, non sunt amplius Asclepii. Sunt verò haec: ὥσπερ γὰρ ὁ η τοῦ ς ὑπερέχει δυάδι, ἡ δὲ

ἡ δὲ δυὰς τέταρτον μέρος ἐϛι τοῦ η̄ οὕτως ὁ ιβ̄ τοῦ η̄ τετράδι ὑπερέχει.

Tum Asclepii verba incipiunt: ἀλλὰ μέν ἐϛι εὑρεῖν καὶ τῆς ἀρμονίας ἐν αὐτοῖς τὰ ὄνοματα. Et sic usque ad finem. Haec sufficiant pro his. Iam verò quis Trallianus, quis Philoponus erat? Fabricius tom. 2. p. 54. ait: Asclepius Trallianus Ammonii Hermeae discipulus. Et graecus Scholiastes notat apud Matthaei in bibl. Mosqu. Ἀμμώνιος ὁ ἑρμείας διδάσκαλος Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου. Adeoque eodem fuerunt tempore, sc. Saec. VI et VII. Iöcher autem inquit: Asclepius seu Aesculapius Trallianus, discipulus Hermetis trismegisti et Aesculapii nepos. Hic ergo valde hallucinatus est.

Cod. CCCCLXXXIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, sine minio titulorum et initialium, literis minutissimis et nitidissimis, in foliis 265, Saec. X, quondam Thomae Cantacuzeni, collatus a cl. Reiske, signatus p. 78. n. 15. sat conservatus et inscriptus:

Libanii orationes et declamationes.

†. Titulus et oratio I deest.	
2. Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας ὡς δὲ βαρύς.	Ad molestum eum vocantes.
3. Πρὸς τοὺς νέους. οὐδ' ὑμᾶς.	Ad iuvenes.
4. Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν. Πολλάκις.	De non nugando.
5. Ἄρτεμις. Αὐτὸ τοῦτο.	Diana.
6. Περὶ ἀπληςίας. Οὐ ῥάδιον.	De insatiabilitate.
7. Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον. Χθές.	Divitem fieri iniuste esse miserabilius, quàm pauperem esse.

8. Περὶ πλούτου. Πλούσιον ἀνῶν.	De divitiis.
9. Εἰς τὰς καλάνδας. Ἡ μὲν οὖν.	In calendas.
10. Περὶ τοῦ πλέθρου. Ἐπειδή.	De plethro.
11. Ἀντιοχικός. Ἀμφοτέροις.	Antiochicus.
12. Εἰς ἰουλιανόν. Νῦν πρώτον.	In Iulianum imp.
13. Ἰουλιανῷ. Ἐπανήκει.	Ad Iulianum.
— Πρὸς αὐτόν. Ἦλυθες.	Ad eundem.
18. Πρὸς ἀντιοχέας περὶ τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Ἃ μέν.	Ad Antiochenos de imperatoris ira.
19. Ἡ ἐπὶ ἰουλιανῷ μονῳδία. ὢ πόποι.	In Iulianum monodia.
20. Ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ. Ἔδει μεν.	Funebris in Iulianum.
21. Πρὸς θεοδόσιον βασιλ. περὶ τῆς ϛάσεως. Ἠτύχηκε.	Ad Theodosium imp. de seditione.
22. Πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς. Ὁ μὲν πολλάκις.	Ad Theodosium de reconciliatione.
23. Εἰς καισάριον μάγιϛρον. Ἐπειδὴ ταῖς.	In Caesarium magistrum.
24. Πρὸς ἐλλέβιχον. Εἰσί.	Ad Ellebichum.
25. Περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ. Οὐκ ἀρκεῖ.	De ulciscenda Iuliani nece.
26. Περὶ δουλείας. Τῷ δέ.	De servitute.
27. Πρὸς ἰκάριον. Ὡς μέν.	Ad Icarium.
28. Πρὸς ἰκάριον. Ἐπαίνων.	Ad Icarium.
29. Κατὰ ἰκαρίου.	Contra Icarium.
30. Ὑπὲρ τῶν ἱερῶν. Ἐπὶ πολλῶν.	Pro templis gentilium.
31. Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. Ὅτι μὲν οὐκ.	Ad Antiochenos pro rhetoribus.
32. Πρὸς θρασύδαιον. Καλῶς.	Ad Thrasidaeum.
33. Κατὰ τισαμένου. Ἔδει μέν.	Contra Tisamenum.

34. Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγώγου βλασφημίας. Οὐ τούς.	Adversus paedagogi calumnias.
35. Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας. Καὶ ἐμέ.	Ad non dicentes.
36. Κατὰ τῶν πεφευγότων. Τὰ μέν.	Contra fugientes.
37. Περὶ τῶν Φαρμάκων. Ἡ μέν.	De venenis.
38. Πρὸς πολυκλέα.	Ad Polyclem.
39. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Οἱ μέν.	Pro se ipso.
40. Κατὰ σιλβανοῦ. Οὐδέν.	Contra Silbanum.
41. Ἀντιόχῳ. Ἡγοῦμαι.	Ad Antiochum.
42. Πρὸς εὐμόλπιον. Εἶναι μέν.	Ad Eumolpium.
43. Πρὸς τιμοκράτην. Ἀφῖκαι.	Ad Timocratem.
44. Ὑπὲρ θαλασσίου. Ὑβρισθέντι.	Pro Thalassio.
45. Περὶ τῶν συνθηκῶν. Οἱ μέν.	De pactis.
46. Εἰς εὐστάθιον. Ὑπεσχόμην.	In Eustathium Cara.
47. Πρὸς τὸν βασιλέα. Εἰ μέν.	Ad imperatorem.
48. Κατὰ φλορεντίου. Οὐδὲν καινόν.	Contra Florentium.
49. Περὶ τῶν προστασιῶν. Εἰ μή σε.	De patrociniis.
50. Πρὸς τὴν βουλήν. Ὅσοις μέν.	Ad senatum.
51. Ὑπὲρ τῶν γεωργῶν. Εἰ καί.	Pro rusticis.
52. Πρὸς τὸν βασιλέα. Τῶν μέν.	Ad imperatorem.
53. Πρὸς τὸν βασιλέα. Πολλῶν.	Ad imperatorem.
54. Σωκράτους ἀπολογία. Οὐ δεῖ.	Socratis apologia.
55. Πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμων κ. τ. λ.	Ad imperatorem promulgatio legis etc.
56. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων. Ὑπ' ἄλλων.	De vocationibus ad festa.

57. Πρὸς εὐςάθιον. Ἐπειδή. Ad Eustathium.
58. Πρὸς ἀναξέντιον. Ὁρῶν. Ad Anaxentium.
59. Κατὰ λουκιανοῦ. Εἰμί. Contra Lucianum.
60. Κατὰ σευήρου. Πάρεισι. Contra Severum.
61. Πρὸς τοὺς νέους. Ὄνπερ αὖ. Ad iuvenes.

†. Initium et finis est mutilus. Codex verò est vetustissimus et praestantissimus, ex quo Reiske suam paravit editionem, novas orationes edidit et magnas restituit lacunas. Varias notas breves marginales eadem manu exaratas observo. Bibliopegi inscitia multa folia è suo turbata loco et a Reiske notata. Thomam Cantacuzenum codicis huius possessorem fuisse, ipsius inscriptiones testantur, malè quidem factae. Sic fol. 77. lego:

Ἐγὼ θώμας ὁ καντακουζήνος δυηλθῶν τὴν δε τὴν δελτὸν αὐτί.

Ego Thomas Cantacuzenus percurri hunc codicem rursus.

Et fol. 237. ἐγὼ δηηλθῶν τίδε τὴν δελτὸν ταύτην θῶμας καντακουζήνος.

Cod. CCCCLXXXIV.

Bombycinus et membranaceus, in assere, corio nigro tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, manu diversa, Saec. XII et XIV, in foliis 433, signatus p. 12. n. 51. sat conservatus et inscriptus:

Gregorii Naz. orationes cum commentario.

1. Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. In sanctum pascha.

Prol. Ἄκων χειροτονηθεὶς ἱερεύς.

Textus. Ἀναςάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.

Expos. Ἐπειδὴ φησιν ἀναςάσεώς ἐςιν ἡμέρα.

2. Εἰς τὴν ἁγίαν πεντεκοςήν. In sanctam pentecosten.

Prol. Πανηγυρικὸς οὗτος ὁ λόγος. καὶ δῆλον.
Textus. Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα.
Expos. Μετριοφρονῶν, ὡς εἴωθε.

3. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χ̄ῡ γέννησιν. — In sanctam Xī nativitatem.
Prol. Τὸν παρόντα πανηγυρικὸν λόγον.
Textus: Χ̄ς γεννᾶται, δοξάσατε.
Expos. Τὸ χ̄ς ὄνομα, κυρίως μέν.

4. Εἰς τὸν μέγαν βασίλειον. — In sanctum Basilium.
Prol. Ὁ προκείμενος οὗτος λόγος.
Textus. Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν.
Expos. Παθαινομένης καὶ ὀλοφυρομένης.

5. Εἰς τὰ ἅγια φῶτα. — In sacra lumina.
Prol. Πανηγηρικὸς καὶ οὗτος.
Textus. Πάλιν ῑς ὁ ἐμός.
Expos. Διὰ τοῦτο πάλιν συνάπτει.

6. Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα. — In S. baptismum.
Prol. Ὁ παρὼν οὗτος λόγος ἀγωνιστικός.
Textus. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων.
Expos. Χθές φησι τὸ φῶτα ἑορτάσαμεν.

7. Εἰς τὸν ἅγιον γρηγορ. νύσσης. — In S. Gregorium Nyss.
Textus. Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν.
Expos. Ἀπὸ γνώμης τὸ προοίμιον.

8. Εἰς τὸν ἅγιον ἀθανάσιον. — In S. Athanasium.
Prol. Ὁ παρὼν λόγος καθαρόν ἐστιν.
Textus. Ἀφ' ὅλοις ἔτεσι μ̄ς̄ τὸν τῆς.
Expos. Ἀπὸ συλλογισμῶν το προοίμιον.

9. Εἰς τὴν τῶν ρ̄ν̄ ἐπισκόπων παρουσίαν. — In CL episcoporum praesentiam.
Prol. Οἱ ρ̄ν̄ ἐπίσκοποι κελεύσει θεοδοσίου.
Textus. Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.
Expos. Πῶς φησὶ, ὦ ἐπίσκοποι, δοκεῖ.

10. Περὶ φιλοπτωχίας. — De amore pauperum.

Textus. Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες.

Expos. Οἰκείως τοὺς ἀκροατὰς ἀδελφούς.

†. Sunt aliàs orat. XVI. reliquae desunt. Ex ista autem descriptione clarè apparet, auctore commentarii licet non praefixo, esse Nicetae Heracleensis commentarium. In aliis enim codicibus passim praefigitur. Sic in Vindobon. apud Nesselium p. 193. In Laurent medic. apud Bandinium vol. I. p 249. ubi amplior fit descriptio. Et in Monac. 121. 140. 216. 277. quorum nulla mentio fit in Fabricii bibl. graeca etc. Reiserus decem quidem notat Gregorii Naz. orationes. De Nicetae autem commentario altum silet, licet textus et expositio in margine miniatè notetur.

Fol. 265. margini possessor adscripsit: ὦ χε̄ μου δῶς ζωὴν καλὴν καὶ χρόνους. καὶ εὐημέριαν, ὁποῦ ἔχει τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ τὴν αἰώνιον βασιλείαν ποίησον ἄξιον. καὶ ὅποιος τὸ ἀναγινωσκείας συγχωρῇ.

O Christe mi, da vitam bonam, et tempora, et prosperitatem, qui habet hunc librum, et regnum aeternum fac dignum. Et quicunque hoc legis, ignosce.

In primis duobus foliis membranaceis tetrasticha habentur cum commentario. Incipit XVII et desinit XXVI. Folium verò secundum primo anteponendum: Κηρῷ τὰ ὦτα φράσσε πρὸς φαύλους λόγους. ᾠδῶν τε τερπνῶν ἐμμελῆ λυγίσματα. οἷς δ' αὖ καλοῖς τε καγαθοῖς ἀεὶ δίδου. εἰπεῖν, ἀκοῦσαι καὶ δρᾶσαι μικρὸν μέγα. Comment. ὥσπερ διὰ θυρίδος τῆς ὁράσεως. τοῦ πάθους προςβάλλοντος τοῦ τῆς πορνείας ἐπεισρέειν τῇ ψυχῇ. κ.τ.λ.

Sunt autem Gregorii Nazianz. cum expositione Nicetae Davidis. v. infra fol. 402.

Φύλ. τϟζ. Fol. 397.

Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἑκάςη αὐτῶν συνήχθη.

De sanctis et oecumenicis conciliis, ubi et quando et contra quos, quodlibet coactum sit.

A. Χρὴ γινώσκειν πάντα χριςιανὸν, ὅτι ἑπτά εἰσιν.

T. τούτους οὖν ἀποβάλλεται, ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας.

†. Hoeschelius ex cod. August. edidit. Augustae 1595. Occurrit adhuc in cod. 524 etc. alio autem fine.

Φύλ. υβ. Fol. 402.

Νικητᾶ τοῦ καὶ δαυὶδ δούλου Χῦ τοῦ Φιλοσόφου ἑρμενεία τῶν τε τετραςίχων τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Οἷς ἐπιγραφὴ οὕτως· ῥωϊκὰ ἵ.

Nicetae Davidis, servi Christi et philosophi, expositio in tetrasticha sancti Gregorii theologi. Quorum inscriptio haec est: Heroica I.

Γρηγορίου πόνος εἰμι, τετραςιχίην δὲ φυλάσσω.

Gregorii labor sum et tetrasticha servo.

Γνώμαις πνευματικαῖς μνημόσυνον σοφίης.

Sententiis spiritualibus monumentum sapientiae.

A. Ἀποβλέψας ὁ μακαριώτατος πρός τε τὴν πρᾶξιν.

T. καὶ τῆς βασάνου τῶν ἁμαρτωλῶν δεήθης.

†. Notantur in margine LIX, quae incipiunt: πρᾶξιν προτιμησείας, ἢ θεωρίαν κ.τ.λ.

Expos. Πολλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ σοφῶν λόγων τῶν εἰς οἰκοδομὴν ψυχῆς κ.τ.λ.

Ultimum tetrastichon est:

Πέρας λόγου δισσή τις ἄρνησις θεοῦ,
ἔργῳ, λόγῳ τε μὴ κλαπῇς περισκόπων
ἀεὶ διώκει λαθρίοις παλαίσμασι,
μή πως δεήθῃς ἐσχάτων καθαρσίων.

In hoc codice multa desunt. Post X^um^ enim signatur XXXII^um^. Omnia intermedia hîc desunt.

At in primis duobus foliis incipit tetrastichon XVII^{um} et desinit XXVI^{um}, quae huc pertinent.

Laurentiani codicis titulus apud Bandinium tom. I. p. 207. differt. Est enim: τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα ἐξ ἰάμβων, ἑρμηνευθέντα ἀπὸ φωνῆς νικητᾶ φιλοσόφου τοῦ καὶ δαυὶδ, ὧν ἡ ἐπιγραφὴ διὰ στιχῶν ἡρο ελεγείων.

Nec initium, nec finis expositionis ibi est, qualis in hoc codice, ut ex adductis patet. Tetrasticha haec cum commentario Nicetae Davidis latino extant tom. II. opp. Gregorii Nazianzeni.

In Fabricii bibl. gr. N. e. tom. VIII. p. 431. haec leguntur. Quae autem Nicetae Paphlagoni in illo codice et aliis quibusdam? tribuuntur, forte et ipsa sunt Nicetae Heracleensis, v. Allatium de Psellis cap. 13.

Iam quid ait Allatius in citato loco? Nicetam hunc eundem cum Niceta Serrone faciunt plerique codices Vaticani. Expositionem siquidem in carmina Gregorii Nazianz. eiusdem, qui et in alta Gregorii commentatus est, Nicetae, Serronis scilicet, quod et plurimi codices manuscripti confirmant, huic Nicetae Davidi tribuunt. —

Quomodo iam probat, esse Nicetae Heracl.? Ex eo, quod in alia Gregorii commentatus sit, confirmantibus hoc plurimis codicibus manuscriptis. Quid verò, si et Niceta David in eundem commentatus est? Sic legitur apud Theupolum p. 259. in eiusdem arcana et apud Nesselium p. 397. in eiusdem carmen sepulchrale commentatus. Et ubi sunt codices Msci, qui Nicetae Heracleensi tribuunt? In Montfauc. bibl. bibl. in codicibus Vindobonens. Paris. Marciano, Laurentiano et Augustano Nicetae Davidi tribuitur, nec unico invento, qui tribueret Nicetae Heracl. — Quomodo ulterius probat, unum eundemque facere codices MSC^{os}? Ex eo enim,

quod alii Nicetae Heracl. alii Paphlagoni tribuant, nondum sequitur, unum eundemque fieri. In codice Augustano Asclepii Tralliani et Ioan. Philoponi commentarius in Nicomachi arithmeticam iisdem incipit, prosequitur et desinit. An ex hoc inferri potest, Asclepium et Philoponum unum eundemque fieri? Quilibet scit, hos differre. At et nemo ignorat, Nicetam Heracleensem et Paphlagonium esse diversos. Totum ex eo dependet, an Heracleensi, vel Paphlagonio tribuendus sit commentarius. Cum pro Heracleensi nullus sit codex et pro Paphlagonio omnes, quantum scio, pugnent, facilis esse decisio videtur.

Φύλ. υιζ. Fol. 417.

Τὰ ἀπόῤῥητα τοῦ μεγάλου καὶ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου τοῦ θεολόγου.	Arcana magni et sancti patris nostri et doctoris theologi.

A. Οἶδα μέν, ὡς σχεδίῃσι μακρὸν πλόον.

T. ὑβρισθεὶς τε καὶ ἐμπαιχθεὶς

†. Sunt Gregorii Naz. cap. VIII. in versibus heroicis DCCXXX. in edit. tom. II. p. 161. In hoc autem nec capita, nec versus numerantur. Titulis verò VI constat. Sequuntur λόγος γ. περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος:

λόγος δ. περὶ τοῦ κόσμου,

λόγος ε. περὶ προνοίας,

λόγος ς. περὶ τῶν λογικῶν οὐσίων.

Non sunt verò arcana solum, sed et expositio comitatur. Prima est: οἶδα μέν, ὅτι ἡμεῖς, οἷς ὁ νοῦς ὥρμηται λέγειν τι περὶ θεότητος κ. τ. λ. et ultima: ἢ τάχα διὰ τοῦτο καὶ ἵνα πλείονα δίκην δῶ κ. τ. λ. Finis autem est mutilus.

Ex hoc codice Hoeschelius cap. VI. cum paraphrasi hac veteri graeca prosaria edidit Lugd. Bat. 1591. 8.

Cod. CCCCLXXXV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere munitus, in 4to, sine miniatis titulis et initialibus, charactere minuto et nitido, in foliis 450, cum notis marginalibus minutissimè scriptis, initio et fine mutilus, foliis inversè ligatis, Saec. XII, signatus p. 78. n. 7. sat conservatus et a Reisero inscriptus: Demosthenis orationes ferè omnes:

1. Κατὰ Φίλιππον. α. — Contra Philippum.
 A. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ. — T. μέλλει συνοίσειν.

 †. Habetur bis. At primae initium tantum adest.

2. Ὀλυνθιακὸς α. — Olynthiaca I.
 A........ — T. χρηστὰ δ' εἴη παντὸς ἕνεκα.

3. Ὀλυνθιακὸς β. — Olynthiaca II.
 A. Ἐπὶ πολλῶν μέν. — T. πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

4. Ὀλυνθιακὸς γ. — Olynthiaca III.
 A. Οὐχὶ ταῦτα παρίσταται. — T. καὶ ἅπασιν ὑμῖν μέλλει.

 †. Praemittitur argumentum: ἔπεμψαν βοήθειαν τοῖς ὀλυνθίοις ἀθηναῖοι κ. τ. λ. et des. προϊσαμένων τῇ πόλει. Quod est Libanii.

5. Περὶ εἰρήνης. — De pace.
 A. Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες. — T. νυνὶ πολεμῆσαι.

 †. Praecedit argumentum, quod Libanii non est: ὁ Φίλιππος μετὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς Φωκέας. Des. πράγματος ἄρχεσθαι.

6. Κατὰ Φιλίππου β. — Contra Philippum II.
 A. Ὅταν, ὦ ἄνδρες, λόγοι. — T. δίκην ὑποσχεῖν.

7. Περὶ ἁλονήσου. — De Haloneso.
 A. Ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐκ ἔστιν. — T. καὶ συμφέρουσιν ὑμῖν.

8. Περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. — De Chersoneso.
 A. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες. — T. καὶ τὴν πόλιν σῶσαι.

9. Κατὰ Φιλίππου. γ̄.	Contra Philippum III.
Α. Πολλῶν, ὦ ἄνδρες, λόγων.	Τ. θεοὶ συνενέγκαι.
β	
10. Πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιςολήν.	Ad Philippi epistolam.
Α. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες.	Τ. τῶν ἄλλων ἑλλήνων.
α	
11. Κατὰ Φιλίππου δ̄.	Contra Philippum IV.
Α Καὶ σπουδαῖα νομίζων.	Τ. ἢ ὑμᾶς αὐτούς.
12. Κατὰ ἀνδρωτιῶνος.	Contra Androtionem.
Α. Ὅπερ εὐκτήμων.	Τ. οἷα τούτῳ βεβίωται.

†. Scholium Hermogenis: Isocratis discipulum fuisse aiunt Androtionem et dicendi peritum.

13. Κατὰ μειδίου.	Contra Midiam.
Α Τὴν μὲν ἀσέλγειαν.	Τ. τιμωρήσασθε τοῦτον.
14. Κατὰ ἀριςοκράτους.	Contra Aristocratem.
Α. Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες.	Τ. παρανομώτατα εἴρηκεν.
15. Περὶ ςεφάνου.	De corona.
Α. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες.	Τ. καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.
16. Περὶ τῆς παραπρεσβείας.	De falsa legatione.
Α. Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες.	Τ. καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν.
17. Κατὰ τιμοκράτους.	Contra Timocratem.
Α. Τοῦ μὲν ἀγῶνος.	Τ. ὑμᾶς ὡς πλείςους.
18. Πρὸς λεπτίνην περὶ τῆς ἀτελείας.	Ad Leptinem de immunitate.
Α. Ἄνδρες δικαςαὶ, μάλιςα.	Τ. ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.
19. Κατὰ ἀριςογείτονος. Ā.	Contra Aristogitonem I.
Α. Πάλαι καθήμενος.	Τ. τῆς τούτου πονηρίας.
20. Κατὰ ἀριςογείτονος. B̄.	Contra Aristogitonem II.
Α. Ὅτι μὲν τοίνυν.	Τ. τὰ κράτιςα ψηφιεῖσθε.
21. Κατὰ κόνωνος.	Contra Cononem.
Α. Ὑβρισθεὶς, ὦ ἄνδρες.	Τ. ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.
22. Πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου.	Ad Calliclem de fundo.
Α. Οὐκ ἦν ἄρ', ὦ ἄνδρες.	Τ. ἐςι μαρτυρίας.

23. Κατὰ ὀλυμπιοδώρου βλάβης.	Contra Olympiodorum noxae.
Α. Ἀναγκαῖον ἴσως ἐςὶν.	Τ. αὐτῷ τούτῳ.
24. Κατὰ διονυσοδώρου.	Contra Dyonysodorum.
Α. Κοινωνός εἰμι τοῦ.	Τ. δεῦρο δημόσθενες.
25. Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς. α.	Contra Aphobum tutelae. I.
Α. Εἰ μὲν ἐβούλετο.	Τ. ἔτει δεκάτῳ.
26. Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς. β.	Contra Aphobum tutelae. II.
Α. Πολλὰ καὶ μεγάλ'.	Τ. πεφευγέναι δοκῇ.
27. Ὑπὲρ φάνου ψευδομαρτυρίων.	Pro Phano falsorum testimoniorum.
Α. Εἰ καὶ μὴ πρότερον.	Τ.
28. Πρὸς ὀνήτορα ἐξούλης.	Contra Onetorem eiectionis.
Α. Περὶ πολλοῦ ποιούμενος.	Τ. ἀποδεδεῖχθαι μοι νομίζω.
29. Πρὸς ὀνήτορα ὕςερος.	Contra Onetorem posterior.
Α. Ὁ παρέλιπον ἐν τῷ.	Τ. ἐβούλεσθε πράττειν.
30. Παραγραφὴ πρὸς πανταίνετον.	Inscriptio ad Pantaenetem.
Α. Δεδοκότων, ὦ ἄνδρες.	Τ. καταλυθήσεται ἐφ' ἡμῶν.
31. Πρὸς τὴν λακρίτου παραγραφήν.	Ad Lacriti inscriptionem.
Α. Οὐδὲν καινὸν διαπράττοντα.	Τ. συμβολαῖα τὰ ναυτικά.
32. Παραγραφὴ πρὸς ναυσίμαχον καὶ ξενοπείθην.	Inscriptio ad Nausimachum et Xenopithem.
Α. Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες.	Τ. ἐξέρα τὸ ὕδωρ.
33. Ὑπὲρ χρησίππου πρὸς τὴν φορμίωνος παραγραφήν.	Pro Chresippo ad Phormionis inscriptionem.
Α. Δίκαια ὑμῶν.	Τ. ἐὰν κελεύητε.

34. Παραγραφὴ πρὸς ξενόθεμιν.	Inscriptio ad Xenothemin.
A. Ἄνδρες δικαςαὶ βούλομαι.	T. τὰ τοιαῦτα ἐξήςηκα.
35. Ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφή.	Pro Phormione inscriptio.
A. Τὴν μὲν ἀπειρίαν.	T. ἐξέρα τὸ ὕδωρ.
36. Παράγραφὴ πρὸς ἀπατούριον.	Inscriptio ad Apaturium.
A. Τοῖς μὲν ἐμπόροις.	T. γινώσκετε, ἃ δίκαια.
37. Συμβουλευτικοὶ περὶ συντάξεως.	Consultoriae pro republ. ordinanda.
A. Περὶ μὲν τοῦ παρόντος.	T. τοὺς πειθομένους.
38. Περὶ τῶν συμμοριῶν.	De classibus.
A. Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες.	T. νῦν ἁμαρτάνοντες.
39. Ὑπὲρ μεγαπολιτῶν.	Pro Megapolitis.
A. Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν.	T. τῷ μείζονι.
40. Ὑπὲρ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας.	Pro Rhodiorum libertate.
A. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς.	T. ἀναθέντων ἀρετάς.
41. Ὑπὲρ τῶν πρὸς ἀλέξανδρον συνθήκων.	Pro foedere cum Alexandro.
A. Ἄξιον ἀποδέχεσθαι.	T. τοῖς παραβεβηκόσι.
42. Περὶ τοῦ ςεφάνου τῆς τριηραρχίας.	De corona praefecturae navalis.
A. Εἰ μὲν οὖν οὕτω.	T. πλείςους μισθοῦσθαι
43. Πρὸς μακάρτατον περὶ κλήρου.	Ad Macartatum de sorte.
A. Ἐπειδὴ καὶ πρότερον.	T. τὰ συμφέροντα.
44. Πρὸς λεοχάρην περὶ κλήρου.	Ad Leocharen de sorte.
A. Αἴτιος μὲν ἐςι.	T. τοῦ ποιησαμένου.
45. Πρὸς βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος.	Ad Boeotum de nomine.
A. Οὐδὲ μιᾶ φιλοπραγ.	T. εἰωθότα γίνεσθαι.

46. Πρὸς βοιωτὸν ὑπὲρ προικὸς μητρώας.	Ad Boeotum de dote materna.
A. Πάντων ἐςὶν ἀνιαρότατον.	T. πάντα τὰ δίκαια.
47. Πρὸς σπουδίαν ὑπὲρ προικός.	Ad Spudiam de dote.
A. Ἀδελφὰς ἔχομεν.	T. ἀναγκαζόμενος λέγειν.
48. Πρὸς τιμόθεον ὑπὲρ χρέως.	Ad Timotheum pro debito.
A. Μηδενὶ ὑμῶν ἄπιςον.	T. ὁ πατὴρ κατέλιπεν.
49. Πρὸς νικόςρατον περὶ ἀνδραπόδων ἀπογραφῆς ἀρεθουσίου.	Ad Nicostratum de mancipiorum descriptione Arethusii.
A. Ὅτι μὲν οὐ συκοφαντῶν.	T. ὀρθῶς βουλεύεσθε.
50. Πρὸς Φαινιππον περὶ ἀντιδόσεως.	Ad Phaenippum de retributione.
A. Πολλὰ καὶ ἀγαθά.	T. περιϊδεῖν ὑπὲρ τούτων.
51. Πρὸς πολυκλέα ὑπὲρ τοῦ τριηραρχήματος.	Ad Polyclem de praefectura navali.
A. Τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων.	T. τὴν μαρτυρίαν.
52. Περὶ τοῦ ςεφάνου τῆς τριηραρχίας.	De corona praefecturae navalis.
A. Εἰ μὲν οὖν ὅτῳ.	T. ὡς πλείςους μιθοῦσθαι.
53. Ἔφεσις πρὸς εὐβουλίδην.	Appellatio ad Eubulidem.
A. Πολλὰ καὶ ψευδῆ.	T. ὑπὸ τούτων ταφῆναι.
54. Κατὰ θεοκρίνους.	Contra Theocrinem.
A. Τοῦ πατρὸς, ὦ ἄνδρες.	T. ἀνάβηθι.
55. Κατὰ εὐέργου καὶ μνησιβούλου.	Contra Evergum et Mnesibulum.
A. Καλῶς μοι δοκοῦσιν.	T.

†. Extant Demosthenis orationes LII graecè cum Ulpiani commentario Bas. 1532 f. Hìc numerantur LIV, non LV. una enim bis occurrit. Scholia marginalia, quantum collatione ad Olynthia-

cam I. facta vidi, sunt Ulpiani, minutissimè quidem scripta et abbreviata, ad editionem eorum non ita lectu difficilia.

Possessor quidam in primo folio inscripsit: Insunt in hoc codice ferè omnes Demosthenis orationes, sed nullo ordine. Scholia videntur ex Ulpiano desumpta. Non legi possunt faciliter: ἄνθρακες τοίνυν ἡμῖν οἱ θησαυροί. — Et sic omnes graeci thesauri nobis semper erunt carbones, nisi alia studiorum dispositio fiat. Proverbium hoc: graeca sunt, legi non possunt, manebit. Quid iuvat dicere? In scholis graecè docetur, si ipsi docentes in Graecia peregrini sunt.

Cod. CCCCLXXXVI.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 154, Saec. XV, signatus p. 78. n. 9. optimè conservatus et inscriptus:

Δημοσθένους ἐπιτάφιος. Demosthenis funebris.

A. Ἐπειδὴ ἐν τῷ δε τῷ τάφῳ.

T. καὶ νόμιμα ποιήσαντες, ἄπιτε.

φύλ. θ. Fol. 9.

Λυσίου ἐπιτάφιος. Lysiae funebris.

A. Εἰ μὲν ἡγούμην οἷον τε εἶναι.

T. ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.

†. Est funebris in Corinthiorum socios. Apud Bandinium vol. 1. p. 55. titulus est: εἰς τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας.

Oratio elegantissima facilè et elaboratissima, iudice Schurzfleischio ad Dionys. Longinum p. 42. Io. Henr. Maius lectiones varias ad editionem patrui sui Burch. Maii Marb. 1683, 8. in bibl. Uffenbachiana tom. 1. p. 567. dedit.

Huius codicis Augustani ex Reisero meminisse non poterat cl. Harlesius, cum ille hanc Lysiae orationem, titulo licet expressè posito, indicare omiserit. Meminit autem ex Reiske praef. p. XIV.

Φύλ. κ.	Fol. 20.
Δημοσθένους κατὰ ἀριστογείτονος. Ὑπόθεσις.	Demosthenis contra Aristogitonem. Argumentum.

A. Πυθάγγελος καὶ σκάφων ἰδόντες.
T. ἄξιον ἔχοντα τοῦ ῥήτορος.

Πρῶτος.	Prima.

A. Πάλαι καθήμενος, ὦ ἀθηναῖοι.
T. δεδωκότα αὐτὸν ἐπιδεῖν.

Δεύτερος.	Secunda.

A. Οτι μὲν τοίνυν καὶ ὀφείλει.
T. καὶ τὰ κράτιστα ψηφιεῖσθε.

†. In edit. Bas. 1552. f. hoc argumentum non habetur.

Φύλ. μγ.	Fol. 43.
Ὑπόθεσις τοῦ πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου.	Argumentum ad Calliclem de fundo.

A. Καλλικλῆς, πρὸς ὃν ὁ λόγος.
T. καὶ διὰ τοῦτο συκοφαντίας μηχανᾶσθαι.

†. Est Libanii argumentum in cit. edit.

Πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου.	Ad Calliclem de fundo.

A. Οὐκ ἦν ἄρ', ὦ ἀθηναῖοι.
T. καὶ τὰς ὑπολοίπους ἔτι μαρτυρίας.

Φύλ. μθ.	Fol. 49.
Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ἀφόβου.	Argumentum tutelae contra Aphobum. I.

A. Δημοσθένης ὁ παιανιεὺς δημοσθένους.
T. τῶν προειρημένων ἀνάμνησιν.

Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς ᾱ.	Contra Aphobum tutelae. I.

A. Εἰ

A. Εἰ μὲν ἐβούλετο ἄφοβος.
T. καὶ ταύτ᾽ ἔτει δεκάτῳ.
†. Extat argumentum, et oratio in cit. edit.

φύλ. ξγ. Fol. 63.

Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς δεύτερος.	Contra Aphobum tutelae. II.

A. Πολλὰ καὶ μεγάλ᾽ ἐψευσμένου.
T. καὶ ὡς ἀποφευγέναι δοκῇ.

φύλ. ξη. Fol. 68.

Πρὸς ὀνήτορα ἐξούλης.	Ad Onetorem. unde vi.

A. Περὶ πολλοῦ ποιούμενος.
T. ἀποδεδεῖχθαι μοι νομίζω.

φύλ. οε. Fol. 75.

Πρὸς ὀνήτορα ὕστερος.	Ad Onetorem posterior.

A. Ὃ παρέλιπον ἐν τῷ προτέρῳ.
T. εἴ τι τῶν δεόντων ἐβούλεσθε πράττειν.

†. Omnes hae Demosthenis orationes in cit. editione prodiere.

φύλ. οθ. Fol. 79.

Βίος αἰσχύλου ποιητοῦ τραγικοῦ.	Vita Aeschyli poëtae tragici.

A. Αἴσχυλος ὁ τραγικὸς γένος μὲν ἦν ἀθηναῖος.
T. ἀριστόμαχος καὶ πρόκαλος.

Αἰσχύλου ποιητοῦ δράμα προμηθεύς.	Aeschyli poetae drama Prometheus.

A. Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον.
T. αἴσχιστον εἶναι φημὶ συνθέτους λόγους.
Τὰ ἐπίλοιπα quaere p. 43. H. Steph.

†. Finita vita, quae est in edit. H. Stephani 1557. sequitur argumentum: προμηθεὺς ἐν σκυθίᾳ δεδεμένου. Des. ἐστὶ προμηθέως δεῦσις.

Drama est cum notis interlinearibus miniatis, quae incipiunt: γῆς μακρὸν καὶ ὑψηλὸν, ἀφ᾽ οὗ τῆλε,

καὶ μακρὰν τίς δύνεται. λέγει δὲ καὶ τὸν καύκασον, ἤγουν τὸ μακρόθεν ὁρώμενον. Sed et scholia marginalia habentur. Inferius verò primùm incipiunt: ἐπειδὴ τὸ κράτος θεὸς ἦν, διὰ τοῦτο ἀρσενικῶς προσέθηκεν κ. τ. λ.

Initio tantum adsunt. In medio nulla iam apparent.

φύλ. ρε. Fol. 105.

Pindari Pythionica ᾱ.

A. Φρυσέα φόρμιγξ ἀπόλλω.

T. ὕψιςον δέδεκται.

†. Praemittitur argumentum: τῶν πυθίων ἀγὼν ἐτέθη κ. τ. λ. Des. λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὸ κηρύκειον.

Τῷ αὐτῷ ἅρματι. β̄.

A. Μεγαλοπόλιες, ὦ συρά.

Ἱέρωνι νικήσαντι κέλλητι, τὴν κγ̄ καὶ κζ πυθιάδα. — Hieroni vincenti Celete. 23 et 27 Pythion.

A. Ἤθελον χείρωνά κε φυλιρίδαν.

T. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

φύλ. ρκς. Fol. 126.

Ὑπόθεσις νεμέων. — Argumentum Nemeorum.

A. Τὸν ἀγῶνα τῶν νεμέων.

T. ςεφάνας εἶχον.

Ἄλλως. — Aliter.

A. Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις.

T. τοῖς παισὶ συναγωνίζεσθαι.

Ἄλλως. — Aliter.

A. Καθ' ὅσον χρόνον οἱ ἑπτὰ τῶν.

T. ἱππικός τε καὶ γυμνικός.

†. Omnia haec tria argumenta in editione Pindari Romae 1505. 4. graecè prodiere.

Sine tit. A. Ἄμπνευμα σεμνὸν ἀλφεοῦ.

T. τὸν σπάργανον ἐγκατέβαν.

†. Inscribitur in cit. edit. πινδάρου νεμέα χρομίῳ αἰτναίῳ εἶδος ά.

In hoc codice habentur etiam scholia marginalia, quae cum editis non concordant. Ἄμπνευμα σεμνόν. γέγραπται ὁ ἐπίνικος χρομίῳ αἰτναίῳ. ἱερῶν γὰρ οἰκηςῆς ἀντὶ τυράννου βουλόμενος καλεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἀγώνων αἰτναῖον ἑαυτὸν ἀντεῖπε κ. τ. λ.

Ex fine posito apparet, finem esse mutilum, multis desideratis. Et cum hoc desinunt etiam scholia.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Πινδάρου ὀλυμπίων εἶδος ά. ἱέρωνι συρακουσίῳ κέλλητι ᾠδὴ ά.	Pindari Olympiorum I. Hieroni Syracus. Celeti. Oda I.

A. Ἄριςον μὲν ὕδωρ ὀδὲ.

T. μάκαιραν ἱέρωνος ἑςίαν.

†. Adest tantum initium, quo finito titulus est: τοῦ σοφωτάτου κυροῦ θωμᾶ τοῦ μαγίςρου καὶ τοῦ μανουὴλ μοσχοπούλου σχόλια. Inc. Ἄριςον μὲν ὕδωρ τῶν ἄλλων δηλονότι ςοιχείων. Καὶ γὰρ τὰ μὲν ὑπερθετικὰ κ. τ. λ. Des. ὁ ὕμνος οὐ πολυκλέως.

Cod. CCCCLXXXVII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis, aequalibus et nitidissimis, manu diversa, in foliis 289, Saec. XII et XIII., signatus p. 34. n. 22. sat conservatus et inscriptus:

Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ πατρὶ κοσμᾶ.	Ad sanctissimum et venerandum patrem Cosmam.

A. Τὸ μὲν ξενὸν τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπορον.

T. ἐπειδὴ πόρρωθεν ἐςι δῆλος. ἐν οὐρανῷ κατῴκισε.

†. In prologo suo ait: τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα φθέγξομαι, τὰ πάσης λογικῆς κτίσεως ὑπερβαίνοντα τὴν κα-

τάληψιν.— Et inferius. Καὶ πρότερον μὲν τῶν παρ' ἄλλησι σοφῶν τὰ κάλλιςα παραςήσομαι.

Maximus Conf. inscripsit ad Cosmam opusculum. Initium verò illius non concordat. Sed et Ioan. Damascenus ad Cosmam Maiumae episc. epistolam, et capita tàm philosophica, quàm theologica scripsit. Et haec est ipsius epistola cum capitibus. Eodem enim initio profertur. Finis autem videtur esse mutilus. Occurrit adhuc in cod. 517. Reiserus inscripsit: Opusculum ad S. patrem Cosmam. Cuiusnam autem sit, ignoravit. Ioan. Damasceni epistola cum capitibus prodiit Venet. 1798. f.

φύλ. ι. Fol. 10.

Fragmentum lexici Harpocrationis.

†. Est duorum tantum foliorum, et continet literas ῡ, φ̄, χ̄, ψ̄. Prima sunt: τῷ ῥήτορι γέγραπται ὑπόκοιλον. ὑπὸ λόγου. Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως. εἰ γνήσιος. οὐχ ὑπὸ λόγον ὄντα ἀντὶ τοῦ. οὐκ ἐν λόγῳ. Et ultima: ἐτιμᾶτο δὲ ἀθήνησι, καὶ ψίθυρος ἀφροδίτη, καὶ ἑρμῆς ψίθυρος. Reiserus omisit.

φύλ. κ. Fol. 20.

Τοῦ ἀββᾶ μάρκου ἀντίζυγα κακιῶν τῆς ἀρετῆς.	Marci Abbatis adversa vitiorum et virtutis.

Α. Ἀκροώμενος λόγον, ἐρῶτα τὸν νοῦν.

Τ. ὅτι μετόχος γενήσεται ζωῆς αἰωνίου. ἐν χῷ κ.τ.λ.

†. Est hic Marcus eremita, cuius Th. Galeus habuit MSc[a] κεφάλαια, ἠθικὰ, γνωςικὰ, ἀντίζυγα vitiorum et virtutum. Laudatur hic Marcus inter clarissimos Saec. IV, Aegypti monachos a Palladio in Lausiaca cap. 20.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Θεοδωρήτου ἐπισκόπου κύρου θεραπευτικῆς ἑλληνικῶν παθημάτων.	Theodoreti episc. Cyri graecanicorum morborum curationis argumentum.

A. Πολλάκις μοι τῶν τῆς ἑλληνικῆς.

T. ἀλωμένους εἰς τοὺς ἄνδρας, σαγη

†. In fine prologi habetur epigramma in Theodoretum:

ὡς νεῖλος ἄλλος πλημμυρῶν τοῖς σοῖς λόγοις,
ὦ θεοδώρητε, τῶν ἀχαίων τὴν πάλην
πνίγων τὸν καλὸν αὔξεις πόρον.

Tanquam alter Nilus inundans tuis verbis,
Ô Theodorete, Graecorum luctam
Suffocans, bonam augebis viam.

Constat opusculum lib. XI.

1. περὶ πίστεως. de fide.
2. περὶ ἀρχῆς, de principio.
3. περὶ ἀγγέλων κ τ. λ. de angelis etc.
4. περὶ ὕλης καὶ κόσμου, de materia et mundo.
5. περὶ φύσεως ἀνθρώπου, de natura hominis.
6. περὶ τῆς θείας προνοίας, de divina providentia.
7. περὶ θυσίων, de victimis.
8. περὶ τῆς τῶν μαρτύρων τιμῆς, de martyrum honore.
9. περὶ νόμων, de legibus.
10. περὶ χρησμῶν κ.τ.λ. de oraculis.
11. περὶ τέλους καὶ κρίσεως, de fine et iudicio.

Sunt aliàs lib. XII. Hìc ultimus deest, et undecimus in fine est mutilus. F. Sylburgius hoc etiam codice usus gr. et lat. edidit Heidelb. 1592. f. Occurrit adhuc in codd. 53. 203.

φύλ. σα. Fol. 201.

Τοῦ βοητίου φιλοσόφου περὶ τέχνης διαλεκτικῆς.

Boetii philosophi de arte dialectica.

A. Πρότασίς ἐστι λόγος ἀλήθειαν.

T. ἀπὸ ὁμοιώσεως.

†. Habetur cum scholiis marginalibus, quae incipiunt: ὅτι προαγγέλλεται, καὶ προλέγεται τοῦ συμπεράσματος. Πρόλογος δὲ καὶ προαγγελεία παρὰ λατίνοις καλεῖται.

Haec scholia usque ad finem habentur. Opus clauditur divisionibus Themistii et Ciceronis his titulis:

ὧδε ἡ ἁπλῶς τῶν διαιρέσεων θεμιςίου τοῦ μεγάλου. καὶ τοῦ τουλλίου κικέρωνος ἔκθεσις. — *ὧδε ἡ συμφωνία τῶν διαιρέσεων τοῦ φιλοσόφου θεμιςίου καὶ τοῦ μάρκου τουλλίου τοῦ καὶ κικέρωνος.* Desinit, uti supra indicatum. Tum ista: *οὗτοι εἰσὶν οἱ διαλεκτικοὶ τόποι, περὶ ὧν ὅσον τοῦ προκειμένου ἔργου λόγος ἀπήτει, σὺν θεῷ διεξηλήλύθαμεν. τέλος σὺν θεῷ τούτων.* — *τῶν συλλογισμῶν ταῖς δὲ πλεκτάναις φίλος τραχηλιῶντας ἰταλοὺς κρατῶν πνίγε.*

Nomen interpretis, neque in hoc codice, nec in Medicaeo apud Bandinium vol. III. p. 21. nec in Mosquensi apud Matthaei p. 204. nec in Parisiensibus praefigitur. Cum verò Maximus Planudes Boëtium de consolatione philosophiae verterit, suspicandum, etiam eumdem huius versionis esse auctorem.

Φύλ. σοβ. Fol. 272.

Fragmentum musicum.

†. Constat libris et sectionibus.

Incipit lib. II. Sect. X. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ μαλακοῦ ἐντόνου γένους.*

Sect. XI. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ μαλακοῦ διατόνου γένους.*

Sect. XII. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ χρωματικοῦ συντόνου γένους.*

Sect. XIII. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ χρωματικοῦ μαλακοῦ γένους.*

Sect. XIV. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ ἀναρμονίου γένους.*

Sect. XV. *περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ διατονιαίου γένους.*

Lib. III. Sect. 1. *περὶ τῆς ἐν τῷ ὀργάνῳ τάξεως κ.τ.λ.*

Sect. II. *περὶ τῆς ἐν τῷ ὀργάνῳ τάξεως τῶν ε̄ τόνων ὧν ἀριςόξενος μέμνηται.*

Sect. III. περὶ τῆς τοῦ μουσικοῦ τε καὶ ὀργανικοῦ μέλους ὀνομάτων.
Sect. IV. περὶ τῶν ῆ τῆς μελῳδίας εἰδῶν.
Sect. V. περὶ τῆς προλήψεως τε καὶ προκρούσεως.
Sect. VI. περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους μίξεως.
Sect. VII. περὶ τῶν δι' ἣν αἰτίαν, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων κ.τ.λ.
Sect. VIII. περί τε πύκνων, καὶ ἀπύκνων συςημάτων.
Sect. IX. περὶ τοῦ καλουμένου συνημμένου συςήματος. Des. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐξεθέμεθα.

Ex dato hoc conspectu facile erit quaesituris, cuiusnam hoc de musica opusculum esse queat. Cum enim titulus et initium desit, determinari nequit, an auctor sit nominatus, an anonymus.

Cod. CCCCLXXXVIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus, a tineis circa oras laesus, maculatus, in foliis 190, Saec. XIII. signatus p. 24. n. 18. sat conservatus et à Reisero inscriptus:

Iobi enarratio, incerto, eoque haud ita vetere auctore, ut videtur Hoeschelio, sub initium mutila.

†. Prima sunt: ἐπὶ μὲν προτέραις ἀγγελίαις σύννους ἦν, ὡς εἰκὸς, καὶ ἐθαύμαζε τὰ γινόμενα, ὡς δὲ πολλῶν, καὶ ὡραίων παίδων ἀθρόαν ἤκουσε τελευτὴν κ.τ.λ. Quae est expositio in cap. 1. v. 20. Adeoque non multum deest. Sequuntur tum reliqua. Primò semper pars textus, tum expositio sine citatione SS. PP. ita, ut commentarius, non catena sit. Ultima sunt: καὶ καλλιςεφάνου καὶ ἀμέμπτου ἰώβ. σὺν χάριτι τοῦ κυ καὶ σρς ἡμῶν ιυ χυ. μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, τιμὴ, κράτος σὺν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ultimum quidem caput notatur XXXIII. Malè verò. Nihil enim deest. Quin et post finem Iobi continuatur, quasi Iobi adhuc essent.

Κειμ. γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναςήσεσθαι, μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνιςήσιν.

Ἑρμ. τῶν δικαίων δηλονότι. οἱ ἀσεβεῖς γὰρ οὐκ ἀναςήσονται ἐν κρίσει, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων κ.τ.λ. Et sic duo adhuc folia sequuntur.

Apud Nessel. P. I. p. 259. titulus est: Ἀρίςη ἐπιλογὴ θείων τινων ῥήσεων τοῦ μακαρίου, καὶ γενναίου ἰὼβ, συμβαλλομένη παντὶ χριςιανῷ εἰς ὠφέλειαν. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη κ.τ.λ. et dicitur, esse collectio Nicephori Gregorae.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Gregorii Naz. carmina cum paraphrasi.

Κείμ. Χε ἄναξ, ὅς ἀγαῖς ποτ' ἀειρομέναις, παλάμησι ςαυροτύποις μωσῆος ἐπ' οὔρει σοῦ θεράποντος ἔκκλινας ἀμαλὴκ ὅλον σθένος.

Ἑρμ. Ὦ χε βασιλεῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐν ὄρει ποτὲ τὴν ὀλεθρίαν τοῦ ἀμαλὴκ δύναμιν, ςαυροτύπῳ χειρῶν ἐκτάσει μωυσέος τοῦ θεράποντος.

†. Sunt versus heroici DCXX. tom. II. p. 31 — 42. opp. Hic verò tantum numerantur XLVII. Des. ἐπικήρου τὸ ὑψηλὸν, τοῦ ἀπολλυμένου τὸν βέβαιον.

Ex primis datis iam apparet, propriè non esse commentarium, sed paraphrasin. Singulae paginae in duas columnas sunt divisae. Ex sinistra parte textus est, et ex dextra paraphrasis.

Apud Bandinium tom. I. p. 257. anonymè quoque paraphrasis occurrit, diversa tamen, ut ex sequentibus patet.

Χε βασιλεῦ, ὅςις καθαραῖς ποτὲ κουφιζομέναις χερσὶ ςαυροειδῶς τοῦ μωσέως ἐπὶ τῷ ὄρει τοῦ σοῦ ὑπηρέτου δούλου εἰς φυγὴν ἔτρεψας τοῦ ἀμαλὴκ τὴν ὀλεθρίαν δύναμιν κ.τ.λ.

At cuinam adscribendae sunt hae paraphrases? Alii tribuunt Ioan. Zonarae, ut Lambec. lib. IV. p. 32. Alii Nicetae Davidi, cuius explanatio admodum similis est huic anonymi paraphrasi. Fors Zonaras in compendium redegit, cuius nomen habetur in codice Parisiensi. Hinc compilatoris nomen in aliis codicibus omissum videtur.

Φύλ. ρξα. Fol. 161.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπ. κωνςαντ. νέας ῥώμης γρηγορίου τοῦ θεολόγου περὶ ἀρχῶν λόγ. α.	Sancti patris nostri Gregorii theologi archiep. Constantinop. novae Romae de principiis Sermo I.

A. Οἶδα μὲν, ὡς σχεδίησι μακρόν.

T. Φευγέειν πέλασα, οὐδὲ γὰρ

†. Sunt Gregorii Naz. arcana, sive de capitibus fidei christianae in versibus heroicis tom. II. p. 161. Sermo 2us est: περὶ υἱοῦ λόγ. β. et sermo tertius: περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγ. γ. cuius finis est mutilus.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Φιλοσοφία ἰωσήππου περὶ τοῦ· ὅτι αὐτοδεσπότης ἐςὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμός.	Philosophia Iosephi de hoc: per se domina est affectionum pia ratio.

A. Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι.

T. διὰ τῶν ἀλόγου ζώων ἐπίδειξιν.

†. Inscribitur aliàs de imperio rationis, et est in laudem septem Macchabaeorum. Alii Flav. Iosepho vindicant, ut Eusebius etc. Alii verò illi abiudicant, teste Caveo. Quidquid sit, communiter laudatur, et tanquàm liber IVus Macchabaeorum quibusdam graecis bibliorum codicibus adiunctus fuit.

Φύλ. ροθ. Fol. 179.

Τοῦ πανυπερτίμου καὶ φιλοσοφώτατου μιχαὴλ τοῦ	Panhypertimi et philosophorum maximi Mi-

ψέλλου πρός τινα ἐπερωτήσαντα αὐτὸν, εἰ ἀσώματα, ἢ ἐνσώματά εἰσιν τὰ δαιμόνια. καὶ πόσα γένη εἰσὶν, καὶ πῶς καλοῦνται τὰ τούτων γένη.

chael. Pselli ad quemdam interrogantem, an incorporei corporeive sint daemones. Et quot eorum genera, et quomodo vocentur.

A. Ἐπὶ φιλοπευςῶν τὰ πολλὰ καὶ πᾶσαν

T. ἀλλὰ τὸ ἐν τούτοις ὑπάρχον πνεῦμα......

†. Idem opusculum occurrit apud Bandinium tom. III. p. 406. hoc tamen titulo: τοῦ πανυπερτίμου, καὶ σοφωτάτου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ ψέλλου λόγος περὶ δαιμόνων, ἀσωματοῦσιν, ἢ ἐν σώματι εἰσιν, ὡσαύτως καὶ περὶ ἀγγέλων. καὶ εἰ διαφορὰν ἔχουσιν τὰ ἀγγελικὰ σώματα πρός τὰ δαιμόνια — ἐπεὶ φιλοπεύςων τὰ πολλὰ κ. τ. λ. Des. ἢ ταῖς συμπαθείαις μειλίττοντες. Est ineditum.

φύλ. ρπη. Fol. 188.

Ἀνδρονικοῦ κεφάλαια τῆς ἀριςοτέλους φιλοσοφίας, λόγικά.

Andronici capita Aristotelis philosophiae. logica.

A. Τὸ λογικόν ἐςιν πᾶν περὶ τὸν λόγον.

T. ἐφαπτόμενοι τῆς ὕλης......

†. Videtur esse fragmentum Andronici Rhodii Peripatetici.

Cod. CCCCLXXXIX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum marginalibus, in foliis 254, Saec. XIII., signatus p. 65. n. 85. usu tritus, caeterum conservatus et inscriptus:

Ἰατρικὸν σὺν θεῷ κατὰ ἀλφάβητον, οὐ μόνον ἀπὸ διοσκορίδων. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλωκίδων διαφόρων περίεχον

Medicum, favente Deo, alphabeticum, non solum a Dioscoride, sed et aliis diversis auctoribus, conti-

πᾶν νόσημα, καὶ θεραπείαν. Ἀρχὴ τοῦ α̅.

nens omnes morbos et curationes. Initium A.

A. Ἄβρωτα τηρεῖ μυσὶ καὶ σκώληξι.

T. ἢ πύρεθρον μετὰ ἰσσώπου.

†. Iam desinit in O, et huius tantum initium adest. Simile opusculum cum eodem initio occurrit apud Nessel. P. III. p. 29. 55. ubi ex Dioscoride et Stephano Atheniensi collectum dicitur, et ordine alphabetico.

φύλ. ιγ. Fol. 13.

Παύλου αἰγινήτου περιοδευτοῦ ὠργανωσαμένου πᾶσαν τὴν ἰατρικὴν ἐν ἑπτὰ βιβλίοις, ὡς ἑκάςου τόπῳ βιβλίου δηλωθήσονται καὶ οἱ τούτων σκοποί. ἐν γοῦν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τὴν ὑγιεινὴν ἅπασαν εὑρήσεις ὑπόθεσιν, καὶ τὴν τῶν οἰκείων ταῖς ἡλικίαις τε καὶ ὥραις, καὶ κράσεσι καὶ ἑτέροις τισι παθημάτων προφυλακήν τε καὶ διόρθωσιν, καὶ τὰς ἐν ταῖς τροφαῖς ἁπάσαις δυνάμεις τε καὶ χρήσεις, ὡς ἐν τοῖς κεφαλαίοις ἐκθησόμεθα.

Pauli Aeginetae circuitoris concinnantis omnem artem medicam in lib. VII. ut in loco cuiuslibet libri etiam eorum fines declarabuntur. In primo igitur libro omnem salubritatis basin invenies, et propriorum aetatibus, temporibus et temperamentis, aliisque morborum praecautionem, et correctionem, et in omnibus alimentis facultates et usus, ut in capitibus exponemus.

A. Τῶν συμπιπτόντων ταῖς κυούσαις.

†. Titulum subsequitur tab. cap. CI. quorum I est: περὶ τῶν συμβαινόντων ταῖς κυούσαις. καὶ πῶς αὐτὰς διαιτητέον.

Lib. II. Argumentum, et tab. cap. LVIII. miniatè exarata. I. est: προοίμιον τοῦ περὶ πυρετῶν. Μετὰ ταῦτα ὑγιεινῶν. Ultimum: θεραπεία τῆς περὶ τὸ ἱερὸν ὀςοῦν ἑλκώσεως.

Lib. III. Argumentum, et tab. miniata cap. LXXIX. Primum: *περὶ ἀλωπεκίας, καὶ ὀφιάσεως, καὶ φαλακρώσεως. Καθάπερ τῶν φυτῶν.* Ultimum: *περὶ τῶν περὶ τοὺς ὄνυχας.*

Lib. IV. Argumentum breve, et tab. cap. LVI. Primum: *περὶ ἐλέφαντος. Ὀρθῶς οἶμαι.* Ultimum: *περὶ δρακόντων.*

Lib. V. Argumentum breve, et tab. cap. LXVI. Primum: *προφυλακτικὰ κοινῇ πάντων ἰοβόλων. Τὴν περὶ τῶν ἰοβόλων.* Ultimum: *περὶ τῶν συμφυῶν ἡμῖν οἴνου τε, καὶ ψυχροῦ ὕδατος.*

In cap. XLVI. *περὶ ἀκονίτου* iam desinit. Reliqua desunt.

Lib. VI. Argumentum breve, et tab. cap. CXX. Primum: *προοίμιον τῶν χειρουργουμένων. τὸν περὶ χειρουργουμένων.*

Ultimum: *περὶ τῆς ἐν κατάγματι γενομένης ἐξαρθρήσεως.*

In fine huius libri haec subscriptio habetur: *ἐγόρασα ἐγὸ τζανεπιζα νέλος, ἀπε τὸν ꙋ περτουμε. τὴν μεγαλὴν τὸ τῒτζοχα Γϛ″. πιχὲς. λουτρὰ. δῒασαρα τα ἀσπρα τὴν πιχην σου μαολοὺ. ἀσπρ. ρ̄μ. καὶ ἔδωκα τ̏ τον μαγιον εἰς ῑη ἀσπρ. ξ̿.*

Lib. VII. Argumentum breve, et tab. cap. XXVI. Primum: *περὶ τῶν ἀπογάςων ποιοτήτων δηλουμένων κράσεων. Οὔτε ἐξ ὀσμῆς ἐςιν ἀσφαλές.* Ultimum: *περὶ ςαθμῶν καὶ μέτρων.*

In capite XVII. iam desinit. Reliqua desunt. Numerus tabularum nón semper convenit cum numero capitum librorum, numeratione scilicet malè facta.

Occurrit adhuc in bib. Marciana, ubi Morellius monet, initio lib. VI[i] rectè Aretaei, non Aetii legi, ut in editionibus.— In nostro autem codice Aetii quoque legitur. In bibl. Coislin. apud Montfaucon.

ubi Aretaei legitur, et praefatio habetur, quae in nostro codice deest.

In bibl. Medic. apud Bandinium tom. III. p. 46. ubi eadem praefatio continetur. Ait, se contulisse cum edit. gr. lat. Basil. 1538. f. quam prae manibus habuït. At haec editio tantum graeca est.

Claruit autem Paulus Saec. VII. Hinc fallitur Merklinus dicendo, eum claruisse sub Honorio et Theodos. iun. A. C. 420.

Cod. CCCCXC.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 500, Saec. XV. signatus p. 84. n. 56. optimè conservatus et inscriptus:

Πυθαγορικὰ χρυσᾶ ἔπη. Pythagorae aurea carmina.

A. Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεός.
T. ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.

†. Graece et latine prodiere. Occurrunt saepius in hac bibliotheca.

φύλ. ιζ. Fol. 17.

Ἐπιςολαὶ Φαλάριδος τυράννου ἀκραγαντίνων. Epistolae Phalaridis Tyranni Agragentinorum.

†. Sunt epistolae XCIV, quarum initia hîc habes:

1. Πολύκλειτος ὁ μεσσήνιος.
2. Μεγαρεῦσιν. Οὐ μέμφομαι.
3. Εἰ τοὺς μετ' ἀνάγκης.
4. Λυκίνῳ. Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας.
5. Λεοντίνοις. Εἰ καταλῦσαι με.
6. Εὐξίππῳ. Τῷ μὲν υἱῷ σου.
7. Σαμέᾳ. εἰδωώς σου τὴν.
8. Κλεοςράτῳ. Πάνυ μοι δοκεῖ.
9. Λακριτῳ. Ἀχθομένῳ μέν σοι.

10. Μεγακλεῖ. Καὶ τοὺς ἵππους.
11. Ἀγλαῷ. ἐκτεθησαυρίκαμεν.
12. Εὐμήλῳ. οὔτε δοκοῦντος.
13. Ἡρωδίκῳ. Ἄλλου μὲν οὖν.
14. Τεύκρῳ. Ταυρομενείταις τὰ λύτρα.
15. Ἀριφοίτῃ. Τὰ μὲν σὰ καί.
16. Ἀμφινόμῳ. οὐ διδόναι χαριτας.
17. Ἐρυθίᾳ. Καὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ.
18. Παυρόλᾳ. Μάλιϛα μὲν ἀμφοτέρους.
19. Τῷ αὐτῷ. Τὰ μὲν παρὰ πατρός.
20. Μεσσηνίοις. Πολύκλειτον, ὡς πυνθάνομαι.
21. Πυθαγόρᾳ. Ἡ Φαλάριδος τυραννίς.
22. Θώρακι. Πρότερον ἐμαυτόν.
23. Ἀριφράβει. Αὐτάδεια καὶ νεότητος.
24. Ἀντιμάχῳ. εἰ μὲν ἔχων.
25. Ἀριϛομένει. Μὴ συνάχθου μοι.
26. Ξενοπείθῃ. οὐκ ἄχθομαι ταῖς.
27. Καταναίοις. Ἀχθέντας αἰχμαλώτους.
28. Ταῖς θυγατράσι ϛησιχόρου. Ταυρομενεῖται μέν.
29. Κριτοφήμῳ. Ἀγαθοῦ μὲν ἔργον.
30. Πολυδεύκει. Θαυμάζειν διὰ τῆς.
31. Πολυγνώτῳ. Καὶ τοῦ δορεῖσθαι.
32. Ἀξιόχῳ. Μεμύνεσθαι μὲν, ὥσπερ.
33. Δημοτέλει. Συγγνώμην ἔχω σοι.
34. Πολυϛράτῳ. Καὶ τοῖς ἄλλοις.
35. Παυρόλᾳ. Ἐδεξάμην τὸν ὑπὸ σου.
36. Ἱππολυτίωνι ἐπιτρέπω σοι πρός με.
37. Πολυτίμωνι. εἰ μὲν ἀπὸ τῶν.
38. Νικίᾳ. Ἐφ' οἷς μισεῖς.
39. Ἀδειμάντῳ. Ἀκούω σε διαφέρεσθαι.
40. Αὐγεϛαίοις. Παύσασθέ μου.
41. Ἀντιϛαίνει καὶ Θετύμῳ. Τῶν ὑπ' ἐμοῦ.
42. Μενεκλεῖ. Μὴ μεταμέλου.
43. Ἐπιϛραίτῳ, ὡς πρὸς εὐτυχῆ.
44. Ὀνίτωρι. Καὶ σὺ καὶ πάντες.
45. Ἐτεωνίκῳ. τῆς μὲν τῶν ἄλλων.

46. Λεοντίνοις. Λεονίδαν, ὃν ἐξεπέμψατε.
47. Ἱμεραίοις. Ἐγὼ πάντα μέν.
48. Θρασυπώρι. Τὸ Φρούριον. ὃ σύ.
49. Ἀβάριδι. πυνθάνομαι σε.
50. Ἐπιχάρμῳ. περὶ τῶν αὐτῶν.
51. Ἀριστολόχῳ. εἰ τὸν στησίχορον.
52. Πελοπίδαις. Οὐτ' ἂν ἐγὼ γράψαιμι.
53. Παυρόλα. Ἀφικόμενος εἰς ἱμέραν.
54. Ἐρυθείᾳ. εἰ μὲν εὐλαβουμένη.
55. Πολυκλείτῳ. Οὐκ οἶδα τί σου.
56. Τῷ αὐτῷ. Ἀπέλυσα διὰ σέ.
57. Ὀρσιλόχῳ. εἰ τὸ μὴ βουληθῆναι.
58. Στησιχόρῳ. Νικοκλῆς ὁ συρακούσιος.
59. Τῷ αὐτῷ. τῶν μὲν ἐπὶ κλεαγίστην.
60. Κλεαινέτῃ, καὶ θεανοῖ. Τὴν μὲν Φιλοφρ.
61. Ἐνναίοις. Οὐ μεταμελήμενος.
62. Τιμάνδρῳ. Τῆς ἐν καμερίνῃ.
63. Μελιταίοις. συμπέπεισμαι πρεσβ.
64. Μεσσηνίοις. Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι.
65. Τιμώνακτι. Νενίκηκα τῷ πολέμῳ.
66. Ἱέρωνι. Πολλὰ λέγει ἔχων.
67. Ἀρισταινέτῳ. Οὐ λύπει με.
68. Ἱμυραίοις. Ἡμῖν μὲν, ὦ ἱμεραῖοι.
69. Νεολαΐδα. Οὐδὲν ἄχρι βούλομαι.
70. Μνησικλεῖ. Τῆς μὲν εὐτυχίας.
71. Ἀλκάνδρῳ. Μήτε σὺ, μήτε ἄλλος.
72. Στησιχόρῳ. Ἀκούω σε καὶ.
73. Ἱμεραίοις. Ἀπελύσαμεν στησίχορον.
74. Στησιχόρῳ. Τυραννοῦμεν, ὦ στησίχορε.
75. Αὐτονόῃ. Ἔπεμψά σοι τὸ ἀργύριον.
76. Νικοφήμῳ. Τοὺς ἐν λεοντίνοις.
77. Λυσίνῳ. Οὐ παύσῃ τῆς ἀμαθίας.
78. Ἐπιχάρμῳ. Ἀρκεῖς μόνον ἡμᾶς.
79. Κέβρωνι. Τί δήποτε θαυμάζοντες.
80. Εὐκτήμονι. Οὐδὲν ἔψευσαι τῶν.
81. Κλεοβούλῳ. Οὐ πείθονταί σοι.

82. Κλοδίκῳ. Πολὺ δεινὰ βεβούλευ..
83. Στησιχόρου παισίν. Τοῦ μὲν πένθους.
84. Καταναίοις. Ὑμεῖς μὲν ἴσως.
85. Νικινέτῳ. Τὰ πολλάκις ἴσως.
86. Γοργίᾳ. Τὰ μὲν ἄλλα.
87. Τεύκρῳ. ἵ καὶ ἱππολυτίων.
88. Ναυσικλεῖ. Ὅπερ ἤδη πολλάκις.
89. Τηλεκλείδῃ. Ὁ πρὸς πολλούς.
90. Ἀθηναίοις. Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς.
91. Ἀγησιλάῳ. Ἡ τελεσίππη.
92. Πολυμνήστορι. Πολλά σοι καὶ μεγάλα.
93. Στησιχόρῳ. Μὴ φρόντιζε.
94. Ἄβαρις σκύθης Φαλάριδι. Ἔδειξας φύσιν.

Contuli ad editionis Cuiacianae Aurel. 1606. f. seriem, et ad indicem illarum alphabeticum apud Bandinium tom. II. p. 254. et sequentia reperi discrimina. Epist. 32. ibi incipit: Σεμνύνεσθαι. Ep. 51. Ἀδείας. deest.

Epist. 77. habet initio ἀβουλίας.

Epist. 78. habet μόνος.

Epist. 88. incipit: Ἐγὼ μὲν ὅπερ.

Epist. 87 et 89. ibi deesse videntur.

Ut magis hoc pateat, primam hîc integram ponam: ἵ καὶ ἱππολυτίων ἀφείθη τῶν ἐγκλημάτων, σε δ᾽ ὡς ἐπαγγέλῃ, προσδοκοῦμεν. Ἐγὼ δὲ ἔρρωμαι, εἰ τοῦτ᾽ ἐστιν ἐρρῶσθαι, τὸ πολλοῖς ἐπιχειρήσαντα, καὶ τῶν πλείστων περιγενόμενον διὰ τὰ χείρω μεταμελεῖσθαι καί περ τῶν βελτιόνων.

II. Ὁ πρὸς πολλοὺς ἤδη τῶν ἐμῶν ἑταίρων διήλεξαι, τοῦτο ἴσως διαπραττόμενος. ὅ καὶ γέγονεν, εἰς ἐμὲ κομισθῆναι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν μετὰ τὸν δημιουργὸν τοῦ ταύρου περίλλον ἄλλους κατεργάσασθαι τῷ τρόπῳ τῆς αὐτῆς αἰτίας κ. τ. λ. Des. ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύνων ὀκνύσαιμι. πέπαυσο δὲ καὶ σεαυτῷ κἀμοὶ πράγματα παρέχων.

(Die Fortsetzung folgt.)

I.

Nova Appendix

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum

in

bibl. regiam Monac. translatorum.

Continuatio.

Continuatio. Cod. CCCCXC.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Πυθαγόρας ἱέρωνι.	Pythagoras Hieroni.

A. Ἀσφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος καὶ ἡσύχιος.
T. τοῖς νοσοῦσι συγκάμνειν.

†. Extat in collectione epistolarum citata. Sequitur tum alia epistola sine inscriptione: πέπεισμαι τὸν κοινὸν πατέρα κ.τ.λ.

Μιθριδάτης βασιλεῖ μιθριδάτι τῷ ἀνεψίῳ χαίρειν.	Mithridates regi Mithridati consobrino salutem.

A. Καθαρτέον οὖν τῷ βασιλεῖ.
T. καὶ γνησίῳ σπέρματι προσφύονται.

Φύλ. με. Fol. 45.

A. Τὰς βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιςολάς.
T. ἐμοὶ ἑκόντες ἀποδοῦναι.

†. Est praefatio Mithridatis ad regem Mithridatem in Bruti epistolas, et ibidem extat.

Φύλ. μς. Fol. 46.

1. Περγαμηνοὶ βρούτῳ.	A. Χρήματα δολαβέλλα.
2. Βροῦτος περγαμηνοῖς.	— Τὰ χρήματα ἡμῖν.
3. Περγαμηνοὶ βρούτῳ.	— Εἰ ῥάδιος ὁ πορισμός.
4. Βροῦτος περγαμηνοῖς.	— Τὰ χρήματα ὑμῶν.
5. Περγαμηνοὶ βρούτῳ.	— Ἐπέμψαμέν σοι χρήματα.
6. Βροῦτος περγαμηνοῖς.	— Δολοβέλλας ἐςὶν ἡμῖν.
7. Περγαμηνοὶ βρούτῳ.	— Τῆς μὲν πάλαι.
8. Βροῦτος περγαμηνοῖς.	— Ψήφισμα ὑμέτερον.
9. Περγαμηνοῖ βρούτῳ.	— Καὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν.
10. Βροῦτος ῥοδίοις.	— Ξανθίους ἀποςάντας ἡμῶν.
11. Ῥόδιοι βρούτῳ.	— Οὐκ εἰ σὺ βαρέως.
12. Βροῦτος κώοις.	— Ῥόδος μὲν ἤδη.
13. Κῶοι βρούτῳ.	— Οὔτε ἡ ῥοδίων ἅλωσις.
14. Βροῦτος κώοις.	— Οὐδὲν οὔτε θαλάττης.

15. Κῷοι βρούτῳ.	Α. Καὶ γεωργίαν ἐςιν.
16. Βροῦτος κώοις.	— Οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν.
17. Κῷοι βρούτῳ.	— Τοὺς μὲν ἰδίους.
18. Βροῦτος παταρεῦσιν.	— Δαμάσιππον ῥόδιον.
19. Παταρεῖς βρούτῳ.	— Εἰ θᾶττον ἡμῖν.
20. Βροῦτος καυνίοις.	— Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν.
21. Καύνιοι βρούτῳ.	— Οὐδὲν θαυμαςόν.
22. Βροῦτος καυνίοις.	— Αἱ μὲν κατ' ὄψιν. Ed. εἰ.
23. Καύνιοι βρούτῳ.	— Πίςις εὐνοίας.
24. Βροῦτος λυκίοις.	— Ὅσα παρ' ὑμῖν ἐςι.
25. Λύκιοι βρούτῳ.	— Ὀξείας ἐπιταγῆς.
26. Βροῦτος λυκίοις.	— Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν.
27. Λύκιοι βρούτῳ.	— Καί σοι τάχιον.
28. Βροῦτος λυκίοις.	— Ξάνθιοι τὴν ἐμήν.
29. Λύκιοι βρούτῳ.	— Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα.
30. Βροῦτος λυκίοις.	— Ξανθίων τοὺς διαφύγοντας.
31. Λύκιοι βρούτῳ.	— Οὐδὲ αὐτοὶ ξανθίους.
32. Βροῦτος Δάμακι.	— Ὅπλων καὶ χρημάτων.
33. Βροῦτος τραλλιανοῖς.	— Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ.
34. Τραλλιανοὶ βρούτῳ.	— Καὶ δολοβέλλας ἐν τῇ.
35. Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.	— Καὶ πρόσθεν ὑμῖν.
36. Οἱ αὐτοὶ βρούτῳ.	— Ἐδηλώσαμεν σοι.
37. Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.	— Ἠγγέλθη μοι μηνόδορον. Ed. κινι.
38. Οἱ αὐτοὶ βρούτῳ.	— Μηνόδορος ὑποδέξασθαι. Ed. ὀυ.

Hae Bruti aliorumque ad illum epistolae omnes in cit. collectione editae sunt, non tamen eodem ordine.

φύλ. να. Fol. 51.

Λιβάνιος ἀνατολίῳ. Παρεκαθήμην τῷ θείῳ.

2.— Βηλαίῳ. Ἐγένετο μοι φίλος.

φύλ. νγ. Fol. 53.

Εὐρυβιάδης κίμωνι. ἐπαγγέλῃ πολλά.

†. Occurrit infra nomine Theophylacti. Apud Fabricium tom. XIII. p. 479. audit Euryades.

Διογένης σινωπεῦσι. Ἐγὼ δ' ὑμῶν μονήν.
— — Ἀντισένει. Ἀνέβαινον εἰς ἄςυ.
— — Ἱππαρχίᾳ. Ἄγαμαι σε τῆς ἐπιθυμίας.
— — Κράτιδι. Χωρισθέντος σου εἰς θήβας.
— — Εὐγνησίῳ. Ἧκον εἰς κόρινθον.

†. V. Collect. Cuiac.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Ἀρταξέρξης ὑςάνει. Ἱπποκράτους ἰητροῦ.
Ὑςάνης ἱπποκράτει. Ἣν ἔπεμψεν ὁ βασιλεὺς.
Ἱπποκράτης ὑςάνει. Πέμπε δὲ βασιλέα.
Ἱπποκράτης δημητρίῳ. Βασιλεὺς περσέων.
Ὑςάνης ἀρταξέρξῃ. Ἣν ἔπεμψας ἐπιςολήν.
Ἀρταξέρξης κώοις. Δότε ἐμοῖς ἀγγέλοις.
Κῶοι ἀρταξέρξῃ. Ἔδοξε τῷ δήμῳ.
Ἀρταξέρξης παίτῳ. Νοῦσος προσεπέλασεν.

†. Omnes hae epistolae occurrunt in cod. 481 et prodiere in collectione Cuiaciana etc.

φύλ. νς. Fol. 56.

Ἐπιςολαὶ ἀναχαρσίδος σκύθου πρὸς ἀθηναίους.	Epistolae Anacharsidis Scythae ad Athenienses.

— Γελᾶτε ἐμὴν φωνήν.
— Σόλωνι. ἕλληνες σοφοὶ ἄνδρες.
— Ἱππάρχῳ τυράννῳ. Οἶνος πολὺς ἄκρατος.
— Μικόω. φθόνος καὶ πτόησις. Ed. Δημόκῳ.
— Ἄνωνι. ἐμοὶ μὲν περίβλημα.
— υἱῷ βασιλέως. Σοὶ μὲν αὐλοὶ καί.
— Τήρει. Οὐδεὶς ἄρχων ἀπολλύει.
— Θρασιλόχῳ. Σύων ψυχή.
— Κροίσῳ. οἱ ἐν ἕλλησι ποιηταί. Des. ἵνα τε γῆς.

†. In cit. collectione quoque sunt epist. IX.

φύλ. νη. Fol. 58.

Χίωνος ἐπιςολαί.	Chionis epistolae.

— Ματρίδι. πολλὴν χάριν οἶδα.
— τῷ αὐτῷ. ἐπιτυχόντες τῶν.

Χίωνος τῷ αὐτῷ. Ἀφίγμεθα ἐς ἀθήνας.
— τῷ αὐτῷ. Ἐκόμισέ μοι Φαίδιμος.

†. V. Collect. epistol.

Has epistolas alia subsequuntur sententiosa, quae hîc ponam:

Ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν μὴ ὄντων, ὡς ὄντων Φροντίζειν, καὶ περὶ πλείϛου ποιεῖσθαι, τῶν δὲ ὄντων, ὡς μὴ ὄντων καταΦρονεῖν, καὶ ὀλιγώρως ἔχειν. Δέον οὖν τοὐναντίον. τὰ γὰρ ἐνταῦθα παρόντα οὐκ ὄντα, τὰ δὲ ἀπόντα, ὄντα τῷ ὄντι παρὰ τοῖς νοῦν ἔχουσιν ὀρθῶς ἂν κριθείη. Διὸ δὴ καὶ ξένοις, καὶ παρεπιδήμοις, καὶ ἀλλοτρίοις παρείκασαν τοῖς νῦν οὖσιν ἀνθρώποις. ~

Curam non habendam non existentium, tanquam existentium, nec ea maximi facienda, illa verò, quae sunt, tanquam non essent, contemnenda, et parvi facienda. Sed contrarium oportet esse. Nam quae hîc adsunt, non sunt, quae verò absunt, re verà sunt ratione praeditis et rectè iudicantibus. Ideo et hospitibus, peregrinis et alienis assimilarunt homines nunc existentes. ~

Τὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἐπαγόμενα ἡμῖν παρὰ τοῦ θεοῦ λυπηρὰ ἢ κολαϛήρια τῶν ἐκεῖ βασάνων ὑποτέμνεται μέρος οὐ μικρόν. ~

In praesenti vita a Deo nobis inflicta mala, aut poenae, tormentorum ibi tolerandorum partem non parvam minuunt. ~

Ὅτι πάντων τῶν ἐπιόντων ἡμῖν δυσχερῶν αὐτοὶ ἡμεῖς αἴτιοι αὐτῶν. ὁ γὰρ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων. καιρὸς δὲ ἀθυμίας οὐχ, ὅταν πάσχομεν κακῶς, ἀλλ' ὅταν δρῶμεν κακῶς. ~

Omnium nobis accidentium adversorum ipsi causae sumus. Deus enim mortem non fecit, nec interitu viventium delectatur. Tempus tristitiae non est, quando malè patimur, sed tunc, quando malè facimus.

Καί γε ἑπτὰ θεάματα μεγίςα γέγονεν ἐν τῇ οἰκουμένῃ. Ἱερὸν κιζήκου, καπετώλιον ῥώμης, ἑπτάπυλοι Θῆβαι, μαυσόλου τοῦ καρὸς τάφος. κολοσσὸς ἐν ῥόδῳ, βαβυλώνια τείχη, καὶ πυραμίδες αἰγύπτου. ~

Septem orbis miracula fuere, templum Cizici, capitolium Romae, Thebae septem portarum, mausolaeum Cari, Colossus Rhodi, muri Babylonici et Aegypti Pyramides.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Ἐπιςολαὶ συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου φιλοσόφου καὶ ῥήτορος.

Synesii Cyrenen. episcopi philosophi et rhetoris.

1. Αἱ κακοποιοὶ δυνάμεις. 57. κατὰ ἀνδρονίκου.
2. Ἀνδρόνικον τὸν βερονἰκέα. 58. πρὸς τοὺς ἐπισκόπους
3. Τοῖς πρεσβυτέροις. Ἀνδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν. 72.
4. Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα. 79.
5. Οἴχεται τὸ δίκαιον. 89.
6. Ἀθηναῖοι θεμιςοκλέα. 92.
7. Ὀλυμπίῳ. ἐγὼ μάρτυρα. 95.
8. Τῷ αὐτῷ. Τὴν ἐπιςολὴν ἀναγινώσκων. 96.
9. Τῷ αὐτῷ. πῶς οἴει με διψῶντα. 97.
10. Τῷ αὐτῷ. Καινὸς οὗτος τρόπος. 98.
11. Συνίςημι τῇ φιλίᾳ. 102.
12. Τῷ ἀδελφῷ. Ὀναίμην τῶν ἀθηνῶν. 135.
13. Τῷ ἡγεμόνι. Μισθὸς ἀρετῆς. 62.
14. Τῷ ἀδελφῷ. τέως μὲν ἐπράττομεν. 88.
15. Πυλαιμένῃ, Φυκούντιος ἄνθρωπος. 100.
16. Θεοδώρῳ ἰατρῷ. Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον. 115.
17. Διογένει. Εἶτα θαυμάζεις. 114.
18. Τρωίλῳ. Οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. 112.
19. Πυλαιμένῃ. Οὐ μὰ τὸν φίλιον. 103.
20. Τῷ ἀδελφῷ. Ἀνόητος ἂν εἴην. 105.
21. Τῇ φιλοσόφῳ ὑπατίᾳ. Κλινοπέτης. 16.
22. Τῷ ἀδελφῷ εὐοπτίῳ. Τὸ μὲν τάς. 131.

23. Θεοτίμῳ. Ἀριθμεῖ καὶ πέτρον. 47.
24. Τῷ αὐτῷ. Πλείω καλὰ τῆς. 49.
25. Ἰω". Μὴ αἴτη μεγάλα. 64.
26. Τῇ Φιλοσόφῳ. Ἥρους ἔοικα πρᾶγμα. 33.
27. Ἀνυσίῳ. Λυποῦσι τὴν ἐκκλησίαν. 45.
28. Ἰω. τῷ αὐτῷ. Χρῆσθαι δεῖ ταῖς. 63.
29. Τοῖς πρεσβυτέροις. Οὔτε πρότερον. 11.
30. Τῷ ἀδελφῷ. Εἶτα τοὺς μὲν. 113.
31. Τῷ ἀδελφῷ. Τρίτη μὲν ἦν. 3.
32. Ἀυρηλιανῷ. Εἴ τινές εἰσι. 31.
33. Τῷ ἀδελφῷ. Οὐ μὴ ἐρεῖς. 8.
34. Θεοφίλῳ ἀρχιεπ. Βαθύ σε γῆρας. 9.
35. Τῷ θεοδώρῳ κ. τ. λ. Πῶς δοκεῖτε. 7.
36. Κυρίλλῳ. Ἴθι παρὰ τὴν μητέρα. 12.
37. Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ. Θεὸς ἡγείσθω. 13.
38 Ἡλιοδώρῳ. Πολλὰ καγαθὰ τῷ δε. 17.
39. Τῷ ἀδελφῷ. Ὁ δεῖνα βουλευτής.
40. Οὐκ ἐναντία μοι. 19. ἐν αἰτία.
41. Διογένει. Ἕως ὅτε περιῆν. 20. ἔτι.
42. Τῷ ἡγεμόνι. Τοῦ θεοδώρου μνήμη. 21. εἰ τοῦ.
43. Ἀναςασίῳ. Ἥσθην. ἀλλὰ πῶς. 22.
44. Διογένει. Τοιοῦτον ἐςίν. 23.
45. Σιμπλικίῳ. Ἔδει μέντοι ταῖς. 24.
46. Ἡλιοδώρῳ. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι. 25.
47. Τρωίλῳ. Ἀλλ' εἰ μήτε. 26.
48. Σιμπλικίῳ. Ἀφιέναι φησὶ δεῖν. 28.
49. Πενταδίῳ αὐγους. τοῦ παρ' ἡμῶν. 29.
50. Τῷ αὐτῷ. Ἐγω καὶ σοῦ δέομαι. 30. κήδομαι.
51. Τῷ ἀδελφῷ. Ἐπιτομοτάτην ὁδόν. 35.
52. Τῷ αὐτῷ. Ἕλκει με παρά σε.
53. Ἀνυσίῳ. Ἰωάννης ὢν. 37. ὅν.
54. Τῷ ἀδελφῷ. ἐκ καὶ δεκάτη. 36.
55. Τῷ αὐτῷ. Ἔπεμψα σοι δῶρον. 40.
56. Ἀυρηλιανῷ. Οἶμαι σὴν τήν. 38. σοῦ.

Omnes istae Synesii epistolae in collect. Cuiac. sunt. Quo ordine, vides ad latus.

φύλ. ϟα. Fol. 91.

Ἐπιςολαὶ συνεσίου φιλοσόφου καὶ ῥήτορος.

Epistolae Synesii philosophi et rhetoris.

1. Παῖδας ἐγὼ λόγους. 1.
2. Δομετίῳ. Ἀφοβία μεγίςη. 2.
3. Τῇ φιλοσόφῳ ὑπατίᾳ. Αὐτήν τε σε. 10.
4. Τῷ ἀδελφῷ. Λύσαντες ἐκ βενδιδείου. 4.
5. Ἔδει μὲν ταῖς τυχαῖς. 24.
6. Τὰ δίκαια χρήζει. 155.
7. Ἆρα σέ ποτὲ ὄψομαι.
8. Ἀθανασίῳ τῷ ὑδρομίκτῃ. Ὁ ὀδυσσεὺς ἔπειθε. 121.
9. Τῷ ἀδελφῷ. εἰ δὲ θανόντων περ. 123.
10. Τῇ φιλοσόφῳ ὑπατίᾳ. εἰ δὲ θανόντων. 124.
11. Τῷ ἀδελφῷ. Δυςυχοῦμεν, οἷς. 125.
12. Τῷ αὐτῷ. Οἴμοι, τί δ᾽οἴμοι. 126.
13. Πρὸς ἐπισκόπους κ.τ.λ. ἐπέλαβες ὅπερ. 128. Ἀπέλαβες.
14. Πυλαιμενει. Πλάτωνι σωκράτης. 129. ᾱ.
15. Ἑρκουλιανῷ εἰ τῆς ὀδυσσέως. 136.
16. Τῷ αὐτῷ. Ἤκουσα τοῦ τῶν. 137. ποῦ.
17. Τῷ αὐτῷ. εἰ τοσοῦτον ἐςι. 138.
18. Τῷ αὐτῷ. τῶν ἐρώτων οἱ μὲν. 139.
19. Τῷ αὐτῷ. Μὴ θαυμάσῃς. 140.
20. Τῷ αὐτῷ. Τὸν μὲν ὀδυσσέα. 141.
21. Πυλαιμένῃ. Ἆρα μοι μένεις. 150.
22. Τῷ αὐτῷ. Οἴου με περιπτύσσεσθαι. 151.
23. Τῷ αὐτῷ. Δι᾽ ἔτους ἡμῖν. 152.
24. Πενταδίῳ αὔγους. Πάνυ σαφῶς. 154.
25. Τῷ ἀδελφῷ. Οἱ ἀσκληπιάδαι τοῖς. 120.

Epistolas VII non inveni in elencho Bandinii alphabetico. Ulteriora autem sunt: πάτερ ἀληθῶς γνησιώτατε. Ἆρα ποτὲ τὴν ἱερὰν σου κεφαλὴν περιπτύ-

ξομαι. Ἄρα μεθέξω τοῦ συνεδρίου τοῦ διὰ σε μακαρίου ἵ' εἰ γὰρ γένοιτο μοι τούτων τυχεῖν, ἀποδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα τὸν ἐπὶ τῷ ἰάσονι τῷ θετ]αλῷ λόγον, ὅν φασιν αἱ ποιήσεις δὶς ἀναβῆσαι, νέον ἐκ πρεσβυτέρου γενόμενον. τέλος.

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Θεοφυλάκτου ἐπιςολαὶ ἠθικαὶ ἀγροικικαὶ, ἑταιρικαί.	Theophylacti epistolae ethicae, rusticae et amatoriae.

1. Εὐρυβιάδης κίμωνι. ἐπαγγέλῃ πολλά.
2. Κριτίας πλωτίνῳ. Ὁ τέτ]ιξ ὁ μουσικός.
3. Ἐυαγόρας ἀντιπάτρῳ. Ὅρους ὁ δημιουργός.
4. Ἀρίςων νικίᾳ. Φιλομαθέςατον ζῶον.
5. Γοργίας ἀριςείδῃ. Δανειζόμενος γέγηθας.
6. Ἀντισθένης περικλεῖ. Ὁ Φιλίππου παῖς.
7. Σωσίπατρος ἀξιόχῳ. Τὸν ἀδελφὸν ἐναγχός.
8. Ἡρακλείδης ἀντισθένει. Οὔπω μοι τῆς ὀργῆς.
9. Ἡφαιςίων θάλητι. Τὸ μηδικὸν ὄρνων ὁ ταώς.
10. Θεμιςόκλης χρυσίππῳ. ἐπειδὴ σωφροσύνη.
11. Σωκράτης πλάτωνι. Ἀδικεῖται μὲν οὐδείς.
12. Διογένης δημονικῷ. Τὸ τεχνικὸν γύναιον.
13. Διογένης ἀριςάρχῳ. Κατέπληττε τὴν μακεδονίαν.
14. Λεονίδης περιάνδρῳ. Ἠδέσθη καὶ πρίαμον.
15. Σωκράτης κλέωνι. Ὅταν οἱ λύκοι.
16. Παρμενίδης χρυσοσθένει. Τὸ μὲν ἐγρηγορέναι.
17. Δάμοκος ἀντιγόνῳ. Εἰ μὴ βίου.
18. Πλάτων ἀξιόχῳ deest.

Quarundam etiam Fabricius mentionem facit vol. XIII. p. 479. Eurybiadis epistola iam suprà occurrit praeposita epistolis Diogenianis, ubi monui, apud Fabricium legi Euryadis. v. collect. Cuiac. ubi epistolae LXXXV. numerantur. Penultima ἀνέκδοτος dicitur in indice praemisso.

Φύλ. ρια.	Fol. 111.
Ἀτ]ικοῦ πλατωνικοῦ πρὸς ἀριϛοτέλην διενεχθέντα μωσεῖ, καὶ πλάτωνι ἐν τῷ περὶ τοῦ τέλους λόγῳ.	Attici Platonici contra Aristotelem dissentientem a Moise et Platone in sermone de fine.

A. Τῆς γὰρ συμπάσης Φιλοσοφίας κοινῇ γνώμῃ.
T. ταῦτα ὁ ἀτ]ικὸς πρὸς ἀριϛοτέλην χρεωσκοποῦντα τὸν περὶ προνοίας λόγον.

Φύλ. ριδ.	Fol. 114.
Πρὸς αὐτὸν. πέμπτην σωμάτων ὑποθέμενον οὐσίαν.	Contra eundem, quintam corporum essentiam statuentem.

A. Περὶ γοῦν τῶν κκλουμένων ϛοιχείων.
T. ἀσώματον ἀναγκαίως ὁμολογοῖτ' ἄν.

Φύλ. ριε.	Fol. 115.
Ὅποσα καὶ ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν θεωρήμασι διηνέχθη τῷ πλάτωνι.	In quantis etiam a Platone circa rerum coelestium speculationem dissensit.

A. Ἔπειτα τούτοις ἑπόμενα πολλά.
T. τοσοῦτον ἀλλήλων ἀφεϛήκωτον.

Φύλ. ριζ.	Fol. 117.
Πρὸς τὸν αὐτὸν ἐν τοῖς περὶ ἀθανασίας ψυχῆς διενεχθέντα τῷ πλάτωνι, καὶ τοῖς ἑβραίων λόγοις.	Contra eundem circa animae immortalitatem a Platone et Hebraeis dissentientem.

A. Ὑπὲρ δὲ ψυχῆς τί καὶ λέγοιμεν ἄν.
T. ὅτι ἀδύνατον ἔγνω πλάτων τὸ τοιοῦτον.

†. De Attico hoc Platonico philosopho sic Fabricius vol. 2. p. 54. ait: Sub M. Aurelio Antonino claruit teste Syncello p. 353. Ex eiusdem adversus Aristotelem disputationibus loca praeclara servavit Eusebius XV. 4—9. praeparat. et 12 et 13.—

Haec omnia ibi extant. Occurrunt adhuc haec fragmenta in cod. 29. cuius cl. Harlesius meminit. At cur non et meminit codicis huius Augustani, quem Reiserus descripsit? Eidem Harlesio videtur esse Herodes Atticus, a Gellio saepè memoratus.

In marginibus variae narrationes breves habentur, quarum auctor Plutarchus mihi videtur. Sunt verò de Manethone Sebenita, de Aegyptiorum sacerdotibus, de pueris manticis, de Manete quodam phrygio, de Ocho, Persarum rege, de hominibus ex se alios iudicantibus, de Phrynone Atheniens. duce, et Pittaco, de Platonis amicis a tyrannide liberantibus, de agricultura necessaria, de loquendi libertate, de Euemero Messenio, de Zoroastre ex Plethone v. Plethonis epilogum, de Ione, de Belepheronte, de Thespide. Demum ex Platone de sui ipsius victoria, et ex Aristobulo de Graecia verè homines generante, cum Heraclito: οὖ γὴ ξήρη, ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίϛη.

φύλ. ριη. Fol. 118.

Πλωτίνου ἐκ τοῦ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς πρὸς τὸν φήσαντα ἐντελέχειαν τὴν ψυχὴν εἶναι.	Plotini ex libro de immortali anima contra dicentem, animam esse vim ex se moventem.

A. Τὸ δὲ τῆς ἐντελεχείας, ὧδ᾽ ἄν τις.
T. δι᾽ ὅλου πεπονθέναι τὸ πᾶν.

†. v. Plotini editionem.

φύλ. ριθ. Fol. 119.

Εἰς λιθίασιν, τοῦ πλήθονος.	In calculum Plethonis.

A. Ἀσπαλὰ θουρίζαν, σελίνου, κοδιμέντου.
T. καὶ θαυμαϛῶς ἐνεργεῖ.

†. Non **Platonis**, ut **Reiserus** legit, sed **Plethonis**, ut clarè legitur. Nullibi verò memoratur, est breve admodum, et, ut videtur, apospasmation. Addita est praecautio contra morsum venenati animalis ex **Apollonio**, aut potius **Aetio**.

Ἔτι ἀττικοῦ διαπαίξαντα, καὶ τὰς παρὰ πλάτωνι ἰδέας.	Adhuc Attici contra ridentem Platonis ideas.

A. Τὸ δὲ κεφάλαιον, καὶ τὸ κῦρος.

T. καὶ ἡ μακαρίστη βιοτὴ παραγίνεται.

†. Clauditur his: τοσαῦτα ἀττικά. v. suprà. Subsequuntur duo scholia: I. Ἑβραίοις ὁμοίως τὴν ψυχὴν ἀθάνατον ὑποθέμενος κ. τ. λ. II. Ἀσωμάτους μὲν καὶ νοητὰς οὐσίας τὰς λογικὰς φύσεις ὁμοίως ἑβραίοις ὑφίστησι κ. τ. λ. **Des.** φαυλοὺς εἶναι τε καὶ ὀνομάζεσθαι. **Reiserus** inscripsit: Atticus contra Platonis ideas. Quae inscriptio!

φύλ. ρκα. Fol. 121.

Ἐπιστολαὶ Ἰουλιανοῦ.	Epistolae Iuliani.

1. Βασιλείῳ. Τὸ ἔμφυτον ἐκ παιδόθεν.
2. Βασίλειος ἰουλιανῷ. Μικρά σοι τὰ τῆς.
3. Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ. Ἐπειδὴ τῆς ὑποσχέσεως.
4. Λιβάνιος Ἰουλιανῷ. Εἰ ταῦτα γλώττης.

†. Ad latus: Κοΐντου σμυρναίου περὶ τῶν δώδεκα ἡρακλέους ἄθλων. Quinti Smyrnaei de duodecim Herculis certaminibus, in XII hexametris.

5. Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ. Ἀνέγνων χθές.
6. Ἰουλιανὸς πρὸς δῆμον. Εἰ μὲν εἰς τὸ θέατρον.
7. Ζωγράφῳ. Εἰ μὲν μὴ εἶχον.
8. Εὐστοχίῳ. Ἡσιόδῳ μὲν δοκεῖ.
9. Ἀρσάκῃ. ἐπείχθητι πρὸς τὴν τῶν.

†. Apud Fabricium haec epistola edita est, cuius haec discrimina animadverti. In MSC° legitur ἐνορίας, ex Parthorum territorio. Et hoc vocabulum

saepius apud Graecos in hoc sensu occurrit. Editor autem legit ἐνοδίας, si Parthis res feliciter successerit. legitur insuper νῦν μοι. Hoc editor reiecit. Nescio autem, quanam ex causa. An malè dicitur. Nunc mihi cogita: ἐννόησον, non ἐυνόϊσον, ut Muratorius legit.

In fine huius epistolae haec Muratorii nota est. Fabric. vol. VII. p. 87. In altero Ambrosianae bibliothecae antiquissimo codice aliam quandam brevem Iuliani epistolam nondum publici iuris factam haberi, sed fugientia, inquit, characterum vestigia omnem mihi legendi spem sustulere. En illam, quae hìc ad latus f. 122. B. scripta est.

Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Μὴ τοῦτ' ἐννόει, ὅπως μηδείς σ' ἀδικήσει. ἀλλ' ὅπως κἂν βούληται, μὴ δύνηται. τοῦτο δ' οὐδαμόθεν ἑτέρωθεν τίκτεται, ἢ ἐκ τοῦ τῆς χρείας ἔχεσθαι, καὶ μὴ πλειόνων ὀρέγεσθαι. ὁ γὰρ πλειόνων ἐφιέμενος ἐυάλωτός ἐςι καὶ ἀνθρώποις καὶ πάθεσιν.	Non hoc cogita, ne quis te laedat, sed ne possit, quando etiam vellet. Hoc autem nullo alio modo fit, quàm necessitati inhaerendo, et non plura desiderando. Qui enim pluribus inhiat, facilis captu est et hominibus et passionibus.

Sed et alia ad Eutonium, quae in elencho epistolarum non habetur, nisi cum sequenti Polusiotae sit.

Ἐυτονίῳ.	Eutonio.
Σφαλερὰ μὲν ἐλπὶς ἐξ ἀλλοτρίας κακοπραγίας, ἀλλ' οὐκ ἐξ οἰκείας ἀρετῆς ἠρτημένη. ἡ γὰρ τοιαύτη ῥαδίως οἰχήσεται. εἰ δέ τις οἴκοθεν ἔχοι τὰ τῆς ἀσφαλείας ἐνέ-	Caduca quidem spes, quae ab aliena mala actione, et non a propria virtute dependet. Talis enim facilè disparebit. Si quis verò a se securitatis pigno-

χορα, ἀνάλωτός ἐςαι, καὶ τῶν ἐπιβουλευόντων κρεῖττων.

ra habet, capi non potest, insidiantibus melior.

Item alia ad praesidem vel ducem.

Ἡγεμόνι.

Κακία μὲν ἡ δυσώνυμος, καὶ δυσκλεὴς κρατεῖ, ὅταν τυραννὶς κατέχῃ, ἀρετὴ δὲ νίκα, ὅταν βασιλεία διακοσμῇ τὰ πράγματα. ἡ μὲν γὰρ τυραννὶς πρὸς τὸ οἰκεῖον, ἡ δὲ βασιλεία πρὸς τὸ τῶν ἀρχομένων ξύμφερον βλέπει.

Praesidi.

Malitia quidem infausta, et ingloria superat, quando tyrannia occupat. Virtus autem vincit, quando regnum exornat res. Tyrannia enim propriam, et regnum subditorum utilitatem respicit.

Φύλ. ρκγ. Fol. 123.

10. Ἀλεξανδρεῦσιν. Ὄβελον εἶναι παρ' ὑμῖν.

11. Εὐαγρίῳ. Σοι γητησίδιον μικρὸν ἀγρῶν.

†. Neque haec in elencho epistolarum Fabriciano habetur, nimis longa, quàm ut exscribatur. Brevior ad latus inscripta Lauro occurrit.

Λαύρῳ.

Κανών ἐςι καὶ εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης τὸ κρύπτειν τὰ κατορθώματα διὰ τὸ τοῦ τέλους ἄδηλον, καὶ διὰ τὸ ἐνοχλεῖν τοῖς ἀκούουσιν, ἐναγώνιον δ' εἶναι διά τε τὸ τῆς φύσεως ἐπιρρεπὲς πρὸς καὶ τῶν ἀκουόντων τὴν περὶ τὰ κακὰ ἑτοιμοτέρα πίςιν τε καὶ συγκατάθεσιν. ὀλίγοι γὰρ τοῖς καλοῖς, πολλοὶ δὲ τοῖς κακοῖς πιςεύουσιν, οὐ μόνον ἐκ τῶν καθ' ἑαυτοὺς, καὶ τὴν περὶ τῶν ἄλλων περιφέροντες ψη-

Lauro.

Regula est et pietatis et iustitiae occultare emendationes ob finis incertitudinem et auditorum molestiam, atque certamen propter naturae proclivitatem ad peccatum, et propter audientium promptiorem circa mala fidem, atque dispositionem. Pauci enim bonis, multi verò malis credunt, non solum ex suis rebus et sententiam de aliis cir-

φον, ἀλλὰ καὶ τὰς σφῶν ἁμαρτίας διὰ τῆς τῶν ἄλλων κατηγορίας περιςέλλειν οἰόμενοι.

cumferentes, sed et peccata sua ob aliorum accusationes comprimere rati.

Insuper alia ad Zosimum vel Cerycum pariter non edita, si Iuliani est.

Ζωσίμῳ: κήρυκω.

Μὴ διαδίδρασκε τρυφᾶν τὸν μέτρια χρῆσθαι πεπαιδευομένον, ἵνα μὴ λάγνον, καὶ ἀκόλαςον ἀντὶ σώφρονος δημιουργήσας, εἰς τὸν πυθμένα τῶν κακῶν καταγάγοις, ἔνθα διατρίβων σαυτὸν ἴσως λανθάνεις.

Zosimo: Ceryco.

Ne sine genio indulgere mediocriter vivere doctum, ne lascivum et impudicum pro casto institutum in profundum malorum deducas, ubi moratus te ipsum fortasse lates.

φύλ. ρκδ.

Ἰσιδώρου πηλουσιώτου ἐπιςολαί.

Fol. 124.

Isidori Pelusiotae epistolae.

1. Τινές σε φασιν ἱερωσύνης. 107.
2. Σεργίῳ φιλολόγῳ. Οὐκ ἔςι σοι πάροδος.
3. Μηνᾶ. Τὰ πράγματα λόγων οὐ χρήζει. deest οὐ. 130.
4. Νεμεσίῳ ἄρχοντι. Ἡ τῆς ἀρχῆς ἐξουσία. 131.
5. Ζωσίμῳ. Ἡδέως ἂν ἐροίμην σε. 15.
6. Θεοτίμῳ. Λόγος πρὸς ὠφέλειαν. 44.
7. Ἀφελίῳ γραμματικῷ. Δέρματος γένος. 163.
8. Τοῖς ταβεννησιώταις. Μὴ πολλοὶ γίνεσθε. 168.
9. Μαρτυρίῳ. Ὑπερηφάνοις θεός. 219.
10. Ἡλίᾳ. Τὸν μάχαις χαίροντα. 1.
11. Τοῖς υἱέσι νείλου. τί ἀρνεῖσθε τὴν φύσιν. 2.
12. Ἀρχοντίῳ. χάσμα μέγα. 224.
13. Κυρηνίῳ τῷ ἡγεμ. Καὶ τὰ μέτρα. 226.
14. Ζωσίμῳ. εἰ τῆς ἀνοχῆς. 233.
15. Κύρῳ. Κόμπος καὶ τύφος. 39.
16. Τοῖς μοναχοῖς. Οὐκ ἔςιν ἀδελφοί. 16.

17. Ζω-

17. Ζωσίμῳ, εὐςαθίῳ, μάρωνι. εἰ οὔτε τῆς. 9.
18. Κερκυρίῳ. ταῖς παντόλμοις. 269.

†. Epistola 2ª in ordine epistolarum alphabetico Bandinii non occurrit, nec in edit. Venet. 1745. f. Sed et aliae ad latus habentur, quae ibi non sunt, editae tamen.

Πέτρῳ.

Μόνη ἡ ἀρετὴ αὐτάρκης κοσμῆσαι τὸν ἔχοντα. Οὐδεὶς γοῦν τῶν ἐν τέλει καθ' ἑαυτὸν ἔχει τὸ γέρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ὑπηκόοις κέκτηται τὴν τιμήν. ὁ δὲ Φιλάρετος καὶ ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἀναφέρετον ἔχει τὸ κλέος.

Petro.

Sola virtus sufficit ad exornandum eum, qui illam possidet. Nullus igitur magistratus in se habet honorem, sed in subditis acquirit gloriam. Virtutis autem studiosus in se, et relativum decus habet.

†. Inter epistolas Isidori editas Venet. 1745. f. non inveni. Sapit tamen ipsius stylum.

'Αντιόχῳ. ἔοικας ἀγνόειν, ὅτι. ext. lib. II°. 267.
Ep. Θεοδωσίῳ. Παρὰ μὲν ἀνθρώποις. Ext. lib. II°. 259.
Λεοντίῳ. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ext. lib. 2. 98.
ἑτέροις μοναχοῖς. εἰ νομίκως ἀσκεῖτε, νηςεύοντες μὴ τυφοῦσθε. εἰ δὲ ἐπὶ τούτῳ αὐχεῖτε, μᾶλλον κρεοφαγεῖτε. Non inveni ibi.
Παύλῳ. τὰς ἀρετὰς τίμα. Ext. lib. 5 374.
Παμπρεπίῳ. ἐλεήμονα, ὦ φίλος. Ext. lib. 2. 130. inscripta Pamcretio.
Αντιόχῳ. Ἡ κακία, καὶ θεοῦ. Ext. lib. 2. 131.

In MSc° legitur: ἀρετῆς δὲ καὶ φιλοσοφίας ἔρως, non κανών.

Σελεύκῳ. Seleuco.

Ταπεινοφρόνει μᾶλλον, καὶ μὴ ταπεινολόγει, ἵνα μὴ ἔγγυθεν ἔχῃς τῶν ῥημάτων κατηγορίαν τὰ πράγματα, μᾶλλον δὲ τὰ πράγματα διὰ τῶν ῥημάτων δεικνύεις, ἔργα

τοὺς λόγους ἔχων, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις ἀνατρέπων τοὺς λόγους.

Humiliter senti potius, quàm humiliter loquere, ne propè res habeas verba accusantes. Potius rem verbis monstra, opera pro verbis habens, et non operibus verba repellens.

In cit. edit. non reperi.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Τοῦ Γαζῆ θεοδώρου τεμάχια.	Theodori Gazae frustula.

1. Ἐξ ὧν αἱ ἐπιστῆμαι, ἐκεῖνα ἐστι πρῶτα. ἀλλὰ μὲν αἱ ἐπιστῆμαι ἐκ τῶν μερικῶν οὐσίων. ἄρα τὰ μερικὰ πρῶτα.
2. Ὅτι ἡ ὕλη φθείρεται κατ' αὐτὸ, καὶ οὐ καθ' αὐτὸ κ.τ.λ.
3. Οὐδὲν θαυμαστὸν, ὦ θεμίστιε, εἰ φθείρει τὸ εἶναι ἡ στέρησις, οὖσα μὴ καθ' αὐτὸ, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός κ. τ. λ.
4. Οὐ λέγομεν μᾶλλον οὐσίαν τὸ εἶδος τῆς ὕλης, καθὸ ἐφίεται ἡ ὕλη τοῦ εἴδους κ. τ. λ.
5. Ἄτοπόν ἐστιν τοίνυν τὸ λέγειν, ὡς ἔσεσθαι πάντα ἕν, εἰ μὴ ἔσται τὶ ἄλλο παρ' αὐτὸ τὸ ὄν.
6. Ἐντελέχεια λέγεται παρὰ τὸ ὂν, καὶ τὸ τέλος, καὶ τὸ ἔχειν. ὅταν γὰρ ἕκαστον ἔχῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐνέργειαν, τότε ἐντελέχεια λέγεται.
7. Ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου κατ' αὐτὸ τὸ ἐναντίον οὐ γίνεται κ. τ. λ.
8. Ὅτι διχῶς θεωρεῖται τὸ δίκαιον, κατὰ γεωμετρικὴν ἀναλογίαν, ὡς κατὰ ἀριθμητικὴν κ. τ. λ.

†. De his frustulis nulla fit mentio apud Fabricium. Contigit viro huic tàm graecè, quam latinè doctissimo, ut fame ipsi moriendum fuisset, nisi dux Ferrariae eum ad se advocasset. A Xysto M. P. ferè nihil suis pro lucubrationibus nactus,

prae indignatione exclamavit: Effugere hinc lubet, postquàm optimae segetes in olfactu praepinquibus Asinis sordescunt. Obiit senex a. 1478. Haec omnia frustula Reiserus praeteriit.

Φύλ. ρκζ. Fol. 127.

Γεωργίου τοῦ σχολαρίου τεμάχια. Georgii Scholarii frustula.

1. Ὅτι ἡ τῶν ἀγγέλων γνῶσις τριπλῆ κ. τ. λ.

2. Ὅτι τῆς ψυχῆς διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα ἐνίσχησιν, καὶ εἰς τὰ ὑλαῖα ἀπόκλισιν, εἰς ᾅδου ἀπιούσης καθικνεῖται τὸ πῦρ, ὁ δὲ λόγος, ὅτι καὶ τὸν λεπτότατον ἀέρα ἐκπυρακτεῖ. ∾

3. Ὅτι ἡ φαντασία ἐκ τῶν ἀνιόντων, καὶ συνισαμένων ὧδε πνευμάτων κ. τ. λ.

4. Ὅτι ξὺν τῷ παντὶ καὶ τὰ νοερὰ ὑπέστησαν πνεύματα, ἵνα μὴ πρότερον ὑποστάντες, θεοί τινες νομισθεῖεν, κἀντεῦθεν καὶ τοῦ παντὸς συναίτιοι, καὶ θεῷ συναΐδιοι, ∾

5. Ὅτι ἡ ψυχὴ ἐγχεομένη οὐ κτίζεται, καὶ κτιζομένη ἐγχεῖται.

6. Ὅτι οἱ τὰ τῶν ἀπίστων παιδία βαπτίζοντες, θανάσιμα ἐξαμαρτάνουσι κ. τ. λ.

7. Ὅτι περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ὕλης οὐ χρεὼν πλείονα λόγον ποιεῖσθαι κ. τ. λ.

8. Ὅτι οὐκ ἀπόλλυται μισθὸς τῆς προτέρας ἀρετῆς τῷ ἀνθρώπῳ κ. τ. λ.

9. Τὸ ἂν μέλλοντι τιθέμενον καθ' ὑπόθεσιν τὸν λόγον ποιεῖ τὸ βέβαιον παραιρούμενον. ∾

10. Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις κ. τ. λ.

11. Ὅτι ἡ εὐχὴ ἐν τοῖς πρὸς τὸ τέλος ἡμᾶς ὀνήνισι κ. τ. λ.

12. Ὅτι καὶ μηδαμῶς τὸ σωτήριον κήρυγμα διακενοῦντες κ. τ. λ.

†. Neque haec Scholarii frustula apud Fabricium occurrunt.

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Ἰαμβλίχου περὶ προνοίας. Iamblichi de providentia.

A. Καθάπερ γὰρ ὁ ἥλιος ἔξωθεν φωτίζει πάντα.
T. καθάπερ ὁ ἀνδριαντοπλάστης.

†. Separatim non memoratur.

Φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Πλήθονος περι εἱμαρμένης. Plethonis de fato.

†. Gabrieli Naudaeo est cap. VI. libri de legibus, dicenti, Allatii beneficio in lucem proditurum, quod haud factum est.

Est quidem cap. VI. sed secundi libri, ut in indice operis a me dato videre est.

In pluribus adhuc bibliothecis occurrit, ut Parisiensi, Vindobonensi, Ambrosiana, S. S. Apost. Neapoli, et in Laurent. Medic. apud Bandinium tom. 2. p. 317. ubi iisdem verbis incipit et desinit.

In Vindobon. fragmentum de fato dicitur, finis autem reticetur.

Cum iam ex alio codice quaedam illius capita de legibus a flammis Scholarii servata graecè et latinè publicaverim, etiam hoc ista occasione dabo. Praedicantur enim luce digna, et quae tàm diu lateant, indigna. At textu valdè corrupto, fieri non potuit, ut sensum ubique divinarim. Qui meliores habet codices, errata corriget.

Πότερα δὲ ὥρισαί τε καὶ εἵμαρται ἅπαντα τὰ μέλλοντα, ἢ ἔστιν, ἃ οὐδ' ὥρισαι αὐτῶν, ἀλλ' ἀορίστως τε δὴ, καὶ ἀτάκτως χωρεῖ, καὶ οὕτως, ὅπως ἂν τύχοι. δηλαδὴ, ὅτι

Sunt ne definita fatoque decreta futura omnia, an dantur, quae non sunt definita, sed indefinitè et inordinatè procedunt, et sic, ut inciderint? Nem-

ὥρισϑαι ἅπαντα. εἰ γὰρ ὁτιοῦν οὐχ ὡρισμένως γίγνοιτο τῶν γιγνομένων, ἤτοι ἄνευ αἰτίου γεγονὸς ἔςαι, καὶ τὶ ἔςαι τῶν γιγνομένων τὴν γένεσιν ἄνευ τοῦ αἰτίου ἐσχηκὸς, ἢ οὐχ ὡρισμένως αὐτὸ, οὐδὲ σὺν ἀνάγκης τὸ αἴτιον ἀπεργάσεται. Καὶ τί ἔςαι τῶν αἰτίων οὐκ ἀνάγκης, οὐδ' ὡρισμένως δεδρακός τι, ὧν δρώῃ, οἷν οὐδέτερα δυνατά. πολὺ δὲ τί μᾶλλον ἀδύνατον, εἰ τοὺς ϑεοὺς τι λέγοι μεταβάλλεσϑαί τε περὶ τὰ σφισὶν ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἐγνωσμένα, καὶ ἕτερ' ἄττα παρ' ἃ ἐμέλεσαν, ἀποτελεῖν, εἴτε ὑπ' ἀνϑρώπων λιταῖς, ἢ τισι δώροις παραπειϑομένους, εἴτε δὴ καὶ ἄλλως γε πως αὐτὸ πάσχοντας, κινδυνεύουσι γὰρ οἱ τὴν περὶ τῶν ἐσομένων ἀνάγκην τὲ καὶ εἱμαρμένην ἀναιροῦντες, ἢ καὶ τῆς προνοίας ὅλως τῶν τῇδε ἐκβάλλειν τοὺς ϑεοὺς, ἢ καὶ τὴν τῶν χειρόνων αὐτοῖς αἰτίαν ἀντὶ τῶν ἐκ τῶν δυνατῶν βελτίςων περιάπτειν, ἀμήχανον ὂν, μὴ οὐ ϑάτερα ἀεὶ, ἤτοι τὰ πρότερον, ἢ ὕςερον αὐτοῖς ἐγνωσμένα χείρω τῶν ἑτέρων εἶναι. Ὥςε τοῖν δυοῖν ἂν τούτοιν ἀσεβημάτοιν ϑατέρῳ πάντως

pe omnia sunt definita. Si enim quodcunque existentium haud definitè fieret, vel sine causa existet, et quid erit existentium, generationis causam non habens, vel non definitè hoc, nec necessitate causa perficiet. Et quid erit causarum non necessitate, nec definitè quid faciens, quae faceret, quorum neutrum fieri potest. Multò autem quid magis impossibile, si quis deos dicat mutare de iis, quae de futuris cognoscunt, et alia quaedam, quàm voluere, efficere, sive hominum precibus, aut donis quibusdam permotos, sive alio quodam modo hoc iis contingat. In periculo enim sunt, qui futurorum necessitatem et fatum tollunt, aut omnino providentia rerum humanarum deos privandi, aut peiorum eis causam pro possibilium optimis imputandi, cum impossibile sit, ut non alterutrum semper, sive prius, sive posterius ipsis cognitum reliquis peius sit. Adeo, ut in alterutram duarum harum im-

τοὺς τὴν εἱμαρμένην ἀναιροῦντας περιπίπτειν. ἀλλὰ τούτοιν τὲ ἑκάτερα πολλαχῇ ἀδύνατα. καὶ τὰ μέλλοντα ἅπαντα εἵμαρταί τε ἐξ αἰῶνος, καὶ τέτακται, ὡς δυνατὸν αὐτοῖς, ὑφ' ἑνὶ τῷ πάντων βασιλεῖ ταττόμενά τε, καὶ ὁριζόμενα. ὅς εἰ καὶ μὴ ὥρισαι μόνος τῶν πάντων, οὐκέτ' ὄντος τοῦ καὶ τοῦτον ἂν ὁριοῦντος. ὑπὸ γὰρ τῶν ἐν αὐτῷ αἰτίων ἅπαντ' ἂν ὁρίζεσθαι τὰ ὁριζόμενα, ὅμως κρεῖττον, ἢ ὥστε ὡρίσθαι, μένει τε ἀεὶ, καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως καὶ τὴν μεγίστην πασῶν ἀνάγκην καὶ κρατίστην, αὐτὴν δι' αὐτὴν οὖσαν ἀνάγκην, οὐ δι' οὐδὲν ἕτερον, αὐτός ἐστιν ὁ κεκτημένος, ὡς τήν τε ἀνάγκην τῆς οὐκ ἀνάγκης ἀμείνω οὖσαν, καὶ αὐτῷ τὴν μεγίστην ἀνάγκων, ἄκρως ἀγαθῷ ὄντι μᾶλλον τοι προσήκορσαν τοῖς τε προσέχως προϊοῦσιν ἀπ' αὐτοῦ, ταὖτο τοῦτο δευτέρως μεθ' ἑαυτὸν παρέχεται. οἰκεῖα γὰρ ἂν ἑαυτῷ τὰ ἀπ' αὐτοῦ παράγοι. καὶ ταῦτα τε ἅμα, καὶ τ' ἄλλα δι' αὐτὸν πάντα ὁρίζει, καὶ οὐδὲν οὐθ' οὕτω παμμέγεθες, οὔτ' ἂν πάνυ μικρὸν οὕτως, ὥστ' ἂν αὐτὸν

pietatum omninò incidant, qui fatum tollunt. At horum utrumque multifariàm fieri nequit. Et futura omnia a saeculo decreta sunt, et ordinata, ut fieri potuit, uni omnium regi subiecta atque definita. Qui licet solus omnium non sit determinatus, alio eum non amplius determinante. Nam à causis, quae in ipso sunt, determinata sunt omnia, melius tamen est, sic determinari, ipseque semper manet, in iisdem eodem modo et maximam omnium necessitatem et fortissimam, eamque per se necessitatem, non per aliud, ipse possidens, ita, ut necessitas non necessitate melior sit, ipsique summo bono maxima necessitatum magis sit conveniens, ab ipso verò proximè procedentibus, idem secundo loco post se praebeat. Sibi enim propria a se ipso producit. Et haec simul et alia omnia per se determinat, et nihil adeo magnum, aut parvum, ut non ad ipsius determinatio-

μὴ οἷόν τε εἶναι τῷ ἀφ' αὐτοῦ ὁρῷ ἐφίκεσθαι. Οὐδένος γαρ ὅτου οὐκ αὐτὸν εἶναι τὸν αἰτιώτατον. ἔτι δ' εἰ μὴ ὥριςο τὰ μέλλοντα, οὐδ' ἂν προεγινώσκετο, οὐ μόνον γε οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐδὲ ὑπὸ θεῶν ἂν οὐδένος. οὐ γὰρ οἷον τε ὅλως ἂν γνῶσιν ὑπάρξαι τοῦ παντῆ ἀορίςου. οὐ γὰρ οὐδὲ πότερον ἀληθὲς εἴη ἂν ὁρίσαι περὶ αὐτοῦ, οὐθ' ὡς ἔσοιτο, οὔτ' αὖ, ὡς οὐκ ἔσοιτο. νῦν δὲ οἵ τε θεοὶ ἴσασι δήπου τὰ ἐσόμενα, οἵπερ καὶ ὁρίζουσί τε αὐτὰ, καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἔχουσι παρόντα ἀεὶ τῇ αἰτίᾳ, κἂν μήπω τήν γε αὐτων γένεσιν ἀπειληφότα ᾖ. Ἴσασι δὲ οὐκ ἄλλως ἢ τῷ διατιθέναι τε, καὶ αἴτιοι εἶναι αὐτῶν. οὐ γὰρ ἂν τὸ διατίθεσθαί πη ὑπὸ τῶν τῇδε γινώσκοιεν αὐτά. Οὐ γὰρ θέμις, οὐδ' οἷον τε θεοὺς ὑπὸ χειρόνων, καὶ μὴ ὄντων γέπω διατίθεσθαι, ἐπεὶ κινδυνεύουσιν ἔτι οἱ θεοὺς μὲν εἶναι νομίζοντες, τὴν δὲ περὶ τὰ τῇδε αὐτῶν πρόνοιάν τε καὶ εἱμαρμένην ἀναιροῦντες, καὶ τὴν περὶ τὰ τῇδε αὐτῶν γνῶσιν ἀναιρεῖν, οὔτ' ἂν τῷ διατίθεσθαι κρείττους ὑπὸ χειρόνων γινωσκόντων,

nem perveniat. Nihil enim, quodcunque demum, est, cuius ipse non propriissima causa sit. Insuper si futura non essent determinata, nil praesciretur non tantum ab hominibus, sed neque à deorum ullo. Nulla enim cognitio prorsus indeterminati fieri potest. Neque utrum verum esset determinare de hoc, an futurum, an non futurum sit. Iam verò dii sciunt futura, qui et ipsa determinant, et in se ipsis praesentia habent causâ, licet existentiam suam nondum acceperint. At non alio sciunt modo, nisi quod ea disponant, et eorum causae sint. Non enim cognoscerent, si ab his in hoc mundo disponerentur. Neque fas est, neque possibile, deos a peioribus et nondum existentibus disponi, cum in periculo adhuc sint, cum deos quidem putent esse, providentiam verò et fatum eorum tollant, ne et ipsorum cognitionem circa ista tollant, nec meliores sunt, si disponantur

οὔτ' ἂν τῷ διατιθέναι εἴπερ μηδὲ αἴτιοί εἰσιν αὐτῶν, δέον πᾶν τὸ γινώσκον ἢ μεθέξει, καὶ τῷ διατίθεσθαί πη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ γινώσκειν, ἢ αἰτία, καὶ τῷ διατιθέναι, ἄλλως δ' οὐκ ἂν γνώσεως συμβαινούσης, μή τινος ἂν καὶ γινώσκοντι πρὸς γνωστὸν κοινωνίας γιγνομένης, εἴτε καὶ αἴτιοι μὲν εἶεν τῶν τῇδε οἱ θεοί, μὴ ἀνάγκης δὲ, μηδ' ὡρισμένως εἶεν αἴτιοι, ὧν ἂν αἴτιοι γίγνοιντο. οὐδ' οὕτως ἂν εἰδεῖεν ἅττα ποτε δράσουσι, μὴ οὐκ ἀναγκαίως τε ἐξ αἰῶνος πρὸς αὐτὰ ἀπαρατρέπτως ἔχοντες. ἀλλ' οἵ τε θεοὶ ἴσασι τὰ ἐσόμενα, καὶ ἀνθρώπων, οἷς περ ἂν ἐθέλοιεν, ἢ καθ' ὅσον προσημαίνουσι, καί τισι καὶ προμεμαθηκόσι τῶν ἐσομένων ἐστιν, ἃ καὶ πειρωμένοις διαφυγεῖν, οὐδὲ ἧττον ἄφυκτά τε αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ ἀναπόδραστα τὰ πεπρωμένα. τοῖς δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο προμεμαθηκέναι τε καὶ πείρασθαι διαφυγεῖν, τοῖς πεπρωμένοις περιπεσεῖν συνέσει. οὕτω που καὶ τοῦτο εἱμαρμένον αὐτοῖς, οὐκ οὖν ἂν εἶναι ἀνάλυσιν, οὐδὲ παρατροπήν τινα τοῖς ἅπαξ ὑπὸ διὸς ἐγνωσμένοις

a peioribus cognoscentibus, nec si ipsi disponant, si eorum causae non sint. Necesse enim est, ut cognoscens participatione et dispositione a cognoscibili cognoscat, aut causa et dispositione. Alio enim modo cognitio non fit, nisi communicatio quaedam cognoscenti ad cognoscibile fiat, licet causae horum essent dii, non tamen ex necessitate, quorum causae fierent, aut determinatè essent causae. Neque sic scirent unquàm, quae facerent, nisi necessariò ab aeternitate et immutabiliter se ad illa habeant. At dii sciunt futura, et homines, quibus volunt, et in quantum antea significant, et quibusdam etiam futurorum praesciis, et evitare tentantibus nihilominus inevitabilia fiebant, et haud fugienda, quae decreta sunt. Quin et hoc ipsum praesciisse, et effugere tentasse, fatis subiectum esse intelliget. Sic hoc quodam modo ipsis fato decretum est, nullam esse dissolutionem,

τε ἐξ αἰῶνος, καὶ εἱμαρμένῃ διδομένοις. ἀλλ' εἰ πάντα ὥρισται, φαίη ἄν τις, καὶ οὐδὲν μὴ καὶ ἀνάγκης μετείληφε τῶν ὄντων τε καὶ γιγνομένων, ἔκ τε τῶν ἀνθρώπων οἴχοιτ' ἂν ἡ ἐλευθερία, καὶ ἡ δίκη ἐκ τῶν θεῶν, τῶν μὲν ἀνθρώπων ἀνάγκῃ ἅττ' ἂν πράττοιεν, πραττόντων, καὶ οὐκέτι οὔτ' ἂν κυρίων ἑαυτῶν ὄντων, οὔτ' ἂν ἐλευθέρων· τῶν δὲ θεῶν ἤτοι τὸ παράπαν ἀφεστώτων ἂν τοῦ κολάζειν τοὺς κακοὺς, ἢ οὐκ ἂν ἐν δίκῃ κολαζόντων, εἴ γε δὴ ἀνάγκῃ οἱ κακοὶ κακοί. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀνθρώπους κυρίους ἂν ἑαυτῶν εἶναι, οὐ τῷ μὴ ὑπ' οὐδένος ἂν τὸ παράπαν ἄρχεσθαι, μήτε τοῦ ἄλλου, μήτ' ἂν αὐτῶν τῶν θεῶν, ἀλλὰ τῷ ἔχειν μέντοι ἐν ἑαυτοῖς ἄρχον τὸ φρονοῦν. τὸ δὲ πολὺ ἀρχόμενον. καὶ τοῦ πολλοῦ τούτου ἦν τὸ φρονοῦν τε καὶ φύσει βέλτιστον τῶν ἡμετέρων, κύριον ἂν εἶναι. αὐτὸ δὲ δὴ τὸ φρονοῦν, ὡς οὐκέτ' ἂν ἄρχοι ὑπ' οὐδένος, οὐκ ἂν εἴη εἰπεῖν. ὃ πρῶτον μὲν τοῖς ἔξω πράγμασιν φαινοιτ' ἂν ἑπόμενον. ἔπειτα εἰ καὶ μὴ ὡσαύτως ἅπασιν ἀνθρώποις

aut effugium semel his a Deo cognitis ab aeterno, et fato traditis. At si omnia decreta sunt, dicat quis, et nihil existentium et futurorum sine necessitate fiat, hominum libertas peribit, et deorum iustitia, hominibus necessariò, quae facerent, facientibus, nec amplius ipsorum dominis aut liberis; diis verò prorsus a puniendo malos desistentibus, aut non iustè punientibus, siquidem mali ex necessitate mali essent. At homines sui ipsorum domini sunt, non quidem, ut nullius dominationi subsint, neque alterius, neque ipsorum deorum, sed quod in se habeant sapiendi principium. Multum verò illius imperio subiectum, et huius multi sapere erat natura optimum ex nostris et dominum esse. At hoc ipsum sapere nemo dixerit, nullius dominio subesse. Quod primum rebus externis videretur consectaneum. Dein si et non eodem modo omnibus hoc sapere a rebus ipsis vi-

τὸ φρονοῦν τοῦτο ὑπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων φαίνεται διατιθέμενον, οὐκ ἂν ὀρθῶς τις οἰήθειε, μηδ' ἐξ ἀνάγκης ἂν ἕπεσθαι αὐτὸ τοῖς πράγμασιν. δῆλον δ' ἐστιν τοῦτο σύμβαινον, παρά τε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τοῦ φρονοῦντος ἑκάστου φύσιν, παρά τε τὴν ἄσκησιν. ταὐτο γὰρ ὁτιοῦν πλείοσι μὲν, διαφέρουσι δ' ἐπ' ἀλλήλων πρόσπιπτον, ὥς τι δράσον, διαφέροντά τι καὶ τὰ παθήματα ἐξ ἀνάγκης ἀπεργάσεται. διαφέρειν γὰρ ἂν τὸ φρονοῦν τοῦτο ἑκάστοις, καὶ τὴν φύσιν, καὶ τὴν ἄσκησιν. καὶ τῆς μὲν φύσεως τοὺς θεοὺς ἂν κυρίους εἶναι, τῆς δ' ἀσκήσεως τὴν τοῦ ἀσκητέως ἂν εἶναι δόξαν, προτέραν αὐτῷ ἐγγενομένην, ἣν ἂν ἀμήχανον ἂν εἶναι ἐγγενέσθαι ὁτῳοῦν, μὴ οὐ θεοῦ παραστήσαντος. κυρίους μὲν ἑαυτῶν τοὺς ἀνθρώπους εἶναι, καθ' ὅσον που ἄρχουσιν αὐτῶν, κἂν ἀρχόμενοι ἄρχωσιν. ἐλευθέρους δὲ εἶναι τέ πως, καὶ μὴ εἶναι. εἰ μὲν γὰρ ἐλευθερίαν τις τὴν οὐκ ἀνάγκην καλεῖ, οὐκ ἂν ὀρθῶς φαίνοιτο καλῶν. ἀναγκάζοιτο γὰρ ἂν δουλείαν τὴν ἀνάγκην καλεῖν. τῇ δὲ δου-

deatur esse dispositum, nullus rectè putaverit, non ex necessitate ipsum rebus esse consectaneum. Clarum autem est, hoc accidere contra propriam sapientis cuiusque naturam et exercitationem. Nam idem quodcunque pluribus a se invicem differentibus accidens, ut quid faciant, varias etiam affectiones ex necessitate operabitur. Hoc enim sapere singulis diversum est et natura et exercitio. Et naturae quidem dii domini sunt, exercitii verò opinio exercentis est, quae ipsi prior inest, et quam cuivis inesse, impossibile est, Deo non adstante. Homines quidem sui ipsorum domini sunt, in quantum dominantur, licet imperio subiecti dominentur. Sunt verò liberi et non sunt. Si enim quis libertatem non necessitatem vocet, non recte videbitur vocare. Cogeretur enim servitutem vocare necessitatem. Servituti autem dominium quoddam deberet esse, cui serviret, utpote servi-

λεία καὶ δεσποτείαν δή που εἶναί τινα δεῖ, ἡ δουλεύσει, δουλεία οὖσα. τῇ οὖν πρεσβυτάτῃ ἀνάγκῃ ἀναγκαίως, καὶ ἡ μόνη αὐτὴ δι' αὐτὴν ἔχει, τὰ δ' ἄλλα ἅπαντα δι' ἐκείνην, ἣν τ' ἀγαθόν τε αὐτὸ, καὶ τὸν Δία φάμεν. τίς ποτε ἔσται δεσποτεία, ἡ δουλεύσει. οὐ γάρ που κ' αὐτὴ δεσποτεία ἅμα καὶ δουλεία ἔσται. εἰ δὲ τῷ ἄρχεσθαί τε καὶ μὴ ὁριεῖται τις τήν τε δουλείαν, καὶ ἐλευθερίαν, οὐ μόνον οὐκ ἂν ἀνθρώπων οὐδεὶς εἴη ἐλεύθερος, ἀλλ' οὐδ' ἂν θεὸς ἄλλος τις, πλὴν Διός. ἄλλων μὲν ἄλλοις τῷ ἄρχεσθαι δουλευόντων, ἁπάντων δ' ἀπὸ θεῶν ἀρξαμένων. τῷ κοινῷ δεσπότῃ Διΐ. οὐ μὲν τ' ἂν δεινόν τι εἴη τοῦτον τρόπον καθάπαξ ἡ δουλεία, οὐδὲ φευκτόν. ἡ γὰρ τῷ ἀγαθῷ δουλεία, οὐ μόνον οὐδεινον, ἀλλὰ καὶ λυσιτελές τε, καὶ φίλον, καὶ αὐτῷ τῷ δουλεύοντι. οὐδὲν γὰρ ἂν ἀλλ' ἢ ἀγαθῶν ἀπολαυσεῖε τις, δουλεύων ἀγαθῷ. εἰ δ' οὔ τίς ὁριεῖται δουλείαν τε καὶ ἐλευθερίαν, ἀλλ' ἔχῃ μᾶλλον, τῷ κωλύεσθαι, ἢ μὴ κωλύεσθαι τινα ζῆν, ὡς βούλεται, βούλοιτο δ' ἂν πᾶς τις

tus, adeoque antiquissimae necessitati necessariò. Et haec sola ipsa per ipsam habet, reliqua autem omnia per illam, quam ipsum bonum et Iovem dicimus. Quod unquàm dominium erit, quod serviet? Non enim ipsum dominium simul et servitus erit. Si quis autem servitutem et libertatem definiret, esse dominio subiectum et non subiectum, non solum nullus homo esset liber, sed neque deorum aliquis, excepto Iove, cum alii aliis, tanquam principio serviant, omnes autem dii communi domino Iovi. Nec tali modo grave quid esset, aut fugiendum servitus. Subiecta enim bono servitus, non solum non grave quid, sed et utile, et amicum, ipsi quoque servienti. Non enim, nisi bonis frueretur serviens bono. Si quis autem servitutem et libertatem non sic definiret, sed magis, ut impediretur, vel non impediretur vivere, ut vult, vellet autem omnis bene agere et

πράττειν τε εὖ καὶ εὐδαιμονεῖν, ἅπας μὲν ἂν ὁ εὖ πράττων, κἂν ἐλεύθερος εἴη, ἄν τε ἀρχόμενος, ἄν τε μὴ, εὖ πράττων τυγχάνει· ὡς γὰρ βούλεται, ζώη ἂν, κακῶς δὲ πράττων τὶς, οὔτ' ἂν, ὡς βούλοιτο, ζώη οὔτ' ἂν ἐλεύθερος δή που εἴη. κακῶς δὲ πράττειν ἀνθρώπους οὐκ ἄλλῃ ἂν ἢ κακοὺς γεγονότας. ὥστ' οὐδ' ἂν κακὸς ἀνθρώπων οὐδεὶς βούλοιτ' ἂν γίγνεσθαι. εἴ γε δὴ μηδὲ κακῶς ἂν πρᾶξαι, ἀλλ' ἄκοντας κακοὺς γίγνεσθαι ἐξαμαρτάνοντας, οὐδ' ἂν ἐλεύθερον κακῶν εἶναι οὐδένα, τοὺς δὲ καλούς τε μόνους κἀγαθούς. τοὺς δὲ θεοὺς κολάζειν ἄν. οὐκ ἂν τοῦτο τὸ τέλος δήπου τό γε κολάζειν ποιουμένους, οὐδὲ ἐπ' αὐτοῦ καταστρέφοντας, ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ἐπανορθοῦντας. ἐπεὶ γὰρ οὐχ οἷόν τ' ἦν γε ἁμαρτάνειν τὸν πάντως ἄνθρωπον, τοιοῦτόν τινα γεγονότα, ἔκ τε θείας καὶ ἐπικήρου φύσεως σύνθετον, ἀλλ' ἔδει τοτὲ μὲν ἂν κατὰ τὸ θεῖον τὸ ἐν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τοῦ συγγενοῦς ἀφομοίωσιν ἀγομένους, εὖ τε πράττειν, καὶ μακαρίως ζῆν. τότε δ' ἂν ὑ-

felix esse, omnis benè agens liber esset, sive dominio subiectus, sive non, bene agens existit, viveret enim, prout vult. Malè autem quis agens, neque prout voluerit, viveret, neque liber esset. Malè autem homines agere non aliter, quàm malos existentes, adeo, ut nullus homo malus velit fieri. Si verò neque malè agere, sed nolentes malos fieri contingat peccantes, nec ullus malorum liber esset, sed soli boni honestique. Dii verò puniunt. Nec hoc ipsum punire tanquam finem constituunt, nec in ipso convertunt, sed peccata corrigunt, cum enim fieri non possit, ut homo totus peccet, talis factus, et ex divina puraque natura compositus, sed oportebat tunc secundum hoc divinum, quod in ipso est, ad congeniti similitudinem actos, benè agere et feliciter vivere. Tunc verò a mortali, quod in ipso est, abstractus cum aliter agat, auxilium quod-

πὸ τοῦ θνητοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ κατασπώμενον, ὡς ἑτέρως αὖ πράττειν, βοήθειάν τινα αὐτῷ καὶ τὴν διὰ τῶν κολάσεων ταύτην ἐπανόρθωσιν τοὺς θεοὺς μεμηχάνησθαι, ὥς ποτε τῷ κολασθῆναί τε καὶ δίκην δεδωκέναι ἀπαλλαγέντι τῆς κακίας, οἷόνπερ νόσου, δηκτικοῖς τε καὶ ἀνιαροῖς τισι φαρμάκοις, ἄμεινόν τε πρᾶξαι γένοιτο, καὶ ἐλευθερίαν ἀντὶ δουλείας μεταλαβεῖν, ὅτου μὴ ἠπιωτέρα τις ἐπανόρθωσις δι' ἀμοχθηροτέραν τινὰ ἕξιν δύναιτο καθίκεσθαι. ὡς οὐδὲν ἂν κωλύει καὶ ἄκοντας κακοὺς ὄντας τοὺς κακοὺς ὅμως κολάζεσθαι. κακὸν μὲν οὐδὲν προσπεισομένους, ἀλλ' ὠφελισμένους τῷ κολάζεσθαι. ὡς μὲν οὖν εἰσί τε θεοὶ, καὶ ὡς προνοοῦσιν ἀνθρώπων, μὴ ὡς οὐ κακῶν αἴτιοι, καὶ ὡς εἱμαρμένῃ ἀπαρατρέπτῳ τὸ βέλτιστον ἑκάστοις ἀπονέμουσιν, ὡς μετρίως εἰρῆσθαι, ἱκανῶς εἰρήσθω.

Φύλ. ρλβ.

Πλήθωνος.

dam ipsi, et per punitionem mechanantur emendationem, ut puniendo, et poenam dando liberetur a malo, tanquàm a morbo corporis et medicinis mordacibus, et ameris quibusdam meliu sagere contingat, libertatemque pro servitute permutare, ubi mollior quaedam correctio per habitum quemdam minus penibilem haud possit pervenire. Quare nil impedit, quo minus malos, etiam illibenter malos, tamen puniant, nil mali inde perpessos, sed punitione adhuc emolumentum nactos. Hinc iam deos esse, et hominibus providere, nec malorum esse causas, sed fato immutabili optimum singulis partiri, moderatè et sufficienter dictum esto.

Fol. 132.

Plethonis.

†. Alius titulus non habetur. At percurrendo opusculum, mox vidi, etiam ad tractatum de legibus pertinere. Nec fallebar. Nam apud Bandinium tom. 2. p. 317. legitur titulus:

Πληθωνος τῆς ἑαυτοῦ βίβλου ἐπινομίς,
Plethonis sui libri epilogus.

Inc. Ἃ μὲν οὖν μείζω τῇ ἀληθείᾳ κ.τ.λ.
Des. καλλίω εἶναι, ἀλλ' ἡμεῖς

Sequitur tum scholium marginale:
Ζητητέον τὰ ἐπιόντα, εἰ καὶ ἀνεύρετα.
ἠφάνισαι γὰρ ὑπὸ σχολαρίου. ὥς φασιν.

Quaerenda sunt reliqua, si tamen invenienda. Aiunt enim, a Scholario sublata. Multa tamen deesse haud videntur, hoc capite ad reliqua comparato. Iisdem etiam codex noster incipit et desinit, quasi ex eodem antigrapho descripti essent. Est verò recapitulatio eorum, quae in libro de legibus dicta erant. Reiserus de hoc nihil habet.

In Cod. 48. etiam fragmentum occurrit p. 480. quod Fabricius edidit vol. XIV. p. 140. V. Quod hìc monere volui, cum ibi dicere oblitus sìm.

Cum alia de legibus gr. et lat. iam publicaverim, etiam epilogum hìc addam:

Ἃ μὲν οὖν τῆς βίβλου ἐν ἀρχῇ ἡμῖν τῆς δε προυτέθη, ἐξείργασταί τε σὺν τῶν θεῶν, τοῖς τῶν τοιούτων ἐφόροις, ἐφ' οὓς δὴ ἡμεῖς καὶ ποσειδῶ κορυφαῖον τὴν δε ἀναφέρομεν τὴν συγγραφὴν, καὶ διαπεπέρανταί γε ἱκανῶς. Ἐπιδέδεικται γὰρ ἡμῖν, ἥτις τε ἀρχὴ τῶν πάντων, καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν τίνες μὲν πρῶται τε τε φύσεις, καὶ τῇ ἀρχῇ προσεχεῖς, τίνες δὲ δεύτεραι, τίνες δὲ τρίται καὶ ἔσχατοι, ὅ τε ἄνθρωπος ἐν αὐταῖς τίνα

Quae igitur nobis in principio libri proposita erant, praestita etiam sunt faventibus diis, talium praesidibus ad quos et ad Coryphaeum Neptunum hoc scriptum referimus, et sufficienter etiam completum est. Ostensum enim a nobis est, quodnam omnium principium, et in omnibus quaenam primae naturae principioque proximae, quaenam secundae, quaenam tertiae et ul-

ποτὲ τὴν χώραν εἴληχεν, ἢ ἐκ τίνων συνέστηκεν. Οἵῳ τε ὄντι αὐτῷ, οἷος καὶ βίος προσήκει, ὥστε δὴ καὶ εὐδαιμόνως ζῆν, οὗ δὴ κυριωτάτου τε ὄντος, καὶ κοινοῦ ἐπιθυμήματος, ἅπαντες μὲν ἄνθρωποι ἐφίενται, ζητοῦσι δ᾽ αὐτὸ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ ἅπαντες βίῳ, ἀλλ᾽ ᾧ ἀποδέδεικται ἕκαστα, ἀπ᾽ ἐννοιῶν τε, καὶ ἀξιωμάτων οὐκ ἀσθενῶν τινων καὶ ἀμφιλόγων, ἄλλων τε δὴ καὶ τριῶν μεγίστων ἐκείνων. ἑνὸς μὲν τοῦ, ὡς ἡ ἀρχὴ αὕτη τῶν πάντων, ὁ μέγιστος θεὸς, ὃν γε ἡμεῖς πατρίῳ φωνῇ Δία καλοῦμεν, ἄκρως ἀγαθός ἐστιν, οὐδεμιᾶς αὐτῷ ἀγαθοῦ ὑπερβολῆς, μὴ οὐκ ἐς ὅσον οἷόν τε βελτίστῳ εἶναι, λιπομένης. ἑτέρου δὲ τοῦ τάς τε οὐσίας ταῖς γεννήσεσι ταῖς αὐτῶν, καὶ τὰς γεννήσεις ταῖς οὐσίαις ἀνάλογον ἔχειν δεῖ. καὶ τοῦ τρίτου, τοῦ καὶ τὰ ἔργα ταῖς οὐσίαις, καὶ τὰς οὐσίας τοῖς ἔργοις τοῖς σφετέροις ἀνάλογον δεῖν, καὶ αὐτὰ ἔχειν. τούτων γὰρ ὑποκειμένων ἀξιωμάτων βεβαίων, ἐκ μὲν τοῦ πρώτου, ἄλλη τε ἡμῖν τῶν καλῶς ἐχόντων δογμάτων ἀποδεδείκνυται, καὶ ὡς τὸ πᾶν ἅμα μὲν ἀΐδιον τῷ διΐ

ultimae sint. Homo autem quemnam in ipsis locum nactus sit, aut ex quibus constiterit. Qualis, existenti tali, etiam vita conveniat, ut feliciter vivat, quod, cum propriissimum et commune desiderium, omnes quidem homines expetunt. Quaerunt autem idem non in eadem omnes vita, sed in qua singula monstrata sunt, a cogitationibus et dignitatibus non infirmis quibusdam dubiisque, sed ab aliis et maximis illis tribus, ab uno quidem, tanquam a principio omnium et deo maximo, quem nos patria voce Iovem vocamus, summè bono, cui nulla boni eminentia, in quantum esse optimo fieri possit, deest. Secundi verò substantiae ipsorum generationibus, et generationes substantiis analogae esse debent. Et tertii opera etiam substantiis, et substantiae operibus suis analogae esse debent. His enim subiectis firmis dignitatibus, ex prima quidem alia nobis bona dogmata osten-

γέγονεν, ἅμα δὲ καὶ, ὅτι δὴ κάλλιϛον ἐκ τῶν ἐνόντων γεγονὸς, ἐν τῇ αὐτῇ μὲν ἐς τὸν πάντα αἰῶνα καταϛάσει, ἔκ γε δὴ τοῦ καθάπαξ αὐτῷ ἀποδεδειγμένου σχήματος ἀπαρακίνητον, οὐ γὰρ ἂν ἐχωροίη, ὅτι περ βέλτιϛον ὄντα τὸν θεὸν, ἢ μὴ παράγειν ποτὲ τοὔργον τὸ αὐτοῦ μηδ᾽ εὐποιεῖν μηδ᾽ ὁτιοῦν δέοι γὰρ ἂν τὸ οὕτω βέλτιϛον, καὶ ἄλλοις τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ, ἐς ὅσον τε ἐγχώρει, καὶ ἀεὶ μεταδιδόναι, ἢ εὖτε ποιοῦντα, καὶ παράγοντα, ἐνδεέϛερόν ποτε τῆς δυνάμεως εὐποιῆσθαι, καὶ χεῖρον τοτε ἔξον τὸ αὐτοῦ ἔργον ἀποδοῦναι, ἢ οἷον ἂν γεγονὸς, ὅτι δὲ κάλλιϛον εἴη. δῆλα γὰρ δὴ, ὡς τῶν καθεϛηκότων, εἴ τι ζεὺς παρακινήσειε. καὶ τὸ πᾶν, εἴ τι πᾶν, εἴ τέ τι, εἰθ᾽ ὕϛερον χεῖρον γε ἔξον ἀποδοίη. ἐπεὶ κἂν εἰρόοντι αὐτοῦ μεταβαλεῖν, ἤ τι οὐ πρότερον μεταβάλλειν εἰωθός, ἢ οὐκ εἰς τὸ εἰωθὸς μεταβαλών. ἀμήχανον μὴ οὐ καὶ ὅλον αὐτῷ συμμεταβαλὼν τὸ σχῆμα. τὸ γὰρ αὐτὸ σχῆμα, μὴ οὐχὶ πάντων ὡσαύτως μενόντων τῶν μορίων

duntur, et quod omne simul cum Iove aeternum extitit, simul et, quod optimum ex iis, quae insunt, factum in sua aeterna constitutione, ex semel illi constituta forma immobile sit. Non enim fieri posset, ut optimus deus opus suum non produceret, neque bene faceret vel minimum. Oportet enim, ut sic optimum aliis etiam ex proprio bono, in quantum fieri potest, semper participet, aut bene faciendo, et producendo aliquando virtutis suae indigentius, bene faceret, et peius tunc habens opus suum ostendat, aut, quale factum, optimum sit. Clarum enim est, quod consistentium, si quid Iupiter mutet, etiam omne, seu omne, seu quid, seu postea habens ostendet, cum licet definierit quid mutare, aut quid prius non mutare consueverit, aut non suo more mutarit. Impossibile enim est, ut non et totam cum ipso formam transmutet. Eadem enim forma, non omnibus similiter manenti-

μορίων, οὐχ οἷόν τε σώζεσθαι. ἐκ δὲ δὴ ἀξιώματος τοῦ βίου, ἡ τῶν θείων πραγμάτων ἡμῖν διαφαίνεται κατάστασις. διαιρούσης γὰρ τῆς τῶν πάντων οὐσίας ἔς τε τινα ὅμοιόν τε καὶ ἀεὶ, καὶ κατὰ πάντα τε αὐτὰ ὡσαύτως ἔχουσαν, ἔς τε τὴν ἐς χρόνον μὲν κινητὴν, ἀΐδιον δὲ, καὶ εἰς τρίτην τε θνητήν. ἐπειδὴ ἑκάστη οὐσία, δι' ἄς, καὶ τῆς γεννήσεως τῆς γε ἀναλόγου αὐτῇ ἐξούσης δείτειν μὲν τὴν πρώτην γέννησιν τῇ ἀρχῇ τῶν πάντων ἀπονέμομεν τῷ διΐ. τῆς δ' αὖ τῆς δευτέρας τῷ τῆς ᾱ ταύτης κορυφαίῳ οὐσίας ποσειδῶνι, χρωμένῳ καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῖς γνησίοις, ἄλλῳ ἐπ' ἄλλον συνεργοῖς. τῆς δε τῆς γ̄ τῶν τε τῶν διὸς νόθων πρεσβυτάτῳ κρόνῳ καὶ ἡλίῳ, τῶν ποσειδῶνος γνησίων τῷ κρατίστῳ. χρωμένοιν νῦν καὶ τοῦτο, ἵν' ἄλλῳ ἐπ' ἄλλον, κρόνῳ μὲν τῶν συμπάντων νόθων ἀδελφῶν, ἡλίῳ δὲ τῶν ἑαυτῷ ὁμοιοτέρων τῶν γνησίων πλανητῶν διὰ τὴν πλεοναχῇ φόραν καλουμένων. ἐκ δ' αὐτοῦ τοῦ γ̄ ἀξιώματος τὰ περὶ τῆς φύσεως ἡμῖν τῆς τοῦ

bus partibus servari non potest. Ex vitae autem dignitate divinarum rerum ordinatio nobis innotescit. Dividente enim substantia in quamdam similem, et semper, et in omnibus eodem modo habentem, et in mobilem ad tempus, aeternam verò, et in tertiam mortalem. Cum quaelibet substantia generationem ipsi analogam habere debeat, primam quidem generationem principio rerum omnium Iovi attribuimus. Secundae verò Neptuno primae substantiae Principi utenti quoque germanorum genuinis, alio alii cooperante. Tertiae verò Iovis nothorum antiquissimo Saturno, et Soli, Neptuni genuinorum fortissimo. Et hoc utentibus alio ad alium, Saturno quidem omnium nothorum fratrum, Soli verò sibi magis similium genuinarum planetarum, multfario motu sic vocatarum. Ex tertia verò dignitate natura hominis nobis ostenditur, ut videamus, hominem ex dua-

ἀνθρώπου ἀποδείκνυται, ὡς ἐκ δοῖν' ὅ γε ἄνθρωπος σύνθετός ἐστιν ἰδεῖν, τοῦ μὲν θηριώδους, καὶ θνητοῦ, τοῦ δὲ ἀθανάτου τε καὶ τοῖς θεοῖς συγγενοῦς. ἐπεὶ γὰρ τοῖς ἔργοις ὁ ἄνθρωπος, τοῖς μὲν θηριώδους, τοῖς δὲ καὶ τοῖς τῶν θεῶν παραπλησίοις χρώμενος φαίνεται, ἀνάγκη που καὶ τῶν ἔργων τούτων ἑκατέροις οὐσίαν ἰδίαν τὴν ἀνάλογον ἔξουσαν ἀποδιδόναι. ὡς δ' ἐστι θάτερα ἀνθρώπῳ τῶν ἔργων τοῖς τῶν θεῶν παραπλήσια. Καὶ ταῦτα αὐτῶν τοῖς σπουδαιοτάτοις ἐναργές. οὔτε γὰρ τοῖς θεοῖς τῆς τῶν ὄντων θεωρίας ἄλλο σπουδαιότερον φήσομεν εἶναι ἔργον, οἷς κεφάλαιον ἡ διὸς ἔννοια ὅ τε ἄνθρωπος φαίνεται, τῇ τε ἄλλῃ αὐτῆς θεωρίας τῶν ὄντων κοινωνῶν, καὶ οὐδὲ τῆς διὸς ἐννοίας ἀπολειπόμενος, ἄχρι ἧς ἐσχάτης, καὶ αὐτοὶ θεοὶ ἐξικνοῦνται. δέοι ἄρα ἂν αὐτῷ καὶ οὐσίας τῇ τῶν θεῶν παραπλησίας, τῆς δὲ τοὔργον παραπλήσιον ἀποδούσης, καὶ ἀθανάτου δὴ, εἴ γε καὶ οὐσία ἀθάνατος ἡ τῶν θεῶν. Οὐ γάρ ποτ' ἂν θνητὸν γένοιτο ἀθανάτῳ παραπλή-

bus esse compositum, animali quidem et mortali, nec non immortali diisque congenita. Cum enim homo opera partim animalia, partim divina exercere videatur, necesse est, ut utrisque operibus propriam substantiam, et analogam nactus sit, ut adeo alterutra operum humanorum divinis sint similia. Et hoc in eorum operosissimis conspicuum est. Neque enim aliud operosius rerum speculatione opus in diis dicemus, quibus caput Iovis mens homo apparet, aliaque ex parte speculationis rerum communium, neque a Iovis mente relinquitur, ad extremum usque, quò ipsi dei perveniunt. Opus igitur ipsi substantia deorum simili, actionemque similem praebente, et immortalis, cum deorum substantia immortalis sit. Non enim unquàm mortale immortali simile esse poterit in quantumcunque. Neque enim comparari poterit omnino finitam existendi virtutem

σιον, οὐδ' ἐφ' ὅσον οὖν. οὐ γὰρ οὐδὲ συμβλητὸν ὅλως τὸ πεπερασμένην ἔχον τὴν τοῦ εἶναι δύναμιν, καὶ ἐπιλείπουσαν τῷ ἀνεπίληπτον ἔχοντι, καὶ ἄπειρον, διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐν τῶν πράξεων τῶν τὰ πρὸς θεοὺς συγγενείᾳ προσηκούσων τῇ ἀποδώσει, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπιεικέσι διδασκάλοις τό γε εὐδαιμον ἀνθρώπῳ ἀποφαίνομεν, ὅ καὶ τῆς βίβλου ἡμῖν τῆςδε ἔργον, ὡς εὐδαιμονεστάτους τοὺς τοῖςδε λόγοις προσέχοντες ἐκ τῶν ἐγχωρούντων ἀνθρώπων ἀπεργάζεσθαι. ὥς γε μὴν ἐκ δοῖν ὁ ἄνθρωπος συντέθειται εἰδοῖν, καὶ ἐξ ἑτέρου ἡμῖν, οὐδὲ τούτου ἀμφιλόγου ἀποδείκνυται ἀξιώματος, τοῦ μηδ' ὅτι οὖν τῶν ὄντων εἶναι, ὅ κἂν αὐτὸ ἐπὶ τὸν αὐτοῦ ὄλεθρον ὁρμήσειεν. ἀλλ' ἅπαντα τοῦ σώζεσθαί τε. καὶ εἶναι ἐς δύναμίν γε μὴ μεθίεσθαι. τοῦτο γὰρ λαμβάνουσι τὸ ἀξίωμα, καὶ ἔπειτα αὐτῶν ἀνθρώπων, τοὺς αὐτοὺς αὐτοὺς ἀποκτίνυντας ἐπιβλέπουσιν, ἐναργεστάτως καταφαίνεται, οὐ τὸ θνητὸν ἡμῶν ὄν, τὸ αὐτὸ αὐτὸ ἀποκτείνειν, ἀλλά τι ἕτερον τούτου τε κρεῖττον, καὶ οὐ

habens, et deficientem cum ente incomprehensibili et immenso. Ideo et in communicatione actionum propinquitati deorum convenientium, ipsi quoque praeter aequos magistros homini felicitatem tribuimus. Quod libri huius nobis propositum est, ut felicissimos eos, qui sermonibus his attendunt, quantum homo capax est, reddamus. Quod homo ex duabus compositus formis sit, ex alia, neque illa dubia dignitate a nobis ostenditur, qua nullum existentium quodcunque ad suum tendat interitum, sed omne servari, et esse pro viribus contendat. Hanc enim dignitatem accipientibus, et postea ipsorum hominum ipsos se occidentes videntibus manifestè apparet, non quod in nobis mortale est, seipsum occidere, sed aliud quid illo melius, et non simul periturum, utpote ab eo non dependens, quemadmodum mortalia omnia, quae a corporibus, quibus insunt, dependentia,

συναπολούμενόν γε, ἅ τε οὐδ' ἂν τούτου ἐξημμένον, οἷα περ θνητὰ ἅπαντα ἤδη, ἅ δὴ τῶν σωμάτων τε ὡς οἷς ξύνεσιν, ἐξημμένα, τούτοις καὶ λυομένοις συνδιόλλυται. οὐ γὰρ ποτ' ἂν αὐτῷ οὐ μόνον γε οὐκ ἐς τοσοῦτον, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐπὶ σμικρόν τι ἀντέβαινεν. εἰ αὐτοῦ ἔξηπτο, ἀλλ' οὐσίαν ἰδίαν τε ἔχον, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ὕφεσι μιᾶς. ὅ ἐπειδὰν μηκέτι ἑαυτῷ λυσιτελεῖν τὸν μετὰ τοῦ θνητοῦ βίον οἰηθῇ. εἴτ' ὀρθῶς, εἴτε καὶ μὴ τοῦτο οἰηθὲν. οὐδὲν γὰρ διαφέρει κτεῖν ἄν γε αὐτὸ, ὡς ἄλλο ὄν, ἄλλου κακοῦ δὲ δόξαντος, καὶ οὐκ εὐχεροῦς συνοίκου ἀπαλλάσσεται. τὴν μέντοι ἀθανάτου τε καὶ θνητοῦ ἐν ἡμῖν μίξιν, ὑπὸ ἁρμονίας τοῦ παντὸς θεοῖς τοῖς ἡμῶν δημιουργοῖς, κατὰ διὸς θεσμοὺς, μεμηχανῆσθαι ἀξιοῦμεν, ὡς τοῦ οὐρανοῦ τοῦδε δύο μοῖραι, ἥ τε ἀθάνατος, καὶ ἡ θνητὴ, μεθορίῳ τινὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ τούτῳ σχήματι συνιδοίσθην. ἵνα μὲν γὰρ πλῆρες τε ᾖ τὸ πᾶν, καὶ παντελές, ἔκ τε ἀθανάτου, καὶ θνητοῦ αὐτὸ ἔδει συνεςάναι, ἵνα μὴ διέςηκεν αὐτὸ αὐτοῦ, μηδὲ διεσπασμένον ᾖ, ἀλλ' ἐς ἕν τι τῷ ὄντι σύςημα συνέςηκεν, ὥσ-

his solutis, simul pereunt. Non enim ipsi nec in tantum, nec in parvum quid accidisset, si ab eo penderet, sed propriam habens substantiam, sibi soli subiectus est. Qui postquàm non amplius sibi cum mortali vitam prodesse putet, sive rectè, sive non rectè putet. Nihil enim interest ipsum occidere, tanquàm alienum, sed ab alio, quod videtur malo, et difficulter cohabitante liberatur. Hanc verò immortalis et mortalis mixtionem harmoniae causa a diis creatoribus nostris secundum Iovis leges factam arbitramur, ut coeli huius duae partes, immortalis et mortalis, confini huic humanae formae contigerint, ut enim plenum omne et perfectum sit, ex immortali et mortali necesse erat consistere, ne idem distet ab eodem, nec divulsum sit, sed in unum verè systema coadunatum. Quemadmodum alia sunt in ipso, quae non mediocriter dif-

περ ἐςιν ἄλλα τῶν ἐν αὐτῷ οὐ σμικρῷ ἀλλήλοις διαφόρων, μεθορίοις τισιν ἐκ τῶν ἐνόντων συνηρμόσθη. οὕτω καὶ ἀθανάτοις τὰ θνητὰ, τῷ κατὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον μεθορίῳ συνεδέθη. εἰ μὲν οὖν τῷ αὐτοῦ ἀθανάτῳ τὸ θνητὸν ἀεὶ συνῆν, κἂν αὐτὸ ἀθάνατον ἀπέβαινεν, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀθάνατον ἀεὶ συνουσίας ἀπαθανατιζόμενον, καὶ οὐκέτ' ἂν θανάτου τε μοίρας, καὶ μεθόριον, καὶ θνητῆς, ὅπερ ἔδει, ὁ ἄνθρωπος ἦν, ἀλλὰ τοῖς ἀθανάτοις ἂν ὅλως συνετέτακτο. εἴτε καὶ ἅπαξ τὸ ἀθάνατον τῷ θνητῷ ὁμιληκὸς τὸν λοιπὸν ἅπαντα χρόνον ἀπήλλακτο αὐτοῦ, ᾤχετ' ἂν καὶ οὕτω τὸ ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν μεθόριον ἅπαξ γεγονός. οὐκ ἀεὶ μὲν ὂν μεθόριον, οὐδ' ἀεὶ θνητὰ ἀθανάτοις συναρμοττον, ἀλλὰ ἅπαξ γε συνηρμοκός. καὶ ἔπειτα σὺν τῇ αὐτοῦ τοῦ θνητοῦ ἀπαλλαγῇ, καὶ ταύτην τὴν ἁρμονίαν λελυκός. ἀλλ' εἴπετο ἄρα μέρος μὲν τῷ θνητῷ τὸ ἀθάνατον κοινωνεῖν. παρὰ δὲ μέρος τούτου γε ἀπολλυμένου, καθ' αὐτό τε ἑκάτοτε γίνεσθαι, καὶ ζῆν χωρὶς, καὶ τοῦτο ουτω τὸν ἀεὶ χωρεῖν, καὶ ἄπειρον χρόνον.

ferunt ab invicem, confiniis quibusdam eorum, quae insunt, coaptata sunt. Sic et immortalibus mortalia confinio homini huic conveniente coniungebantur. Si igitur ipsius immortali parti mortalis semper aderat, ipsum etiam immortale factum, ex coexistentia cum immortali immortalisatum, et non amplius mortis et mortalis partis confinium, quod debuit, homo erat, sed immortalibus omnino coordinatus. Sique semel immortale cum mortali coniunctum, reliquo omni tempore ab eo liberatum sit, confinium immortalium et mortalium semel factum sic periret, confinium non semper existens nec semper mortalia immortalibus coaptans, sed semel tantum et postea mortali suo liberatum, soluta etiam ista harmonia. At consequitur, partem immortalem mortali communicare. Hoc autem ex parte perdito, ipsum separatum manet, seor-

ταῦτα δὲ δόγματα τοῖς ἀπὸ τοῖς ἀπὸ πυθαγόρου μάλιϛα καὶ πλάτωνος δέδοκται σοφοῖς. ταῦτα ἄλλων τε ἔθνων ἐξηγηταῖς καὶ δὴ, καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων, τῆς τὴν κατὰ κούρητας ἐκείνους καλῶς τε καὶ εὖ διαδεδεγμένους θεοσέβειαν. ταῦτα ζωροάϛρῃ, καὶ τοῖς ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἐς ὃν ἡμεῖς ἕνα δὴ ἄνδρα ἀρχαιότατον τῶν γε ἐν μνήμῃ τὰ τοιαῦτα ἀναφέρομεν τῶν δογμάτων, οὐκ ἀπ᾽ ἐκείνου καὶ ἦρχθαι ἡγούμενοι αὐτά. συναΐδια γὰρ ἂν τῷ παντὶ οὐρανῷ, καὶ ἐν ἀνθρώποις ταύτα δὴ τ᾽ἀληθῆ δόγματα εἶναι, κἂν εἴ ἐϛι μὲν ὅτε παρὰ πλείοσιν, ἐϛι δ᾽ ὅτε παρ᾽ ἐλάττοσι κρατῇ. ταῖς γε δὴ ἀπ᾽ ἐννοίων κοινῶν τῶν ὑπὸ θεῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐντεθειμένων, καλῶς τε καὶ εὖ ὁρμωμένοις. ἀλλ᾽ ὅτι τῶν ἐς ἡμᾶς ὀνομαζομένων οὗτος δογμάτων τῶν γε ὀρθῶν ἐξηγετής ἐϛιν ὁ παλαιότατος.* * πλείοσιν, ἢ πεντακισχιλίοις ἰϛορούμενος τῆς ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσι πρεσβύτερος. τὸν γάρ τοι μίνοα τῶν αἰγυπτίων νομοθέτην ἔτι αὖ καὶ τοῦτον πλείοσιν ἢ τρισχιλίοις ἔτε-

sim vivit, et sic semper et in infinitum procedit. Haec Pythagorae potissimum et Platonis dogmata sapientes docuere. Haec aliarum gentium doctores, et nostrorum progenitorum secundum Curetes illos in pietate bene succedentes. Haec Zoroastres, et ipsius asseclae, ad quem nos unum virum antiquissimum hominum memoria talia referimus dogmata, nec tamen rati, ab illo incepisse. Coaeterna enim sunt toti coelo. Et haec vera inter homines dogmata sunt, licet modo apud plures, modo apud pauciores in vigore sint, bene tamen rectèque a sensu communi animis nostris a diis insito, tendentes. At horum nobis dictorum dogmatum rectorum interpres est antiquissimus. Pluribus, quàm quinque millibus annorum Heraclidarum descensus antiquior, ut narrant. Minoem enim Aegyptiorum legislatorem, etiam hunc pluribus, quàm tribus millibus annorum seniorem,

σιν ἱστορούμενον πρεσβύτερον, οὐ σοφόν τινα φήσομεν, οὐδὲ σπουδαῖον γεγονέναι νομοθέτην. οὐ γὰρ ποτ' ἂν οὕτω περὶ ἔργους τὰς τῶν θεῶν ἁγιστείας, καὶ φαυλάς γε ἐνομοθέτει, εἰ μὴ καὶ τὰ δόγματα αὐτῷ φαυλῶς προσεῖχεν. εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἀπ' ἐκείνου ἱερεῦσι τὰ δόγματα τοῖς γε ζωροαστρείοις τούτοις παραπλήσιον ἔσχεν, ἀλλ' οὔτοι καὶ παρὰ μηνὸς τοιαῦτα ἐκδέδοσθαι αὐτὰ φήσομεν, ἀλλ' ὕστερον αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ σοφίαν ἀνευρηκέναι σχολὴν, καὶ ἔπειτα οὐ καὶ τὰς ἁγιστείας οἵους τε γενομένας διορθώσασθαι. διανέμοντα μὲν μινὸς αὐτοῖς καθεστηκότα ἄριστα δ' ἔχοντα, καὶ σωτήριον εὐνονουμένοις, οὐ μέντοι καὶ φαυλοῖς γε χρωμένοις νόμοις, τὸν τῶν πατρίων μὴ ἐῶντα τολμᾶν μηδὲ τὸ σμικρώτατον κινεῖν. δόγμασι μὲν διατελεῖν αὐτοὺς σπουδαίοις χρωμένους, ἁγιστείαις δὲ τοὺς πολλοὺς φαυλαῖς τελεῖν. γεγονέναι μὲν οὖν καὶ ἄλλοις ἄλλους νόμους ἐπιεικεῖς τινας. καὶ εἶναί γε ἐνίους τῶν μὲν ζωροαστρείων τούτων τοῖς δόγμασιν οὐκ ἀποδούς. οὗτοι μὲν καὶ τῆς ἀκριβείας εἰς ἅπαν γε ἐφικνού-

non sapientem quemdam dicemus, nec probum fuisse legislatorem. Non enim tam superfluos deorum cultus, et malos ordinasset, nisi et mala dogmata secutus fuisset. Nam si et illius sacerdotes dogmata Zoroastricis similia habuere, non tamen dicemus, a Minoe haec esse edita, sed ipsos postea ob philosophiae studium invenisse, et deinceps, non tamen cultus, quales erant, emendasse. Minoem enim ipsis optimum fuisse legislatorem atque salutarem, bene constitutos, et non malis usos legibus haud sinentem patria vel minimo movere modo, dogmatis quidem usos probis permanere, malum verò cultum a populo praestari. Igitur aliis quidem alias quasdam leges aequas esse factas. Et sunt quaedam a Zoroastricis his dogmatis non aliena, haud tamen ad perfectionis apicem pervenientia. Quos inter Indorum et Iberorum oc-

μενα. ἐν οἷς καὶ τούς τε ἰνδῶν καὶ ἰβήρων τῶν ἑσπερίων γεγονέναι, τούτους μέν γε καὶ ζωροάστρῃ τούτῳ ἐσχρόνους σχεδὸν ἐσχήκοτας. ἰβήρων μὲν οὐδὲ τοῦ νομοθέτου ἔτι καὶ εἰς ἡμᾶς ὀνομαζομένου, οὔτε τῶν νόμων μενόντων αὐτοῖς. ἰνδοῖς δὲ τῶν τε νόμων, καὶ ἔτι μενόντων πολλῶν, καὶ τοῦ νομοθέτου διονύσου λεγομένου, ὅς ἰνδῶν κεκρατηκώς τε, καὶ ἄρξας, ἔπηλυς ταις λέγεται, καὶ νόμοις τισὶν ἐπιεικέσι τὸ γένος διακεκοσμηκέναι. τούτῳ καὶ ὁ ἐκ σεμέλης πολλῷ ὕστερον γεγονὼς διόνυσος, ἤτοι ὁ αὐτὸς ἂν εἴη τῇ ψυχῇ, ἢ τὸν βίον σφόδρα τιν' ἐζηλωκώς, ἀστυκωτάτω δὲ τὼ ἄνδρι ἄμφω, ὃν ἂν περὶ ἡρακλέους τις νομίσειε τοῦτε ἐξ ἀμφιτρυῶνος καὶ ἀλκμένης, τοῦ τε πολλῷ τούτου πάλαιοτέρου γεγονότος τοῦ τυρίου, στρατικωτάτω δ᾽ ἂν τούτω τῷ ἄνδρι, φέρειν δὲ δὴ τὰς περιόδους παραπλησίους, καὶ βίους ἑκάστοτε καὶ πράξεις, καὶ οἴσειν γε ἀεί. γεγονέναι τε οὐδὲν οὐδεπώποτε καινὸν, οὐδὲ γίνεσθαι, ὅ μὴ καὶ πρότερον ποτὲ ταυτὸ γεγονέναι τε ἰδέᾳ, ἃ μήτε καὶ αὖθις ποτὲ ἔσται. ἐπειδ' ἀνάγκη μὲν ἀθέου μὲν

cidentalium quosdam fuisse aiunt, illis Zoroastri huic ferè coaevis. Iberorum verò neque legislatore ad nos usque nominato, neque legibus manentibus. Indorum verò legibus adhuc multis manentibus, et legislatore Baccho vocato, qui Indorum potitus imperio legibus quibusdam aequis dicitur genus exornasse. Hunc secutus est ille ex Semele multò post Bacchus, quasi idem anima esset, aut videtur maximè imitatus. Civilissimi verò ambo viri, quem circa Herculis tempora illius ex Amphitryone et Alcmene quis existimaret, et hunc multò antiquiorem tyrium, bellicosissimos verò hos viros similes fecisse circuitus, vitam et actiones, et semper permanere. Nihil quidem unquàm fieri novum, aut factum, quod non et prius idem sensu fuerit, et quod non rursus futurum sit. Cum necesse sit, nulla gente

οὐδενὸς ὄντος γε ἔθνους, ἄλλοις δ' ἄλλων γιγνομένων καὶ διαφόρων περὶ τοῦ θείου ἀνθρώποις τῶν δόξων. μίαν μὲν καὶ τὴν αὐτὴν ἀεὶ τὴν κρατίστην εἶναι. τὰς δ' ἄλλας φαυλοτέρας, καὶ τούτων αὖ ἄλλην ἄλλης τῆς κρατίστης ἐγγυτέρω, τὰς δὲ πορρωτέρω καὶ πορροτάτω δὲ ἐνίας. ἡμεῖς κρατίστῃ οὔσῃ τῇ κατὰ ζωροάστρην ταύτῃ προτιθέμεθα. ἢ καὶ ἡ κατά τε πυθαγόραν καὶ πλάτωνα συνενήνεγκται φιλοσοφία, ἀκριβείᾳ τε τῶν ἄλλων πασῶν πλεονεκτοῦσα δοξῶν, καὶ ἅμα πατρίῳ, καὶ ἡμῖν οὔσῃ. ἐν οὖν ταύτῃ μόνῃ δὴ καὶ ἀκραιφνοῦς τῆς μακαριότητος, ὁπόση ἡμῖν δυνατὴ ἐνεῖναι, ἐντυγχάνειν ἀξιοῦμεν, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις, καθ' ὅσον περ ἂν ἑκάστη ταύτης ἀπολείπεται, κατὰ τοσοῦτον καὶ μακαριότητος μὲν τοὺς χρωμένους ἀπολείπεσθαι, ἀθλιότητι δὲ πελάζειν, καὶ ἀθλιωτάτους δὴ τοὺς ταῖς πορρωτάτω ταύτης δόξαις χρωμένους ἀποβαίνειν, ἅτε καὶ ἐν ἅδει τε δεινῷ τῇ περὶ τῶν μεγίστων ἀμαθίᾳ καλινδουμένους. ἀλλ' εἴποι ἄν τις, ὡς τῶν σοφιστῶν ἔνιοι, οἷς καὶ ἀνθρώπων πάμπολλοι ἕσποντο, μείζω τὰ ἀ-

athea, variis autem hominum variorum de deo opinionibus, ut una semper et eadem fortissima sit, reliquae autem peiores, et ex iis una prae alia fortissimae propior, remotiores verò et remotissimae quaedam. Nos optimam hanc Zoroastricam praeponimus, aut illam, quae secundum Pythagoram et Platonem unà introducta est philosophia, praecisione omnium opinionum optima, quaeque patria et nostra est. In hac igitur sola felicitatem summam, quanta nobis possibilis est, consequi arbitramur. In aliis verò, quantum quaelibet ab ista relinquitur, tantum etiam utentes a felicitate relinquuntur, miseriae autem appropinquant, miserrimi verò remotissimi ab illa eveniunt, tanquàm in misero inferno maximorum inscitia revoluti. At dixerit quis, esse Sophistarum quosdam, quos plurimi hominum sequuntur, qui maiora dicto audientibus

γαθὰ τοῖς σφίσιν πειθομένοις τῶν ὑφ' ἡμῶν περὶ τὸ ἀνθρώπειον γένος ἀποφαινομένων καταγγέλλουσιν. εἴ γε καὶ εἰς εἰλικρινῆ τινα ἥξειν αὐτοὺς ἀθανασίαν διατείνονται, θνητῷ οὐδενὶ οὐκέτι ἐγκαταμιχθησομένην, τῶν ἡμετέρων λόγων οὔποτε παύσεσθαι ἀξιούντων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θνητῇ ἑκάστοτε κοινωνούσας φύσει, ὅποτε δὲ ἑκάστη περίοδος καθέλκοι. ἀλλὰ πρῶτον μὲν καὶ ἀνθρώπων οὐ τοῖς μείζω ὑπισχνουμένοις συμβάλλειν, οὐ μᾶλλον, ἢ τοῖς πιστοτέροις, οἵ γε οὐ φρονοῦντες ἀξιοῦσι. οὐκ οὖν οὐδὲ τῶν λόγων οἱ μείζους ἐλπίδας ὑποτείνοντες πρὸ τῶν πιστοτέρων αἱρετέοι. οὐ γὰρ ἂν λυσιτελοῖ, ἐλπίσι μείζοσι μὲν, κεναῖς δὲ, καὶ ἀνηνύτοις κολουμένοις ψευδέσι τισιν ἐνδιατρίβειν περὶ τῶν μεγίστων, καὶ οὐχ ὑγίεσι δόξαις. κακοδαιμονίας γὰρ τοῦτο δὴ τὸ χείριστον ἐψεῦσθαι περὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν μεγίστων ἀνθρώποις διανοημάτων, καὶ ἕτερα οἴεσθαι, ὧν χρὴ φρονεῖν περὶ αὐτῶν. ἔπειτα οὐδὲ θαυμαστὸν οὐδὲν, εἰ ἄγε ἡμεῖς περὶ τὸ γένος ἀποφαίνομεν τὸ ἀνθρώπειον, καὶ μείζω ἅμα

bona, quàm nos circa genus humanum ostendimus, annuntiant. Si et ad veram se venturos immortalitatem collimant, mortali nulli permiscibilem, nobis asserentibus, animas nunquam cessaturas communicare mortali naturae, quoties singula periodus exigit. At primò quidem non hominibus plus pollicentibus credere, aut magis quàm fide dignioribus, sapientes existimant. Adeoque qui maiores sermonum spes protendunt, non pro fide dignioribus eligendi sunt. Neque enim prodest, spei maiori vanae et non implendae falsae immorari circa maximas et non sanas opiniones. Hoc enim infelicitatis pessimum est, esse deceptum circa res divinas, et circa maximas hominibus cogitationes, et alia censere, quàm sapere de his oportet. Dein haud mirum, si ea, quae nos circa genus humanum proferimus, maiora etiam

τῶν ὑπὸ τῶν σοφιστῶν τούτων ἐπαγγελλομένων φανείη σκοποῦσι ὀρθῶς. πρῶτον μὲν γὰρ αὐτοὶ οὐχ ὁλόκληρον τὴν αἰδιότητα οὐδ' αἰτίαν, οὔτε ὅλῳ τῷ οὐρανῷ οὔτε τῇ ψυχῇ τῇ ἀνθρωπίνῃ ἀξιοῦσιν, οὐκ ἐπ' ἀμφότερα, ἀλλ' ἐπὶ θάτερα μόνον τὸ μέλλον φάσκοντες τῇ γενέσει τῶν ὄντων τὴν αἰδιότητα ἔσεσθαι. τὸν γάρ τοι οὐρανὸν χρόνῳ τε ἠργμένον ποιοῦσι καὶ ἅμα τοῖς πράγμασιν τοῖς ἀνθρωπείοις συμμετασκευασθήσεσθαι ἀξιοῦσιν, ἵνα πιθανότεροι σγοῦν, οἷς ταῦτα διαγγέλλουσι, φαίνοιντο. τοῦτο μὲν μὴ καθ' ἑαυτὰ τὰ ἂν εἴη πράγματα, ἀλλὰ τῷ ὅλῳ φάσκοντες συμμεταβαλεῖν, τοῦτο δὲ καὶ βραχὺν μέν τινα χρόνον φαυλά. τοῦ δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἄπειρον σπουδαῖα τὰ ἔργα τὸν θεὸν ἀποδώσειν ἀξιοῦντες. πιθανότερον γάρ πως τὸ τοιοῦτον, ἢ εἰ ἄπειρον χρόνον τὸν πρότερον φαυλά, ἄπειρον δ' αὖ τὸν μετὰ ταῦτα σπουδαῖα ἔφασκον ἀποδώσειν, ἡμεῖς δ' ἀρτίαν τε καὶ οὐχ ἡμίτομον, οὐδὲ χωλὴν τῇ ψυχῇ τῇ ἀνανθρωπίνῃ τὴν αἰδιότητα ἀποφαίνοντες, καὶ μεῖζον τοῦ ταύτῃ ἀποφαίνομεν ἀγαθόν.

illis, quae a Sophistis annunciantur, appareant rectè considerantibus. Primò enim non integram aeternitatem, neque causam toti coelo, neque animae humanae statuunt, dicentes, non ex utraque parte, sed ex alterutra tantum futuram generationi rerum aeternitatem esse. Coelum enim tempore inceptum aiunt, et simul cum rebus humanis transmutatum iri statuunt, ut scilicet fide digniores illis, quibus haec annuntiant, videantur. Hoc quidem, non secundum se fore, sed cum toto mutare dicentes, illud verò, brevi quidem tempore mala, futuri autem deum in infinitum proba opera daturum statuentes. Credibilius enim aliquo modo tale, quàm si infinito tempore prius mala, infinito rursus postea daturum dixissent. Nos verò praesentem, et non dimidiam, neque claudam animae humanae aeternitatem ostendentes, maius illa bonum ostendimus. Clarum enim

δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι ἐπ' ἀμφότερα αὕτη ἡ αἰδιότης τῆς ἡμιτόμου ἐκείνης πολὺ μείζων καὶ καλλίων. καὶ τὸ οὕτως αἴδιον τοῦ ἐκείνου πολὺ τελεότερον, καὶ κάλλιον ἴσως μὲν οὖν ὑπολάβοι ἄν τις, ὡς τὸ μὲν οἰχόμενον οὐκέτι δὴ ἐϛιν αὐτοῦ αὖθις πειραθῆναι τὸ δὲ μέλλον εἰ οὐδέπω καὶ τοῦτ' ἐϛιν, ἀλλ' οὖν διὰ τὸ ἔσεσθαί ποτε, τοῦ οὐκέτι ἐσομένου μᾶλλον γ' ἂν εἴη,, ὥϛε καὶ ἄμεινον εἴη ἂν, ἐπὶ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μὲν οἰχομένου μεθίεσθαι ἤδη πρὸς δὲ τὸ ἐσόμενον, ὡς δὴ καὶ μᾶλλον ὄν, ὅλην τετράφθαι. τὴν οὖν ἐπ' ἀμφότερα ταύτην αἰδιότητα, μὴ ὄντι μόνῳ τῆς ἐπὶ θάτερον τὸ μέλλον γιγνομένην μείζω, οὔτ' ἂν μείζων τῇ ἀληθείᾳ, οὔτ' ἂν καλλίω εἶναι, ἀλλ' ἡμεῖς....

est, hanc ex utraque parte aeternitatem illa dimidia multò maiorem melioremque esse, et sic infinitum hoc multò perfectius meliusque esse. At fors subiecerit quis pereuntis non amplius esse periculum. Futurum verò si hoc non est, at propter futurum aliquando illo non amplius futuro magis expetendum, ut et melius sit, etiam ad desiderium pereuntis contendere. Ad futurum verò tanquàm magis expetendum, totum converti. Hanc igitur ex utraque parte aeternitatem, soli non existenti illa ex alterutro, neque maiorem reipsa, neque meliorem esse. At nos....

*) Ἐκ τῶν πλουτάρχου συγγραμμάτων παρασημειώσεις, τοῦ πλήθονος. ὅτι ζωροάϛρην πλούταρχος ἱϛορεῖσθαι φησὶ, πεντακισχιλίοις ἔτεσι τῶν τρωϊκῶν πρεσβύτερον γεγονέναι. τοῦτον τρεῖς θεοὺς τριῶν μοιρῶν τῶν ὄντων ἡγεμονικοὺς σεβεῖν διδάξαι, ὡρομάζην, μίθρην, ἀριμάνην. ὡρομάζην μὲν τὸν κράτιϛον τῆς πρεσβυτάτης καὶ καλλίϛης τῶν ὄντων μάλιϛα μοίρας αἴτιον, ἀριμάνην τῆς ἐσχάτης, μίθρην δὲ τῆς μέσης. ~ fol. 115. cod. huius. Falsò hoc scripsere Hermippus, Aristoteles et Hermodorus Platonicus, ex quibus Plutarchus et Pletho hausere. Suidas ait, eum fuisse 500 annis ante bellum Troianum. v. Bailly.

φύλ. ρλη. Fol. 138.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ περὶ ἑνὸς, ἢ περὶ ἰδεῶν. — Platonis ex libro de uno sive de ideis.

A. Οὔτε τὰ ἀνόμοια ὅμοια, οὔτε τὰ ὅμοια ἀνόμοια.

T. ἕν εἰ μή ἐςιν, οὐδέν ἐςιν.

Ἐκ τοῦ, τίμαιος, ἢ περὶ φύσεως. — Ex libro, Timaeus, seu de natura.

A. Τὸ ἀεὶ καὶ κατὰ ταῦτα ἔχον ἀκινήτως.

T. τὸ καλῶς συςὰν, λύειν ἐθέλειν οὐ καλοῦ.

Ἐκ τοῦ, ὅτι οὐ δυνατὸν τὰς χωρίςας οὐσίας νοεῖν, ὡς ἀβερόης ὑποτίθεσιν. — Ex libro, possibile non esse, separatas cogitare substantias, ut Averoes supponit.

A. Τῶν συνιόντων εἰς ἕν ὑποκείμενον, ὥσπερ εἶδος.

T. ψευδεῖς ἐξοςρακίζονται δόξαι ὑπὸ τῆς ἐπιςήμης.

†. Sunt brevia excerpta ex Platone. Cum immediatè sequantur, suspicor, etiam Plethonis esse. Reiserus praeteriit.

φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Πλάτωνος ἐπιτάφιος. — Platonis funebris.

A. Ἔργω μὲν ἡμῖν οἷδε ἔχουσι.

T. ἀπολοφυράμενοι ἄπιτε.

†. Est ex dialogo, Menexenus. Occurrit adhuc in cod. 445. cum fine mutilo.

φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ ξενοφῶντος ἀπομνημόνευμα πρὸς σωκράτην τὸν θεῖον. — Xenophontis memorabile ad Socratem divinum.

A. Ἄλλος μέν τις τελευτῶν ὑπὲρ χρημάτων.

T. ὡς νῦν οἱ θεοί.

†. V. ipsius memorabilia edita. Reiserus nec hoc, nec sequentia indicavit.

φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Θεμιςίου. Themistii.

A. Ἄντυγος αἰθερίης ὑπερήμενος εἰς πόθον ἦλθες.
T. νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

†. Est tetrastichon epigramma in se ipsum, quod et apud Bandinium vol. 2. p. 566. occurrit.

Ἐκ τοῦ, πῶς ἡ νοερὰ οὐσία ἑνοῦται τῷ σώματι. Ex libro, quomodo substantia rationalis unitur corpori.

A. Τὰ μιγνύμενα ἀλλοιοῦντα πρὸς ἄλληλα.
T. γίνεται ἓν ἁπλῶς.

φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Στοίχοι τῶν δώδεκα μηνῶν. Versus XII mensium.

A. Ἐγὼ ςρατιγοὺς πρὸς πανοπλίαν ἄγω.
T. σεῦτλα πρὸς ἑςίασιν οὐ ποιεῖν θέλω.

φύλ. ρμη. Fol. 148.

Ἀνδρονίκῳ τῷ καλλίςου νικόλαος ὁ σεκουνδινὸς εὖ πράττειν. Andronico Callisti Nicolaus Secundinus salutem.

A. Πρεσβεύοντι παρὰ τῷ μεγίςῳ ἀρχιερεῖ.
T. καὶ πράττειν τὰ δυνατά. ἔρρωσο.

Ἐν οὐιτερβίῳ ἐγράφη. Viterbii scriptum.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 2. p. 483. Ibi verò subscriptio est: ἐν οὐιτερβίῳ ἰουνίου ἄγοντος πέμπτην, ἔτει τῷ ἀπὸ χῦ αυξβ. Est ille Euboicus, et varia latina in graecum transtulit. Reiserus praemisso indice deceptus inscripsit: Andronici Callisti ad Nicolaum Secundinum.

φύλ. ρνα. Fol. 158.

Βησσαρίων καρδινάλις μιχαὴλ τῷ ἀποςολ. Bessarion Cardinalis Michaeli Apostolio.

A. Ἀφίκεται ὡς ἡμᾶς βραδύτερον.

T. ἔποιο τῇ ξυμβούλῃ.

†. Occurrit adhuc in codd. 57. 77. et apud Bandinium tom. 2. p. 482. Huius epistolae Fabricius non meminit inter eius scripta. Subscriptio est: ἐν βιτέρβῳ παρὰ τοῖς θερμοῖς λοετροῖς ἐγράφη. Apud Bandinium additur adhuc: μαΐου μηνὸς ἐννάτην πρὸς δεκάτην ἄγοντος, ἔτει ἀπὸ χῡ α υ ξ β. ἐνισαμένου.

Τοῦ κυριακοῦ. Cyriaci.

†. Cyriacus Anconitanus saec. XV, dictus antiquarius, in cuius laudem Carol. Masuppini carmen elegiacum composuit, quod in Cyriaci itinerario edito 1743 extat. In sequenti scripto testimonium eius adfertur de dictis libro de bello troiano, quod cum a Fabricio non memoretur, nec longum sit, exscriptum latinè reddam, ex eo potissimum, quod suspicer, etiam Plethonis esse. Coaevi enim erant. Nec fallor. Nam in Mingarelli catalogo p. 488. Plethoni inscribitur.

Ὅτι ὀδίτης κρὴς πρῶτος τὸν τρωϊκὸν πόλεμον συνέγραψεν.

Ὅτι ἐπὶ νέρωνος εὑρέθη ἐν κρήτῃ a) γεωργοῦ τινος σκάπτοντος ὑπὸ γῆν κεκρυμμένη b) μολιβδίνη λάρναξ, συγγραφὴν ἔχουσα τοῦ τροϊκοῦ πολέμου c) φοινικείοις γράμμασιν συγγεγραμένην ὑπὸ δίκτυος ἢ ὀδεΐτου, τοῦ ἐπὶ ἴλιον καὶ αὐτοῦ ἰδομενεῖ συςρατευομένου, ἢ καὶ μεθερμηνευθεῖσα ἐκ τῶν φοινικείων γραμμάτων εἰς ἰταλικὴν συγγρα-

Quod Otites Cretensis primus bellum troianum conscripserit.

Imperante Nerone inventa est in Creta, fodiente quodam agricola, sub terra abscondita plumbea urna continens descriptionem belli troiani literis phoeniciis exaratam, auctore Dictye seu Odeïto, qui et ipse cum Idomeneo contra Troiam pugnavit, quae et ex literis phoeniciis in linguam latinam

φὴν εὑρίσκεται νῦν παρ' ἰταλοῖς. οὕτως ἀπήγγειλεν ἡμῖν κυριακὸς, ὁ ἐξ ἀγκῶνος, φάμενος καὶ αὐτὸς ἔχειν [d]) τὴν βίβλον. ἔφη δ' αὐτὸς κυριακὸς δηλοῦν τὴν συγγραφὴν, ὡς ἐν κρήτῃ ἐπιδεδημικόσι τοῖς ἀτρείδαις παρὰ ἰδομενέα ἐπὶ διαλύσει ἐνίων πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητημάτων, ἀγγελθῆναι τὴν τῆς ἑλένης ἁρπαγὴν, καὶ δὴ βουλεύσασθαι εὐθὺς μετὰ ἰδομενέως, μετελθεῖν τὸ ἀδίκημα, ἐπ' ἴλιον στρατεύσαντας. παρασκευάζεσθαι μὲν οὖν ἐννέα ἔτη, δεκάτῳ δὲ ἐπιπεπλευκότας τοῖς τρωσὶ, καὶ μείναντας ἓν μόνον ἔτος, ἑλεῖν τὸ ἴλιον. ἑλεῖν δὲ ὧδε. ὡς μένουσιν αὐτοῦ ἐν τῇ τρωάδι τοῖς ἕλλησιν οὐ προυχώρει τὸ πρᾶγμα, τοὺς μὲν μεταστρατοπεδεύσασθαι, ἐπὶ χερρονήσου, ἐς δ' ἴλιον πρέσβεις πέμψαι, ὧν καὶ ὀδυσσεὺς ἦν, τῷ μὲν λόγῳ, συμβησομένους τί περὶ ὧν ἐκάλουν, τῷ δ' ἔργῳ τὰ τῶν τρώων πράγματα κατασκεψομένους, διδόντας καὶ ἀνάθεμα τῇ ἀθηνᾷ τῇ ἰλιάδι, ἵππον ξύλινον, ὃν κατασκευάσαντες οἱ ἕλληνες αὐτοῦ ἔλιπον ἐν τῇ τρωάδι, δόξαν παρέχοντες τοῖς τρωσὶν ὡς

translata apud Italos nunc reperitur. Sic nobis annunciavit Cyriacus Anconitanus, affirmans, sibi quoque esse hunc librum. Aiebat autem Cyriacus, hoc scriptum declarare, quod Atridis in Cretam ad Idomeneum peregrinantibus, ut quaedam inter se dubia solverent, Helenae raptum esse nunciatum, et statim consultasse cum Idomeneo ad ulciscendam hanc iniuriam. In apparatu igitur novem effluxisse annos, decimo autem contra Troianos navigasse, et unum moratos annum Ilium cepisse, et quidem tali modo. Cum manentibus Troiae Graecis res non processissent, in Chersonesum reduces legatos Ilium misisse, quorum unus Ulysses erat, specie quidem ad paciscendum, reipsa verò, ut Troianorum res explorarent, dato etiam Minervae Troianae dono equi lignei, quem Graeci confectum Troia reliquerunt, opinionem praebentes Troianis, in Graeciam iam renavigasse. Legatos explorata

δὴ

δὴ ἐν ἑλλάδα ἤδη ἀποπλέοντες. κατασκοπήσαντας δὲ τοὺς πρέσβεις τῆς μὲν Φυλακῆς ἠμεληκότας τοὺς τρῶας, πρὸς δ᾽ εὐωχίας, καὶ πότους τετραμμένους, σημῆναι τοῖς ἕλλησι μένουσιν ἐν χερουνήσῳ. τοὺς δὲ νύκτωρ οὐ προσδεχομένοις τοῖς τρωσὶν ἐπιθεμένους, οὕτω τὴν πόλιν ἔχειν. μεμνῆσθαι μὲν τὴν συγγραφὴν καὶ παλαμήδους ὡς ἀδίκως ἀποθανόντος, καὶ πενθεσιλείας τῆς ἀμαζόνος επὶ συμμαχίᾳ. ἡκούσης τοῖς τρωσί. καὶ ὡς ἕκτορι ἐξιόντι πρὸς αὐτὴν, ὡς ἀπαντησομένῳ μετ᾽ ὀλίγων, ἐνεδρεύσειέ τε πρὸς τῷ ποτάμῳ ἀχιλλεὺς, καὶ κτείνειεν ἐπιπεσών, μετὰ δὲ καὶ πενθεσιλείαν κτείνειε μεμαχημένος. συχνοὺς δὴ ἑλλήνων καὶ αὐτὴν ἀποκτονῆαν τοῖς τόξοις. μεμνῆσθαι δὲ καὶ μέμνονος, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῖς τρωσὶν ἐκ τῆς ἕω ἐπὶ συμμαχίᾳ ἥκοντος.

Troianae custodiae negligentia, et viso, Troianos ad epulas et potus conversos esse, Graecis in Chersoneso manentibus hoc significasse. Hos verò noctu Troianos id non exspectantes adortos, sic urbem cepisse. Scriptum hoc memorare, etiam Palamedem iniustè necatum, et Penthesiliam Amazonem auxilio venisse, Hectoremque ad ipsam cum paucis egressum, ab Achille ad fluvium insidiis petitum, et ab illo occisum, postea et Penthesiliam pugnâ necatam, multis etiam Graecorum ab ipsa occisis. Meminisse quoque Memnonis, quod et ipse Troianis ex oriente auxilio venerit.

a. Apud Fabric. tom. 1. p. 32. in terrae motu.
b. κασσιτερίνω κιβωτίῳ.
c. non lingua, sed literis Phoeniciis.
d. latinum. Lascaris enim iam ante 300 annos negavit, Dictyn amplius reperiri apud Graecos.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Τοῦ Πλήθωνος. Plethonis.

†. Sunt excerpta ex Strabone.

Prima occurrunt tom. 2. p. 690. edit. Amstel. diversitates sunt: *καὶ τῶν οἰταίων ὀρῶν.*

p. 691. *Ἐν τῷ ἀχιλόῳ.* — *Οἰναία. μέσον ποῦ τῆς.* — *Ἀμβραχία.* — *Πλευρῶν αἱ μέγισαι.* — *Καὶ περὶ καλυδῶνα.* — *Περὶ πλευρῶνα καὶ μέχρι λοκρῶν, καὶ τῆς οἰταίας.*

p. 692 *Ἐθνῶν, τραχυτέραν τε οὖσαν, καὶ λυπροτέραν τῆς ἑτέρας.* — *Βωμιέων* — *δύσιν* — *κατὰ μεσεμβρίαν.*

p. 705. B. *Κυνία. ἡ μεταξὺ ἀχελόου, καὶ εὐήνου λίμνη μεγίςη κυνία, τὸ δὲ μετ' εὐήνου ἐνθὺς ὄρος παράλιον, χαλκίς.*

p. 708. C. *Ὅτι ὁ ἴκαρος ὁ πενελόπης πατὴρ, τυνδάρεω τοῦ ἑλένης πατρὸς ἀδελφὸς ἦν. καὶ ἄμφω λακεδαίμονος ἐκπεσόντες μοῖραν τινα ἀκαρνανίας κατέσχον, εἶτα τυνδάρεω ἐς λακεδαίμονα κατελθόντος, ὁ ἴκαρος ἐν ἀκαρνανίᾳ κατέμεινεν.*

p. 704. *Ὅτι ἀμφιτρύων ἐπιςρατεύσας ταῖς ἐχινᾶσι νήσοις ὑπὸ τελεβοῶν κατεχομέναις, λῃςῶν ἀνθρώπων, καὶ κρατήσας, κέφαλον ἀθηναῖον φυγάδα, ἑαυτῷ ἑπόμενον τῶν νήσων τούτων κύριον κατέςησεν.*

p. 712. Epigramma in Eleorum foro, ut in editione.

— D. *Ὅτι καὶ ἕτεροι αἰολεῖς ἐκ θετταλίας οἱ βοιωτοῖς συναπάραντες ἐν αἰτωλίᾳ τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐκεῖ αἰτωλοῖς ὕςερον συνῴκησαν.*

— — *Ὅτι ἐν θέρμοις τῆς αἰτωλίας πάτριον ἦν αἰτωλοῖς τὰς ἀρχεραισίας ποιεῖσθαι.* Quod in Strabone non inveni.

p. 692. B. *Ὅτι τὸ τῆς πλευρῶνος τῆς αἰτωλίας ὑποκείμενον ὄρος κούριον.*

p. 730. B. *Ὅτι καὶ ἕτερος ῥαδάμανθυς ὁμώνυμος τῷ τοῦ μίνω ἀδελφῷ ἐν κρήτῃ γέγονεν ἐν τοῖς παλαιοτάτοις ἑλλήνων καὶ δικαιοτάτοις, νομοθέτης καὶ οὗτος κρητῶν, τά τε προςάγματα, ὡς ἐκ Διὸς ἐκφέρων, οὗ κατὰ ζῆλον καὶ μίνως ἐνομοθέτησεν.*

p. 716 etc. Ὅτι κούρητες μάλιϛα μὲν ἐν κρήτῃ ὠνομάσθησαν, κούρητα τ' ὄνομα ἀρχηγέτην λεγόμενον ἐσχηκέναι, μετὰ δὲ καὶ ἐν εὐβοίᾳ. ἀλλ' οὗτοι μὲν ἀμφότεροι, ἱεροί τε ὁμοῦ, καὶ ἔνοπλοι, καὶ αὐλητικοὶ, καὶ τυμπανιϛαὶ, καὶ ὀρχησθαί. ἄλλως δὲ κούρητες ὠνομάζοντο, καὶ οἱ ἐν αἰτωλίᾳ πρὸ μὲν αἰτώλου, καὶ πᾶν τὸ ἔθνος. μετὰ δὲ αἴτωλον οἱ περὶ πλευρῶνα τε καὶ τὴν ἐπίκτητον.

Tom. I. p. 352. Ὅτι εὐάνδρου τοῦ ἀρκάδος τοῦ ἐν ἰταλίᾳ παρὰ ποταμὸν τίβεριν οἰκήσαντος παῖς ἦν πάλλας.

Tom. II. p. 1189. Ὅτι καρχηδόνα ἀπώκισε γυνὴ τυρίᾳ, ἔλισσα τοὔνομα διδὼ ἔτι ἐπικαλουμένη ἔτει πρὸ τῶν τρωικῶν πεντεκόϛῳ ἐωνημένη τὸν τῆς ἀκροπόλεως ὅρον παρὰ ἰάρβα βασιλέως νουμηδείας πρὸς μέτρον βύρσης βοὸς, ἀφ' οὗ καὶ βῦρσα αὕτη ἡ ἀκρόβολις ἐκλήθη, ἂν τὸ πρῶτον καρχηδόνιοι οἰκήσαντες, ὕϛερον κρατοῦντες τῶν προσχώρων, καὶ τὸν ἄλλον τοῦ ἄϛεος ὅρον προσπεριεβάλοντο. ἐπεϛράτευσε δὴ τῇ καρχηδόνι πρῶτος ῥωμαίων ῥηγοῦλος ὕπατος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐνίκησε τοὺς καρχηδονίων ϛρατηγοὺς, ἔπειτα ἐπιδημοῦντα τῇ πόλει ξάνθιππον λάκωνα, ὃν ἀπορίᾳ οἰκείων χρηϛῶν ϛρατηγῶν ἔτυχον μεταπεμψάμενος. τοῦτον ϛρατηγὸν καρχηδόνιοι ϛησάμενοι, ῥωμαίους τε οὗτοι νικῶσι, καὶ ῥηγοῦλον ὕπατον αἱροῦσιν, ἀλλὰ ξάνθιππον μὲν φθονήσαντες τῆς δόξης ἀπομεμπόμενοι κατεπόντωσαν. ῥηγοῦλον δὲ πέμψαντες πρεσβεύτην ἐς ῥώμην, ἐπειδὴ ἐπανῆκε, καὶ ἔγνωσαν καρχηδόνιοι συμβουλεύσαντα ῥωμαίοις ἐχέσθαι τοῦ πολέμου καὶ μὴ ὑφίεσθαι, ἀπέκτειναν. πολούμενοι δ' ὑπὸ ῥωμαίων τελευτῶντες ἐσπείσαντο, ῥωμαίοις ἐκϛάντες σικελίας, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐπολέμουν.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Tom. I. p. 330. Ἀπὸ ῥώμης κτίσεως ἄχρι τῆς σεβάϛου καίσαρος μοναρχίας ἔτη ψκα. Αἰνειὰν μὲν ἀσκά-

νιος διαδέχεται παῖς, οἴκοθεν ἑπόμενος τῷ πατρί. ἀσκάνιον δὲ σιλούιος ἀδελφὸς, ἐκ λαουινίας γεγονὼς αἰνείᾳ τῆς λατίνου. σιλούιον δὲ αἰνείας, αἰνείαν δὲ λατῖνος, λατῖνον δὲ πάςης. πάςην δὲ τιβερῖνος. τιβερῖνον ἀμούλιος. ἀμούλιον δὲ ἀουεντῖνος, ἀουεντῖνον δὲ νουμίτωρ, καὶ ἀμούλιος υἱωνοί, οὗ νουμίτωρος θυγατριδοῖ γίνονται ῥωμῦλος τε καὶ ῥῶμος, οἱ τῆς ῥώμης κτισαί. V. continuat. in cod. 48.

Tom. I. p. 584. Καρχηδὼν τε καὶ κόρινθος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ῥωμαίοις κατεσκάφησαν. ἡ μὲν διὰ σκηπίωνος, τοῦ δευτέρου ἀφρικανοῦ, ὃς τὰ τελευταῖα καρχηδονίους ἀποςάντας ῥωμαίων κατεςρέψατο, ἡ δὲ διὰ μουμίου, ὃς ἀχαίους ἡγουμένους ἑλλήνων, καὶ ἀποςάντας καὶ τούτους ῥωμαίων κατεδουλώσατο, κατεσκάφησαν δ' ἄμφω χζ̄. ἔτει ἀπὸ ῥώμης κτίσεως.

Tom. 2. p. 784. Ἀρσάκης πρῶτος σκύθης, πάρθους μακεδόνων ἀποςήσας, ἐκράτησέ τε καὶ τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλιπεν ἀχρὶς ἀρταβάνου. ἀρταβάνῳ δὲ ἀρταξέρξης πέρσης ἐπαναςὰς, ἐκράτησε δέ τε καὶ συλλαβὼν ἀπέκτεινε. καὶ οὕτως ἐς πέρσας αὖθις ἡ βασιλεία περιῆλθεν. ἐπ' ἀλεξάνδρου τοῦ μαμαίας αὐτοκράτορος. ὕςερον μέντοι καθαιροῦνται αὖθις παρ' ἀράβων, νόμοις ἤδη τοῖς μωαμέθου κεχρημένων, εἶθ' οἱ ταύτῃ ἄραβες ὑπὸ τούρκων. ταγκρολίγκιψ γὰρ τούρκων ἡγεμὼν ἐπαναςὰς μωαμέτῃ τῷ ἰσμαηλίτου, τῶν ταύτῃ ἀράβων ἄρχοντι, κρατεῖ τε καὶ καταδουλοῦται σουλτὰν κληθεὶς ἐπὶ βασιλείου ῥωμανοῦ ῥωμαίων αὐτοκράτορος. τοῦρκοι δὲ ἀρθέντες ἐπὶ μέγα, ὡς καὶ τῆς ῥωμαίων ἐν ἀσίᾳ ἐπικρατείας ἄρξαι, ὕςερον ὑπὸ σκυθῶν ἐξελαύνονται μὲν τῆς ἀνωτέρω ἀσίας, ἧς ἐκεῖνοι ἦρξαν τε, καὶ κρατοῦσιν εἰσέτι καὶ νῦν. οἵ δ' ἐς τὴν ἐν τῇ κάτω ἀσίᾳ περιλελειμμένην σφίσιν μοῖραν συνεςαλμένοι, ἀπό τε ταύτης ὁρμώμενοι ῥωμαίους, καὶ τὴν λοιπὴν ἤδη ἐν τῇ ἀσίᾳ καὶ εὐρώπῃ ἐπικράτειαν ἀφείλοντο.

Μωαμήτην τῶν ἀράβων νομοθέτην ἐκράτησαν δὲ καὶ τῆς ἀφρικῆς ἄραβες ἐπὶ λεοντίου ῥωμαίων αὐτοκράτορος.

Ὅτι κατὰ πολυχρονίου ἀλέξανδρον τὸν μέγαν διαδέχεται κατὰ τὴν ἀσίαν ἀντίγονος. ὃν δὲ δημήτριος υἱὸς, ὃν σέλευκος ὁ νικάνωρ. ὃν ἀντίοχος υἱὸς ὁ σωτήρ. ὃν ἀντίοχος ὁ θεός. ὃν σέλευκος ὁ καλλίνικος, ὃν σέλευκος ὁ κεραυνός. ὃν ἀντίοχος ὁ μέγας.

Φύλ. ρνε.

Ἐξ ἱϛοριῶν.

Ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν μνημονευομένων μεγάλων βασιλειῶν πρώτη ἡ τῶν ἀσσυρίων ἐϛί. μετὰ δὲ ταύτην ἡ τῶν μηδῶν δευτέρα ἐγένετο καθελόντων ταύτην τῶν ἀσσυρίων ἀρχὴν. αὐτὴν δ' αὖ τὴν τῶν μήδων οὐκ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διαρκέσασαν, ἡ τῶν περσῶν διεδέξατο, κύρου τοῦ καμβύσου ἀϛυάγη τὸν ἑαυτοῦ πρὸς μητρὸς καθελόντος πάππον. οὗ δὴ πέρσου ὄντος ἀπὸ πατρὸς καὶ τὴν βασιλείαν οὕτω τὴν ἀρχὴν ἐσχηκότος, καὶ ἔπειτα ταύτην ἐπὶ μεῖζον αὐξήσαντος διεδέξατο μὲν καμβύσης ὁ τούτου, τήν γε τοιαύτην βασιλείαν αὐτοῦ τελευτήσαντος. ἔπειτα δὲ καὶ ἐς ἄλλους κατὰ διαδοχὴν ἡ τοιαύτη βασιλεία μετέβη, οὐκ ἐν ὀλίγοις διαρκέσασα, πρότε ἀπὸ τῆς τῶν ἀσσυρίων γενομένη μεχρὶ καὶ τρίτου δαρείου

Fol. 155.

Ex historiis.

Magnorum imperiorum nobis cognitorum primum est Assyrium, cui successit secundum Medorum, principatum Assyriorum evertentium. Et hoc non multis permanens annis, illud Persarum excepit, Cyro Cambysis filio, Astyagem maternum suum avum è medio tollente, cuius genere paterno Persae filius Cambyses imperium suscepit magis auctum post ipsius mortem. Postea tale imperium ad alios delatum per successionem, et non paucis annis permansit, ab Assyriis usque ad Darium III ultimum Persarum regem. Quo occiso

τοῦ τελευταίου περσῶν βασιλεύσαντος ὃν καθελὼν ὁ μακεδὼν ἀλέξανδρος, ἐς μακεδόνας ἐκ περσῶν συνέστησε τὴν ἀρχήν. τετάρτη δὲ καὶ αὕτη ἡ τῶν μακεδόνων τῶν μεγάλων ἐγεγόνει βασιλείων. ταύτην οὖν πέμπτης ἡ τῶν ῥωμαίων διεδέξατο. διαιρεθεῖσαν μὲν μετὰ τὴν τελευτὴν ἀλεξάνδρου εἰς διαφόρους τῶν ὑπ' αὐτοῦ μακεδόνων ἀρχάς. χρόνοις δὲ ὕστερον πᾶσαν ὑφ' ἑαυτοῖς τῶν ῥωμαίων ποιησαμένων, ἥδε τῶν ῥωμαίων ἀρχὴ διωκεῖτο μὲν ἄνωθεν ὑπὸ βασιλέων μέχρὶ ταρκύνου. ἐξ ἐκείνου δὲ μεχρὶ αὐγούστου καίσαρος ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ στάσεων ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ γενομένων. πρῶτος δὲ αὔγουστος καίσαρ τὴν μοναρχίαν ἐκτήσατο, τὸν ἀντώνιον καθελὼν, μηδενὸς ἔτι λοιπὸν τὸ παράπαν ἀνθισταμένου, καὶ οὕτως ἐς μοναρχίαν τὰ τῶν ῥωμαίων κατέστη πράγματα. τὴν δὲ μὴν ὅμως εἰλικρενεστάτην μοναρχίαν κονσταντῖνος ὁ μέγας πρῶτος περιεποιήσατο, λιπὼν μὲν τὴν ῥωμαίων εἰς δὲ τὸ βυζάντιον ἐλθὼν, καὶ πόλιν βασίλειον ἑαυτῷ οἰκοδομησάμενος. πολλοῖς δὲ ὕστερον ἔτεσιν, ἀφελόντες ἄραβες αἰ-

Alexander Macedo a Persis ad Macedones imperium transtulit et hoc Macedonum quartum erat imperium magnum, cui quintum successit Romanorum, diviso post Alexandri mortem in varios Macedonum principatus. Tempore autem posteriore, Romanis totum subigentibus, Romanorum imperium ab initio sub regibus usque ad Tarquinium erat. Ab illo autem tempore usque ad Augustum Caesarem sub senatu, seditionibus hinc inde factis. Primus vero Augustus Caesar monarchiam obtinuit, Antonio è medio sublato, et nullo amplius adversario superstite. Et sic Romanorum res in monarchiam coaluit. Verissimam autem monarchiam Constantinus M. acquisivit, relicta quidem Roma, Byzantium verò delatus, et urbem regiam sibi aedificans. Multis autem annis post Arabes Aegypto Syria-

γυπτον καὶ συρίαν ῥωμαίους οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν περσῶν καθελόντες ἀρχὴν καὶ ὑφ' ἑαυτοῖς αὐτοὺς ποιησάμεμενοι, μείζω τὴν τῶν ῥωμαίων τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν κατεστήσαντο. τούτους δ' αὖ τοῦρκοι καθηρέθησαν καὶ νῦν σκύθαι τὴν μεγίστην ἔχουσι τῶν κατα τὴν οἰκουμένην ἀρχῶν, τελευτῶντες ἐν τοῖς πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα μέρεσιν.

que subacta, non solum Romanorum, sed et Persarum sustulere imperium, illoque potiti, maiorem Romanis principatum effecere. Hos Turcae propulsarunt, et nunc Scythae maximum in orbe imperium obtinent, in orientalibus desinentes partibus.

Φύλ. ρνϛ. Fol. 156.

Λιβανίου ἐπιστολαί. Libanii epistolae.

1. Ἀκούω παῖδα γεωργόν.
2. Ὀνωράτῳ. Νῦν μοὶ τοὺς μεγάλους.
3. Νοταρίῳ. Οἱ λόγοι τὴν φύσιν.
4. Βασιλείου Λιβανίῳ. Τὸ μὴ συνεχῶς.
5. Βασιλείῳ. Καλὸν, ὅτι σοι.
6. Λιβανίῳ. Δεχομένοις μὲν ἡμῖν.
7. Βασιλείῳ. Οἱ ταῦτα γλώττης.
8. Λιβανίῳ. Λέλυταί σοι τὸ.
9. Βασιλείῳ. Πᾶς μὲν ἐπίσκοπος.
10. Λιβανίῳ. Εἰ τὸ κερδαίνειν.
11. Βασιλείῳ. Διὰ χρόνου πρὸς ἡμᾶς.

†. Mutuae Libanii et Basilii epistolae XXVI numerantur in edit. Amstel. 1738. f.

Φύλ. ρνη. Fol. 158.

Πλουτάρχου περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων παίδων ἀγωγῆς. Plutarchi de puerorum institutione.

A. Τίς ἂν ἔχοι εἰπεῖν περὶ τῆς.
T. ἀνθρωπίνῃ φύσει καθίστηκεν.

†. V. ipsius opera.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

Πλούταρχος περὶ κικέρωνος. Plutarchus de Cicerone.

A. Πολλῶν δὲ φοιτώντων ἀνδρῶν.

T. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν παθῶν συμμεθέξων.

†. Videtur esse Plethonis excerptum ex Plutarcho. Haec autem de illo sentit:

Τὸ φρόνημα τι μικρὸς ὤν, καὶ ταπεινὸς ὑπὸ τῆς συμφορᾶς γεγονὼς, καὶ συνεσταλμένος, ὡς οὐκ ἄν τις ἄνδρα παιδείᾳ συμβεβιωκότα τοσαύτῃ προσεδόκησε. Καί τοι πολλάκις αὐτὸς ἠξίου τοὺς φίλους, μὴ ῥήτορα καλεῖν, ἀλλὰ φιλόσοφον. φιλοσοφίαν γὰρ, ὡς ἔργον ἡρῆσθαι. ῥητορικὴν δὲ ὀργάνῳ χρῆσθαι πολιτευόμενος ἐπὶ τὰς χρείας.

Prudentia parvus et in calamitate humilis atque compressus adeo, ut nullus virum tanta eruditione instructum expectaret. Quin et saepe amicos rogavit suos, ne rhetorem se, sed philosophum appellarent. Philosophiam enim se, tanquam opus, elegisse, rhetorica verò, tanquam instrumento, in necessitatibus politicis uti.

Φύλ. ροα, Fol. 171.

Πλήθωνος προσφώνημα πρὸς τὸν κυρ. δημήτριον τὸν πορφυρογέννητον. Plethonis allocutio ad dom. Demetrium Porphyrogenetam.

A. Οὐκ ἦν παραπλήσια, ὦ θειότατε.

T. Ἵνα δὴ καὶ τὸν θεὸν ἵλεων ἐν πᾶσιν ἔχοις.

†. Apud Fabricium vol. X. p. 745. memoratur allocutio, et Mediolani in Ambrosiana asservata dicitur. Pag. 748. epistola ad Demetrium Porphyrog. in bibl. Augustana, quasi scripta diversa forent. Est verò unum idemque, ut ex initio iam constat.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Νεκρικοὶ διάλογοι. Dialogi mortuorum.

1. Diogenis et Pollucis.
2. Pluto, seu contra Menippum.
3. Menippus et Trophonius.
4. Mercurius et Charon.
5. Pluto et Mercurius.
6. Terpsion et Pluto.
7. Xenophantes et Callidemodus.
8. Cnemon et Damnippus.
9. Simylus et Polystratus.
10. Charon et Mercurius.
11. Crates et Diogenes.
12. Alexander et Hannibal.
13. Alexander et Diogenes.
14. Alexander et Philippus.
15. Achilles et Antilochus.
16. Diogenes et Hercules.
17. Menippus et Tantalus.
18. Mercurius et Menippus.
19. Aeacus et Protesilaus.
20. Aeacus et Menippus.
21. Menippus et Cerberus.
22. Charon et Menippus.
23. Pluto et Protesilaus.
24. Diogenes et Mausolus.
25. Nireus, Thersites et Menippus.
26. Menippus et Chiron.
27. Antisthenes, Crates et Diogenes.
28. Menippus et Tiresias.
29. Aiax et Agamemnon.
30. Minos, Mercurius et Sostratus.
†. Sunt Luciani.

Φύλ. οβ.	Fol. 202.
Λουκιανοῦ μένιππος, ἢ νεκυομαντεία.	Luciani Menippus, seu oraculum mortuorum.

A. *Χαίρε μέλαθρον προπυλάθ' ἐςίας.*
T. *ὅπως ἐν λεβαδείᾳ γίνομαι.*

†. Est cum decreto.

Φύλ. σι.	Fol. 210.
Περὶ τῶν διψάδων.	De dipsadis.

A. *Τῆς λιβύης τὰ νότια ψάμμος.*
T. *κόρος οὐδεὶς τῶν καλῶν.*

Φύλ. σιβ.	Fol. 212.
Θεῶν ἐκκλησιά. λόγ. β̄.	Deorum Concilium. Serm. II.

A. *Μηκέτι τονθορύζετε, ὦ θεοί.*
T. *ὡς μὴ πλεῖον ἂν γίγνηται.*

Φύλ. σιδ.	Fol. 214.
Ψήφισμα ἀγαθῇ τύχῃ. λόγ. γ̄.	Decretum bona fortuna. Serm. III.

A. *Ἐκκλησίας ἐνόμου ἀγομένης.*
T. *θεόν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν.*

†. Sunt haec omnia Luciani. Subiicitur explicatio signorum Evangelistarum, leonis, hominis, aquilae et vaccae.

Φύλ. σιε.	Fol. 215.
Ἀληθοῦς ἱςορίας λόγος β̄. τοῦ λουκιανοῦ.	Verae historiae sermo alter Luciani.

A. *Τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μηκέτι.*
T. *ἐν τοῖς ἑξῆς βιβλίοις διηγήσομαι.*

Φύλ. σκδ.	Fol. 224.
Τίμων, ἢ μισάντρωπος.	Timon sive misanthropus.

A. Ὦ ζεῦ φίλιε καὶ ξένιε.
T. οὐδὲ ἄνευ τραυμάτων.
†. Est quoque Luciani.

φύλ. σλβ.	Fol. 232.
Ὀκτὼ εἰσὶ κεφάλαια σὺν ἄλλοις δυσὶν ἀποδεικνύντα, ὡς ὁ χς ἐςὶν υἱὸς θεοῦ, καὶ θεος ἀναντιρρήτως, καὶ ἀναμφιβόλως, καὶ ἄλλως ἀδύνατον.	Octo esse capita cum duobus aliis, quod Christus sit filius Dei, et Deus manifestè et indubitanter, et aliter impossibile.

A. Πρῶτον, ὃ τεσσάρων μεγίςων ἀξιωμάτων.
T. ἄριςε μοι, καὶ φιλολογώτατε.

φύλ. σλε.	Fol. 235.
Λιβανίου.	Libanii.

†. Sunt ipsius declamationes.

1. Ad Achillem Patrocli oratio cum argumento, protheoria et oratione.

Inc. ὤμην ὦ ἀχιλλεῦ. Des. ἐκκλίνων τὸν θόρυβον.

2. Legatio Menelai ad Troianos pro Helena.

Inc. Εἰ μὲν ἐβούλετο. Des. ἑτέρων ἀναγκαζόντων.

3. Legatio Ulyssis ad Troianos pro Helena.

Inc. Ὤμην, ὦ τρῶες. Des. εἰ τοῦτο ὑμῖν ἀρέσκει.

Ad latus breves narrationes ex Plutarcho, ut videtur, excerptae.

1. De solutione tyrannidum per Lacedaemonios.
2. De Cnidiis Cercyreorum pueros liberantibus.
3. De Locris colonia in Evanthe etc.
4. De Charicrate Cercyram occupante.
5. De Corinthiis ad Salamina opitulantibus.
6. De Herodoto Aristophanis Boeoti.
7. De Eretriensibus Lysaniae Maloti.
8. De amore.
9. De Aegeo. Fors etiam Plethonis sunt.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Επιςολαὶ Ἰουλιανοῦ. Epistolae Juliani.

1. Μαξίμῳ φιλοσόφῳ. Ἀλέξανδρον μὲν τόν.

2. Τῷ αὐτῷ. Ὁ μὲν μῦθος ποιεῖ.

Φύλ. σοα. Fol. 271.

De Cyro.

A. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ, καὶ ἡ μητήρ.

T. μαρτυροῦντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

Φύλ. σπ. Fol. 280.

1. Septem miracula mundi.

2. Quis evangelia scripserit, ubi, et qua lingua et quando, cum eorum signis.

Φύλ. σπα. Fol. 281.

Θεοφράςου χαρακτῆρες. Theophrasti characteres.

A. Ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις.

T. δεινὸς δὲ τοῖς θεοῖς μὴ ἐπεύχεσθαι.

Τέλος τῶν τοῦ θεοφράςου χαρακτήρων.

†. Hic non nisi cap. XV. numerantur, quorum I. περὶ εἰρωνίας. et XV. περὶ αὐθαδίας est. Sunt aliàs cap. XXX. in editione Bodoniana. Sequitur scholium in Theophrasti characteres: Ἀλλ' ὅτι, ὦ θεόφραςε, χαλεπὸν, καθαροὺς τῶν τοιούτων ἰδεῖν ἐν τῷ βιῷ, καὶ τῆς ἐν τούτοις κακίας ὅλως ἀφεςηκότας. Εἰ μὴ γὰρ τὰ πάντα δοκοίη τις εἶναι κακὸς, τοῖς γοῦν πλείοσι τοῦ χοροῦ τῶν ἀρίςων ἐξέωςαι. ἢ τοίνυν σοι πειθομένους ἡμᾶς τὰς ἁπάντων ὄψεις φυλάττεσθαι δεῖ, ἢ κοινωνοῦντας καὶ λόγων, καὶ πράξεων τὴν ἑκάςου γνώμην μιμεῖσθαι. ἀλλ' οὕτω μὲν κακίας ἑσμὸς, καὶ ἀρετῆς ἀλλοτρίωσις ἕπεται. ἐκείνους δὴ ἡ μισανθρωπία, καὶ τὸ τοῦ τίμωνος ἔγκλημα. ταύτῃ τοι καὶ χαλεπὸν ἑλέσθαι τὸ κρεῖττον, καὶ δεινὸς ἑκατέρωθεν ὄλισθος.

At, ô Theophraste, difficile visu est, a talibus in vita puros, et ab horum malitia omninò alienos.

Si enim quis non in omnibus videatur malus, at pluribus ab optimorum choro seclusus est. Aut igitur tibi obedientes nos omnium conspectus fugere necesse est, aut communicatione sermonum et operum cuiuslibet sententiam imitari. At sic malitiae multitudo, et a virtute alienatio sequitur, illos verò misanthropia et Timonis accusatio. At sic difficilis est melioris electio, et gravis ex alterutra parte lapsus.

φύλ. σϟα. Fol. 291.

Πλάτωνος μένων, ἢ περὶ ἀρετῆς.	Platonis Menon, sive de virtute.

A. Ἔχεις μοι εἰπεῖν. ἆρα δίδακτόν ἐςιν.

T. παραγίνεται κτωμένοις.

†. Est excerptum, ut ex fine constat. Occurrit adhuc in Cod. 408.

φύλ. σϟγ. Fol. 293.

Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ πατριάρχου καὶ φιλοσόφου κυρ. γενναδίου ὁμιλία περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς πίςεως τῶν χριςιανῶν διαλεχθεῖσα πρὸς τοὺς σοφίςας πέρσας τῶν ἀγαρηνῶν προτροπῇ τοῦ μεγάλου αὐθέντου ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐρωτηθεὶς δὲ παρ᾽ αὐτοῦ· τί πιςεύετε ὑμεῖς ἢ χριςιανοί. οὗτος ἀπεκρίνατο.	Sanctissimi et patriarchae et philosophi dom. Gennadii homilia de vera et recta fide Christianorum, habita ad Sophistas Persas Agarenorum, hortatu magni Authentis coram se, interrogatus ab eo, quid ipsi aut Christiani crederent. Hic verò respondit.

A. Πιςεύομεν, ὅτι ἐςι θεὸς δημιουργὸς πάντων.

T. διελύθη ἂν εὐκόλως.

†. Extat gr. et lat. Helmst. 1614. 4. et alibi saepe. Subiicitur huic Persarum opinio de fato. Κατὰ τὴν πέρσων δόξαν. ἀνατρέπουσι τὴν εἱμαρμένην τρία ταῦτα. πρῶτον πρόνοια, ὡς καὶ πτολεμαίῳ δοκεῖ τῷ

τῆς μεγάλης συντάξεως πατρὶ, καὶ καθηγεμόνι. δεύτερον ἐπιςήμη, καὶ ἀνεπιςημοσύνη δέ. τρίτον σπουδὴ, καὶ τουναντίον ἀμελεία. Ex Persarum opinione. Subvertunt fatum tria haec. Primò providentia, ut et Ptoemaeo magnae constructionis patri et principi videtur. Secundò scientia et inscientia. Tertiò studium et contrarii negligentia.

φύλ. σϟθ. Fol. 299.

Ἐκ τοῦ ἁγίου Ἰω̄. τοῦ δαμασκηνοῦ.

Ex sancto Ioanne Damasceno.

†. Est excerptum geographicum. Cum verò mihi ignotum sit, ex quo libro, integrum dabo:
Διαδέχεται τὸ αἰγαῖον πέλαγος ἐλλήσποντος, λῆγον εἰς
ἄβυδον καὶ σεςόν. εἶτα ἡ προποντὶς λήγουσα εἰς καρχηδόνα,
καὶ βυζάντιον, ἔνθα τὰ ςένα, ἀφ᾽ ὧν ὁ πόντος ἄρχεται.
εἶτα ἡ μαιότις λύμνη. Πάλιν δὲ ἀπ᾽ ἀρχῆς εὐρώπης
καὶ λιβύης ἰβερικὸν τὸ ἀπὸ ςύλων εἰς πυρίνης τὸ ὄρος.
λιγυςικὸν δὲ τὸ ἕως τῆς τῶν πυρρινίας περάτων. σαρ-
δόνιον δὲ τὸ ὑπὲρ τὴν σαρδονεῦον πρὸς τὴν λιβύην κάτω.
τυρρικὸν δὲ τὸ μέχρι σικελίας λῆγον, ἀρχόμενον ἀπὸ
λιγυςικῆς ἄκρων. εἶτα λίβυκὸν, εἶτα κρητικὸν, καὶ σικε-
λικὸν, καὶ ἰώνιον, καὶ ἄδριον. τὸ δὲ ἀνακεχυμένον ἐκ
τοῦ σικελικοῦ πελάγους, ὅν καλοῦσι κορινθιακὸν κόλπον,
ἤτοι ἀλκυονίδα θάλασσαν. τὸ δὲ σουνίων, καὶ ςκυλαίων
περιεχόμενον πέλαγος σαρωνικόν. εἶτα μυρτώων, καὶ ἰκά-
ριον, ἐν ᾧ καὶ κυκλάδες. εἶτα καρπάθιον, καὶ παμφύ-
λιον, καὶ αἰγύπτιον. ἔςι δὲ ὁ τῆς εὐρώπης παράπλους
ἀπὸ ταναΐδος ποταμοῦ ἐκβολῶν ἕως ἡρακλέως ςηλῶν ςά-
δια μυριάδες ἕξ καὶ ͵θψθ. τῆς δὲ λιβυκῆς ἀπὸ τιγάσεως
ςόματος κανοβικοῦ ςάδια μυριάδες β̄. καὶ ͵θσυβ. τῆς δὲ
ἀσίας ἀπὸ κανώβου ἕως ταναΐδος ποταμοῦ μετὰ τῶν κόλ-
πων ςάδια μυριάδες δ̄ καὶ ρια. ὁμοῦ παράλιος τῆς καθ᾽
ἡμᾶς οἰκουμένης ςάδια μηριάδες ιγ καὶ ͵θοβ.

Φύλ. τ.	Fol. 300.
Ἐκ τοῦ ἁγίου ἰω. τοῦ δαμασκηνοῦ.	Ex sancto Ioanne Damasceno.

†. Est alterum geographicum, de quo tàm parum, quàm de primo in Fabricii bibl. gr. mentio fit, nisi sub generali titulo fragmentorum sit. Tale etiam de terrae figura occurrit apud Bandinium tom. III. p. 14. quin constet, ex quo libro excerptum sit: *εἰσι δὲ αἱ γνωσθεῖσαι ἐπαρχίαι τῆς γῆς, ἤτοι πατραπίαι αὗται. Εὐρώπης μὲν πίνακες ῑ. ἐπαρχίαι λδ̄. πόλεις ἐπίσημοι ριη̄. λιβύης πίνακες η̄. χῶραι ιβ̄. πόλεις ἐπίσημοι νβ. ἀσίας δὲ μεγάλης πίνακες ιβ — ἐπαρχίαι μβ̄. πόλεις ἐπίσημοι ρπ. αἱ πᾶσαι τῆς οἰκουμένης χῶραι ϡδ, πόλεις τν. ἔθνη δὲ οἰκεῖ τὰ πέρατα κατὰ ἀπηλιώτην βακτριανοί. κατ' εὖρον ἰνδοί. κατὰ φοινικὰ, ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ αἰθιοπία. κατὰ λευκόνοτον οἱ ὑπὲρ σύρτην γερμάντες. κατὰ λίβα αἰθίοπες, καὶ δυσμικοὶ ὑπέρμαυροι. κατὰ ζέφυρον στῆλαι, καὶ ἀρχὴ λιβύης καὶ εὐρώπης. κατὰ ἀργέστην ἰβερία, ἡ νῦν ἰσπανία. κατὰ θρασκίαν κέλτοι, καὶ τὰ ὅμορρα. κατὰ ἀσπρακτίαν οἱ ὑπὲρ θράκην σκύθαι. κατὰ βορᾶν πόντος μαιώτις καὶ σαρμάται. κατὰ καϊκιαν κασπία θάλασσα καὶ θράκες.*

Haec duo fragmenta non memorat Reiserus.

Φύλ. τα.	Fol. 301.
Πλάτωνος νόμων βιβλίον ε̄.	Platonis de legibus lib. V^us.

A. Ἀκούοι δὲ πᾶς, οἶπερ νῦν.

T. ἐμοί τε οὕτως ποιητέον.

Φύλ. τιζ.	Fol. 317.
Διάγνωσις τῶν λογισμῶν, δι' ὧν πᾶσα ἁμαρτία τελεῖται.	Cognitio cogitationum, quibus omne peccatum perficitur.

A. Ὀκτὼ εἰσι πάντες οἱ περιεκτικοί.

T. εἰς αἰῶνας ἀπεράντους καταλαμπόμενος.

†. Fragmentum unius folii ex Ephraemo, aut alio.

φύλ. τιθ. Fol. 319.

Πλάτωνος πολιτείων ἑβδομή. Platonis politiarum lib. VIIus.

A. Μετὰ ταῦτα δὲ εἶπον ἐγώ.

T. οὔτε τι τῶν ἀνθρωπίνων......

†. Sequitur S. Chrysostomi excerptum de extremo iudicio.

φύλ. τλε. Fol. 335.

Δημοσθένους ὀλυνθιακοὶ γ̄. Demosthenis Olynthiacae III.

Arg. Ὄλυνθος ἦν πόλις ἐπὶ θράκης.
Des. τὰ πράγματα ἀπόλυσθαι.

Orat. I. Inc. Ἀντὶ πολλῶν, ὦ ἀθηναῖοι.
Des. χρηστὰ δὲ εἴη παντὸς ἕνεκα.

Arg. II. Inc. Προσήκαντο μὲν τὴν πρεσβείαν.
Des. οὐκ ἰσχυρόν.

Orat. II. Inc. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις.
Des. πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

Arg. III. Inc. Ἔπεμψαν βοήθειαν οἱ ἀθηναῖοι.
Des. προισταμένων τῆς πόλεως.

Orat. III. Inc. Οὐχὶ ταῦτα παρίσταταί μοι.
Des. ὑμῖν συνοίσειν μέλλει.

†. Argumenta sunt Libanii edita unà cum Demosthenis orationibus, ut et sequentia. Occurrunt saepius in hac bibliotheca.

φύλ. τνϛ. Fol. 356.

Κατὰ Φιλίππου λόγ. ᾱ. Contra Philippum orat. I.

Arg. Inc. Καθὼς ἐν πολέμῳ.
Des. δύναμις ὑπάρχει.

Orat. I. Inc. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ.
Des. ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

φύλ.

φύλ. τξζ. Fol. 367.

Περὶ εἰρήνης. De pace.

Orat. Inc. Ὁρῶ μὲν, ὦ ἀθηναῖοι.

Des. νυνὶ πολεμῆσαι.

φύλ. τοα. Fol. 371.

Κατὰ Φιλίππου λόγ. β. Contra Philippum orat. II.

Arg. II. Inc. Παραίνει διὰ τούτου τοῦ λόγου.

Des. πρὸς τοὺς ἀθηναίους.

Orat. II. Inc. Ὅταν, ὦ ἀθηναῖοι, λόγοι.

Des. δίκην ὑποσχεῖν.

†. Hanc Demosthenis orationem Reiserus omisit, cum sine titulo incipiat. Epistola verò ad priorem adhuc orationem pertinet.

φύλ. τπα. Fol. 381.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον. Eiusdem in regem Solem.

A. Προσήκειν ὑπολαμβάνω.

T. καὶ πολυετεῖς περιόδους.

†. Non est Demosthenis, sed Iuliani Imp., cuius alia praecessisse necesse est. Occurrit adhuc in cod. 461 etc.

φύλ. τϟϛ. Fol. 396.

Περὶ βασιλείας. De regno.

A. Ὅρα, εἰ μή τις ἐκ πόλεως.

T. παρέχω λόγον, καὶ δέχομαι.

†. Est Synesii Cyrenaei, ut sequentia. Fol. 400. Fragmentum habetur Agathiae in Mauricium Imp. et de lavacris.

φύλ. υιβ. Fol. 412.

Περὶ ἐνυπνίων. De insomniis.

Προθεωρία. Ἀρχαῖον οἶμαι καὶ λίαν πρακτικόν.

A. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται.

T. κατὰ θεόν τι πιςεύεται.

τέλος περὶ ἐνυπνίων ἢ περὶ εἰδώλων.

†. Haec protheoria differt ab alia Nicephori Gregorae. Idem opusculum occurrit adhuc in cod. 461. v. Synesii opera.

φύλ. υκζ. Fol. 427.

Ἀριςοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.	Aristotelis de generatione et corruptione.

A. Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.

T. οἷα ἐνδέχεται μὴ εἶναι.

†. Sunt duo libri.

φύλ. υξ. Fol. 460.

Mythologiae:

de Pelope, Tantalo, Cecrope,
de Alcmaeo, Hercule, Saturno,
de Graecis in Troiam navigantibus.
De Rhea, Cerere, Semele,
de Iside, Medis, Thracibus,
de Sole, Luna.

Fors etiam Plethonis sunt, aut M. Pselli, cuius opuscula sequuntur.

φυλ. υξδ. Fol. 464.

De tribus animae partibus passivis.

A. Τρισσόν ἐςιν τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς μέρος.

†. V. cap. 27. Pselli capitum.

Ψέλλου πρὸς τὸν μιχαὴλ τὸν κομνηνὸν κεφάλαια διάφορα.	Pselli ad Michael. Comnenum capita varia.

A. Πιςεύω εἰς ἕνα πατέρα τῶν πάντων.

†. Est Mich. Pselli omnifaria doctrina ad Michaelem Ducam, non Comnenum, edita a Fabricio vol. V. p. 70.

Prima capita XI. conveniunt. Tum omissis 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. occurrit titulus: περὶ νοῦ. Νοερὰ μὲν καὶ ἡ ψυχή. νοερὸς δὲ καὶ ὁ νοῦς. Des. καὶ ἡ τελείοτης κατὰ τοῦτον. Quo capite caret editio.

Tit. περὶ ψυχῆς. Πᾶσα ψυχὴ ἡ θεία ἐστιν κ.τ.λ. Des. καὶ ζωὴ οὐσιώδης. Quod pariter non extat.

Sequuntur cap. 27. 31. 40. 41. 50. 55. 56. Tum Tit. περὶ τοῦ κακοῦ. οὔτε οἱ λέγοντες ἁπλῶς εἶναι τὸ κακόν. Des. κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐστάναι δυναμένοις. Quod ibi pariter non est.

Tit. περὶ κινήσεως κ.τ.λ. sc. cap. 76. 81. 84.

Tit. εἰ δὲ τὸ ἔμβρυον ζῶον, καὶ πῶς τρέφεται τοῦτο. τρισὶν ἐνετύχομεν βίβλοις. Des. τὸ γεννηθὲν τρέφεται. Quod ibi deest.

Sequuntur cap. 85. 89. 90. 91. 92. 94. 95. 96. 97. 98. 102.

Tit. περὶ τῶν ἄστρων τῶν καλουμένων διοσκούρων. ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ματαία τῶν ἑλλήνων σοφία. Des. πολυδεύκην καταστερίζουσιν. Quod ibi deest.

Post cap. 105. tit. περὶ δρόσου ἂν καὶ πάχνης. πάχνη καὶ δρόσος νηνεμίας — Des. ποιεῖ τὴν χάλαζαν. dein cap. 111. 112. 113. 114. 123. 128. 129. 130. 137. 139.

Ex hoc conspectu iam apparet, Fabricii exemplar constans cap. CLVII. non esse integrum. v. cod. 384. ubi idem opusculum occurrit. Observo ulterius, a Fabricio vol. V. p. 50. de eodem Psello afferri opusculum, quasi distinctum: περὶ ψυχῆς. Νοερὰ μὲν οὖν ἡ ψυχὴ, νοερὸς. Quod cap. XX. omnifariae doctrinae est.

Reiserus hic omnia confundit et commiscet, quae huc non pertinent, ut de encyclopaedia etc. de quibus infra agam. Quin adfert, quae in codice prorsus non sunt, ut de necessitate etc. et omnia

sic confusa ex indice Reiseri Fabricius in loco citato refert, quasi omnia Pselli forent, aut distincta ab omnifaria doctrina.

In fine fol. 480. sine titulo tria initia, quasi tot capitum reperio. Sunt:

1. τὸ τῆς ψυχῆς κατὰ φιλοσόφους πρῶτον μὲν ὕπαρξις. Quae ultima pars est cap. XXXVI. doctrinae omnifariae.
2. ἡ μὲν ἀρχὴ οὐκ ἔχει τί πρότερον αὐτῆς. Quod est cap. LIX. doctrinae omnifariae.
3. πόθεν φωτίζωνται οἱ ἀςέρες. Quod est cap. 101. eiusdem doctrinae.

φύλ. υπα. Fol. 481.

Quae sequuntur, Reiserus adhuc sub Pselli capitibus theologicis et physicis ad Michaelem Comnenum comprehendit. Id quod falsum est. Nam ad haec non pertinent. Sed et nec Pselli esse dicuntur, titulo primario desiderato. Notionem verò illorum dabo:

1. Ἐγκύκλιος παίδευσις καλεῖται ἡ γραμματική κ.τ.λ.
2. Τί ἐςὶ δόλος. κακοποιΐα λαθραία.
3. Τὰ γράμματα πρώτους μὲν λέγουσι τυπῶσαι τοὺς αἰγυπτίους.
4. Βωμολοχία λέγεται ἀπὸ τοῦ τινὰς ἐν τοῖς βωμοῖς λοχῶντας.
5. Περὶ ἀμαζόνων. τάδε λέγουσι περὶ ἀμαζόνων, ὅτι οὐ γυναῖκες ἦσαν.
6. Ἡ παλαιςὴ δακτύλους ἔχει δ̅.
7. Ἡ διάμετρος τοῦ ἡλίου ἐςὶ μυριάδων ςαδίων υ̅β̅.
8. Τοῦ οὐρανοῦ ὁ κύκλος ἄρχεται κατὰ μῆνα μάρτιον.
9. Ἡλίου κύκλος ἄρχεται ἀπὸ οκτωβ.
10. Ἡ δὲ ἴνδικτος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ σεπτεμβ.

11. Περὶ ῥώμης. πολεμουμένης τῆς ῥώμης ὑπὸ βαρβάρων.
Est de philosopho Romano, et triplici solis ortu.

12. Ἡ δὲ ποτιδαία ἐςι μὲν πόλις ἐπὶ θράκην.
Est de philosopho Potidaeo.

13. Ἀρκαδία χώρα τίς ἐςι πελοποννήσου.
Est de piscatoribus pediculos quaerentibus, et, Homero eos interroganti, an pisces caperent, respondentibus: Οὓς ἕλομεν, λιπόμεθα. οὓς δ'οὐχ ἕλομεν, φερόμεθα. Quos capimus, relinquimus, quos non capimus, portamus. Cuius responsi sensu non intellecto, ex tristitia obiit.

14. Περὶ ἀριςοτέλους. Ἀριςοτέλης ὁ σοφὸς μαθητής.
In Euripum se praecipitasse dicitur.

15. Περὶ κλεάνθου. ὁ δὲ κλέανθης.
Aquas è puteo pro aliis hausit, et vixit.

16. Περὶ τοῦ ἀναξαγόρα. τὸν ἀναξαγόραν δέ φασίν τινες λόγον περὶ ἀπόρων ζητημάτων γράψαντα, τοῦτον ἵμαντα καλέσαι.

17. Περὶ γραμμάτων, ut supra n. 3.

18. Περὶ εὐβοίας. Ἡ δὲ εὔβοια νῆσος τίς ἐςι. Dicitur Palamedes ab Ulysse ex invidia accusatus, et mortis damnatus.

19. Περὶ σικελίας. ἐν δὲ τῇ σικελίᾳ τῇ νήσῳ.
Est narratio de Cyclopibus.

20. Περί τύρου τῆς κογχύλης. ἐν τύρῳ δὲ νήσῳ.
Est de inventa purpura.

21. Περὶ ἐπιτιμίων. πρόσκλαυσις μέν ἐςι.
Est de poenis ecclesiasticis.

22. Περὶ τοῦ· ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι.
Est in dictum Evangelii.

23. Περὶ ἀποδείξεων. καὶ ὥσπερ τὸ φῶς.
Est de S. trinitate.

φύλ. υπς. Fol. 486.

Σὺν Θεῷ ὅροι ἔκ τε κλήμέντος καὶ ἑτέρων. Cum Deo definitiones ex Clemente et aliis.

A. Οἶον τί ἐςι Θεὸς, καὶ ποσαχῶς νοεῖται.

T. καὶ ἐσιώπησαν οἱ προφῆται.

†. Sunt quaestiones et responsiones. V. edit.

φύλ. υϟδ. Fol. 494.

Capita paraenetica acrostichide comprehensa Agapeti ad Justinianum.

A. Ὡς κυβερνήτης ἀγρυπνεῖ διὰ παντός.

T. τοῖς εἰς αἰῶνα αἰώνων μένουσι.

†. Dicitur scheda regia constans cap. LXXII. hac in acrostichide: τῷ θειωτάτῳ καὶ εὐσεβεςάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουςινιανῷ ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιςος διάκονος.

In hoc codice non nisi Cap. LXX. habentur, absente etiam prologo.

Commentarius, qui in Cod. 83. occurrit, hîc non habetur. Fabricius quidem Vol. XIII. p. 493. mentionem facit cuiusdam commentarii, cuius auctorem Moschopulum vocat, et ex quo excerpta dat in Vol. XII. p. 306.

Quaesivi ergo in Cap. I. et lego σκίμπους, τὸ ὑποπόδιον, non σκάμνιον.

Ex reliquis pauca inveni, ut apud Fabricium habentur. Ex his tamen paucis mihi videtur esse Moschopuli. Parum verò aestimatur.

Cod. CCCCXCI.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitido, in foliis 43, Saec. XV, quondum D. Hoeschelii, signatus p. 24. n. 17. optime conservatus et inscriptus:

Catena in Jobum.

†. Est sine titulo, nisi quod manus D. Hoeschelii chartae spissiori adscripsit: *συλλογὴ ἐξηγητικὴ εἰς τὰ τοῦ Ἰώβου.* Incipit verò textus: *Ἄνθρωπος τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ αὐσίτιδι* etc. *Χώρα ἡ αὐσίτις χώρα ἦν τοῦ ἡσαῦ. ἀπὸ γὰρ ἡσαῦ αὐσίτις ἐκλήθη.*

α. Τὴν χώραν τοῦ σκῶν φησι, ἥτις ἑβραϊστὶ αὖς καλεῖται.

α. Εἷς τῶν πολλῶν κατὰ φύσιν μὲν, κατ' ἀρετὴν δὲ πολλῶν ὑψηλότερος.

Est catena, quam Morellius bibl. gr. p. 38. describit. Ibi enim idem initium est. Ait verò, magnoperè eam differre a catenis Camitoli et Junii.

Interpretes sunt Chrysostomus, Olympiodorus. In Cap. II°. Dionys. Areop. Basil. Caes. Gregorius theologus, Nyssenus, Theodorus Mops. Olympiodorus, Chrysost. Polychron. Apam. Didymus, Evagrius, Origenes, Apollinarius, Julianus, Clemens, Aquila, Symmachus, Theophilus Alexand. Ultimum caput notatur VIII. Est verò Cap. XI. Sophar. et ultima sunt: *Ὅτι σοφῶς ταῦτα ἐπήγαγε. διακείμενος δὲ ὡς περὶ......*

Eiusmodi catena occurrit in Cod. 32. Cuius auctor est Niceta Heracl. et in Cod. 148. cuius auctor Polychronius est. Utraque verò differt, demum in Cod. 488. Commentarius sine ulla patrum citatione. Codex praesens inscribitur: E libris Dav. Hoeschelii Augustani. 1584.

Cod. CCCCXCII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo tectus circa dorsum, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidis, in foliis 53, Saec. XV, quondam Ioan. Moebani, signatus p. 79. n. 3. optime conservatus et inscriptus:

Ἀριστοφάνους ἀθηναίου θεσμοφοριάζουσαι. — Aristophanis Athenaei Cerealia celebrantes.

A. Ὦ ζεῦ, χελιδὼν ἄρα πότε φανήσεται,

T. τούτων χάριν ἀνταδοῖτον. τέλος.

φύλ. κ. Fol. 20.

Ὑπόθεσις. — Argumentum.

A. Λυσιστράτη τις ἀθήνησι τῶν πολιτίδων.

T. τὸν πόλεμον ἐξέρρεσαν.

Λυσιστράτη. — Lysistrata.

A. Ἀλλ' εἴ τις εἰς βακχεῖον αὐτάς.

T. τὰν πάμμαχον. τέλος.

†. Hae duae Aristophanis comoediae in antiquissimis editionibus desiderantur.

φύλ. μ. Fol. 40.

Πρόλογος. — Prologus.

A. Εἰς τὰ περὶ σφαίρας καὶ κυλίνδρου ἀρχημήδους.

T. τῶν ἀρχημηδείων συντάξεων ἑρμηνεῦσαι.

Ἑρμηνεία. — Expositio.

A. Προείπων τὰ μέλλοντα ἐκτίθεσθαι.

T. καὶ τὸ β χωρίον πρὸς αὐτὸν τὸν κύκλον

†. Quantum ex prologo intelligitur, est ad Ammonium, adeoque Eutocii Ascalonitae commentarius in Archimedem de sphaera et cylindro. Si Reiserus hoc indicasset, cl. Harlesius huius commentarii meminisset. Sunt verò tantum quatuor folia. Prodiit gr. et lat.

φύλ. μδ. Fol. 44.

Σχόλια παλαιὰ εἰς τὰ πινδάρου ἴσθμια. — Scholia antiqua in Pindari Isthmia.

A. Ἐτελοῦντο μὲν οἱ παλαιοὶ πάντες.

T. διὰ τριετηρίδος ἄγεται.

†. Omnia argumenta et inscriptiones habentur, ut in editione Oxon. 1697. f.

Σχόλια. Μᾶτερ ἐμὰ ͻ. Παρ' ὅσον καὶ ὁ πίνδαρος.

T. ἐπειδὴ ὁ πλοῦτος τυφλός.

†. Sunt haec scholia in odam I. Sequitur 2ª cum inscriptionibus. Initium verò tantum adest. Des. οὔπω φιλοκέρδης ἦν οὐδὲ μισθοῦ συντατ Prodiere in citata editione.

φύλ. ν. Fol. 50.

Argumenta in Pindari Nemea.

A. Τὸν ἀγῶνα τῶν νεμέων τινες.

T. θέρμασι νικαφόροις.

†. Sunt ter cum inscriptionibus, ut in citata Pindari editione.

Σχόλια ͻ. οἷον ἀνάπνευμα καὶ ἀναπνόημα.

T. καπνῷ ὕδωρ ἐπιφέρειν.

†. Est vix medium odae I. et scholiorum antiquorum Oxonii editorum. Reiserus ea indicare omisit.

Cod. CCCCXCIII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo tectus circa dorsum, titulis plerumque deficientibus, manu eadem, qua priores duo, exaratus, in foliis 79, Saec. XV. quondam Dav. Hoeschelii, signatus p. 74. n. 25. optime conservatus et inscriptus:

Porphyrii isagoge.

A. Ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.

T. καὶ τῆς κοινωνίας παράςασιν.

τέλος τῶν ε̄ φωνῶν τοῦ πορφυρίου.

†. Occurrit adhuc in codd. 222. 234. 475. Subscriptio finis est alia manu facta. Titulus graecus

deest. Est verò in codd. citatis, et prodiit opusculum graecè et latinè.

φύλ. ϑ. Fol. 9.

Aristotelis categoriae.

A. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν.

T. σχεδὸν ἅπαντες καθηρίθμηνται.

†. Titulus quidem deest. At ex initio et fine constat, has esse Aristotelis categorias. v. edit.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Aristotelis de interpretatione.

A. Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὄνομα.

T. τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ.

τέλος τοῦ περὶ ἑρμηνείας ἀριστοτέλους.

†. Ex initio et fine clarè constat, esse Aristotelis de interpretatione, titulo licet non praefixo. v. edit.

φύλ. λβ. Fol. 32.

Prologus anonymi in tractatum de principiis et ideis contra Aristotelem.

A. Οὐκ εἰμὶ τῶν φιλαπεχθομένων.

T. ἀρκτέον δὲ ἐντεῦθεν.

Tractatus. de princ. Προειπὼν ὁ ἀριστοτέλης, ὡς χρὴ, περὶ τῶν ἀρχῶν.

T. ὡς πρὸς τὰς ἰδέας ἠπόρησαν, ἐπισκεψώμεθα.

Tract. de ideis. περὶ δὲ τῶν ἰδεῶν πρῶτον αὐτήν.

T. αὐτομονάδα. πρῶτον μὲν

†. Finis est mutilus. Citantur auctores, quos fugitivo percurrens oculo offendi, in Part. I. Pythagoras, Plato, Severus, Alexander, Aristippus, Nicomachus, Iamblichus. In Part. II^a^. Chrysippus, Archidemus, Longinus, Cleanther, Plutarchus, Democritus, Boethus Peripat. Atticus Numenius, Cronius, Amelius, Porphyrius.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Πυῤῥωνείων ὑποτυπώσεων τῶν εἰς τρία τὸ πρῶτον σέξτου τοῦ ἐμπειρικοῦ. Pyrrhoniarum institutionum lib. I. trium Sexti Empirici.

A. Τοῖς ζητοῦσι τί πρᾶγμα, ἢ εὕρεσιν.

T. καὶ τὸ πρῶτον τῶν ὑποτυπώσεων σύνταγμα.

†. Est igitur primus tantum liber. Reliqui duo desunt. V. edit.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Ἀριστοτέλους περὶ ποιητικῆς. Aristotelis de poetica.

A. Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν.

T. ἐπεὶ ἔσχε τῆς αὐτῆς Φύσιν καὶ.....

†. Sunt tantum duo folia. V. edit.

Φύλ. οδ. Fol. 74.

Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν ὑστέρων, ἤτοι τῆς ἀποδεικτικῆς ᾱ. Aristotelis analyticorum posteriorum, seu demonst. I.

A. Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις.

T. ἐγγυτάτω δὲ τὰ καθ'.....

†. Adest tantum initium. V. edit.

Φύλ. οε. Fol. 75.

Prooemium strategematum Polyaeni.

A Τὴν μὲν κατὰ περσῶν καὶ παρθυαίων.

T. τῇ βίᾳ ἀποκινδυνευτέον.

†. Prooemium et unicus adhuc titulus adest. τίνες δόλῳ ἐχρήσαντο. πρῶτος μὲν τοίνυν. Des. ὧν ἂν βούλοιτο. Est tantum initium. V. edit.

Φύλ. ος. Fol. 76.

Ἀριστοτέλους πολιτικῶν τὸ ᾱ. Aristotelis politicorum I.

A. Ἐπειδὴ πᾶσαν πόλιν ὁρῶμεν.

T. οἱ δὲ τὸ ἀρχαῖον ἔβασι.....

†. Adest tantum initium unius folii. V. edit.

Φύλ. οζ. Fol. 77.

Ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως περὶ Φυσικῶν ἀρχῶν α. — Aristotelis physici auditus de principiis phys. I.

A. Ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι, καὶ τὸ ἐπίσασθαι.

T. τοῦτο δὲ οὐκ ὂν ἐσίμαινεν......

†. Sunt tantum duo folia.

Cod. CCCCXCIV.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis, manu diversa, nitidè exaratus, in foliis 66, Saec. XV., signatus p. 69. n. 45. optimè conservatus et inscriptus:

Ξενοφῶντος φιλοσόφων συμπόσιον. — Xenophontis philosophorum convivium.

A. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ καλῶν κἀγαθῶν.

T. μικραῖς κύλιξι πυκνὰ.....

†. Finis est mutilus. V. edit.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Orphei argonautica.

A. Ἄναξ πυθῶνος μεδέων ἑκτήβολε μάντι.

T. Ἴφικλος αὖ φυλάκου δῖον γένος ἀντετόρησεν.

†. Finis est mutilus, loco tituli suprà miniatè scriptum:

Θρηΐκα χρυσολύρην τῇ δ' ὄρφεα μοῦσαι ἔθαψαν.
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων ζεῦς ψολοέντι βέλει.

Φύλ. η. Fol. 8.

Καλλιςράτου ἐκφράσεις περὶ τῶν ἀγαλμάτων. — Callistrati descriptiones statuarum.

A. Ἄντρον ἦν περὶ θήβας.

T. τὴν ἀναισθησίαν ἐκνικήσας.

φύλ. θ. Fol. 9.

Εἰς τὸ βάκχης ἄγαλμα, μεταφορικῶς δὲ εἰς τὴν δημοσθένους τέχνην διαλεκτικάν.

In Bacchae statuam, metaphorice autem in Demosthenis artem dialecticam.

A. Σου ποιητῶν δὲ καὶ λογοποιῶν μόνον.
T. ἀλλά τι σφάγιον.
†. Relictum spatium vacuum. Est Callistrati.

φύλ. ι. Fol. 10.

Fragmentum de pictura.
A. Ὅϛις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν.
T. ἀλλ' εἴδη ζωγραφίας ἀπαγγελ.....

φύλ. ια. Fol. 11.

Dioclis epistola praeservatoria ad Antigonum regem.
A. Ἐπειδὴ σοι συμβαίνει μουσικωτάτω,
T. εἰς τροπὰς χειμερινὰς ἡμέραι με.
Τέλος τῆς τοῦ διοκλέως πρὸς βασιλέα ἀντίγονον ἐπιϛολῆς.
†. Prodiit Lips. 1591. 4.

φύλ. ιδ. Fol. 14.

Ἱπποκράτους. Hippocratis.
A. ϛοιχεῖε ἀνθρώπου ἴσχοντα.
T. ὀξῶδες καὶ ἄποιον. τέλος.
†. Est apospasmation.

Ἀντίδοτος ἡ θιοδώριτος ἀνακαρδίων ποιοῦσα πρὸς ὅλον τὸν ἄνθρωπον.

Antidotus a Deo data Anacardiorum utilis pro omnis homine.

φύλ. ιε. Fol. 15.

Ποδαγρικαὶ θεραπεῖαι ἐκ τῶν αἐτίου.

Curationes podagricae ex Aetio.

A. Κένωσις διὰ φλεβοτομίας.
T. ἡ βρῦα θαλάσσης ἐπίθες.

Φύλ. ις. Fol. 16.

Εὐριπίδου ποιητοῦ δραγικοῦ δράμα ἑκάβη. Euripidis poëtae tragici drama Hecuba.

A. Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα.

T. οἴτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεὺς τ' ἀποςαθείς.

†. Desinit in vers. 807.

Φύλ. μ. Fol. 40.

Γένος νικάνδρου ποιητοῦ. Genus Nicandri poëtae.

A. Νίκανδρον τὸν ποιητὴν διονύσιος.

T. καὶ φυτῶν ἰδιότητος.

Α'ρχὴ τῆς ἑρμηνείας. Initium expositionis.

A. Ὁ νοῦς ῥαδίως σοι τὰ εἴδη.

T. οὐ κέρατα, ἀλλὰ τύλοι.

Νικάνδρου ποιητοῦ αἰτώλου θεριακά. Nicandri poëtae Aetoli theriaca.

A. Ῥεῖα κέ τοι μορφάς τε.

T. ὑπαιφοινίσσεται ὄθμα.

†. Anonymi scholia cum theriacis Nicandri prodiere Paris. 1557. 4. unàcum vita ipsius praemissa. Sunt verò mutila utraque. Num Theriaca et scholia desinunt in v. 178. Ex ipsius vita constat, eum tempore Attali, ultimi Pergami regis, fuisse celebrem medicum, historicum, poetam et grammaticum secundo ante Christum saeculo.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Αἴας ὁ μαςιγόφορος. Aiax flagellifer.

A. Α'εὶ μὲν, ὦ παῖ λαερτίου.

T. σε τὸν ἱππομανῆ.

†. Praemittitur argumentum cum personis. Est Sophoclis drama in fine mutilum.

Φύλ. νδ. Fol. 59.

Ὀρφέως ποιητοῦ βίβλος ἀργοναυτικῶν. Orphei poëtae liber Argonauticorum.

A. Ὦναξ πυθῶνος μεδέων.

T. πάντα φυλασσάμενοι πεπίθοιεν.

†. Finis est mutilus. Plura tamen hîc habentur, quàm fol. 5.

φύλ. ξε. Fol. 65.

A. Ὅτι δεῖ τοῖς τῶν ἀρχαίων ἐντυγχάνειν συγγράμμασιν.

T. πλεονεκτήμασι κατορθοῦντα.

†. Est primò de Zeuxi. Sequitur tum tit. περὶ ἡρωϊκῶν ποιητῶν. De heroicis poetis. Sunt autem Homerus, Hesiodus, Antimachus, Panyasis. Tum alius adhuc titulus: Περὶ λυρικῶν ποιητῶν. De lyricis poëtis. Sunt verò Pindarus, Simonides et Stesichorus. Reliqua desunt.

Cod. CCCCXCV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in foliis 228, in fine corrosus, Saec. XIV. et XV., signatus p. 89. n. 67., maximam partem sat conservatus, et inscriptus:

Διβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ Ἰουλιανῷ.	Libanii monodia in Julianum.

A. Ὦ πόποι ἦ μέγα πένθος.

T. οὐ δένδρον, οὐκ ὄρνιν.

†. Vide edit. operum.

φύλ. ς. Fol. 6.

Γιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν.	Libanii Sophistae encomium in Antiochiam.

A. Ἀμφοτέροις ἄν τις εἰκότως.

T. καὶ τὴν δευτέραν ἀσμένως δέχεσθαι.....

†. Finis est mutilus. v. edit.

φύλ. θ. Fol. 9.

A. Βραδὺν εἰργάσατο πρὸς τὸ ἀγαθόν.

T. καὶ ἀϊδίου δόξης μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀξιούμενος.

†. Est sine titulo et initio. Ex fine autem constat, esse Christiani, non ethnici auctoris. Ingressus orationis est: de hominis imbecillitate. Auctoris verò nullum apparet vestigium. Reiserus tamen inscripsit: Marci Eupenici de hominis imbecillitate. Ego potius arbitror, esse exhortationem ad virtutem et ad socordiam excutiendam. Sic enim fol. 14. legitur: ῥαθυμία μόνη καὶ ἀκούσιος ἡδυπαθεία τῶν κακῶν ἀρχηγός. In fine fit allocutio ad Imperatorem, ut ipse virtutis exemplo praeeat. Sic enim ait fol. 20. ἀλλὰ σὺ βασιλέων ἄριστε καὶ θεοφιλέστατε τὸν λόγον τοῦ βίου παντὸς προστησάμενος, ᾗπερ ἂν ἰθύνῃ, ταύτῃ καὶ σαυτὸν ἄγε.

φύλ. κα. Fol. 21.

Πῶς δεῖ πρεσβεύεσθαι καὶ πρεσβεύειν.	Quomodo legatio recipienda et gerenda.

A. Πρέσβεις ἢ παρ' ἡμῶν, ἢ πρὸς ἡμᾶς.

T. τῶν πραγμάτων ἐπισυμβαινόντων. v. fol. 34.

φύλ. κβ. Fol. 22.

Τοῦ μεγάλου βασιλείου πρός τινα γρηγόριον, καὶ οὐ τὸν μέγαν.	Basilii M. ad quemdam Gregorium, non illum magnum.

A. Ἐπειδή μοι τὴν σιωπὴν ἐγκαλεῖς.

T. ὅταν κολιοὶ σιωπήσονται.

†. Reiserus hanc notam adscripsit: Alii Gregorio Naz. tribuunt. At nec in elencho homiliarum et epistolarum Fabriciano, nec inter Gregorii Nazianz. opera inveni, nisi sit inter eius epistolas.

Δόξα σοφοκλέους.	Sophoclis sententia.

A. Εἷς ταῖς ἀληθείαις εἷς ἐστὶ θεός.

T. οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.

Ὀρφέως.

Ὀρφέως. Orphei.

A. Εἷς ἐςʼ αὐτογενῆς. ἑνὶ ἔκγονα πάντα τέτυκται.

T. αὐτὸς δὲ πάντα ὁρᾶται.

Πυθαγόρου. Pythagorae.

A. Εἴ τις ἔρει, θεός εἰμι παρέξενος.

T. εἰπεῖν οὗτος ἐμός.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Nicephori Callisti.

Τὸ ᾱ χαῖρε. β̄ γεννα. γ̄ συμεών. δ̄ ἰορδάνης. ε̄ θαβώρ. ε̄ λάζαρος. ϛ̄ βάϊα. ζ̄ ςαυροῦ η̄ ξύλον. θ̄ ἔγερσις. ῑ ἄρσις. ῑᾱ πνεῦμα. καὶ ῑβ̄ κόρης μόρος.

Ἐυαγγελισμὸν, καὶ θεοῦ γέννα ὅρα,
τὴν ὑπαπαντὴν καὶ τὸ βάπτισμα πάλιν.
ὅρος τὸ θαβὼρ, καὶ λάζαρον ἐξ ἅδου,
τὸ τῆς νίκης σύςημα ςαυρὸν κυρίου,
ἀνάςασίν τε καὶ τὴν εἰς πόλον ἄρσιν,
σὺν καθόδῳ πνεύματος ἁγνῆς τὸ μόρον.

†. In Fabricii bibl. gr. non occurrit, nec alibi me memini legere. Innuit autem salutationem, nativitatem, occursum, baptismum, montem Thabor, Lazari excitationem, victoriae trophaeum, crux dn̄i, resurrectionem et in coelum ascensionem, spiritus descensum et Mariae mortem.

φύλ. κδ. Fol. 24.

Λόγος Ἰσωκράτους πρὸς δημόνικον. Oratio Isocratis ad Demonicum.

A. Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ δημόνικε.

T. ἁμαρτίας ἐπικρατήσειεν.

φύλ. λδ. Fol. 34.

Πῶς δεῖ πρεσβεύεσθαι, ἢ πρεσβεύειν. De recipienda et gerenda legatione.

A. Πρέσβεις ἢ παρ' ἡμῶν, ἢ πρὸς ἡμᾶς.
T. τῶν πραγμάτων ἐπισυμβαινόντων.

†. Iam occurit fol. 21.

φύλ. λε. Fol. 35.

Expositio brevis in dictum scripturisticum: Adimplebo numerum dierum tuorum.

A. Τὸν ἀριθμὸν φησὶ τῶν ἡμέρων σου ἀναπληρώσω. τουτ' ἐσιν, εἰς λιπαρὸν ἄξω σε γῆρας καὶ πλῆρες.
T. τοῦτο δὲ πρόδηλον, ὡς ἀσεβὲς νοεῖν.

φύλ. λζ. Fol. 37.

Epistola Gregorii Nazianz.

A. Ἐπειδή μοι τὴν σιωπὴν ἐγκαλεῖς.
T. ὅταν κολοιοὶ σιωπήσονται.

†. Supra fol. 22. tribuitur Basilio M. in cuius Fabriciano epistolarum elencho non occurrit.

φύλ. λη. Fol. 38.

A. Τὸ μὲν πρόβλημα, ὡς οὐ μετέσχε θείας ἐλλάμψεως ὁ διάβολος, ἡ δ' ἐπιχείρησις λογική τε βούλεται εἶναι καὶ φυσική.
T. καὶ τὴν ἀλήθειαν παντὸς μᾶλλον τιμᾶν εἰδότα.

†. Hoc problema de divina diaboli illustratione adfirmat interpres hoc potissimum dicto: ἑωσφόρος τοί γαρ ὤν, lucifer enim cum sit.

φύλ. λθ. Fol. 39.

Versus in mulieres.

A. Ἄλυπον ἕξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
T. τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνδράσι γυνή.
†. Sunt versus XX.

φύλ. μ. Fol. 40.

Τιμαίῳ λόκρῳ περὶ ψυχῆς κόσμου καὶ φύσιος. Timaei Locri de anima et natura mundi.

A. Τιμαῖος ὁ λόκρος τάδε ἔφα.
T. ἀγεννάτῳ καὶ αἰωνίῳ καὶ νοατῷ.

†. Est anonymi commentarius in Platonis Timaeum, et occurrit saepius in hac bibliotheca vg. cod. 180 etc.

Φύλ. ν. Fol. 50.

A. Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
T. ἐγγύην φεύγειν δὲ, θαλῆς μιλήσιος ἦυδα.

†. Sunt sapientum VII. dicta in versibus:

Πατριάρχων ἑλλήνων τὸ μέγα κλέος ὧδε
γρηγόριος θεῖος, δαιμόνιος ἐτάφη.
εἰ δὲ τὸ συγγενὲς αὕτη δὴ καὶ πάτριος αἶα
ποιμνῆς τῆς αὐτοῦ γοῦν ἀπεληλαμένος.
ἐν ἔτει ϛξζ. Ν. ζ.

Patriarcharum graecorum magnum decus
Gregorius divinus, beatus hic jacet,
licet congenitum quid haec patria terra,
a suo tamen semotus grege est.
Anno 6067. seu aera nostra A. 559. Indict. VII.

†. Est epitaphium Gregorii Naz. a Reisero omissum. Sequitur subscriptio: Μην. ἰουν. κϛ. Ν. ιε. ἐτελεύτησεν ὁ διδάσκαλος ὁ γόμιστος ἡμέρα δευτέρα, ὥρα α̅ τῆς ἡμέρας.

Mens. Jun. 26. indict. XV. obiit Magister Gemistus die 2da, hora prima diei.

Φύλ. να. Fol. 51.

Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν. Aristotelis de virtutibus.

A. Ἐπαινετὰ μέν εἰσι τὰ καλά.
T. τῶν ψεγομένων ἐστίν.

†. Occurrit adhuc in cod. 102. v. edit.

φύλ. νε.	Fol. 55.
Ἀριστοτέλους ὅροι ἀρετῶν καὶ κακιῶν. ἀπὸ τῶν ἠθικῶν.	Aristotelis definitiones virtutum et vitiorum. ex ethicis.

A. Ἀρετὴ ἐστιν ἕξις προαιρετική.
T. εἰς φύσιν ἑκάστου τὴν αὐτοῦ.

† Sequuntur adhuc definitiones ex ipsius rhetorica et politicis.

φύλ. ξ.	Fol. 60.
Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς.	Phaedo, sive de anima.

†. Est unicum folium, tanquam finis. Ultima enim sunt: *καὶ ἄλλως φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου. τέλος Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς.*

φύλ. ξα.	Fol. 61.
Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν συγγραμμάτων τοῦ πανταρίστου γεμίστου.	Principium cum Deo sancto scriptorum optimi Gemisti.

A. Οὐ γὰρ θέμις χριστιανοῖς ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ καταστρέφειν τὴν πλάνην κ. τ. λ.

†. Sunt dicta sententiosa, quorum ultimum est: de Nabuchodonosore et Valente, utroque mittente Archimagirum suum, illo Hierosolymam, hoc ad Basilium.

Στίχοι χρησματώδεις εἰς ἀνδρονικὸν κομνηνὸν τὸν τύραννον.	Versus fatidici in Andronicum Comnenum tyrannum.

Αἴφνης δ' ἀναστὰς ἐκ τόπου πλήρης πότου
ἀνὴρ πελιδνὸς, ἀγέρωχος τὸν τρόπον,
στικτὸς, πολιὸς, ποικίλος χαμαιλέων
ἐπεισπεσεῖται, καὶ θερίσει καλάμην.
πλὴν ἀλλὰ κ'αὐτὸς συνθεριστεὶς τῷ χρόνῳ
ἐσύστερον τίσει ἐναθλίας δίκας, ὤ.
ὧνπερ κακῶς ἔπραξεν ἐν βίῳ τάλας.

ὁ γὰρ φέρων μάχαιραν, οὐ φεύγει ξίφος.
καὶ ταῦτα δρεπανηφόρε, τετράμηνόν σε μένει.

Subitò autem surgens ex loco, plenus potu,
Vir lividus, superbus moribus,
varius, canus, variegatus chamaeleon
Illabetur, et metet stipulam.
At et ipse cum tempore unà demessus,
Postea miseras dabit poenas, ô,
Eorum, quae malè patravit in vita miser.
Portans enim gladium, haud effugiet ensem.
Et haec, falcifer, in quadrimestri te manent.

Ex priore titulo colligitur, etiam hos versus, licet nomine non praefixo, ipsius Plethonis esse.

φύλ. ξβ. Fol. 62.

Πρὸς τὸ ὑπὲρ τοῦ λατινικοῦ δόγματος βιβλίον. πλήθωνος.	Ad librum pro latinorum dogmate. Plethonis.

A. Τὸ ὑπὲρ λατίνων βιβλίον τὸ ἐς ἡμᾶς ἧκον.
T. τὰ κράτιστα ἡμῖν βουλευσαμένοις ἑλέσθαι.

†. Est opusculum: Demonstratio, spiritum sanctum ex patre solo procedere, neque inde absurdum sequi.

Cum autem fundamenta ex gentilium philosophis petiisset, neque ipsis Graecis schismaticis satisfecit. Quod Manuel Peloponesius libello edito refellit, eumque impietatis et gentilismi accusat. Allatius ait: Plethonis librum conceptum simul et exclusum fuisse, antequam ad concilium Florentinum venisset. Ipsius sermones ibi habitos Sguropulus refert in historia huius concilii.

φύλ. ξε. Fol. 65.

Κατὰ σχολαρίου τοῦ πλήθωνος.	Plethonis contra Scholarium.

A. Γίγνεσθαι λέγει δεῖν γιγνόμενον ἰδίως.
T. λελόγισαί τε ἤδη καὶ αὖθις λογισθήσεται.
†. Est hic opusculi finis. Quaere reliqua infra fol. 69. Extat verò adhuc in bibl. Vindobon. apud Nesselium P. IV. p. 43. In Medic. apud Bandinium Vol. 2. p. 318. et in aliis, quas Fabricius refert.

φύλ. ξς. Fol. 66.

Ἀποφθέγματα ἑπτὰ σοφῶν εὔχρηστοί λόγοι. σόλωνος. α.

Apophthegmata septem sapientum. Solonis I.

A. Μηδὲν ἄγαν μήτε λέγε, μήτε πράττε.
T. ἥτις τόκους δίδωσι ἀφθονωτάτους.
†. Sunt Solonis, Chilonis, Cleobuli, Biantis, Pittaci, Periandri et Thaletis. v. edit. Venet.

φύλ. ξζ. Fol. 67.

Ἐς θεοὺς τοὺς λογίους εὐχή.

Precatio ad deos scientiarum praesides.

A. Ἄγετε, ὦ θεοὶ λόγιοι, οἵτινες,
T. καὶ ἄριστα καθισαμένοις ζῆν.
†. Est Plethonis cap. IV[um] libri I. de legibus, cuius fragmenta edidi gr. et lat. et in quibus haec precatio habetur.

Sequuntur sententiae brevissimae, quarum I[a] est: ὡς ἄλλῳ ἄλλου ψυχήν τε καὶ γνώμην ὁ θεὸς οὐχ ὑποτέταχε, τὸ θνητὸν ἡμῶν τῷ ἰσχυροτέρῳ ὑποτέταχε.
Ultima: τὸ γὰρ πολλὰ γινώσκειν, πολλοῦ ἄξιον.

φύλ. ξη. Fol. 68.

Ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα. Hymnus in Apollinem.
A. Ἄναξ ἄπολλον φύσεως τῆς ταύτου.
T. ψυχαῖς ὠηπαιάν.

Ὕμνος ἐς διόνυσον. Hymnus in Bacchum.
A. Βάκχε περ ψυχῶν λογικῶν γενέτορ.
T. ἐπὶ ξηρὸν ἀφραίνευ.

Ἕτερος εἰς πάντας θεούς. Alius in omnes deos.

A. Ὦ πάντες θεοὶ, εἴτε μετὰ ζῆν.

T. νέμοντες ἀνορθοετ' αἰέν.

†. Occurrit in libro IIIº Plethonis de legibus cap. XXXV. ὕμνος εἰς θεούς.

Videntur hi omnes hymni eiusdem Plethonis esse ibique contineri.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Τὸ κατὰ σχολαρίου τοῦ πλήθονος. Contra Scholarium Plethonis.

Γεωργίου γεμίςου πρὸς τὰς σχολαρίου ὑπὲρ ἀριςοτέλους ἀντιλήψεις. Georgii Gemisti ad Scholarii obiectiones pro Aristotele.

A. Ἐπὶ τὸ βιβλίον τῶν κατ' ἀριςοτέλους — ἐγὼ μὲν οὐκ ὀψὲ ὥς γε σὺ φῇς.

T. ἀνοήτως λεγόμενα ἰτέον.

†. Non est verus hic finis, sed occurrit fol. 65. codicis, ut et a librario miniatè notatum: ἐντεῦθεν γύριζε εἰς τὴν ἀρχὴν, ἵνα εὕρεις τὸ τέλος εἰς τὸ κατὰ λατίνων. Hinc redi ad initium, ubi invenies finem libri contra Latinos.

In hoc libro textus Scholarii praemittitur, et Plethonis refutatio subiacet usque ad finem, ita, ut liber integer Scholarii et Plethonis coniunctus sit.

In suppleto fine duo asterisci notantur:

1. Τά γε ὡς ἡμᾶς ἥκοντα. οὐ γὰρ οὐδ' ὁλόκληρα ἧκεν. Haec ad nos pervenere. Neque enim integrum pervenit.

2. Οὐ γὰρ οὐδ' ἐπὶ σῷ κακῷ τάδε συνεγράψαμεν. ἀλλ' ὅπως καὶ σὺ τοῦ ἄγαν τύφου τι ὑφεὶς, ἀμείνων τι τὴν ψυχὴν γένοιο. Non enim in malum tuum haec conscripsi, sed ut nimia tua superbia quid remittens, melior fias. Est liber ineditus.

Φύλ. ϟη. Fol. 98.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμίϛου λόγος ἐπικήδειος τῇ ἀοιδίμῳ βασιλίσσῃ κλεόπῃ, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ ἀϊδιότητος.

Sapientissimi et disertissimi domini Georgii Gemisti sermo funebris illustri imperatrici Cleopae, in quo et de immortalitate et aeternitate animae.

A. Σόλων μὲν ὁ σοφὸς πρὸς τοὺς σφίσι.

T. καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνοῖς εὐδοκιμεῖν.

†. Asservatur etiam in aliis bibliothecis, ut apud Fabricium legere est. Reiserus malè inscripsit: in obitum Helenae reginae.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμίϛου περὶ ἀρετῶν. ὅρος ἀρετῆς.

Sapientissimi et disertissimi dom. Georgii Gemisti de virtutibus. Definitio virtutis.

A. Ἀρετή ἐϛιν ἕξις, καθ' ἣν ἀγαθοί ἐσμεν.

T. πολιτεία ὁσιότης, θεοσέβεια.

†. Occurrit adhuc in cod. 260. Prodiit gr. et lat. cum Stobaei eclogis. Item Bas. 1552. 8.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμίϛου, περὶ ὧν ἀριϛοτέλης πρὸς πλάτωνα διαφέρεται.

Sapientissimi et disertissimi dom. Georgii Gemisti de iis, in quibus Aristoteles differt a Platone.

A. Οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι.

T. καὶ φαυλὰ ἔγκατα μέμικται.

†. Occurrit adhuc in cod. 242. et saepius prodiit. In fine alia manu notatum: ἡ βίβλος ἥδε περιέχει θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ ζωροάϛρην τε, καὶ πλάτωνα νομαζομένων τῶν διὰ φιλοσοφίας ἀναγνωριζομένων θεῶν

τοῖς πατρίοις τοῖς ἕλλησι θεῶν ὀνόμασι ἑλκομένοις ἑκάστοις. Liber hic continet theologiam Zoroastricam simul et Platonicam deorum per philosophiam cognitorum patriis graecis deorum nominibus.

Φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων ξενοφῶντος ῥήτορος. Ex memorabilibus Xenophontis rhetoris.

A. *Σωκράτης τὰ μὲν ἀναγκαῖα συνεβούλευε.*

T. *τοὺς συνόντας παρεσκεύαζεν.*

†. In margine notatum: Xenophontis memorabil. Socratis lib. I. cap. 1. §. 6 — 10. 13. 15. cap. II. §. 3 — 8. §. 23. 30. 31. 32. 33. §. 42 — 44. cap. III. §. 2 — 4. 5 — 15. cap. IV. §. 8 — 16. 17. 18. cap. V. 1 — 5. lib. II. cap. I. 21 — 34. lib. IV. cap. III. §. 3. usque ad finem capitis. v. edit.

Φύλ. ρλα. Fol. 131.

Ξενοφῶντος ἱέρων, ἢ τυραννικός. Xenophontis Hiero, seu tyrannicus.

A. *Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετο.*

T. *εὐδαιμονῶν γὰρ οὐ φθονηθήσῃ.*

†. V. edit.

Φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Xenophontis memorabil. Socratis.

A. *Λέγει δέ που καὶ ἡσίοδος.*

T. *τοῖς κοσμίως διαιτομένοις ἀντητίθει.*

†. Sunt lib. II. cap. 1. locus Hesiodi et Epicharmi. cap. III. IV. §. 6. cap. VI. 1 — 15. 18 — 21. 24 — 26. 36. ad finem capitis. cap. VII. 13. lib. III. cap. XIII. 2. ad finem. cap. XIV.

Huc pertinent, quae Reiserus inscripsit: locus de fraternitate. Fabula de ove et cane.

Φύλ. ρμλ. Fol. 144.

Xenophontis symposium.

A. Καὶ ὁ σωκράτης εἶπεν.

T. τὴν ἀφροδίτην ἐγείρειν.

†. Sunt cap. II. §. 9—11. §. 23. cap. III. §. 2.

Ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ λόγου. Eiusdem ex oeconomicis.

A. Ἄρα ἔφη ὁ σωκράτης, μὴ αἰσχύνθωμεν.

T. ἀγαθὸς γὰρ ὢν ἀνὴρ εὐδαιμονεῖς.

†. Sunt cap. IV. §. 4—13. 22. cap. V.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Ἀποφθέγματα Διογένους τοῦ κυνικοῦ. Apophthegmata Diogenis — Cynici.

A. Διογένης ὁ σινωπεὺς γενόμενος.

T. ὡς νῦν οἱ θεοί.

†. Non solum Diogenis, sed atticarum mulierum aliorumque apophthegmata, ut Anacharsidis, Aristippi, Pythagorae, Aristonymi, Sostrati, Euripidis, Isidori, Socratis, Agathonis, Apollonii, Aristotelis, Philistini, Pittaci etc.

Φύλ ρνγ. Fol. 153.

Ἀποφθέγματα τοῦ σοφωτάτου θεόγνιδος. Apophthegmata sapientissimi Theognidis.

A. Ὦ ἀνακλήτους υἱὲ, διὸς τέκος.

T. πολλ' ἀνιηρὰ παθών.

†. Sunt versus CCLXXVI. Extant in Iac. Lectii corpore poetarum graecorum.

Sequitur exclamatio in Spartam veterem et novam, hisque desinit:

οὐ ῥώμη, οὐ φίλιππος ἔφη, ἀλλ' ὁ χρόνος. καὶ τῶν ὑμετέρων γενετῶν ἡ ἀνανδρία τε καὶ ῥαθυμία μεταβληθῆναι παρεσκεύασεν. εἰς μυσιθρ' ὑπὸ κωνςαντῖνου.

Non Roma, non Philippus, aiebat, sed tempus, et patrum vestrorum imbecillitas, et socordia in obscuritatem reduci fecit sub Constantino.

Tum sequitur alphabetum Atticum et omnium Graecorum. Item inscriptio: εἰς ἀλεξανδρίαν τρῶαν. Ἡ τρωὰς φυλὴ κ. τ. λ.

φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Ἑρμείου φιλοσόφου προθεωρία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πορφυρίου τοῦ φοίνικος. — Hermiae philosophi protheoria in isagogen Porphyrii Phoenicii.

A. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων.
T. ἀλλ' ὄργανον, ὡς ἑτέρῳ δείξωμεν.

†. Sunt prolegomena Ammonii Hermeae filii, quae occurrunt etiam in cod. 222. et apud Bandinium tom. 2. p. 386. Prodiere Venet. 1546. 8.

φύλ. ρο. Fol. 170.

Μαγικὰ λόγια τῶν ἀπὸ ζωροάστρου μάγων. — Magica oracula Magorum Zoroastrem secutorum.

A. Δίζεο σὺ ψυχῆς ὀχετόν.
T. τῶν τρωικῶν πρεσβύτερον ἱστορεῖσθαι.

†. Sunt oracula XXXVI. Prima XIX sunt sine expositione. A XX usque XXXIII prorsus desunt. Oracula XXXIII. XXXIV. XXXV. et XXXVI. expositionem habent, et quidem ut finis ostendit, Plethonis. Apud Bandinium tom. 2. p. 386. totidem occurrunt eodem initio et fine. Oracula et scholia prodiere Paris. 1599. 8. cum Sibyllinis.

φύλ. ροβ. Fol. 172.

Ἀριστοτέλους περὶ παντὸς κόσμου πρὸς ἀλέξανδρον βασιλέα. — Aristotelis de universo ad Alexandrum regem.

A. Πολλάκις μὲν ἐμοί γε θεῖόν τι.
T. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη.

†. Sequuntur versus IV:

Σοφοῖσιν ἐξέδωκας ὄντων τὴν φύσιν
λόγοις ἄριστα τάξιν αὖ τε καὶ θέσιν
εὔσχημον κόσμον καλλόνης ἀσυγκρίτου
χρυσοῦν ἀριστοτέλους ὀργάνον λόγων.

Sapientibus dedisti rerum naturam
sermonibus optimè ordinem rursus et statum
aureum Aristotelis sermonum organum
decorum ornatum formae non confusae.

Apud Bandinium tom. 2. p. 386. iidem cum opusculo occurrunt. V. edit.

φύλ. ρπϛ. Fol. 186.

Μάρκου τουλίου κικέρωνος περὶ μνήμης τεχνικῆς. μετηνέχθη ἐκ τοῦ λατινικοῦ.	Marci Tullii Ciceronis de memoria artificiali translatum è latino.

A. Περὶ τῆς μνήμης πότερον ἔχει.
T. πλείω τῆς χρείας λέγειν φιλοτιμεῖσθαι.

†. Censetur inter Ciceronis supposita. Versio videtur esse aut Maximi Planudae, aut Theodori Gazae, quorum uterque Ciceronis quaedam vertisse dicitur. Eadem versio adhuc occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 387. ubi eam Planudis esse suspicatur. De graeca hac versione nec verbulum habet Fabricius. Prodiit graecè in B. de Aretin subsidiis literariis A. 1806. Octob. Curâ Franc. Berger, Presb. Boici, qui plura in hac sylloge gr. et lat. edidit.

φύλ. ρϟα. Fol. 191.

Κάτωνος ῥωμαίου κεφάλαια παραινετικά.	Catonis Romani capita paraenetica.

A. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν,
T. τὰ ὑπάρχοντα φρούρει.

†. Praemittitur prooemium ad filium, et iam desinit, uti indicatum adeoque initium tantum adest. Non tamen censetur esse Catonis Uticensis, teste Fabricio in bibl. lat., licet Nesselius ipsi tribuat. Versio est Maximi Planudis, quae etiam occurrit apud Bandinium tom. 2, p. 135. eodem initio.

Φύλ. ρϟβ. Fol. 192.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ μονῳδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μεγάλου λογοθέτου. Sapientissimi et disertissimi dom. Nicephori Gregorae monodia in obitum magni Logothetae.

A. Ἐμοὶ δὲ, ὦ παρόντες, ταυτόν τι συνέβη.
T. περὶ τὰς κρίσεις τῶν πάλαι σοφῶν.

†. Extat in hist. Byzant. lib. X. c. 2. et est Theodorus, de quo loquitur. Occurrit adhuc in cod. 10. eodem initio, alio autem fine.

Φύλ. ρϟγ. Fol. 193.

Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιστεύειν διαβολῇ. Non facile credendum est calumniae.

A. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν.
T. ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

†. Occurrit adhuc in cod. 481. Est verò Luciani.

Φύλ. σα. Fol. 201.

Περὶ πένθους. De luctu.

A. Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν.
T. τὸν θάνατον οἴκασθαι.

†. Est quoque Luciani.

Φύλ. σε. Fol. 205.

Ὄνειρος τοῦ σκιπίωνος. Somnium Scipionis.

A. Ἡνίκα περὶ τὴν ἀφρικὴν ἀφικόμην.
T. ἐγὼ δὲ τοῦ ὕπνου εὐθὺς ἀπελύθην.

†. Est Ciceronis. Versio autem graeca nomine Theodori Gazae edita Bas. 1524. 12. At et Maximus Planudes somnium hoc graecè vertit, ut apud Bandinium tom. 3. p. 213. legitur. Titulus enim est: σκηπίωνος ὄνειρος συγγραφεὶς μὲν παρὰ Μάρκου τουλλίου κικέρωνος τοῦ ῥήτορος, ἐξηγηθεὶς δὲ παρὰ μακροβίου ἀμβροσίου. εἰς δὲ τὴν ἑλλάδα γλῶτταν μετενεχθεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς μαξίμου τοῦ πλανούδη.

Scipionis somnium, conscriptum quidem a Marco Tullio Cicerone rhetore, expositum verò a Macrobio Ambrosio, in linguam verò graecam translatum a sapientissimo Maximo Planude monacho.

Sic etiam occurrit in bibl. Coislin. apud Montfaucon p. 520.

Quin et in codice nostro 459 somnium Scipionis et Macrobii in illud commentarius graecè versus a Maximo Planude habetur.

Cum vero textum somnii nomine Theodori Gazae editum cum illo Planudis conferrem, vidi, eandem prorsus esse, nec in verbo differre, facta maximae partis illius collatione. Quis ergò graecè vertit somnium? Theodorus Gaza, an Maximus Planudes? Quae pugnant pro Theodoro Gaza? Quae pro Planude? Pro illo editio, pro hoc Msci. codices. Pro utroque Fabricius. Versio enim credebatur diversa, quae eadem est. Si et diversa foret, Theod. Gaza post Planudem graecè vertisse mihi videretur. Quid verò Reiserus sua voluerit inscriptione, nescio. Sic verò inscripsit: somnium Scipionis, auctore Macrobio, graecè translatum. — Scimus

quidem, Macrobium in illud commentatum esse, eum verò somnii auctorem esse, nec somniamus.

Φύλ. σια. Fol. 211.

Aristotelis fragmentum.

A. *Φησὶ ὁ ἀριςοτέλης, ὅτι ἡ ἐσχάτη τῶν γνωςικῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἡ αἴσθησις, ἤγουν ἡ ὄψις.*

T. *ἡ λογικὴ κρείττων οὖσα πολλῶν.*

†. Est de visu et aliis animae facultatibus corporis expertibus.

Φύλ. σιγ. Fol. 213.

Ἑρμώνυμος χαριτώνυμος μονῳδία τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρῷ γεωργίῳ τῷ γεμίςῳ.

Hermonymi Charitonymi monodia in sapientissimum dom. Georgium Gemistum.

A. *Τὸ μὲν ἤδη τοῦ πάθους ἀνήκεςόν ἐςι.*

T. *λάλει διδασκάλων θειότατε καὶ σοφώτατε.*

†. Apud Fabricium de hoc nulla fit mentio. Apud Bandinium tom. I. p. 492. occurrunt cap. X. demonstrativa de Iesu Christo, filio Dei et vero Deo. Tom. 2. p. 453. funebris in Catherinam Palaeoginam.

Φύλ. σιη. Fol. 218.

Γρηγορίου μοναχοῦ μονῳδία τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρ. γεωργίῳ γεμίςῳ.

Gregorii monachi monodia in sapientissimum magistrum dom. Georg. Gemistum.

A. *Φεῦ, τίς ἂν ἀξίως, ὦ παρόντες.*

T. *τὴν ἀρετὴν ἐκείνου καὶ τὴν θειότητα.*

†. Neque de hoc fit mentio apud Fabricium.

Φύλ. σκς. Fol. 226.

Ὑπὲρ τοῦ μηδετέροις βοηθεῖν λευκτρικὸς ε̄ πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα.

De auxilio neutris ferendo Leuctrica V. legatio ad Achillem.

A. Ἄριςε ἀχιλλεῦ, τὸ μὲν θυμοῦσθαι σε.

T. μιμούμενος γὰρ τὴν τοῦ

†. Est Libanii declamatio in fine mutila. v. edit.

Cod. CCCCXCVI.

Membranaceus, in assere, corio badio tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantissimis, columnis binis, initio et fine chartâ suppletus, in foliis 197, Saec XI, signatus p. 69. n. 58. malè conservatus, et inscriptus:

Ἱςορία ψυχοφελὴς τῆς ἐνδοτέρας τῶν αἰθιώπων χώρας τῶν ἰνδῶν λεγομένης, καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ ἰωάννου ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου σάβα, ἐν ᾗ ὁ βίος βαρλαάμ τε καὶ ἰωάσαφ τῶν ἀοιδίμων καὶ μακαρίων πατρῶν.

Historia animae utilis ex interiore Aethiopum, seu Indorum regione ad sanctam urbem translata per Ioannem virum venerandum et virtute praeditum monasterii S. Sabae, in qua vita Barlaami et Ioasaphi illustrium et beatorum pàtrum.

A. Ὅσοι πνεύματι θεοῦ ἄγονται.

T. περὶ ὧν ἡ διήγησις ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Alii codices Ioanni Sinaitae, alii Ioan. Climaco et alii Ioan. Damasceno tribuunt. Saepius latinè prodiit, nunquàm graecè, licet in bibliothecis obvia. Sic occurrit adhuc in codd. 41. 158. 188. bibl. Bav. ne de aliis dicam.

φύλ. ροθ.

Fol. 179.

Περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς γενομένης θαυματοποιΐας ἐν τῷ ἁγίῳ φρέατι, καὶ περὶ τοῦ πατρικίου καὶ τοῦ φιλοχρίςου νοταρίου.

De sacra imagine miraculosa in sacro puteo et de patricio et Christi amantissimo notario.

A. Οὐ-

A. Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν οἶδεν.
T. καὶ λατρεύοντες τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Est auctoris incerti, et extat gr. ac lat. in auctario novo Combefisii.

Φύλ. ρπϛ.	Fol. 186.
Μαρτύριον τῆς ἁγίας αἰκατερίνης.	Martyrium sanctae Aecaterinae.

A. Τοῦ παρανόμου καὶ ἀσεβεστάτου μαξεντίου.
T. καὶ προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Ineditum adhuc apud Fabricium.

Cod. CCCCXCVII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, atramento flavescente, in foliis 314, Saec. XII, datus ad usum Wolf. Musculi, signatus p. 16. n. 39. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ ὡς ἀληθῶς μεγάλου Βασιλείου ἐπιστολαὶ θαυμασίαι πρός τινας τῶν ἑαυτοῦ φίλων.	Magni vere Basilii epistolae admirabiles ad quosdam amicorum.

1. Γρηγορίῳ ἑταίρῳ. ἐπέγνων σου τὴν ἐπιστολήν. 1.
2. Πρὸς εὐστάθιον. Ἀπειρηκότα με ἤδη. 165.
3. Ὀλυμπίῳ. οἷα ποιεῖς ὦ. 169.
4. Γρηγορίῳ ἑταίρῳ, ἥτις καὶ ὤφειλε προγραφῆναι πρώτης. λαθοῦσα δὲ ἐγράφη ὧδε. ἐγὼ τοῦ ἀδελ. 19. Ante primam scribenda erat, ex oblivione hic scripta.
5. Τῷ αὐτῷ, ἥτις ἔλαθεν οὖσα ἐν τοῖς παλαίοις γράμμασι γεγραμμέναις ἐπιστολαῖς. ὅμως οὐδὲν βλαβερόν. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 345. Non erat in antiquis codicibus. Sed nil nocet.
6. Τῷ αὐτῷ. οὐδέποτε ἠγνόουν. 2.

7. Τῷ αὐτῷ. Γράμμα ἦλθε μοι. 3.
8. Τῷ αὐτῷ λέγει τὸ πρωτότυπον βιβλίον. ἐγὼ δὲ οὐ πείθομαι. ἀλλ ἐςὶ ἀνεπίγραφος. τίς δώσει μοι. 4. Eidem, dicit prototypum. Mihi verò persuasum non est. Sed est sine nomine.
9. Ἀνεπίγραφος. ἐπειδὴ μοι τὴν σιωπήν. In margine scriptum: Celeusio. 14. At nec initium hoc, nec Celeusium, nec numerum 14. in elencho epistolarum Fabriciano inveni. Bis terve iam suprà occurrit, ubi Basilio et Gregorio Naz. inscripta fuit.
10. Ἀπολιναρίῳ τῷ δεσπότῃ μου. πρότερον μέν σοι.
11. Βασιλείῳ ἀπολινάριος. φιλοθέως πιςεύεις. In elencho Fabriciano non est.
12. Ἀπολιναρίῳ. Διημάρτομεν τῶν προφάσεων. p. 89. Cotel.
13. Βασιλείῳ ἀπολινάριος. ποῦ μὲν ἤμην. Nec haec ibi habetur.
14. Τοῖς δυτικοῖς. θεοῦ τοῦ ἁγίου τήν. 182.
15. Εὐςαθίῳ ἰατρῷ. ἔςι μὲν καὶ πᾶσιν. 80.
16. Σαταλεῦσι πολίταις. ἐγὼ τάς τε ἰδίας. 183.
17. Πρὸς εὐνόμιον αἱρετικόν. Ὁ ἐφικτὴν εἶναι. 168. Est cum notis marg.
18. Τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν ἀσκηταῖς. Δυνατὸς μὲν ὁ ἅγιος. 73.
19. Παλαδίῳ καὶ ἰνοκεντίῳ. ἐγὼ πόσον ὑμᾶς. 184.
20. Τῇ ἐκκλησίᾳ κ. τ. λ. Καὶ ἔθει ἑπόμενος. 185.
21. Τῇ ὁμοζύγῳ κ. τ. λ. Τὸ μὲν ἀκόλουθον ἦν. 186.
22. Βοσπορίῳ ἐπισκ. Πῶς μου οἴει τὴν ψυχήν. 86.
23. Θυσιανοῖς. εἰ καὶ πολὺ τὸ πλῆθος. 72.
24. Τερεντίῳ κώμητι. πάνυ πολλὴν σπουδήν. 187.
25. Τοῖς παραλιώταις. ἐγένετο μοι πολλή. 77.
26. Τοῖς κατὰ νεοκαισαρίαν. ἡ μὲν συμφωνία. 63.
27. Πρὸς νεκτάριον. οὔπω εἶχον τρίτην. 18.
28. Πρὸς τὴν ὁμόζυγα νεκταρίου. ἔμελλον ἀποσιωπᾶν. 189.
29. Τοῖς νικοπολίταις. ὅτε ἐνέτυχον τοῖς. 190.

30. Τοῖς αὐτοῖς. ὅταν ἴδω καὶ τὸ. Homil. XII.
31. Τοῖς αὐτοῖς. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 345.
32. Τοῖς αὐτοῖς. Καὶ ἐπιςείλαντες ἡμῖν. 192.
33. Πρὸς τοὺς κληρικοὺς νικοπόλ. Καὶ παρ' ἑνὸς. 193.
34. Πολιτευομένοις νικοπόλ. Αἱ περὶ τάς. 194.
35. Θεοδότῳ ἐπισκ. Πολὺς ὁ χειμών. 195.
36. Τῷ αὐτῷ. Καλῶς καὶ προσηκόντως. 196.
37. Τῇ ἐκκλησίᾳ ἀντιοχ. τίς δώσει μοι. 60.
38. Διοδώρῳ. Ἐνέτυχον τοῖς ἀποςαλεῖσι. 167.
39. Τῷ αὐτῷ. Ἀφίκετο ἡμῖν γράμματα. 197.
40. Γρηγορ. πρεσβ. Ἐνέτυχόν σου τοῖς. 198.
41. Πρεσβ. ἀντιοχ. τὴν μέριναν, ἣν εἴχετε. 199.
42. Ἀκακίῳ κ. τ. λ. ἐγὼ ἀκούσας τὸν βαρύν. 200.
43. Τῇ ἐκκλησίᾳ ἀγκύρας. Πολὺν ἡμῖν χρόνον. 67.
44. Ἀθανασίῳ ἐπισκ. ἀγκύρας. ἐπήγγελόν μοι τινες.
Notatur 305. In elencho tamen non est.
45. Περὶ σχολαςικοῦ. ἐπειδὴ ἐν δευτέρᾳ τάξει. 201.
46. Παραμυθικὴ. εὐχῆς ἄξιον ἦν. 202.
47. Παραμυθικὴ ἀνδρὶ. ὅπως διετέθημεν. 346.
48. Τοῖς ἐν κολωνείᾳ. Καὶ τί οὕτω καλόν. 292.
49. Πολιτευομένοις κολωνείας. ἐδεξάμην τὰ γραμ. 290.
50. Καισαρίῳ. χάρις τῷ θεῷ τῷ. 362.
51. Μακαρίῳ κ. τ. λ. Οὔτε γεωργοὺς οἱ κατά. 211.
52. Στρατιώτῃ. Ὑπὲρ πολλῶν ἔχοντες. 407.
53. Παραμυθικὴ. Νῦν μάλιςα τῆς τοῦ. 366.
54. Τοῖς ἀλεξανδρεῦσι. Ἡμᾶς μὲν ἡ ἀκοή. 71.
55. Ἀθανασίῳ ἀλεξ. Ὅταν μὲν πρὸς τά. 51.
56. Τῷ αὐτῷ. Ὅσον τῶν ἐκκλησίων.
Notatur 303. In elencho tamen non est.
57. Τῷ αὐτῷ. Ἐνέτυχον τοῖς γράμμασιν τῆς. 47.
58. Τῷ αὐτῷ. Ἦν ἐκ παλαίου περί. 52.
59. Τῷ αὐτῷ. Οὐδένα τοσοῦτον ἡγοῦμαι. 48.
60. Τῷ αὐτῷ. Ἐμοὶ μὲν ἐξάρκουν. 50.
61. Πέτρῳ ἀλεξ. τῆς μὲν σωματικῆς. 320.
62. Τῷ αὐτῷ. Καλῶς μου καθήψω. 321.

63. Τῷ σαμοσατ. κλήρῳ. Ὁ πάντα μέτρῳ. 280.
64. Εὐαγρίῳ πρεσβ. τοσοῦτον ἀπέσχον. 542.
65. Εὐσεβίῳ σαμοσατ. Οὕτως εἶδον τά. 256.
66. Τῷ αὐτῷ. ἐν οἵοις ὄντας ἡμᾶς. 257.
67. Τῷ αὐτῷ. εἰ πάσας ἐφεξῆς. 7.
68. Τῷ αὐτῷ. ἔοικε μοι τοῦτο. 258.
69. Τῷ αὐτῷ. πάνυ ὡρμημένος. 250.
70. Τῷ αὐτῷ. Οὐχ ὥςε πλείους. 260.
71. Τῷ αὐτῷ. τίνα με οἴει. 8.
72. Τῷ αὐτῷ. Ὅτε τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι. 6.
73. Τοῖς πρεσβ. σαμοσατ. Ὅσον λυπούμεθα. 266.
74. Πολιτευομένοις σαμοσατ. Ὅταν ἀπίδω. 294.
75. Εὐσεβίῳ. Μόλις ἡμῖν ὑπῆρξεν. 254.
76. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ τὴν περὶ τὸ. 265.
77. Τῷ αὐτῷ. Ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν. 10.
78. Τῷ αὐτῷ. Ὁ φιλάνθρωπος θεός. 253.
79. Τῷ αὐτῷ. πάλαι ἐπιςείλας. 261.
80. Τῷ αὐτῷ. Ἐδεξάμην ἤδη δύο. 262.
81. Τῷ αὐτῷ. Μετὰ τὴν ἐπιςολήν. 263.
82. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ καὶ διὰ τοῦ. 264.
83. Εὐσεβίῳ πρεσβ. Πῶς ἂν σιωπήσαιμεν. 5.
84. Τῷ αὐτῷ. ἔδειξε καὶ ἐφ' ἡμῶν. 9.
85. Τῷ αὐτῷ. Οἶδα τοὺς μυρίους. 255.
86. Εὐσεβωνᾶ. Οὔπω ἡμᾶς ὁ λίμος. 267.
87. Τῷ αυτῷ. Οὐκ ἔχω μέμψασθαι. 268.
88. Τῇ ἐκκλη. νεοκαισ. Ἀπήτει μὲν τά. 62.
89. Ἡγεμόνι νεοκαισ. Τὸν σοφὸν ἄνδρα. 371.
90. Πρὸς νεοκαισαρ. Ὅλως μὲν οὐδέν. 64.
91. Ἀταρβίῳ. παραγενόμενοι μέχρι. 364.
92. Τοῖς νεοκαισαρ. πολὺν χρόνον ἀπεσιώπησα. 75.
93. Πατροφίλῳ. ἐνέτυχον σου τοῖς γράμ. 82.
94. Τῷ αὐτῷ. Ὀψὲ μὲν ἐδεξάμην. 85.
95. Μελετίῳ. πολλαὶ μὲν ἡμᾶς. 272.
96. Ἐπιφανίῳ. τὸ πάλαι προσδοκηθέν. 315.
97. Θεοφίλῳ. πάλαι δεξάμενος. 309.

98. Ἀρκαδίῳ. Ηὐχαρίϛησα τῷ ἁγίῳ. 388.
99. Ἰνοκεντίῳ. Καὶ τίνι ἄλλῳ. 409.
100. Εὐφρονίῳ. Διὰ τὸ μακράν. 312.
101. Εὐϛαθίῳ. Οἶδα, ὅτι ϛυγνοποιόν. 306.
102. Θεοδότῳ. Οἶδα, ὅτι εἰ καὶ μή. 310.
103. Ὀτρεΐῳ. Οἶδα, ὅτι καὶ τῆς. 315.
104. Ἰνοκεντίῳ. Ὅσον εὐθύμησα. 319.
105. Εὐϛαθίῳ. Καὶ πρὸ τοῦ δέχεσθαι. 308.
106. Εὐϛαθίῳ. Καὶ διὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου. 307.
107. Πρὸς εὐϛάθιον. Καιρὸς φησι τοῦ σιγᾶν. 79.
108. Γενεθλίῳ. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 345.
109. Ἱλαρίῳ. ἐμὲ δὲ τί οἴει. 370.
110. Εὐλογίῳ κ.τ.λ. Μεγάλην ἐν πᾶσιν. 293.
111. Ὀλυμπίῳ. Ὄντως ἡ τῶν. 382.
112. Τερατίνῳ κώμ. Ὅτε ἠκούσαμεν. 349.
113. Μαγνηνιανῷ. Πρώην ἐπέϛελλέ μοι. 410.
114. Βαρσῇ. ἐρχομένων τῶν. 326.
115. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ τῆς διαθέσεως. 327.
116. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν ὀρκοῦν. Οὐ παυόμεθα. 305.
117. Οὐρβικίῳ. ἔμελλες ἡμῖν. 543.
118. Τῷ αὐτῷ. Καλῶς ἐποίησας. 344.
119. Πρὸς μονάζοντα. Διπλός μοι φόβος. Homil. VIII.
120. Εἰς παρθένον. Νῦν καιρὸς ἐκβοῆσαι. Homil.
121. Φιλακρίῳ. χάρις τῷ ἁγίῳ θεῷ. 335.
122. Παραθετική. Ὁ δεῖνα ὡς λέγει. 383.
123. Περὶ τελειότητος βίου. πολλῶν ὄντων τῶν. Deest in elencho.
124. Τῷ κηνσίτορι. Οἶμαι μέν τινα. 304.
125. Ἐλπιδίῳ. πάλιν ἡμεῖς τόν. 322.
126. Τῷ αὐτῷ. Νῦν μάλιϛα τῆς. Deest in elencho.
127. Τοῖς ἐν ταρσῷ. Συντυχῶν τῶδε. 130.
128. Τοῖς αὐτοῖς. Ὅσον ἐϛὶ τὸ τῆς. 204.
129. Μελετίῳ. εἴ πως ἐγένετο. 56.
130. Ἀχολίῳ. Καλῶς ἐποίησας καί. 337.
131. Τῷ αὐτῷ. Ὅσης ἡμᾶς εὐφροσύνης. 338.

132. Τῷ αὐτῷ. παλαιὰν ἡμῖν εὐχήν. 339.
133. Μελετίῳ. τέως ἐβουλήθημεν. 57.
134. Ἐπισκόποις. Μαρτυρῶν τιμαί. 291.
135. Ἀμβροσίῳ. Μεγάλαι ἀεὶ καὶ πολλαί. 55.
136. Μελετίῳ. γράμματα ἐδεξάμην. Deest in elencho.
137. Τῷ αὐτῷ. Ἤδειν, ὅτι ξενίσει. 58.
138. Τῷ αὐτῷ. Ὁ ἀγαθὸς θεός. 273.
139. Τῇ θυγατρί. Ὅσην εὐφροσύνην. 387.
140. Ἀμφιλοχίῳ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τούς. 393.
141. Τῷ αὐτῷ. παράσχοι ὁ ἅγιος θεός. 394.
142. Τῷ αὐτῷ. ἐντυχόντες τοῖς γράμ. 398.
143. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ καὶ τῶν ὁμιληθέντων. 392.
144. Τῷ αὐτῷ. Ὀλίγας εὑρίσκω. 395.
145. Τῷ αὐτῷ. Καὶ ἄλλως μέν μοι. 396.
146. Τῷ αὐτῷ. Ἡμᾶς ἀρρωςίαι. 397.
147. Τῷ αὐτῷ. πολλῶν ἕνεκεν. 402.
148. Τῷ αὐτῷ. τὴν μὲν χρείαν, ἧς. 403.
149. Τῷ αὐτῷ. πᾶσα ἡμέρα γράμματα. 404.
150. Τῷ αὐτῷ. Ὅταν μὲν πρός. 405.
151. Τῷ αὐτῷ. Ἀξίως τὴν σεαυτοῦ. 406.
152. Τῷ αὐτῷ. ἐζητημένον ἤδη παρά. Deest in elencho.
153. Τῷ αὐτῷ. Οἶδα καὶ αὐτός. 399.
154. Τῷ αὐτῷ. Ὅ οἶδας, σέβεις. 400.
155. Τῷ αὐτῷ. τί πρότερον ἡ γνῶσις. 401.
156. Τῷ αὐτῷ. Ἀνοήτω φησί. I. Canon.
157. Τῷ αὐτῷ. πάλαι πρὸς τάς. IIª Canon.
158. Τῷ αὐτῷ. Ἀπὸ ὁδοῦ μακρᾶς. IIIª. Canon.
159. Ὀπτίμῳ. Καὶ ἄλλως ἡδέως. 191.
160. Λιβάνιος βασιλείῳ. Οὔπω μοι τῆς λύπης. 148.
161. Λιβανίῳ. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι. 142.
162. Λιβάνιος βασιλείῳ. Οὐ παύσῃ βασίλειε. 150.
163. Λιβανίῳ. Λέλυταί σοι τό. 157.
164. Λιβανίῳ. πολλοὶ περιτυχόντες. 158.

165. Λιβάνιος βασιλείῳ. Ἰδοὺ πέπομφα. 157. bis occurrit.
166. Λιβανίῳ. Ἀνέγνων τὸν λόγον. 160.
167. Λιβάνιος βασιλείῳ. Νῦν ἔγνων εἶναι. 161.
168. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἆρα βασίλειε. 162.
169. Λιβανίῳ. Δεχομένοις μὲν ἡμῖν. 163.
170. Λιβάνιος βασιλείῳ. Διὰ χρόνου πρός. 143.
171. Λιβανίῳ. Ἰδού σοι καί. 144.
172. Λιβάνιος. Οἶδα, ὅτι πολλάκις. 145.
173. Τῷ αὐτῷ. τί οὐκ ἂν εἴποι. 146.
174. Λιβάνιος. εἰ πάνυ πολύν. 147.
175. Λιβανίῳ. Οἱ πρὸς τὸ ῥόδον. 149.
176. Λιβάνιος βασιλείῳ. εἰ ταῦτα γλώττης. 150.
177. Λιβάνιος βασιλείῳ. πᾶς μὲν ἐπίσκοπος. 154.
178. Λιβανίῳ. εἰ τὸ κερδαίνειν. 155.
179. Λιβανίῳ. τὸ μὴ συνεχῶς. 151.
180. Λιβάνιος βασιλείῳ. Μᾶλλον, ὅτι μή. 152.
181. Λιβάνιος βασιλείῳ. εἰ μέν τι περί. 153.
182. Γρηγορίῳ. ἐπειδὴ πολλοί. 43.
183. Διακόνοις. ἐγὼ καὶ σαμοσάτοις. 301.
184. Εὐαγρίῳ πρεσβ. Οὐδέποτε ἠγνόουν. 2.
185. Γρηγορίῳ. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 33.
186. Τῷ αὐτῷ. πρᾶγμα μὲν ὑπέσης. 412.
187. Τῷ αὐτῷ ἐπέσαλκά σοι. 413.
188. Γλυκερίῳ. Μέχρι τινος ἀπονοῇ. 414.
189. Εὐσεβίῳ. Εὐθὺς καὶ κατά. 11.
190. Ἡγεμόνι. Σχεδὸν μὲν ἄπισον. 389.
191. Ἀρματίῳ. καὶ ὁ κοινός. 365.
192. Τραϊανῷ. πολλὴν φέρει. 376.
193. Τῷ αὐτῷ. Καὶ αὐτὸς ὑπέβαλες. 377.
194. Μαρτινιανῷ. ἐμὲ τι οἴει. 370.
195. Ἀνδρονικῷ. εἰ μὲν οὕτως. 164.
196. Μοδέσῳ. Κἂν πολλοὶ ὦσιν. 274.
197. Ἀρινθαίῳ. καὶ φιλελεύθερον. 380.
198. Καλλισθένι. Ηὐχαρίσησα τῷ θεῷ. 388.

199. Μοδέςῳ. Μέμνημαι τῆς μεγάλης. 278.
200. Τῷ ἡγεμόνι. Οἶδα μεγίςην. 179.
201. Ἡσυχίῳ. Οἶδα σου καὶ τήν. 351.
202. Δημοσθένει. πολλὴν χάριν ἔχομεν. 385.
203. Ἀθανασίῳ. Ὅτι μὲν κρείτ]ονα. 54.
204. Ἀρκαδίῳ. Ἔδωκαν μείζονα. 415.
205. Ἱμερίῳ. Ἡ πρὸς τόν. 416.
206. Κομεντευρησίῳ. ἐπειδή τινες ἐν τῇ. 417.
207. Νουμεριάνῳ. Συνηγάγομεν πάντας. 418.
208. Νουμεραρίῳ. εἰ μὲν αὐτῷ μοι. 419.
209. Τρακτευτῇ. γνωρίζεις πάντως. 420.
210. Πρωτεύοντι. πολλὰς ἡμῖν ποιοῦσι. 421.
211. Ἑλλαδίῳ. πάνυ παραιτούμενος. 422.
212. Κόμητι. Οἱ τοῦ χωρίου. 423.
213. Ἡγεμόνι βαςείας. Αἰσθάνομαι τῆς. 424.
214. Οὐαλεριανῷ. ἐγὼ τὴν εὐγένειαν σου. 425.
215. Παιονίῳ. Ὅσον εὔφρανας ἡμᾶς. 341.
216. Ζωΐλῳ. Οἷα ποιεῖς ὦ. 169.
217. Εὐλαγκίῳ. Μακρὸν ἀπεσιώπησας. 281.
218. Φαλερίῳ. πάνυ ἡδέως ἐτέρφθης. 282.
219. Ἰουβίνῳ. εἶδον σου τὴν ψυχήν. 378.
220. Λεοντίῳ. χρόνια μέν σοι. 83.
221. Τῷ αὐτῷ. ἔοικέ τι τῆς κοινῆς. 373.
222. Εὐςαθίῳ. εἴ τι ὄφελος. 81.
223. Θεοδώρῳ. Λέγουσί τινες. 328.
224. Τοῖς ἐν σωζοπόλει. Ἐνέτυχον τοῖς γραμ. 65.
225. Ἀντίγραφον πίςεως. Τοὺς ἢ προληφθέντας. 78.
226. Ὑπογραφὴ εὐςαθίου. Εὐςάθιος ἐπίσκοπος. Deest in elencho.
227. Συνοδική. Ὁ ἀθαθὸς θεός. ὁ ἀεί. Deest in elencho.
228. Πρὸς ἰτάλους. Ὁ κύριος ἡμῶν. 70.
229. Τοῖς δυτικοῖς. Κς ὁ θεὸς ἡμῶν. 74.
230. Τοῖς δυτικοῖς. θεοῦ τοῦ ἁγίου. 182.
231. Οὐαλεριανῷ. χάρις τῷ κυρίῳ. 324.

232. Πελαγίῳ. παράσχοι ὁ κύριος. 311.
233. Τοῖς θεοφιλεσ. φέρει μέν τινα. 69.
234. Βίτῳ. Εἴθε ἦν μοι. 314.
235. Ἀμβροσίῳ. πάντα τὸν ἀπό. Deest in elencho.
236. Ἀταρβίῳ. Καὶ τί πέρας ἐςαι. 363.
237. Τῇ βουλῇ τυάνων. Ὁ ἀνακαλύπτων. 68.
238. Παλλαδίῳ. τὸ ἥμισυ τῆς. 386.
239. Μελετίῳ. Ἡμῖν δὲ οὐδ' ὅσον. 369.
240. Ποιμενίῳ. πάντως ἐπεζήτησας. 313.
241. Πρὸς ἐπίσκοπον. Μὴ καλούμενος. 336.
242. Πρὸς καλλίγραφον. Ὀρθὰ γράφε. 180.
243. Νοταρίῳ. Οἱ λόγοι τὴν φύσιν. 178.
244. Ἀντιπάτρῳ. ὡς καλὴ ἡ φιλοσοφία. 213.
245. Ἀντίπατρος βασιλείῳ. Δὶς κράμβη θάνατος. 214.
246. Τῷ ἀντιπάτρῳ. Νῦν μοὶ δοκῶ. 366.
247. Φήςῳ. Πρέπει μέν που. 210.
248. Πρὸς χαλκιδέας. τὸ γράμμα τῆς. 297,
249. Πρὸς τοὺς ἐν βεροίᾳ. Ἔγνωμεν ὑμᾶς. 298.
250. Τοῖς αὐτοῖς. Μεγάλην ὁ κύριος. 299.
251. Τῷ ἄρχοντι. Ὥρμησα μὲν καί. 372.
252. Ὠριγένει. Καὶ ἀκουόμενος. 384.
253. Ὑπερεχίῳ. Καὶ προσαγορεύω. 367.
254. Ἰοβίνῳ. Ἔχω σε χρεώςην. 318.
255. Φιρμίνῳ. Καὶ σπανία σου. 174.
256. Μαγνημιανῷ. Ἐξαρκεῖ καὶ τὸ. 381.
257. Πασινίκῳ. Δεῖγμα τοῦ μῇ. 375.
258. Μαξίμῳ. Ἀπήγγειλέ μοι. 42.
259. Ἰουλιανῷ. Πῶς σοι τὸν ἐν. 166.
260. Κηνσίτορι. Εἰδότι μοι ἔγραφες. 352.
261. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ ἔςι πόρρωθεν. 353.
262. Τῷ αὐτῷ. οἶδας τὰς ἐκ τῶν. 426.
263. Τῷ αὐτῷ. Ἐμοὶ πρὸς τὴν. 427.
264. Ἀβουργίῳ. Οὗτος ἐςιν ὑπέρ. 357.
265. Τῷ αὐτῷ. Διάττειν σε, ὡς. 359.

266. Τῷ αὐτῷ. Μῦθον ἐνόμιζον. 356.
267. Τῷ αὐτῷ. Καί τις οὕτως παλαιάν. 358.
268. Τῷ αὐτῷ. Πολλῶν ὄντων, ά. 361.
269. Τῷ αὐτῷ. Πολλοὺς οἶδα πολλάκις. 36.
270. Οὐίκτορι. Ἄλλω μέν τινι. 344.
271. Βίκτορι. Ὁσάκις ἂν ἡμῖν. 428.
272. Μοδέςῳ. Ἄλλως μὲν οὐκ ἄν. 276.
273. Τῷ αὐτῷ. Αὐτὸ τὸ γράφειν. 279.
274. Τῷ αὐτῷ. Ὅσης ἡμῖν τιμῆς. 277.
275. Τῷ αὐτῷ. Εἰ καὶ τολμηρόν. 275.
276. Σωφρονίῳ. Ἀπήγγειλε μοι ἀκτιακός. 42.
277. Τῷ αὐτῷ. Καὶ τίς οὕτω φιλόπολις. 332.
278. Τῷ αὐτῷ. Ἀνδρὶ ἀξιολόγω. 333.
279. Τῷ αὐτῷ. τὸ μὲν μέγεθος. 331.
280. Τῷ αὐτῷ. εἰ αὐτὸς διπλῆν. 329.
281. Τῷ αὐτῷ. Καταλέγειν μέν. 334.
282. Τῷ αὐτῷ. Ἀπολαύει τοῦ καιροῦ. 84.
283. Σωφρονίῳ. Ὅπως εὔφρανας. 335.
284. Θέκλῃ. Τὸ παριππεῦσαν. 212.
285. Κανονικαῖς. Ὅσον ἠνίασεν ἡμᾶς. 310.
286. Πρὸς Θεοδώραν. Ὀκνηροὺς ἡμᾶς. 302.
287. Πρὸς ἐλευθέραν. Ἐγὼ καὶ πάνυ. 283.
288. Πρὸς ἐλευθέραν. Τέχνη τίς ἐςι. 175.
289. Πρὸς ἐλευθέραν. Ἡμέραν μέν. 284.
290. Ἐλευθέρᾳ. Στοχαζόμενός σου. 285.
291. Ἐλευθέρᾳ. Πάνυ ἐμαυτῷ. 286.
292. Ἰουλίττῃ. Πάνυ ἠθύμησα. 287.
293. Τῷ κηδεμόνι. Ἐθαύμασα ἀκούσας. 288.
294. Πρὸς καισαρείαν. Καὶ τὸ κοινωνεῖν. 289.
295. Ἀνεπίγραφος. Ἤγαγεν εἰς ἔργον. 29.
296. Ἀνεπίγραφος. Ἐθαύμασα πῶς. 390.
297. Ἀνεπίγραφος. Οὐκ ἔλαθεν ἡμᾶς. 215.
298. Ἀνεπίγραφος. Ἀκριβῶς πεπεισμένος. 216.
299. Ἀνεπίγραφος. Προσέλαβες τάς. 217.
300. Ἀνεπίγραφος. Πάνυ πεπεισμένος. 219.

301. Ἀνεπίγραφος. Τοὺς ἐκ τῆς. p. 94.
302. Ἀνεπίγραφος. Πάνυ πεπεισμένος μηδέν. Deest in elencho.
303. Ἀνεπίγραφος. Ἀρχαίας ἀγάπης.
304. Ἀνεπίγραφος. Κατὰ πόδας. 95.
305. Ἀνεπίγραφος. Διὰ μακροῦ ἡμῖν. 221.
306. Ἀνεπίγραφος. Σπανίας ἡμῖν. 222.
307. Ἀνεπίγραφος. Δεξάμενος τὰ γράμματα. 223.
308. Ἀνεπίγραφος. Ἔδωκεν ἡμῖν. 224.
309. Ἀνεπίγραφος. Ὑπὲρ ὧν παρόντας. 225.
310. Ἀνεπίγραφος. Ἓν καὶ τοῦτο. 266.
311. Ἀνεπίγραφος. Συνεκληρώθης ταῖς λύπαις. 227.
312. Ἀνεπίγραφος. Ὁ πρεσβύτερος τοῦ χωρίου. 228.
313. Ἀνεπίγραφος. Ὁ τῆς ἐκκλησίας. 229.
314. Ἀνεπίγραφος. Πάνυ κατέγνων. 230.
315. Ἀνεπίγραφος. Καὶ πῶς ἔμελλον. 231.
316. Ἤδη γνώριμος ὑμῖν ἐςιν. 232.
317. Καὶ παρούσης τῆς. 233.
318. Ἐγὼ καὶ ἄλλως. 234.
319. Ὅτι μὲν περὶ πάντων. 235.
320. Περὶ πολλῶν μέν. 236.
321. Αὐτῷ μοι περισπούδαςον. 237.
322. Συγχαίρω τῷ ἀδελφῷ. 238.
323. Τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι. 239.
324. Μάταιόν ἐςι δὶς περί. 240.
325. Πρὸς πολλὰς τάς. 241.
326. Κύριος ὁ παρασχόμενος. 242.
327. Τὴν δυσκολίαν τῆς. 243.
328. Πάνυ λύπουμαι, ὅτι. 244.
329. Δυσμεταχείριςον ἔοικεν. 245.
330. Οὓς τὰ κοινὰ ἐπιτίμια. 246.
331. Διωθοῦνται πολλάκις. 247.
332. Ὑφορῶμαι λοιπόν. 248.
333. Ἐγὼ ἴσον ἁμάρτημα. 249.
334. Ὅτι σε φιλῶ. 176.

335. Ἓν γνώρισμα τοῦ ζῆν. 177.
336. Ἀντιόχῳ. Ὅσον ὀδύρομαι. 269.
337. Τῷ αὐτῷ. Πῶς οἴει βαρέως. 270.
338. Τῷ αὐτῷ. Ἐπειδὴ ἀντέστησάν μοι. 271.
339. Νεκταρίῳ. Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο. 323.
340. Δωροθέῳ. Εὐθὺς ἐπιτυχὼν. 250.
341. Μονάζουσι. Ἃ κατ' ἐμαυτόν. 300.
342. Γρηγορίῳ. Καὶ πρότερον ἡδέως. 45.
343. Τῷ αὐτῷ. Ἐσιώπησα, μὴ καί. 46.
344. Γρηγορίῳ ἑταίρῳ. τίς δώσει μοι. 60. bis.
345. Σιμπλικίᾳ. Ἀβούλως ἄνθρωποι. 87.
346. Ἰουλιανὸς βασιλείῳ. τὸ ἔμφυτόν μοι. 207.
347. Τῷ ἀποστάτῃ. Μικρά σοι τὰ τῆς. 209.

†. Praemittitur index epistolarum cum earum initiis, quarum quaedam falsas habent inscriptiones, ad latus verò correctas. In elencho epistolarum Fabriciano non omnes occurrunt. Operae igitur pretium fuisset, supplendi eas, quae ibi desunt. Sic deesse deprehendi epist. 9. 11. 13. 44. 56. 123. 126. 136. 152. 226. 227. 235. 302. Aliae etiam bis occurrunt, quas ad latus notavi. Ordo idem longè alius est, quàm in editione Garnierii.

Ad usum W. Musculi datum hunc esse codicem, inscriptio ostendit, quae est: Ex hoc codice magna est accessio facta ad editionem postremam a D. W. Musculo. Basil. 1540. f. lat.

Fol. 189. Occurrit etiam possessoris recentioris nota mutila, abscissis cum margine literis. Supersunt adhuc: σαβάτω ἐκ ... ὁ δοῦλος τοῦ θε ... μανὸς. ι... α^χ^. καὶ μ... περιστερ^η^. ὁ θι μα ... αὐτὸν α.. ἔτει ς ... N. 1.

Cod. CCCCXCVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus ac aereis clausus laminis, in 4to, sine minio, literis minu-

tis et nitidissimis, cum marginalibus, atramento flavescente, in foliis 264, Saec. X., signatus p. 25. n. 20. male conservatus et inscriptus:

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ κασιανοῦ περὶ διατυπώσεως καὶ κανόνων τῶν κατὰ τὴν αἴγυπτον καὶ ἀνατολὴν κοινοβίων καὶ τῆς τούτων δίαγωγῆς.	Sancti patris nostri Abbatis Cassiani de institutione et regulis Aegypti et Orientis Coenobiorum, nec non ipsorum disciplina.

A. Ἐπειδή μοι προσέταξας μακαρ. πέρ.
T. τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. ἀμήν.

†. Extat gr. et lat. inter scripta Athanasio supposita. Ex Eucherio dicitur versa. Cassianus latine scripsit. Occurrit apud Bandinium tom. III. p. 504. alio autem fine. Item apud Nesselium.

Φύλ. ια.	Fol. 11.
Ἑπτὰ κεφάλαια λόγων, ἃ ἀπέστειλεν ὁ ἀββᾶς μωϋσῆς τῷ ἀββᾶ ποιμένι, καὶ ὁ φυλάσσων αὐτὰ, δύναται σωθῆναι, εἴτε ἐν ἐρήμῳ, εἴτε μέσον ἀνθρώπων.	Septa capita sermonum, quae Abbas Moyses Abbati Pastori misit, et qui ea servat, salvari potest sive in eremo, sive inter homines.

A. Εἶπεν ὁ γέρων, ὅτι ὀφείλει ἄνθρωπος.
T. χάριτι τοῦ θεοῦ λόγου. ἀμήν.

†. Moysis Abbatis, quem et Reiserus omisit, nullam facit mentionem Fabricius. Eiusdem epistolae fragmentum ad pastorem occurrit in cod. 318. Cl. de Matthaei citat quoque in catalogo suo Moysen Hieromonachum in subscriptione cod. 13.

Eadem haec capita VII. occurrunt apud Bandinium vol. 1. p. 471. diverso aliquantum titulo. Et apud Pasinum p. 233. cum epistola.

Φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Ἐπιϛολὴ ἑρμαίου μοναχοῦ πρὸς ἀββᾶν δουλᾶν ζητοῦντος περὶ κατανύξεως.	Epistola Hermaei monachi ad Abbatem Dulam, quaerentis de compunctione.

A. Τῷ ἁγιωτάτῳ — πρὸ πάντων δέομαί σου.
T. τὴν ὁσιώτητά σου. καὶ ἔρρωσο κ. τ. λ.

†. Eadem epistola occurrit adhuc apud Mingarelli p. 348. Fabricius autem eius non meminit. Nec Reiserus illius notionem dedit.

Φύλ. ιζ.	Fol. 17.
Διήγησις ιβ πατρῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων περὶ τῶν οἰκείων κατορθωμάτων.	Narratio patrum XII. in unum congregatorum de propriis rectè factis.

A. Ἀναχορηταί ποτε σοφοὶ καὶ πνευματικοί.
T. εὐαρεϛήσω μὲν τῷ θεῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Reiserus citat Io. Cassianum de institutis coenobiorum etc. p. 111. n. 39.

Φύλ. ιη.	Fol. 18.
Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ μαξίμου κεφάλαια τῶν περὶ ἀγάπης.	Sancti Abbatis Maximi capita de charitate.

A. Ὅτις ἀγαπᾶ, τούτου καὶ ἀνέχεται πάντως.
T. ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἀγάπη ἐϛιν, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Sunt Maximi Conf. centuriae II. III. IV. editae. Reiserus notat, et quidem rectè. Quarum prima deest, et initium secundae usque ad cap. VII. deest. Duae autem posteriores adsunt integrae.

Φύλ. μδ.	Fol. 44.
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νείλου.	Sancti patris nostri Nili.

A. Εἰ γὰρ οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες.
T. ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ κ. τ. λ.

†. Cum titulus integer et initium desit, nequeo determinare, quodnam eius opusculum sit. Consistit autem in contemnendis terrenis et curandis coelestibus.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Τοῦ αὐτοῦ νείλου περὶ τῶν η̄ λογισμῶν γνῶμαι.	Eiusdem Nili de octo cogitationibus sententiae.

A. Ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος.

T. ἐμφαιδρύνεται ταπείνωσις ἀνδρός.

†. Apud Bandinium tom. I. p. 421. titulus est: περὶ τῶν ὀκτὼ τῆς πονηρίας πνευμάτων. De octo malitiae spiritibus. Et isti octo malitiae spiritus sunt gula, fornicatio, avaritia, ira, tristia, acedia, vana gloria, superbia.

Isti sermones habent scholia marginalia, vg. de acedia: δένδρον καλῶς πεπηγὸς οὐκ ἔσεισε βία πνεύματος, καὶ ἀκηδία οὐκ ἔκαμψεν ἐρηρεισμένην ψυχήν.

In cl. Matthaei catalogo Mosquensi saepius et diversis titulis occurrit.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς τοὺς βουλομένος ἀσκεῖν τὴν σωτήριον ἄσκησιν.	Eiusdem exhortatio ad eos, qui volunt salutarem ascesin exercere.

A. Φόβον ἔχε θεοῦ, καὶ πόθον.

T. βοηθοῦντος αὐτῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Apud Bandinium tom. I. p. 420. sunt cap. LXXV. Et cum initium ac finis idem sint, etiam hic habentur, licet nullo signentur numero. Prodiere gr. et lat. in bibl. PP. Paris. 1624. f. praeter caput ultimum, quod Suaresius in suis ad Nilum scholiis dedit. Sic vero incipit: τὰς δρωρεὰς τοῦ ἁγίου πνεύματος κ. τ. λ. In catalogo quoque Mosquensi citato occurrit tit. κεφάλαια διάφορα.

Apud Montfaucon in bibl. Coisl. inscribuntur apophthegmata. Reiserus omnino praeteriit.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς μοναχούς.

Eiusdem exhortatio ad monachos.

A. Ἀκρασίαν βρωμάτων περικόπτει.

T. μηδὲ συνεσθίειν καλόν.

†. Occurrit adhuc apud Matthaei in bibl. Mosq. p. 214. et apud Bandinium tom. I. p. 420. Est cum scholiis marginalibus vg. αὐτοὺς μὲν γὰρ εἰς κακίαν ἀλείφῃς, ὧδε μολύνῃ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ τραύματος. Initio statim ad ἀκολασίαν. v. in Suaresii Nilo. Reiserus praeteriit.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ κασιανοῦ τοῦ ῥωμαίου περὶ τῶν τῆς κακίας ὀκτὼ λογισμῶν.

Sancti patris nostri Abbatis Cassiani Romani de octo cogitationibus malitiae.

A. Πρώην τὸν περὶ τῆς διατυπώσεως.

T. κατορθοῦται χάριτι κῦ ἀμήν.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. I. p. 366. et apud Nesselium p. 186. Sunt verò περὶ γαστριμαργίας, πορνείας, φιλαργυρίας, ὀργῆς, λύπης, ἀκηδίας, κενοδοξίας, ὑπερηφανίας, ut apud Nilum superius. Bandinius notat, in bibl. Coislin. Montfaucon. inscribi de octo vitiis capitalibus. Ego ibi nil inveni. v. Lambec. lib. IV. p. 166. Est verò antiqua epitome graeca, ut de institutis coenobiorum supra. Cassianus enim non scripsit graece, ut Trithemio visum.

(Die Fortsetzung folgt.)

KÖNIGL. KREISBIBLIOTHEK IN AUGSBURG

Enc

Aretin

Bayerische StaatsBibliothek
Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Aretin, Johann Christoph von, 1773-1824

Beyträge zur Geschichte und Literatur vorzüglich aus den Schätzen der pfalzbaierischen Centralbibliothek zu München [Bd. 8-9] ... der königl. Hof- und Centralbibliothek zu München [so auch Stücktitel Bd. 1-7]
Bd.: 8

München (1807)

Augsburg, Staats- und Stadtbibliothek -- Enc 42 -8
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11245252-5
VD18 1544841X-001